

УКРАЇНСЬКО-РУСЬКИЙ АРХИВ

В П Д А Є

ІСТОРИЧНО-ФІЛЬСОФІЧНА СЕКЦІЯ

НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА.

Т. VI.

РУКОПИСИ ЛЬВІВСЬКИХ ЗБІРОК

ВИПУСК II.

У ЛЬВОВІ 1911.

З друкарні Наукового Товариства ім. Шевченка
під зарядом К. Беднарського.

THE HISTORY OF THE

ROYAL SOCIETY OF LONDON

FROM ITS INSTITUTION IN 1660 TO THE PRESENT TIME

BY JOHN VAN DER HAEGHE

1897

LONDON

PRINTED BY RICHARD CLAY AND COMPANY, LTD., BUNGAY, SUFFOLK

УКРАЇНСЬКО-РУСЬКИЙ АРХИВ.

ТОМ VI.

УКРАЇНСЬКО-РУСЬКИЙ АРХИВ

ВИДАЄ

ІСТОРИЧНО-ФІЛЬСОФІЧНА СЕКЦІЯ

НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА.

Т. VI.

РУКОПИСИ ЛЬВІВСЬКИХ ЗБІРОК

ВИПУСК II.

У ЛЬВОВІ 1911.

З друкарні Наукового Товариства ім. Шевченка
під зарядом К. Беднарського.

РУКОПИСИ ЛЬВІВСЬКИХ ЗБІРОК

ВИПУСК II.

ОПИС РУКОПИСІВ НАРОДНОГО ДОМУ

З КОЛЕКЦІЇ АНТ. ПЕТРУШЕВИЧА.

ЧАСТИНА ДРУГА,

ЗЛАДИВ

Д-р ІЛЯРІОН СВЕНЦІЦКИЙ.

У ЛЬВОВІ, 1911.

НАКЛАДОМ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS 309

LECTURE NOTES

BY

PROFESSOR

ROBERT A. FAY

1955

Передмова.

В сю частину опису рукописів Музею А. С. Петрушевича ввійшло 51 н-рів [3, 27, 52, 54, 59, 64, 65, 69, 76, 82, 85, 95, 102, 105, 108, 112, 126, 131, 133, 135, 141, 143, 146, 154, 159, 162, 163, 167—169, 171—2, 179, 181, 190, 194, 196, 199, 210, 212 а, 212 б, 215, 217, 222, 224, 233, 236, 249, 250, 251]. Не ввійшли в опис н-ри 160 (після каталога: Полемическое сочиненіе XVIII в.) і 254 (Шѣсенникъ XVIII в.) з причини вижиченя сих рукописів за границю. Розділені вони на 9 відділів, з яких деякі повинні були найти собі місце вже в 1-ім томі, а деякі — можливо — в посліднім третім томі. Сталось се тому, що каталога бібліотеки, яким ми руководились в часі приготування до систематичного опису, не всюди однаково точний в означеню рукописа після його внутрішнього змісту. Вкажемо кілька примірів: н-р 27 значить ся в каталогу „Мінея март-август“, між тим є се Пролог; н-р 69 „Слова великопостныи“ оказав ся в значній часті Ізмарагдом; н-р 85 „Пролог“ є в дійсности служебною мартівською місячною Мінеєю з чисельними житійно-повчительними статями в синаксарній часті між 6 і 7-ою піснями канонів; н-р 108 на основі одної невеличкої статі названий „Исповѣданіе в дни недѣльныи“ в дійсности зборник з перевагою „Практики господарем“; н-р 141 „Проповѣди“ є Зборником, н-р 171 „Пролог нач. XVIII в.“ оказав ся списком „Несѣдалного“, н-р 210 „Слова XVII в.“ є Зборником 1665 р., н-р 217 „Календарь XVIII в.“ оказав ся Зборником пол.

XVII в. Не познакомившись отже перед систематизацією із змістом поодиноких рукописів, описуватель, мимо найцирційшої волі, замісто дати систематичний опис, попав в свого рода безсистемність, в якій на сім місці і каєть ся.

В датах бібліографічних не узгляднено в часі коректури сього опису виданих проф. В. Н. Перетцом в Извѣстіях 2-ого Отдѣл. Ак. Н. 1909 р. I, ст. 125—159 статей з рукопису н-р 102 л. 275, 281, 286—290 (ст. нинішнього опису 140—4) і його опису, як також не вказано деяких паралель до наших текстів в текстах зборників київського Університета після видання Ю. А. Яворського — Два замѣчательныхъ карпаторусскихъ сборника XVII в. принадлежащихъ У-ту св. Владиміра, Київ 1909 і рец. д-ра Франка (Зап. Наук. Т-ва 93, ст. 195—200), що тут доповняєть ся. На 137-ім ст. при Изложеніи Лавр. Зизанія належало вказати, що се список з друкованого Лексика.

Описані рукописи, що до віку, належать до: XVI — 4, кін. XVI — 1; 1600 — 1, поч. XVII — 2, пол. XVII — 2, 1655 — 1, 1665 — 1, кін. XVII — 5, 1691 — 1; поч. XVIII — 4, 1730 — 1, 1740 — 1, пол. XVIII — 16, 1777, 1781, 1790 по 1-ому, кін. XVIII — 4; поч. XIX — 2, 1832 — 1, пол. XIX — 2. Веї вони, крім н-ру 27 (ст. 45 сл.), очевидно місцевого походження. Коли зважити ріжноманітне багатство змісту описаних зборників XVII—XVIII в., особливо в порівнаню з друками сього часу, ми переконуємось, що в сій часті рукописів маємо дорогоцінне жерело до пізнання українсько-руського письменства сеї доби.

Особливо знаменна з того погляду колишня бібліотека Свідзінських, Івана — батька († 1732 р.) і Павла — сина, священників Терновець і Лодини кінця XVII до 60-их рр. XVIII в. В збірці кан. Петрушевича заховало ся 15 рукописів бібліотеки Свідзінських (гл. Архив I, ст. 202, і в сім томі ст. 121—174 і в 3-ім томі н-ри 149, 175, 180 і 182). Крім сього належали Свідзінським еще два рукописи XVII в.. Пролог і Євангеліє Учительне, що находять ся нині в руській Капітульній бібліотеці в Перемишлі.

Оба любителі рідньої книжки типічні представники старосвіцьких книжників. Від них пореняли вони все, що

становило їх головну прикмету — любов до книжки і знаня. З любови до книжки вони не гляділи на ню критично, тому у них — священників знайшли ся зборники багаті апокрифічними статями, та до того в руках уніятського декана опинилась полеміка против латинно-католицтва, з нелегкими закидами против нього та глузованями над ним. Оба вони, судячи по їх записам і приписам на книжках, як на сей час, були люде освічені. Але сеї освіти було їм мало, бо хотіли ще більше знати — тож сї освічені люди шукали відповіди на інтересні їм питання в статях, які могли вдоволити хиба дуже нерозвинені уми. Се характеристичне роздвоєне середньовічної освіти.

Одно й друге не випадкове. Недавня традиція з часів православія і сильна обрядова одність з останками старої віри була очевидно за сильна, тому і стара полеміка Греко-Руси з Латиною мала для уніятського декана 1-ої пол. XVIII в. те саме значінє, що й за 200—300 літ передше. Що-ж до некритичної сумішки статей, апокрифічних з канонічними та серйозних з казковими, можна замітити хиба, що найчастійше навівав їх дух часу, на який зложились з одного боку давня традиція і з другого схолястична школа. Ся школа тільки підтримувала традиційну любов до казково-апокрифічного, бо сама давала як найменшу скількість фактичного знаня.

Користаючи з записів Свідзінського, Івана — батька на 210 об. до 217 об. Перемиського Пролога можна подати деякі дати про сина Павла, що з огляду на зібрану бібліотеку не безінтересне. Родив ся він в Тернівцях 1704 р., на дев'ятім році заправляв ся до Альвару, а на десятім дав його батько у інфіму шкіл польських в Перемишлі, які він кінчив до риторики, повторивши синтаксиму. В часі науки 1719 р. лучилось у батька нещастє, бо „згинуло штук ім'єня 13 — волів чтири, коров шіст, яловиц 4, котори' юж тїлніи были“. Подякувавши „за школи Єзуитам, раб божій Павел попович Тернавскій ходил до канцелярии Перемисько“ між 1723—1726 р., 1727 р. женив ся з Анастасією Врублицькою, дочкою динівського міщанина і старшого брата. В 1731 р. він одержав парохію Володжу, 1734 перейшов на Лодину, де зістав 1740 деканом. Від сього часу він

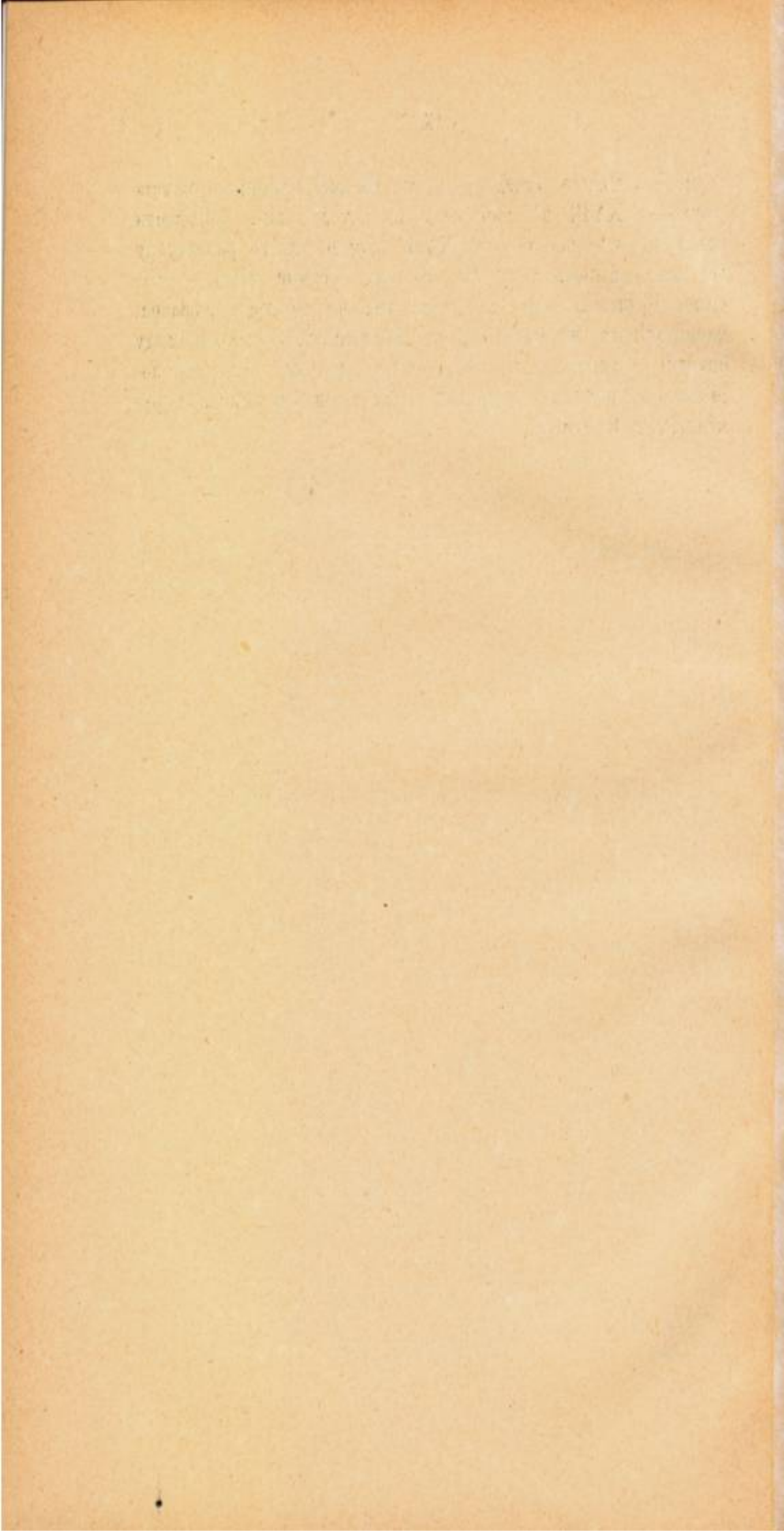
зіставляє на своїх книжках записки аж до 1768 р. (про конфедератів). Цікавить ся він не тільки явищами економічними і природними, але й історичними. Сі черпає він з польських газет сього часу (пор. ст. 131). Крім сього, як декан бірецький, звернув він увагу на обляти ерекцій і надань ріжних попівств Сяніцького і Перемиського староств (ст. 155—8), чим дав великий доказ як зрозуміння їх історичної ваги, так і любови до свого рідного. Сю любов проявив він ще мовою своїх власних казань, записок, та одного другого перекладу. Найбільше ж одначе добором книжок у свою бібліотеку, в яких зіставив нам багато дорогоцінного літературного матеріялу, нерідко й свіцько-народнього походження, як великодні інтермедії, молитви від тучі, пісня Бандурка, та цілий ряд апокрифів.

Належить ще додати, що в роді Свідзінських живе традиція книжньої любови. Іван вчить Павла і вже за молоду заправляє його до списування книжок, Павло вчить тому самому сина Андрія, що списав пісню „Не могу начати от жалю вѣщати“ (ст. 130), та й в інших місцях полишив сліди своєї руки.

Переходимо до дальшої загальної характеристики описаних рукописів. Найбільша частина з них XVIII в., бо всіх 29. Від рукописів попередніх віків відріжняють ся вони перше всього мовою, яка в переважній частині народна з значними слідами польського впливу, як в лексиці так і в граматиці. Особливо помітно се в перекладах з польського. Польський вплив проявив ся навіть в письмі, в яким стрічають ся часто польські g, m, x, z, вмiсто r, m, Ź, z. З польського жерела походить рівнож немало статей, напр. виписів з газет і календарів (у Свідзінського), або з ріжних Historyi — в їх первіснім виді. певну частину сього рода зборників можна було навіть виділити особною групою під назвою „польсько-руських зборників“. Між рукописами старшими XVII в. і глибоше нам рідко трапляєть ся стрінутти таку появу, хоч вона і тоді не була виключена, чому найліпший доказ переклади з Скарги і Бельского (н-ри 57, 59, 89).

За те нема в сих давнійших польсько-руських зборниках сентенцій, орацій і повіншовань з приводу ріжних свят і нагод, шкільних дійств, інтермедий та вірш і народної

пісні. Перечислені статі — се вже характеристична прикмета зборників XVIII в., чим вони як раз і важні. Завважити належить, що для збирача XVIII в. з пісенного репертуару все рівно цінне, тому він списує в суміш пісні — набожні і світські, без огляду на се, чи то пісня любовна, чи сороміцька, чи польська, чи „московська“. З сього погляду описані рукописи дають дослідникови великий матеріал, порівняно-історичний і язиковий. Всіх пісень в описаних рукописах 258 номерів.

1. (№ 69). Зборник, зложеній з Ізмарагда¹⁾ і поучень св. Отців, XVI в. 241+1 л. F^o старанним півуставом на гладженім папері знаку кабан, оправа дошка в шкірі. Заголовки статей киноваром, початкові букви рисовані продовж 7-и і більше стрічок; на стороні по 29 стрічок. Слова в реченнях не розділені, одинокий знак перепинання — точка. Редакція рукописи руська: ж, ч, ц, ш, щ звичайно м'які, ж зам. жд, є зам. к. Велике Ч в формі широкої чаші.

л. 1. а. Слово сто Анастасія игумена сина'скаго. ш же не им'кти гн'ква. Много може' м'тва прав'наго посп'кв'аема...

л. 1 об. б. Сл. того' є' не шжж'ати. Не шжж'анте р'є'. да не шжж'ани б'ждете'...

л. 2 об. в. Сл. ст'м' ш'ц'ь ко хр'т'іаном'ь. Р'кж вы посабшанте любовно брат'є. аще во мир'к есте'...

л. 3 об. д. Сл. ст'. м'ч'ни' євсєвіа, нешф'ита, леш'т'іа и др'б'жини и'. По оумр'твіи ст'ого великом'ч'ника гавр'гіа повел'к дишкантиан'...

л. 4. е. Сл. ст'. сидора ко євсєвію є'поу. ш вс'ко' неправ'нним'ь д'кл'к. аще во и цр'кви кто с не правдою виждеть и не пр'іати сж'т' в'о'. Начинши во з'ат'ію євсєвію є'пп'с. цр'кв'ь в'ъ пиаб'с'їи послаша ко сидор'с п'ж'стынник'ж'...

л. 4 об. з. Сл. ст'. м'ч'. євсєвіа є'пп'а. Євсєвіи с'їин'ном'ч'ник'ь в'к при констант'їи цр'ї. рвин'єм'ь гор'жи по правон в'кр'к'...

¹⁾ Руководячи ся в виборі рукописів для опису бібліотечним каталогом, годі мені було з'орієнтувати ся, що „Слова великопостных“ окажуть ся Ізмарагдом, який належало описати за н-ром 1.

— 3. Сл. ст. евсеїа ш оумираюцих напрасно и оутопаюцих во водѣ и ш мрза изъхлюцимъ. Бѣ единъ оубо ш днїи чѣкъ нѣкыи рѣкѣ перевозася и оумре. да шїи глѣ [л. 5 тїльки конецъ, видво бравув тексту] вахох вавлона нинцака, нж вниманте моусеа глѣ...

л. 5. ѿ. Сл. ш патерика ш марца мниска и ш прѣвутѣствѣ его. Глѣше ш марца мниска египѣствѣ. шко прѣво ѿ. лѣт нисходан ис келїи...

л. 5 об. ѿ. Сл. ш патерика ш двою мнїхѣ. да и мы грѣшнїи покаасшася шпѣ прїимѣ. а не шчае себѣ. Два мнїха. брашнолюбо деанїа ш дїавола прїимша идоста и поаста себѣ женѣ. по времени же нѣколицѣ рѣста ко себѣ, что пришвѣтоховѣ шко штакиховѣ мѣгальскїи чинѣ и прїид... сквернѣ сїю. и по сиѣ комѣкѣ шги... (бїльше нема). (Пролог 1895 р. апр. 15.)

л. 6. Фрм. 13-го слова: ш самаго бѣ прїахома... се даю ва. всаїи звѣ... во брашно шко зелїе... зарѣзѣа проїи на земь...

л. 6 об. дї. сл. ст. апѣлѣ и стѣ шцѣ... ш постѣ. и ш петровѣ. и ш фил(иповѣ). Иже вѣкрнїи сѣт. слышнте братїа... вси старїи и юнїи писанїа ш постѣ...

л. 7 об. еї. Сл. ст. шцѣ ш временнѣ житїи. Еже подобаѣ намѣ рещи. вѣкратцѣ се житїи творити. прїидите и слышнте. ш своѣ спнїи кождо печалннте...

л. 8. продовжене слова 16-го: ...гы и не даѣт просащнх. дабы не оубывало емѣ ш числа собраннх. и аще мало что погынеѣ. то мноѣ твориѣ лишнїе...

— зї. сл. ш патерика шко недостонѣ ити ш цркви егѣа поюѣ. еже дрѣве бы. и се повѣда намѣ ш вѣрннх... (Яковл. 176—38).

л. 9 об. зї. (!) Слово ст. нидонта ш богатѣмъ. ш скѣпѣ. блїи шче за молитовѣ: Иногда ст. нифонтѣ видѣ чѣка емоуѣ молаше. мноѣство ницих. и просащн оу него милостынѣ... (Прол. авг. 10.)

л. 10 об. зї. сл. и повченїе стѣ шцѣ дшѣ полезно. Еше вы се извѣцїаю любнмїи. понеже вижѣ вы оубо прїходащн ко цркви. швѣ рѣкодѣлїе штавшн. и ннн торгованїе и шрѣднн лишнвсѣ...

л. 11 об. нї. Ѡ правиль сѣ. аплѣ. ѡ книгахъ и хужє подобає чєсти и внимати и ни чєсти. Не достоит мирскиѣ и составленныѣ ꙗко гл҃ати во цр҃кви и ни почитати книгъ неисправленныѣ. но токмо исправленнїи новаго и вѣхаго завѣта. аще ли и кто и ложнїи писанїа книжнїи. яко сѣла въ цр҃кви полагає нечєстивїи яко сѣ мѣкнѣтъ на соблазнь всѣмъ людемъ. аще причетникъ. да извѣржєтєса сана. а книги искож҃гоуѣса. и извѣщенїє ѡ добрыхъ. вѣхаго закона четєнїе... (доведєно тїлькѣ до: соломони. ф. при҃чи.)

л. 12. продовженє слова: зєман. такоѣ и сѣи не во славѣ и ни во богатєствѣ кыша. по истинѣ саѣ гл҃є рєкє. понеѣ сотвористє єдиноѣ Ѡ хуждыѣ...

— дї. сл. сѣ. Ѡца гєнадїа патрїарха. Готовитє братїє на исходъ дѣла добраа. снимижє Ѡидѣѣ Ѡ свѣта сєго... (обор. сла҃каго питїа, стокалницѣ, каплами дож҃а стрѣлаєми)... (без вїнца).

л. 15. продовженє слова: тїа своєго яви. да не вознєть ти хвалы. и не вѣси что ти творѣтъ...

— кѣ. сл. сѣ. Ѡ. григорїа дво'слова. Бѣ нѣкаа жєна имєнѣ матрона. и єаѣ сїѣ недавно вѣк жєнѣ сєбѣ поаѣ. и яко кжпно своєю кровїю. на сїѣнїє цр҃кви звана вѣ. и на тѣ ношѣ иже на оутрїє быти сїѣнїю плотнож похотїю со своиѣ мжжѣ смѣсиса... (пїшла в цєркви, там нечистїи опапував її у гробницї св. Севастїана, мучив довго — не помагали авї чари, авї замовлєня, аж молитва правєдного Фортуната помогла. Наука — не лїчати сє чарами, щоб щє в бїльшу хоробу не впасти.)

л. 15 об. кѣ. сл. ѡ сѣомѣ григорїи папѣ римскѣ. При цр҃и оустїанѣ. сє вл҃жнннн григорїи прєвопрєстолникъ вѣ римскїа цр҃кви сѣла.. (Прол. марта 12.).

л. 16 об. кѣ. сл. сѣ. григорїа вѣслова ко всѣмъ хр҃тїанѣмъ ѡ пїанєствѣ. Прїидитє моужїи во кжпѣ и жєны. и єри и люѣ мниси и вѣлци. богатїи и оубозїи... (кол'вани, возды҃ю ѡ сєѣ и стжжакєи, плащєтє, ко сонѣли сонєтє и лоститє, лєтєса, вєсржєтє, кощюлєтє).

л. 18. кї. сл. Ѡ притчєи. ѡ наказанїи и Ѡ родитєлєи ко дѣтємъ. Чл҃ци вємєлєтє извѣстїю ѡ гл҃ємъѣ

ка^т за молада дѣти своѣ. глѣ^т бо вѣіа прм^дрость любан
сїа своего. жезла на^к не поціа(ди) нака^жа его въ юности...

л. 19. Продовженє вишого слова: оубо днѣ днѣ. да не
вспа^ниши никог^да кон^же нечлиши днѣ...

л. 19 об. Истлѣкованіе глава^х избранных^х всѣ^х
ѿ стѣ^о Анастасїа. иг^жмена синайск^а. (Се показчик
59 глав, що творили зміст якогось зборника; л. 21 продов-
женє показчвка (13—19) глав вишої части зборника, що вже
више були в части згадані).

л. 21. ѿ. Сл. стѣ. ѿцѣ и стѣ. ап^лъ. ка^к жити кр^стїа-
но^х. Подовле^т всакомоу хр^стїанин^ж чисто жити. съ расмо-
трніемъ творити. да ни во тоще трѣд нашъ вѣдѣ^т. и вне-
виднїи нѣкто погине^т и славе^т... (Яковл. 172—6).

л. 21 об. сл. стѣ. ѿцѣ ѿ пїаньствѣ^х. Иже бы и не
пити ѿни^жъ. и того возеран^т вѣ^ами... (Яковл. 173—13).

л. 22. Продовженє вишого слова: иша^к и ап^лъ паве^а
ре^х. не вси бо оумре^х. но вси измѣни^хса. и во мьгновенїи
ока рекши въ борзѣ. егда бо вси члѣци изомрѣ^т. тогда
мнози праведнии встанѣ^тса живи вѣ^омъ блюдоми... аще кто
пита^т во стѣ^х книга^х...

л. 22 об. Истлѣкованіе глава^х стѣ^х ѿцѣ и стѣ^х
ап^лъ. ѿ. слово стѣ. ѿцѣ и стѣ. ап^лъ како жити хр^стїано^х...
(1—12 гл., 13—19 г. на 19 об., пор. Яковлевъ, Измарагдъ, ст.
138—156).

л. 23. продовженє показчвка 112—156; л. 24: 60—111,
пор. 19 об.

л. 25. продовженє слова про пїанство: ...донде^х впадо^х
ковисднхлананьи... (ви)но бо превратиша очи мои и ште^нни
ми похо^т ср^дце...

л. 26. кѣ. Слово притчею ведено ѿ составѣ^х
тѣла члѣча. Иже писанїе ре^х. что е^о ег^да шпжст^кетъ земля.
и цр^кь изнеможе и силнїи его разыдѣтса...

л. 26 об. ѿ. сл. Козмы прозвитера ѿ хотѣци^х
во чернїци. Мнѡзи бо ѿиходѣ^т во монасты^р не можши
терпѣти сѣи^х (!) томителен и трѣдовъ телесны^х ѿбѣглю^т...
(Яковл. ст. 15—26).

л. 28 об. сл. петра чернори^ца. ѿ житїи сѣ^х. лѣ.
Ище кто ѿ члѣк. оукоры и скорен и вѣды прїима^т во хждо^х

се^х житїи. и то въ оно^х вѣцѣхъ ѿ ба^ж ч^отвнхъ бѣде^х. и почто
любимїи и самисѧ чюжасѧ радости вѣчныя...

л. 29 об. сл. вѣж. нила чернорица посланїе. ко
хариклаїю прѣвтерѣ. со^ро^ннападающаѧ на согрѣшаю-
щаѧ и гл҃цю недо^ото^на покланїе исповѣ^нїе оустен^н лице дѣла
постническа^х не бѣде^х. лѣ. С^кло мншими сѧ бѣ^жтна^х писанїа
не разсмѣ^а. поне^х токмо ко единой той части и гнѣвъ
шва^ка... (полѣзныя).

л. 31 об. лѣ. сл. ѿ черноризици. его^х хоташе
вѣси прелестити. Оубо сѣдаше и вѣ^мо^вьствѣѧ бра^х.
и хоташе вѣси (32) прѣ^стити его привиденїемъ л҃г҃ль...
(возати) [на сїю тему в Пролозі 21 апр.].

л. 32 об. лѣ. сл. ѿ с^т. ми^ханлѣ черноризици (!).
Сїи оубо ми^ханлѣ вѣша ѿ града едеса вѣ^горо^хтель снѣ. ро-
дителем^н же его прѣ^ставалшесѧ... (33 причтати^о вѣ^ркѣ ба^ж-
мечи).

л. 33. лѣ. сл. ѿ исакїи мнискѣ его^х прѣ^стиша
дїаво^х. и паки оукрѣпиша^о и повѣди дїавола и ми-
лость полѣчи. Вѣша черноризецъ именемъ исакїи. и родо^х
торопчани^н и разда имѣ^нїе свое трѣ^бсющимъ. и иде во мо-
настырь ко великомѣ антонїю ко пещерѣ... (тїльки до слів :)
и рѣ^х антонїи се оу^х прѣ^стави^сѧ е^о и пришедше и со де^вдо-
сїемъ и со кратїєю ѿкопавши пещерѣ. и возаше и мншце
и мѣ^ртва. и вынесше и положиша его прѣ^х пещерою и ви-
дѣша яко и —

л. 34. продовженє оповїданя про страшний суд: во бла-
зїи же и лѣ^кавїи. начнѣ^х шкличати дѣши. и приносѣ^це и прѣ^х
ни и всѧ ѣ^а грѣхѣи. словеса^х и мысли іа^х ѿ юности и до
часа смѣ^ртнаго... (л. 35) и поки єсмо живи и вѣ^ркѣма има^х...

л. 35. лѣ. сл. ѿ виденїи с^т. оца макаріа іер^олимь-
скаго. Оца макаріа іер^олимьскаго. оу^чникѣ повѣ^да на^х
сице яко никог^да рѣ^х ходѣ^ци^н на^х со ѿце^х моимъ по пѣ-
стыни... (гл. Зборн. № 165 л. 331 і д-ра Франка — Апокр.
IV, 218—227).

л. 37 об. лѣ. ѿ оучитѣ^ства с^т. ѿ аммонїа ко
хотѣ^ци^н сп^стисѧ. Четыри вици сѣ^х. и лице единѣ ѿ ни^х
има^х чѣ^кь... яко всѧка правда чѣ^ка яко рѣ^кь поверженъ е^о
прѣ^х вѣ^о...

л. 42. лѣ. слово стѣго Ѡца дога (!) в стѣкмь
постѣ. Къ законѣ повелѣ вѣ сѣомь инѣвыѣ. но кожѣ
Ѡ себе десѣтинѣ даѣт... (Измар. 1 = л. 157).

л. 43. об. мѣ. слово в прѣнд. оѣи малекѣ. Сѣи выѣ
Ѡ антиѡхѣа сирьскѣа. рожѣшесѣ во веси нарицаемѣа севенѣа...

л. 44 об. мѣ. Посланѣе нѣкоего оѣа ко сѣи дѣхов-
номѣ. Желѣю любимиче сѣсна твоего. тѣкѣ же блѣвенѣе длю-
ти. вѣси ко ты сѣи и чаѣ. дѣхѣ родимое еже водаѣ ми вѣ
оученѣа талантѣ... во закони гѣни ходѣши.. 45. пѣанчикѣи,
многоѣ питѣемь, пѣаныи вѣтисѣа готовь, сваритѣ со вратѣю
сважѣт и долгѣ свѣдити, 45 об. во мнѣзѣ скѣрви, сѣи денѣе,
хрѣстѣанесѣа именѣемѣи... в вратѣе всеи во славѣ вѣжѣю тво-
ритѣ. да гѣ прославитѣ вы ко црѣтеи своѣи. а зѣ зѣравѣе
и чѣтѣ мир и живѣт. (Слово против пьянства в цѣст. — гл.
Яковлевѣ — Къ лит. вѣст. др.-рус. сборн., 61 ст. Кан. Пе-
трушевѣи уважав се слово руським твором).

л. 45 об. мѣ. сл. вжѣтѣвно в блазѣѣ покланѣи.
Ико подобѣт наѣ вратѣе. и оѣи. влюсти секе хитрѣ да не
погынеѣ.

л. 46. мѣ. сл. в покланѣи грѣшныѣ. Повѣдаше
вѣжѣ. павѣѣ простѣи оучѣталѣ оѣа антонѣа коко (!) видѣша сѣю
вищѣ... кто какою дѣшею во цѣрковь воходитѣ.

л. 47. мѣ. по оученѣе в исповѣданѣи грѣховѣ.
Ѡцю етерѣж. живѣщи вѣнѣ етера старца зинона сѣго никто
в помыслѣѣ вѣпросѣ... (47 об. самь веси, самь вѣси личитѣ.)

л. 48. мѣ. сл. ст. Ѡ. дѣшнисѣа в желѣю щѣиѣ. Иногда
ко стѣмѣ Ѡцю антонѣю дѣшнисѣю мнѣзи прѣидѣша хрѣсто-
любѣи... (Измар. 1, л. 90 об.).

л. 49 об. мѣ. сл. ѣшаѣ мѣтѣваѣ в несѣхѣѣ дѣи. Сѣло
мнѣгѣ страѣ шѣдѣржитѣ дѣю тогда истѣзѣемоуѣ вѣ несѣхѣѣ
ѣа Ѡ тѣла... (пор. Измараѣд № 1 л. 42. Памятѣв IV. 227
і Яковл. 11.)

л. 50. мѣ. сл. в погрѣбѣемѣѣ во цѣркѣи. Оужасно
чѣѣ. и памѣти достоѣнно. повѣдаше ѣванѣ римлѣанинѣ. иже
во шѣласти нѣхѣ вѣкѣ сотворѣшаѣ. вѣше нѣкто сѣдѣи и мзѣди-
мѣцѣ люѣ. именѣѣ валѣриѣшѣ. всѣа шѣскѣавѣши истѣинноуѣ... (об.)
григорѣи двѣславецѣ (!). (Изм. № 1, л. 102).

л. 51. мѣ. сл. в кладѣщѣиѣсѣа в цѣркѣи. Да слышитѣ
ѣще в погрѣбѣемѣѣ в цѣркѣи. валѣѣтинѣ сѣдѣа мзѣдимѣцѣ

лю^т оумре. въ мѣ^тшланк градк. мж^т Финж^т не имкѣ прав^ты
и поживѣ... (об. цн, потоцимса.) (Изм. 102 об.)

л. 51 об. мѣ. сл. ѿ немилостивы^т и богаты^т. Не
гѣа оубо на богатыѣ иже податливи и добр^к живж^т. и оука-
раю злыѣ иже богатство имѣше и во скѣпости живж^т...
(Измар. 1 л. 109, Як. 109).

л. 52 об. ѿ. сл. ѿ гѣци^т яко зл^к оумирающѣи
не вж^тткено^т повел^кнїемь оумираю^т. вѣки ѿче.
Лю^те за молитовь. Оубо нех^кпо слышати несмыслны^т
гѣци^т яко во р^кка^т и во морю погыбающѣи... (цн 53.)

л. 53 об. Сл. ѿ евр^таїа. г^т ѿ богат^к и оубого^т
лазари. Сѣже ѿ богат^т. и лазарика притча велии на
плъзж^т есть... (Измар. 76 л. Як.).

л. 54 об. нѣ. сл. ѿ евр^таїа и^т ѿ ма^та стѣго. Сѣже
пр^рркь рѣ^т. даса исправитъ молитва ма^т...

л. 55 об. нѣ. сл. ѿ старци иже молитвож дож^тъ
со нѣсе сведѣ^т. Бм^т никог^та во мирстѣи швласти прѣ^тдож^тїе
велико. и молащимса имь... (Измар. л. 105); тут тѣльки фрѣм.
до сл: „старецъ синецъ. носаше на плещю свою в^рк^тма дровь.
и ип^ть повел^к оудержати и. и восташа ип^ть“. [того
оутриман.]

л. 56. продолжене нѣ. слова: „а дшю его въ цр^тство ве-
дѣв^к. и се гѣаста и невидима бы^тта...“

— нѣ. сл. ѿ нѣков^т вл^тшниц^к и^т милостыню
творѣа а вл^тсѣѣ не шстѣ. Таково ѿ се^т сказа^т. в л^кта
лиш^тта цр^тѣ в^к славе^т чѣкь въ Коста^ттин^к градк. бога^т
и милшани ницаѣ... (Измар. л. 77).

л. 56 об. нѣ. сл. ѿ нѣков^т двѣ сжс^кдѣ шевцѣ.
Послшдїте ѿ се^т, вѣста два сжс^кдѣ шевца. во кжп^к и жи-
вж^тца... (Измар. л. 137. Прол. № 50 л. 153 об.)

л. 57 об. нѣ. сл. ѿ нѣков^т кжпци вѣобозни-
вѣ^т. ѿ се^т повѣдаше ип^ть есевїи. в^к кжп^т въ але^та^тдрїи
вѣобознив^т... (Изм. л. 165 об.)

л. 58 об. нѣ. въпро^т. вси ли оудавлающимса
или оутапающе^т или посыпаѣми. по вж^тїю гн^ккж
и по повеленїю его страж^тать. или и ѿ дѣиства
злаошквал^т. — ѿвѣ^т. яко^т рѣ^т писанїе, не испытани
и не исл^кдими пѣти его шв^к е^т...

л. 60 об. е^ж в притчи смоковни и зла^тстаго. Смо-
ко^т рече. и мѣлаше нѣкто во виноградѣ своє^м. и приде ища
плода на нѣи...

л. 61. ж^д. іѡан^н лѣстничника. Слыша^х нѣкыа мир-
скыа лѣкнотно живуща...

— ж^е. Ѡ аплѣскы^х заповѣ^кхъ. Стра^тскы^х вѣ^кхъ кни^г
оукладанася. что бо тѣбѣ чужими словесы или зрако^м или
законо^м...

— ж^г. максимо^в Ѡ главизнь. Бсѣка^т бо чѣка Ѡ
дшии любити е^с. на бѣ же точю надеждѣ возлагати е^стъ...
(оборот.) ж^д. марковъ. Поне^ж не вси чѣци нечистивы... (л. 62.)
ж^е. анастасіа. Ѡкждѣ вѣ^с чѣкъ яко прости^а е^стъ вѣ^с
грѣховъ его...

л. 62 об. ж^с. сл. в юноши совлачивши^х мѣртва.
и в покаявши^хсѣ. Стѣи ѡцѣ іѡан^н. иже въ видѣнѣ
мнихы. повѣдаше гл҃а сице. вѣша нѣкыи юноше (!) въ градѣ
сѣла много зла сотворивши. и люте^к согрѣшивъ. и гробница
кра^х... (Пролог, септ. 2).

л. 63. ж^д. сл. в покаяніи. Бѣ нѣкто іппъ. ни в кон^х
градѣ. и по діаволою дѣиствѣж вонѣ^х во блж^х... (внждо^в)...
(Пролог, септ. 3).

л. 63 об. ж^и. сл. моусеѣ прорка законодавца
іѣльтеска. Моусей пророкъ и законодавецъ. бы^с снѣ ам-
роновъ...

л. 64. ж^д. сл. в то^м како срацини^х крѣтисѣ. Тако
стѣи мни^х повѣдаше на^м. яко придоста два срацинина
къ іерлиму... (срацинина)... [видѣв, як з відпавшого від хри-
стіянства два ангели здерли по смерти шкіру, тіло спалили,
а шкіру взяли на небо, бо була хрещена. Хрестить ся, іде
в черці і товариша на се намовляв.)

л. 64. ж^е. сл. прп. Ѡ. наше^с. дѣ^ла бывши прѣ^ж раз-
конника. Стѣи оубо Ѡцѣ нашѣ иже въ стѣ^х дѣ^лхъ. вѣша
прѣ^ж разконникъ во пѣстыни живши... (Пролог, септ. 6.)

л. 65 об. ж^с. сл. Ѡ житіа стѣ. висариона мни^ха.
Повѣдаше джаласъ. оученикъ стѣго висарион^а. яко єдиною
придо^х Ѡ дѣла въ хижю оца моего. и шварктоша его сто-
лице на молитѣк. и ржцѣ^к ємоу простѣрътѣк быста на нѣво
яко свѣци горащи...

— ої. сл. ѡ мѣринѣ дровосѣцѣ. Бѣ^о никогдѣ во купрьстѣи странѣ бѣ^о дожѣіе мно^г и молиша бѣ^о страны тоѣѣ еїпѣ. и бѣ^о емѣ гла^о — (дальше нема).

л. 66. (продовжене 73-го слова:) имѣніа многа. ни ино-го тѣшка — ни пици ни шдѣ^о да. да оубо малы^х избѣ^о ко^о и оубрѣха...

— оѣ. сл. еже не ѡсѣ^о дати но миловати согрѣ-шляющіа. Никто^о констинѣ тако не навидѣ грѣха яко^о стѣи. но шѣ^о не возненавидѣ согрѣшляющі^х ни ѡсѣ^о лю^т ни ѡгнѣю^т и^х...

л. 66 об. ої. сл. ѡ женѣ цѣци како ѡстави цѣ^ркѣ покоршисѣ женѣ е^т. Слышахо^х ѡ нѣкого вѣрна мѣжа бѣ^о цѣ^рь во константинѣ градѣ козари^н родо^о... (67 и оубрѣ-ствѣть, об. пририла, мѣжики своѣмѣ) [цар змушений воро-гом уступити і йти з родиною на вигнане, по часѣ відзискуе престол при помочи божій через засѣдку на противника, женѣть ся в друге. Перша жінка, довідавшисѣ про все те, приходит з мѣця вигнаня в царскі палати, оповѣдає все новій цариці-христїянці, і та уступила свое мѣце законній цариці].

л. 67 об. ої. сл. ѡ нѣкторѣи дѣци. Все во сказаніе се ѡ многы^х слышавѣ истинно во мни^х писанію предати. дѣца нѣклаѣ іаѣ бѣ^о вельможею персанино^о... (по шѣданію, ноудифино). — [Давши обѣт чистоти Христу, не давала себе на-силувати, відмовляючи ся тим, що вона чиста дѣва і зможе знайти йому зѣле, від якого шкіра його ствердне, як зелізо. А коли вельможа не хотѣв пробувати сього на собі, вона дозволила спробувати мѣць того зѣля на своїй шві, через що стратила свое житє з рук пана, чого й хотѣла, щоб тільки заховати чи-стоту].

л. 68 об. ої. сл. стѣ. ѡ. курила еїпа ѡ то^о еже не закыва^т оубчѣлен своѣх. Яще кто великѣ стѣль. или ма-лы^х. рѣкшии попо^н дшѣполеномѣ разѣмѣ. и хитромѣ свѣ^тнію навыкѣ...

л. 69. ої. сл. ѡ двѣ старцю и^х сїсоста влѣ^т-ницю побченїемѣ. Два нѣціи мни^ха іаѣста ѡ пѣстыни во тарсон градѣ потрекы ра^х...

л. 69 об. ої. сл. ѡ милостыни. яко дающе ни-щѣ^х х^т даю^т. Чѣкѣ нѣкы вѣ константинѣ градѣ. зѣло бѣ

милостивъ. яко и по злица^м гра^дны^м идуюцю емс... (Пролог 18 септ.).

— ѿ. сл. св. Ѡ. варлаама ко асафатс притча. Бѣ кѣи црѣ велии и славе^н. вы^о емс ше^ствовати на (л. 70) колесници позлащени^{ки}. и окрѣтъ его шржжници яко^м подовае^т цре^н. и оуер^кте мѣжа два растерзаны^м ризами око^нчена сжца... (обор. смолою и некло^м, призва ве^смогы).

л. 71. пѣ. сл. ш прѣвентерѣ. Бѣ па^нши^н во прѣлюбодѣаніе и процѣнс кывшю покааніе^м. Презвте^р нѣкѣи во константинѣ градѣ. Ѡ дѣства дѣвола вопа^нши во влс^н. и по днѣ^н нѣколицѣ^н помыслиша свое согрѣшеніе... (обор. ташкин, 72 мѣскжса... Пролог 25 септ.)

л. 72 об. пѣ. сл. ш петрѣ мытарѣ. Бѣ фрикин фрсгінстин. се вѣ петрѣ мытарѣ... (Прол. 22 септ.)

л. 73. пѣ. сл. ш юноши ковавши^н крѣтъ патрикїю. и приложивши^н свое^е злата два златника. Бѣ нѣкын юноше. хитрѣ си ковати злато^м вежкон твари. и семс повелѣ патрикен. сковати крѣтъ со драго^м каменіе^н... (Прол. 5 септ. — юноше, патрикїю, вомѣшю, две мѣ^нници вдовици сноа, обор. приложю, Ѡ дѣшнего дѣи).

л. 73 об. пѣ. памѣ^т страха велика трѣса прѣжѣе воскрѣніа показавшемс дѣнь воскрѣніа. дѣктица на воздѣхы восхищена. Бѣ црѣтво стѣго великаго дѣвдо-сна. трѣ^о великѣ вы^о... (Прол. 25 септ.)

л. 74. пѣ. сл. како подовае^т жити хрѣтїанинс... пѣ. сл. стѣ. анастасїа игѣмена г. с. ш покаанїи. и ш юноши ра^нконницѣ. его^м спѣе иша^н фѣлш^т. Пришѣ великин оучиникъ хѣѣ йша^н фѣлш^т во гра^д сїнскїи... (об. люкодѣнство, сѣ^нши, мѣсь = то, 75 положю, приходяцю. Прол. 26 септ.)

л. 75. пѣ. сл. ш ка^нни григорїа черноризца. Не мозкѣ^н во братїе лѣкнитсѣ ш свое^е сїсенїи и не презри^н времени данаго на^н на покаанїе... (Прол. 27 септ.)

л. 75 об. пѣ. сл. прпѣ. фѣшфана милостиваго. Во глѣстѣ^н градѣ вы^о мѣ^н бога^т имене^н фѣшфа^н. милостивъ велии и стран^ннопрїимникъ...

л. 76. пѣ. сл. ш павлѣ еїпѣ. и^н шставиша свою еїпїю и ше^сше вѣ антишхїю и кормиша^т зѣанїе^м.

Повѣдаше нѣкто ѿ оцъ во сѣмъ павлѣ іѵпѣ. (Прол. Февр. 6.)

л. 77. ѿ.¹⁾ сл. стѣ. анастасіа никого^м ѿ жжѣаемо. Да не ѿжди^м во братіе да ѿ ба прощнію спо^обн^са. ты во гда видиши кого согрѣшающе...

л. 77 об. чѣ. сл. во мѣтивѣ^м нехаластицѣ (!). Бы^омж^м бѣолюбивъ въ аскалонѣ. имѣа ѿбычи страннаѣ приимати. (78 гдѣ нехаласк-тичи, нехаластикж, возъ-вратише^о, нѣкми виде^а, два старца... есмо... витала).

л. 78 об. чѣ. сл. яко похвалиша^о мни^х. Сказаше на^м нѣкто христіювецъ. бы^о црѣ бѣгоговѣки^н некто^ро градѣ. живаше во страсѣ бжѣи...

л. 79. чѣ. сл. во ѿвѣденіи поѿчимое. Бск^м во по^тривно е^о и^м нждитса възрѣжати оутробѣ. на^м же хотѣци^м бѣ работати...

л. 80. чѣ. сл. во нѣл^нстѣкѣ. Пѣанство на^м ѿвѣденія пжце е^о. и вѣла ѿречено. стѣми книгамн...

л. 80 об. чѣ. сл. прѣдв. мѣри нашиѣ пеллгѣи блж^нници. Стѣми патріархъ великон антиохіа... (Прол. № 28, л. 4, Зборн. № 165, ст. 105.)

л. 81. чѣ. сл. во женѣ прише^нши к неѿфитѣ исповѣда^са. Чѣныи неѿфитѣ добродѣте^нныи мни^х. и бжѣи ерѣ^и и постнически^м приходаше житиски^м... (Прол. 18 окт.)

л. 82. чѣ. сл. во добродетели и е^м стѣжа^н чѣкъ спсѣса. Четыри сж^т добродетели и прѣлежаще ко спѣнію чѣкѣ... (Изгна^н бы^о ада^м празѣнь. и тою поро^нною.)

л. 82 об. чѣ. сл. во то^м же не вѣроваше тѣлаѣ хѣѣ нѣкто. Слышахо^м ни ѿ которо^го чѣка вѣрна. вѣша нѣккы^и чѣкъ. и возыдоше емоу помысль во стѣк^м комканіи... (приск-тѣни. Принявши причастіе, він з уст вияв тіло).

— чѣ. (!) сл. во лицемѣрне^м черноричи. Повѣдаше аданасіи прѣзитеръ повѣ^о строшнѣ (!)... (83 не мози^м замшкати во грѣсе^х).

л. 83. р. сл. во милостивѣ^м и стѣк^м мартинѣ іѵпѣ. бы^нши^м во костѣ^нтинѣ градѣ галиленстѣк^м. Стѣми ѿць нашъ мартинѣ. бы^о ѿ града римска. ѿ прѣк^ннх нарочиты^х моу^ж... (Прол. 12 окт.)

¹⁾ Для цифри 90 уживав рпц. знаку ѿ.

л. 84. рѣ. сл. ш мзѡнманїи. и ш рѣзѣ и Ѡкѡнолюбїи. Мзѡнмець и рѣзѡнмець и сребролюбець и грабїтець. Ёдина колесница ти є° четверолична... (лѡче, богатѣство).

л. 84 об. рѣ. сл. ш лихѡнманїи. Рѣкъ гѣ никто^м може^т двома госпо^мноми работати...

л. 85 об. рѣ. сл. ш дающїи^х въ лихѡвѡ. рекше и въ рѣзѣсны. Мїра сего члѣци николи те^м котѣры встанѣтса^а лице не со прилого^м возмѡт...

л. 86. рѣ. побченїе стѣго дѣшдѡра. и гѡмена стѡдїискаго. и є^м не Ѡчлатї° своимїи грѣхѡы божїи мїлости. Ничто^м прѡтивпохѡтаще^м спѡтиса. и ни сѡмнѣнїе шедѣржан. лице и во послѣзїнїи ви^х злы^х грѣхѡ^н кто вопадѣт...

л. 86 об. рѣ. сл. ш дерзости и о жрѡсти шпѡхства. Подѡвна є° ярѡсти во члѣцѣхъ зною велико^м. и го^м не терпаше члѣци палїиѡа вѣгаю^т Ѡ него...

л. 87 об. рѣ. сл. ш никоє^м и гѡменѣ. и же вѣ прїлѡ Ѡ вѣ дѡ. вѣксы изгонїти Ѡ члѣкѣ. И гѡме^н нѣккыи живаше во монастыри...

— рѣ. побченїе ларишна ш по^зѣ дши. Потѣците^о молю вы братїе и сѣстры ко вѣчнѣй жици свѣтлѣки... (Прибавл. къ твор. св. Отц. II.³ і Изв. 2-ого отд. V.⁴; Никольскїй, Матер. для поврем. списека русек. писат. X—XI в. ст. 105—110 бїблїогр.)

л. 88 об. рѣ. сл. ш клеветанїи. Лю^т є° клеветливый вресѣ. па^х во дѡволоѡ є° подѡбе^н...

л. 89 об. рѣ. сл. ш любви стѣ. максима. Сѣвершена є° любовь еже не радѡвонїи члѣка рекѡще. швого знаю и швого не знаю...

— рѣ. сл. ш гнѣвѣкѣ. Неами добро є° члѣкѡ нѣдїтиса. да оудѣржитъ стѣть гнѣвнѡю. и да сокрѡшїти ярѡ° дѡшнѡю...

л. 90 обор. рѣ. сл. ш кѡмеркѡрїи. како сотвори мїло° сѣ оубѡго ж женою. и не прикоснѣсѡ єи. Иъ градѣ тирѣкѣ вѣ нѣкто десѡтникѣ. имене^м мѡсѡхъ. и многажѡы сѣ повѣдаше глѡше... (оустѣрѣмїсѡ ити). Прол 26 окт.

л. 91 об. сл. прп. Ѡ. н. евагриѡ в оумилєніи дїи. Рєѣ бл҃жннѣ старецѣ евагриѣ. горє дїи согрѣшившии по стѣомѣ крѣщенїи... (Прол. 27 окт.)

л. 92. ргї. сл. в тоѣ нѣ вєсѣжѣти по па в грѣк-сєѣ єго. Поѣ нѣкїи Ѡ притчѣ. прїидє ко затворникѣ нєтєрѣ. творѣ ємѣ приношенїє стѣмѣ тлїѣ. (видїне чистого жєрєла і кристѣлевої чашї в руках прокаженого... пор. Wesselski, Mönchsleatin, № 80.)

л. 92 об. рдї. сл. в нєсходѣ дїи и в вєсходѣ на нїєси. Бл҃жннѣ їѡвѣ милостивнѣ. в памѣти смртнїкн. и в нєсходѣ дїєвнїѣ гл҃ашє прїно. шкѣ вѣ ємѣ Ѡкровєно Ѡ стѣго сємишнѣ стоѣнникѣ. нєсходѣци во рєѣ дїи нє телєси... (гл. Памѣтєв IV, 228.)

л. 93. рєї. чюдѣ стѣ. дмитрїѣ. и в двою дѣцю. и єю жє перєнєсє Ѡ сроциѣ на празникѣ вѣ цркѣ своєю. Попѣщающю єѣ на хрѣтіанѣ за грѣхѣи нашї. шкѣ поганїи нєводѣ. и шкѣ пожарѣ казнѣ... (дмитрїи, дмитрїє вєс., дмитрїѣ). Подїбнє чудєснє перєнєсєнє в одногѣ краєу в другѣй в повїєств про крївопрєсяжцѣ Гѣтїна, т. I, 207. Пор. рєк. н-р 34 л. 128.)

л. 94. рзї. чюдѣ стѣю бєзмєѣзникѣ. козмы и дємїана. в мѣжнѣ. в нєгоѣ вѣлѣкѣ зє смїѣ. Мѣжѣ єтєрѣ Ѡ тѣкѣ мѣкѣтѣ нєздє ко вѣрѣмѣ жѣткѣ жѣтї своєѣ нивѣ... (В часѣ снѣ змїѣ вєунула сѣ крїзѣ устѣ чѣловїкѣ в живїтї і чудєсною сїлою Бєзєрєбрєннїкѣ на молїтву чѣловїкѣ вїлѣзла назад у часѣ снѣ.)

л. 94 об. рзї. сл. в жєнѣ постнїцн. Нѣкто мнїѣ нєдє ко далнїю пѣстыню. и вїдѣ жєнѣ сѣдѣщю на камєнї... (Прол. падѣл. 30.)

л. 95. рїї. сл. в єїпѣ ко пѣстыннѣ бѣвшнѣ. ѣ. и дѣ. лѣтѣ. Повѣдѣшє єїпѣ градѣ сѣхѣсѣсѣ. в сєѣ єїпѣ єгоѣ шєрѣтє ко пѣстыннѣ. єгѣ рєѣ вѣкѣ мнїѣ и вєсхѣтѣмїсѣ нтї ко далнѣюж пѣстыню... (Прол. падѣл. 30.)

л. 95 об. рдї. сл. в стѣкѣмѣ мѣнцн дєшѣтѣ крѣчємнїцн. Сєѣ вѣ Ѡ анкѣры галѣтїнскѣ. хрѣтіанѣ родїтєлєу сїѣ. златѣлюбнєжє кѣкѣ Ѡ юностн. штсѣ корчємнїчїтн... (Прол. чєрв. 8.)

л. 96. ркѣ. чюдѣ стѣго архѣлѣгѣлѣ мїхѣлѣ како нєзѣакн ко лїи грѣлѣ. Ѡ бєзѣбѣннѣ агѣрѣлѣ. Инѣгѣлѣ пакн

вѣстна вистны^м агарано^м. на колѣн гра^х вѣк^хши^м вѣк^мма нѣ-
колико... (ужасть велика, вѣстна вистны^м).

л. 97. ркѣ. сл. в сѣ. сѣрапиши^нѣ. ка^к сѣ^е влад-
ницю. Черноризе^н нѣкто сѣрапиши^н имене^м. жившии въ пѣ-
стыни. и единою прїиде во гра^х потребы ра^х... (Прол. падол. 2.)

л. 97 об. ркѣ. чюдо сѣ. іѡан^н милостиваго. в же-
нѣ ню^м прѣсти грѣх^о. и сже по смѣрти своен. Жена
же нѣкаа въ ташкыи грѣх^к вѣпа^хшии и сего не можшии
сра^х исповѣдати ѡцю дѣховном^с... (Пролог № 6, л. 107.)

л. 98. ркѣ. сл. в сѣ. епифанїи. како прїиде ко
црю перско^м. Прише^хшию нѣкогда сѣмоу епифанїю ко црю
пръско^м...

— ркѣ. сл. в сѣ. и прпд. ѡ. н. виталии мнисѣк.
Прп^х. ѡ. н. виталии вѣши ѡ кипръска шстрока. въ тримѣфїи
градѣ рожѣши^е...

л. 99 об. ркѣ. сл. в еоухаристѣк настжскѣ. Два
ѡца живѣща въ пѣстыни молишася бѣ. да изве^ксти^т има
во кое прѣсло еста... (Прол. падол. 17.)

л. 100. ркѣ. сл. в смиренїи. ег^о бож^са. Бѣ нѣ-
кын мж^м во египтѣ. старѣшина в люде^х. и во того дше^р
вопа^х вѣше вѣ^е лю^т...

— ркѣ. сл. в сждѣх^х вжїи^х неиспытаны^х. мо-
лиши^е в ни^х нѣкто ро^м старцѣ. дабы вѣда^х ссды
во^м. Баше нѣкїи ѡходникъ черницѣ. исполни^н всеа добро-
дѣтели... (Здѣбав на дорозї ангела в видї монаха і тричи по-
чував з ним; ангел — товариш вивув у море сѣбну судну,
задусив хлопця одинака, збурив хату і почав її на ново ста-
вити, бо судина була набута грѣхом, одинак мав стати ли-
хим чоловіком, а в стѣнах хати було замуrowане золото. Прол.
21 падол., Wesselski, № 79.)

л. 101 об. ркѣ. памѣт прп. ѡ. н. амфило^а. єї па-
иконїискаго. ег^о поставиша аггли сѣїи. Сѣ^н сѣын
ѡ. н. амфилохїи бы^е черноризе^н и жить (!) въ пещерѣ...
(Прол. падол. 23.)

л. 102. ркѣ. сл. в прп^х. мастридїи дѣци. ш^м из-
боде сама очи свои. спѣнїа своего ради. Бѣ але-
ксандрїи египтѣстѣи. быша нѣкаа дѣа. именемъ мастридїа.
ш^м сѣшии въ домѣ своемъ вѣмольстве^ющи... (Прол. 24 падол.)

л. 102 об. чю^х сѣ. мѣ. гешурна в болгаренинѣ. и его^х избавити ѿ рати. Сказаше ивси^н черноризи^н. жившии во монастыри (103 л.) бли^н мѣрська града. родо^х секели^н... (оуглы = оугры, обор. доухати, по десатерѣ, тѣ в ни^х, 104 оугодъ = ника) пор. Срезневскій, Записки Акад. Наукъ, т. X.

л. 104. сл. в творѣци^х знаменіе черноризиц^к. Повѣдаше ѿцъ сисои гл҃а. и҃а вѣ^х во скитѣ со ѿце^х маркаріе^х (!). и ше^хше и се^хмь на^о наухо^хса нажатѣж. и се еди^нна вдовица класы собираючи вѣ^х за нами...

л. 104 об. рѣ. сл. в паднотіи мнисѣ. како сп^ое развонники. Паднотіи мни^х житіе постное изволикъ. вни^нна^х николи^х невожшаше. и҃когда^х хода по пжсѣ-тыни и шврѣте развонники... (Прол. 25 падол.)

л. 105. По оученіе в то^х, да не сѣло по плоти ракотае^х. но паче в дшн пече^хса. Братіа моа милаа. не все^да пѣти ракотанте но поминанте яко ѿ бѣ дша дана. яко и оужика ны е^о ко вѣтед... (любодеаніе, прелюкодеаніе, рѣзонимство, потворы — пор. 92 об. чародѣаніа потворовъ.)

л. 105 об. По оученіе в сп^оеніи дшн. Яко мнози пжтїе сп^оенію сж^т. первое каати^о... (гражини^н вышнего цр^отвіа.)

л. 106. рлѣ. сл. в черноризици іорѣ. его^х искс^х си дѣволъ и посрамиса. Баше во пжстыни и҃кто чернець. гл҃емыи иорѣ сын во десѣ^т лѣ^т невожсиша земнаго брашна. но а҃глак емѣ по три^х дни^х и҃вное брашно приношаше... (Прол. 30 груд.)

л. 106 об. рлѣ. сл. в сѣ. дешдѣлѣ и в меситѣ чародѣи. Бѣ константинѣ градѣ вѣ^о и҃ккїи чл҃къ. чародѣ^и и лѣка^н гл҃емыи меси^н... (Пор. № 134, л. 41 об.)

л. 107 об. рлѣ. сл. прп. ѿ. н. арсеніа в члч^окы^х дѣ^х. Рѣ^т лѣка дани^а. оучиникъ ѿца арсеніа. повѣдаше на^х ѿцъ арсеніи яко в ино^х е҃терѣ гл҃а...

л. 108. рлѣ. сл. в то^х яко страннопрїимство боле е^о прѣ^т вѣ^ох постнаго и пжстыннаго трѣда. Бѣше и҃ккїи старі^н вѣ сжрїи. и сѣдаше при пжстыни живи... (Прол. груд. 5. ѿ Старчества.)

— рлѣ. сл. в сѣ. ѿ. н. каришнѣ мнисѣ и захарїи сїа е^т. Бѣ и҃ккїи мѣж^т во е҃гиптѣ имени^х кариш^н. си имѣ^х двоє дѣтїи. и оставиша женѣ свои дѣтїи... (Прол. 5 груд.)

л. 109. рлї. чю^{зо} стї. никола в хрѣмо^м. и в волно^м. Ино^м вы да скажу чюдо. юноша в^к н^ккто имене^м никола. д^кмоно^м в^держи^м и лежаше мцѣ ѿ. и агне^м велико^м в^держи^м... (обор. топлыи, исцел^к, целоваше).

л. 110. рлѣ. сл. в неродиво^м мнис^к. Иг^жме^м н^ккто им^каше чер^це^м по^з сокою к̄. единь в^к з^кло л^книвь и не пекїнса в своемь сп^нїи... (Прол. 9 груд.)

л. 110 об. рлї. сл. в никоторо^м поп^к. в колганѣ емѣ бывшю к^к еїп^с. и во темници затворенѣ. и аргло^м затворенѣ. **С** самїнскаго града в семн поприць село е^с им^каше ц^рк^вь. и е^са поп^к вбажень ко еїп^с... (Прол. 8 груд.)

л. 111. рлї. сл. в двою ѿшелникѣ пр^нною ѿ^м во скит^к г^нїи оугодиша и спасостеса. Пов^кдаша авва макариї в ст^юю с^ю г^ла... (Прол. 12 груд.)

л. 112 об. рлї. сл. ѿ пандока в то^м в^м не в скорбл^ти никого^м. Ище кто любит^т б^а. а не любит^т брата своего ни б^а любит^т... (Прол. 10 груд.)

л. 113. рлї. сл. ѿ пандока. в в^лгорк^чїи. Б^лга^м словеса ѿ в^лгосокровица сердце^наго исходи^т...

л. 113 об. рлѣ. сл. в чюдеси стїи в^лчци наше^м в^цїи. Ливаниси финическїи г^рл^а есть. и в нимже скоморо^х в^лше н^ккто. имене^м г^нинь... (Прол. 15 мая.)

л. 114. рлї. сл. в жен^к патрикиев^к. Пов^кдаше на^с анастасїи пр^евитер^к. и домодержец^ь ст^гго в^кскр^снїа...

л. 114 об. рлї. пам^ат^т прп. ѿ. н. нифонта. Нифонт^к в^к ст^ых^х ѿць наш^х вы^т мни^х ѿ юны верьсты. добры^х прилежаше д^кл^ах^х... (Прол. 23 груд.)

л. 115. рлї. сл. в ѿци д^кк. Г^лаше авва де^вор^к стр^днник^к. ѿко с^кдашю ми во в^ккти и во ск^тк...

л. 115 об. рлї. сл. в похвал^к стї. ѿць. Се присп^к братїе. ч^стна^а пам^ат^т в^гов^жтвны^х патриарх^к ѿць наши^х...

л. 116 об. рлѣ. сл. в мнис^к. в^кпадающн^х в^любод^канїе. а не ѿчл^авшн^са но моленїемь в^ошю пол^счиша мило^с. Мни^х н^ккїи живаше в^к монодїа^х. и мно^жцю ѿ ннриазнны л^асти в^опа^ши в^любод^канїе и пр^кбываше н^жда себе и не в^ставити мнишеска^т житїа. но твораше мал^жю с^лж^нбнцю сво^ж...

л. 107 об. рн̄. сл. ш поклоненїи во лѣхъ во вѣ. и мал-
хъ и шна. в алтасара. и аспара. имена ихъ. Бѣ пре^мнїи
времена. ꙗко рабъ бж̄їи моу сени видаше їйльгѣ^мскиа люди...

л. 118. рн̄. сл. ш їшени фешербчникъ двѣмъ. прїа
вѣ^к вѣсенѣ ѿ бо^жа аргла. да вѣжитъ вѣ египтѣ. ѿвѣ-
дѣже ирѡ^х їоуденскїи црѣ ѿ вѣхъ. ꙗко родиша^о...

— рн̄. сл. ш пошченїи на ро^жство хѣо. Пристѣ-
ните братїе. и разсмно послашанте да скажу ва^м силъ и че-
сти сего дни...

л. 119. рн̄. ꙗко неподобаетъ вѣры имати кле-
ветнико^м. Бѣ и^квкон^м градѣ їппѣ крѣволазникъ. непрїимла
клеветюцихъ котан... (об. швцинїе = причастїе, 120 владимїю.)

л. 120 об. рн̄. сл. ш черноризци. его^ж владница
непрѣлѣстивши оумре и воскрѣ^о ю и помолисѣ ко
бж̄. Мни^х и^ккїи вѣ книжни^х страна^х египта и мни^т еди^н
живыи вѣ пжето^м мжстѣ... (Прол. 27 груд. — палив собї
пальци, щоб не впасти в блуд.)

л. 121. рн̄. памѣ^т прп. ѿ. и. марке^ла мни^ха не-
сыпающа^х. Сын прп. ѿ. и. марке^ла наоучиша^о всакомъ
разсмс...

— рн̄. сл. ш мнискѣ. и^ж вѣкности и жїиша.
и послѣ^х же поклекѣ испѣсѣмъ. Члѣкъ и^ккїи хоташе
прїати мнишскїи шкра^т. и возвращенѣ^н ваши ѿ своѣмъ мтрѣ...
(обор. оусторокити^о емъ ѿ волѣзни...)

л. 121 об. рн̄. чю^хо ст̄. селикѣстра. и принесе¹)
его со жиды и єлины. Но крѣпнїи велика^т црѣ констан-
тина. слѣ^х вѣ^о всѣ^м єлино^м и жидомъ. ꙗко затворити^о кѣмир-
ница^м и^х... (Прол. 2 єчвя.)

л. 122. рн̄. сл. ст̄. антишѣла ш то^ж иже ѿ дати
искрѣнемъ. Еже ѿ дати искрѣнемъ ѿ срѣца. гнѣ^о запо-
вѣди и спѣна всѣ^х члѣко^м. заповѣди во хѣва жизни вѣчна^о...

л. 123. рн̄. сл. ш вѣрилѣ. и^ж растли дхѣншю
свою дщѣ^р. Бѣ странѣ валерїнстїи и вещь вѣлами страшна
слѣчисѣ. ꙗко^ж во животѣ влѣговѣрныи маѣимїа^м повѣдаше
ми... (до шестїи днїи.)

л. 123 об. рн̄. сл. ꙗко не шсждити никомъ^ж. дон-
дѣ^ж слѣ^ж гѣ шбави^т. и ш долготерпенїи бж̄їи. Бѣ

¹) маѣ бути „прѣкнїе“.

дїи ливна и алекса^адра нѣкто кня^а въ полопонисѣ кжи
штрочиць скуфинь родо^а. и преда^о и презвитерѣ сажаци^а
во моликницѣ къ домѣ его... (124 шпите^аю, азъ^а оубогы сей.
пре^а поповьства не мого^а жити, обор. дерезнжалъ, деръзне^а.)

124 об. рѣѣ. пошченіе на вѣошвленіе гѣ н. іс хѣ.
Прѣноподебно е^о кратіе, подвигъ добръ со вѣрою и любовію
явлѣюща. спѣкати во закони гѣни и развѣмѣти...

л. 125. рѣѣ. повѣсти стѣ. Θεω^ορα. ейпа. едеска
ш столпницѣ вже вѣ во едеск. Сто^апникъ никїи вѣ
во едеск. и ксе^амѣ прїнде дѣш^οрь того^а града шпъ...
(Прол. 7 сїч.)

л. 126. рѣѣ. сл. ш житїа стѣ. ш макариана. како
совлѣкїи ризѣ свою и да^о ю нищемѣ. Стѣмѣ генадию
патриархѣ вношинїе твораще моци^а стѣго анастасїе... (ї в часї
лїтургїи оказав ся з допусту божого в царевкх ризах. Прол.
10 сїч.)

л. 127. рѣѣ. сл. ш житїа стѣ. дѣш^οдотїа. Бѣ^о въ пѣ-
стыни кли^а вѣр^алима черноризиць дѣш^οсїи имени^а. издѣска вѣо
и оубо^ано жиша...

л. 128. рѣѣ. сл. ш прѣвтерѣк сказан^ο ш ейпа.
Презвите^р нѣкоторыи ш своего ейпа приж^а шпитемїю...

л. 128 об. сл. ш житїа стѣ. висаришна мниха. По-
вѣдаше дѣма^о оубѣникъ великаго висаришна...

л. 129. рѣѣ. памѣ^а прп. ш. н. іша^а вѣщника. оу не-
го^а злато^е вѣлѣ. Іша^а кжциникъ вѣ ко константинѣ
градѣ...

— рѣѣ. сл. ш черноризици мартѣрїи како хѣ
носи^а. Вѣ земли саверьстен. вѣ нѣккыи черноризиць христо-
любивѣ и ницѣлюбивѣ и милостивѣ... (оборот. манатїю.)

л. 129 об. рѣѣ. сл. ш стѣ. евѣимїи. Сжцю стѣмѣ и ве-
ликомѣ шцю евѣимїю. во лаврѣ со кратїю во свѣдости
и недостатцѣк мнозѣк...

л. 130. рѣ. сл. ш чѣцѣк оубѣдено^а змїею. Глѣше нѣкто
шко хоплѣ^а вѣ нѣкто ш ъцѣ змїю...

л. 130 об. рѣѣ. сл. ш исповѣдавше^а ш вразѣ гѣ
наш. іс хѣ. Мж^а нѣкоторыи ш великы^а имѣаше нѣкѣрж
многж ко христовж стїлю. иша^а Злат^οоустомѣ...

л. 131. рѣѣ. сл. стѣ. павлина ейпа. иже изѣла все
имѣнїе свое во милостыню. и послѣди самѣа

прода^о вдовици на продажіе погано^м. Поразсм^кимы и оуб^кмы. како первіи сонзв^кстїе^м (обор.) запов^кк^а гїа со-
блюдаах^ж.. (оундали — вандали, племенноу Ѡ затиригова,
изв^ксь товаши, затаригова, шрл^а, 132 шгородни^а, ди-
минта и рѣ^ко^м, кодимѣ^мта). (Прол. 23 сїч.)

л. 132 об. рѣ^к. сл. ш нест^ажанїи ст^ї. антиш^а.
Неим^кнїе ц^клом^арено житїе мнїх^ж оуказлѣ^т. вѣ^н им^кнїа во
черниц^ь шрѣль в^о..

л. 133 об. рѣ^к. сл. ст^ї. и сла^а мнїх^а. ш безлюбїи.
еже не поминати зла. Помните братїе вуглїста гїаца.
рѣ^к гїа аще не швратитѣ^с и вждѣте шко д^ктир^ьк^ь..

л. 134. рѣ^к. сл. еже не шс^жж^ати никого^м ш в с^л-
ко^м д^кл^к. Б^кста два мнїх^а. велика житїе^м. в^ь швци^м
манастыри..

л. 134 об. рѣ^к. сл. ш никое^м мнїс^к. иже Ѡ вѣр-
жес^а х^а и паки пока^ж. Нѣкоєм^с мнїх^ж бра^н в^о влю-
вод^канїе (в чужїй еторовї хоче взяти собї за жїнку дочку
нехристїянського жерця і відпадав від своєї віри.. Прол.
16 сїч.)

л. 135. рѣ^к. сл. ст^ї. антиш^а. ш постра^нїи. Иже
постра^нти др^с со др^сго^м. помагати^м и тр^сж^адати^о оугодно
в^о в^с.. (без кінця; Прол. 31 сїч.)

л. 136. продовженє 180-го слова: „нїкы разорї^а зако^м
и пр^орк^ь. того ра^н и сѣ сотвори покинѣс^а закон^ж..

л. 136 об. рѣ^к. сл. ст^ї. антиш^а о шчищенїи гр^к-
хо^м. (Прол. 20 лют.)

л. 137. рѣ^к. пам. в^лжено^а дѣш^оры ц^рци со-
творша прав^с в^кр^с о иконах^ь. В^лжена дѣш^ора ц^рца-
каше жена дѣш^ола ц^ра.. (Прол. 11 лют.)

— рѣ^к. сл. Ѡ житїа ст^ї. мартина милоствїа^т.
С^жш^с ст^їм^с мартин^с л^кт^ь к. непрїимши ст^їго еше к^рщїнїа..

л. 137 об. рѣ^к. сл. ш никое^м мнїс^к иже не-
хож^аша измонастыр^а во монастыр^ь и не терп^а
досады Ѡ братїи. Бра^т н^ккто живаше во швцим^ь ма-
настыри поклас^а. и люби^м в^к патїю и^а. и шскорвиша его..
(Прол. 15 лют.)

л. 138 об. сл. ш разконници иже прїидѣ во мнї-
ше^кїи чи^н сп^сс^а. Н^ккто разконник^ь прїидѣ ко Ѡцю зо-
сим^с. и молиша старца рекше..

л. 139. рпз̄. пам. прп. Ѡ. н. власна мниха. Првѣныи
Ѡцѣ власн. вѣ Ѡ земли восточной. и Ѡ града марѣиѣна..

л. 139 об. рпз̄. пам. прп. Ѡ. н. алеѣдра мниха.
Блж. Ѡ. нашъ вѣша Ѡ асѣиской страны..

л. 140. рпй̄. пам. прп. Ѡ. н. подна мниха. Ѡко
наъ рѣки ефраѣскоа граѣ еѣ именеѣ серѣѣи. зѣло слакѣѣ въ
томъ вѣѣ блженныи Ѡцѣ нашъ подѣи во вонѣскѣи вѣчтеѣ
сань..

л. 140 об. рпд̄. пам. прп. Ѡ. н. петра мниха. Петрѣ
же востѣ. ш. н. Ѡ страны галатѣискѣа. Ѡ града еропола..

л. 141. рч̄. слово ш скомороскѣ. спашимса со
двѣма женами своима. Баше нѣккыи скомороѣ въ градѣ
тарскѣ киланѣистѣѣ именеѣ вавула.. (Прол. 22 лют.)

— рч̄а. сл. Ѡ лимониса. ш дѣлаѣи еѣпѣ. Пдѣлаѣи
епѣпѣ аравуѣ града. и сеѣ имѣаше сестрѣ.. (Прол. 23 лют.)

л. 141 об. рчѣ̄. сл. Ѡ лим. о ѣваннѣ мнисѣ. егѣ
исцѣли Ѡ колѣзни стѣи ѣваѣ крѣталь. Бѣ нѣкто
мниѣ призвутѣѣ именеѣ ѣваѣ. велѣми блгочестивы.. (Прол.
24 лют.)

л. 142. рчѣ̄. сл. ш званѣи вѣѣи Ѡ паѣдикта. Гѣѣ
зовѣцю ны законоѣ и прѣркы..

л. 142 об. рчд̄. сл. еѣ не шѣжжѣати вѣакого чѣѣка.
Ѡже шѣжжѣати горѣѣ всего еѣ. шѣ во мы мнимъ шѣжжѣати
и они во тѣготы шѣлгчѣются..

л. 143 об. рчѣ̄. сл. стѣ. лдана сѣа иже не шѣжжѣати
согрѣшѣающѣхъ. Помышѣающѣа братѣѣ гѣ гѣѣца.. (Измар.
46 об.)

л. 144. рчз̄. сл. ш гнѣѣкѣ. шко дѣржащѣи гнѣѣ на
своѣ дрѣгы. вѣ шѣласти дѣвми сѣѣ дѣаволѣ. По-
вѣдаше несаѣ мниѣ. вѣѣ ми рѣѣ нѣкогѣа котора со братѣѣ
имѣаѣ наѣ гнѣѣ.. (Прол. 3 вер.)

л. 144 об. рчз̄. сл. стѣ. патрикѣа еѣпа. ш нехѣ-
дѣщиѣ Ѡ земѣ | ли шгни во различныѣ мѣстѣѣ.
Стѣи сѣѣнноѣникѣ патрикѣа гѣѣѣ. шко два мѣста оѣготова
вѣ.. (пор. пѣсла рки. в-р 85 у дѣра Фравка IV, 247—8.)

л. 145. рчй̄. стѣго слоѣ нѣкогѣо старѣа. живѣще
на горѣ лѣмѣѣ. Старѣѣ кто стѣи вѣоносеѣ вѣ на горѣ
лиѣѣѣ.

л. 145 об. рчѣ. сл. в некотороу мниск. иже кѣ-
престанно в грѣсѣк своеу плакаше. и нехоташе
оутѣшити. Да село ео кипрское. и блио его монастырь
вѣк. и во томъ вѣк монастыри мнѣхъ именеъ сидорь..

л. 146. сѣ. сл. ѿшаъ лѣствиѣника в терпенїи кура
мниха. Слышите братїе наоучите. побчившѣ кжїи пре-
мѣрости...

л. 146 об. сѣ. сл. в прѣвитерѣк снимже аггли
славжахъ. Повѣдаше нѣкто ѿ старѣц, яко вѣк прѣзвите^р
нѣкїи стѣи и чисть...

л. 147. сѣ. сл. в подвизѣк пола^ха мниха. Рѣ^х прп.
ѿцѣ нашѣ поладїи. къ прише^хшимъ к немѣ...

л. 147 об. сѣ. сл. в прозорливоу сѣргїи пѣстын-
ници. Повѣдаше мнѣхъ гѣургїи. яко многожъмъ молаше ма
григорїи... (Прол. 15 мар.)

— сѣ. сл. в прорчестїи^х писанїи^х в разѣмѣк
и в стѣасѣк вжїи. Прѣвыи во проркѣ къ притчѣ^х рѣ^х. сїѣ
лице премѣрѣк вждѣши...

л. 148 об. сѣ. сл. в гѣургїи и гѣменѣк горы сини-
скон. и како агглоу вѣсхнше^х шверѣте^х вѣк Іерѣли-
мѣк. и паки къ своен келїи сопосажѣенкы. Баше
и гѣмѣ^х вѣк горѣ синиестѣки именеъ гѣургїи великѣ зѣло
и велии сѣ вѣзѣрѣжа... (Прол. 17 мар.)

л. 149. сѣ. сл. прп. ѿ. н. аннина мниха. Се вѣк
ѿ халкидона. ѿ блговѣрнѣ ро^хша^х родителю. и наоучиша^х
вжѣтвны^х книгама...

л. 149 об. сѣ. сл. прп. ѿ. н. павла. проста^х оуѣни-
ка. великаго антонїа. Паве^х прпѣвныи ѿцѣ нашѣ. вѣк^х
во ѿ егїпта и живыи на сѣлѣ...

л. 150. сї. сл. в стѣоу гѣрасимѣ. емѣ^х зѣкрѣ по-
работа вѣкры его ра^х. Поприца едина^х ѿ стѣ. ѿрдана.
лавра ео стѣ. прп. гѣрасима... (Повїсть про вдячнїсть лѣва за
уздоровлену ногу.)

л. 151 об. сѣ. сл. прп. ѿ. н. исакиа мниха. Прп.
ѿ. н. исакии вѣк вѣк антиѿхїи ко велицѣкимъ монастыри
далма^хскоу... (Прол. 30 мая.)

л. 152. сї. побченїе прорческое стѣмъ пророкѣ.
Первое хоташе вѣк ѿвести жиды ѿ цркви лѣстѣныа идо^хстїи
зане молиша^х идоломѣ...

л. 152 об. сѣ. сл. ш то^м в^{сѣ} во славу в^{сѣ}ю
творити. Рече в^{сѣ}нын паве^а, възови и оубоги. и причаст-
ника сотвори трапезк...

л. 153. свѣ. сл. ш та за штк воскр^{сѣ}ше^н ѿ м^ртвы^х
въ і. ч^л. Не оумолчу бо^жа бывшаа бла^гсти на ро^ж чл^чт^кмь...
(Измар. л. 134, Прол. н-р 79 л. 3 і Прол. 28 мар.)

л. 154 об. сгѣ. поученіе ст^гго д^еш^ора иг^смена
ст^сд^іиска^т ш с^светіи мира. и ш по^звизк ко в^с.
и ст^ы по хвала. Бра^те и ѿци. ѿ ч^лк^к ш^ви богатество
бла^жать. ш^ви сил^с, ии^н же пицю...

л. 155 об. сдѣ. сл. шко подовае^т пре^с в^ро^н иста-
затиса с насильники сего св^кта. иже швиди^т
мен^шна з^с. Анастасіи ц^рь. въ в^втих^іев^с в^опа^зши ересь...

— свѣ. сл. ш покланіи гр^кшны^х. Блажен^нныи ѿц^ь
наш^ь паве^а пр^сстыи. оучни^т ѿца антоніа...

л. 157. сзѣ. по оученіе д^еш^ора иг^смена ст^сскаго.
тр^сдающи^са в^а радн. Бра^тіе и ѿци. торжество д^кю^т
по в^са дни с^ход^жи^е ч^лци...

л. 157 об. сзѣ. по оуч. ст. пр. ѿ. н. д^еш^ора иг. ст.
Бра^тіе и ѿци ст^г. ѿ. н. и о^чт^ла неоуклонимоса наказаніа.
и мы во по швычаю мало что рече. д^нь ѿ д^ни жизнь наша
шк^о и коло швращаетса. и ко смрти приближаетса...

л. 158 об. снѣ. сл. ш то^м шко непо^клае^т в^саком^с
хр^тіанин^с гл^смити^е. Поразд^мк^имы бра^тіе. колико х^с
на^е хотацю ны равныа аг^ломь с^ктворити... (вс^к люва^ки-
ши, стрелю^т).

л. 159. сдѣ. сл. ст^г. анастасіа иг^смена сн^н. да
не шклеветае^т і^бр^еи и ш ст^о причастіи. Да не с^ж-
дите оубо бра^тіе молю вы. да прощніа спо^зви^са...

л. 159 об. сѣ. сл. ш д^еци сотвориши мило^е на^х
хот^квши^са оудавити дол^жника ра^н. И^к ал^лан-
дріи при павл^к патр^іарс^к... (Прол. 8 цвіт.)

л. 160 об. скѣ. сл. ш зинон^к цри. Гл^аах^ж ш зинони
цри. шко жин^ж вдовицю швид^к и ѿ не^а ѿне^н е^а дощерь
вработ^ж...

л. 161. скѣ. сл. ш мат^ве^н д^еш^оран^к. И^к град^к н^к-
ког^мь в^о моу^ж бога^т и мн^н д^еш^ора^н...

л. 161 об. скѣ. сл. о вагрїи философѣ. вго^м кр^оти
свсєніи єїпъ и да^о емѢ рѣкописанїа милостыни
ради. При двѣднѣк папѣ александрїист^к. вы^о во курини
єїпъ сѣнесїи... (Прол. 11 цвіт.)

л. 162 об. скѣ. сл. ѿ старєчи^нства. да никто^м не
прє^нстїтєсѣ мечтанїи дїаволи, ѿ жвлєнїѣ. Нѣкоб-
мѢ мнїхъ швїсѣ дїаво^м. прєшвразїсѣ вѣ а҃глы свѣтєль...

— пошченїе на памѣ^т стѣ. аїла марка єв^глиста.
Братїа прїо жадѣ сїєнїа нашє^т гѣ вѣ нашь...

л. 164. скѣ. сл. ѿ никоє^м мнїсѣ. иже вѣ влѣ^н
вѣ вєртє^н работати вѣ. и прє^нцє^н ѿ дїавола. и па-
ки свєдє^н во монастырь и спєсѣ. Нѣкто коазнївѣ
мнїхъ имнїхъ григорїи повѣдаше яко прїнде помыслъ ити вѣ
єр^олимь... (Прол. 9 єч.)

л. 166. скѣ. сл. ѿ магїстрианѣ иже мртвѣ^н
своею срачицєю покры нага лежаща. Нѣкто магї-
стрианѣ. пѣцї^н вы^о на посо^ч црѣвѣ. и по пѣти идыи шкєтє
нищєго...

л. 167. скї. сл. швѣ^ткѣ и жрѣ^тва^н. Шцє что швѣ^т-
цаши гїи. принєси скоро и не оумє^нли...

— скѣ. пошченїе їва^н милостива^т. ѿ ползѣ
дшїєкнєи. и ѿ влѣгосєрдїи вжїи. єже на^о согрѣшляю-
щїхъ и koliko согрѣшляющїхъ на^м. и шжидаетъ швра-
щенїа и терпїт. Исє^н же чєсто влѣгоч^тныи изноша вєсѣдѣ.
лцє вых^о помышлѣли вжїє ѿ на^о влѣгосєрдїє...

л. 167 об. слѣ. сл. стѣ. аїла петра ѿ двою равѢ со-
грѣшївшєю гїѢ своемѢ. Бѣ члѣкъ єтерѣ во градѣ.
вѣ вєсѣмъ изшвїлѣ. имашє рабы многы. и согрѣшїста ємоу
два рака...

л. 169. слѣ. сл. ѿ покаанїи и ѿ прощенїи грѣх^о.
Постїница нѣкаѣ дѣва. и затвори сєбє во тѣснѣ храминѣ.
и постїсѣ дї. лѣ^т. оуловєнѣ вы^о ѿ врага дшїє нѣшїхъ. и ѿ-
гвоздї^нши двєрцѢ и прїять нѣкоєго пѣвца... (Прол. 5 мая.)

л. 169 об. слѣ. сл. стѣ. аїла павла ѿ пошченїи
и людє^н. Глѣши стѣи аїлѣ павє^н. горє члѣкоу томоу имже
соказнїтєсѣ мирь... (протїв вѣсєвскы^х гѣрѣ, пѣсвы, гѣдвы,
пѣснї' мирєкнѣхъ, огнѣ, вїа, Мокоши, Сїма, Рѣгла, Пе-
руна, Рода і Рожанїцї).

л. 170 об. слѣ. сл. в развонници иже исповѣ-
дав самъ свое прегрешенїа прѣ всюю црѣквїю кла-
шеса. Изъ ѱва^н видѣ^т страшнѣ вѣщъ... (Прол. 7 мая.)

л. 171. слѣ. сл. стѣ. ѱва^н. еже не шсжжати ни-
кого^у. Ге^н же блженныи ѱва^н. и мѣше исправленїе... (вѣ-
дацю въ чѣнѣ^х сикритѣ со клирики.)

л. 171 об. слѣ. сл. в стѣ^х внидантїи мѣтїи^х.
Внидантїи во стѣи. славныи во милостыни и щедрота^х...

л. 172. слѣ. сл. в то^{же} внидантїи. Паки^и иногдѣ
вжїимъ исквщенїемъ вѣры его...

л. 172 об. слѣ. сл. в мнїе^х сбранѣ мѣтїи^х. Вѣ
странѣ сурѣ нарицаемѣ. вѣ нѣкто мѣ^х жизнью говѣишь...

л. 173. слѣ. сл. в никонѣ старци милостивѣ^х.
Стариць еди^н сѣдѣше со дрѣгы^х братѣ^х вкѣпѣ...

— слѣ. сл. в мѣжи како шклетѣ^н быкъ. и не
штасѣ милостыни. и избавлѣ^н бы^х ѿ оклетѣ^н
нїа. Вѣ нѣкто въ александрїи. христоролюбиць и вѣ^н зивѣ.
чиновникъ великаго воєводы скринїа...

л. 173 об. слѣ. сл. в стѣ^х вудимїи. Ежцю стѣмѣ и ве-
ликомѣ оцю вудимїю. в лаврѣ съ братїю своєю...

л. 174. слѣ. сл. в старци милостивѣ^х. и како
милостыни исцѣклѣ ѿ недѣга. Повѣдаше в ѿци втерѣ
гра^нницѣ. яко дѣлаше и вѣ^х трѣ^х своѣ^х даше во мило-
стыню...

л. 174 об. слѣ. сл. в житїи стѣго кенедикта.
в то^{же} еже вѣкровати и не тжжити внишетѣ. Вѣ
едино во врѣма житници монастырѣстѣ^х тощїи быти. еже
многожѣ соключинасѣ ѿ многы^х мѣтїи...

л. 175. слѣ. о явленїи чѣнаго крѣта и ш повѣ^х
силы вжїа. Константї^н великїи первыи хрѣтїаньскїи црѣ...

— слѣ. сл. невнискїнаѣ прѣрока на ерѣ^х иже
не оучить лю^д. Ецие глѣ^х гѣ. горе ка^к пастѣси. яко мѣко
и вѣнѣ ѿ стада воземлите...

л. 175 об. слѣ. сл. в сждїа^х и властителе^х. ем-
лющи^х мздѣ и неправосждѣщи^х. Ецие глѣ^х гѣ.
слышите сжѣ^х земьсти...

л. 175 об. слѣ. сл. в юноши положи^ншимъ на-
дѣждѣ на стѣ^х вѣи. неже ли на шчи^х и мѣнїе. и ка-

ко винице тѣмъ същю и шбогати и свѣтъи на па.
Блышавъ иногѣ. вѣра милостива ѿ рока сѣра вставлена.
и ро^хтелема его и оумрѣшима...

л. 176. смѣ. сл. ст. ѿ. григоріа. ш нѣкои^х хри-
столюбци. Сѣдацю нѣкогда стѣмъ ѿ. съ оуѣники скои-
ми. и глѣше ш дѣи полѣзникъ.. (сотри сити 176 об.)

л. 177. смѣ. сл. ш прп. петрѣ черноризци ш прѣ-
нѣи прѣжѣе три^х дѣи смѣрти его. Прозвѣтеръ нѣккыи.
впелопотамѣи шстровѣкѣ прѣидѣ в менасію. и молиша^х чернице^х
шкѣщисѣ въ стѣи швра^х.. (колѣзнь коза^х, третѣаго дѣи)
— Передемертна визія страшного суду: муривн-дѣволи об-
внвяють умвраючого перед царевимъ мужем, „изниго шко свѣ^т
блицѣхъ“) пор. Прол. н-р 50 л. 116.

л. 178. сл. ш сапо^хници. его^х шврѣте црѣвь мѣ^х
писарѣ. молиша^х полнощи в ѣркѣи стѣмъ ѿ ѿи
хлѣкопратѣи. Цѣвъ нѣкто писецѣ. покѣдаше во єдинѣ
патницѣ вѣ^хрь.. (Прол. 28 мая.)

л. 179. смѣ. сл. ѿ еклесіата на немилостивыѣ
кѣзѣ. и^х неправдѣ дѣкю^х. Блышите кѣзи и раздѣкѣте.
внѣшите дрѣжащѣи власть.. (Кормча, № 4 л. 425.)

— смѣ. сл. ш черноризци давши^х ризѣ свою ни-
щимъ. (обор.) Черноризецѣ имѣ двѣ ризѣ.. (Прол. 31 лпц.)

л. 180. смѣ. сл. ш женѣ бывши во шстровѣкѣ в мо-
ри бывши со сномъ своимъ. Блѣжныи ѿ. н. марко черно-
ризецѣ покѣдаше. шко идѣше ми ѿ стараго рима ко ѣрско-
мѣ градѣ.. (Прол. 30 мая. 180 об. товаришовѣ, не дѣки
мене = не борони менѣ, понми богати^хнѣ).

л. 181 об. смѣ. сл. ш ст. ѿ. нашимъ дѣш^хсѣи
мѣ^хтико^х. Бы^х къ єрлимѣ черноризецѣ. дѣш^хсѣи имене^х.
из дѣ^хска чернеческѣю жизнь имаше..

л. 182. смѣ. сл. їеремѣѣ прѣрка ш вѣошгодно^х
пѣти. и мже ходѣщѣи вси сѣсѣтсѣ. Сице глѣть гѣ. се
да^х прѣ^х очима вашима пѣть жизни..

л. 182 об. смѣ. сл. ш лѣстѣици. Сѣкры^х вѣ гѣ ѿ
мира напасти и врѣма..

— смѣ. сл. ѿ канона ст. айлѣ. ш раво^х. да не
шкѣдѣть гѣъ сво^х. Рака въ кѣиро^х поставити вѣ^х гѣскѣа
воли не повѣкѣла^х.

л. 183. продовженє 257-ої гл.: „и тѣ' Фрасли в° бѣ выш
не°. исто°ни° и живо° всакои пакти...

— заповѣди изахарова. в прототѣ и в трѣ-
долюбїи. Посе° ко исахоръ призва сїи своа. и ре° имь...
азь роди°са. патыи сїи таково мз°ою ма°драгоры... (обор.)
жить° л'к' р. кѣ.

л. 183 об. заповѣди забулонова. в ма°рдїи
и в братолюбїи. Призва ко забуло° сїи своа к себѣ.
и гла сїеє завлони видшите словеса ѿца ваши°. (Сор. запо-
вити патріархів у Франка, Апокріфи I, ст. 174—224.)

л. 184. пошченїе сѣщи° внапасте°. и печале°. Вся-
ко рад° имѣйте братїе моа. егда впадете° в ра°личныа на-
пастн...

— сл. сѣ. прѣрока їеремїа. в владница°. Слы-
шите люкодѣи и владѣнни. лютѣ ва°...

— сл. деу°орита в рассмотренїи все° дѣла зла.
Вѣдомо коуди смотрящи° дѣла члч°скы°. вѣгы° и замы°...

л. 184 об. сѣ. сл. нѣкоего старца в почитанїи
кни°но° шко полѣзнее все°к° кни° ѿлаты° чѣти...
(бракуе).

л. 185 двї стрїчки кїнца 262-го слова.

— сѣг. сл. сѣ. варсонодіа. шко по°багѣ прїтер-
пѣти всеакому твораще° бра°у вѣчинѣ. Бра°
вѣпроси ѿца велико° варсоно°а гла. бра° противи°миса непо-
корно... (в°дрю).

— сѣд. сл. ѿбытїа в страннолюбїи. Ревнители
добры° дѣла вѣдите братїе...

л. 185 об. сѣе. сл. в покаанїи и шчищенїи. Не
срамлїса исповѣдати свои° грѣхы°...

л. 186. сѣз. сл. шко добро посѣщати колащи°.
Не лѣни° присѣщати колащи° гѣ ради. равно ко в° мило-
стыни...

— сѣз. сл. в прїпрѣнїи петровѣ. симоно°
ва хуво°. Прише°ши ко сѣ. айла петрѣ ѿ антиохїа в римь...
(Прол. н-р 57 л. 232 і Зборв. н-р 34 л. 502).

л. 187. сѣй. сл. ѿ дѣци монѣи. како сїе ю сѣ. макарїи немилостивѣ кывши ен. Дѣца нѣккаж кыѣ во амѣандрїи... (Прол. 30 мар.)

л. 188. сѣдѣ. побченїе да никтоже собою споповаѣт. ни на властели. но на мѣтвиваго кѣ сїсающаго. Бѣже^н естъ братїе чѣкъ. и^н надѣкѣтсѣ при все^м на бѣ и не^{ли} на чѣка...

л. 188 об. сѣ. побч. ѿ дѣлаѣ^н яко^м кто твори^т тако прїимѣ^т ѿ бѣ. Ими^н кто согрѣшаю^т зѣ. тѣми имѣче^н вѣде^т...

— соѣ. яко добро теци и ко цѣркви. и просити полезны^х оу мѣтвиваго кѣ. Потоцитѣ братїе и сестры зовѣци ко цѣркви...

л. 189. сѣ. ѿ печали. Ижесть добро вѣмѣкрнѣю печѣ^н вдати^н...

— соѣ. ѿ величавѣ^н. и возносащи^нсѣ чѣцѣ^н. Не возноси себе чѣче да не падеши и внезапно...

л. 189 об. сѣ. ѿ согрѣшающин^х и нехотѣщин^х покаатисѣ. Мнози^н согрѣшающин^х прѣно глѣю^т. и срама испѣ^нне^н есмь...

л. 190. сѣ. побч. к покаанїю. е^н не ѿстави^т молитвы. Не ѿчанисѣ чѣче. ни ѿстѣпанн мѣтвы...

л. 190 об. сѣ. ѿ любви наклонѣ^н. Молю вы братїе. вѣдите совершитѣли заповѣ^нн гнїи...

— соѣ. дѣ^нѿра стѣдѣнскаго. Братїе и ѿци. воюсѣ ѿсѣжѣнїѣ сокрывша^т тала^нтѣ... (191 свѣза оуенѣ, окарїи).

л. 191 об. сѣ. сѣ. дѣ^нѿра. яко подоваѣ^т притѣрпѣти и всѣкъ напасть мнихѣ гѣ ради. Братїе и ѿци. хотѣ^н единого кожѣ^н ваѣ видѣ^нти прѣ^нлицѣ^н моимь...

л. 192. сѣ. яко подоваѣ^т покарати^н властелѣ^н и чѣ^н вѣзѣ^нати и^н. и при всѣ^н слѣшати и^н. Братїе при все^м повинѣте^н кнѣзю... (уривок).

л. 192 об. сѣ. поуч. сѣ. ап. павла. ѿ попо^н. (урив.)

л. 193 закнченѣ 284-го слова: „и длѣготѣрпенїе^н не дам и^н зѣ^н никого^м люта. колико^м на пѣтѣ^н развиваю^т...

— сѣ. сл. ѿ возѣ^нати комѣжѣ^н по дѣла^н. Иѣ^н на^н братїе по^нѣ^н ивѣтисѣ прѣ^нсѣдище^н хѣ^н...

л. 193 об. спѣ. в страхи вѣи. яко всакъ имѣа
страхъ вожин и сѣсеѣа и всемоу шдолѣе. Оубоитѣ
братіе вѣ. и развѣк и его не оустраши...

л. 194. спѣ. в покаяніи. Кто ѿ ва^о братіе не хоцѣ
заповѣ^х его добрѣ дѣржати. да оубоитѣа глѣнаго аплѣх...

л. 194 об. спѣ. в прп. мѣтри ѿашин таси. бывши
прежѣе влоу^хници. Добро е^о и полезно написати тѣвѣ по-
вѣ^с житіа стѣа тасіа... (Прол. 8 жовт.)

л. 195. спѣ. повѣч. стѣ. ѿва^а мл^тиваго. ко цркви.
Стѣомѣ оубо ѿва^у печѣ^а си творѣнѣ. в стѣмь цркви^к со-
борици...

л. 195 об. в мнискъ хотѣвши^к власти вѣ влѣ^х.
Нѣкто мнѣ манастирѣ игѣмена сувиріана пѣци^н вѣ^о на
слѣ^хбѣ вѣ странѣ своко^анаго... (Дівчина відмовила його від
страсти згадкою на чистоту його 17 літ монастирського життя
і погрозою, що буде відповідати на страшнім суді за її смерть,
яку вона собі завдала би в разі насилування.) Прол. 29 цвіт.

л. 196. сѣ. сл. в сп^ошимсѣ ѿ болѣзни мл^тыни
ради. и пакы раскаасѣ оумре. Члѣк нѣкто во коста^н-
тинѣ градѣ. разколѣвши^о и смрти оубоаша^о... (Прол. 19 січ.)

л. 196 об. сѣ. сл. в оуставѣ мнишескаго житіа
и в питѣ^н. Повѣдаше петръ прозвितѣрь. в стѣо^к григоріи
папѣ ри^сско^к... (страчници, вхаротіи).

л. 197. сѣ. повѣченіе невоз^ати зла за зло. но
терпѣ^кти вѣ ради. Послѣшлите братіе глѣ гнѣ и оу-
контѣ^о в словеси его...

л. 197 об. сѣ. повѣченіе в трдѣ^к и в цртвѣи
нѣиомѣ. Не лѣнѣите^о братіе в своемь сѣнѣи...

л. 198. сѣ. сл. в оу^ко^к пѣти вѣдѣцимѣ во жизнь.
и в широко^к пѣти вѣдѣцимѣ во вѣ^нсю мѣкѣ. Под-
византѣ^о братіе тѣсны^к пѣте^к воводащи^к во жизнь. се^х е^о
скръ^беныи пѣть воводаще во цртво нѣвное...

л. 198 об. сѣ. сл. стѣ. козмы вѣпа халкидо^скаго.
в томь како не пш^обае^т жены своеѣ звати госпо-
жею. Принде нѣкто хртѣлюбѣцъ ко прп. вѣпѣ козмѣ халки-
до^скомѣ. пастжѣс словесны^к шкѣць... (199 господовати. го-
сподѣветь, ко къриндо^к, мѣжескоѣ главы, женскоѣ главы
вышѣши мѣжескоѣ).

л. 199 об. счѣ. по 8ч. в вѣи помощи. яко во
всакои вѣдѣк поможетъ оуповаючи^н на нѣ. Имѣимы
братіе вѣ помощника сѣвѣк во всакои вѣдѣк...

— счѣ. в мирѣк. и в любви. тово всего лоучши
е°. Смирите° братіе. и вѣ мира и люковѣ вѣдетъ с вами...

л. 200. счї. в молитвѣк. яко тою всею напасти
извѣде^н. Добро е° братіе всегда со матвою бесѣдовати
съ вѣмѣ...

л. 200 об. счѣ. в храненїи шзыка. Яше хощете во
жизни си добрѣк пожити. ца^нта оуста свои ѿ многого глѣнїа...

— тї. сл. в затворници. клѣнши^са вѣсѣ. Кѣ
нѣкто в горѣк елиш^нстѣки. затворникъ старецъ. пш^нвиже^н
вѣами...

л. 201. сл. в милостыни и в камени иже вѣ
ѿ ри^н арш^н. ег^но^н шверѣте члѣк и прине° ко ерїю.
Члѣк нѣквыи вѣ во йї^ноли бога^т же и нема^нтивь...

л. 202. тѣ. чю^но стѣа бѣци. како спѣ^н штроча.
во врѣжено вѣ ражѣженнѣю пещь истокалнѣю. Бѣ
їртво ноустине. вѣ нѣквыи жидовинѣ во коста^нтинѣ градѣ.
стокалннѣю имаше пещь... (спотошанїемѣ, во прандрѣс
швѣлчннѣ.)

л. 202 об. тѣ. сл. в то^н како нищелюбѣство и
страннопрїимѣство вышши пѣстынаго житїа и
постынаго. Глѣше в єдино^н старци вѣ оурїи...

— тѣ. сл. в клѣншю два мнїхѣ. да неразлѣ-
чит^но има и до смѣрти. В лаврѣк стѣго дѣш^но^нсїа. вѣста
два мнїха сотворили клѣтѣс сѣвѣк...

л. 203. тѣ. в нехраненїи шзыка и лѣстно глѣши^н.
ѿ всакаго глѣнїа неправѣ ѿстѣпн^н братіе...

л. 203 об. тѣ. како достонѣ милувати иновѣр-
никы. Бѣ єди^н ѿ сты^н во егїптѣк. живыи во пѣсто^н.
мѣстѣк...

— тѣ. в жидовинѣ дѣш^норѣ ег^но^н волна сѣща
и крѣтиша на пѣти пѣско^н. и бы° зѣравѣ. Нѣкто жи-
дови^н имнѣ^н дѣш^норѣ. иде со крѣтіаны на пѣть. ѿ александрїа
во сирїи...

л. 204 об. тї. в клеветнѣ прѣвитерѣ къ еїпс.
Дісатію поприць ѿ града кузика... прѣвитерѣ вѣокоєнь
зѣло...

— тѣ. ст. григорїа в гнѣвѣ. Не дадите братїе
в сѣвѣ мѣста гнѣвѣ... (тїльки початок).

л. 205. оуспѣ сно^м вѣчны^м. и плакаше^о в не^м вѣ^о нѣ^м,
и вгипе^т пѣне^м еди^н оу^х сними стра^вшини. и жи^т всѣ^х лѣ^т. р.
и дѣса^т.

— Заповѣ^х рѣвимока. в согрѣшенїи и в по-
канїи. По се^мже старѣишомѣ сїѣ іаковаю. рѣвимоѣ впа^ши
во волѣзнь... (без кінця; закінченє на 223 л.)

л. 206. продовженє слова про любов до убогих старця
Іованна: „аше. вѣ еди^н днѣ призва^н роды своѣ и глѣ имѣ.
аше мене послашаше. сѣтворили оубо выхо^м шѣкѣ^х добры^х...

л. 206 об. сл. ст. вєнедикта. в просивше^м оу него
масла дрєвѣного. Присѣ^м вѣжно^м ѿци вєнедиктѣ. еди-
ного во по шѣвѣномѣ житїю нимѣци^м имѣ масла... (207
стокашницю, на зємлю искипати).

л. 212 продовженє 312 слова і 313 сл. вѣжнаго ди-
ларєта мѣтваго.

л. 207. тзї. сл. ст. аїлѣ в покланяющи^{сѣ}. не-
дѣли. Слышите любимици како тинѣ са^м вѣ. давь зако^н
ѣметашѣ... (норока пѣстошнаго).

л. 207 об. тзї. сл. стѣ^х ѿцѣ в книжномѣ поѣ-
ченїи. Слышите братїе іако книги сѣ^т всемѣ добрѣ мѣти.
крѣмаци дѣти своѣ...

л. 208. тидї. (!) сл. козмы прѣвитерѣ в затвор-
нике^х злы^х и добры^х. Дрѣзїи во во затворы вѣходаѣ^т.
но да свою волю сотвораѣ. и тѣж кормацисѣ акн свинїа вѣ
хлѣвинѣ прѣкываю^т...

л. 208 об. тдї. сло^м епифанїа архїеїа в житїи
стѣ^х вѣи и живота ѣа лѣто^м. Извѣстнѣки. истиннѣки
вѣи и прїо дѣи мѣри. и мнози прозвѣстиша дрѣвнѣ оучи-
тѣ^х... (210 лєнь, шолкѣ, вѣса, 210 об. тетчичнѣ, 211 се-
стричнѣ, 213 Успнїе, 215 урив.)

л. 216. тѣ. вѣкѣ члѣко^м свци^м в вѣгочетїи хрѣтіаньско^т
рода правоекрныѣ вѣкры. имѣти влѣ^в и вѣра^н кромѣ вѣакого
неч^тїа...

л. 218. тка̃. сл. ѿ бугаїнскыѣ и стѣмъ оуказанїи. Оубоимса оубо могощаго и дїю и тѣло погубити во геєнѣ даꝑ вѣкма не прїидеть мѣкы...

л. 223 закінченє слова про смерть Рувима.

— Заповѣди сѣмишнѣ. ѿ зависти. Бѣꝑ оубо сѣмишꝑ вторыи сїнь іаковль...

л. 224 об. тѣѣ. заповѣдѣ лєвина ѿ жреѣствѣк. По сѣм лєвїи третїи сїнь іаковль и лииꝑ прїзва ко сѣбѣ сїны своѣ...

л. 228 об. тѣѣ. заповѣди іоуда ѿ пїаньствѣк и ѿ вѣдотворенїи, и ѿ сребролюбїи. Посеꝑ іоуда дї. и сїнь іаковль и лїиꝑ... (тїлькѣ до слів:) имиꝑ нестрѣк тѣло вымене лице жєны вѣраны. но дїхъ зависти и шпѣчиꝑ на маꝑ.

л. 229 кон. 17-ого слова вншого збірника і 18-ого сл. Івана Злат.: „ѿ вѣрѣщиꝑ мноꝑ имѣнїѣм“.

л. 230. ѿ заповѣкта гадова ѿ ненависти — урив.

л. 231. урив. слів 342—345.

л. 232. урив. „завѣтѣ вєніаминовѣ. ѿ помыслѣ чистоꝑ.“

л. 233. написанїє завѣкта асирова ѿ злобѣк и ѿ докредмїи.

л. 234. Вопросо-одвїти: Бѣꝑроꝑ, Чиꝑ примѣкнитса сѣщєство вѣсовськовѣ ѿ сѣщєства лїгальска... Б. ѿкждѣ движатса во сѣрци члѣкѣ помысли...

235—236 і 238 урив. звїздочотної мудрости.

л. 237 конєць заповїдей патріярших (урив.)

л. 237 об. слово ѿ исторїѣ. Єгда изыдоша из рамадаꝑ и ева. дѣйствиа вѣста... (всєго 7 стрїчок).

л. 239—242 урив. патріярших історїѣ.

л. 161 об. на боцї кривлицєю 2-ої пол. XVIII в.

„Ѹ мїти дїѣо читлаꝑ свѣѣда в' івѣк прѣсвѣтлаꝑ: завѣстїлаꝑ нам' | в' тѣмно' ночи додала бꝑ нам' вѣкма' по-

мочи родацим'сѧ ѿ адама | До пото^{кѣ} авраамля: їско-
торого^о поколѣна вишло справди' | твоє племѧ: Спа^{ни}
Чи^{тот}ои Дѣвизи Спречистои голубизи | ами^и ами^и Г^{оди} да'
вѣчни^и царство незбѣва' алаиша. ѿ."

л. 209 об. на марі. скорописом пол. XVIII в.: Почентікѣ
Мон'дро^{ци} боши^{тъ} пан^{ка}. Милость твою Г^{ди} поземли
воси дні живота моего. Г^{ди} про^{вѣ}щаніе мое кегося збою^и.

ЖИТІЯ СВЯТИХ.

2. (№ 85.) Мінея на март зі службами важнійшим свя-
тим і численними житійно-поучительними статями, що вийшли
як сінаксарі між 6-у і 7-у пісні канонів — стараним вели-
ким полууставом пол. XVI в. на грубім блискучім папері
знаку „кабан“, 140 л. F, без прп. Правопис русько-болгар-
ськнй з ж зам. ѣ, ю; ь зам. ѣ -лѣ, рѣ.

Починаєть ся кінцем житія св. Якова постника марта 4:
„Дверїи ѿкръзе ток'мо ѡ свои^х грѣсѣх^х плакашисѧ вѣри же
вел'ми оумноживш^о. и зем'ли истръзажшисѧ. и слнцѣ сж-
шащюу. въз'ниша вси людїи кѣ коу^и. и в'торое томоу^и вїпоу
ѿкрысѧ ѡ стѣнѣ іаковѣ. и прише^{ли}ши^и кнѣмоу помоли^о ѡ ни^х.
и бы^о дѣжѣ на земля. и вѣра прѣста. и тако наста вѣша
чюдеса творити. и толми по^{вѣ}нжесѧ шко^и їмоу вѣси изьго-
нити прокаженыѧ шчищати. вѣ старости добрѣ сы. лѣтѣ ѿ.
и ѿ. кѣ гоу^и ѿидѣ.

вѣ тѣ^и днѣ стр^отѣ прѣвнаго м^чника нисїа иже
вѣ вѣ лѣтѣ ап^льскаа. ѿ страны исаврьскыѧ. Магнѣ
нѣктѡ воєвода вѣземь власть ѿ ц^рьска^г повеленїа испл^ненѣ
гнѣва на хр^отіаны.

л. 3. в. т. д. стѣго м^чника вѣчьслава князѧ
чѣскаго. Бѣ кня^и вѣ чѣхѡ^х имене^и вѣчьславѣ. рожѣсѧ
ѿ хр^етіаноу родитєлю ѿца вратислава. м^тре дорогомьрѣ.
брата^и имѣаше старѣйшаго волеслава. волеслав же поуче-
нїемь дїаволѣ^и оуби брата вѣчьслава. тогда швисѧ чюдо
нах тѣлесѣ стѣго вѣчьслава. шко крѣвь его не идѣше за ф.
днѣи вѣ зѣ^лю. ф. днѣи вѣзыидѣ ц^ркы на^х ни^и шко дивитсѧ
всѣх^и видѣши^и. видѣвше же се волеславѣ. приложисѧ вѣ шка-
мененїе с^рдца своего наказанѣ. и шїѣ своѣ желѣзноуѣ при-
клони. ра^мѣкѣ грѣхѣ свои еже не ток'мо брата своего вѣчѣ-

слава бити. нѣ ины его ради погѣби^н помани^н всѣ къ боу^н
колко сътвори грѣх^{овъ} молашеса боу^н въ престанни всѣхъ стѣхъ.
и стѣмоу братоу вачьславоу. тогда пославъ їерей слоугы своѣ.
принесе тѣло брата своего вачьслава. из болеслава града
прагы. гдѣ азъ съгрѣши^х и грѣхъ мой безаконїе мое азъ
съвѣкъ. и положиша и къ цркви стѣго вѣта. шдесноуж шл-
тара въ двоу надесате ап^лс. (3 об.) иде^х бѣ са^х рѣка
сътвори црковъ тѣхъ принесень бысть вачьславъ князъ. мѣца
марта въ д. днѣ. въ помъ его дшю на лонк авраамли. ис-
ковк. іаковли. иде^х вси правѣнїи починажъ чажце въскрнїа
гдѣ нашего їс х^а. — Гл. Fontes rerum bohemicarum (Prameny
dĕjín ěeských). I² Životy svatých 135 ст. „Принесение мощей
святаго Вачьслава князя“.

л. 3 об. (поучене о монашїи житю): Акипо естъ
чрънцю имѣти паче въсего житїа. да не крежет имѣнїа
ѡнижъ. телеси оудрѣченїе...

л. 5 об. в. т. д. слово ш стѣхъ герасимъ. в моу^х
звѣк^р поравота въкры его ра^х. Поприца єдинаго ѡ стѣго
їурдана. авра в^о прп^бнаго герасима...

л. 7. Конецъ канона 4-му марта, піснї 7—9 і піснї 1—6
марта 5-му дню.

л. 10 об. мѣца того^х въ ѣ. днѣ стѣрть стѣго м^н-
ка конона иже въ исаврїи. Сїи оубо стѣи кононъ вѣ
въ лкто стѣхъ мїа^х. ѡ села гдѣмаго висидл. ѡстошца нї.
поприць... Пор. Памятки т. VI, ст. 16—17.

л. 11 об. в. т. д. памѣ^т прп^бнаго ѡца нашего
марка мниха: Скъ тѣждолюбе^н марко. въск^х мнѣ пре-
въше^н постѣхъ. въкжи^к же оученїжъ вж^отвены^х писанїемъ...

л. 13. в. т. д. по оученїе стѣго василїа. ѡходѣши^х
ѡ мира сего въ мнишескыи чинъ. Ты^х иже нѣнаго
житїа желателъ. и аггѣльскаго прѣвѣканїа рачитель...

л. 13 об. — 17 об. Канон.

л. 18. м. т. въ ѣ. днѣ стѣрть стѣхъ м^нникъ м. и ѣ.
въ аморїи штѣхъ. и въ соурїи мѣнѣхъ. Ѳеѣх^ора Ке-
стантина. Феѣх^офила касоѣ и прочїи^х. Тыи вѣ въ
лкто дѣїа црѣ ѡ назарѣда галиленскаго. и ѡтждѣ прїнде
въ гра^х мандонъ панѣфилїискыи. и вѣ на мѣст^к гдѣм^к
кармела...

— Під заголовком „в. т. д. стѣрть стѣмъ мѣчникъ кла-
листа. фѣѡра костаѡтина. фѣѡфила“ находимо опо-
вѣданє о вѣтцѣ, що зѣставив трое дѣтей на свѣтѣ, а сам пі-
шов у монахи. Коли його по 3-х лѣтах напала туга за дѣтьми,
духовник велѣв йому привести їх в монастир. Монах принѣс
тѣлько одну дитину, яка осталась іще жива — і хотя дуже
любив її, то все таки на приказ свого духовника кинув її
в огнену піч. Се оповѣданє має бути образом монашого по-
слуху. — „Стѣрть моу^ж и мѣи штрочата три ѡидѣ къ мана-
стырѣ. штакъ жъ къ градѣ“...“

л. 19. в. т. д. слово стѣго патрикїа еїпа. ш ис-
ходѣши^х ѡ зѣмла шгни въ различны^х мѣстѣхъ.
Стѣи сїнном^чникъ патрикїа гѣть. яко дѣк мѣстѣ оуго-
тока бѣ... Пор. Памятки, т. IV, ст. 247—8.

л. 19 об. в. т. д. слово стѣго ефрема ш пакъ зѣ
дшѣвнѣки и смѣренїи. Да есте вѣдѣще къзлюбленїи.
яко вѣи нрави савли сѣдрѣжа^тсѣ съвоузу^х любве дѣховныа...

л. 20—23 об. Кановв.

л. 23 об. м. т. вѣ з. дѣнь стѣрть стѣмъ наши^х еїпъ
въ кор'соуни бывше^х василїа евгенїа агафодора
капитона елпидїа ефѣрїа ефрема. Въ цѣртво диш-
кантианѣ, ер'мъ^х іерлїм'скыи еїпъ. поставивъ еїпъ. и посла-
а по странна^х. да вча^т вѣрѣхъ хѣвѣ. и ефрема въ оугры.
а оу кор'сѡ^х василїа иде^х хѣ проповѣдавъ бїгнь бѣ. и ѡ гра-
да ѡгна^х. вѣскрѣсив же сѣна княза из мѣртва^х. пакы призванъ
бѣ. крѣсти^х княза и ины многы... (л. 24) ефѣрїи... пристѣ-
ни къ великомуу костаѡтинѣ въ византїи. и прогнани быша
из кор'соуна и долослоужителїи...

л. 24. в. т. д. памѣ^т прѣвна^т ѡца нашего пакла
и спокѣ^тника еїпа просїѣска. Паве^т стѣи еїпъ къ про-
сїѣскыа цѣркве стѣмъ...

— в. т. д. памѣ^т стѣоужѣ ѡцоу нашѣж. аркадїа
и нестера еїпоу тримиднїта купрѣска (обор.)
е оувпаа и оулїана врач. и прѣвна дѣметїа въ
тѣ^х прѣвнаго оулїана мнїх. Бїхтѡришнѣ и кѣто моу^ж
имнѣ^х в ри^сско^х градѣ ѡ жности въ многы грѣхы вѣпа^х.
послѣ^т же къ старости помѣноуе^х и прише^т къ памѣ^т
свои^х грѣхѡвѣ и прише^т єдинъ стѣмъ монастырь и моли игоу-
мена...

л. 25 об. в. т. д. слово ст҃го василїа ш пост҃к. Понеже ст҃ын пш^о граде^т: яко шснованїе нѣкое гѣ полагае^т. прит^чю мытаря и фарисея. и ш смиренїи ко си^х ны вчи^т..

л. 26 об. — 29 об. Канон.

л. 29 об. м. т. вѣ й. днь памѣ^т прп^бвнаго шца нашего ейпа никомидїискаго. Феѡфилак^ть прп^бвныи ст҃ль. бѣ оуко ш вѣсточныа страны..

л. 30. в. т. д. стрѣть ст҃го м^нника феѡдорита прѣзвитера антишхїискаго. Съ^х бѣ прѣзвитерь ан^ттишхїискаго събор^нныа аплѣскыа цркви..

л. 31. в. т. д. ст҃. айла ерма. к. т. д. ст҃. ефрема ма^н неподоблае^т черныцоу много ризь и мѣкти. Бѣ мир^ско^х житїи милоуан тѣло свое. измѣни^л ризы свои. и ш чѣкы славоу има^т..

л. 31 об. в. т. д. слово маѣимово ш главизнь. Съмысльнїи оуко вж^отѣвны^х сѣдовъ врачеоу помышлѣ^на съ влгодаренїе^м трѣпи слоучающаа напасти..

— до 38 л. Канон.

л. 38. м. т. вѣ д. днь стрѣть ст҃ы^х м^нни^х иже вѣ сластїи скончавши^са. Главнїи гни м^нници м. ш разны^х вѣх^ж мѣсть. вѣ единомѣ^м полцѣ^к воинствовах^ж.. (обор.) а се и^х имена..

л. 38 об. в. т. д. стрѣть ст҃го м^нника дивнисїа иже вѣ корин^тѣ. Дивнисїи х^вь м^нникъ бѣ едишь ш познавши^х ст҃го кондр^ата..

л. 39. в. т. д. слово ш нѣкое^н мнисѣ^н и^н вѣспрестани плакаше^с ш грѣсѣ^н свое^н и нехоташе оутѣшитисѣ. Дада село есть кипрское и вели^к его монасты^р вѣ. и в тш^х вѣ монастыри мни^х имене^н сидорь..

л. 39 об. в. т. д. слово ш пафнотїи и ш добродѣтели. и старѣишины сепоу ш немѣ^н емоу вѣ повѣда. Пахнотїи великыи поустыинникъ. и ст҃ын чрѣноризецъ молиса нѣкогда гви швити емоу кын^х ст҃ы^х подокны б^о..

л. 40 об. — 48 л. (без 43-го) Канон.

л. 48. м. т. вѣ ї. днь стрѣть ст҃го м^нника кондрата. и^н съ ни^н кипрїана дивнисїа двоукѣта павла крискента. Бѣ цртво декїа гоненїѣ подвигоуся и вси хр^тїане емлени и закалаени бывах^ж..

л. 48 об. в. т. д. стра^о ст҃го мѣника пивонїа. Гк' ст҃ыи пивонїи вѣ ѿр҃тво вѣ дѣїа, попь и измирскїа ст҃ыа цр҃кве, шблнчаше їоудѣа, елнны прѣпїра Ѡ писанїа...

л. 49. в. т. д. слово Ѡ патерика ш марцѣ мннскѣ ш прозорствѣ. Гл҃аахж ш марцѣ мннскѣ египетскѣ шко вы^о л. лѣтъ ннсходѣ нскелїи. нмаше же шкычав прнзвнтерѣ прнходн к нмоу...

л. 49 об. в. т. д. слово Ѡ еклнсіаста шко нѣствѣ вѣнѣцѣ вѣ злоу. Ѡкждж вѣша нѣдѣшн. Ѡкждж сѣмрѣтн вѣгодны. Ѡкждж пагѣбѣ градѣ, нстопленїе кораблѣ, н враннн ратн, нѣо злаа вѣшатн н вѣсѣ бѣжїа сѣтворенїа...

л. 51—54 об. Канон.

л. 54 об. м. т. вѣ аї. Днѣ памѣт прпѣвнаго Ѡца нашѣго софронїа архнїеїпа ерѣли^{ска}. Сѣфронїи нже вѣ ст҃ыѣ Ѡцѣ нашѣ вы^о Ѡ страннн фнннчскыа, Ѡ града дамаска...

— в. т. д. памѣт прпѣвнаго Ѡца нашѣго грнгорїа папы рнмскаго. Прн оустїанѣ црїи бл҃женнныи выѣ грнгорїи прѣсто^нннѣ, рн^{ска} ст҃ыа цр҃кве...

л. 56. в. т. д. пам. ст҃. ст҃ла Ѡца кнрїла архнїеїпа рн^{ска}. Тѣи вѣ при костантннѣ великѣм, прѣвѣѣ выѣ мннѣ постннчскыѣ прѣхода жнтїемѣ...

— в. т. д. памѣт прп. Ѡ. н. грнгорїа чюдотворца, лежащаго вѣ пндїи. н памѣт Ѡ. н. венедикта, вѣ тѣмѣ Днѣ слово ст҃го грнгорїа ш млостыни. (тїлько послїдне.) Бѣ все^м ра^вмѣкнте чада ко^н велика дѣла млїтннн сжѣ, вѣ се^м вѣцѣк помагаѣт н вѣ шнѣ...

л. 56 об. в. т. д. слово Ѡ еклнсіаста ш постѣ. Нмже коеводы вѣннѣ на плѣ^н строацн оутѣшнныи словы, прѣжѣ подвнга стракаѣ же н вѣкнѣаѣ, н толкж нмѣт нлоу слова оутѣшнаа...

л. 58—61 об. Канон.

л. 61 об. м. т. вѣ вї. Днѣ прпѣвнаго Ѡца нашѣго фѣшфана нсповѣннѣ, фѣшфанѣ прпѣвннн Ѡн нашѣ, вѣ роднтелю бл҃говѣрноу н вѣатоу сїѣ...

л. 62. в. т. д. стрѣтѣ мѣника савннн. Савннѣ хѣв мѣннѣ вѣ Ѡ страннн егнпѣскыа...

— в. т. д. слово їѣаннн лѣствнчннѣ, ш трѣпѣнїи кнрїла мннха. Слышнте братїе н наоучнтѣса поче-

дившесѧ премоуѣрости вѣи. въ глиниѣныѣ съсѣдѣхъ шверѣ-
тены. глѣше во ѿванѣнь ш сеѣ прѣвнѣмъ кирилѣ мнисѣ...

л. 62 об. в. т. д. слово почто невѣзврани вѣ
ѣ ф ф л е в и т р ѣ ж положити дѣщерѣ аки авраама.
Почтѣ не порекнова аврааѣ любо вѣгочѣстѣж. и прѣаѣ вѣкриѣ
жрѣткы аще и злѣ сѧ швѣща... (пор. л. № 50 л. 9 об.).

л. 63—66. Канонв.

л. 66. м. т. вѣ гї. дѣнь вѣзвращенїе мощей ве-
ликаѣ иѣ вѣ стѣмъ ѿца нашего никифора. Прѣнесенїе
мощей великаго стѣмъ никифора. сице бысть по ѿвръженїи
ѿванна безаконѣнаго...

л. 66 об. в. т. д. стрѣть стѣго мѣника александра.
Александрѣ стѣмъ. славныи мѣникѣ вѣ въ время гоненїа и по-
тѣмъ прелѣсти идослоужитѣѣ...

л. 67. в. т. д. словѣ ш презвитерѣ съ нимѣѣ
аггѣли слоужахъж. Повѣдаше нѣкто ѿ старецѣ яко вѣ
прозвитерѣ нѣккыи чистѣ. егда же творѣ литургїж аггѣла ви-
даше шдесноуж себе. и ш лѣвоуж... (пор. № 50 л. 10 об.).

л. 67 об. в. т. д. слово ш десѣтословци. Законѣ
ѣсть десѣтословицѣ прѣжѣе сътворенїа людеѣ, египетѣскаго
тѣлѣца ашина. вѣ нимѣ законѣ оустави слышимыѣ гласѣ...

л. 68—71 об. Канонв.

л. 71 об. м. т. вѣ дї. дѣнь памѣѣ прѣвнаго ѿца
нашего венедикта архїеѣпа римскаго. Прѣвныи
ѿцѣ нашѣ венедиктѣ. вѣ римскаго града. младѣѣ сын шста-
ки доѣ и родителя его. иде вѣ поустѣ мѣсто. скрѣбѣщиѣ
ѣж старицеѣж. и млѣкы... тѣжкѣмъ бременемъ и жестѣмъ жа-
желемъ... (л. 72.) ѿ зѣгѣ молисѣ гѣви.

л. 72 об. в. т. д. памѣѣ прѣд. ѿ. н. венедикта
и еусиѣимона епїа. Еусиѣимонѣ иѣ вѣ стѣмъ ѿцѣ нашиѣ
исповѣдникѣ хѣв и оучитѣл хрѣѣанскы...

л. 72 об. в. т. стрѣть стѣмъ мѣниѣ соутѣра. сарто-
нина. реукта перпетѣоуж. и филикита ти в римѣ
пострѣавшиѣ. и стрѣть стѣмъ ѣфросинїи. вѣ тѣѣ днѣ
слово ш подвизѣ маладїа мниха. (тѣлько послѣдне):
Речеѣ прѣвныи ѿцѣ нашѣ маладїи кѣ пришеѣшиѣ к немоу
братїи нача вѣрма стѣго поста. добрѣ трѣпенїемъ съхранимъ...

л. 73 об. в. т. д. слово ш милостины. Бѣ в ри-
стѣи страник чръноризецъ и чудотворецъ. слави^н зѣло име-
ни^н винедикъ стѣи и чудень. яко^ж и мртвѣмъ въскр'шати...
(12 златиць для бідного 3-дневною молитвою. Пор. № 50 л. 12).

л. 74 (3/4 вирваній) — 77 Канони.

л. 77. м. т. вѣ еї. днь стѣи мчни^н агапіа тимо-
лаа. алеѣандрѣ дѣоу. и дишнисїж дѣоу и ржмола
дїакона. Тїи стїи и многостраданїи мчници бахѣ при диш-
кантианѣ црїи. агапини оубо ш газьскаго града. а тимолан
ш оуѣи^нта...

л. 77 об. в. т. д. стрѣть стѣго мчника алеѣандра
попа всидѣ градѣ. Цр'твоуѣщѣ авианрїанѣ вьсть го-
ниїе велико на хр'тіаны. всачѣскы во искаше оубо дїа-
волоу...

л. 78. в. т. д. стрѣть стѣго мчника ника^ндра. Ни-
кан^ндрѣ великыи мчникъ и тѣ вѣ вѣ цр'тво дишкантианѣ...

л. 78 об. в. т. д. слово ш прозорливѣ^н сѣргїи
поустыиницѣ. Повѣдаше мни^н сѣргїи. яко многожѣмъ мо-
лаше ма григорїи игжмень лавры..

— в. т. д. слово ш ино^н прозорливѣ^н мни^н сѣ.
Рѣ^н вѣть стариць яко вѣста два соусѣда емоу. единѣ стра-
нинѣ а другын ш земець..

л. 79—82. Канони.

л. 82. м. т. зї. днѣ стрѣть стѣго мчника ноуліа-
на иже вѣ великїи. Оуліанѣ вѣ хѣв мчникъ ш назарѣда
града. снѣ нѣкогого сѣтника елина. мѣрь имѣаше хр'тіанѣж...

л. 82 об. в. т. д. стрѣть стѣи мчни^н трофима
и афама. и и^н вѣ алеѣандрїи. Си вѣста ш аладикїа
кесарїинскыи и презвитѣра сѣща съборныи цр'кве. иже мно-
гажды противистасѣ елино^н...

л. 83. в. т. д. стрѣть стѣго аристооула единого
ш ѓ. Аристооу^н вѣтвѣныи аїлѣ хѣв вѣ оубо ш ѓ. оучиникъ
по слави^н и спсїни^н възнесїи... Пор. Памятки Ш, ст.
219—220.

л. 83 об. в. т. д. стѣи мчни^н романа. и менигна^ж вѣ
парїи и стра^н стѣго сшвенемчника алеѣандра папы ри^нска^н.
вѣ тѣ^ж днь слово стѣго ефрѣма соурїна кѣ во^нгы^н.
Слышнѣ богатїи и вѣнжшнѣ послоушанѣ дома дрѣжащи...

л. 84. в. т. д. слово Ѡ еклесиаста ѡ богатствѣхъ. Не развѣшиша ѡ доврѣхъ сїиїи. нѣ Ѡходиши бола дшеж и плача. и твориши себе неключима...

л. 85 об. — 87 об. Канони.

л. 87 об. м. т. вѣ зї. днь памѣт прпѣбаго Ѡца нашегъ алексеѣ чѣка бжїа. Сѣ бѣт Ѡ ветухаго рима сїѣ еуфимїана...

л. 88. в. т. д. слово ст҃го мѣника марина. Маринъ хѣв мѣникъ хртїа сын. видѣ иделослоужителя жроуца... нѣ тѣчїж бесловесныѣ животы чѣтвероногыѣ и птица. но и чѣкы...

л. 88 об. в. т. д. памѣт въскршенїю правѣнаго лазара дрѣга хѣва. в. т. д. слово ѡ геѡргїи игжменѣ горы синаискыѣ. како аргавъ въсхуищень и шбрѣте въ їерѣлимѣ. и пакы въ свои келїи посаже въ°. ваше игжмень въ горѣ синаистки. имене геѡргїи великѣ сѣло. се-моу въ великоуж сѣботж. сѣдѣшж въ келїи свои помыслиша рекѣшж. хотѣ въ въ ст҃ыи въскрнїа днь сѣтворити въ градѣ ст҃ѡ ѣерѣлимѣ комкати Ѡ ст҃ыѣ тань... (в калтѣ своей...)

л. 89—92 об. Канони.

л. 92 об. м. т. иї. днь памѣт прп. Ѡ. н. кирила архїеїпа їерѣлимскаго. Тѣ бѣ сїѣ родителю бѣгочствивоу. при цртѣи костаѣтина...

л. 93. в. т. д. прп. Ѡ. н. аннина мниха. Сѣ бѣ Ѡ халкидона. Ѡ бѣговѣрноу рожѣшоу сѣ родителю. и наоученѣ бжѣтвныѣ книга...

л. 94. в. т. д. ст҃ыѣ з. жень александры. клавдїи. еоуфрасїи. мафронїи. иоуліаны вѣфимїи фѣѡтїи. иже вѣансонѣ. Въ цртѣо злочѣстиваго максимїана гоненїа поѣвигшасѣ великому на хртїаны...

— в. т. д. слово ѡ данилѣ мнисѣ и въ шваѣганѣ любодѣанїе. Покѣдѣша на старѣ авѣ даниѣ ѡ ирѣптаныни гѣа. и възыде старїць единож въ терѣфинѣ ржкодѣанїа своего продаѣ...

л. 94 об. в. т. д. слово и поучени мнишескаѣ житїа. Реѣ Ѡ великыѣ Ѡцѣ иѣкто. а може идеши вънемѣи себе выноу. и неродївѣ жилицѣ швадѣтѣ нами. сирѣ мни...

л. 95—98. Канони.

л. 98. м. т. дї. днѣ памѣтѣ къ стѣмъ ѿ. н. фомы патрїарха константина гра. Ѳома и^ж къ стѣмъ ѿцѣ на^ш за прѣмногѣмъ его добродѣтѣмъ и цѣломоу^рнаго ра^ума и бѣобознѣства ради дїакѣно^м поставленъ бы...

л. 98 об. в. т. д. прп. ѿцѣ наши^х черноризцѣ и збѣенны^х ѿ мирѣ къ лаврѣкѣ стѣго савы. Тн стїи ѿци ѿ разлн^чны^х мѣстѣ събраше^о и къ монастыри подвижащѣ^о стѣго савы...

л. 99. в. т. д. прп. ѿ. н. павла (простаго) оученика великаго антонїа. Съ повѣдаше стѣмъ хѣвѣ ракъ нѣрекѣ и кронїи и нїи мнози. ѿ братїа ѿ немъ же хошѣ глѣти. яко павла и^жкто простѣ велѣми...

л. 101 об. в. т. д. памѣтѣ прп. ѿ. н. григорїа. дїакона рн^скои црѣкви. в. т. д. слово стрѣтъ стѣмъ м^чникѣ хрисанфа и дарїа. постра^вши^х при ноумерїанѣ. в. т. д. сло^в ѿ же^нкѣ заколи^шши^х дѣтица своѣ. Повѣдаше мнѣ паладїи глѣ. яко слыша^х се ѿ и^жкого корѣмника кораба^н глѣца. яко єдиноѣ ми плесоушѣ къ кораба^н по морѣ. имѣхѣ многы вѣса^нники. моужѣ и жены... Корабѣ збѣвѣ ся з путї і блукав 15 днѣв; вермач став молвти ся до Бога о помѣч і почув трнчи голос: „Съврѣзи марїѣ долоу и строино ти сѣ поплаке^т“. Внв влече Марїю, одну з гостей і в мврїи розмові довідуеть ся від неї таку сповідь (л. 102): „поистиннѣ гнѣ навѣклире. азѣ шкаланна моужа имѣ^х и два дѣтица. прѣвнн дѣ. а^жтѣ а дрѣгнн є. а^жтѣ. та^ж потѣмъ оумре моуж^е мон. прѣвнн^х вдова. живашѣ^х къ краи имене^х воинѣ да хотѣ^х вы^х а да ма по^в женѣ. и посла^х кнемоу и^жкого воинѣ^х рѣ^х ннмоу теке женѣ нмоуци дѣти иного моужа. тогѣ азѣ яко слыша^х яко нехоше^т мене по^вти дѣтицѣ дѣла. к^томоу^х любѣщїа закла^х дѣтица своѣ шкаланна. и вѣсть ємоу посла^х рѣжци не имѣ^х ни єдиногѣ дѣтица оуж^е. яко^ж тѣ слыша^х воинѣ ѿ дѣтицѣ тоѣ вѣ^х єсть сѣтворила. рѣ^х жи^х гѣ живнн на нѣсе^х. ѿ^ж не по^вмоу єа да тѣ^х оубоавшѣ єда се оубѣда^х и оумора^х ма. да тѣ^х и вѣжа^х. се слышавѣ а^ж ѿ жены тоѣ и пакы не хотѣ^х єа вѣврѣци къ пѣчинѣ морѣскоуж. нѣ сице вѣмысли^х рѣ^х. и рѣкѣ^х и се азѣ прѣвннѣ вѣ кораба^н. да вѣси оубо жино лнѣ не нде^т кораба^н то и мон грѣси дрѣжа^х кораба^н. та^ж вѣзва^х кораба^нники (102 об.)

и свѣсиша санда^а. шко^а сѣнидо^а въ сан^ада^атъ не бы ничт^аи
ни постоупи. тог^а вѣлѣзи въ великыи корабль. рѣ^а женѣ
вѣлѣзи вса^адалецъ, шна^а сѣниде. да гдѣ точѣжъ сѣниде^а акіе
сан^адалецъ недопятиж^аы шворотиса стрѣ^а днѣ иде и по-
гразе. великыи^а корабль поплаоу строино и г. дѣи посе^а идо-
хо^а плавоуци, е^а вѣхо^а пришли ѿ. дѣи^а (пор. ркп. Кіево-
Соф. Собора № 129 у Н. И. Петрова — Описаніе ркп. собра-
ніѣ, т. III, № 278).

л. 102 об. — 106. Канони.

л. 106. м. т. въ к. дѣи стѣтъ стѣмъ мѣницѣ ф
тимѣи самаряныни и сѣа еѣ шсѣа. Фетимѣа славнаа
самарѣкнына снѣю гѣ на кладѣзи вѣсѣдова. снѣ вѣртво нерона
прѣиде ѿ самарѣа въ рн^а... Пор. Памятки т. II, ст. 367.

л. 106 об. прп. ѿ. и. герасима. Великаа слава пост-
ником гераси^а. сѣмысль вѣтѣкныи змлада вѣспрѣемь...

л. 107. в. т. д. слово ш герасимѣ стѣ^а емоу^а
звѣръ поравота вѣръ е^а ра^а. Поприца единого ѿ стѣго
ѿврдана лавра е^а стѣго герасима. тв^а монастырѣ повѣдауж
мниси ш ѿци герасимѣ ш^а единокъ емоу ходащѣ по брегѣж
стѣго ѿвр^адана. срѣте и лѣвь вѣ^ами ривы^а рыданѣемь ноги ради
имаше бо трость вносѣк внѣшоу. и вѣк штеклаа нога вел^ами
и полна гноа. ти^а шко оузрѣ лѣвь стар^аца показа емоу ногѣ
шзкноуж ривыи вѣ^ами шбразш^а шко мола^а исцѣленію хота...

л. 108 об. в. т. д. памѣ^а ѿ. и. никиты аполинѣ д^а-
скаго. Никита въ стѣмъ ѿцѣ нашѣ. исповѣ^аникъ хѣ^а. въ
времѣ гениѣа иконоверѣ^а сѣ^а вѣ^а еѣи^а наполюнѣскы^а.

л. 109. в. т. слово ш постѣ. Прѣ постиниса пока-
жи ѿ дѣ^а свѣи^а. которы^а дѣ^а видѣ ница помѣоу^а. сѣ во-
рого^а сѣмири^а...

л. 109 об. в. т. слово кжзмы прѣзвитѣра ш хо-
тащи^а ѿити въ чѣ^арноризы. Мнози оубо ѿходивше въ
монасты^а. немогѣци трѣпѣти. сѣци^а тоу матвѣ и трѣдш^а.
прѣвѣгаж^а и вѣзрацаж^аса акы пѣси на скоа клюватины...
дѣкти оубо шсиротѣкнына и^а гладо^а оумирающе^а — дальше
бракуе.

л. 110. Конецъ канона Благовѣщеню і канон 26-у марту
(110 об.).

л. 114. м. т. въ кѣ. дѣи сѣтварѣетѣ сѣборѣ
арѣхавѣгла михала (!). Сѣи стѣи архистратигѣ гаври^а

еди^н е^с ѿ великы^х кня^з кон. и^{же} искони в^сѣмъ посылаетъ на зем^лю...

л. 114 об. в. т. стрѣтъ стѣ. мѣ. иринеѣ еѣпа града ер^мла. Вѣ црѣтво дивклитіане и маѣиміане. нечтивыѣ црѣ. иринеи сѣеннойпѣ въ галиленскы^х страна^х оучиша всѣ вѣровати въ х^рста...

л. 115. в. т. д. памѣтъ въ гтѣк^х м^чны^х стѣмъ попоу двоу. вафиси и оун^рика съ двѣма сн^ома своима и съ двѣма дщерема своима. въ т. д. памѣтъ стѣмъ м^чни^к и арпоуилы мниха и простиць вѣ. авины констан^та. агнароуѣ (115 об.) и гафрика. искоѣ силы сигисы сѣрилы соуимваа. фир^ма. дна^га а жень з. ан^ны лласы вар^ки. монки мамикы и оуикы. аниман^ды. Ти вѣхъ оубо при оуггжрис^к князи го^тст^к. и оуалентианоу^{же} и оуален^тоу и гратіаноу црѣмъ ри^мскы^х...

л. 105 об. в. т. д. прп. ѿ. н. василіа новаго. Сѣи оубо блженныи ѿцѣ на^ш василіи. шекрѣтень вы^с къ поустыни въ странн^к аси^ст^ки...

л. 116—119. Канони.

л. 119. мѣа того^{же} въ кз. днѣ стѣмъ м^чни^к филита сж^кклита и жины оудое и чадоу ѣа макидоніа и иопреніа кронида коментарисіа анфилофѣѣ. лѣкы. При андриан^к цри ти^н вѣша. штѣ^жвы^с блженныи фини^т. и прѣста црѣви...

л. 119 об. в. т. д. стѣра^с ст. мч. филимѣна и до^м. иа. Филимѣн и домнѣ х^рва м^чника вѣста ѿ рима въ время гоненіа. и шѣша въ стра^ну италійскоуѣ...

л. 120. в. т. д. стѣмъ м^чникѣ маноуила. и фѣ^ст^сіа. Маноуи^т и фѣ^ст^сіи стѣла м^чника си вѣста ѿ странны въсточны^х. а видѣша на всѣ днѣ х^ртїаны оубиваеми ѿ идоолослужитѣ^л...

л. 120 об. в. т. д. слово ш некрѣши^н и мѣнїа Повѣдаша на^ш нѣкто ѿцѣ ш^с ер^ла потривы дѣла нѣккыѣ. възыидѣ^х въ костан^тин^т гра^д...

л. 121. в. т. д. ст. григоріа папы римска^г слово ѿ стѣго евр^ліа пооученіе ключѣ^м. И ер^ла вси стѣи аргли гни по^нни сж^це заповѣди. что е^{же} ш люк^ви ш^с ѿ единой заповѣди гѣ глѣть. се е^с заповѣ^т моѣ ѿ единой любве...

л. 121 об. — 126. Канони.

л. 126. м. т. кѣ. дѣнь стѣоуж мѣникж іѡны и вара-
раси хїа и н^с снн^с. Бѣ црѣтво велика^г коста^нтина вѣста
мниха сѣща. идоста же вѣ прѣсидж и шврѣкоста вѣ тем-
ниці затворны хѣкы мѣники...

— в. т. д. стѣрѣть стѣмж мѣницік матроуны се-
лоу^сскыа. стѣла рака вѣк единое жидо^нкѣ имене^с павлиты
мжжа имѣща вѣведж селоу^сска^г...

л. 126 об. в. т. д. сло^с ш таксѣштѣ вѣскрѣши^с ѡ
мрѣтвы^с вѣ г. ча^с вѣ лѣ^г иракаїа црѣж и никиты па-
трикїа. Не оумалѣча вы^сша вѣїа влг^сти. на родѣ члѣческо^с
не ло^с во е^с рек^сшїи. не хоциж смрѣти грѣшникж... (гл. рен.
№ 1, л. 134 об., Опве I, ст. 14).

л. 128. в. т. д. сло^с ш стѣрѣти хѣкѣ ж^с прїа за вѣ^с
мир. Стѣла вы^с іс^с лѣ. лѣ^г рожѣкѣ ѡ марїа. исплѣни^с вѣск^с
прѣркѣ прорицанїе ш кем...

л. 128—132 об. Канови.

л. 132 об. м. т. вѣ кѣ. дѣнь памѣ^г прпѣвнаго ака-
кїа еїпа мелентїиска^г. Якакїи иже вѣ стѣ^с ѡцѣ нашѣ
неповѣдни^с хѣвѣ вѣ^с при дѣкїи безаконно^с цри... и вѣ чуде-
скѣ^с достоннествова^с съ миро^с (бравув).

л. 134 (!). продовжене канона 30-му марта.

л. 135. м. т. вѣ лѣ. дѣнь памѣ^г (прп. ѡ. н. іѡанна)
писавшаго (лѣствницѣ)...

— в. т. д. стѣ. прѣ. іѡада. Іѡады прѣркѣ сѣ^с вѣ^с ѡ са-
марїа. егос^с поправѣ вѣфилїи лѣвѣ и оумре...

л. 135 об. в. т. стѣр. стѣ. мч. акакїа и памѣ^г ѡ. н.
вѣзмалѣвника и^с в лаврѣк стѣго савы жи^с. Стѣ оубо
сїїнкыи ѡцѣ на^с іѡа^с вѣ^с ѡ града икополж...

л. 136. в. т. д. слово ш^с по смрѣти млѣтнѣк вѣоу
прїатна. Члѣче сице не достиглѣ еси попири^с вѣ житїи свое^с.
напиши и^с вѣ завѣтѣк твоѣ^с съ чады и оужикы нѣна^г
влѣкж...

л. 136 об. — 139. Канови.

л. 139. в. т. д. стѣ. (ѡ. н. аполшнїа) поустын^с-
ника.

л. 139 об. в. т. д. слово ш^с подоваѣ^г прїѣ вѣ^с
съ наснѣники стѣзати^с и^с швнда^г зде меншаго.

Анастасіи црѣкъ къ ѿутихѣвоу въпа^х іре^с. изгна ілоу патріар^х-
ха ѿ прѣла іран^ска...

л. 140. в. т. д. прп. ѿ. н. василіа новаго. Глава
гѣи нашмоу іс^хоу^ї даждѣ^т на^м вѣг^тькѣ своимѣ оуго^дники..
(обор.) хромѣи ристахж. и многа чюдеса извоки^нно подаваше.
къ днѣ же романа^м (без кінця).

л. 43. Стефа^н прп^квныи ѿцѣкъ нашъ х^ївк истин^ны^ї испов^кк^ни^к. в^ккъ въ л^кто лѣва ар^менина измада... (1 лю-
того).

— в. т. д. памѣ^т прп. ѿ. н. ісакїа мни^к. Прп^квныи
ѿцѣкъ нашъ ісакїи. в^ккъ въ антиохїи веліцин.. іоуліан црѣкъ
градѣ^т съ пок^кдож и ре^т ісакїи градѣ^т в^лгов^крныи црѣкъ
фѣо^лосїи и оуліан^ккъ въ плавници съжеже^н в^ккъ. и ше^тша
(без кінця).

л. 133. Конецъ 2-ої піснї канона — до 4-ої піснї (без
кінця).

л. 2. Конецъ житїя священномученика Феодота.

— в. т. днѣ (28 ливня?) с^т. лїла пар^мены едино^г ѿ
ѿ. лїль.

— в. т. д. слово с^тго афанасїа вже не ѿсоуж^а-
ти всѣ съгрѣшажша. Помышл^кжше оуко кратїе г^а
г^лци.. (обор.) и всѣ и люди и с^лвы безаконствовати и с^ттво-
ри. и единъ ча^с (без кінця).

3 записок на полях ркп. означую: 37 об. Jenitywum Sa-
piętyia tymor Domini. — Poczontek mańdrosci boiazn Panska
(пол. XVІІІ в.);

75 л. Лодь жидов^ки затрвоженїи ѿ х^їта естѣ ѿп^сцо-
нїи — Збиралисѣ якъ забити Месїаша неживити — Пила^т
Рүц^к ѿмиваѣ^т акт^ккъ х^їта Ра^спинаѣ^т Ма^тка завше фрасованиа
по^х криже^нкъ стонтѣ С^мутаниа: На с^на сѣа поглядѣ^т(ѣтѣ)
Глазами сѣа заливаѣтѣ ѿ с^ну мои прелюбезнїи сер^ццѣ мое-
мѣ... (слѣдующого слова не прочтати), полуует. поч. XVІІІ в.

л. 80 об. Рокѣ ѿк Мїца маѣ днѣ еї. Прѣстависѣ раба
в^жи шарїа жона Понади в^уковкаѣ ѿца тимофїа — (ско-
ропись).

3. (№ 126.) Житіє и страданіє стѣхъ великомученици Єкатерины дѣвы премѣдрыа. Мѣла Ншємкрїа вѣ кѣ. дѣнѣ. Бѣ времена нечестиваго Црѣ Маѣнтїа, вѣ кѣ Градѣ Алеѣандрїи дѣвица именована Єкатерина Дщи Квинсти прежнаго Црѣа зѣла красна, козрастомѣ высока осмънадесять лѣтъ имѣща: зѣла жѣ премѣдра, наѣчиса во ксакаго Єлинекаго писанїа, навиче мѣдрости всѣхъ древныхъ книготворцевъ: Сѣмира Киргїла Прїстотѣла Платона и прочїихъ, не токмо фїлософовъ, но и врачевъ книги доврѣ оубѣда: Яскаїна, Инократа, Галина, и просто рещи, всего Риторскаго и Сѣллогисти'каго мѣдроканїа и ксакаго реченїа и шзика изѣ оубиса... (14 об.). Честнаже еа моши втойже часѣ (шкже видѣнно выстѣ вѣрныхъ достойныхъ) Яг҃ли стѣи взаша и принесона ю честно на горѣ Сїнаїскю во Славо Хр҃тѣ Б҃гѣ иже со (л. 15) Оцѣмъ и стѣмъ Дѣхомъ во единомъ Божествѣ Царствуетъ во вѣки Аменъ.

л. 15. И. в. с. ѿ. н. Васїлаїа Великаго Архїєпископа Кесарїа Каппадокїскаго. мѣла Іаннїсарїа вѣ а. дѣнѣ. Бѣ Іерарсѣхъ Израднїи кѣ Зчителехъ Премѣдрїи и вѣ всѣхъ Стѣхъ Великїи оубодинкѣ Бжїей Васїлаїи Очество имѣ Каппадокїю Оца тогожде имене Васїлаїа матерѣ же Ємилїю... (без 17 і 18 лл.) уриваетъ ся уступомъ: „имѣаше же и Анастасїи стѣнѣ ради житїа своего Дѣа Бжїа и вѣ мѣжъ прозоранкѣ. Бѣ то во время провидѣкѣ Дѣомъ шкѣ Васїлаїи хоцитѣ егѣ по“.

Ркн. кириллицею пол. XIX в. на 28 лл. 4-ки бїлаго паперу, без при.

4. (№ 27). Пролог, мартївська половина, XVI в. півуставом сїв.-рус. почерка, в два стовиці на 557 л. F^o пап. знаку кабан, дос. в шк.

л. 1—40 дописанї в 2-їй пол. XVII в. містять житя святих перших десяти днїв марта, л. 41-їй продовженє слова Івана Злт. „во чести сїїенникѣ“ — „кыже сїїенници наречетєса

тн слзги^а... В ошвей пропушені веї памяти святых, що нахо-
дять ся в кнвзі без житій.

л. 41 об. 11 мар. Гофроніа мїпа іерусалимъскаго. Го-
фронїи н. в. с. Ѡ. н. кы^о Ѡ страны фѣническіа...

— слово прп. Ѡ. н. григора папы римскаго. При оустїани
црїи кы^о блженныи григорїи...

л. 43. в. т. д. н. в. с. Ѡ. н. еоуфимїа мїпа великого
новаграда. новаго чудотворца. Сего сько блженнаго еоуфимїа.
родителїе великаго новагорода в'кажс...

л. 44 об. в. т. д. сл. ст. григора ш мїтыни. Къ вс'кмъ
разсм'кните чада. коль велика д'кала и мїтыни сьтъ...

л. 45. 12 мар. фѣофанѣ испов'дника. Фѣофанъ прпдѣ-
Ѡць нїшъ в'к родителю блгороднѣ и богатѣ...

л. 45. об. ст. Ѡ. н. кирила леп. іерлимска^г. Тѣи в'к при-
костантин'к велицемъ...

— в. т. д. сл. іованна л'кствичника ш терп'нїи кира-
мнѣа. Слышите братїе и наоучитеса почюдившеса в'жїи
прѣмдрости...

л. 46. сл. іована злт. Ѡ мат'ф'ка. Рече г'ѣ к'змете шре^н
мои наса и наоучитеса...

л. 46 об. 13 мар. к'звращенїе мощїи ст. вел. ст'ла нї-
кифора. Принесенїе мощїи ст. никифора...

л. 47. в. т. д. стр'ть ст. м'ї. савина египтѣнина. Са-
винъ м'їнкъ х'в'ъ в'к Ѡ страны египетскыа...

л. 47 об. в. т. д. страсть ст. мч. александра. Александръ
с'тын и славныи м'їнкъ в'к к' время гоненїа...

— сл. ш прозв'стери снимъ^к аг'ли слзжажс. Пов'дана
н'кто Ѡ старецъ. яко в'к прозв'стеръ...

л. 48. сл. евагрїа мнѣа мыслемъ сложенїе и шекыдене.
Начатокъ плодотво (об.) ренїю цв'кгъ...

л. 49 об. 14 мар. память прп. Ѡ. н. венедикта архи-
мандрита римъскаго. Прпдѣ. Ѡ. н. венедиктъ в'к Ѡ рим-
скаго града блвнъ нарицаемъ...

л. 50. стр'ть ст. м'ї александра. Алекс. великыи м'ї.
в'к в' цр'тво максимыане...

л. 50 об. прп. Ѡ. н. еоусхимона мїпа. Еоусхимонъ м'їкпъ
в' сты^г Ѡ. н. и испов'дникъ х'в'ъ...

л. 51. сл. о подвиз'к паладїа мнѣа. Рече прп. Ѡ. н. па-
ладїи пришедшїмъ к'немоу братїи...

л. 51 об. сл. иванна (!) златастаго яко неподоклетъ черноризцѣвъ шсѣжати. Не мози безсѣмникъ чернецъ израднотворити швычаа...

л. 52 об. 15 мар. стрѣтъ ст. мѣ. аганѣа и тимона и инѣкъ ѿ египта дѣда и александра и иже сними. Сѣи стѣи многострадалци вѣхѣ при дѣшкантиани цѣи.

— ст. мч. александра попа иж вѣ сидѣи. Црѣтвѣиуцѣ алеврѣанѣ вѣ гоненіе...

л. 53 об. ст. мч. никандра. Никандръ великыи мѣникъ тѣи вѣ вѣ црѣтво дѣшкантиане...

л. 54. сл. что естъ знаменіа свершена христѣанина. Вѣра права и дѣла бѣгочтивѣа...

л. 54 об. 16 мар. стрѣтъ ст. мѣ. и оулѣана иж вкиликѣи. Ювалѣанъ хѣвъ мѣ. вѣ ѿ назарѣфа.

л. 55. стр. ст. мѣ. трофима и фама иже вѣша вѣ александрѣи. Тѣи вѣста ѿ ладѣшкѣи кесарѣскыи прозвонѣтери...

л. 55 об. ст. ап. аристовѣла единаго. ѿ апѣлъ Аристовоуль вѣжтвѣныи хѣвъ апѣлъ вѣ во ѿ. ѿ. оучникъ...

л. 56. сл. ст. ефрама сирина богатымъ. Слышите богатѣи вноушите послоушантѣ...

л. 56 об. 17 мар. памѣтъ прп. алекѣа чѣка вѣжѣа. Сѣи вѣ ѿ ветхѣаго рѣма сѣкъ еоуфимѣана...

л. 57. ст. мѣ. марина. Маринъ хѣкъ мч. хрѣтѣанъ сын...

л. 57 об. сл. ѿ гѣоргѣи игѣмникъ горы синанскыа. како вѣсхыци вѣ и шѣрѣтѣса вѣ іерѣлимѣ. и како вѣ свои кѣлѣи посажинъ вѣ. Бѣашѣ игѣмнѣкъ вѣ синанстѣки горѣк...

л. 58 об. сл. евагрѣа мнѣха. Овьѣденіе пища прѣста-вѣлетъ...

л. 59 об. 18 мар. ст. ѿ. кирила ап. іерл. То вѣ ро-дѣтелю бѣгочѣвоу сѣкъ.

— сл. ѿ. и. анѣна мнѣха. Сѣи вѣ ѿ халкидона...

л. 60 об. мѣ. трофима. и евагрѣа пострадавши внико-мидѣи. Гонѣнѣю же на крѣтѣаны распѣльшоуся...

л. 61 об. сл. ѿ данѣилѣ мнѣск и ѿ шѣолганъ вѣ ѿ лѣво-дѣшнѣемъ. Повѣдаше на ѿ авѣа старѣцъ...

л. 62 об. поученіе ѿ мнѣшеско житѣи. Рече ѿ вели-кыѣ ѿцѣ иѣкто, аможколиждѣ идеши внемѣи себе вѣсѣгда...

л. 63. 19 мар. пам. ст. мѣ. хрисанѣфа и дарѣи. Тѣи вѣхѣоу при новмирѣанѣк црѣи. вѣашѣ хрисанѣкъ сѣкъ полѣмона...

л. 63 об. пам. ст. мч. панхаріа. Цртвоуюцѣ дивклан-тїанов и максимїанѣ вѣ старо^м римѣ...

л. 65 об. сл. ѡ женѣ заклвши два дѣтица своа. По-вѣдше мни^х паладїи глѣ. яко слыша^х се ѡ нѣкоего ко-рвляника..

л. 66 об. 20 мар. прп. Ѡ. н. оубїены^х Ѡ карва^р вѣ шви-тели ст. савы. Сїи стїи Ѡци Ѡ различни^х мѣстѣ...

л. 67. ст. мїѣ жинѣ иж Ѡ амниса александрїи. клавдїи. ефрасїи. матроны. ноуланїи. еовфимїи. и феодосїи. Сїи вѣхочу вѣ цртво максимїана злочестиваго...

— пам. прп. Ѡ. н. никиты еп. аполонидѣскаго. Тѣи и. в. с. Ѡ. н. вѣше вѣ времена иконоборицѣ...

л. 67 об. ст. фотинїа самаряныни и сїа еа ивсѣа. Фотинїа славнаа самаряныны, снїю^м гѣ на кладзѣ вѣск-дова..

л. 68. сл. Ѡ ст. герасимѣ. како ємоу звѣ^р поравота вѣкры єго ради. Поприцѣ єдино Ѡ ст. їердана. лавра ст. ге-расима прпдвнаго...

л. 69 об. 21 мар. пам. прп. Ѡ. н. исповѣдника якова єїпа. Яковѣ прпдв. Ѡ. н. ѡ юны вѣрѣсты постно возлюбивѣ житїе..

л. 70. пам. прп. Ѡ. н. кирила єїпа катанскаго. Тѣ вѣше Ѡ антивхїа родо^м...

л. 70 об. ст. мч. филимона и домнина. Сїи вѣхочу Ѡ вѣа. слав. града римскаго..

— и. в. с. Ѡ. н. фомы патр. конѣстанѣ-тина града. Тѣ иже в. с. Ѡ. н. фома премноги ради довродѣтели..

л. 71. ст. мч. терентїа. африкана. максима. помпїа-зинона. александра. дивдора. сѣра и инѣ^х. Ти вѣша вѣ цртво дѣкїа нечѣиваго црѣ...

л. 71 об. сл. пафнотїа ѡ разбонницѣ спшесѣа. Бы^с моу^м вѣ пѣстыни вѣ страна^х ираклиа^х фиванѣскїа...

л. 72 об. сл. ѡ оставленїи ст. аїлѣ петра и павла. Рече петрѣ и павѣ^м повелѣвалѣ вѣ людѣ^м ѣ. днїи дѣлати.. (о обхо-жденю свят господєских, апостольских, мученика Стефана і др. і о захованю часів г., ѣ. р. і молитв утрених і в куро-глашенїи).

л. 73. мар. 22. пам. с. смч. василіа ангирскаго. Тъи
баше при оуаїанк престоупницк..

л. 73 об. стѣла дросиды дщерк троана црѣа. Црѣю тро-
анѣ поксгда живота лишлющѣмѣ хѣ испокѣдуюцихъ... Па-
мятку т. VI.

л. 75 об. стр. ст. и прп. Ѡ. н. стефана игоумна три-
кланскаго монастырѣа. Стефанъ прп. Ѡ. н. хѣвкъ испокѣдникъ
истинны^и бѣк...

л. 76. пам. прп. Ѡ. н. исакіа мниха. Прп. Ѡ. н. исакіи
бѣк къ антихѣи велицки монастыри далматьско^и...

л. 77. сл. ѡ двою братоу имѣющѣ враждоу междоу
собою. Брата два бывшѣ гонінію. шта быста пріати мѣкоу...
(межди, оусекнѣти).

л. 77 об. поуч. івана зат. ѡ соупротивіи всако^и. Ище
имаше ѡгнь похоти. постави ѡнъ ѡгнь противоу...

— 23 мар. пам. смч. никона. и иже снѣ р. и ч. ѣ. ѣ.
оучникъ. Тъи стѣи никонъ баше въ времена кандіана иге-
мона...

л. 78 об. ст. ап. редиѡна иж впатрѣк. Іродиѡнъ хѣвкъ
аїпъ и мч. бѣк... Памятки III, ст. 235—6.

л. 79. ст. мч. доментіа и оученика его. Сѣи бѣк Ѡ ан-
тихѣиа сѣрскіа...

л. 79 об. сл. ѡ кѣпци пришедшимъ къ мнишескѣи чинъ
и сїсшемѣа. И. в. с. Ѡ. н. пафнотіи. молаше бѣа да емѣ
швѣтъ коуѣ естъ подобенъ...

л. 80. сл. ѡ сѣдѣк ѡ вопрошеніи александра. Бѣк єдинъ
Ѡ днѣи чѣккъ вѣрков вна^ѣ оумре...

л. 81. мар. 24. предпразднѣство бѣговѣщеніа и памѣтъ
прпдѣ. Ѡ. н. и испокѣдника іакова. Сѣи измлады^ѣ ногтѣ^ѣ
постническоѣ проше^ѣ житіѣ.

— пам. прп. Ѡ. н. артемона іїпа селѣвкїа писидїиска^ѣ.
(об.) Сѣи влж. селѣвкїескѣи гра^ѣ Ѡчѣство имѣиашѣ..

л. 81 об. пам. ст. смч. артемонна прозвитѣра. Дїѡклѣ-
тїанѣ црѣтѣющѣ вримк...

л. 83 об. стѣою мчѣков іакова прозвитѣра и азы дїакона.
Сѣла мчка іаковъ прозвитѣрѣ. и шаза дїаконъ...

л. 84. поуч. на прѣдпразднѣство бѣговѣщеніа. Да естъ
вѣдѣще братѣ. іако всѣи днѣ...

л. 85. мар. 25. бѣговѣщеніе преславныа влѣща ншѣа
вѣа и прѣодѣцы мрѣа. Нѣспоминаніе бѣговѣщеніа...

л. 85 об. по8ч. на бѣговѣщеніе стѣа вѣа. Нѣк подобно
вѣ братіе ква* велегласно изрѣши...

л. 87. сл. ивана дамаскина ш причащеніи тѣла хѣа.
Многы види* хѣо тѣло прѣемлюща просто...

л. 88. сл. йш^а зат. на бѣговѣщеніе прѣстѣа вѣа.
Црѣкыхъ танихъ празднѣствоуе* днѣ...

л. 92. мар. 26. наутрѣа праздникъ бѣговѣщенію. съвѣш^р
съвѣршае*. сѣнномоу и бжѣственномѣ архуааггас (!) гаврѣилоу.
Сѣи стѣи архистратигъ гаврѣилъ. еди* естѣ ѿ великы* кнѣ^р
нены* кон...

л. 93. стр. ст. мѣ. кѣ. и* вготѣк* мѣчившихса. Сѣи
вѣхѣ при оуигѣрискѣ цари готѣкѣскомъ...

— ст. мѣ кондрата. фѣвдосѣа. и мандѣла. Сѣи вѣхѣ
ѿ вѣсточныа страны...

л. 93 об. повѣсть полѣзнаа малѣа ради мнѣа паѣ-
нинаа. Тридѣсатимъ поприце* ѿ антишѣа сѣрѣскѣа ..

л. 96. ст. мѣ. мановѣла. и сави^ала. и кондрата. сте-
фана древанѣка. и авраама и прп. ѿ. н. василѣа но-
ваго. Слава гѣи ншѣмоу їсову хѣ дѣющеа на* каѣдѣ,
своими оугодники. прѣже вѣ подобаю написати ро^а и земѣ-
ство сѣго вѣж. василѣа...

л. 98. сл. ст. василѣа ш бѣгодареніи кога. Сѣдѣи на
транѣзѣ молиса. и приносѣа къ оусто* хѣѣвѣ...

л. 98 об. сл. ш гѣвргѣи игѣменѣ горы синѣанскыа. како
аггломъ вѣхѣице* кы^с и швѣрѣтѣса вѣ їер^слауѣ. и паки къ
своей келѣи посаженѣкъ выстѣ. Баше игоуменѣ вгорѣ синѣан-
стѣки.. (пор. ввеше л. 57 об.).

л. 99. мар. 27. пам. стѣа матроны еже ѿ селѣна. Сѣа
баше рабѣна нѣккыа жены иудѣяныни...

л. 99 об. ст. фѣанта синѣанѣтика. и лѣдѣи жѣны его.
и ча^а нѣхъ македѣна. и фѣвпрѣѣа. кронѣда. кѣментарѣсѣа.
и амфѣлофѣа. дѣкы. Сѣи вѣхѣ при андрѣянѣкѣ црѣи..

л. 100. стѣю мѣчникѣ мандѣла и фѣвдосѣа. Мановѣла
и фѣвдосѣи стѣла и мѣнка...

л. 100 об. сл. ш небрегши* и мѣкнѣа но вѣа. Повѣдѣше
на* нѣкто ѿць. шко егда потреби ради нѣккога вѣзидо^а...

л. 101 об. сл. ѿвѣнна зат. в мѣтѣни и в ракухъ. Каци оубо крако^м скон^м вѣдѣмъ. яко^м хоше^м владѣк^м в на^о быти...

л. 102. мар. 28. пам. прп. ѿ. н. нааривна новаго. и говмена шкителн пале(с)тиньскїа... (об.) ст. мѣ. ѿвны и варасихїа. Къ црѣтво великаго костантина...

л. 102 об. сл. в вѣскрїни гѣ нїего їса хѣ. Гоу нїишѣ їс хѣ исполнвшѣ пррческое слово...

л. 103. сл. в тасиштк^м вѣскрѣ^ошимоу из' мртыхъ. Не оумолчу бывшаго вжїа вѣдти на родк^м члчестк^м...

л. 105. мар. 29. пам. ст. мѣ. и исповѣдникъ марка еїпа шлефевсїиска^г и кирила дїакона. и прочи^х дѣ^м многы^х. Оуже вѣгочїа просїавшѣ хвою вѣдтїю и еланьсткїи прелести потемнѣкк^м ши ..

л. 106 об. ст. мѣ. ѿвны и варасихїа и иже снимн. Сїи вжхѣ ѿ персиды вк^м времена соворѣа прѣска^г...

л. 107 об. прп. ѿ. н. исповѣдника еовстатїа еп. киафинїнскаго (мав бути — виф...) Сїи и. ст. ѿ. н. и исповѣдникъ еовстатїе. миръ яко^м время тажко ѿ себе ѿложивъ ..

л. 108. прп. ѿ. н. ѿвѣнна иже на студенцы. Къ времена она баше жина богата зк^мло и бѣ боуцнса оуліанїа...

л. 109 об. сл. в стрѣти хвк^м ю^м прїа^г за мир. Егда кы^о їсѣ, ѿ. лѣтъ рожїнса ѿ мрїа...

л. 110 об. сл. в дѣци мононїи. како сїсе юстын макарен и немативе ин бывши Дѣца нѣкка вк^м александрїи именемъ мононїи...

л. 112. мар. 30. пам. ѿ. н. ѿва^м лѣствичника. Тѣи шестнадесаты^м лѣто^м сыи...

л. 112 об. ст. прор. ѿвада. Івадъ сы^м пррѣк^м вк^м ѿ самарїа...

л. 113. пам. прп. ѿ. н. ѿвѣнна безмѣвника. и^м вавре ст. савы прѣ^м ипкп^м вк^м. Сїи оубо сїенныи ѿ. н. ѿванъ. вк^м ѿ града никопола...

л. 114. и. в. с. ѿ. н. ѿвны митрополита московскаго чудотворца. Нѣккое время прилѣчиса смиренному фоткїю митрополитѣ... (об. старцовъ, вк^м хлѣвнѣ монастырстїи).

л. 115. сл. ѿвѣнна лѣствичника в терпѣнїи кюра мнїха. Слышите братїа и наоучитеса. почюдившеса вжїи прѣмудрости...

л. 115 об. пам. прп. Ѡ. н. акакіа ип. мелеитинска^т исповѣдника. И. в. с. Ѡ. н. акакіе исповѣдни^х хвѣ^т баше при дѣїи незаконно^х црїи...

— ст. прор. ісада. Тъ^т баше Ѡ самарїа. его^х порази левъ и оумре...

л. 116. ст. Ѡ. н. аполонія пугстынника. Аполонїи и. в. с. Ѡ. н. вї. лк^т см^т Ѡвержесѧ мира...

л. 117. ст. смѣч. авды іїпа. и венкамна дїакона. Тъи вк^т въ црѣво фѣвдосїа малаго. въ персидк^т епкп^т вѣ...

л. 117 об. сл. іако подобае^т тѣзати^о пре^х вѣомъ, съ насиланики сего свѣта и^х швидат^т миша^т здк^т. Анастасїи црѣ въ іктихїивоу ересъ впа^х...

л. 119. цвіт. 1. прїдобныа мрїи египтаньни. Сїа баше Ѡ египта вневреженїи безерамїи...

л. 119 об. пам. прп. Ѡ. н. исповѣди. макаріа игоумна. родисѧ вконстантинк^т градк^т...

л. 120 об. сл. ѡ покаанїи. Блж. Ѡ. н. павелъ простын оученикъ стѣ. Ѡ. антонїа.

л. 122 об. цвіт. 2. пам. прп. Ѡ. н. и чудотворца тита. Блж. и стѣ. Ѡ. н. титъ. измаада възраста хѣ възлюбивъ...

— стѣын^х мѣ. несамобратїи. амфїана едесїа. Сїи вѣхъ въ времена максимїана црѣ. братїа Ѡ єдиноѧ стробы...

л. 123. прп. фѣвдосїе дѣвы. Сїа баше Ѡ града тита седмы^х надесѧ^т лк^тто^х възрастъ имѣци...

— сл. Ѡ лимониса. ѡ разкоиницѣ^х. вземши^х кеци оу старца. и паки давшимъ. Глѣше стариць восима, іако сѣщов ми вмонастыри имени^х втирѣ...

л. 124. сл. ѡ исповѣданїи грѣхо^х. Дїце оубо швращиши мочжа дхѣвна и искоуена...

— сл. іако и по смрти млѣтѣни вѣс прїатна єсть. Члѣце лїце не достига^т єси попецисѧ вживотк^т своѣ...

л. 124 об. цвіт. 3. пам. прп. Ѡ. н. и испов. никиты игѣмена мидїнскаго. Сїи възлюбивъ въздѣржанїе и дѣвство...

л. 125. стр. стѣ. мѣчениць агапїи, иринїи. и хишнїи. Сїи вѣхъ оу при максимїанк^т црїи Ѡ града селогньска...

л. 125 об. сл. Ѡ патерика ѡ соблазньшимсѧ братк^т ѡ стѣмъ причастїи. Повѣдаше Ѡ. н. данилъ глѣ. іако рѣ старецъ ншѣ арсенїи ѡ єдино^х скитаннїѣ...

л. 126 об. сл. ст. касіана ш то^м. иже не възноситса. Рече стын касіанъ римлянинъ. възпоманете и вы шца ирона... (на полі прѣписка XVII в.: Nauka przeciwko Lutrom i Kalwinom).

л. 127 об. цвіт. 4. прп. ш. н. и исповѣд. ивсифа пѣнописца. Ген ваше ш сикелинскія епархія ш родителн...

л. 129 об. пам. ст. мѣ. фѣвдѣла и агафопода. Бъ снхъ^м фѣвдѣлъ юнкшии ваше. агафоподъ же старкйшн...

— ст. мѣци. фѣрфѣры и сестры ея ракина. Сн вахов при саворн црн въ персидк...

л. 130. прп. ш. н. зосимы. Сн оубо стын ш. н. зосима измлада възсхотк бѣоу работати...

л. 131. сл. ш патерика ш страцк вжн. Бъпроси нѣкто старца пѣмина ш второмъ пришествн хѣк...

— цвіт. 5. пам. ст. мч. фѣвдѣла і агафопода. в. т. д. ст. мч. каздѣана и н^м сн^м. в. т. д. прп. фѣвдоры иже ш селочн. Сн прп. фѣвдора измлада възраста хѣ възже лѣвшн...

л. 132. ст. мч. фѣвдоры и дидима. Црѣвдющн дншкантианн и максиміанн...

л. 133. сл. ш трѣсѣк бывше^м въ антиохн. да и мы слышаще покааннє принимаемъ. Бъ црѣтво новстна великаго. вы^о въ антиохн трѣсѣк великк...

— сл. ш женк моливши^о бѣоу. енже никаже напастъ не прїимашеся. Повѣдаше єдинъ нѣкто шць. шко въ александрїю пришѣ видохъ въ црѣквъ на молитвоу... (въ желѣтвенн^х риза^х, ш крычанн, об. ш бѣоловнвѣк крѣнцн дшн).

л. 133 об. сл. ш мѣтвѣк. Егда оубо речеть ти сердце твоє въ днн н^м вноци. вѣстани братє помолнса бѣс...

л. 134. сл. ст. анастасїа игоумена синаискаго, да не шклеветаетъ іерѣкш ш стѣкмъ причастн. Да не шсовдн^м оубо браѣ молю вы, да прощнню сподобнмса...

л. 134 об. цвіт. 6. пам. прп. ш. н. втихїа архнїпа константина гра^а. Ген и. в. с. ш. н. и великн (л. 135) архїерѣки втихїе...

л. 136. ст. іерѣкш и ахнлѣа. Стын григорн папа римскн ш стѣго в^лдїа снѣ стѣю показа... (на полі прѣмїтка XVII в. Powaga Grzegorza S-o Pap. Rzymsk. NB.).

л. 136 об. сл. в правдѣ и в неправдѣ. Перкоє оубо створена вѣомъ правда... І. Франко, Пісня про правду і неправду.

л. 137 об. цвіт. 7. пам. пр. Ѡ. н. гѣоргіа митѣланьскаго. **Ген** измлады^х ногтѣ^х хѣ^х вѣзлюбивѣ^х..

л. 138. ст. мч. калопіа. **Ген** баше вѣ времена максиміана...

л. 138 об. прп. Ѡ. н. сѣрапиѡна мниха. Прп. ѡ. н. (л. 139) сѣрапиѡнъ Ѡ оубности бы^о мни^х.

л. 139 об. сл. ст. петра александрьскаго. **Иже** велико Ѡ высости своѣа прискачють на подвигъ волѣзненъ...

л. 140 об. цвіт. 8. пам. ст. аїлѣ ѡ. иродиѡна. глава. и флиѡнта. и прочи^х. **Бси^х** оубо иродиѡ^н его^н великїи аїлѣ навелѣ^х... Памятки III, ст. 234—5.

л. 141. пам. ст. мч. пасовлопїа. **Пасовлопїе** земленое вставляѣ житѣльство...

л. 141 об. пам. ст. прп. Ѡ. н. келестина папы римьскаго. (Papiez Celestinus Swiętym iest). **Ген** баше при фѣвдосїи юнѣ^х... низложи злочїтываго исторїа епистоїами (Papiez sklada Patriarchy bez Synodu. NB.).

л. 142. сл. в дѣци сѣтворшїи мѣть. на хотѣвѣшимса оудавити длѣжникъ дѣла... (142 об. вси не родѣхъ в нем).

л. 143. сл. в чрѣноризци. смиривши^н братѣ келїа ра^н. **Баше** чрѣноризецъ Ѡходжи сѣло. весь разлучашеа мыслїю...

л. 144. цвіт. 9. пам. ст. мч. еѡвпесхїа и^н вкїсарїи. **Ген** баше Ѡ каподокїнскїа страны...

л. 144 об. ст. мч. кадима, архимандрита и седмь счїйкѣ его. **Ген** баше вѣ времена саворїа персѣска^н..

— пам. ст. мч. иже вѣ плененїи вперсидѣ скончавши^н са. **Саворїю** црїю персѣскомоу...

л. 145 об. сл. в доугинѣ мнискѣ и^н слово^н ицѣлаше нїдѣжныа. **Жена** нѣкаа имаше на сѣцѣ строу^н рекомыи карки^н.. (вѣщѣ).

— сл. ст. исака сирина в милостыни. аще по смѣрти прїатна есть. **Рече** сѣи исакѣ сиринѣ. яко аще имаши дневныа potrzeby..

л. 147. цвіт. 10. пам. ст. мч. тѣрентѣа. африка. максима. пемвїа. и прочи^х. аѣ. еже в вѣж. зинонѣ. и александра. и фѣвдора. **Сїи** вѣхъ вѣ времена дѣкїа црїа. и фѣртинїанѣ нѣкмонѣ...

л. 147 об. ст. мч. іакова прозвитера и азы діакона. Єи
бл҃х҃ въ времена саворїа цр҃а персека҃...

л. 148. ст. ап. агава. Єт҃ын агак҃ прр҃к҃ъ и ай҃л҃ъ. єєи
взи҃ помѣ великого павла... Памятки III, ст. 213.

— сл. ѿ илїи пѣстынници. како похотѣх҃ съдѡл҃к. По-
вѣдах҃ братїа ѿ ѿци илїи. іако издѣтъска трѡда приле-
жаше... (об. похотенїе).

л. 148 об. сл. ѿ патерика ѿ послѣшани. Рече старець
іако сѣдѡи въ послѣшанїи...

л. 149 об. цвѣт. 11. пам. ст. смч. антипы єппа перга-
масїиска҃. Тѣи баше въ времена доментїана цр҃а... Па-
мятки VI.

л. 150. стр. ст҃юю мч. процѣшїа и марѣтина. Ѣ сїю
ст҃юю мѣков григорїи папа римскїи ѿ ст҃. єв҃лїа сказает҃ъ...
(Powaga nauki Grzegorza S-o Papieża).

л. 150 об. сл. ѿ евагрїи философ҃к. єго҃же кр҃ти сѣнеси
єїп҃ъ. и даст҃ ємоу ровкописанїе милостыня ради. При фѣо-
фил҃к пап҃к александръст҃к҃ъ выѣ єкїюрин҃кѣи єїп҃ъ... (Czemu
Theophilus Alexandryiski Patriarcha Papieżem. Jest tego przy-
czyną słuszną).

л. 152. цвѣт. 12. пам. прп. ѿ. н. василїа исповѣдника
єїпа парїискаго. Єєи ст҃ын василїи премногїа єго ради до-
бродѣтели... (Те S. у Francuz у Łacinnik).

— пам. прп. анф҃сы дщере копронима. Єїа ѿцм҃ъ —
(пропущен). цр҃а много понѣжена баше съпрашисѡ мѣжеви...

л. 152 об. пам. принесенїе чт҃наго помса ст҃ыа вїца ѿ єїпа
зналы въ цр҃ьградѣ при констан҃тин҃кѣ и роман҃к багратород-
н҃к҃ъ. Гѣ бѣ просвѣтнѣвыи землю гр҃чѣсковою...

л. 153 об. пам. прп. мѣри нїїеа афанасїи нг҃сменїи. Афана-
сїа бѣженаа рода бѣ ѿ острова нарицаемаго єгип҃ѣи...

л. 154 об. сл. ѿ патерика ѿ нѣкоєи ст҃ки старици и пов-
стынници. Два єдина велика старца ходаца вѣстыни
скитѣст҃ки...

л. 155. цвѣт. 13. ст. смч. артемона. Диокантїанѣ
цр҃твѣющѣ врим҃к. посла въ всѡ грады и страны...

л. 157. стр. ст. мч. трискен҃та¹⁾ Тѣи ст҃ын мѣ. три-
скен҃тѣ. бѣ ѿ мѣр҃ьскаго града...

¹⁾ крискента.

л. 157 об. ст. мч. василиска. и аскитрїи дщери его. **Б**гда оусккаеми бахѹс иже ѡ стѣмъ сумешне стїи мѣнци...

л. 158. сл. Ѡ патерика ѡ данилѣ мншеѣ въскрившемъ оубїенаго. Прихода иногда авка данилѣ мимо единомѣсто...

л. 158 об. сл. ѡмн злат. ѡ матыѣ. Члче послн бога^т-ство свое въ ѡнѣ въккѣ...

— цвіт. 14. пам. и. в. с. Ѡ. и. мартина папы римьскаго. **Б**ен баше въ црѣтвѣ костантина брадатаго...

л. 159. ст. мч. ардалишна мимьскаго. **Б**ен баше къ времена максимїана црѣ. въ позорици^х подобе^н сын...

— стр. ст. мч. а. и азата скопца. **Б**їсеномоу празникѹ приспѣвшѹ ст. и великого патка...

л. 159 об. сл. Ѡ патерика ѡ видѣнїи е^м видѣ слабиѣ. **Б**цѣ слабиѣна сѣда иногда съ братїю. въ^о къ видѣнїи оужаснѣ...

л. 160. побч. ст. евагрїа къ черноризцемъ. Подобае^т мнихов ѡко сїѹс выти...

л. 160 об. цвіт. 15. пам. ст. аїлѣ Ѡ. ѡ. аристарха пѣда. и трофима. **Б**їи бахѹс Ѡ ѡ. аїлѣ... Памяткѣ Ш, ст. 219

— ст. женѣ василесы настасїи. **Б**їи бахѹс Ѡ великого града римьскаго...

л. 161. сл. Ѡ патер. ѡ двою мнихов да и мы грѣшнїи покаившесѣ, ѡпѣстѣ Ѡ бѣ прїимемъ а не ѡчлемсѣ. Два мнха бранѣ любодѣянїа Ѡ дїавола прїимѣша. изидоста и пошета сѣкѣ женѣ...

л. 161 об. сл. ст. евагрїа ѡ тцеславїи. Тцеславїе е^о стрѣть безсловеснаѣ. и ко всякомѹ дѣлов...

л. 162. цвіт. 16. пам. ст. женѣ мѣч. агапїи. ирины и хишнїи. **В**ъ время внигда христогенѣ мч. дишкантианомъ црѣмѣ...

л. 162 об. ст. мч. леѡнида. хариссы. никїе. галинїе.¹⁾ калиды иѣнехїе. василесы и феѡдоры. **В**ѣдрѹс морьскомѹ вда^н въ^о леѡнидѣ. **Б**їи стїи мѣци бахѹс Ѡ елады...

л. 163. стр. ст. мч. иринїи. Ст. мч. иринїа въ^то^м время стѣмѣ пасхы...

¹⁾ м. б. галинїе = галинїѣ.

л. 163 об. притча ст. варлаама. в печали житиестен. и в советнѣ богатыствѣ и в мѣтѣни. Члѣкъ нѣкто имѣе ф. други...

л. 165. цвѣт. 17. пам. ст. смѣч. сумѣшна еѣпа персиѣскаго и иже снимѣ. Ктисифонѣ исаликѣ шевладоуце по градѣ персидьскыѣ...

л. 165 об. пам. прп. Ѡ. н. акакіа еѣпа мелетѣискаѣ и исповѣдника. И. в. с. Ѡ. н. акакіе. и исповѣдникѣ хѣвъ баше при декѣи безаконнѣмѣ царѣ...

л. 166. ст. мч. андрѣана. Сѣи сѣ. мч. андрѣанѣ баше єдинѣ Ѡ тогда штыѣ...

л. 166 об. и. в. с. Ѡ. н. аганита папы римскаго. (Spoty у Cuda Agarita Parieža). Сѣи и. в. с. Ѡ. н. баше въ времена новстниїана црѣ...

л. 167. стр. ст. мч. арделѣшна игрица. Тѣи вѣкъ въ црѣтво максимѣанѣ шпалманскѣа игры творѣ... (кѣзъ шпѣсенѣк лицѣмѣ).

л. 167 об. пам. ст. анѣссы дщери константина кавалина. Прп. анѣсса быѣ дщѣи...

л. 168. сл. Ѡ патѣр. в смиренѣи. иже всю силу дѣаволю повѣждаетѣ. Два мниѣа кыста брата принаѣ...

— прп. Ѡцѣ н. изосимы и саватѣа соловицкыѣ начальниковѣ новыѣ чюдотворцовѣ. Прп. Ѡ. н. саватѣе приываше къ иночскоѣ чиноу...

л. 171 об. сл. ст. мевскѣа в дерзости. Бѣзлюбленѣа братѣ строиѣ свою силу въ слезѣ...

л. 172 об. цвѣт. 18. пам. ст. прп. Ѡ. н. іѣванна оучика ст. григора декаполита. Іѣванѣ и. в. с. Ѡ. н. измладыѣ ногтѣи мира кѣзненавидѣ...

— пам. ст. мч. савы гофтѣкнина. Тѣи баше въ времена. новвалентѣана црѣ...

л. 173. и. в. с. Ѡ. н. козмы халкидоньскаго еѣпа. Сѣи Ѡ пѣлинѣ шчистнѣѣ сѣбе. въ постничьскыѣ подвигѣ...

л. 173 об. сл. Ѡ патѣрика іѣко не подоваѣт добродѣтели творити прѣкъ члѣкы. Баше нѣкѣи мниѣ живыи въ постыни...

л. 174. сл. іѣвана злат. в послѣшанѣи свѣкрою молѣщиѣса на всѣкомѣ мѣстѣ. Иѣво павѣлѣ не вѣрамѣ стѣкъ помолисѣ...

л. 175. цвіт. 19. прп. Ѡ. н. ймана ветхїа лавры. Тѣмъ Ѡ маады^х ногтѣ' вѣтвеною любовію оуызванъ...

л. 175 об. прп. Ѡ. н. гѣургїа іппа антиохїа писидїйскаго. Прп. Ѡ. н. гѣургїи исповѣдникъ хѣвъ. вѣкта къ иконокоренць...

— ст. мѣ. хрѣтофора. и фѣоны и антинина. Бгда оубо великїи мѣ. хѣвъ гѣургїи мочнѣ вѣше...

л. 176. прп. Ѡ. н. никифора игумена катовола нарицаемаго. Никифоръ блж. вел. Ѡ. н. вѣѣ Ѡ константина града рода славна...

л. 176 об. сл. Ѡ патер. ѡ вдовици ю^м помилоса кїи съ смиренїа ради сїа ел. Старица оубога имѣ дѣк чадѣ мужскѣ полѣ и женскѣ... (177 побитїю).

л. 177 об. сл. Ѡ лѣтвици ѡ сїнїи дїивнѣмъ. Аще не всакъ крестнѣ сїетса прочее оумолчу...

л. 178. цвіт. 20. пам. прп. Ѡ. н. фѣодора трихїны. Сїи всакїмъ злострѣмъ... (об.)

л. 178 об. ст. мч. виктора. зотика. зинона. акундіна. кесарїа. хрїстофора. фѣоны. и антонина. Сїи вси єдиномыслено. при двуклантїанѣ злочтнѣмъ...

— сл. анастасїа игумена. ѡ исповѣданїи грѣхомъ къ дѣховнѣмъ Ѡцѣмъ къ вѣжамъ. Добро еѣ Ѡиндѣ и полезно исповѣдати грѣхы...

л. 179 об. цвіт. 21. пам. ст. смч. іановарїа іппа. и ст. мѣ. прокѣла. соса. и фавуста дїакона. и дисерїа четца. вѣтихїа и аковстїана. Сїи вѣхѣ при двуклантїанѣ црї. и тимофѣа кїи за амѣвонїискаго...

л. 180. пам. ст. кмч. фѣодора. и^м впергїи пам'филїнстѣки. Бѣ црѣтво антонново швладлющѣ фѣодорѣ...

л. 183. прп. Ѡ. н. анастасїа синанскаг. Сїи стѣ. Ѡ. н. штаклен миръ и и^м вмирѣ...

— и. в. с. Ѡ. н. максима іппа коньстантина граг. Сїи нарицашса Ѡ ветхлаго рима сїѣ вѣ родителю богатѣ...

л. 183 об. ст. мч. александрїи црци суже вѣдѣщаго швсїанїа ходатан. Александрїа мѣ. хѣа вѣше жена двуклантїана црѣ...

л. 184. стр. мѣ. исакїа. аполоса. кондрата Сїи стїи мѣци.. друзи вѣхѣ александрѣ црци...

— пам. ст. пр. миухъа. Многи^и тацѣмци мъжи гѣ бѣ-
давѣ симѣ прѣрчиствѣа дарѣ...

л. 184 об. сл. Ѡ старчества. да никто^м не прелстится
въ мечтанїи^х дїаволи^х Ѡшкленїа. Нѣкоемъ мнихъ шви^о дїа-
волъ прѣобразивсѣ въ аггль свѣте^х...

л. 185 об. цвѣт. 22. пам. прп. Ѡ. н. и чудотворца си-
кивта. Тѣи нарицашесѣ Ѡ вси галатїискїа...

л. 186 об. въспоминанїе и еже къ х^с шествиѣ ст. аїла
нафанана, и^м естъ симонъ ревниви. Ген баше Ѡ каны
града галилїиска^г... Памятв III, ст. 198.

— сл. Ѡ прп. мнисѣ виталии. како ѡставль келїю иде
въ александрию. и сїе владницю. Прп. Ѡ. виталии бѣ Ѡ
кюпрьска^г ѡстрова.. (187 об. възвеснѣкв'шени...)

л. 187 об. цвѣт. 23. пам. ст. вѣч. и повѣдоносца геѡр-
гїа. Славныи и дивныи великыи мѣ. геѡргїи баше въ вре-
мена дишкантиана црѣ... (л. 189.) Чудо ст. геѡргїа ѡ сїѣ
поповѣ. Повѣдаше козма мни^х и^м бѣ Ѡ сѣверскїа страны...
(л. 190 об.) Чудо ст. геѡргїа ѡ иконѣ. вню^м стрѣли срачи-
нинѣ оуязвисѣ и показсѣ сїи^х бѣ^о. Въ градѣ рамеїи ср-
ачиньстѣ^к...

л. 191 об. цвѣт. 24. пам. ст. мч. савы стратилата. Ген
стѣ. мч. баше во времена априїана црѣ вримѣ...

— прп. елисаѣфы чудотвор. Сїа въ оуности телески
постничскїа трѣды къспрїемши..

л. 192. пам. ст. мч. пасикратїа и валентїана. Сїи бѣхъ
Ѡ родостола мисїискаго вѣкоемѣ геѡргїи^к коевающе...

л. 193. ст. мч. ексевїа. нешна. лишнѣтїа. и и^м сними. По
скончанїи стѣ. кмч. геѡргїа. повѣлѣ дишкантианѣ — повсюдоу
ѡбрѣтаемыа хрїтїаны...

л. 193 об. чудо ст. геѡргїа ѡ пастѣсѣ оушденѣ^х Ѡ змїе.
Повѣдаша на^х авва геѡргїи вхюдашсѣ^х вгорѣ...

л. 195. цвѣт. 25. пам. ст. ап. ї еѣ^г. марка. Всехвалныи
гїи аїла^х и бѣговѣстны^и марко...

л. 196. повчнїе ст. ап. марка. Братїе, прѣно жадаа сїиїа
ншиго гѣ бѣ ншь...

л. 197 об. цвѣт. 26. и. в. с. Ѡ. н. василїа еїпа амасїи-
скаго. Славныи мч. василїе. баше епѣ амасїискїа митро-
полїа...

л. 198 об. сл. в ползѣ дѣи. Подобаєтъ на брѣтѣ въ кратцѣ семъ житїи...

л. 199 об. цвѣт. 27. пам. св. смѣч. симиона сродника гїа. Сего са хсѣ вѣжѣ ншѣ. яко сродника въспремѣ...

— сл. в нескїи мниск. его прельсти дѣаво. и паки оукрѣпнвса повѣди дѣавола. и мѣть вжїю (л. 200) полуочи вкїевѣ. Бѣ чѣрноризецъ именовѣ нескїи...

л. 202. сл. їша злат. в мѣтѣни како подобаєтъ творити. Яце оубо насытїса еси пицею, помѣни алчюща...

л. 203. цвѣт. 28. пам. стѣ. аїлѣ насона и съсипатра. Жизни тѣлѣмыа насонѣ конецѣ прїа. (троп.) об. Всихъ насонѣ тарсанинѣ вѣше... Памятки Ш; ст. 231—2.

л. 205. насонѣ вѣровавше и аїло ѣ. разконникѣ. вѣконо смолѣ врюше вѣврѣжени скончашася. Разконници оубѣ дѣвши едемѣскаго разконничїа Смолею потщася полѣчити мыслено вѣспрїати.

— ст. керкира дци црѣва стѣклами състрѣклама сконча. .

— ст. мч. максима и дазы и киндилїа. Вѣ дни дивклитїана и максимїана злочестивы. яти бывше стїи. .

л. 205 об. ст. виталїе шгне сконча. .

— сл. Ѡ лимониса в чѣрноризци продакши клебѣцѣ. Вѣ александрїи египетстїи в домоу стѣмѣ мрїа вѣлюбивїи мѣжи...

л. 206 об. сл. ст. анастасїа в казни вжїа. в ратѣ и в гладѣ пѣсчїи. Оубо чѣколюкецѣ и праведныи сѣдїи вѣ...

л. 207 об. цвѣт. 29. ст. мч. иѣ вѣ кизнцѣ. фѣшгнїда. рѣфа и антипатра. нешстїха. артеми. магна. фѣшдота. фавмасїа и филимона. Стїи вжѣтѣнїи мѣченици Ѡ различныѣ странѣ събравшеся...

— пам. прп. Ѡ. н. мемнона чюдотворца. Стїи иѣ вѣ стѣмѣ Ѡ. н. мемнонѣ бѣа ради покорьса...

л. 208. фѣшдора, и роднїона дѣакона, мѣчїшиса вѣ афродїи каринцѣ. Тїи вѣхуов вѣ врѣмена дивклитїана црѣ...

— пам. прп. Ѡ. н. никиты игѣмена сѣнаѣскаго. Тѣи прп. Ѡ. н. никита вѣ Ѡ града виѣвнѣскаѣ режеса Ѡ вѣго вѣрнов родителю...

л. 209. сл. в обѣтѣхъ. и в жертвахъ и в мѣтвѣхъ. Иже что обѣщавши бѣи. принеси скоро..

л. 209. сл. в пѣстынници прїимавши* хлѣбъ ѿ бѣ. Бѣаше и кѣи черноризиць въ вноутренїи пѣстыни..

л. 210 об. цвѣт. 30. пам. ст. ап. накова брата ст. йова^н вѣслова. Ген баше сѣкъ зеведѣшвъ. братъ^н йвана вѣслова..

л. 211. сл. в магистрїанкѣ и^н мртва^т своєю срѣчицю покры лежара. И кѣто магистрїа^н пѣщенъ бы^о на посо^оство царико..

л. 212. ст. ефрѣма в миреткѣи сѣткѣ и в вѣдоуше^н сѣдкѣ. Оуже время наводитъ ны на дѣло вѣчна^т живота..

л. 213. сл. ѿ патерика и^н оумираѣ извѣститъ брати яко впокон граде^т. Глѣаховъ в етерѣ старци яко змираѣ вѣ вѣскиткѣ..

л. 213 об. сл. в исходащи^хса ко нма гнѣ швалющи^хса аггль стѣхъ. а сходащи^хса же на шсужнїе швалютъса в кен. Мниси єдини шѣше исхи^н свои^х совращасѣ в коупкѣ ..

л. 214. мѣкъ ман.. Вѣ прѣвы^н ст. пр. йеремїа. Ген изъ оутровкы матернѣ шщнѣкъ бы^о..

л. 215. пам. ст. мч. ваты персѣнина. Стѣи мѣ. вата ѿ страны вѣ персѣкы. ѿ прадкѣхъ хѣк вѣрѣк наоучисѣа..

л. 215 об. пам. прп. ѿ. н. пафнотїа и гѣмина рѣтва прѣтыѣ вѣы. и^н в воровѣске просїакъшаго вностницкѣ^т новаго чудотворца. Ген оубо прїопомнимыи ѿць пафнотїе. баше ѿ колѣна агарѣ^нска влекїнсѣ родо^н..

л. 217 об. сл. ѿ патерика о любви ем^н дѣла вѣкъ сѣгрѣшнїа працѣтъ. Брата два идоста на торгѣ..

л. 218. сл. иеремїа пр. в вѣобгоднѣ^н поути им^нкъ ходоши вси спѣмсѣа. Сице глѣтъ гѣ се да^т прѣ^т шчима вашима пѣтъ..

л. 218 об. мая 2. принеснїе моци^н и. в. с. ѿ. н. афанасїа лїппа александрѣска. Гего аггльскаго житѣла..

— пам. ст. мч. исперѣ. изол. и ча^т и^т кюрѣка. и фѣвдѣла. Сїи стїи исперїе. изолъ бахѣ при андрїани цри раби быша..

л. 219 об. пам. ст. мч. сѣливана иїпа. Ген баше ѿ глзскїа страны..

— принеснїе моции стѣою мч. кориса и глѣва. По свѣнїи стѣою мѣ. кориса и глѣва..

л. 220 об. сл. ѿ лимониса. яко послѣшаніе боле во пш-
стыннаго житїа. Два брата приснаѣ придоста житѣ вма-
настырѣ...

л. 221. мая 3. пам. ст. мч. тимоѣѣ четца. и мавры
съжительницы его. Бѣ время гоненїю шѣ бѣ стѣи ти-
моѣи...

л. 222. пр. ѿ. н. Петра чудотворца. Сїи константин
град ѿчѣство имѣаше родителей бѣолоубезныѣ...

л. 223. суспенїе прп. ѿ. н. феодосїа игумена печерскаѣ
иже вкнѣѣ. Феодосїи прп. ѿ. н. кѣ ѿ града василєва...

л. 225. сл. ѿ житїа ст. феодосїа. Станомѣ ѿ. н. феодосїю живѣшюу съ братїю вкочпѣ. и мѣтвоею манастыр
оумножившиѣ. повелѣнїе бѣ емѣ ѿ бѣ разѣградити мана-
стырѣ боли...

л. 226 об. мая 4. ст. мч. пелагеѣ иже ѿ тарса. Сїа
баше при дивоклїанѣ црїи...

л. 227. пам. ст. мч. шавїана іїпа и оуѣнкѣ его. Тѣи
баше при маѣимїанѣ црїи...

— пам. прп. ѿ. н. иларїа чудотворца. Сїи измлада
вѣзраста. крѣтѣ хѣвѣ на ramo вземѣ...

л. 227 об. прп. ѿ. н. Никифора игумена мидїискїа шки-
тели. Прп. Никифорѣ вѣ времена баше иконоборцѣ...

л. 228. стрѣтъ ст. мч. еразма. Еразмѣ блаженныи измлада
хѣ вѣзлюбивѣ. и занокѣди его хранѣ...

л. 229. прп. пелагеи владници. Стын патриархѣ ве-
ликиѣ антишхїа созва своѣ шїпш ижекоѣа ради потребы
црковныѣ...

л. 229 об. сл. ѿ патерика ш вїсарїонѣ. како словоѣ
токмо изгонѣше вѣсы. Приде иногда еднѣ вѣсновѣша
вѣскиѣ и бѣ ш неѣ мѣтѣа вѣ цркви...

л. 230. мая 5. пам. ст. кмч. ирины. Та вѣбаше едино-
роѣна дщи ликинїа василєвскаѣ...

л. 232 об. сл. ш стѣѣ сисон вѣскрїи словоѣ шмершаго.
Приде иногда простѣлюдинѣ имѣѣ сїа своѣго...

л. 233. сл. ш покаанїи. и ш прощенїи грѣховѣ. Пест-
ница ижекаѣ дѣа затвори себе вѣтѣенѣ храмннѣ...

л. 233 об. мая 6. пам. прп. іюва. Сїи баше ѿ левсандї-
скїа страны...

л. 234. Сл. ѿ лимониса ѡ ѿвѣстїи поустынницѣ егѡ^ж чотѣ вѣсѣ прѣльстити комканїе^ж. (об.) Есть рѣ^ж вѣстїи дланѣи бра^ж нашѣ...

л. 235. сл. ѡ касїанѣ епкѣ. Бѣ градѣ ларенѣ вѣ епѣ именѣ^ж касїанѣ. ѡбыча^ж имаше такѣ всѣ дни слѣжити бѣн...

л. 235 об. мая 7. вѣспомнаниѣ внигда швнса крѣтѣ на нѣн при чѣ^ж третїе^ж дни. при константинѣ велицѣ^ж црї. и кирїлѣ архїепѣ^ж їерїлимѣстѣмѣ. Бѣ стѣмѣ градѣ їерїлїме вѣ дни стѣмѣ н. ница...

л. 236. пам. ст. мч. акакіа. Снѣ баше при маѣмїани црї каподокїанинѣ родѡ^ж...

— пам. прп. ѡ. н. пахомїа мнїха. Пахомїи прп. ѡ. н. штѣ бѣ^ж вѣ время гонїнїа...

л. 236 об. сл. ѡ антонїи чернорїзци. бывше^ж врснїи началникѡв пичерѣскаѣ манастирѣ. Кїсїю шрославѣ сїѡв володимїрю княжачю вквѣвѣк...

л. 237 об. сл. ѡ развоннїцѣ иже исповѣда всѣ своѣ съгрѣшнїа прѣ^ж всѣмїи класѣ. Язѣ ѿша^ж видѣ^ж страшнѣ вещь. прїше^ж вѣ александрїю...

л. 239. мая 8. пам. ст. ап. и еврѣ. ѿша^жна вѣслова. Похвалѣ софронїа їерїлїмскаго ѡ вѣсловаѣ. шко ѡцѣ ѿвана вѣслова швѣден баше...

л. 239 об. собраниѣ стѣмѣ прѣсти исходацїи ѡ грѡба. сирѣчь манна. Бсѣбл҃гын чѣколюбї^ж вѣ^ж ншѣ. нечѡїю ѡ не^ж вѣждѣлѣннѡ подвигшїм^жса...

л. 240. прп. ѡ. н. арсенїа великаго. Арсенїе н^ж. в. с. ѡ. н. баше ѡ стараго рїма дїакѡнѣ стѣмѣ бжїа цркви великїа...

л. 241. сл. ѡ іраксѣ поустыннїци. Моужїи стїи трїе съврѣшнїи до конѣца издѣтска вѣс са покиновшѣ...

л. 241 об. ѡ патерїка шко полза е^ж трѣжати^ж своима рѣками. Братѣ вѣпросн старца. рци нам^ж глѣ^ж. и рече старѣ^ж подшїмса дѣла^ж и не ленимса.

— мая 9. ст. пр. исаїа. Ст. пр. исаїа велегл҃нннїи баше ѡ їерїлїма...

л. 242 об. ст. мч. хрїстофора. Ѣ семѣ прѣславнѡ^ж мч. глѣтса нѣккоѣ чюднѡ и прѣславнѡ...

л. 244 об. ст. ишимаха. и гордіана. Сѣи иже снимъ
хѣва ради исповѣданіе ятивыша...

— принесеніе мощи ст. вел. чудотворца никола ѿ
моуръ в'ва^р градъ. Поне^м заумноженіе грѣхокъ ишн^х пош-
цлюющъ...

л. 245 об. сл. ѿ чудесъ ст. никола. како изведе издн
мора чѣка глѣмага дмитріа. Добро е^с намъ вжїе писаніе
ва^м проповѣдати...

л. 247. мая 10. пам. ст. ап. симона злота. Сѣи естъ
симонъ иже нафананъ нарицаемыи...

л. 247 об. ст. мч. кондрата и дрѣжинны его. Сѣи иже
снн^м бахочу въ времена декїа...

л. 248 об. пам. ст. мч. алфіа. диаделафа и кипріана.
Сѣи стїи бахъ ѿ васаньскїа страны...

л. 249. прп. ѿ. н. несхїа исповѣдника. Сѣи стїи исхїе
нарицашесѧ ѿ страны діапїискїа...

— сл. ѿ черноризци несходѣшимъ изманастыра. Бѣ
земли рустѣки въ градѣ кїевѣ. е^с зовомое верестовое...

л. 249 об. сл. ѿ ползк дїевнѣки. Чѣче вса въспрїалъ
еси ѿ вѣа, разс^м и смыслъ...

л. 250 об. мая 11. пам. ст. мч. мокїа. Сѣи баше при
двукантіанѣ црїи ѿ европѣк...¹⁾

л. 251. ст. мч. диускора. Тѣи нарицашесѧ ѿ смирен-
ска града...

л. 251 об. пам. прп. ѿ. н. мефодїа моравьскаго. Прп.
ѿ. н. мефодїи кѣ ѿ града селовньскаго... (Niedostateczna Hi-
storia bo nie znaczy czasu, у pod ktoremі Pany і Patriarchy sie
to działo).

л. 252. сл. ѿ патерика ѿ корюцихсѧ съ мнхы вѣ-
сехъ. Мнн^х мочсїнже кѣ на каменито^м...

л. 252 об. мая 12. пам. н. в. с. ѿ. н. епифанїа леппа
кипреска^г. Сѣи великїи чудотворецъ епифанїе баше ѿ страны
финїискїа...

л. 253 об. н. в. с. ѿ. н. германа архїеппа коньстантина
града. Н. в. с. ѿ. н. германъ баше въ црѣтво ираклїево...

л. 254. сл. ѿ житїа ст. ѿ. н. епифанїа. Епифанїи оубо
сн родомъ вѣ жидовинъ...

¹⁾ м. б. европѣк.

л. 255 об. пам. прп. Ѡ н. сакина іїпа кипреска^г. Счїка ст. епифана. Сїи вѣ Ѡ земля финическіа глѣмыа (л. 256) богатыа..

л. 256. прп. Ѡ. н. полдвіа іїпа рынокурса. Полдвіи прп. Ѡ. н. Счїкѣ вѣше того^ж епифана..

л. 256 об. побчнїе ш смрти и ш соудѣ. Попцимса кратїе прї^ж смрти скон^х покаятиса грѣх^о..

л. 257. мая 13. пам. ст. мч. глеуверки. Сїа вѣше вѣ времена антонїа црѣа и сакина игемона..

л. 257 об. пам. прп. Ѡ. н. сергеа исповѣдника. Сїи вѣше рода славна и богата. и велїи дїїю..

л. 258. прп. Ѡ. н. навсикакіа іїпа синадскаго. Сїи вѣж. Ѡчкство имѣше апамїю..

л. 258 об. сл. ш нравѣ^х добры^х. Стра^х вѣїи Ѡгонї^т злобѣ. а лѣнность Ѡгонї^т стра^х вѣїи..

л. 259. мая 14. пам. ст. мч. сидора. Сїи вѣше вѣ времяа дѣкіа црѣа. Ѡ града александрскаго..

л. 259 об. ст. мч. александра. Сїи вѣше вѣ времена максимїана црѣа..

л. 260. сл. Ѡ патерика ш оуспенїи вел. макариа. Хотѣшс оубо изити велнкыи макаріи..

л. 260 об. прѣставленїе ст. сидора хѣ ради оуродиваго нарицаемаго твердослова. ростовскаго новаго чюдотворца. Сїи вѣж. яко^ж повѣдаю^т нѣкцыи. Ѡ западны^х стра^х вѣше..

л. 262. мая 15. пам. прп. Ѡ. н. пахомїа. Прп. Ѡ. н. пахомїе. вѣше Ѡ египта..

л. 263. прп. Ѡ. н. архилїа іїпа ларишньска^г. Сїи вѣше вѣ црѣтво константина вел. бл҃гочѣтивсїю Ѡрасль..

л. 263 об. ст. мч. ракаїа, павлина и венеदिма. Сїи стїи вѣхѣ Ѡ афинѣ проповѣдающе..

— прѣставленїе прп. Ѡ. н. ефросина псковска^г новаго чюдотворца. жившаго на^х толѣ-вою (!) рекою. и сѣздавнаго швитель прїчтсїю трїе^х стѣхъ. Слово ш роженїи вѣж. Ѡ. н. ефросина и ш житїи и ш прѣставленїи. Бы^о оубо сїи вѣж. штрокѣ елазарѣ Ѡ великаго шстрова роусїи¹⁾ межу севера и западу.

¹⁾ пор. прїнде на рсскїи шстровѣ царѣ батыи 215 об.².

л. 266. сл. Ѡ патерика ѡ видѣніи ст. пахоміа како дїша праведныѣ въсходатъ на ѱба. како грѣшныѣ ѡста-
вляема врагоѣ. хотѣа въсцити брашна великїи пахомїи вѣта
помоли^о.. Пор. Памятви IV, ст. 470—1.

л. 267. мая 16. пам. прп. Ѡ. н. фѣвдора Ѡ сїеннаго
бчїка пахомека. Фѣвдо^р в с. Ѡ. н. стѣла ради чѣтоты наре-
ченъ въ^о ѡсїенныи..

л. 267 об. пам. прп. Ѡ. н. алксандра апїпа їерлїм-
скаго. Пам. ст. мч. апїпъ авды, и авдисѣки и^м сними апї.
и сї. прозвїте^р и дѣцъ. з. Стѣли авдїсеу апїпъ сын персїд-
ска^г града..

л. 268. пам. ст. мч. вахвосоа. и сакїа и семишна. Сїи
въ персїдѣ хѣ исповѣдавъ. яти быша..

— пам. прп. Ѡ. н. гѣургїа апїпа мїтѣли^сскаго. Гѣургїи
въ ст. Ѡ. н. измаада хѣ възлюбивъ..

л. 268 об. ст. мч. вїта медоста и хрѣтіаници. Въ земан
лоукашнѣстѣки въ^о моч^м..

л. 269 об. сл. Ѡ лимониса. ѡ понесившемъ въ клорисци
братоу своємѣ мнїхоу пострадати. Два брата въста въко-
стантинѣ градѣ..

л. 270. сл. всѣдїамъ. Разсмѣван прѣмо доволно. тве-
ри^м рассѣженїе..

л. 270 об. мая 17. пам. ст. апїлъ Ѡ. ѳ. андроника
и иоанїе. Сїи хѣ въ мч. и апїлъ всю вселенїю шко нѣкто кри-
латъ ѡбѣтекъ.. Пор. Памятви III, ст. 218.

— ст. мч. солохона и иже снимъ. Сїи баше въ вре-
мена максимїана црѣ..

л. 272. сл. Ѡ патерика ѡ пїаньстѣкѣ. Молю^м всако^г
члѣка хотѣцїаго дати покланїе вѣоу..

— сл. како достонтъ ѣ цркви стоити съ страхо^м и бо-
изнїю. Всакомѣ вѣровавшемѣ кѣѣѣ лѣглъ гнѣ приходитъ..

л. 272 об. мая 18. пам. ст. мч. фѣвдота и^м въ ан-
кѣрѣ. Сїа стѣла дѣвы и седмеро мѣцъ..

л. 273. ст. мч. петра и павла. андрѣа и дївосїа и хри-
стины дѣвы. Стѣли мч. петръ баше Ѡ ламѣака града..

л. 273 об. пам. н. в. с. Ѡ. н. стѣфана апїпа конѣстан-
тина града. Сїи баше сїѣ прѣпоминаемаго василїа црѣ
грѣчїска^г..

л. 274. пам. ст. ап. епафродита. Ген единъ ѿ седми-
десати^х бы^х...

— стр. ст. мч. семіона. исакіа. и варфїа. Семіонъ
исакїи и варфїи ѱви мѣци...

л. 274 об. стр. ст. мч. фивдесїи. Гїи вѣ ѿ констан-
тина града.

л. 275. сл. ѿ патерика ѿ покаанїи. Приде иногда етеръ
къ ѿцю сисою...

л. 275 об. сл. ст. ефрѣма ѿ то^х. како достои^т съ вѣк^х
прилежанїе^х чести стѣла книги. Брате вгда наиде^т на та ас-
кавыи помыслѣ...

л. 276 об. мая 19. пам. ст. смч. патрикіа и и^х снї^х
акакіа. минадра. и полїена. Стѣи патрикіи вѣше еїпѣ прѣ-
сїнскїи...

л. 277. ст. мч. колѣфа. Ген вѣше при маѣимїанѣ цри...

— пам. прп. ѿ. н. агадіа. Прп. ѿ. н. агафїи ѿ хртїанс
родителю рожьса...

л. 278. сл. ѿ патерика ѿ смиренїи. Приде единъ братъ
къ ѿцю сисою вгорѣ ѿца антонїа...

л. 278 об. сл. ѿ званїи вѣїи вѣ црѣво ѱвное. Індѣ же
прилагаѣ црѣво ѱвное къ чѣкс богатѣ...

л. 279. мая 20. пам. ст. мч. фалаѣка. Ген вѣше при
нѣмерїанѣ цри...

л. 279 об. ст. мч. аскалы. Ген вѣше ѿ фиванды егв-
петьскїа...

л. 280. ст. мч. филантера и^х снїмѣ. Филантеръ ѱвѣ мѣ.
вѣ рода и воспитанїа никомїдїиска града...

л. 280 об. шврѣтенїе мощен и. в. с. ѿ. н. алексеїа ми-
трополита московьскаго и всеѣ Рсци. Вѣ времена^х вѣгочѣи-
ваго и ѱолюбиваго самодрѣжца великаго кнѣза васнїа Васи-
левича...

л. 281 об. сл. івана зат. ѿ мѣтвѣ. шко не продолжати
молїтвѣ но вкратцѣ съ оумиленїемъ молитисѣ. Пшдобаетъ
оубо молащемоусѣ недолгы^х простирати словесѣ...

л. 282 об. мая 21. пам. ст. и вѣовѣкнчанныѣ црїи вели-
кы^х и равноапѣлъ коньстантина. і елены. Великіи сїи вѣжѣ.
лрновѣспоминаемыи вѣ црїи...

л. 284. сл. ѿ патерика ѿ константинѣ цри. како съшедѣ
съ нѣк^о вѣсѣдова съ пансїемъ пѣстыннїко^х. сн^х слыша^х

Іѡанъ коловъ вписа^н слышати^и ползы ради. Сѣи нѣкто
н. в. с. Ѡ. н. въ скѣтѣ...

л. 285. мая 22. пам. ст. мч. василиска анисеѣ стѣго
Фѣодора тиро^н. Въ времена маѣиміана црѣ. посланъ бы^и на
восто^к...

л. 286 об. пам. ст. Ѡ. н. мелхиседека. Подобно б^о прѣвое
Ѡчьство и ро^х мелхиседека...

л. 287. сл. афанасіа лев. александрьскаго ѡ мелхиседецѣ.
Мелхилъ црѣ яко^м рекохо^м имѣ два сѣла... Пор. Памятки т.
I, ст. 94.

л. 290. при. Ѡ. н. никиты переславьскаго (!) нова^г чю-
дотворца. Никита при. Ѡ. н. вѣк роже^н и въспитанъ въ градѣ
переславли...

л. 292 об. мая 23. пам. при. Ѡ. н. миѡанла іппа си-
надскаго. Сѣи аглоименитныи миѡанлъ житіемъ съврѣши-
ны^и себе шѣти^и...

л. 293. при. Ѡ. н. исповѣдника ивана крѣпичника. Сѣи
кажѣ. изъ маада іѡановы^и (об.) и илїины^и подокжса право^и...

л. 293 об. стр. ст. Ѡ. н. миѡанла мниѡа. Сѣи вѣк Ѡ
едеса града...

л. 294 об. шбрѣтеніе ѣти. телесе при. Ѡ. н. мѡнтїа іппа
ростовьскаго. Сѣи вѣк блж. мѡнтїи константина града ро-
жани (!) воспитанїе...

л. 296. сл. ѡ сѣдїахъ и властїахъ емлющи^и мздоу и не-
правосудящихъ. Сице глѣтъ гѣ. слышите соудїа [земныя]...

л. 296 об. мая 24. пам. при. Ѡ. н. симѡна и^и на дик-
нѣи горѣ. Сѣи при. чудотворецъ семѡнѣ...

л. 297. Пам. ст. мч. мелетїа стратиата и и^и снї^и
іѡана. стѣфана. сїраниѡна. єгѡптана. и калиника великаго.
и вї. комитѣ. и три оунѣ. и тре^и женѣ. марїанїи. паладїи
и сосаны. и двои^и маа^ннець. и кирїака. и христіна. и проча^и
множества и^и снїми мѣчїи сѣ едина. і. тысяць и сѣ. и иї.
Сїи стїи мѣци блхѣ въ времена антонїа црѣ...

л. 298. сл. Ѡ лимониса ѡ ходащи^и мнисѣ вкорч'моу.
Старець нѣкїи сѣдѣше въ скїте. и взиде единою въ але-
ѡандрїю...

л. 298 об. сл. ѡ попѣ^х. Долженъ б^о попъ сице ѡ людѣ^х
жити, прѣвое да творить мѣтѣѣ всю дїю за сѣ и за лю-
ди и Ѡ смерти застѣпаѣ люди внапастї^и. ид^шю свою пола-

гаа застадо. долженъ всть попъ вѣдны^х помагати. скор-
башаа оутѣшати. печалныа. всако^г гнѣва не дрѣжати. аще
попъ гнѣвъ дрѣжитъ то по вса дни съгрѣшлѣ... (л. 299) не
посчи^о лестыцѣ^х. не едина^г възвыси. а дрѣгаго оуничжиши. ни
почти богатаго за кыше сѣданіе не презри вбогаго не имоу-
ща ти даровъ. но равно вса имѣни. клеветы^х скоро не приемли.
и люди не сѣди слышаніемъ. мнози бо завистію и неправ-
дою клеветствѣ... не вблнчан (съгрѣшившаго) прѣ^х вѣкми.
да не лише вреда емѣ предаши... долженъ е^о попъ сѣло кро-
токъ быти. (299 об.) и съ многы^х пытаніе^х искати и егда
вбращитъ съгрѣшнша^г не лѣи изгонити и^н цркви. да не по-
хутивъ сатана чѣка того своего и створитъ.. Не достонтъ
бо цркви часто владчати или клати кого. но срассѣженіемъ
вса створити (Ся статья, очевидно, руського походженя.)

л. 299 об. мая 25. третіе вбръктеніе чѣныа главы про-
течвы. Иже прѣ^х многими лѣты съкровина кывши..

— ст. смч. ферапонта еппа кюпренскаго. Ферапонтъ
смч. вквдѣ вѣ и кою родителю..

л. 300. стр. ст. мч. панхаріа бывшаго преже жрѣца.
Панхаріи хѣвъ мч. вѣ^о оубо в ветхаго рима..

л. 300 об. сл. в лимониса в порѣченіи стѣни кѣы. По-
вѣдаше поладіи мни^х. пришедши^х на^х кнемѣ..

л. 301. мая 26. пам. ст. ап. карпа. единаго в седми-
дѣсятнх. Сѣи гнѣ лпль седмѣдѣсѣты^х оуѣнко^х и апав^х..

л. 301 об. пам. прп. в. н. йоан^н ипсихита. Йоанъ в. с.
в. н. измаада хѣ^а вѣзлюбивъ..

л. 302. сл. како дѣволъ изводи^т в пѣтїа изцркви чакн.
Баше старецъ прозорливъ дхѣомъ. вѣ печерско^х монастыри.
имене^х мафѣи... видѣ вбходѣща вѣса вѣ вбразѣ лѣха
влоудѣ..

л. 302 об. стр. ст. в мч. гевргїа новаго. пострадавшаго
всередцѣ градѣ волгарьско^х в безбожнаго црѣ салима товр-
скаго. Быствѣ оубо сѣи вѣж. гевргїи в блгчтивѣ и славнѣ
родителю..

л. 304 об. сл. йоана зат. яко подобаетъ цркви мѣ^х счити
люди. аще и не послашю^т. Рече гѣ подобаетъ срѣбро мое
дати трѣжннко^х..

л. 305. мая 27. пам. ст. смч. ферапонта. Сѣи баше
цркви вѣ сардїнцѣ митрополїи..

л. 305 об. стр. ст. мч. фѣвдоры и дидѣма. Стѣла фѣвдора вѣкта дивклитіана црѣа ..

л. 306. сл. в прѣдобнѣ петре чрѣноризци. и в прѣкнѣи его прѣже трен дѣи смрти его. Прозвнтерѣ нѣкто вѣ пѣлопотамѣи вѣтрокѣ..

л. 307 об. сл. іѡана зат. в ѣмлюциѣ рѣзвы на сиротаѣ. Доколѣ ненасытистѣса събирающеи вѣгнѣ на своѣ главы лихонмцы..

л. 308. мая 28. пам. смч. владѣа. Сѣи стѣи вѣтнѣкѣ себе Ѡ всѣкѣа скверны..

л. 308 об. ст. мч. ѣликонида. Та вѣше при гордѣанѣ и фѣлиппа црѣи..

л. 309. ст. мч. крискента павла и дивскорида. Сѣи еримецѣкѣ градѣкѣ ходѣщи..

л. 309. пам. ст. Ѡцѣ на первоѣ соборѣкѣ съшиѣшиѣса вникѣи. и ѣдиносѣшна Ѡцѣсѣа проповѣдавѣше. и злоѣтиваго арѣа вресѣѣ началѣника низложившимѣ. По петрѣкѣ стѣкнѣшиѣ патрѣархоѣ александрѣскымѣ поставленѣкѣ вѣ ахилеи..

л. 309 об. сл. в сапожницѣ. егоѣ вѣрѣктѣ црѣкѣ писецѣ молѣшасѣа полѣноци оу црѣкви стѣи вѣа вхалкопратѣи. Црѣкѣ нѣкто писецѣ повѣдѣше..

л. 311. сл. в дѣаконѣкѣ. Дѣаконѣ оубо подоваѣѣ все творитѣ. но не (об.) безвола поповы..

л. 311 об. мая 29. пам. ст. фѣвдосѣи дѣвы и мѣци. Сѣа вѣсѣннаѣ и вѣсѣсѣннаѣ вѣтрокѣвница. тиранина вѣше родоѣ..

л. 312. прп. Ѡ. н. александра папы александрѣскаго. (без текету). Ten tytuł skąd (Patriarsze) Alexandriysk.

— ст. прп. мч. фѣвдосѣи нѣ Ѡ костѣнтина града. Сѣа вѣше вѣкта фѣвдосѣа. родитѣлѣи вѣгочтивыѣ дѣи..

л. 313. сл. Ѡ лимонисѣа в мѣтѣи. Повѣдѣше намѣ шко вѣ вѣщѣѣ житѣи ст. левѣы фѣвдосѣа ..

л. 313 об. сл. сирахоѣо на немѣтивыѣа вѣса нѣ не вѣ правдѣ соудѣтѣкѣ. Слышитѣ вѣзи и разумѣитѣ..

л. 314. мая 30. пам. ст. Ѡ. н. нескѣа исповѣдника. Вѣ дѣи оуалента црѣа съдрѣжаща арѣанѣскаѣ ересѣ..

л. 315 об. пам. ст. югѣтихѣа оуѣнка ст. іѡанна вѣо-слова. Сѣи любѣе вѣжтѣвнаѣа исполнѣса..

л. 316. сл. ѡ женѣ шврѣтены выши въ (ѡ)стрѡвѣ
вмори съ сѣѡ^м свѡи^м. Блѣжныи ѡць нѣшъ марко черноризецъ
повѣдаша...

л. 318 об. мая 31. ст. мч. еремѣа. Сѣи баше при анто-
нинѣ црѣи въ градѣ команьсцѣ...

— сл. ст. ефрѣма ѡ страсѣ вѣжѣи. и шестрашѣи. Блѣжнѣ
оубо братѣ чѣкѣ и^м имать стра^х вѣжѣи...

л. 319 об. сл. ѡ неразсѣженѣи съгрѣшающѣи^х. Бѣ нѣкто
черноризецъ сѣда единѣ въ келѣи...

л. 320. сл. ѡвана зат. ѡ смиренѣи. Молю вы оубо чада
гѣ дѣла. смиренѣе любите...

л. 320 об. мѣць июнь. в'первыи памѣ^т стѣго ѡустина
философа. Тѣи бѣше ѡ фаланѣа неапольскѣа всирѣи...

— ст. мч. и оустина и оустахарита. и велвиста. и ера-
ска пѣвна. и келерѣана. Сѣи пострадаша кримѣ. въ дѣи рѣ-
стника епарха...

л. 321. стр. ст. мч. ермола и стратоника. Та стѣа
при ликинѣи црѣи...

— сл. ѡвана зат. како подоваетъ ѣерѣа чѣтити. Слы-
шите павла глѣюца. покарайтеся старѣишинамъ...

л. 322. червня 2. пам. и. в. с. ѡ. н. никифора кост.
града. Сѣи баше въ црѣтво константина бл҃гочтиваго...

л. 323. пам. и. в. с. ѡ. н. александра деѣпа кост. града.
Сѣи блж. алекс. всажими добродѣтел'ми бл҃гыми исполне^н
баше...

л. 323 об. сл. ѡ нѣкое^м пѣстынници. иже съгрѣшикъ
покаяся. Повѣдаше ѡць пафнотѣи. помысли^х ити в'пѣ-
стыню...

л. 325. днѣя 3. пам. ст. мч. лѣкѣана и павла и иже
снѣ^м млѣнца клавдѣю. и патѣю. павла и дишнисѣа. Сѣи стѣи
мч. лѣкѣанѣ баше въ времена авриѣана црѣа...

л. 326. стр. стѣа мч. паулы прѣодвѣа. Хва мѣца
паѣла прише^х на стрѣть и подвигъ...

— побч. кжина^м да боудутъ молчаливи. Послашанте
жены заповѣди бжѣа. и наоучитеся молчати...

л. 327. червня 4. пам. и. в. с. ѡ. н. митрофана деѣпа
кост. града. Сѣи баше константина црѣа...

л. 328. стр. ст. смѣч. астіа иїпа дѣракїнскаго. Істїи ке-
ликїи смѣч. вѣ при трапанѣ при...

л. 328 об. пам. прп. Ѡ. н. андрѣа аїїпа критцакаго.
Бѣ ст. Ѡ. н. андрѣи вѣ еубо Ѡ града дамаска...

— сл. іѡа^н зат. е^ж не проповѣдати вѣства невѣр-
ны^х. Не дадите стѣго исомѣ, ни помѣщите висѣра вашего
прѣ^х свинїами...

л. 329. черв. 5. пам. прп. Ѡ. н. дорофеа иїпа тир-
скаго. Дорофеи прѣно вѣспоминаемыи мов^х...

л. 329 об. стр. стѣою мч. маркіана и никандра. Мар-
кіанѣ и никандрѣ хѣва мѣнка...

л. 330. прп. Ѡ. н. феѡдора мнѡха и чюдотворца. Прп.
Ѡ. н. феѡдорѣ Ѡ еубности вѣ скопанѣ...

л. 330 об. побч. ст. іѡана зат. Іще наоукѣ имаши
ѡ грѣсѣх^х...

л. 331. черв. 6. прп. Ѡ. н. иларїѡна далматска^г игоу-
мена. Сїи стѣи иларїѡнѣ вѣши сїѣ петра каподочина...

л. 333. пам. і. мч. маркіана, никандра, аполона, леѡ-
нида. арїа. гордіа и перехїа селенїада. принеа. и памвона
алчю^г и жажѣтъ страдалици десѣтъ. Тїи стїи мѣници хѣвѣ
вѣрову хранаше...

— сл. ст. василїа да не приѡвида^г раби ідїи свои^х.
Слїко^х кѣнїанїи раби кѣ иночествѣ вѣсхоцїетѣ прїти... (пор.
визше л. 339.)

л. 333 об. черв. 7. пам. ст. мч. феѡдота анкюрска^г.
Сїи каше вѣ анкюрѣ галатїнстѣки...

— ст. жинѣ кюрьякїи. калерїи. марїи. кюрьякїи хѣва
мѣца...

л. 334. сл. ѡ лѣсткїици. Скрылѣ есѣ вѣ кѣ Ѡ мира стѣго
напасти...

л. 334 об. побч. григора мнѡха ѡ мѣтѣни. Іще рев-
нѣши хѣ вѣс вѣдѣши вѣжинѣ...

— черв. 8. пам. ст. и славно^г вѣмѣч. феѡдора страти-
лата. Бел. феѡдорѣ стратїлатѣ вѣше вѣ времена лїкїїа
царя...

л. 337. прп. Ѡ. н. ефрѣма аїїпа антиѡхїнскаго. Сїи
кѣ прѣ^х воюода сѣкло^х вѣ мѣтивѣ...

л. 338. сл. ѿ некририне^м дѣтици. и ѿ власти ерѣк-
стѣкѣ ико и къ аѣгло^м изыде слово и^х. Лавдикѣа градець е^с
малѣ вгорѣк ливаньстѣки...

л. 338 об. черв. 9. пам. и. в. с. ѿ. н. айѣна кирила
александрискаго. Кирилѣ дивныи ѿ. н. вѣк ѿ града алек-
сандрѣска сестричиць фѣѿфѣла...

л. 339. сл. ѿ кановна стыхъ айѣль ѿ рѣвѣк^х. да не шен-
дѣт гдѣи свои^х. Рака вѣ^рилосѣк вѣ^ргдѣскѣа вола поставити не
повелѣваемъ...

л. 339. побч. ксѣци^м впечалехъ и внапастѣ^х. Исѣкѣ ра-
дость иментѣ братѣе моѣ...

л. 339 об. прп. ѿ. н. кирила и^м на велѣк ѿзерѣк новаго
чюдотворца. Ген оубо прп. ѿ. н. кири^х. родисѣ ѿ вѣго-
чтирѣс...

л. 340 об. черв. 10. пам. ст. смѣч. тимофѣкѣ айѣпа прѣ-
скаго. Тимофѣки смѣч. вѣк при слѣанѣк прѣстѣпницьк...

л. 341. ст. мч. александра и антонны. Ст. мч. анто-
нина башѣ ѿ вси дриданьскѣа...

л. 341 об. пам. ст. вѣжѣ. фѣѿфѣана посѣмны. Фѣѿфанѣ
в. с. ѿ. н. вѣк ѣво ѿ атѣшхѣнскаго града...

л. 342. побч. ст. вѣрѣкѣма. ико неподовлетъ мнихѣ прѣ-
ходити ѿ мѣста на мѣсто. Сѣкдѣс оубо вѣдкы хѣ како
вѣслѣкдѣсѣ...

л. 342 об. черв. 11. пам. ст. айѣль вѣлфромѣкѣ и вѣр-
навы. Вѣлѣфромѣн единѣ сын ѿ обою надѣсати^х...

л. 343 об. сл. ст. вѣснаѣа ѿ многоимѣнѣи. Иже чюжего
желѣт... то по малѣ дѣиѣ по своѣ^м рыдаеть...

л. 344. черв. 12. пам. прп. ѿ. н. ановѣрѣѣ. Ген башѣ
ѿ гвѣпта вкиновѣи прѣкыла...

— пам. прп. ѿ. н. петра. и^м вѣк афоньскѣи горѣ по-
стивѣшагосѣ. сти^х. ѿдолѣ на ато^м (об.) зриши ѿ^м прѣчюднѣ
петрѣ. и паки вше^х на ико шѣрѣкѣе сѣбе вѣ близѣе. Ген оубо
вѣжѣ. ѿ. н. петрѣ башѣ ѿ части востока родомѣ...

л. 347. пам. ст. мч. антонны. Та башѣ ѿ града ни-
кинскаго...

— сл. ст. вѣснаѣа ѿ житѣи сѣтнѣкѣ свѣкта сѣго. Многа
вѣздыханѣа и оубныѣа полно е^с житѣе мира сѣго..

л. 348. черв. 13. пам. ст. мч. аковины. Та баше въ времена двуклѣтана црѣ...

— сл. Ѡ патерика ш двою поустынникѣ. Поукдаше авва макарий египтани^н и^нскитк...

л. 349. сл. ст. пр. еремѣа ш блудницахъ. Слышите люкодѣицы лютк ва^н...

— черв. 14. пам. ст. пр. елисаѣ. Сѣи баше сѣк асафаровъ...

л. 349 об. н. в. с. Ѡ. н. мефода аеп. константѣа купрескѣа. К. с. Ѡ. н. мефодѣн. вы^о оубо Ѡ синелѣа ..

л. 350. ст. смч. кирила еп. гортиньскаго шстрова критскаго. Сѣи постническы и стѣк пожитк ..

л. 350. сл. полезно Ѡ лимониса. Братк алимѣи прѣиде клаврѣ...

л. 350 об. черв. 15. пам. ст. пр. амеса. Сѣи баше Ѡцъ несаѣа пррѣа...

— пам. ст. мч. дѣли. Сѣи баше Ѡ зофрѣвы (351) претрѣады...

л. 351 об. сл. фѣвдорита ш расмотрѣнѣи всего дѣла. Кѣдомо бовди смотрацимаъ дѣлаъ...

л. 352. черв. 16. пам. прп. Ѡ. н. тихона ѣпа амафсита кипрьскаго. Сѣи блгоѣтивыи и хрѣтолюбивыи...

л. 353. сл. ѣлана зат. къ глѣци^н и^нк^о мѣки грѣшны^н. како не бошисѣа рци ми дрѣзо глѣа...

л. 353 об. черв. 17. пам. ст. мч. манѣла. савела. и немана. Тѣи вахѣ Ѡ персиды самократѣн сѣце...

л. 354 об. прп. Ѡ. н. оупатѣа и^нскрефинкхъ. Прп. Ѡ. н. оупатѣн. вѣк во црѣство аркадѣво...

л. 355. сл. ш почитанѣи книжнѣк^н. яко ползнее всѣк^н книгъ псалтырь почитати. Рече старецъ вѣров и вите ми чада. ничтоже тако смѣцаетъ и шскорбаетъ...

л. 355 об. черв. 18. пам. ст. мч. левнтѣа. Сѣи рожѣнѣе имѣаше Ѡ глаады...

л. 356 об. сл. Ѡ и^нкес^н прозвитѣри дхѣовнѣк^н, и^нк видѣвѣ вѣксы ѣ келѣи лениваго мниха. и поевди его вноци молитисѣа и прогна вѣксы. Прозвитѣ^р и^нккто прозорливъ сын ..

л. 357. поч. ш любви. Возлюбленѣ, аще стажиси (об.) любовь ски^н и известиси ..

л. 358. пам. ст. ап. нюды фад'кѡва. иже и левен наре-
ченыи. Тѣи оубо Ѡ лоукы нюда именуется...

л. 358 об. ст. мч. зосима. Сѣи стѣи вѣше воинъ при-
грашн'к...

л. 359. пам. ст. прп. Ѡ. н. ивана Ѡшеланика. Юванъ прп.
Ѡ. н. ѡставль ми^р и кы^с ми^х...

л. 359. об. сл. ѡ чести ерест'ки. Хотите ли оуб'кд'кти
колика есть ер'иска сила...

л. 360. черв. 20 пам. ст. см'ч. мефодіа иїпа патарк-
ска. Сѣи в'ж. изд'кт'ства сѣе в'зложивъ в'сѡв...

л. 360 об. ст. мч. аристокліа прозвитера. дмитріана
дїакона и афанасіа чет'ца. Бснх'ъ^м ст. м'ч. аристокліи вѣше
родо^м кипранинъ...

л. 361. ст. мч. нны. пины. римы пострадавни^х в'от-
ф'х'ъ. Тѣи стѣи м'ци в'шна Ѡ сѣв'кр'скіа землѣ...

л. 361 об. сл. Ѡ патерика. шко да не м'цаемъ сѣе шен-
дцимъ на^с. Братъ прїимъ шендеѡв Ѡ иного ми^хла...

— пошч. ко всякомоу хр'тіаниноу. Чада моѣ в'злюбле-
наѣ в'споминанті...

л. 362 об. черв. 21. пам. ст. мч. оулїана тарсїн-
скаго. Сѣи вѣше Ѡ назарва града...

л. 363. ст. мч. новлїана египетскаго. Сѣи вѣше в'к
в'мена дншкантиана...

л. 365 об. сл. ѡ етер'к старци д'х'овн'к. иже многы намъ
ѡ спїи написа. Стариць н'кто стѣи в'оносець. в'к на гор'к
шлѡмнѣ...

л. 366 об. сл. ст. савы ѡ н'коемъ черноризц'к добро-
д'ктіанѣ. Ст'моу старцю ид'шоу Ѡ рова ктростникоу...

л. 367. черв. 22. пам. ст. смч. евсеѡв иїпа самесладь-
скаго. Евсеѡи см'ч. в'к при константине цри...

л. 367 об. ст. мч. зинона. и зины слбгы его. Сѣи вѣше
Ѡ филлдельфїа аравінскїа...

л. 368. сл. ст. варсонофїа. шко подовает претерп'кти
всякомѣ братѣ в'счинѣ ходящемоу. Братъ в'проси Ѡ. вел.
варсонофїа г'лѣ...

л. 369. сл. ювана злт. ѡ повданиї (!). Егда дшїа Ѡвїата
в'судеть многыми стр'т'ми...

л. 369 об. черв. 23. пам. стѣла мѣченицы агрипины. Сїа ш младиѣ ногтѣѣ вѣоу вѣк вдавши...

л. 370. ст. мч. евѣстоухѣ. и гана. анпсеѣ. и чаѣ его. ленин. провѣи и оуркана. Евѣстѣухѣ стѣи гаїи...

л. 370 об. сл. ст. ефрѣма ш оучителѣхѣѣ ѣко подокаѣт творитѣ ѣкоѣ и ѣчитѣ. Не желан владѣти дѣшамѣи...

л. 371 об. черв. 24. рѣтко ст. ѣванна пр. предотечи крѣла гїѣ. Сїи врожѣнїи иже наѣ паче вѣкѣ свѣдѣтеѣ...

— ст. мч. шретнина. и ѣ. присныѣ братїи его. иже имена фариакїе. ѣересѣ. дирмосѣ. фирминѣ. кирїакѣ. и логинѣ. Сїи стїи седмобратеници (372) вѣхѣоу...

л. 373. пѣвч. на рѣжество ст. ѣванна предотечи. Подовно ѣстѣ братїе сѣ испытанїемѣ вѣжкоу правдѣ творѣще. и празники оугодники вѣїи вчестѣ дрѣжати...

л. 374 об. черв. 25. пам. ст. прп. мч. февронїи. Сїа ѣ юннаго вѣзраста шремѣ гїѣ вѣспримѣши...

л. 376. сл. ст. ефрема ш непокорѣющїѣсѣ мнїсеѣ игоуменѣ и братїи. Ице придѣтеѣ братѣ вманастыѣ. кою люво виндою...

л. 376 об. пам. ст. вѣчт. ст. кїѣза петра. и стѣла княни (!) его (377) февронїи наречинныѣ во иноческоѣ чинѣ двѣѣ и ефресинїѣ, новыѣ чюдотворцоѣ мѣромскиѣ. Сїи вѣгочтивыи кїѣзь петрѣ рожденсѣ...

л. 377 об. ш мирѣстѣки чади. Слышаѣ нѣкїѣ мирскїѣ лѣкнїво поживѣца...

л. 378. черв. 26. пам. прп. ѣ. и. двѣда сѣлѣнскаго. Сїи вѣлѣ. и маше рожнїе ѣ вѣстока ѣко звѣзда многосвѣтлаѣ...

л. 378 об. пам. прп. ш. и. ѣван еп. свѣфѣскаѣ. Тѣи вѣк при константинѣ цїри и прилѣ савранинѣ...

л. 379. сл. ст. васнѣла да нїктоѣ ѣчаѣтсѣ сїнїѣ впаѣ вѣ многы грѣхы. но да покаѣтсѣ иѣ. Нїктоѣ вѣзловѣк грѣховнѣки ходоѣ...

л. 379 об. черв. 27. пам. прп. ѣ. и. самсона страннопрїимца. Сїи вѣше родоѣ римланинѣ...

л. 380. сл. ш мартинѣ мнїси иѣ вѣ вѣсровѣ. вѣрѣви стѣю мѣкѣ единѣ живыи ш вѣѣк. Нѣкто старецѣ именемѣ мартынѣ. бывыи прѣѣ поварѣ іїпомѣ тѣсровскиѣ сумѣшнѣ...

л. 381. сл. яко добро присѣцати колацихъ. Не лѣнитеса присѣцати колацихъ гдѣ ради...

— черв. 28. възвращеніе моцихъ ст. мч. и чудотворицъ и вѣривринихъ кира ѿмана. Сѣи стѣи мѣци и чудотворици врачеве вѣхъ...

л. 381 об. ст. павла врача. Павелъ прп. и в. с. ѿ. и вѣк оубо ѿ коринфа...

л. 382. сл. ѿ страннолюбїи. Бюдете кратїе ревнители добрыхъ дѣлахъ...

л. 383. сл. како подболяетъ чѣтити ѿца и мѣрь. Гдѣ прославиахъ ѿца ѿ чадѣхъ. и сѣдѣ материнхъ оутвердихъ на сынохъ...

л. 384. черв. 29. пам. ст. и верховныхъ апѣлъ петра и павла. Снимъ и кѣсю ѿ похвалы притчю колышю...

л. 385 об. сл. прїиѣ петрова съ симонохъ колухомъ. Пришедшѣ оубо стѣмоу апѣлъ петрѣ...

л. 387. побч. на память ст. верх. апѣловъ петра и павла. Слышасте ли кратїе въ вѣглїи самого вѣа...

л. 387 об. черв. 30. съвѣр ст. апѣлъ. Сѣи вѣтвенїи апостоли...

л. 389. сл. къ богатымъ и створицихъ матыни. Почто скорбиши чѣче тѣлѣныхъ нехотѣ падати нищимѣ...

л. 389 об. сл. ѿ христіанинѣхъ вѣзѣмъшихъ злато ѿ жидовина. и запрѣвѣса его кажетса емѣ яко не вѣзѣмъ. Некто жидовинъ въ александриѣ кѣспѣ...

л. 391. июль 1. пам. ст. мч. и вѣривринихъ козмы и дамїана и ѿ рима. Сѣи стѣи вѣхъ ѿ великого рима града при карини црїи...

л. 391 об. прп. ѿ. и петра бывшаго патрикїа въ евандрѣ. Сѣи вѣши въ времена ирины вѣгочтивыхъ црїи...

л. 392 об. побч. кженахъ да вѣдеухъ молчалики. Послушанте жены заповѣди вѣїа и наоучитеса молчати...

л. 393. сл. ѿ патрика ѿ ползѣ дїи. Братъ приде вгорѣ фѣремскою...

л. 394. лип. 2. полож. чт. ризы прчтыѣ вѣдѣца нишеѣ вѣа и прѣодѣвы мрїа. Вѣ црѣтво лѣва. и ирины патрикыѣ два имени главїе и кандидъ...

л. 394 об. ст. мч. коинта. Сѣи родивса наоучи сѣкѣ вѣгчтїю...

л. 395. пам. ст. свеналіа іїпа іерлимуьскаго. Оувенлаіи
вѣкъ стѣѣ Ѡ. н. вѣкъ влѣкта фѣвдосіа оунаго...

л. 395 об. побѣ. да никто^м собою оуповаетъ. ни на вла-
стела но на вѣра сіса нїго. Блѣженъ естъ братіа члѣкъ и^м на-
дѣтса...

— сл. в милостыни и в смиренїи. Іѣко подоваетъ
млѣтыню хотѣ творити...

л. 396. лиц. 3. пам. ст. мч. накинѣа, кѣвикѣларїа. Сѣи
баше Ѡ кесарїа. первыа страны...

л. 396 об. пам. ст. мч. марка и мокіана. Сїи стїи по-
нѣжии быша пожрети...

л. 396 об. и. в. с. Ѡ. н. анталїа (!) аїпа конѣстант.
града. Сїи баше первѣке прозвїтеръ, и апокансіархъ...

л. 397. сл. в покаанїи. Не срамлїса исповѣдати свои^х
грѣховъ...

л. 397 об. сл. неана мнїха в безловїи вѣїи еже непо-
минати зла. Помните братїа еуѣлиста глїюща. рече бо глѣ
лице не швратитса...

л. 398 об. лиц. 4. пам. и. в. с. Ѡ. н. андрѣа аїпа
крїта іерсалимуьскаго. Сїи родїса Ѡ бѣолюбивою родителю
гра^х дамаскаго...

л. 399. ст. марфы мѣре сїмїона и^м на дивнїи горѣ.
Та вѣкъ всакоа добродѣтели швратѣ прѣходѣщи пощїнїе^м...

л. 399 об. ст. смч. фѣвдора іїпа кирїнїскаго. Сїи
баше при двѣклантїанѣ цри...

л. 400 об. стр. ст. мч. фѣвдота и фѣвдотїи. Стѣла мч.
хѣва исповѣданїа ради шта выста...

л. 401. сл. іѣван. зат. іѣко не подокаетъ зла за зло
кѣздашти ни враждовати. Наоучїжесѣ брате кїюсти са^х себе...

л. 401 об. іѣвана зат. сл. в епкнїе^х непокѣщїнїе^х ни оуча-
щїе^х людїи... Спїкнѣ не творѣа попеченїа владѣеме^х нѣ^к емѣ
извѣкта прѣ^а вѣомъ... (на полї припвека: А któž to czyni?)

— лиц. 5. (прп. Ѡ. н. афанасїа и^м вгорѣ афо^нсїѣки по-
стївїше^м и шестѣ оучїнкъ его.) Прп. Ѡ. н. лампада. Сїи
Ѡ самы^х пелїнъ постнїческо^м житїю себе давъ...

л. 402. стр. ст. мч. чѣны. тако нарицаемея. Сѣи
швразъ и имѣа подобно имѣщїи. и многы^х Ѡ нечѣтивы^х женѣ
оувѣщїеваше...

л. 402 об. сл. йвана зат. ш жидѣхъ впоустыни прогнѣ-
вешниѣ бѣа. и да никто сѣа ѿнѣ слыша прѣстѣниѣ запоеѣди
ежѣа. Хоциши ли дати оубажѣ ѿ писанѣа ш мнозѣмъ на-
родѣмъ...

л. 403 об. лѣп. 6. пам. прп. ѿ. н. сисоѣ вел. Сѣи из-
млада влжѣ. бѣа възлюбивѣмъ. .

л. 404. ст. смч. исавра и^м снѣмъ, иннокентѣа, филика,
ѣрмѣа василѣа, и пергина. Ст. исаврѣ иже тинныѣ хъвымъ
дѣакенѣмъ...

л. 404 об. ст. мч. пергѣана, лѣкѣана, помѣѣа, исѣхѣа, па-
пѣа, саторника и германа. Сѣи влхѣ ѿ италѣа въ времена
траинова...

л. 405. ст. мч. лѣкин дѣци, и риска. макаріа и инѣмъ.
д. мч. вкамѣпанѣи. Та ст. мѣа лѣкѣа вѣмъ оубо всикелѣи...

л. 405 об. сл. йван. зат. шко неѣкпо е^о ѿнѣшнѣмъ пири-
сѣа, но паѣ вѣчнѣмъ. Сѣгрѣшающѣа прѣмъ всѣми шкличан...

л. 406 об. лѣп. 7. пам. прп. ѿ. н. и^м вчюдѣсѣмъ великоѣ
фомѣ и^м вгорѣмъ малѣи. Сѣи иже исперваго житѣа своѣго вѣ^о
великѣмъ и чюдѣмъ...

л. 407. ст. мч. кирѣакѣи. Вѣмъ дѣи дишкантиана црѣа. до-
рофѣи иѣкѣи хрѣтѣанинѣмъ...

л. 408. поѣч. ст. дишнисѣа ѿпа вѣмъ желѣющиѣмъ по ѣмрѣшиѣмъ.
Сѣгдащѣи иѣкогда вѣмъ своѣмъ оутишиѣмъ...

л. 410 об. лѣп. 8. пам. ст. кмч. прокопѣа. Великѣи при-
днѣиши вчюдѣсѣмъ прокопѣе. вѣше вѣмъ времена дишкантиана
црѣа...

л. 412. (знаменѣе прѣч. влчца и. вѣа и пр. дѣмъ мрѣа
бывшѣе ѿ чѣстнаго ѣа швѣраза. вѣмъ градѣмъ оустюжѣе). И ст.
прп. прокофѣа хѣмъ ради оуродиваго. оустюжекаго новаго чю-
дотворца. Сѣмъ оубо ст. прокофѣю шѣ живѣсѣ шщов... (об.
речевѣ: „послати шдоленѣе на иноплемѣниши изыѣмъ бѣсѣр-
мѣнѣскѣи. и латѣмъскѣи“ пѣдчеркнѣно, а на полѣ замѣтѣа: Co to
ma do rzeczy? Nu jeszcze tego zawstydzic (?), у ny modlitwy).

л. 413 об. сл. ш печали. Иѣмъ добро вѣзмѣкрнѣсѣю печаль
прѣдавѣсѣа...

л. 414. сл. йван. зат. шко подобаетѣмъ оучащѣмъ тако^м
творити иѣмъ^м оучитѣмъ. Рѣчѣ всѣкѣмъ книжнѣкѣмъ наоучивѣсѣа
црѣтѣю неѣномъ... велико оубо зло е^м неразѣмѣкѣти писанѣи —
Czemuz się nie uczą? NB.

л. 414 об. лип. 9. пам. ст. смѣч. панькратїа іїпа тавро-
номїискаго. Сїи ст. вѣше къ времена стѣхъ апла...

л. 415. ст. прпмѣч. патермовѣа. конрїа и александра.
Сїи вѣховъ къ времена оуліана прѣстѣнника...

л. 415 об. ст. мч. внарена и снѣлана. Ст. внаренъ вѣ
ѿ писидїискїа епархїа...

л. 416. ст. мч. кирила іїпа гортоуньскаго. Кирилъ смѣч.
къ вѣрѣхъ хвѣхъ вѣспитанъ вѣ...

— сл. іюана милост. ѿ двою сѣсѣдов, іако добро хо-
дити къ цѣвѣ. Бѣста два кнїрика въ александрїи...

л. 417. лип. 10. пам. ст. мѣ. мѣ. и^м вникополїи арѣ-
менстїи пострадавшїхъ. Сїи вѣховъ къ времена ликинїа црѣ.
и лисїа нгемона...

л. 417. ст. мч. аполонїа. Сїи вѣше ѿ града сарден-
скаго...

л. 417 об. стѣхъ тма мѣкѣхъ постни^к и^к вскитѣхъ въ врьте-
па^х горѣкшю (!) смртїю подави. ѿгнемъ же и дымо^м фѣв-
филъ александрѣскїи іїпѣхъ исидора ради прозвитера. Сїи
стїи постници и мѣци хвѣхъ мниси совѣци...

— сл. ѿ величавы^х. и вѣзносѣщи^хсѣ. Не вѣзносисѣ
члѣче да не падеши внезапно...

л. 418. лип. 11. пам. ст. вѣмѣци и доброповѣдныѣ
и всехвалныѣ іоуфимїи. Вѣдоможе іако доброповѣдныѣ
мѣца...

л. 419. пам. ст. мч. кнїдеѣхъ прозвитера. Сїи вѣше ѿ
веси талименисїады памфилїискїа...

л. 419 об. ст. вѣж. кнѣгинѣхъ шльги, оуспенїе рѣскшю
прѣдтече къ боѣ. Сїи вѣж. шлга родо^м вѣхъ пасковытыни...

л. 420 об. сл. ѿ лимониса. Повѣдаше нѣкто ѿць, іако
шхупле^м вѣхъ нѣккїи мнїхъ смїю...

— лип. 12. пам. ст. мч. прокла. иларїа. Сїи вѣхѣхъ при
траѣнѣхъ цри и максимѣхъ нгѣмонѣхъ...

л. 421. ст. мч. голеньдѣхїи и^м ѿ прѣсиды. послѣди^м
нареченѣхъ марїи. Та вѣше ѿ персиды поѣмши мужа влхва...

л. 422. вѣж. мѣкѣхъ варага и сїа его іюанна оубїеною
вкїевѣхъ. Володимѣрѣхъ великїи (об.) и іце поганѣхъ сынѣхъ повѣдї
атвагы...

л. 423. сл. ѿ великиѣ первыѣ мнискѣ и ѿ ѿнѣшныѣ и ѿ послѣднихѣ. Повѣдаше ѿванѣ сиринѣ аки ѿ иноѣ и ꙗкогда мнискѣ...

— ли п. 13. (соборѣ архѣгла гаврила.) об. Прп. ѿ. н. стефана саванта. Гѣи вѣше въ времена сѣвира црѣ...

— ст. мѣци мѣропи. Бысть хѣ мѣца мѣропи. вѣкта дѣкѣа...

л. 424. пам. смч. новста. Гѣи вѣше ѿ града римскаго. вѣс. мѣрѣѣ коевѣа...

— ст. сѣрапишна. Сѣрапишнѣ хѣ въ мѣкѣ кѣ вѣкта сѣбра црѣ...

л. 424 об. стр. ст. мч. маркѣана. Маркѣанѣ хѣ въ мѣч. оуиѣ сѣ...

— по8ч. ст. васнаѣа ѿ всѣкои добродѣтели. Братѣа боудѣѣ бѣготворци и мѣтви... (425) поповѣкѣ шѣлечетѣса въ кротость и въ правдѣ...

л. 425 об. ли п. 14. пам. ап. акилы единого ѿ. ѿ. тѣи ст. аѣлѣкѣ вѣ оуѣкѣ ст. аѣла павла...

— прп. ѿ. н. чудотворца ѿнисима. Гѣи вѣше стѣи ѿнисиѣ оуѣкѣ павла...

л. 426. ст. иѣсифа аѣпа фѣсалонискаго брата ст. фѣо дора стѣдѣнскаго. Иѣсиѣ иѣ въ ст. ѿ. н. кѣ въ црѣтво фѣо-фѣла иконоборца...

л. 426 об. прп. ѿ. н. ѣлаѣа мниха. Прп. ѿ. н. елѣи ѿ немже повѣдахѣ скѣдѣщиѣ ѿци...

л. 427. сл. ѿ покаанѣи. ѣко не токмо вѣѣ исповѣдавѣ-шиѣ грѣхѣ своиѣ прѣимлетѣ. но и шѣратившиѣхѣа ѿ грѣхѣ на покаанѣе. Повѣдаше старѣѣ гѣа. ѣко всѣдѣни еѣ монастырѣ дѣчѣскѣ...

л. 427 об. ли п. 15. пам. ст. мч. кирика и оулиты. Стѣа оулита вѣше при дѣшкѣнтѣанѣкѣ црѣ...

л. 428. ст. мч. авдѣиѣ ножеѣ закланѣ скончѣса. Хѣ въ мч. авдѣимѣ кѣ при дѣшкѣнтѣанѣкѣ...

л. 428 об. оуспѣнѣе блж. и вел. кѣнѣа владимѣра крѣстниѣ-шаго землю роускѣю. Володимѣрѣ бѣгѣчѣтивыи вѣ сѣѣ стѣо-славѣ...

л. 430. сл. ѿ патѣрика ѿ хитрости книжної и ѿ зло-бѣкѣ. Братѣ въпросѣ старца ѿ книжнѣкѣ словѣси. гѣа емѣ ста-

риць. тѣхъ не пыта" но ѿ жени ѿ себе злобу. и бѣ въшнѣа
и нижнѣа ѿткрѣт'...

л. 430 об. сл. ѿ молитвѣ. яко достоитѣ молитисѣ въ
цркви стоѣщи. Цркви бо жѣа зовущѣа на мѣтвѣ остави зем-
ное дѣло...

л. 431. л. п. 16. пам. смч. анѣиногена иппа бывшаго
въ нѣда^х тѣи. і. оученикѣ его. Ст. мч. анѣиногѣнѣ баше
ѿ сѣвастїа при дишкантианѣ...

л. 431 об. ст. мч. антиѡха брата ст. мч. платона. Сѣи
баше ѿ града антиѡхїискаго...

л. 432. по вѣтѣ знамене бывшее ѿ иконы пречтыѣ
владчи нашеѣ вѣцы и прѣодвы мрїи и^х вѣ^о ввеси псковѣ-
скїа вчирескѣ. Бѣ^о же сицѣкѣ вѣкта ѣщїи. го при державы (!)
вѣговѣрна^х и вѣгочтиваго и вѣгороднаго самодрѣжца вѣл.
кн. василїа дмитрїевича...

л. 433. вѣдомо^х да боуди и сїе. аще прилоучитсѣ сїи
вѣдлю, то посла^х его чти и ѿ седми сворѣкѣ прилогѣ...

— ст. седми събѡ^р пам. и вѣносны^х ѿцѣ т. нї. и^х
вники. Ст. вселенскїи вѣ^о въ второе надѣса^х лѣто... (На
поляхъ противъ сѣхъ памятейъ семи вселенскїимъ соборамъ часто
замѣтки: Starszeństwo papieża).

л. 436 об. сл. нѣкогого старца ѿ послушанїи. Старецѣ
етѣрѣ вѣ въ виѣандѣ...

л. 437 об. л. п. 17. стѣѣа и доброповѣдныѣ мѣцы ма-
рины. Та баше ѿ антиѡхїа пѣсидїискїа...

— ст. мч. павла. овалерїа. антипы и фѣѣа посѣчнѣю. Сїи
стїи вѣжѣ египтанїе...

л. 438. ст. шнѣсифора и порѣира раба гѣ. Та вѣкта ѿ
града иконїа...

— сл. ѿ съгрѣшяющихъ и нехотѣщихъ каитисѣ. Мнози
ѿ съгрѣшяющихъ прѣно глѣють...

л. 439. л. п. 18. пам. смч. емельяна. Тѣи баше ѿ ро-
достѣла града. дамасїа фѣракіискїа...

л. 439 об. ст. мч. акинѣа. Тѣи прозвѣѣ ѿ родитѣли
вѣгочтивы^х фѣшканти и фѣшнѣлы...

— стр. ст. мѣци фѣѡдосїи. Та вѣкта фѣѡдосїа цѣра ро-
дитѣлю вѣгочестивѣ...

л. 440 об. по8ч. в покаяніи, и еже не вставити мѣтвы
въ вѣрѣ. Не ѿчана сѣ чѣче ни ѿстоупаи мѣтвы...

— сл. в злоязычнѣмъ. Чѣкъ ѿрѣкъ разживаеѣ сѣ сѣрѣ...

л. 441. лив. 19. пам. прп. м. н. макрины сестры вел.
васила. Сѣа сѣла макрина докритою телесною и нравы
бѣгыми...

л. 441 об. прп. ѿ. н. дѣа. Сѣкъ бѣше въ времена фѣв-
досѣа вел. въ антиохїи сѣрѣцѣк'...

л. 442. сл. ст. марка. Сѣгда рѣкъ гѣкъ къ сѣчѣкоѣ сѣвоиѣ, аще
вставитѣ чѣкоѣ сѣгрѣшенїа вѣ...

л. 442 об. лив. 20. ѿгненое вѣсхожнїе ст. и слав. н. в.
прор. вел. наїи. Сѣи бѣше сѣкъ саваковѣ ѿ фѣзвитскїа страны...

л. 443. сл. ѿвана зат. в милостыни. Донебѣкъ дѣшиши
и аще сѣгрѣшаши...

л. 443 об. сл. ѿван. зат. в злыѣ женаѣ. Никтоѣкъ естѣ
подебно на земли женѣк злоязычнѣк...

л. 444 об. лив. 21. пам. прп. ѿ. н. ѿванна. ѿ сѣиѣвна.
хѣ ради оградиваѣ. Сѣи бѣхуѣ в едеса граѣ...

л. 445. ст. пр. езикиа. Сѣи бѣше сѣкъ ковзникѣ...

л. 446. сл. ст. афанасїа. ѿко мнози праведнїи злою
смертїю оумираютѣ а грѣшнїици праведною. Бѣше чернор-
ицѣ ѿходникѣ...

л. 446 об. сл. езикиа прка. на ерѣи нѣкъ не оучатѣ лю-
ден. Сѣице глѣтѣкъ гѣкъ горѣкъ влѣмѣ пастовсѣи. ѿко маеко и великѣ
ѿ стада къспрїемлетѣ...

л. 447. лив. 22. пам. ст. мирносеца маргдалыѣ. Сѣа
сѣла мѣрїа пришедши послѣдова емоу...

л. 447 об. чудо ст. мч. фѣки попа. Повѣдаше сѣпонтїѣ
ѿко зиненѣкъ крѣккыи ѿтѣ вѣвѣ...

— стр. ст. мч. новѣлана. Кѣкъ црѣтво дѣвклантїана. и вѣ
гоненїе на хрѣтїаны...

л. 448. сл. ѿ патер. в черноризи впадшиѣкъ въ прѣлю-
водкїанїе. Старицѣ етерѣкъ вѣкъ въ (об.) скитѣ. ввѣдоугѣкъ впаде
великѣкъ...

л. 448 об. лив. 23. пам. ст. мч. трофима. и фѣвфїла
и прочїѣ. трїнадѣсаѣ. Сѣи занѣкъ нествориша дѣвклантїаню
волю...

л. 449. пам. ст. мч. фѣки новаго. Тѣкъ бѣше при траши
лїри...

— стр. ст. смч. аполлиарїа іїна равненска°. Аполлиарїи
в. с. Ѡ. н. въ° сченикѣ ст. апла петра...

л. 450. сл. Ѡ патерика. Бѣ нѣкто шкщемоу житїю Ѡцѣ.
и прилогчиса сего оуѣнкѣ стѣжиг'ши изити изманастыра...

л. 450 об. лив. 24. пам. ст. мч. христини. Сїа вѣше
Ѡ тироньскаго града...

л. 451 об. стр. ст. мч. и чудотворцю вел. бориса и глѣ-
ба. Стаж и славнаѣ хѣва мѣка борисѣ и глѣбѣ...

л. 452 об. сл. Ѡ мѣтѣни іако тою всеѣ напасти избеде^н
и мѣть полѣчимѣ. Нѣкто хѣлюбѣць вѣ александрїи...

л. 453 об. поѣч. павлово Ѡ любви. Молю въ оубе бра-
тїе боудете свершителн заповѣдн бжїа...

л. 454. лив. 25. оуспїнїе ст. анны мѣре прѣѣтѣѣ вѣа.
Сїа вѣше вака гѣ наш. іс хѣ по плоти выкши...

л. 454 об. пам. прп. и блж. алимїады. Сїа вѣше вѣ
црѣтво фѣвдосїево...

— пам. прп. еовпраксїн. Сїа вѣше дщи анѣ тигона нѣ-
кого (455).

л. 455 об. пам. ст. Ѡ. рѣѣ. и^н вѣ пѣтѣн соворѣ съшед-
ши^н на шригена. Вѣ црѣтво иовстїаниново вѣше патрїархѣ...

— пам. ст. мч. санекта. сатѣра. атала и ваинидины.
Црѣтво правѣщемѣ грѣческоѣ марков...

л. 456. сл. Ѡ дїаконѣ впадше^н влюбодѣшїе. и пакн вѣ
свои санѣ прише^нши покаанїемѣ. Дїаконѣ етерѣ нарочитѣ
и вѣкми слаке^н...

л. 456 об. лив. 26. пам. ст. смч. ермолаѣ. и и^н снї^н
пострадавши^н ермила, ермократа. Ст. ермолаѣ и иже снї^н
мѣчнїшїсѣ...

л. 457. поѣч. Ѡ казни ча^н Ѡ приточника. Казни сїа
своѣго Ѡ оуности его... (Nauki potrzebne).

л. 457 об. сл. ст. ефрѣма Ѡ вѣстрашїи. Не имѣѣ страхѣ
бжїа всеѣкѣ повиненѣ в^с...

л. 458. лив. 27. пам. ст. влч. и цѣлѣбника панделе-
мона. Сїн вѣше при мазимїанѣ цри... (об.) Б. т. д. н. с.
пандѣлѣкимоно^н исеѣлѣвын слепецѣ. и хѣ исповѣдавѣ мечемѣ
скон'часѣ...

л. 459. прп. мч. н. анѳоусы и҃сѣменїи и девятидесаѣ
сестрѣ. Та бѣ при константи҃нѣ гноетѣснѣ...¹⁾

— сл. ст. василїа ѿ пїаньствѣ. Бѣжиѣ братїе пїаньства
вещаго владѣа...

л. 460. лѣп. 28. пам. ст. ап. тимона. Бѣженаѣ рекоша
оуста...

л. 460 об. пам. ст. мч. акакіа нов. Акакіе хѣвъ мч. бѣ
въ црѣтво ликнїа...

л. 461. ст. мч. юстафіа иже въ анкѣрїи галатїстѣн.
Сѣвѣстафїи хѣвъ мч. воинѣ бѣ хрїтіанѣ сын...

л. 461 об. сл. ѿ оубоши и҃сѣ не пощадѣ добродѣства
своѣго. но шевразен прокази разволѣвшесѣ дѣла владнїца.
Повѣдаше нѣкто яко магїстрїанѣ добрѣ тварїю зѣлао...

л. 462 об. лѣп. 29. пам. ст. мч. калинника иже въ
ганыгрѣ. Сїи ст. вѣше родомѣ ѿ килнїа...

— стр. ст. мѣци фѣвдотїи. Фѣвдотїа мѣца бѣ ѿ ни-
кїискаго града (463)...

л. 463. сл. яко подоклетѣ покарѣти^о влаетеле^м. и честь
воздашти и҃сѣ. и приксемѣ слоушати. Братїа приксе^н пови-
нотесѣ правобѣрны^м кнзе^м...

л. 463 об. сл. ѿ патерника. ѿ сдолѣвшесѣ сѣкте^м вражїамѣ
венце^м ѿ вѣа сподобавшесѣ. Повѣдахов себѣ яко идѣхов
братїа...

л. 464. лѣп. 30. пам. ст. ап. ѿ ѡ. силы и снаѣана. Сїи
вѣхов ѿ ѡ. апѣ и еже сила съ вѣжены^м... Памятви Ш, ст. 254.

л. 464 об. пам. ст. ївана стратїлата. Сїи вѣше при
оуліанѣ престѣпнїцѣ...

л. 465. ївана злат. по8ч. ѿ матежи сеѣ жизни и ѿ по-
кашнїи. Разоумѣйте брате свѣта се҃го матежи...

л. 465 об. пам. прп. евдокїма новаго. Сїи вѣше вѣжѣ.
въ црѣтво фѣвфїла хѣонїавїстнїка...

л. 466. ст. мѣцы оуланты и҃сѣ вкесарїи. Сїа нарицашесѣ
ѿ града кесарїа...

л. 466 об. по8ч. ст. василїа кленивы^м и нехотѣши^м дѣ-
лати своима рѣкама. и похвала дѣлателе^м. Нехотѣвшѣ ми
братїе. ѿ си^х ква^н глати...

¹⁾ Прол. друк. „гноетѣзномѣ“.

л. 467 об. сл. Ѡ патер. ѡ черноризци давшемоу ризоу свою нищемоу яко и самому хоу власти. Черноризець и ккѣи имъшише две ризѣ...

л. 468 об. мѣць августъ. въ ѧ. Пам. ст. маккави. елѣзара. и соломанѣи. и чаѣ еѧ. антонина. акима. гсрѣа. елѣзара. ексона. самона и маркела. Антиѡхъ сѣс селевковъ изшешоу и пленившъ весь языкъ...

л. 469. пам. ст. мч. ѧ. и^м вписидѣ памфилисту ки пострадавши левитеѧ. атта. Александра. киндіа. мисифеѧ. вирика. минеѧ. катѣна. и евъклеѧ. Сѣи вѡхъ въ время дивкантиана црѧ и игѣмона флѧкїа...

л. 469 об. празднествомъ всемѣтливомъ сѣс и пречтѣи его мѣре. Екдѣте е^о намъ братїе възлюбленѧ ѡ се^м е^м пантократы дѣнь мѣти бжїа празнуетѣ. бѧгоѣтливомоу и бѧговѣрномъ ишемоу црю и кнзю шндрѣю...

л. 471 об. сл. ст. васна ѡ къспомановенїи члѣа бѣстра. Белїа мѣдростѣ братѣ житїа сего превыванїи...

л. 472 об. еерп. 2. принесенїе мошимъ ст. первомч. архид. стефана. По причтѣнїи многи^м лѣто^м по възнесенїи хвѣк...

л. 474. шврѣтѣнїе моше^м ст. мч. дады и киндиїана. и максима. Сѣи вѡхъ при маѣимьянѣ цри Ѡ граѣ родо стола...

л. 474 об. стр. ст. мч. стефана папы римск. и и^м снѣ. Ст. смч. стефанѣ въ при оулїанѣ и галинѣоу патома...

— ѡана мѣт. сл. ѡ долготѣрпѣнїи бжїи и ѡ люкви. яко аще помыслили быхо^м разѣмно...

л. 475 об. еерп. 3. пам. прп. Ѡ. и. далмата. фавста. и исакїа. Сѣи стѣи далматѣ бѡше хода въ вторѣ^м оупраженїи...

л. 476 об. пам. прп. Ѡ. и. козмы. Съскъ въ^о мни^х ваврѣ фара, подалѣ йерѣсалима...

л. 477. сл. ѡ черноризцѣ етерѣ. и ѡ вадници. Ико въ градѣ вѣста два черноризца... (полѣте, черноризѣць, об. присценїе).

л. 478. сл. сирахово ѡ мѣтѣни. Члѣца послоушантѣ моего наказанїа и вѣдетѣ мѣтѣни...

л. 478 об. пам. ст. 3. штро^к и^к къ ефеск. маѣнміана, и амелуха. мартиніана. дионисіа. іѡа^н и екса кѣстодіана. и антоніа. Сѣи стѣи бахоу къ времена декіа цѣра...

л. 479 об. ст. мч. елферья. Елферей ст. вк ѿ оузантаѣ единъ соун'кантиъ...

л. 480. пам. сїенію цѣркаго и вѣтвеннаго храма. вседѣр-
жителя сїа хѣ вѣа нашего. Псты многыми словесы мѣри,
златы пленица...

л. 482 об. оуспеніе сисоѣ пѣстынника вгорк нитрїистки.
Сѣи оуко великїи ѿць нїѣ сисои...

л. 483. сл. ѿ патер. ѡ шдци^к мнисе^к на транзк. По-
вѣдаше, единъ ѿ старецъ. шко три соутъ кеци чѣны
мнихо^к...

л. 483 об. сл. іѡан. зат. ѡ възданїи комѣждо по дк-
ло^к. Вск^к намъ подобаѣ братїе швитисѣ...

л. 484. серп. 5. пам. ст. мч. евсигн'ка. Сѣи баше родо^к
антишхїанинъ. коннъ бывъ при константине зелено^к...

л. 484 об. по8ч. прѣ^к прїшображенїе^к ѣни^к. Да есте вкдоу-
ще братїе, шко всїи днѣ е^о предпразднїство...

л. 485. по8ч. ѡ страск вжїи, шко всакъ имка стра^к
вжїи. спасетсѣ. Оувонтисѣ братїе вѣа...

л. 486. серп. 6. вѣспоминанїе вѣтвеннаго прїшображенїа
гѣ вѣа и сїа нше^к іс хѣ. Поне^к много шбеда^к хѣ повк'кдова
скъ 8чїнки своимї...

— по8ч. ст. калмента на прїшображ. гѣ ишего ісѣ хѣ.
Послѣшантѣ братїе скажоу ва^к днѣ сего чѣъ...

л. 487 об. серп. 7. пам. ст. прп. мч. дѣментїа перса-
нина и двою оучїнкъ его. Сѣи баше вк времена вел. цѣра ко-
стантина...

л. 488. пам. прп. ѿ. н. фѣѡдосїа игоумена. Фѣѡдосїи
прп. ѿ. н. ѿ млада ноготъ хѣ възлюкивъ...

— ст. мч. марина старца. Тои вк при дишкантиани
цѣри и лсїи нг'кмон'к...

л. 488 об. прп. мт. н. тасїи бывши еи прѣ^к клѣдници.
Добро е^о и полезно написати повк'кеть житїа стѣѣ тасїа...

л. 489 об. сл. іѡанна зат. похвала мѣтивухъ. Мѣтѣни
оубо е^о егда слюковїю выкаетъ...

л. 490. серп. 9. ст. ап. матфѣѣ. Сѣи баше единъ ѿ
седмидесати^к... Памятки Ш, ст. 168.

— пам. ст. мч. и^м стѣла ради иконы сїса йшого іс х^а б^а йшого. пострадавши^х вмедны^х врат^к^х, и оулїанс, и маркїанс, йваннс, іаковс, алеѣю, дмитрю, фотїю, петрс, лївнїтїю, и марїю патрикєю. Сїи стїи б^ах^с при л^ьк^ѣ звєронмєнитн^к^х ц^ри...

л. 490 об. ст. антонїа алеѣандранина. Тои в^к александранин^х родо^х, б^агоговєнн^х боѣс^а б^ѣа...

л. 491. сл. ш іадєнїи како іадѣщи^х брашно х^ранать а^бгли без^к пох^услєнїа и б^ѣсрамны^х г^лѣ. Ход^а стын нифонт^х и вид^к ч^ѣка с^кдаща...

л. 491 об. по8ч. како подоба^т д^ѣтєм^х чтити родитєла сво^а пачє с^ѣв^ѣк. Посадшантє запов^ѣди б^ог^а. ю^м р^ѣх^к ко закон^ь-никєу...

л. 492. сєрп. 10. пам. ст. мч. лаврєнтїа и кєиста. и полїта. Сїи б^ах^с в^к в^рємїна д^ѣкїа ц^ра...

л. 493. ст. мч. иполїта и дрѣжини єго. Дрєужина ст^ал ст^ѣго и с^мч. иполїта в^ѣша в^к ц^ртво каєодїана...

л. 493 об. сл. ш житїа нифонтова ш с^рєвролюєци. Ход^а стын нифонт^х вид^к ч^ѣка ємоу^м молшєс^а мнєжєтво...

л. 494. по8ч. ст. васїла ш завїсти. Б^ѣжн^х братїє завїсти в^ѣсєв^ѣскїа с^кти...

л. 494 об. сєрп. 11. пам. ст. євп^ла. Сїи башє при двшк^антїан^к ц^ри...

л. 495. сл. ш мнїс^к хот^ѣвшє^х в^ласти вєлоуд^ѣ.. Н^ѣкто мнї^х м^настыра, н^ѣс^мєна сєвур^ѣына..

л. 496. сєрп. 12. пам. ст. мч. фотїа и анїкїта. Сїи б^ах^с ш града родостола...

л. 497 об. сл. ш н^ѣк^оєм^х в^ладнїц^к. и^м м^лт^ѣнїю твєр^ѣнїє. и в^лад^ѣ нєвст^ѣс^ѣ и до с^мєрти. В^лѣта лївн^а ц^ра башє^х в^ккостантїн^ѣ град^к ч^ѣк^к славєн^ѣ с^клао и вєг^ат...

л. 498 об. по8ч. ст. йванна зат. ш оумїленїи д^ѣши. Йко да написа^тс^ѣ во твоєи м^ыслї вєг^да в^тор^ѣго прїшєствїа...

л. 499. сєрп. 13. прїнесєнїє м^оцн^ѣ ст. максїма испов^ѣднїка. Максїм^х стын в^к в^к ц^ртво костантїна в^рад^ѣт^ѣго...

л. 499 об. сл. ш оустав^к мнїшєск^ѣ житїа и ш пїтєм^ѣ. Пов^ѣдашє пєтр^х прозвут^ѣр^ѣ ш ст^ѣк^м г^рїгорїи пав^к римст^к^х...

л. 500. серп. 14. пам. ст. преп. миѳа. Сѣи баше единъ ѿ шести надѣсатъ (об.) прѣркъ...

л. 500 об. ст. мч. маркела вѣпа апамѣиска. Сѣи баше при фѣвдосѣи ѿри...

л. 501. ст. мч. врснкіа. Тои вѣк при максимѣане ѿри санѡ^н воинъ...

л. 501 об. пооч. прѣк^с прѣстакленіемъ стѣа вѣа. Да есте вѣдовѣе брате прѣк^с празднѣство...

— сл. еже не вѣсжати. Прѣнде нѣкын мнѣ квеликомов фѣвдорѣ ферминьскомов...

л. 502. серп. 15. оусп. прс. вадч. н. вѣа и прѣодѣвнца мрѣа. Сгда гѣ нѣшъ и вѣк прѣати изколи свою матеръ...

л. 502 об. пооч. на прѣстакленіе стѣа вѣа. Днѣ братіе мѣти гѣ нѣшого прѣстаклѣшиса...

л. 503 об. сл. григорѣа двословца ѡ карпѣи вѣкѣк. Карпѣи вѣротѣиска града нѣпѣк...

л. 504. сл. о оузицѣмъ пѣти вѣдѣци^н вжизнѣ. и ѡ ширецѣ^н вѣдѣци^нмъ вадсков вѣчнѣю. Подвизантиса брате тѣсны^н пѣтемъ...

л. 504 об. серп. 16. принѣсеніе нерѣкотворенаго вѣраза ѿ едеса вѣ ѿръ градъ. Подовлетъ ѡ то^н мало повѣсѣдовати...

л. 506 об. пам. ст. днѡмнда. Сѣи баше ѿ тарсакликинскаго...

л. 507. пам. вѣїа чѣколюбѣа. егда вѣзврати сѣ стѣдо^н вѣзвожныа агараны при авѣк ѿри. Вѣ вѣзвожны^н агаранѣк^н сицѣк есте...

л. 507 об. сл. ѿ патер. ѡ старци изгна слово^н ава извѣртепа. Старецъ вѣ единъ ндын вѣ іерданов...

— сл. езекила пр. вѣ епкпо^н и попо^н. Сѣов чѣчѣ стража тѣ дахъ домѣ іїлевѣ...

л. 508 об. серп. 17. пам. ст. мирона. Сѣи баше при дѣкѣи ѿри и антипатре кнѣк...

л. 509. ст. мч. стратона, филипа, и еовтоухѣана вѣнцѣ вѣрѣженаго. Сѣе вѣнкомидѣи прѣходѣше, нарочитѣи чѣци...

— ст. мч. павла и оуліаны сѣстры его и снѣма стратоника и кондрата. и акакіа. Сѣи вѣста при слѣанѣк ѿри вѣ градъ потолмадѣ...

л. 509 об. сказаніе григорѣа двословца въ просковрѣ. и^м за оуспши^х дѣла сорокоѣтіе сѣбжать. Много може^т дѣламъ помощи прѣчтаѣ жртѣа...

л. 510 об. сєрп. 18. пам. ст. мч. фѣола и лавра. Сїи стїи братїа блѣхѣу близници сѣще...

л. 511 об. пам. ст. мч. ерма. сєрапїѣна. и полина. Сїи стїи шклевитани быша Ѡ невѣрны^х...

— по8ч. яко добро е^т тири кцєркѣви и просити по-лезны^х оу бѣа. Потцитєсѣ братїа и сєстры зовѣще къ црѣкви...

л. 512. по8ч. въ мирѣ и въ любви. то во всего лѣчши естѣ. Смирнитєсѣ братє и любитє...

л. 513. сєрп. 19. пам. ст. мч. андрѣа стратилата. и и^м снї^х скончавши^хсѣ ѣв. и ф. и дї. Сїи баше въ вре-мена нечтїваго црѣа максимїана...

л. 513 об. пам. ст. мч. тимофѣа, аганїа, фєкаы. Глав-ныи мч. тимофїи баше родо^м Ѡ палєстїнаѣ...

— по8ч. въ мѣтєѣ. яко тою всеѣ напасти избеудѣмъ. Добро естѣ братїе всегда мѣтѣвою бесѣдовати съ брѣо...

л. 514. сл. въ епїтѣ прєстѣовнїцѣ, и написано ползы ради. Пєселѣнѣкъ вѣкъ некто епїтѣ имєнѣ фалєаки...

л. 514 об. сл. на подвигѣ чтѣщїи^х и слышанимъ. Рече григорїи двословцѣ. волѣ естѣ чюдо словєсноє...

л. 515. сєрп. 20. пам. ст. пр. самона. Сїи баше Ѡ аримафѣа сифы, изгоры сѣремѣвы...

л. 515 об. ст. мч. сєвїра и мємнона, кєнтирїѣна. Сє-вїрѣ неповѣдимыи хѣвѣ мч. баше Ѡ сиды...

— сл. въ сѣхранєнїи ѣзыка. Яще хоцєши въжїзні сєи доврѣкъ пожити...

л. 516. сл. въ стѣкѣ апѣлинарїи. како мѣтѣннѣо прїт-чнѣо и шєогати чѣка сѣлао нїцѣа выкша. Повѣдаше намъ въ стѣ^х апѣлинарїи папѣ александрѣстѣкѣ... (Ten skąd ma tytuł Papieski? Ztąd że był następcą S. Cyrilla który... S-o Celestyna Papieża rzymskiego).

л. 518. сєрп. 21. ст. ап. фадѣа иже и кєлєгїа. Сїи баше Ѡ вѣдєскѣ града єврїнѣкѣ родо^м...

л. 518 об. ст. мчци касанскы, и ча^х єа. фєвгнїа и аганїа и пїста. Сїа мѣца баше прїи максимїанѣ црїи въ єдєсїи градѣ...

л. 519 об. ст. мч. лавкіа. Ст. мч. хвѣ лавкіи бѣ ѿ кю-
рикіа...

— пошч. ѿ трдѣк и ѿ црѣтїи вѣнѣ. Не лѣнитеса
братїе ѿ свое^м сїнїи...

л. 520. сл. ст. василїа. ѿ соудїахъ и ѿ кавета^х. Ст.
великїи црѣ константинъ рече. да вѣдетъ^х сѣдїа нелице-
мѣрїнъ...

л. 521 об. серп. 22. пам. ст. мч. агафонїа. и и^н снимъ
зотїка. зїнона. фѣвпрїїа. акїндїна. и севїрїана. Мч. хвѣ
агафонї^х каше вѣ времена црѣ, ѿтѣ^х быхъ комїто^х и толь-
мїемъ...

л. 522. ст. мцѣ анфѣсы. и афанасїа ипа крѣтившаго,
и неѡфїта. и харїсїма, савсоу еѡ процвѣтїїа. Сїа каше
при оуаерїанѣ цри...

л. 523. стѣи ирїнїе. и шра. и шропск. мечѣ^х скончав-
ши^хса. Блаженїи ирїнїи левгїтѣ кѣ црѣковнїи...

— сл. ѿ затворницѣ клеѡуцїе мочеса вѣ вѣсоу. Икѣте
вгорѣ еѡвнѣстѣи затворникѣ и старецѣ...

л. 524. серп. 24. пам. ст. мч. лавппа. ст. мч. ирїнїа
їїпа сїрмїнскаго. Сїи каше вѣ црѣтѣо дїѡклетїаново...

— ст. смѣч. ирїнїа ип. лѣгданїйскаго. Сїи бы^х вѣ вре-
мена антонїна марка црѣ... быхъ иїпѣ лѣгдана галїленска^х.
(Nie Galileyskiego, ale Francuzkiego).

л. 524 об. пам. и. в. с. ѿ. и. калїнїнїка патрїарха ко-
стантїна града. Сїи первїе каше сїннїкѣ...

л. 525 об. пам. ст. ѿ. и. еѡстафїа иїпа антїохїйскаго.
Ст. кажѣ. еѡстафїи бѣ при константинѣ велицемѣ цри...

— сл. ѿ клеѡцїи^хса вѣ лжѣ и мене^х вжїи^х. Вѣспомї-
наю вамѣ и глїю пре^х всего брата моѡ. не клеѡїте^х...

л. 526. серп. 24. пам. ст. смѣч. ектїхїа сѣнка ст. їѡана
вгослова. Ст. ектїхїи ѿчѣство имѣ ксевастополїи...

л. 526 об. пам. ст. мч. татїѡна. Сїи каше ѿ ман-
тїнїа...

л. 527. пам. прп. ѿ. и. испов. геѡргїа езернїка. Сїи
кажѣ ѿ оуностнаго вѣзраста постнїческоє жїтїе...

— сл. ѿ женїтѣк и ѿ любодѣнїствѣк. Прїидѣте оумнїи
и смыслїнїи...

л. 528. серп. 25. пам. прїнесїнїю ст. варфоломѣа.
Шко дївнѣ бѣ вѣ стѣхъ своїхъ...

л. 530. пам. ст. тита еппа гортиньскаго оучн. ст. апла
чавла. Титъ блж. минона црѣ баше критскаго сродникъ...

л. 531. пам. ст. Ѡ. н. епифанїа. мины. и генадіа. ймана
леппа константина града. Блж. мина баше въ времена оусти-
ніана...

— ст. мч. аз. въ филипполи пострадавши^х. се име-
на и^х...

л. 532. сл. шко не подобаетъ шсѣжати попа. Посла-
шанте паки ш се^и дшїепопѣзнѣ^и покѣсти...

л. 532 об. пошч. ст. син'гаитика. ш смирино^и мѣдрости.
Рече блж. син'гаитикии...

— серп. 26. пам. ст. мч. андрїана и наталии и дрѣ-
жныи ихъ. Мч. андрїанъ и наталиа жена его баше Ѡ града
никомидїскаго...

л. 534. ст. мч. андрїана дрѣгаго. Хйъ мч. великы^и ан-
дрїанъ вѣ при ликииїи цри...

л. 534 об. сл. ш кланшемаса мнихома. нераздѣчти^и има
до смрти... Блаврѣ ст. фшдосїа вѣста два мниха...

— л. 535 об. срѣктнїе иконы владимѣрскїа пресѣтки
бїцы, и^х на москвѣ, и ш повежиїи зла^и и безбожнаго царя
темирѣ аксака тамарскаго. Бш^и оубо както шщї. в вѣ дшїи
кнѣжнїа блгвѣрна^и и хрѣтолюбиваго вел. кнѣза василиа Дми-
треевича самодрѣжца рѣскои земли...

л. 537. сл. ст. Ѡ. н. ефрема. пошч. ш ползѣ дшїевнѣ.
Оубоимса братїе временныа вѣсѣды...

л. 537 об. серп. 27. пам. прп. Ѡ. н. пимона. Сен прп.
родо^и баше египтани^и...

л. 538 об. пам. ст. мїци евфалїи и пам. прп. Ѡ. н. испо-
вѣдника ливерїа леппа римьскаго. Сен баше въ времена
коньстан'тина црѣ...

л. 539. прп. Ѡ. н. еїпа вѣдоупрїскаго. е^и вѣспитанїи.
Сен блж. в'постѣ первѣе поживѣ...

л. 539 об. сл. ст. Ѡ. н. генадіа ш царьстїи нїне^и и ш
вѣсконѣчнн мѣщѣ. Шко^и друзїи вѣ чацѣ^и мнать...

л. 540. сл. ш несъхранїиїи шзыка и лѣство глїоцихъ
Ѡ всакого глїанїа неправедна Ѡстѣни^и братїе...

л. 540 об. серп. 28. пам. прп. Ѡ. н. моусеа мирина.
Сен блженныи баше родо^и муринѣ...

л. 541. сл. ѿ фѣддорѣ ѿ жидовинѣ. евоже болѣна сѣща
крѣтиша на пѣти неско^м и бы^с здравѣ. Нѣкто жидовинѣ
имене^м фѣддорѣ иде съ хрѣтіаны на повѣ...

л. 542. сл. ѿ гордостѣ. Никто^м да не ищетъ славы...

л. 543 об. серп. 29. оуѣѣкновеніе чт. главы ст. пр.
прѣдотечи и крѣ. іѡанна. Сѣи въ роженіи женѣстѣмѣ паче
всѣхъ свѣдѣтельстводемѣ хмѣ...

л. 544. сл. ѿ жити и ѿ тревдѣхъ прп. ѿ. н. хрѣто-
фора. Повѣдали ѿ. н. фѣддѣлѣ ѿ сѣ^м преподобне^м мѣжи...

л. 544 об. сл. ѿ вдовахѣ и ѿ сиротахѣ да не шкидать
нхѣ. Исакіа вдовы и сироты не шзловлаите братіе...

л. 545 об. пам. прп. ѿ. фанѣтина чудотворца. Сѣи каше
роде^м ѿ страны калаврѣнскыа...

— ст. смч. филикса. и^м снимѣ фсртѣніана. септемина.
и инѣрѣа. Сѣи стѣи доклѣи хѣви мѣци...

х. 546. пам. смч. филонида іѣпа кюринѣнскаго. Филоніѣ
сѣинонѣнѣхѣ вѣкѣ въ времена диоклѣнтѣана цѣра...

л. 546 об. сл. ѿ шклекетанѣхъ прозвѣтѣрѣ. Десятію по-
приць ѿ града зотика...

л. 547. поѣч. ст. григорѣа вѣдержаци^м гнѣкѣ. Не дадите
братіе всѣхъ мѣста гнѣковѣ...

л. 548. прп. ѿ. н. александра сверѣска^т новаго чудо-
творца. Сѣи прп. и бѣносныи ѿ. н. александрѣ роженіе
имѣа и вѣспитаніе ѿ предѣлѣ и шласти славнаго и вели-
каго новаграда...

л. 550 об. серп. 31. воспоминаніе полеженію чтн. пошеа
прѣтыа вѣа. Егда прѣславнаа владычица нѣша дѣа мѣрѣа...

л. 551. вѣспом. бывшемѣ чудесѣ положеніе чтн. пошеа
прѣстыа вѣа. на цѣцю зою сѣпрѣужницѣ льва царѣ. Бели-
каго фѣддѣсіа сѣнѣ аркадѣе...

л. 551 об. вѣспом. цѣркеи прѣтыа вѣа вниврѣи. Вѣ дѣи
михаила и фѣддѣоры бѣгочтивыи^м и православыи^м цѣре...

л. 553. Чудо перкоѣ. Жѣна нѣкала ѿ нарочиты^х. влю^т
недѣгѣкѣ впа^тши...

л. 554. — второѣ. Антоніе же нѣкоторыи мни^х ѿ оби-
тели галаврѣнскыа...

л. 555 об. сл. в мѣтиво^х созоменѣ. яко даа ницѣмъ мѣтню вѣ^р взаимъ дае^т. и сторицю прїиме^т. Бѣ^т и^ккто чѣ^ккъ вѣ^р Іерлѣмѣ. созоменѣ имене^х...

л. 557. сл. в разкоиницѣ^х кюрїацѣ^х ѿ лимониса. изелавльшимъ ѿ разкоиникѣ^х изкитїа жены и дѣ^ти. и пакы того ради изкаки его бѣ^т ѿ смрти. Повѣ^даше и^ккто х^олюбивѣ^х в и^кког^о разкоиницѣ^х...

л. 557 об. сл. Іованна зат. в пѣ^сч. дѣ^лови^къ е^сть полза дїи. Тѣ^мже братїе патрїараха подражае^т... (до слів) аще во чачи х^овалы глїше црї^и.

Низом 61—74 л. скорописна вкладна „Григоры^а Ѹстїцкаго свѣ^тц. за ѿпшїнїе грѣ^хо^х мои^х и жены мои Параскїїи и чады... купи^т у ѿца твердозба (?) протопона вродскаго... ах^рїе. мїца млы 5. дна^х“.

Путники, хронїкарськьо-землеписні статї.

4. (№ 251.) Зказанїе ѿ стѣ^къ градѣ^х Іерлѣмѣ іо^с прочи^х стѣ^къ мѣ^сте^х и монастырїхъ. Ркп. скорописею на 21 ст. 4-кв, брош. — Під текетом на 21-їй ст. записъ: „Конецъ працы малѣ нашѣ: списася ро^у вѣ^рго ах^рїе. мїца нюна дна вї. в^снѣтинѣ^х“.

Беть ее список „Путешествїя московскихъ купцовъ Коробейникова и Юрїя Грекова“ 1584 р. (гл. И. Сахаровъ — Сказанїя рускаго народа, кн. 8, ст. 137—155), в пропущеними двома першими статями — лїтописною і географїчною. Текет наш, входившии очевидно в якийсь Зборник, бо на 1-їм листї находимо помїту — відай статї — ркѣ, начинае^т ся від слів: „Гра^д Ѹво Іерлѣ^м на восто^к; на сн^о горѣ; дѣ^л: 8гли; накрѣ^тъ; в^крѣ^гъ его три верѣ^сты; еди^н 8го^с стонѣ^т напо^лдани; а дрѣ^гы^н напо^луноцѣ^х; а треты^н на восто^к; а четверѣ^ты^н назна^н“. В нїм пропущено мїсце з описом церквей і престолів, посвячених памяти о муках Христо^вих від слів (Сахар. 139 ст. верхня полов. 1-го стовця): „Да въ тойже церкви отъ входу, куда ходять на лѣ^тницу, на Лобное мѣ^сто, сажень съ десять...“ до (ibid. до 15-го рядку

з долу 2-го стовпця): „стоять церковь каменная неведька...“ Наш текст виглядає проте так (рпк. стор. 3. рядок 9): „а ска-
зываютъ. что то мѣсто послѣ распятія г҃а: было соше-
ствыи г҃иѣ во а҃. а дна тоѣ пропасти не вѣдають. — да кто же
стоитъ цр҃кви иже камена. а вне гробъ мелхиседековъ.
и кто же цр҃кви иже разсклинѣ ѿ стыа горы го҃годы...“ —
Межи сторонами 4—5 бракує в рукописі майже 6 стовпців
тексту Сахарова з описом порядків в патріаршій церкві Кре-
ста Господня, обрядів світлої утрені в воскресну суботу і ста-
тею о вірі єретиків (Сах. 140 ст. 12 ряд. з долу 1-го стовпця
— 143 ст. 17-ий рядок зверху 1-го стовп.). Текст проте йде
так: „И цр҃ккѣ великаѣ прѣго҃ греческы гдѣ сѣдѣтъ патрархъ.
ѿнованіе цара Ко҃нантина. и мѣри его елены цр҃ци. шгра-
жѣна кр҃сто҃ на д. ст҃киѣ а сто҃повѣ вне ѿ. а цр҃ккѣ вели-
кую дѣржѣтъ (бракує: патріархъ іерусалимскій Софроній...
[до слів] и рѣша къ себѣ Іудей: како же можетъ разорити
церковь сію и трема деньми создати и, создана бо бысть 45
лѣтъ). Кто же цр҃кви приаѣ праке҃ниѣ седмици на р҃скѣ х҃а.
и г҃ла... — Межи сторонами 8—9 находимо знов брак кількох
листоків тексту з описом гори Сіон, вї монастирів, села Ску-
дельначого, Гефеманїї, Єлеонської гори, гробу Пелагїї, Віфанїї,
Іорданї, Вифлеєму, (Сах. 144²—150² в низу). — В статї о ку-
пнїї неопалимїй (ст. 14 — у Сах. 153¹) замітна незначна ре-
дакційна перемїна: 6 останнїх рядків статї о неопалимїй ку-
пнїї (Сах.) перенесенї (рпк.) в статью „Г҃ыѣ ѿцѣ всинли
и краидѣ и҃кїнныѣ ѿ моше҃; причїм замітити належить,
що ся статя одвічає Сахарівський „О синаевомъ монастырѣ“.

Мова нашого рпк. така сама як в великоруськїм ори-
гіналі, зукраїнщена хїба в закінченях прикметників (-ой на
-ый), або в поодиноких виразах, ни хто зам. никто, ллм-
люѣ (4 ст.) зам. ломаютьѣ, ѿ мирнаѣ (ст. 5) зам. мѣ-
рилаѣ, р҃бляюкѣ (17 ст.) зам. р҃склякѣ (13 ст.), стро-
комиѣ или стрѣцѣ (19 ст.). В деяких разях в нашїм рпк.
справлено деякі неточности оригінала, напр.: мечты на ме-
читы (т. є мечетї) всюди, свой мечиѣ (6 ст.); в другім
знова місци перемїнено: дома купли на домѣ купле҃-
наго (ст. 5), къ ч҃лкахѣ на в҃ч҃ке҃, долина зам.
Длина (довгота).

Ст. 21. „Сказаніє ст҃го Никола. На колицѣ ѿ юда
продадє хѣ жидо“; На ѿ. сребренны: которіє такю ра-
хувєс в' собѣ мают. Бжеждо сребреницѣ по двѣ литрѣ.
Бскхѣ литрѣ т. и ѿ. Я в' жеждо литрѣ по два рѣблѣ;
вскхѣ рѣблє стѣ Литрѣ: ѿ. и ѿ.: Рѣблє. Розложивши
на конь. д. с. м. конѣ: и шдна копа и Грошѣ м.“

5. (№ 221.) Исторія о падѣніи славнаго царя
града, иже Константинополь и новыи римѣ на-
рицається. Бѣ акто по Христѣ 1453. (Списана на
1 л. + 66 стор. 8-ки без прип. першу пол. XIX в.).

Mahomet Sultan Tureckij toho ymene wtory umerszu otcu
geho Amuramu (!) wo Asiy wo oblasti Wyflaniy wo Hradi
Bursyi dostoynoie pohrebenie sodilaw, kromi wsiakaho prepatyia
oblada otca swoiwego carstwom...

Последнюю тую страну описователь сей исторіи самъ
поправлялъ. ¼ по ст: ч: 864. В: Н: (Виктор Перонович?)

Поученя церковні.

6. (№ 76.) Книги рекомье Бесѣды егѣльскія.
Глѣкованіє іуанна златаустаго — (281 об. дрібним
півуставом:) Списана бы сина кєсѣда мнѣ грѣшны рѣбо
вѣи андреемъ ерєвичє старого саѣвора ѿца касилію до-
браѣскомѣ сѣиеникѣ соѣскомѣ храма ст҃го прѣрка іліи его пра-
цею. роѣ ѿх сѣмого мѣца марта шестого днє ѿ мене емѣ
ѿдана. — Ркп. старанним півуставом на 281 л. F^o паперу
знаку „три навхрест зложені копія в овалній рамі“ (Лихачевъ,
Бум. мельницы — Атласъ н-рѣ 512 з 1596 р.), прип. дос.
в шкїрі. Правощє руська з неправильним ж зам. 8—ю.

З „Предисловія“ (1—3 л.) довідувмо ся, що в се перевід
Максима Грека 1524 р. списаний „к' матери градово“. вѣ пре-
именитой ѿ прєсловѣщєй Москкѣ його учеником Москвичом
Селіваном „здѣшнѣмъ прѣсти и рѣсинѣ шко“ и прочїи нѣна-
казанній. ктомѣ и поселанинѣ“, іноком Свято-троїцького
Сергієвого м-ря. — Се виклад евангелія Матфея, зложеній
Іваном Злат. в 45-и бесѣдах, з яких 44 належать переводчи-
кам Максимови і Селіванови, а послѣдня (278 л.) взята „зла-

ти_{ски} книгъ князя кѣрвѣска^г; вона і ріжнить ся від попередніх полуднево-руським стилем. Кождий виклад складається з „кѣсѣды“ і „нравооученія“. На полях тексту подав псець червоним дрібним пшемом ільосси в родї, як: еу^гліе благокѣствованіе 5; головныя рѣчи которын сѣдрѣжа жизнь нашу 6; философи ро^{но} дрѣ^г на дрѣга писаша, еу^глисты нѣ тако 7; кажды^ѣ ѿ работы своей жизни сѣ — на оука тѣко приходитъ. — чернорызци телесни агѣли 8; еси кто неслѣхаетъ спиностію изъгнанъ едетъ 9 об., слѣга добры^ѣ хотѣ^ѣ мно^г зрѣвннѣ не хвалитсѣ самъ то добре чини^т 18 об.; мѣка вѣчнаѣ а не чистецъ 28 об.; досталъ еси зла розданъ добрѣк 33; идеже сѣкѣва тѣ и жнива (против — идѣже сѣканіе тамо и оумноженіе) 33 об.; чюжими свои оучи^т 36 об.; нѣжда приганѣ^ѣ читати писмо 42; чѣкъ злостю звѣзаныи глѣ^ѣ была^ѣ 44; не пріймиши зла невидѣ^ѣти добра 45; нѣманъ горшаго на^ѣ гнѣ^ѣ 63; чѣци мѣ свѣ^ѣнкѣ 82; доча^ѣнаѣ поче^ѣ 158 об.; лѣчши дѣмо^ѣ нежели чѣкъ лакомыи, лакомыи аще къ градѣ к' пѣстыни есть 189 об.; мирномѣ мир даѣтсѣ 212 (дальше вже нема). Сї ільосси або вказують на зміст тексту, або передають його яснїйше — в однім другім місци поговіркою народньою.

На початку ркп. перед передмовою невелика заставка — плетінка в 3 акварельні краски; така сама в двох більша перед першою бесїдою Івана Зл. „ѿ стѣ^ѣ ма^ѣѣи еу^глистѣк“.

7. (№ 3.) н. к. с. ѿ. н. архієпїа Ішанна Констанѣтина града Златоустаг Бѣсѣды еу^глскїѣ на еванг. Матфея. Ркп. полууставом поч. XVII в. руського пшемѣ з примією ц.-славянського ж зам. ѣ, ю; к зам. ѣ; місями -рѣ-, -лѣ-), на 330 лл. F^o грубого гладженого паперу, без 1-го л. тексту межн лл. 6—7. Походженє і розклад книги як в попереднім н-рі 76. Бесїда 1-а починається на 5-ім л. дуже чвсто і майстерно викованою заставкою з перевитих фалієтих лївій. Против 45-ої бесїди зазначено на полю, як і в попереднім рукописї: „ѿсѣлѣ починаетсѣ выклад 3 латинскых

книг князя курбського", по бесіді додано „конец з латинських переводок князя курбського доселк“.

Цікавий переплет, дошки в шкірі, з тисненнями на обложках і написами. На 1-ій дощі: „Бєскда матѣиова“, Розпятів; на 2-ій обложці 12 апостолів і євангелісти з латинськими написами, по середині в овалю ангел зі зложеними руками в сторону небесного савва з написом: Dominus — illuminatio — mea — 1 : 5 : 8 : 1 (то в рік).

Низом 5—8 лл. владний запис: „роѣ ѿ рож. хѣва лухзі їже во їнокинах Бѣокозникаа їнокина гжа Євгінїа василюковскаа придеет сїю книгу ко храму свєпїа прѣтои вѣди манастира свєва, за ѿпущєнїє грѣхов родичов свох і сородник, і раба вѣжїа василїа василюковскаа (тут пропуск, бо недостав один лист) і своє і чад свох, да не вѣдет же ѿдалїна никогда ѿ твоѣ стѣго манастира. Єже лїце кто вы дерзнєлъ сотворити, соперника да їмат прѣтєбїю вѣжїю матєр. в ден страшнаа правосѣдїа. хѣ сїнтєлаа їшиг амин“.

8. (№ 82) н. в. с. ѿ. н. Іоана Златоуста патрїарха костагїнаграда Бєскда євѣлскїа на єван. Іоана. Ркп. полууставом тої самої руки, що попередній н-р 3. Початкова заставка та сама що і в попереднім ркп., тільки зменшена. Всї бесїд, зложєних по образцю: „Бєскда“ „правоучєнїє“ 48—88. Бєсїда 48-а на тему св. Іоана гл. 7 зач. 25 — правоучєнїє „о ярости и кротости“; бєсїда 88: „єгда оубо шєкѣ довашє. гла симонє петрє їс. симонє ивнн“ любїши ли мє множає снѣ. гла єму єї гї ты вѣси шєко люблю тє“; правоучєнїє: „да вѣнимає“ оубо опаснѣ рѣннн“. и да не шєкєсѣ дѣлає“ разгнєающе сєкє истєзѣюще. ѿ частаго во причтанїа вѣдєт нѣчто вѣцїшє вє“.

Всї ті Золотоустєвскї бєсїди-гомїлїї були виданї в Москві: 1664 р. на Матѣєя, 1665 на Іоана.

Прп. ркп. той сам, що в н-рї 3, тільки на задній обложці в середнім овалї витиснутий орнамент з китиць лїлїї; середня 1-ої обложки вирізана, осталась надпись: „Бєскда їоаннова ї.“

Низом 1—4 л скорочєна надпись: „роѣ ѿ рѣ хѣва лухзі їже во їнокинах вѣокозникаа їнокина гжа євгінїа васи“.

ковскаа приде^т сїю книгѣ ко храмѣ спенїа прѣои вѣци ма-
настира знека за ѿвѣщенїе грѣхѣ^н родите^н свои^н і сродни^н.
і раба вжїа василиа васн^нковско^н і своє і ча^н свои^н, да не
вѣде^т же ѿдалена никогда^н ѿ тв^нго стѣго манастира. еше аше
ктовы дерзну^н сѣтворити сопѣрника да їма^т прчтѣю вжїю
матѣ^н. вде^н страшна^н правосѣдїа. хѣ сїитела нїшого ами^н.

На 1-ій обложці полууставна надпись: „Не ревнши лѣ-
квнѣюцимъ ниже завиди творцимъ безаконїе; зане шко
трава скоро исшѣтъ“.

В корінь справи вїшло 5 кусвїв пергамїного уставного
XIII—XIV в. Евангелїа апраков, полуднево-руського похо-
дження. З листкїв 1—2 беремо слїдуючі повні слова: (1) срѣкрь-
никъ. (в)меда и прѣда, (к)ъ перьвыи днї; (2) кыкѣшо, по-
добаетъ, и іеже. З кусвїв 3—4 можна зложити часть тек-
сту: „Въ четвѣрт... Великии на | литоургии вѣла ѿ маїа. |
Рече¹) үче(никомъ) сво|имъ вѣсте шко подво|ю днїю пасха
воудеть и|“; (обор.) „авси кы^н можаше все мю|ро продано
быти на мно|зк и д(а...)ъ і оубогимъ | и разоумѣвѣ же
їсѣ^н и ре^н и|мъ и что троужаете же^н (ноу).

9. (№ 59.) Зборник, півуставом поч. XVII в. на (7—
79)+170 л. 4-ки густого паперу, оправ.

лл. 7—56: Наўка ш сѣми тиннахъ, без початку,
тїльки з продовженем статї о семи тайнах ввагалї.

л. 15. **Г** стѣомъ крщнїи.

л. 26. **Г** стѣомъ мурѣ.

л. 29. **Г** чинѣ сїїенства.

л. 32. **Г** вжестве^нкї литоургии и ш причаще^н.

л. 43 об. **Г** покашнїи ако исповѣданїи.

л. 51 об. **Г** станк ма^нже^нско^н.

л. 56. **Г** тинк маслосїїе^н.

л. 58—79. Наўка или сткѣженїе вѣговѣрны^н
сїюмъ цркви вѣсточныа. како подобаетъ внимати
ш вжтвнѣкї тинкї вѣры хѣвы. аше в' шпрѣсноцѣ,

¹) Р красного рисунка червоною краскою против 4-ох
рядкїв.

їли въ хлѣбѣ предаде Іѹ хѣткло свое стѣов оучи-
комъ своимъ. ѡ сеѣ здѣ извѣстно. ѡкращени. ток-
мо не лѣнѣса съ вѣдѣхновенимъ разумомъ почти
любезне. и тако ствердши истинно срѣце свое
Црковъ стѣла католическаа Матка наша всего избранного
люда хрѣтіа^нскаго...

Надписе верхомъ листівъ: „наука ѡ части ѣ. — ѡ хлѣбѣ
ї ѡпрѣсноцѣ“.

л. 5. Кроника то есть исторія свѣта на шесть
вѣковъ, а чтыри Монархіи роздѣлена, врозман-
тыѣ историкоѣ жидовскиѣ і поганскихъ. Книги
первыи роздѣлаѣ: 5: Жидовѣ выписюѣ сеѣмъ вѣковъ.
Первый ѡ створеніи свѣта до потопѣ. лѣтѣ аше сотѣ
пѣтѣдѣсѣтѣ и 5. вторій ѡ потопѣ великаго до авраама лѣтѣ...
(обор.) Шесты ѡ ржтва хѣого до того рокѣ штеса пишеѣ
лѣтѣ 5 и чтыри...

Е се витягъ з дословного перевода Мартина Бельекого:
„Kronika tho iesth Historya Swiata na sześć wieków a cztery
Monarchie rozdzielona z rozmaitych Historykow... od początku
Swiata aż do tego roku który sie pisze 1564...“

л. 1 об. Вѣки свѣта вѣдѣсѣ писма стѣго и фи-
лона оученого жидѣ крѣеннаго.

л. 2 об. Первый вѣкъ свѣта починаетсѣ ѡ
адама и до ноѣ. Кгдаѣ гѣ вѣ всѣдрѣжитѣ вѣдѣчи вѣ ма-
статѣкѣ своеѣ предѣ часоѣ вѣчныи и всѣмъ хвалѣнымъ починаѣ
господарство свое...

л. 7. Вѣкъ вторій свѣта починаетсѣ ѡ ноѣ а-
ко ѡ потопѣ до авраама... роздѣлаѣ вѣ книгѣ пер-
выхъ. Ноѣ господарѣ земскиѣ вѣдѣчи на тоѣ чаѣ црѣм
ї сѣенникоѣ. и княжатеѣ. починаѣ господарство перше...
(л. 10.) ѡ вѣжи вавѣль а роздѣлаѣю языкѣ... (л. 11
для примѣра помѣшаня языкѣвъ подано назви: „хлѣки ...хлѣбъ —
словѣне, ...паннѣ — францѣзовѣ...“

л. 13. (Роздѣлаѣ третій книгѣ первыхъ) ѡ треѣ
монархіаѣ. а монархіасѣ раѣумѣѣтѣ едиѣ панѣ, алко
справца прѣнѣйшій на свѣтѣ. зовеѣмо то поспо-

л и т е ц к с а р с т в о м ъ . К г д ы ю ^м г ѣ в ѣ в и д ѣ л ѣ л ю д м и ш -
ж а н ш и д н ь ѿ д н е н а с в ѣ т ѣ . в ы л а т о в о л ѣ е ^т с т ѣ л а л ы
з в е р х н о ^о , л а б о п р е л о ж е н с т в о н а ^т л ю д о ^м п о с п о л и т ы ^м в ы л а
з с т а н о в л е н а ...

л . 14 . Т р е т ь и в ѣ к ѣ с в ѣ т а п о ч и н а е т с я ѿ а в р а а -
м а д о д ѣ д а е ^о л ѣ ^т о с м ь с о ^т й . и в . п о ^т л е н ѣ к о т о р ы ^х л ѣ ^т
д е в ѣ ^т с о ^т м . и й ...

л . 15 . Р о з д ѣ л ѣ п я т ы и к н и г ы п е р в ы ^х ѿ р о ж а ю
и з а х о в а н ю в о г о в ѣ п о г а н с к и х ѣ . И ѿ к о к г д ы н е с л о у ш -
н а а . р е ^х е ^о с т ѣ е п и с м ѿ м ѣ ш а т и м е ж и п о г а н с к о е п и с м о ...

л . 15 о б . К н и г и п е р в ы и в ѣ к ѣ т р е т ь и р о з д ѣ л ѣ д .
ѿ ж и д о х ^и . Ж и д о е ѿ м о у с е и р о з м а н т о г о м н и м а н ь я с ж ^т .
о п ѣ с т и в ш и и г о п и с м о с т ѣ е , к о т о р о е н м ^и п о с о в ѣ з о с т а в и ^т ...
(л . 16 .) Л и т е р ы ж и д о в с к и ... ѿ т а л м о у т ѣ к н и г а х ѣ
ж и д о ш в с к и х ѣ ... (л . 18 .) З н а м е н ь я л ю д е в ѣ ж е г о . В ѣ
в т о р ы ^х к н и г а х ѣ м о у с е о в ы х ѣ ... (л . 21 .) З н а м е н ь я
х ѣ б ы и о у ч е н и к о в ѣ ѿ г о . И с ц ѣ л ѣ ^т х ѣ р а с л а в л е н ы ^х .
с л ѣ б ы ^х ...

(л . 22 .) Р о з д е л е н ь я е д ь н ѣ н а д е с я т о е к н и г ы п е р -
в ы ^х . в ѣ к ѣ т р е т ь и , ѿ г р е ^к о ^м п и с м ѣ . В а д м ѣ с ѣ в ы л о
н м ѣ в л а с н о е к р о л ѣ н и н ь к о г о (!) . с ь я и г н о р а . к о т о р ь и в ^и т и р ѣ
и с и д о н ѣ п а н о в а ^т ... (ц ѣ в а в о б у д е в к а з а т и н а д е в к и н а з в и г р е ц ь -
в и х б у к в : в и т а , и п и с н о ^м , й т а , з и т а , т и т а .

л . 23 . В ѣ л ѣ ^т п р е ^х р ѣ ж ь т в о м ѣ х ѣ в ы ^м л а р ѣ . Н и к о с т р а -
т а л а б о К а р м и н т и с ѣ к р о л е в ѣ а р к а д ь с к а , н е в ѣ с т а в е ^т к о г о
з ч и н ь я ...

л . 23 о б . в а ^к т о ѿ с о т в о р е н ь я с в ѣ т а т р и т и -
с я щ и д е в ѣ ^т с о ^т ѣ . с и д . Н е ф т а ѿ с м ы и с о у д ь я ж и д о -
с к и ѿ . р о с к а з о в а л ѣ ж и д о ^м ш е с т ь л ѣ ^т . а п о с м ь р т и н а и р ѣ ...

л . 24 о б . ѿ д и в ы ^х н а р о д е ^х л ю д ь и . к н и г и
п р ѣ ш ь и . в ѣ к ѣ в т о р ь и . Р о з д ѣ л ѣ в т о р ь и . И ѿ к о р о з -
м а н т о ^о и з ы к о в с в ѣ т ѣ . г ѣ в ѣ р а ч и ^а р о з д а т и н а з е м л и . т а ^к
т а к о ^м и р о з м а н т о ^о ѿ с о в л и в ы ^х н а н е ^м i м ѣ к т и р а ч и ^а ...

л . 26 . ѿ р ы б а х , и ѿ д и в о ^х м о р с к и ^х , к о т о р ь и с ж ^т
н а м о р и п о л н о ц н о ^м , к н и г и п я т ы и н а с а м о ^м к о ^н ц и .
Б е л и ш ы р ы к ѣ е ^о и а к о г о р а . в а н ^о к о н е л а ^т д ь и ...

л . 27 о б . ѿ г о р а ^х ш т о ѿ г н е м ь т а ^к ю ^т и к о у р а т -
с я . в о в т о р ы ^х к н и г а ^х в ѣ ш е с т о м ѣ в ѣ к ѣ . З а ц к с а р -

ства титогого веспезіаново^г сїа того часѣ гора везинноу^с, оу кампаніе и Ѡ неполи^т недалеко запаанласа...

л. 29. **Ѡ** егв^тѣ і сцинти еи; кнїги пѣршіи. вѣкѣ вторї. роздѣ^кѣ. Пишетъ іерони^х стѣ^х и^х плато і питагорасъ та^х вѣли пришли слѣхати пр^орко^х...

л. 29 об. Роздѣ^клѣ двадѣсѣть пѣрвыи, книгѣ пѣрши^х, в заложѣніи рымоу и в справѣ егв. Прокасъ кроль лаванскїи ма^х дво^х сїов ноумитѣра, а емилноуса. и назначи^а былъ прокла^с кролевство сїови старшемѣ и смитѣрови...

л. 31. Знама соу^тного дна вѣде^т. земля запотитса всады...

Лактанциоусъ пише^т в сѣдно^м днїи, вѣ^ты имаѣ^т прїити скончанїе свѣта...

л. 32. **Ѡ** Іваннѣ Крѣтитѣли. роздѣ^кѣ мѣ. книгѣ пѣрвы^х. Акта второго надѣсѣ^т, панованїа тивѣрїдса цѣсарѣ былъ Іван^с посл^а прѣ^х гѣ^х проповѣдаючи вѣ пѣстыни ег^лїе. то е^с посельство дѣвроѣ... Судьба головы: паде на дорозї — в Генав, вїдтак „вкѣывлѣ^н на марце^лови шпатови 8 днїиции. и принесѣна до конста^нтинополѣ през деодосїа цѣсарѣ. потом до рима, которѣю и днѣ^с вказѣютъ вѣркви стѣго сѣлвѣстра в рымѣ. іувиноу^с пише^т в іваннѣ сто^х... (л. 34 об.) тоуѣса докончили прѣ^ввыи книги. кронники. такъ же пѣть вѣковѣ свѣта выпо^нїло^с...

л. 34 об. **Ѡ** марїи магдаалыни. вккладѣ. Марїа магдаалена. Учїнѣе едїна хва была...

л. 35. Неронѣ шкрѣтнѣи. сїѣ домициоуса едноварѣа. а матки агрипинны (!)...

л. 36 об. Дишклїтїанѣ дамата цѣсарѣ лѣ. родичо^с невѣдомы^х. былъ грѣдыи. фортѣннѣи. шкрѣтнѣи на хрѣтїаны...

л. 37. Марцеалиноу^с папѣ^с. родо^с зрыма. того былъ прии^сди^а дишклїтїанѣ и^х мѣсѣ^а чинїти офѣ^кры волкано^с чрѣтовски^х...

л. 37 об. Свѣтон Елены животѣ. Елена стѣла была родо^с и^с англиси. неколица конста^нтина вѣ^скаго цѣсарѣ...

л. 38 об. Ирїа Ѡщепене^н родо^с и^с арїи того часоу вѣ^с которїи мало не всю ассанїю свою шклевѣ^нною наоукою зѣ^с...

л. 41. Коста^нти^н великїи сїѣ стѣи елены зѣитѣживши свои непрїѣѣлѣ^к. і вѣркви хрїстїанско^с ма^жї^нциоуса...

л. 41 об. Ошдосін миншіи сїѣ аркадиоусо, цѣсарь..

— Махаметъ бы^а з' ѿца араца поганина. зматки из-манлатенской. агарры жидов'ка врожѣны'...

л. 43. Козмогранїа. То^е есть розмѣренїе вшиткои землѣ. вѣдоуггъ стопню^ю і ины^я знаменъ ѿвныхъ. Земля е^{сть} впосре^{дѣ} крѣго^{го} ѿвны^{хъ}. і яко то^{ка} оу церклован'но^ю ко^{сѣ}. въ единости инои далекости ѿ ѿва. Зо всѣхъ стра^н вѣскою справою постановле^{на}. авы еднакїи во^сгости ко пло^дженїю дождо^ю и^и себе выпшала. а прїимовала мокрости.. Kronika świata, 1564, list 263 ss.)

л. 45. О роуси. У ржси наидѣются напервкѣи кы^{тъ} і панава^{тъ} ты^{хъ} трѣ^{хъ} врато^н. то е^{сть}, кїи, шекъ, корѣ^н. а сестра левѣдъ. Кїи заложї^{тъ} мѣсто, и замокъ на^{тъ} рѣкою днѣпромы... Кїюкѣ. гдѣ е^{сть} и днѣ Митрополи^{тъ}, архїепїпъ роускїй... (замки) цікавїца... корѣвица. и мали засѣ свои всеѣ княжата, которы^{хъ} раздавали кранны пѣстыи, вждованїю замковъ. яко ради^и ѿ которого названи сѣтъ ради^ичани, на^{тъ} рѣкою санѣ. вїатко ѿ котораго вїатчани. на^{тъ} рѣкою во^{га}. дѣмла. ѿ котораго дѣмбїани. на^{тъ} рѣкою вѣго^н. днѣ зовѣтъ лѣчани. Пото^{мо}ковѣ кїшвы были. шшкѣ^адъ а диръ. которїи (45 об.) ро^шширили па^нства свои на по^нноци. а княжата вставили на^{тъ} совою зышиго народоу. дѣлаа того, авы не фѣ^окговали вратѣ. анѣ сватѣ. анѣ єдиноѣ. кто што заслѣжитъ або маѣ што бы того оужива^{тъ}. перше кїжа было роурко. которїи кы^{тъ} вновогородѣ. дрѣгї^и сѣннегъ... на шетаткоу рѣрко панава^{тъ} во вшиткїхъ... по смѣрти коурка (!) сїѣ его зоста^{тъ} гнургъ. то^{тъ} завнлѣ шшкѣ^ада... ити за нхъ кїжа нискина... сѣнциала то вчинити... дрѣване до крѣнтѣ повнла.. (л. 46) в лѣто по рѣтвѣк ѿвѣ дѣва^{тъ} сотъ кѣ. Земомисла^{тъ} король по^нскїи нарадѣ дї. на ѿцевское мѣс^{тѣ}це оустоуни^{тъ}. ѿ которо^ю широко кронника пише^{тъ}. Роусинъ єтосла^{тъ} шкрѣинъ¹) елени^и сїѣ ржское княжа. зва^нчивши козакї рѣскїи. дань нанѣ вложи^{тъ}. во^нгары такожь посѣлѣ и н^{хъ} замокъ шемъдѣсѣ^{тъ}, вложивши нанѣ дань. са^н обрѣнѣлѣ до крїціи. а та^н моцно воева^{тъ}. вто^{тъ}

¹) Внеше було сказано: „шага... сѣ шкрѣтила. але сїѣ ен нехотѣ^{тъ}“.

ко^ю і она на^о шевѣтилаа крѣто^ю стѣм^ю (48 об.) то^юко сїа не могла намови^{ти} на крѣть. ибо сѧ шевиралъ и^ю ва^юками. а крѣмъ в'мѣрла шльга. погрѣкана в'куев'к по^юнесена прѣ^ю вѣдка во-ло^юмира. стѣи^ю еїи стѣо роуць днѣь еди^ю на і. мѣа йола то е^ю лища.

л. 48 об. І та^ю по кѣко встѣпленїю гѣ ншѣ^ю іу^ю хѣ. вѣр-нѣлиса ѣчїици ѿ горы елїу^юскои до іерлима... шевдаренни вѣ-дѣчи дхѣм^ю стѣм^ю... заложили вызнанаа крѣвнтъ наше вѣрѣы хртїанскои вывирлючи слова прорѣскаго писма. Петрѣ на-первѣки шко кїжа аїлѣское рекаъ вѣдѣгъ іеремен прорѣка. В'крѣю во едїного вѣа ѿца вѣседрѣжитѣла... [вожда часть символа віри пришевана вишюму апостолови.]

л. 49. Ѡ авгароу цароу едѣсско^ю. Авгарь іорѣ мѣ-ста едѣскаго. посла^ю до гѣ ншѣ^ю іс хѣ листъ сво^ю. прослчи абы прїше^юши до не^ю его оуздорови^ю ѿ троудѣ... (обїцїюв за-хвѣт від жидів; Христос відмовив ся задля свого посланництва, тільки ап. Фадїя, який —) оуздорови^ю его ѿ телеснои фѣ-ребы. и его в'крные.

л. 49 об. без всякого роздїлу від попереднього слѣ-дув оповїданѣ про вкаменованѣ св. Стефана та про чотири письма Пвлата о чудах межи хрвѣтіянами. На підѣтаві тих листів Тиверїй предложив Сенатови „абы бы^ю гъ іс хѣ за сна кжїа прїятъ кирѣва^ю“. Сенат сього не прїняв. Конѣць паню-ваня Тиверїя — передача трону Каїови...

л. 51. Роздѣкаъ пѣтїи кнїи^ю вторы^ю. ш аїлѣхъ. В'к лѣто по рѣтїи хѣкѣ. мѣ. а по оумоученїю гѣ ншѣго іс хѣ. вї. лѣтѣ. Розышли^ю аїлове а оучнїи хѣмъ по вѣкѣ краина^ю свѣта то^ю... Дрѣогого рокѣ дѣлаа Мрїа гѣ ншѣго Іу Хѣ стѣла^ю акѣ с'свѣто^юсѧ разѣвчила. по^юле ли^юбѣы нѣкѣторы^ю докторо^ю доминманїа, маала в'ккѣ своѣ лѣтѣ 3. Того часѣ па-мѣти го^юны^ю іако^ю аїлѣ бра^ю ро^юны^ю іша^ю евѣлиста. прїшо^ю до гиспанїи. а крѣмъ вїдѣ^ю лю^ю простѣмъ, которїи е^ю набки понѣти не могѣ, в'зврати^юсѧ до іерлима... (Ірод-Агрипа казав його стѣти; рївночасно Петра кнїув у вязнїцю, але) лѣгѣл его вывѣлъ звѣзеньа... шкрѣтнѣсти ірѣдовы вѣтъ до^юго трѣпѣкѣ не хотѣ^ю. та^юже и болѣоухвѣства. аковѣкѣ на стѣо вкѣстѣлѣк, в'бра^юшисѧ коштовнѣк в'королѣ^юское одѣканїе. и каза^ю люде^ю. жидове спѣхѣлѣства мѣвили. Божїи^ю то гла^ю а не чѣчїи. Зтого емоу хѣлаѣ и чѣтъ вѣжѣкѣю чинили. а шѣсѧ

в'том' коха^а. возр^к на себе, вид^к птаха которі єму вылет^к на гла^у. гвзепоу^о пишеть. прихиланв^шнса река^ъ. а то и ж богъ ва^ш смиряю. а повид^ѣл^ъ єму в^кцю^ъ. кр^ъы еще бы^а в вазиню втвверіоуса перскаго. и^ъ пта^ъ с^ъмрть его ма^а знаменовати. патого тог^ъы дїа сталася на^а ни^ъ помста божїа шва. и^ъ хрובаци живот^ъ его в^ъпристани гризан а^ъ до смрти...

л. 52. Розд^ѣл^ъ шестын. в петр^ѣ ст^ѣо^ъ. і в нин^ъ апостол^ѣх^ъ, а зволенико^ъ х^ъвух^ъ. Я кр^ъы ю^ъ росла хр^тїанскаа в^ѣра. і приходила в послон^ъ мншго люд^ъ. дїаво^ъ вбд^ѣчи стого зави^{ст}ны^ъ. Побжди^а с^ъмшна самарїискаго чарошника авкы шо^а до рыма. гдѣ была г^лва вшитко^ъ св^ѣкта і самарїн. а кр^ъы прише^а. чини^а много коу^шшто^ъ и дивов^ъ, дїаво^ъскою силою. і извел^ъ много людїн, и^ъ его за бога хвалани. і столп^ъ ємв кж хвал^ѣ поставили.. (ап. Петро приходить в Антиохїї до Риму... „ико там повид^ѣл^ъ м^ѣстце (об.) св^ѣтшное в^ъзложє^ю сто^аца. преложєнства ст^ѣго ко хвал^ѣ в^ѣжїи^а“, та щоби згав^ѣбити науку „фалечного“ Симеона Самарїйського. Симон пробував перекупити Петра і його ученикв, щоби удїлили і йому дарив св. Духа, но безуспїшно, відси назва „симонїя = святокупство“. Марко, учень Петрїв, на просьбу Римлян записув науку апостола.) л. 53. Петр^ѣ ст^ѣы^ъ вид^ѣчи лю^а ктомв прихилан^ы. закладавшы цр^квы. розда^а дони^а писмо ст^ѣов вбчитаню посполитомв ч^ѣкв. То^ъ тако^ъ ма^ър^ко в^ѣгуптано^ъ напер^вє^ъ слово в^ѣжїє пропов^ѣда^а. і ма^а Петр^ѣ ст^ѣы^ъ жєноу с^ъсевою. и дщєр^ѣ, петронєлю. кр^ъы до рыма прише^а жєна тако^ъ была м^ѣница при др^ѣгн^ъ. але дщєр^ѣ и^ъ была ц^ѣж^ѣна. напир^ас^ѣ в^ъзати єн єдин^ъ погани^ъ. Петр^ѣ ст^ѣын впроси^а то в^ѣл. и была зимницю скарана. а пото^ъ єн швица^ъ напослоу^{гоу} дати гост^ѣ хр^тїанскы^ъ. в^ѣст^ѣшила в^ѣнє зимница і изышла и^ъ св^ѣкта д^ѣца.. (Дїяльнїсть апостольска св. Петра в Римі; посланє ученикв „пр^ѣ горы ал^писк^ъ“ — несподївана смєрть ученика Матернуса недалеко Аргєнтивви — чудєсєне воскрєшєнє його по 33-х днях Петровою „пастырєскою палицею“; та палица роздїлена на двов находить ся в Твєрїї і Агрицинї. (л. 54). Нєрон мучить хрїстїан; ап. Петро їде просєти його о пїльгу — „в пр^ѣшого камєнє стр^ѣкти^а его г^ѣ їс^ъ х^ъ. Петр^ѣс^ѣ ємв поклони^а и река^ъ, гї гдѣ идєш^ъ. река^ъ г^ѣ х^ъ идоу до рыма. а^ъ в^ъ в^ъ др^ѣгн ра^ъ вкрыжова^а“

на то^м мѣ^{стѣ}цѣ по то^{му} каніцѣ зведовано. Петръ видѣ^{лъ} и^{мѣ}то въ сомрѣть иде^{тъ} верноу^{сѣ}са, остави^{лъ} по соб^{ствѣ} климѣ^{нта}, которомѣ століцѣ сѣрквію порѣчи^{лъ}. Мовачи таксію мо^у токѣ даваю справова^{тъ} цр^кко^ю хр^{ст}тіаньскію, якою мнѣ далъ ї^сх^с... (згадка про мученичу смерть обох апостолів).

л. 54. **Г** кроли вѣ^тко^м ѣ африц^к. которо^у зовемо по^м ї^сл^н. Протегіань, которого они сами зовѣ^{тъ} белоу^с. Мы зовемо его по^м ї^сл^н. не дамо^{тъ} лѣ^вы (обор) бы^{тъ} капла^{но}мъ шки^м. але и^{мѣ}са на слокѣ шмылаемо. гіаня ра^зумѣ^{тъ} великіи па^н. Белоу^с высокій. Маѣ^{тъ} свои королевства на полѣдне ѣ африц^к. не оу ассін. яко дрѣгін надѣ^жются незнаючи и^{мѣ} в^о двож индіа. ї^сна в^оасін, дрѣгаа оу африц^к моури^сскаа, ..в^окри^{тъ} то^{тъ} корол (по^м ї^сл^н) къ х^рі^{ст}у ї^сх^сту. в^онакже не по ры^сскѣ. посла^{лъ} бы^{тъ} ї^сл^н а^лкта, а^лф^к колко оучины^х людін свои^х до портоугаліи лѣ^вы навикан изыка гинпа^нского. в^окры ведлоу^с рымскаго кестела... (Олѣ^ве віри — вірять шієля науки ап. Филіпа і заховують обряди) ..яко ї^с в^огрековѣ... л. 55. ї^с маю^{тъ} еврѣзкѣ. которію на шрѣ^кїи оставила королева оног^о королевства саба. ма^веда иміне^м власны^м рѣ^чина. кр^ы ѣ крола соломона. в^о ї^сраима при^кхала... оставила и д^квнчій рожан еврѣзевати. на ты^м члонкѣ. которій докторове зовѣ^{тъ} нимфа... л. 55 об. доходо^м певше ни ї^сдіны^х немаю^{тъ}. то^мко што имѣ^{тъ} в^оцркви зла^ки даю^{тъ} за днѣ^к оумрѣ^лы^х... монѣ^{ты} власнои ноніи не маю^{тъ}. то^мко изыны^х при^ходи^{тъ}... кро^м самѣ^м вна^мк^тк^х вѣ^скгда мншкѣ^{тъ} зрнцѣрство^м сзон^н... л. 56. Писали также и^{мѣ} маѣ^{тъ} по^м собою чтырдысѣ^{тъ} королевствѣ^м чого не маѣ^{тъ}. Люде^м та^к сѣ^{тъ} розманты^х оуродо^м. а нако^мше мѣ^рино^м. .. сѣ^{тъ} такожѣ по^м ни^м лю^ди^м которіи маю^{тъ} вперѣ^х швлича.. дрѣгін оу ї^сдино^м око^м оу чолѣ^к гиганто^м, велиціи такѣ^м и^{мѣ} ї^сдиног^о мѣ^ржа, так^і чотырдысѣ^{тъ} локтій. сѣ^{тъ} тако^м центари по^м ни^м, што перамина чѣ^ккѣ, а на до^м яко конь. сѣ^{тъ} тако и циноце^фали. которіи сѣ^{тъ} вѣ^ски^м рыбиты^м. сѣ^{тъ} тако^м тамже во африц^к ї^сдиног^ог^о, в^о ї^сдинои великои нш^ккѣ, што ѣ снѣ^нца ї^с непогоды заслонн^{тъ} ногою. шкѣ^м шопою. Та^к вты^х краина^х пта^х фини^цѣ^м штосѣ^м къ триста лѣ^т ѣ новѣ^{тъ}, ї^с много ины^х рѣ^чїи писали жидове в^о то^м кроли. Третіа ча^с сѣ^{тъ} в^о європа наша. назва^нна в^о дѣ^кв^ки Европы. агнерона крола грцкго дцѣ^ра. великои цѣ^дности и вроды... (оповіданє про зноєнн Зевса з Европою на Креті, як на 22

об.) л. 56 об. Дѣлит Европѣ ѿ вѣходѣ сѣнца рѣка танисъ... (дуже побіжно розділенѣ). ѿ грѣцкѣхъ дѣлѣхъ зацныѣ досытѣ є^о писма на своиѣ мѣсѣцахъ. имаѣтѣ всѣхъ грѣцѣхъ кролівствѣхъ, мѣстѣхъ, і выспѣхъ зацныѣ досытѣ... (пор. В. Петринъ — Сказаніе объ Индѣйскомъ царствѣ, М-ва 1893).

л. 56 об. Ѣ диво, которѣисѣ дѣлали вѣкто по рѣжтѣ вѣхъ лѣтѣ. На повѣтрѣ видѣно кѣхъсѣ конскѣ потыкали (л. 57) шкроутнѣхъ наконѣхъ. На дрѣгѣй рокѣ една невѣста лѣ. дѣтѣи вродила вировославова жена вкраковскѣи землі... (Слѣдуѣ цілий рядъ записокъ того рода з краківськѣи землі і західньої Европи рѣжнѣхъ лѣт XV і XVI в. в сумішку). л. 59. вѣкто лѣфмѣ. того рокоу четверо затмѣнѣе было. трѣхъ в мѣцоу, а єдино в сѣнцоу.

л. 59. ѿ кѣмироу хъ поганскѣхъ. Колодымировы идоли были. которѣхъ было і наставаляхъ и хъ вы хъ вѣркви в кѣвѣхъ. которѣхъ та хъ были имена. первы, Пероуны... оушла... корса... дѣсѣа... стрѣва... сѣмарса... макош. которѣхъ то чинѣ колодымиръ шѣхъры. посполиты лю хъ на полноцны хъ крашъ. вшитѣ народъ словѣнскѣи шрѣдами свои хъ ходили кажды шкромѣхъ... (єпособъ житѣ руськѣхъ славян) л. 59 об. Чѣскѣи бо хъ вѣ вѣкто по рѣжтѣ вѣхъ сѣдмѣхъ со хъ лѣтѣ л. и д. лѣвѣса чѣскаа кроліва... (ошѣ народнього похорону Любуші — дуже цікавий множествомъ подробиць. л. 60. Чѣськѣи боги — Перот, Арамадае, Клѣмба).

(л. 60 з долу 7 стрѣчка в серединѣ:) Я лѣхъ андрѣа вѣ-
ликого македо хъскаго монархѣи были идоли грѣцкѣи чѣскаа
кромнѣцѣхъ. словѣнскомѣхъ народѣи вшитѣкомѣхъ полноцномѣхъ
лѣстѣхъ. Мы лѣхъ андрѣа, бога наивышшаго іоупитѣра сѣхъ на
нѣхъ а фѣліппа кроля македонскаго на землі. панѣхъ свѣта.
ѿ вѣходѣ до заходѣ сѣнца. а ѿ по (л. 60 об.) лѣдна до
по хъноци. потѣлѣчитѣ мѣ хъскѣи и перскѣи кролівствѣхъ. грѣцкѣи
и сѣрскѣи. і вавлонскѣи. шѣщѣнномѣхъ поколѣхънью словѣ хъскомѣхъ
лѣзыкѣхъ нѣхъ. мѣ хътѣ покон. захѣванѣе и поздорѣванѣе ѿ на хъ
и ниши хъ на мѣстнѣко хъ вѣдѣчи хъ по на хъ оу православію свѣта.
прѣто и хъ єстѣ на хъ всѣхъгда гѣтовѣи были ѣ вѣрѣхъ, правдо
мо хъни. ѣ зѣрон статѣчнѣи. або вѣ хъ они нѣхъ хъ хъ не шѣслави
на нѣдѣны были. давамы, а на вѣ хъ прѣнашаѣмо. шѣвѣоднѣи на
вѣ хъчно хъ вшитѣки кромнѣцѣхъ. ѿ полноцнаго моря, вѣ хъскаго шѣкѣана.
лѣдокѣскаго лѣ хъ до моря вѣоскаго скѣланнаго полноцнѣяго лѣ хъ

вты^х краина^х не еди^н не см^кса сади^т, едно ваше покоління. а если вы такіи наиде^т звецци^х коу^же ва^ш по^ддань, а^бо сажжебни^х спото^хки своими на в^кки, данъ в'але^кса^ндріи м^кст^к йшого заложенія. на^д славною р^ккою вилюсь. а^кта пано-ва^а нше^т к^го. Спозволеніє^х того^х велики^х. марса. існитера. и когини минн^ркы. а к^гы ю^х але^кса^ндръ ни єдино^{го} йна проти^н себ^к не ма^т. вза^т обьчани пр^кскіи. іа^сса роскоши^к пыхи. годокана і шкр^сте^тства. а на^тго (л. 61) кел^каса хвалити за бога. і вши^тки^х приказа^т по^д горло^х лвы его хвалили яко ро^нного к^жего. (Оповіданє про Калістена. Церешка з Дарієм.)

л. 61 об. З половини середньої стрічки: клавдиоу^с, ти^рvernoу^с третій цесар^р римскіи посла^т пилата до ієрліма лвы та^к пано^а... (оповіданє про божу честь римським цесарям — Тиберієви, Калігулі, намістнику палестиньскому Іроду Агрипі [як ввеше], Діоклетіанови.)

л. 62. Сатоурноу^с ведлоу^с поєто^х писанія вы^х сн^ь сураноу^{са} целиса... (вказівка на паралелізм почитаня грецьких богів і звірят у виших народів.)

л. 63. ш^фк^ры тако^х власны^х зв^кратъ. Им^кли ш^л людїи посполиты^х козла бах^ссеви ш^фк^рокали. і палили коучти. а те протє и^х вы^х за живота непріате^т коза^х... (таке саме про виших богів і богинь).

л. 64 об. в^ктє ш^л заложенія рymoу^т. і. л^кт^р розд^кл^д. Было великоє оудр^счнїє врым^к. та^к и^х много людїи поздыхало морє^х смородливы^х. кды с^а вчинила сре^т рыноу^{ша}ма...

л. 65 об. **Г** антихрист^к. По гре^кс апостазіанъ: антихристо^{го} пришествіє на св^кт^р, шпреди^т с^дны^х дн^ь. кєтєро^{го} г^л б^гъ назначилъ. в іванна с^тго мовачи. Пришолє^х в^к нма ш^лца мєго. і непрїали есте мене...

л. 67 об. **М**онархїа третяа грецка^а. Рок^с ш^л поча^ткоу св^кта в^клоу^с истєрїи гистєрико^х >дхл^д. к^гы кролик^{ст}ко, а^бо (л. 68) монархїа тр^квала л^кт^р рдї... (Оповіданє про початє Александра макед. і його родовід від Геркуля-Ахила і єгипетського короля-мудрца Нактанабона, що в виді вужа зійшов ся з жєною Филипа макед. Олімпїєюю; оповіданє дове-

дено до роз'ясненя Александром матери, що він не походить від бога, як мати думала, тільки від єгипетського віщува.)

л. 71 об. Починаєтсѧ монархїа шстатнѧ Па^н-ства римскаго четвѣртаѧ. **Г**о заложенїа рыма л^кт^р о^б. а прїѧ р^жтво^н х^вы^н мїѧ. почаласѧ бы^т монархїа римскаѧ **Ѡ** ноуаноуса цесара..

л. 72. **Г**октавіаноу^о логоустоу^о й. м^оц^тѧ.

л. 73. (Книгъ первыхъ ш сивк^тлахъ.) Сивк^тла речена е^с. ты^н слово^н грецк^н пророкннн. ико то не е^с каасное има нек^тстыѧ, е^сно **Ѡ** таємности в^жен.. старїи люд^е звали их^у м^дливер^е. ентеа по гр^ек^к. то е^с нек^тсты. которы^н ср^дце в^ѣа прїѧло... (всѣхъ Свѣл 12 — та їх пророцтва о приходї Христа. Пор. д-ра Франка — Апокрїфн II, ст. 18—32).

л. 79 об. Знаминїе с^жнаго днѧ в^сдѣт. землѧ за-поти^т всѧды. **И**ви^н. л^ков^к прїндѣтъ г^ѣ створнїа на св^ѣт^тк^т снѣс^ѧ. д^ѣлѧ с^вждинїа. с^вдннн з^оучннко^н кождо^о. шк^шви^т моц^ѧ па^нства своѣ^с оузрѧтъ иго вшн^тци своїн^н око^н. злы^н и добрыи кождыи своїн^н токо^н.. (сей уступ робить вражїнв перевода з польскаго сїлябїчного вїрша).. л. 80. тоты р^кчи л^ктакціоу^о, давны^н доктор^у оученыи х^ртїанскїи писа^н своєю м^тстаннн глав^к. вывїраючн и^н сивк^т і и^н жидо^нскїхъ прорко^н...

л. 80. **В**еспазїаноу^о флавїоу^о панова^н л^кт^р д^ѣ...

л. 80 об. **Г**о п^лк^ненїю їер^олїмско^н. й ины^н м^ѣст^ѧ в^жидовств^ѧ. л^кта втораго панованїа, веспазїана рымскаго цесара. і е^рлї^н м^ѣсто знаменитое. глава вшн^ткон сн^рїн. которое бы^т заложен^н канн^ѧ л^кко галем^ѧ. то е^ст^т мѧхн^нсѣдѣк^ѧ. кро^т і капла^н ико всѧмъ прѧ ты^н писа^н. скажено было и пог^вблено до кр^снт^ѧ...

л. 87. **Т**ивдосїн цесар^ѧ. родо^н згншпанїн панова^н л^кт^р. Сн^рнцноу^о пап^ѧ родо^н зрыма. з^Ѡца твѣсрцего.. (прїкладн з жнтя Іоана Злат.).

л. 88 об. **В**ѧ четырѣста л^кт^р по р^жтвѧ х^вк^ѧ за папы м^д-го имене^н зоснм^ѧса... та^нм^ѧт^ѧ книгн жидовскїи писали два их^ѧ. рабїѧ и швѧ... (критвкѧ Талмуду пїсля Корнїла Агрїппн і вшн)

л. 98. **Г**о р^лю. Р^лн по жидо^нскѧ ганкѣднѧ. выкла-да^тсѧ м^ѣсто роскошн. которїи лю^до оученыи выкладаю^т роз-м^лнт^ѧ бытн. ед^н на землн. др^ѧгїн на й^ѧк^ѧ...

л. 100. **Ѡ** пеклаѣ. И яко рани естъ мѣсто закрыто Ѡ
обличнѣ^{стѣ} лю^дскои. та^к тако^ж и пекле. в которѣ ни еди^н
(об.) певного мѣста неписа^н.. (л. 101) што естъ оно авраа-
мово. южъ есмъ писалъ.

На сѣм кінчатъ ся польсько руські вишеї в космографіі.

л. 101. Мнози любашен мѣра сеге житіа
и имашен женѣ и чада. **Ѡ** домог'но^м строеніи нехшиса
па^к нежели в спійн дѣшъ своих'. ащеже а сицеваа глѣше не-
страша^тса правед'наго вѣіа сѣда. вг'ла слыша^т вг'лское
слово. сзкала врата, и прискорены' пѣть. Но глѣ^т не на^к е^о
до^жно исправаити. но инокомъ: (об.) Слыши муролоубче,
ктобъ^к ми слово... (Наука о головних основах християнського
житя.)

л. 103 об. (Продовжене попередньої науки.) Рече ста-
рецъ василіе. Лоучше жити стреми воцни^тса бѣ нежели
сѣ тмою нимѣцими страха вѣіа... (Вишеї в апостольських
посланій і одвітні науки.)

л. 109 об. Внѣлю православнѣю стѣго поста а. ю Ѡ три-
дн. всѣботѣ, вечеръ. На стиховнѣ.

л. 110. Стѣи пр'оркъ елиси по сѣмрти своѣ чѣка Ѡ
мрѣтвы^х положена на гробѣ его вскрѣси Ѡ мрѣтвы^х... всѣ^к
бо в'крѣ^н стѣ^н е^о, того ра^х поне^ж в'крѣнъ е^о. любо в'клѣц'
в'крѣнъ, стѣ^н е^о..

л. 110 об. Ѡ стѣдита. во нѣлю вторѣю о стѣмъ постѣ.
Прїидѣте дрѣзи и братіа. вѣзлюблѣ^нное ста^хо хѣво. да мало
нѣчто изрекоу ва^к о стѣ^н постѣ. десѣтинѣ оубо Ѡ всего
лѣта, сен стѣи по^о е^о...

л. 112. Стѣхъ аїлѣ правило ѣѣ. (о карах церков-
ному причту за незаховане постів.)

— На іерѣа е^ж нешча^т людїи. сице глѣтъ гѣ. Горе ва^к
пастѣси яко млеко и во^ншѣ Ѡ стада вѣспрїемаете. а в овца^х
непечете^т...

л. 112 об. **Ѡ** крѣтѣ ідни ма^трѣи свѣ^кчи^т: за^ч рѣ.
Начало положѣ повѣствовати еже в стѣ^кмъ крѣтѣ в ко-
торѣ са^к хѣ^к рѣ^н... Стѣла мечтанїе^м свои^м совазнити хоче^т.
Стѣла же хорохвїю црѣа нечеснаго, крѣто^к е^т стѣ^н себе огради^т.

заразо^{мъ} ѿскочи^{тъ} ѿ него, не постои^{тъ}. но яко стрѣла забла
згине^{тъ}... (Все слово, кромѣ текстів зі св. Письма, народньою
мовою; але в устуні і зіпсутою церковщиною.)

л. 116. **Ѡ** почести стѣмъ иконѣ, потомѣ читл^и
и рл^ум^к. **Ѡ** дрѣзи неправдѣ разумѣваюци писаніа раст-
ленны^{мъ} свои^{мъ} житіемъ. ра^бвращаетеса помыслы своими члѣчкими ..

(л. 118 об.) Паки егда три цр^кви ввифайом приходили...
тогда прѣтыа (л. 119) шбра^н съ мл^чнц^имъ іс^х х^рмъ на плащи-
ниці начерташ^и принесли оу свою землю. и нетрѣпачи
идо^{ша} вси прахо^{мъ} пали. и бола^н прозва^нныи йра. Прорковала
и^н цр^квѣ великіи некончаемы^и родиса. и крѣпни^и поплъ ни вы-
знава^н. и^н погинѣли и^н пожитки. приходо^{мъ} цр^квѣ нѣнаго. се
ѣ^с писано в бѣословіи григоріа ѿ печерски^{хъ} книгъ... Патріархъ
герма^н шбра^н х^рмъ и прѣтыа. еда леонъ цр^квѣ къ врескъ впаплъ.
оупѣстивши на море и река^л. идѣте ѿ иконокорца сего къ
грігорію Папѣ римскомѣ. і тако иконы прѣ^н море до рыма
сами пришли. качи^{ли} что вѣра справѣтъ... (Авгар). кото-
рѣю женѣ кровоточивѣю х^рс^т оудорови^н. шна^н замѣди х^рмъ
шбра^н встави^{ли}ши, шковаши і впочтивости его вдомѣ свое^{мъ}
мѣла... (цѣс. Тиберій уздоровленій образом Іеуса).

л. 119 об. **Ѡ** постѣ прилежно читай. Поутѣ до-
бродѣтели^{мъ} дх^ровны^и і телесны^и пш^{от}. яко начало подвига
еже противѣ грѣха.. ю^{мъ} х^рс^т за на^с ѿ постилѣ. шле бѣпа-
матіа сего. ци забыли есте сего реченнаго імъ... (л. 120.)
Іли егда х^рс^т гдѣ хлѣ^б іада^н. і иска^н роукъ тако вѣ^нможно
оумывати рѣкомы^и сребрны^и не закрываніа стола ни та-
релей. ни вмываніа роукъ нетрѣбже^{тъ}...

(121 л. Молитва на народній мові.)

л. 121. **Ѡ** великой достойности стѣмъ ѿце^н
і папѣжо^{мъ} римски^{хъ}. вѣ^н похикы нашлакыса мало
не такъ ровнаа, Межы **Ѡ**п^нпы, і митрополиты,
рѣжскими и грецкими. (обор.) вгды вы наивно ѿкры^н бѣ.
Ѡложивши покры^нкѣ и^н насторонѣ. авыса и^н оуказало вѣ^н-
жин^нство: штоса нежинѣтъ, даа и^н брыдливы^и оучинко^н.
влѣ^т по ро^м х^рмъ по^ндѣвата ста. Іваннъ того имена шемын
папѣ^н а нарадѣ вши^нки^и рѣ. папѣ^н. не^нкѣста вѣдѣчи справо-
вала двѣ лѣта, и па^н мѣцй столѣ^н папѣ^нскіи... едного часѣ
к^ны ишла впроцѣсїи... (л. 122) зята боленію пала и вродила
дитѣ мѣртвое... и оумрѣла на то^н мѣсцѣ. а тоѣ дитѣ мѣла

и єдїныѣ славѣнникоѣ. таже потоѣ бѣ ни єдиной чѣти похоронана.. Ѡ того часѣ при выбиранїю папѣжа мацать архїдїаконѣ скрѣсѣк столецѣ дѣравин. имает ли папѣ релїѣїе домовы. або такѣ наскна домовое.

л. 122. въ лѣто по роѣ хѣвѣ славѣмѣ. днѣ і. листопада. павелѣ третїи папѣжѣ оумерлѣ. Бышли книжки о немѣ, поѣ титѣлоѣ бернардина, шхынѣса, накоторыѣ выписано єт неслыханнн злостн.. (матїр забив, синовцїв отроїв, свою дочку знасилував — тому її мужа „вошноуѣса сфорци“ строїв..)

л. 122 об. Павелѣ того имена четвѣрты, здомѣ карафѣв'... (1555 р.)... не хотѣлѣ абы его кто миловалѣ. єдно абысѣ его вшиѣци вошли.. лютерїаны розманте вѣдиѣ, агаты много раѣ слаалѣ просачнн и оупоминаючи крола. абысѣ стѣрегѣ лютерїанѣ, а моцѣ бы свою на нѣ швернѣлѣ... по его смѣрти (1559 р. серпня 18) вѣрглѣсѣ быѣ люѣ песполитыѣ хотѣчи тѣло его поворозоѣ колочити (л. 123) по оулицѣ до тибрѣ рѣкнн.. (кардинали потайки поховали мерца, пїмета люду на памятках по папї).

л. 123. О борбї Сергїя і Формоза пап на поч. ІХ в. та о рядї пап по Сергїйови.. (обор.) „заправдѣ страшливын а неслыханнн рѣчн втѣ костѣлѣ стѣомѣ здавннѣ лѣтѣсѣ точѣ. потреба бѣ вошти абы то всѣм наѣ злыѣсѣ нїѣплатило..

л. 124. въ лѣто по роѣ хѣвѣ славѣмѣ. Федѣрикѣ цесарѣ александра папѣжа зрима выгнаѣ. а шкставїана всаднѣ на его мѣстѣ.. (борба цїсаря з папою у Венецїї, побїда папн).. „келестнѣ того имена патнѣ... писма ни єдиногѣ невмѣклѣ. єнакѣ быѣ спрїроѣдїнїѣ стѣго пѣстынннческѣго живѣта.. венеѣдиктѣ ананигннноуѣ хитрыѣ видѣчи чѣлка простѣго.. велѣлѣсѣ скритнн хлопцїкн поѣ ложе его гдѣ лѣгалѣ папѣ. а вночн кликати, если келестннне не пѣстиѣ папѣжѣства венеѣдиктовн, збавлѣнѣ не бѣдѣѣ во єсѣ его негодѣ... назаоутрѣ папѣ шоѣ до кардыналаѣ, спѣстиѣ папѣѣство. а живѣ пѣстынннчїн хотѣлѣ прїати.. венеѣдиктѣ его ѣ вѣзенїю вѣмориѣ..

л. 125 об. Прѣѣмова ш латннѣ на прѣтнѣ вѣзнѣ томѣ. Мои милынн хрѣтїанскїн чѣче бѣгѣчѣтнвыѣ і хрѣтолюбнвыѣ вѣдѣнн же то на менѣ. нѣ ма коу томѣ писанїю прннѣдила вѣѣкла любѣ дѣлѣ шѣборѣны розноѣстн.. Я ѣ грѣшнннѣ

жа^т великіи маю до шны^х а новы^х чрѣнцо^в папѣски^х езоуи-
то^в. которіи рознали (л. 126) вты^х то книжка^х... бо люте^р
зваци^х нами^нки нѣчого вва^о нехвали^т. вши^тко хѣли^т. што ѿ
папѣжо^в. а вна^о за ласкою стѣго бѣл: нѣккатори^х справѣ много
хвали^т. што е^о иснаа а годнаа ко хвалѣ, (жонате духовен-
ство, під двома видами евхаристія, пони з бородами)... слѣ-
ханже каплаиіе рымскои цѣркве новон, а не старон...

л. 126 об. ѿ наоука^х аїлѣски^х. Исторія иснаа,
ѿ аїлѣски^х наѣка^х. а звациа ѿ стѣго аїлѣк Петрѣ... иде вры^м
навѣдннті павла аїла и волѣва симона швличнті... (його)
швличн^т и зсеромоти^т. а лю^х ри^мскіи кѣ крѣтѣ стѣмѣ при-
ведлѣ...

122. За снм йдуть короткі статі про наслѣдннків ап. Петра
на папѣскім престолі: Ліна, Клїта, Климента, Аваклета, Ева-
риета „похова“ вѣ тыканѣ“ 128 л., Александра, Сикста „оустла-
ви“ на рожѣство хѣво потры мшы мшнті калкано^в, Ани-
кита... та про їх уставови в цѣркві; згадаемо тільки про важ-
вйші: 128 об. фелиѣк ѣставнл абы мша не была... і^тно вко-
стѣлѣ. а теперѣ мѣваю^т аѣхове леда вдомѣ. л. 129. В статі
про Івокевтїа сказано о Івані Златоусті „писа^т кнїги цѣрко-
ныи. втѣ^т ча^о єму чортѣ калама^р переверноу^т. не ма^т чы^х пи-
сати. а^к наплюва^т вкалама^р писа^т слннами вако злато^в“;
оповіданѣ про перепнску папи Леона з ап. Петром... За папи
Агатона говорить ся о 6-ім царгородѣскім соборі та о його по-
станові мати східному духовенству жінки (л. 130 об.) „а за-
хо^тнн^х вако нѣмцо^в, влохо^в, полажо^в, оугромѣ і нншы^х мал-
женство закоронѣно а кѣхарки дозволено... (првчаснв під од-
ннм ввдом). ѿ чортѣ. ѿ чортѣ. злы^х а злы^х непрїятѣлю дшѣ
хрѣтіанскы^х ча^о бы перестати воурды строити“. — Сергїи
папа, того прѣво звано шпорцы, то е^о свннѣк и пыскѣ.¹⁾
а дла шкарадности нмени того, прѣмѣнѣно емѣ нное. ѿ того
часѣ кождомѣ папѣжеки ѿмѣнаю^т нма при кыбыраню“...
Зобразнвшн надужтя власти зі сторони папи Сергїя, за грїхи
якого царя Арвульфа „оушы зыли“, полеміет вказує на се, що
з-за проступкїв папѣска (л. 132) „рѣ^т поспо^ттаа взала великѣю
шкодѣ и впадо^к немалы“... бы то бы^т вѣда^т шнѣ стѣн^т
цѣса^р коста^тн^т великї^х и^к та^к папѣжеке збогатства вгор-

¹⁾ на полі — os porci.

Дію пухъ по^несѣтсѧ. а згордости и законъ бжїи і сстави
 аїлѣскїи і себорнии запаксютъ. не фоду^ндова^н бы бы^н та^н
 вѣкиами па^нствы то^н сты^н прѣлѣ. которїи тене^н в^нпроклат-
 ство па^нлѣ. спрїчыны богаты^н пап^нжон^н. вол^нкл^нбы бы^н сты^н
 то панствѣ пѣстынкъ начинити (л. 132 об.) коу ме^нканю звѣ-
 ре^н дивны^н і инши^н бестїи которїи мешкаючи в^ншца^н не сѣтъ
 зан н^нкомѣ едно сами сѣк^н. але пап^нжеве ры^нстїи зан сѣтъ
 сѣк^н і иныма^н многима^н. которїи швно ведѣтъ до шхланїи пе-
 келныхъ и до шной шмы римской. которасѧ теперѣ межи
 нима шновїла невидимо... (л. 133) и тепер бы сѧ запрѣла
 тѧ то шма... кр^нкы тын пап^нжк которїи соу^н причиною
 розорванѧ цркве стїи. и понїхъ вѣдѣчїи которїи и до днѣ^н
 вносѣтъ албо хотѣтъ внѣти прѣ^н посла^нцк^н скон до сѣборо^н
 сты^н свои несправленныи вымыслы ш своко^нства сложе^нныи,
 выкопани и^н изъема^н. і шволочи^н до тиврѣ. а занїи и^н
 вымыслы вмета^н на тоѣ мѣсце гдѣ сергїи ф^нормоса каза^н
 вверчи. кы^н бы ты^н покон. шко бы^н прѣки во стѣки цркви...
 боудѣтъ лѣсть послѣднѧ грѣши прѣкож... [л. 134. для образця
 легковїрности і глупоти римлян-слуг пап, оповїдав ся про
 якїсь там дивовшї в Краковї 1577 р. як дївка 2 рази в небї
 була; 1578 в Ярославѣкїм в с. Мушнї „швно шлѣ дїаволѣ
 мовити прѣ^н к^нкшю головоу. чиншчисѧ дїшю, на подоже^н-
 ство мовы м^нтрѣ тенто лѣшавки... за которою каплани...
 (134 об.) по всѣхъ костѣлахъ епископства перемы^нкаго розказали
 вѣа просити... (бо дївчина хвалила тїлькї жедїв і католикїв,
 а Руснїв і Грекїв нї — бо дїавол не любить їх, тїлькї Рим-
 лян, що як вїн від ангелїв через гордїсть вїддїлили ся від
 Грекїв) шбачншши тоѣ врѣ^н свѣкцїи, же не дїша говоритѣ
 але дїаво^н понмали тою дѣккѣ... шбачншши блоу^н спалили
 ѣ... (За сим слїдує продовженє про вїдступнїцтво пап та про
 їх ворожнечу зі свїцькою властю, чого по гадцї полемїета не
 було бш, як бш Константїн вже не був вїдступнїв папѣському
 престолови захїдної части імперїї: ко за достаткомъ пуха
 идѣтъ и незгода...) л. 135 об. Оурванѣ папа... сстави^н стїити
 дїи божиго тѣла спроцѣсами і издѣдами, ошподоблѧючисѧ
 навходоносорѣ, сѣ всѣкими сѣн^нк^нами. повѣдаючи вто^н ке-
 ликїи шпѣсты... ба^н же мо^н мїлы^н чїте^нникѣ, ежели сѣтъ
 пап^нжеве здѣха стїго на то^н столѣ шбирани. ш^н лѣшове повѣ-
 даю^н... что ш вѣа то трѣваѣтъ, а что ш людїи то не долго

бываєт. иже рымска црков' не мала бадѣ достати за таковыми (л. 136) папѣми, где юск ласки вжтвѣнои и кмакѣ кѣ выбиранию старшего. а звалца шсебы дхѣнои. на котороѣ барзо много залежит людемскомѣ избавленію. единѣ дктинѣ вродиѣ. если то не быѣ гнкѣ вжій. не вкста папа. а дрѣгїи простыѣ члѣкѣ. то все смѣховиско. а иншіи барзо были мѣдрїи. а ледачого навмышлали. а тоє вшиѣко вполаконѣ за стѣот почитают. а роуѣ прѣсѣ хуѣлти. ѡ глѣпаа роуѣ таѣ моваѣ. а шни на посмѣѣ во вшиѣкиѣ народѣх. тосѣ тоуѣ знаидѣѣт. таѣ моваѣ, иже грековѣ и роуѣ ѡщипенцы. не слѣхают риѣского костела. немѣнѣ костела. але бадѣ. хотѣ бы внѣѣ кѣрка была. иже и была. чемоужѣ еѣ запоматѣ вѣглїа. иѣ мовиѣ. ѡ двоуѣ црквах' на всходѣ една. а дрѣгла на заходѣ. читан совѣѣ иже внемѣ стонтѣ. (слѣдуѣт Евангелїѣ Луки 5, 17... „и рѣѣ к симонѣ їѣ не коѣсѣ ѡсѣлѣ вѣдѣш члѣки лова. изваѣкше оба кораблѣѣ на земаѣ. ѡставлѣше всѣ вѣслѣѣѣтѣ идѣша“.)

л. 136 об. (продовженѣ полѣмїѣи з Ѣзуїтами): „Милыи вѣоуитѣ. выкладѣйте совѣѣ тоє стѣѣ вѣглїѣ. два кораблѣѣ. сѣѣти. рыбы, рыѣтвы... то єѣ во двѣ столицѣх. и понїѣ иныи рыѣтвы. то єѣ папѣжѣѣ і патрїархоѣ. понѣхавшы патрїархи именовати (л. 137.) стын. которыѣ єѣ много, вкалѣѣдары. аѣко вѣоуставѣѣ. але троѣа папѣжѣѣ рымскиѣ напомнимѣ. которїи сѣѣтѣ гоѣни почитана. і похваллѣют иѣ грековѣ и роуѣ (Климентѣ 25 пад., Сильвестра 2 сѣѣ. Іполвта, Леона 14 лют., Мартина Іспов. цвѣт. 13). ѡбачѣ иѣ немного добрыѣ. коѣше половы анѣжлїи пшеницѣѣ. злыи врожан... (Параллѣї ѡ 2-х црквах з псалтирї Давїда. л. 137 об.) Можноѣ ваша не єѣ рознѣѣшла ѡ тѣрїцкон. то бы не ити до цырон правды. кѣ ономѣ свѣтѣ вѣчномѣ. Бо тѣрѣѣцы выхваллѣют своего махѣмета. а вы папѣжа. причїтѣючи намѣ, жѣѣте вневолїи вѣнаѣ и втѣрка. то єѣтѣ закоѣ вашѣ. жѣѣте ѡстѣпили ѡ рымѣ. и выдѣѣ васѣ вѣѣ вневолїю... (л. 138. Згадѣа про заходи Пїѣ II привѣрнути причѣстїѣ під 2-ма видами та супружѣство духовенства.) лѣховїсѣа прѣтѣѣ. Повѣдѣаючы жѣѣмы нѣгдѣ такѣ не дрѣжали иже грековѣ. а то иѣ власныи записы прѣтѣѣкѣ нимѣ свѣѣчѣѣт. и зовѣѣт наѣ ѡщипенцы. а тосѣ покаѣѣѣт иѣ сѣѣт сами таковыми... (Говорятѣ ся про борбу пап римѣьскїх і авїньонѣьскїх; костанѣьскїи собор; главенѣство ап. Петра — добре

буде, коли добрі люди стануть рядити ділами церкви; висіють моральна східних патріархів над папами; поява Лютра — організація проти лютеранства Єзуїтів — л. 141 об.) але вы новыи стѣцѣве новыи еретиковѣ. до которого васъ послано, та не смѣте гбѣвы розвѣвити. а на тоє мѣстце Греки и рѣсь хѣлите... и смѣ въ то досытъ выводи же сѣтъ тои хѣлы невинни... (продовжене о Лютрі). після „кроника вашѣ полско Шлайдана“... л. 143 об. Евангеліє Івана 27, і місяця з псалмів; л. 146). Пытаю та и котори то съборъ росказа оу свѣмакѣ шгорнѣти всинюю на крижи прижитого волѣваца. а не писаного. яко соборъ стѣ стави... и дрѣгаго кырѣзанного поставою повѣдаєтє їса. але кованѣ. которого носиѣ хлопъ ледвы. ботато. ставлаєтѣ єго на шартары. а оу головкѣ ємѣ желѣзнаа скопа... (л. 146 об.) але тепѣ можеѣ вашѣ тыи церемонѣки новыи. бѣ встыдѣ звати кѣминдыє. то є крѣстофилѣ блазенскѣи. яко вѣ великѣи четвѣртои и вѣ втои. шныє хрѣстоѣки палѣнѣ и... єще четвѣртоѣ дѣ. по пасцѣ. то на то ча цѣлаа коумѣнда... (л. 147.) .. шрганы... а крѣстофилѣ справѣюѣ. на которѣю йша рѣсь вѣжиѣ. яко бы за мѣдведѣ. там же ва помагаюѣ забити дѣвола ѣчинѣного сѣ вретѣща... (як би то греки та русѣ чинили такі комедіи, то певно назвали би ви їх поганамѣ... л. 147 об.) греки хоѣ сѣтъ вѣ тоурка вѣ неволи. а рѣсь оу васѣ. але ѣ дѣвола соуѣ воѣни... (л. 148) и волимо ѣ васѣ быѣ вѣ неволи. анѣжан ѣ дѣвола. ѣ которого єсмо за ласкою вѣжою воли... до кого бы мовити. не смѣте анѣ гѣби розвѣвити. а зѣлаца до лютро. чиначисѣ барзо ѣченими. але єсте габпыми а зманеными... (л. 149: толкованѣ псалма зі згадкою про дикого коня, дикую і „спроснѣ раду, мескѣи глушѣх і „спроснѣх“ — яко папа, кардинали)... (л. 149 об.) понеже нѣмаєтѣ наѣ собою звѣрѣности. онѣ є цѣсарѣ, и крѣле, и княжате, и пастыре на пастырни. ш треба бы томѣ пастырѣви (л. 150) оудилѣ моцныѣ з моуштоуко и бы не быѣ дикимѣ. ш пастырю фалшивѣ чемоуѣ такого злого насѣнѣ насѣкалѣ. вѣ ѣркви рымскои и по вшиѣки. (Еванг. Мат. 18, 58)... (л. 150 об.) грекове побрали пшеницѣ, а папѣжѣви штавили сметолокѣ и половѣ. понеже пшеницѣса годиѣ вѣкрныѣ хрѣтіано... а сметолока і полова присѣжена свина. не мовлю вшиѣки послѣшникиѣ рымскиѣ. але

ты^м которіи ро^зс^квили гвѣж проти^м греко^м и рѣси. што е^о значно и^х воланя і зна^к немѣти хрїа^тскои. шко росписали вкни^жка^х свои^х, вярославаю ты^м, не айла^тскіми покорами счѣ^т. але вѣ^рмостю тира^тскою. тосѣ шсоба^м дх^товны^м негоди^т... а если^м та^к есте барзо мѣдри. прова^тдрѣжеса до Москвы. та^к та^к вѣдичне прїимѣт^ь. або до тата^р. але шнѣстивши ты^х (л. 151) тоу^м дома свою братїю ш^т народѣ того^м которо^т есте и вы. і вѣ^рле рымскон цр^ккви коло вас^ь земаны и просты^м лю^ди... (їх учїть). Тоу^м впрѣмыскон земан есте есте велицїи непрїятелї и^х. а грїцы и рѣск выпїцаю^т ва^о стон ласки и прїазни, южса обвїндѣт^ь вѣ^р ваши наѣки. працїитеса о ты^х, которы^х и ва^к шзнаимна^л... Миѣмаете и^мбы до ва^о голо^о злходи^т з^востокѣ ш^т грїцїн, а^кбо зрѣси змосквы. ано иззападѣ ш^т рымѣ. вѣносѣ прислѣхлїи горазд^ь (Лук. 18, 88)... (л. 153 об.) Милыи напѣжѣ правда и^м шѣмиш^ь, а вжаш^ь проти^м гѣ вѣс і с^ты^х его рада^х прѣшы^х. тжса вши^тко сказало. при писаню напѣжо^т. которїи сѣ^т тѣ писаны. прѣто^м мы Грїцы и Рѣск жалѣючи вас^ь с^рѣдичне, и^м есте зашли кѣ гнѣквои... (л. 154 об.) ш^т пѣти^х пана^х мѣдры^х. і ш^т пѣти глѣпы^х. того е^влїѣ непотрїва выкладати товѣ^к взоу^тте. зновы^м имене^м. не дам похлѣбства тоѣ моваю, або ты^м не дам боизни. за ласкою с^тго вѣа. и^а вас^ьса не бою. ани ткои^х много собра^нны^х колеатовѣ. и^а починаете в^рославаю сопротївныи а незносныи вѣрды... (л. 155) што е^о вши^тко земан прѣмыскон швно. і вши^ткомѣ подолою. і еце далїи. прѣто^м шкомѣ ти припоманѣ^т ш слово вжїе. шмѣте счїинити и барзо добрѣ^к вѣ^р похнѣы. зацне, побожне вѣдичнѣ. не єдины^м ваши^м рымски^м послѣшнико^м. але наке^т кто бы єно могл^ь выра^тумѣти шзыка ншго словенскаго. повѣдана знаѣки слова вжїа... толко е^влїка^м... е^о немало ваше оучнїе. але на^м е^о мило и^м оучнїе добрѣ. а звалца ш^т дшвно^м изкавлїнїи... (тїльки ве захвалюйте шддаветва цаї... л. 155 об.) а грїковѣ и Рѣск вши^тко хѣлнїте. позналѣ^м то по вас^ь того часѣ. кгда зваши^х єднѣ свѣтїцѣ. тж^м на^ш сжсѣ^т. знового мѣста. каза^тса звати Гѣрѣсто^м. сынѣ станксла^м. шко вы шко жїве роу^си нїзна^т. прїхлѣлѣ до монастырѣ с^тго сїса. вєсно^м здокторо^м прѣмыски^м (були на вєїх службах церковних і нїчого не ганвїли. Відтак поїхали до львївєських Вірмен — і по поворотї написали книжку з ганьбою Русї а похва-

лами Вірменам за оплаток... л. 156:) Прето^ж тыи книжки писалъ ва^ш братъ герберстъ на горшю сокъ хѣлѣ. хотачи греки и роу^о зельжити. гершій сокъ доста^а. едѣно читан качне. кривое фалишъ, правое хѣли^ш. то ю^ж нерозоу^ж але шкѣда. і впор' і ныха.. (о походженю св. Духа — ѿ ѿца, а на снѣк почивае^т; о постах...) л. 158. нѣзацио сокъ мѣните братію свою греки и роу^{ск}. того^ж народѣ, тогоже азыка словѣ^ского... (л. 158 об.) авы тла ва^о покора, а шкѣченѣ. вста^абы стѣ^и петръ и павѣ^а. вѣскрси^а бы ва^х шныи па-пѣжк добріи. і были бы смы вто^жже покою і ма^оти. та^к прѣвѣ. а не сромотили бымосѣ. але милова... але кг^ты бы была любок. ю^ж бы моцъ тоурицкаа ани сабаж татарскаа можности немала. авы е^дно межи нами люко^н росла і изгода старожитнаѣ (внеше говорив полеміет, що Поляки муеять просвѣти мира у невірних Турків. — Після того мо-литъ ся автор до Спаса о з'єдиненѣ церквей. На 159 л. згадує іще про відпусти папські 1576 р. — що після руського по-леміета в хіба „самолов'ка іако бы на мышы“ [159 об.]; згадка про насмішки Поляків-католиків над славянськими вкѣнїями [161 л.]; завид Полякам задля „ротулъ рожѣства хѣва.. з которы^х споминаю^т птахы, гжси, голоу^оцк, воро-бѣта, і ны^х покормокъ. і колѣдѣ стѣго стѣфана.. [обор.] але и жако^нски^х. франто^нски^х пѣснїи много вкостѣлк спѣ-ваю^т“... чого у Русь-Греків нема; [л. 162] згадка про бесїду Грека Панагіота з латинником Азимітом-кардиналом, як папа із-за жінки остриг бороду — та своему духовенству приказав те саме вчинити, ніби по вказівці ангела з неба. — Є се по-лемічний одвіт на Wypisanie drogi Венедикта Гербеста 1566, який говорив о львівських православних і Вірменах 10 об. — 12 об.; гл. д-ра К. Студинського Памяткв полемічного пи-сьменства, ст. 8—10].

л. 163—7. **Є** крѣстк г^одни наоука. алко знаме-нїи христїанскомъ (з бесїди Панагіота з Азимітом — кінчать ся на л. 170 вказівкою на услїва згоди обох церквей: Рим має „з греки и з рѣсю вѣ єдино тѣлесѣ спити“, т. є відречи ся всіх своїх нововведень; но се вже належить до самого полеміета; лл. 168—169 бракують.

л. 170. и. в. с. ѿ. н. Яданасїѣ архїєпїпа алеѣ^а дріискаго ѿ стѣи Трїици, и ѿ вѣрк.

л. 176 об. Ключь црѣтел нѣнаго и нашеє хрѣтїан-ское дѣховное власти нерѣшимыи оузель... (тільки початок тексту Мат. 18, 76 — без самого виводу).

Словарні особливості польсько-руських літописних статей: пакныи, цѣднест, врода — 22 об.; тамже — меркѣ-рибса, мрѣкѣрипоушь, скрѣты выспоу до Венеціи... фенеціи; костѣкъ 29, шѣоуде пропета 32, крола пеницкого 22; ззаврости 34, форокы 49 об., казыня 51 об.; гоусара нѣ загалъ 62 об. (дословно з польського: *gęsioga iż zagęgał*), коцана 62 об., шдишпїа 68 об.

В полемічній частині: того імена — постійно, канимо-тови 138 об., ци 139, дакто 139, пѣца 143, мешкатъ 160 об., ницовати вѣрѣ 157, поклепъ 157 об.

З записей на полях звертають нашу увагу: л. 7—22, скорописна запись власности „монастира Мѣлачцкого“; л. 46—50, „таа книжка власная Пречест. шца Николаи Борзїшвича.. архипрезвитера грѣвешокского Архидякона“...; на правім полю 49-го л. невиробленим скорописом XVIII в. „коли бѣ панъ вѣкъ Пресвятаи Вѣра наша заступъница дѣшъ нашехъ заступъница вѣхъ кѣстанъ“; л. 72—74 правими полями скорописю: „И ѣ повиннѣ... прѣкелѣны“ шче Степане, лѣкѣ втомѣ на мене немѣкъ за злѣ цюса завалила та дого — тримали тоту книгу лѣтъ дѣ.. лѣка шдали, за прозко — сїю книгу шдали року лѣхѣ мѣа дека кѣ.“; на л. 10 (хронїки) початок піснї: *Posłuhajcie Co zrobyła wsceklieh odszepiencow sila wnądzele w witepsku Rano wladike zamordowano w powinnosci Swey ochotny Iozapat jak dzen sobotny*; л. 46 об. — 49 верхнім краєм запись власности „Славѣтнѣ уроженого пана Стефана поповича Ко-славского“ (л. 147 об. — 148: „ta xięga ktoro zowie kroynika Stefana Rabkiewiczza Prezbitera Cerkwi husińskiej“... л. 161 об. рокѣ книж лѣхнї мѣа маш продалъ), л. 152 об. — 153: „Старши ка-ламѣтна Рѣскаи цалѣ крѣднїа — хто вѣдѣт шнѣю со вниманнїѣ читати Горко треба вѣс зато шпокѣдати“; на 131 л. (полемїки) автограф: „Jakub Susza Epp. Chełmski y Belzki Ar-

chimandryta Zydczywski mр.™; тым самим почерком NB. на 135 об. „врышы — врышы“, 137 об. „ти самъ Махаметъ лишиго писавѣ™“, 143 л. „a od tebe rozum odstupyw™“, „ale ty hurszy lotr™.

Бібліотека Свідзінського.

10. (№ 168.) **С** спаденномъ каменн со йвсе епistolia сїа. Перков чѣдо высть во іерлїмѣ, егда спадъ каменъ с'йвсе, тагости же его нїктоже можетъ изрещи. и тако во єдинъ **Ф** днїй патрїархъ іерусалимскїй сотвори соборъ и заповѣда дабы не али г. днї. и дѣтемъ малїмъ которїи мерон (!) ссѣтъ дабы не али до трехъ днїй донѣдеже швнтъ™... Ркп. неввробленнм великїм пївуставом поч. XVIII в. на 7 л. 4-кн без прп. Правопїс галицько-руськїй з замїною -ый в -їй, дожчѣ 4, дождѣ 5, изморѣ — сотворѣ 4 об., жебестеса 4 об.

Ркп. без кїнца, бо дальших лїстїв брак. Кїнчить ся уступом: „лице же не имете вѣри книгамъ моїмъ, и писанїю моемѣ то пшрѣ на васъ сман™тане. да злою смертїю маєте погїнѣнѣти за стѣю неделю. и приказѣю вамъ людїе мои прѣ прорки и аїли авысте до цркви вѣой ходили и ш грѣсехъ своиъ розмншлїли и шплаковали слїхъ дѣлаъ своиъ. и каалїса и болша ю™къ не шбрацїали сѣ на своѣ блаватїны акї пїсѣ. тако и ти чѣвче и™... злаѣ дѣла. ко гдїи бы матка™.

Є се другая „Небеєннїй лїст о недїлї, середї і пятїнцї“. (Гл. д-ра Франка Апокрїфї і легендї, т. IV, ст. 448—52.

11. (№ 133.) Гисторїѣ || барзо пїенкна || и к' разсмѣнїю || потребна. || **С** сотворенїю йва || и землѣ. || И ш Ядамѣ и Евѣ || и™ яко житїе свое || на се™ свѣтѣ зко™чили. с' Пїсма сї. сокрана. || Рокѣ божіа шлїпїа || лїца апрїла днѣ і. | Инѣ. (дальше замазано) — (обор.) До Чителнїка. || Єслїса Чителнїкѣ хцеш' довѣдати своєй мѣдрости || з нѣчого правѣ створилѣ. створїна в' цѣлости. || Я шкых' всѣ Родичовѣ з'кондѣ початокъ взали. || Йкѣ коли. и ш кого. и когда зложены. || Тѣса можеш' довѣ-

дати. в' тей книжици малон. || мене цюмъ сѧ што старалъ
хова' в ласцѣ цѣлон.

Ркп. кирилицею на 25 дл. мал. 8-ки в мягкой обложці.

л. 2. Гисторія карзо чѣдна. и ко разумѣнію потребна.
ш сотвореню неба и землѣ. и нныѣ рѣчи. которыи сѣт. По-
тоѣ яко Адама и Евѣ Бѣгъ сотвори. и яко житіе на сѣѣ
свѣтѣ закончили. з' писма сѣ: соврана || Глава перва. || На
початкѣ сотвори' Бѣгъ ѿво и землю. земля была пѣста
и нѣжитечна. а темности были наве'хѣ пропасти.. — слѣ-
дує біблійне оповѣданє про твори божі аж до опису сотвореня
рая. Оповѣданє про рай і введенє в нього чоловіка одвічав
Палеї. (5 об.) „ѿ рѣка лѣво потокъ выхудила змѣсца рес-
коши. ко ѿкѣженю Раю. котра дѣли' на штыри части.
Има еднот естѣ писонѣ. а таа естѣ котра шеходи'т
вшиткѣ землю. таѣ реченѣ евила'. гдеса роди'т золото.
а золото тей землѣ естѣ выборное и таѣ теѣ выкаю'т най-
дованы Беделинѣ. и шнѣхнѣ клѣкна такъ названое. Има
второѣ рѣкы еѣ Епонѣ. котра шеходи'т вшиткѣ землю мѣ-
рин'скѣ. Има рѣкы третей Тугрѣ. а таа иде'т ко Ассириѣ.
Има четвертой рѣкы еѣ Евфратѣ. таа шкликѣт Египетскѣ
зе (6) маю. пакне прѣ Египетѣ...

л. 6. Сотворенє Еви; 6 об. Покуса вужа; 7 об. Наслѣдок
покусѣ... „И счинилъ Гдѣ Бѣгъ Адамови и женѣ сѣкиѣ ко-
жѣховы и шболокѣ иа вѣѣ...“ (л. 9.); Голод поза райом, роз-
говоря вигнаних; л. 10. Покута Адама і Еви: Адам 40 днѣв
постить стоячи по шію в Іорданѣ на каменї, а Ева 30 днѣв
в Тигрї; л. 10 об. Іорданѣ задержав біг на 18 днѣв, звірята
зійшли ся до Адама жаловати його — сатана в видї ангела
по друге звѣв Еву і перебив єї покуту — Ева йде на захід
сонця вичікувати родин; де і породила Каїна в присутности
Адама і за помочію арх. Михаїла; л. 14 об. арх. Михаїл веде
їх на вехід — Авель; л. 15. Каїн забиває Авля; 16 об. Адам
скликує перед смертю своїх 15 тисяч синів-потомків крім
женщви і пояеняє їм звідки муки в нього взяли ся; 17 об.
Адам послає Еву і Сифа перед райську браму по єлей;
18 об. арх. Михаїл дав їм галузку з дерева добра і зла; л. 19 об.
Вітка впала в Іорданѣ ріку; л. 20. Адам велить посадити
вітку на своїй могилї в головах; л. 20 об. Ангели хоронять
Адама для науки живим як хоронити; л. 21 об. Чудесна

судьба дерева на Адамовій голові; л. 22. Передсмертний заповіт Еви; л. 23. Смерть Еви.

Є се дословний переклад-копія з польського друку: „Historia || Bardzo piękna, y ku wiedze-niu potrzebna, || O || Stworzeniu || Nieba y Ziemi, || Y innych wszystkich rzeczy, || ktore-zyją na świecie: | A iako potym Pan Bog Czło-wieka, to iest, Adama y Ewe || za Zonę Iemu, z kości Iego || stworzył, I iako życie swoje || na tym świecie skończyli, et. C. || z Pisma S. com-pendiose || — Zebrana, || Teraz nowo na Polskie || z pilnością przelożona || y do Druku || podana. || Z dozwole-niem Starszych || Roku Pańskiego, 1709“ (20 нумер. л. мал. 8-кв). Книжочка ся належала після запису Павлу Свідзінському: „Сия кни-жица естъ власная вѣщанаго ѿца Павла Евѣдзѣн'скаго Презвитера Лодин'скаго кѣспленнаго за Грешій Дванлицатъ в' Перемышляю. котораи Нѣгды немаеть кыти ѿ него ѿдаленнаго анѣ ѿ вѣгородныхъ Чадъ Его“, чатаемо на білим листі по передній обложці (Музей А. С. Петрушевича № 1585). Для образця дословности перекладу приведемо „Do Łaskawego Czytelnika“. || „Jesli się Czytelniku chcesz dowiedzieć mało, || Iako sie to szerokie koło świata stało, || Jako Niebo, tak Ziemię, Bog z swoiey mądrości, || Z niczego prawie stworzył, Stworzenie w całości, || Aż do tąd zachowuie, a przystoynym to-rem, || A tego co pod Słońcem iest, kto był Autho-rem¹⁾ || A jakicheś Rodzicow, zkąd początek wzięli || Jako kiedy, od kogo, y z czego złożone, || Tu się możesz dowiedzieć w tey Książeczce matey, || Mnie com się oto starał choway w lasce całej. || — та з 4-гол. зшитка А. уступ, відповідаючий вписує з нашого тексту: „A Rzeka abo Potok wychodziła z miezsca Roskoszy, ku odwilżeniu Rainu, ktora się dzieli na cztery części główne, Imię iedney iest Pison, a ta iest ktore obchodzi wszytkę ziemię, tach rzeczona Ewilat, gdzie się rodzi złoto: a złoto tey ziemie iest wyborne, y tam też bywaią naydowane Bedelinum y Onychimus kamienie tak nazwane. Imię wtorey rzeki iest Epon ktora obchodzi wszytkę ziemię Murzyńską. Imię rzeki trze-ciey Tygrys, a ta idzie ku Assyryom. Imię czwartey rzeki iest Eufrates, ta oblewa Egipską ziemię, płynie przez Babilon*...

¹⁾ Розстріленим друком зазначено стихи пропущені в пе-реводі.

Ріжвить ся наш переклад-копія від польського оригіналу хіба пропущенем заголовків поодиноких статей та невлученем в переклад „Krotkiego opisania Pierwszych Oyców, iak wiele lat który żył od Stworzenia Swiata“ і „Przydatku z ksiąg Mądrości Iezusa Syna Syrachowego, ktore zowią Ecclesiasticus“. (4 л.). — Порівняне перекладу з оригіналом дає нам повне понятє о його невільничості; сюди належить віднести ще деякі разячі польовізви, як овоц, роджай, владза, кштал'т, выдло, чолгаючінсѧ, менцизна, мѧжатка, жродло, потѧжный (potężny), нендза, звѧрность земли (zwierzchność); в також деякі куріози в роді наглый зам. нагий. Крімь сього стрічаємо і деякі цікаві язикові особенності: добръ, сѧшник, справедликъ — з'кѧ — кѧждое — м'кик — или зам. кѧи — покѧстова-нїо — пов'кчъ — всотъ.

л. 24. **Г**о насладенїи Раѧ. Повеаъ Бѧъ Яѧгѧс Сѧтанѧсѧ принести кѧ сѧмѧна дрѧвесъ плодовиты... З сїмени затаѧв під язвком, але видячи, що не вгаїть їх перед Богом, вплиував їх серед раю, та сказав Богу: „посади дрѧва тѧвѧ на пропатїе. Бѧъ же рече, а тѧвѧ на проганїе. и посеъ дѧвоъ извѧгъ из' Раѧ“.

— Кілька цікавихь вопросов-одвітїв. „Длѧчего хѧ ишоа на Іврдѧ крѧтитисѧ и ста на пѧлтѧ. ѡвѧтѧ. Ядѧ имѧ сѧна, которыи маѧ (24 об.) седмъ главъ. И пришоа дѧвоа ко Ядамѧ и рек'. запишисѧ мнѧ зовскѧ домоъ и жоноу и дѧтми своими. ииже повеаъ. И ѡрѧза дѧвоа 3. глав тых' и записы поховал' под' тѧю пѧлтѧ с Іврдѧнъ. где хѧ крѧтисѧ. Хрѧтос же народил'сѧ и пришоа крѧтитисѧ. на Іврдѧнъ. на тѧю пѧлтѧ стал'. и погрѧзи 3. глав дѧвоаскїх' и записы потоптал' в' водѧ дѧха с. пришествїе. иако свѧдчиѧ в тоѧ Ірмоѧ. Испали водою змїевы главы и проѧ. (гл. о сїм: Порфврьевъ, Апокриф. сказанїа I, ст. 41—2 і Франко, Апокр. II, ст. 178).

24 об. Адам і по рождествї вернув ся „ко чрево матери своѧ“.

л. 25. Адам 6 годви в раю, пополудни вигнанвїи.

— **Сїнове Ламеховы.** Ішвнл' и Ѡвель. зложнл ꙗл'мк до сп'кванл. и р'сли до гранл к' хвалк Гд'с Б'с и шнн вымыслнл спосо⁶ воїованл.

— **Рцк ма роди и азк с'вк ж'нл.** Бог, Адам, Ева Богородиця, Христос.

л. 25 об. **Вопросъ.** Неродивыйся смеръ. а родивыися не смер'. Умеръ а не згнилъ. Моисей в' чертозк. Павел' в' д'квкахъ. Голомо^н на коннѣ пошел'. Двудса ж'нил'. Пдамъ ѣ сват'хъ... Берхъ горы вода. Тво^н Ѡцк мо^н Ѡцк. ток' д'к'. минк м'ти. ты минк вра'. а иа тобк м'ти.

12. (№ 215.) Зборник — дрібним гарним скорописом того самого почерку, що запис на книжочці АСП. 1585 (Historia o stworzeniu) на 116 л. ломаної 4-кв, при.

л. 2. Рокъ в'жго л'фидъ Ѡтрималъ фолваро^к Шлахецкій в' Лединк Панъ Константинъ Корнашевичъ. На которы^н втой часъ и зпровадилъ ся зо вшитко^м форт'новъ.

Pomieniony IMC Pan Kornaszewicz przedał tenże folwarek Swoy dziedziczny Za Summe Dwatysiące Siedmset Złotych polskich in Currente moneta Roku 1765 Panu Stefanowi Malczewskiemu. Tegoż Roku odebrał nazad a pieniądze wrucił. (оборот.) Тогожъ рокъ продалъ Панъ Ішовн Бартови тоижъ вышъ реченный Панъ Константинъ Корнашевичъ.

л. 3. NB. В Градкъ Стамбелк М'кетк Т'р'ецкомъ, на Ст'кнк Мечтѣ, ал'ко вожницк Т'р'ецкої Полскъ написал' тыи Слова: Полскій ѡундзъ — вартъ Тисюнцъ, — Р'скій Цонъ — вартъ триста копъ — Я т'р'ецкій Махна — Не вартъ и псую Лайна. (гл. 116 л. те саме по польськв.)

л. 4. NB. **Вопросъ.** W całej Polsce wiele iest Parafij. **Ѡв'тъ.** Trzy kroć sto tysięcy. **Вопросъ.** W Rzymie Całym wiele iest ulic. **Ѡв'тъ.** Siedm tysięcy. Ktoby temu wiary nie dał niechaj Sam iako y ia, widzi, y porachuie, a dopiwo uzna moiey prawdy.

л. 5. **Вопросо-одвѣт:** амѣнь = Боже дайто; алилуѣ = хвалите гда (і по латвнѣ).

л. 6 об. (вздовж): Anno quo lumen de lumine Domum Virginalis uteri Luce replevit || idefessa || 1765 то || Roku ktorego

Niebo z ziemią a ziemia z Niebem wieczne przymierze || uczyniła || 1765 tego || Начертана бысть книшка тая.

л. 7. **О**главленіе въ раздѣленіи Всего свѣта. Всѣхъ свѣтъ Натри Части есть раздѣлѣнный, на Азію, Африкѣ и Европѣ, а тыи Части Моремъ великимъ шцелномъ есть окръженыи... (л. 8 об.) в Европѣ в держави „Грѣцка, крета, вискпа трация, Руссия Москва, Волоска, Литва, Ливонска, Пруска, Польша, Венгерска, Ческа, Саска, Франкониа, Швицка, Блохи, Англія, Тврция, Галыция, Гишпанька, Люзитаниа, Англіа, Шкоцниа, и Инныхъ Прокъницы” и вые много.

л. 9. Рече вѣкъ ко Архистратигѣ Михаилу, оукази израилевымъ Людямъ во мѣсѣцехъ два дни Злыхъ. внихже не починати дѣла и кыкихъ, на пѣть нейти ни кровъ пѣщати, и кѣ сѣяти, ни садити, Ни Порты краяти, ни бракъ творити, Ни торгъ чинити, ни храмину ставити, и прочая... (по таблвци днів злых, на обор.) В тыи дни аще раболитъся Невстанетъ, аще родится Неживо вдетъ.

л. 9 об. зри Читателю. Се рѣфъ роди фарѣ, фара же роди ї. Сны... (родовід Якова).

л. 11. **Б**ытиа въ сотворенію Нѣа і землѣ. Иначалѣ сотвори вѣкъ Неко и Землю... (л. 12.) Вседмый дѣнь во адама водухнаѣ дѣи и шживилѣ Его...

л. 12. **О** сотворенію Земли. Повели вѣкъ согнати пѣкнѣ морскую и сотвори землю на Трохъ китѣхъ...

л. 13 об. **О** седмои дни шко вѣкъ починѣлъ ѿ всѣхъ дѣла своихъ. Совершивши вѣкъ неко и землю, море, и рѣки и вся движущаяся внихъ... (л. 19.) сотвори Гдѣ Стѣденецъ, и исхождаше ѿ стѣденца вода на лице всеи земли хъждаше шхлаждаше землю.

л. 14. **О** сотвореніи Адамовѣ. Вѣкъ шстий Часъ дне, вденъ пытка, мѣца марта дни кѣ...

л. 15. **О** насаженіи Рая. Разтѣкте рече Гдѣ прежде всеи сѣмена древъ плодовиныхъ, и паки повелѣ аггас Сатананѣ приносити всеи сѣмена...

л. 16 об. Рече Гдѣ не докро Единомъ члвкѣ быти на свѣтѣ...

л. 20 об. **И**ко **И**дамъ и **Е**ва **И**згнани быша изъ **Р**ая. **Е**гда **И**дамъ и **Е**ва изгнани быша изъ **Р**ая и сотвориша **ѣ**. дній предъ **Р**аемъ плачущеса..

л. 22 об. **К**нига **М**оусейова **Б**ытиѧ гла^н **ѣ**. **С**ия книга бытиѧ **Ч**ловече, конже день сотвори въ^н **И**дама, сотвори **Е**го по шкразъ вѣию... (родоводи і літа життя потомків **А**дама до **Н**оя).

л. 25. **И**ко **К**аниъ оуби **И**вела брата своего. **М**инѣши лѣтемъ многимъ, и **Р**ече каниъ авелю брату сотвори^н жертвѣ вѣс...

л. 26 об. **С**лово ш крѣтк **Ч**естномъ и о двою крѣтѣ **Р**азбойниковъ. **Е**гда погребоша **И**дама извѣнче^н иже изви^т и возложи^т на **Г**лазѣ свою **Ѡ** древа **Ѡ** негѣ (л. 27) же изгнанъ бысть...

л. 27 об. **Ѡ** дрѣгомъ дрѣвѣ, на немже **Р**азпѣтсѧ **В**ѣрный **Р**азбойникъ. **Ѡ** тогожъ дрѣва изнесъ **Т**игръ рѣка, изрѣи и стоише на пѣсцѣ то^н...

л. 28. **Ѡ** третемъ дрѣвѣ, на немже **Р**азпѣтсѧ **Н**евѣрный **Р**азбойникъ. **Ѡ** того дрѣва изнесе вода потопная, дрѣво шѣта при рѣцѣ **М**ирцѣк...

л. 28 об. **В**опросъ како зачашасѧ тыи дрѣва или како растахѣ толикими. **Ѡ**вѣтъ. **Е**гда насади **Г**дѣ **Р**ай не вѣтѣ тогда ни лѣгѣ, и никтоже токмо вѣтѣ, а наданналъ и що повелѣваше **Г**дѣ садити, а **Н**аданналъ крадыше ..

л. 29 об. **В**опросъ. **К**ако **И**аки **С**овокъ пишасѧ **Т**ыи дрѣва въ **І**ерусалимъ. **Ѡ**вѣтъ. **Е**гда хотише **Г**дѣ **В**ѣтѣ да сожидеть **С**оломонъ до^н вѣій **С**тій **С**ионъ и искаше дрѣва... (л. 31.) **И** единъ мѣжъ именемъ **Е**лисей (об.) дрѣво дѣлаше на^н **І**орданѣ и впаде емѣ секира въ **І**орданъ и **З**апишасѧ въ дрѣво... (демони привесли дерево з під раю разом з головою **А**дама в корію; таким робом і нашли ся всі три дрѣва разом)... (л. 32 об.) и **В**опросилъ **С**оломонъ демоновъ колко естъ **М**и^н **Ѡ** **Е**дена до **І**ерліма, **Ѡ**рекѣша **М**илъ рї. **П**еремѣрили ко быша **М**илъ демоны колко и^н **Е**ст^н.

л. 32. **Ѡ** главѣ **И**дамовѣ. **Г**лава **И**дамова вкорини каше, и никтоже незнаше, **С**оломо^нже изыйде на ловъ,

изяť его вѣри напрасна... (слуга скрив ся в пещеру, що оказала ся „кость а не камень“.)

л. 35. NB. Бм° Ядамъ сѣ. лѣтъ и роди Сїа Сидла... (родовід і літа потомків Адама).

л. 36. Зри Читателю — випавъ з Хронографа літ від сотвореня світа до розпятя Христа.

л. 37 об. Цѣна ѿ-мъ Сребрника... гфнї золотыѣ Монеты Оугорской. Хс Притерпѣвъ Ранъ ѿ-снѣ.

л. 38. Бѣпросы і ѿвѣты како вѣсѣ доваша стын ѿцы... вѣхъ вопросо-одвѣтїв 35 по богословію, фізіології і др.

Всї поввешї статї (л. 7—43) взятї з апокрифів. Паралелї до них можна вайти під одвѣтними заголовками у Порфирьева — Апокрифическія сказанїя I, і д-ра Франка — Апокрифи I—II.

л. 43 об. Слово ш Прѣтой Бѣи. Прѣтой Дѣк вѣи ѿ рождѣтка иш. до воведення во Церковъ Гдню лѣт' г., а во цркви прѣбыва лѣт' лї... (15-ти літ породила Ісуса, на 59-ім умерла. По рїздві ставала в церкві в дѣвичнику зі звїздою на чолї. Коли хотїли з неї зняти се знамя дѣвоцтва, не вдавалось — і Марїя остала дальше дѣвою з дѣвами).

л. 44 об. NB. Са° Хс крестилъ Сѣго Петра, Петръ крестилъ Яндреа, Яндрей крестилъ Иакова, Иаковъ крестилъ Ивана, И прочаи апостолаы. Петръ и Іванъ крестилъ Сѣсю вѣс.

л. 39 (sic). Слово ш сѣомъ Архлгелѣ Михаилѣ. Нехай каждый знаеť іакїнсы чѣда дѣлаи з волк, и розказани вѣа ѿца сотворителя презъ архлгела Михаила... (Проложне оповїданє про арх. Михаїла; гл. в Прологу і Мінеї під 8-имъ падолиста-ноября.)

л. 48. Слово ш Ранахъ Хрѣвыѣ. Єдна набожнаа царица имене° Бриида мешкала в' Римѣ вѣдѣчи мни°кою въ церкви Сѣго аїла Павла, а то та° замкнѣвъшиса на часѣ немалый молилася звѣликою Пиѣнностью и Набоженствомъ до всемилоствяго вѣа лѣы ей Гдѣ вѣъ изъивилъ личкѣ ранъ тѣла Своего Сѣго. а его сѣла мѣть са° оуказавшиса во вшиткнѣхъ ранахъ своиъ и рече зличи сама, вѣрно ти вѣдеť и налїчила ѿ-снѣ. ран' хрѣта Спасителя на тѣлѣ его..

л. 49. Слово на Рождество хрѣво. Деньъ хвалев-
ный, деньъ веселый, деньъ знаменитѣ Зациный, иже вшитки
Справы в Гдѣ възѣ нашеѣ, а зелаца тоты которыи си
дѣкали, при народженю, и вдычно зываѣню Сѣго Члвчен-
ства и вѣстѣва Сго... (Се звичайна проповѣдь на підставѣ ка-
новѣчнихъ оповѣданъ, хибѣ в части о трѣохъ волхвахъ говорить ся,
що „мудрциѣ“ питались в Єрусалимі про новонародженого
короля юдейскаго, що „си родилъ недавно, рокъ томѣ яко
два найболше“; який запитъ зложено очевидно ex-post для
поясненя масової різни в Вифлєемі. Довѣдавшись о тѣмъ Іродъ
призвавъ своѣхъ віщунівъ і мудрцівъ, щобъ вказали де має роди-
тись Христосъ. А коли дізнавъ ся, що в Вифлєемі, призвавъ по-
тайки трѣохъ царівъ до себе, розвідавъ ся більше про звѣзду і пі-
славъ зъ ними в Вифлєемъ свою службу, щобъ вирізала дѣтей. Но
за Єрусалимомъ скрила ся звѣзда. Путники мусѣли вертати
в Єрусалимъ, розлючений Іродъ посадивъ царівъ в темницю і, при-
ставивъ до нихъ сторожа персеянина, який підслухавъ розмову
узниківъ. Розмова доведена до моменту о тѣмъ, якъ —) „нашѣ
прѣдѣдѣ вѣщокъ, валаа, вперской землі прѣѣ тыѣ, нишли-
си тоѣ знакъ показалъ, на „ау“ лѣтъ такъ прѣроквалъ
и намъ на сконѣ писмѣкъ зоставиѣ тыми словы написаѣ —
(на сѣмъ перерывавъ ся Слово в серединѣ третього рядку зъ долу;
л. 56 — четвѣртый). Є се очевидно перерѣбка зъ польскаго Слова
Афродитіана, пор. Франко — Апокріѣфъ II, ст. 11—13.

л. 57. Слово на Рождество Хрѣтѣво. Існо колаеть
дзѣкъ Ісани Прѣрокъ тыми словы: Сѣто Паниа почнеѣ и по-
родить сѣла, и вѣдетъ названо ими Сѣмѣ Сѣмманнаѣ то
Сѣтъ Сѣнами вѣѣ... (обор.) Сѣсхлѣйже хрѣтианскій члвче в по-
житѣкахъ зъ Рождества хрѣва, читаемо въ первыхъ книгахъ
Мойсеѣвыхъ...

л. 66. Слово в жидохъ. Члкъ иѣкоторый былъ
господарный и насадилъ виноградъ, и плотоѣ огородиѣ Сго
ископа къ неѣ точило. Матѣей Зачало пѣ. Мовилъ Хсѣ
Сѣситѣль до оучениковъ своѣхъ в приповѣсткахъ, дѣятого
жебы были сталими оу вѣркѣ. (виноградъ = жиды, виногра-
дарі = жидівська старшина).

л. 74. Слово в перенесеніи мощей иже во
сѣтыхъ Ѡца нашего архіеѣпа Николая. По прѣста-

влєнїи Е҃го и по многиуѣ лѣтаѣ зблзнилиси Поганє на землю мирскю, а звалца На городѣ, и на мѣсто которе звано Лукїа...

л. 77. Слово на ст҃го пер'вомѣника Стефанѣ. Въ оныи дны гдыси збирали оученици и было роптанїє Єлїнское ко жидомѣ, тогда они вї. апостоловѣ старшихѣ призвали... (де в чїм схоже з поданїем у Франка — Апокрїфи III, ст. 28—33.)

л. 86. Быкладѣ дѣхов'ный Пастыремѣ дѣхов'ныѣ достойныѣ: Мовитѣ Гдѣ нашѣ Іс Хсѣ ко Ев'лїи до своихѣ оучениковѣ, Если неволше перекушати бѣдетѣ сїенници правда ваша надѣ книжники и фариसेи кнїйти не маете ко царство небесное... (Проповїдник виступав остро проти жїтя не по евангельським правдам, особливо у духовенства — л. 89 об.) Яле панове днє чиняѣ, годичи коши пожиткоѣ своиѣ, а не смотряѣ годностей комѣ бы мали порѣчити оубо҃гю кинницѣ, Гдѣ бѣа своего. Етакяѣ не пастыркѣ але волки драпкжныи, нащо днєсь приходять церкви хрїтианскїи, наклады, налїкїе, нажитки монастырскїе, на потрѣбачкѣ, на машкары, на барвы, на дѣды, на ковзы, на скрипицкѣ, на потравы романтин, на горнакѣ, на меѣ, на вино, и на пиво, а тыи бѣмоѣцкѣ и проповѣдательє (л. 90) вѣжнїаго слова недостаткѣ и голоѣ терпѣѣ, ещє котѣ потвары и оуборизнѣ со всею оубо҃гою ницетою...

л. 92—93 чистї.

л. 94. Чаломѣ рлї. ѡ добротчинности люд'ской. по славянскїи і латинї.

л. 96. Назви двїв по латинї і славянскїи.

л. 97. Пѣсенѣ ѡ. Немо҃гѣ начати, ѡ жалю вкцати, кака естѣ причина сѣтнаго мира || Много страстна. Ѣ.

На 98 об. в низу: „Сїа пѣсени списатель Андрей Сѣк-дзискїи сїѣ Іереѣ Павла“.

л. 99 об. Хронологїя князей і королевѣ польскихѣ Начертана выстѣ лхѣѣ годѣ. Мїѣ марта днѣ шемого вѣ вѣспасаемой веси Лодинкѣ Надѣ Шличемѣ. І. П. С. П. А. Н. П. Є. Б. тп. (л. 100) Chronologia Xiażat y Krolow Polskich (від Lecha I г. 550 до Augusta II 1763 г.) По сїм слѣдує родовїд Фердинанда від Іосефа I.

л. 103. (Літописні записки). Рокъ 1756. W Styczniu dnia 5. Императорова російська Єлисавета Петровна Преставилася, Тогожъ дня Петръ ѿ. князь Тронъ Московскій Императорства Російскаго всѣмъ... Сі записки по виданому з сьогочаснихъ газетъ польськихъ.) л. 104 об. Мѣсто Мѣнско цѣлоє згорѣло... (Записки польські о смерті St. Poniatowskiego, Radziwiła, Wieliczce; за симъ руські о уступленю Петра II і вступленю на престолъ Катерини II)

л. 106. NB. Moskwa. Katarzyna II. z domu de Anhalt Zerbst Imperatorowa Rosyiska...

л. 107. Polska w Polsce 1756. August III.

л. 107 об. Biskupi Rithus Graeci то есть владыки.. (по польськи; на кінці 108 л.) Зри читателю какієкы имена и Прозвища Євѣпокъ Руской Релігій школо Рокъ 1756. Такъ в' воеводствѣхъ малой Полци, яко и в' великоу князствѣхъ Литвѣ."

л. 109. Рокъ 1756. Die 25, 9-bris w Dzien S. Katarzyny Stanisław August Poniatowski ukoronowany na krolewstwo Polskie w Warszawie. NB. Станіславъ Августъ Понятовскій Шляхтичъ Пол'скій шєранный wrazъ скоронованый на крoлевство Пол'ское презъ войско Московское...

л. 110. Uniwersał na wygubienie Żydowstwa (Chmielnickiego Hetmana Kozackiego — инымъ чорнилом).. Wasyla Waszczyła wnuka Bohdana Chmielnickiego, Attamana u wielkiego Hetmana na wykorzenienia Narodu Żydowskiego oraz na obrone Chrześcijaństwa... Datt w obozie anno 1744... звернений до станівъ Литовського княжества в Вильні, в якимъ гетьманъ виясниює, що йде тільки на жидів за їхъ наругу надъ християнствомъ, а зовсімъ не думає нападати на шляхоцькі маєтки; навітьъ провіянтъ обіцяє брати тільки зъ жидів.

л. 113. Mowa Pana Puzyny z Panem Łosiem. Pan Puzyna mowi. | Powiedzial ktoś — Że kiep Pan Łoś. — Odpowiada Pan Łoś — Że kiep Pan Puzyna, — Niewielka to powinna...

л. 114. NB. Послалъ вѣтъ Гада Пѣрка до царя Дѣда и рекъ: Согришилъ еси вѣс, за покѣтѣ, вниери Сѣвѣкъ що хочешъ, ѿ трехъ речей, або три лѣта голодѣ на землю твою, або три мѣци стѣкати презъ враги, цили

три дни морѣ по всей земли твоей, а ш^н рече; зексюдъ ми т^ксно, але волю в' рѣки бѣа впасти, нижели вѣрки лю^н-кѣи, нехай вѣдетъ Моръ, и послалъ вѣкъ аѣгла своего, и оумерло людей ш^н поранкѣ до шѣкда рѣи. тисичей, оуказалъся аѣгла царѣ Двѣи стоичи з' мечемъ надъ іерѣсалимомъ.

л. 116. NB. по польськи те саме, що на л. 3 по руськи.

— NB. Najprosztego Zwirzęcia — Zrozumisz nature. — Białey głowie czart w Sercu — drugi wlażł za skure.

Найшкрѣтнѣйшо звѣрите — зрозумѣеш' Натѣрѣ, — а нехѣсты чортъ к' Герѣс — а дрѣгій влѣзъ к' дзюрѣ.

На 115 об. запис власности — Lewicki Michał 1830 die 30 Listopada.

Правопис і мова руських статей Зборника доволі чисті; особливо богата правописна сторона: грих зам. грѣх постійно — гришъныхъ 14 об., согришилъ 18 об., 19, гриха 20 об., 52, 61 об., 85, възгришилъ 60 об.; и зам. ѣ еще в слѣдующих разях — в рицк 27 об., примирша древо 32, прихали 53, 76, сверипство 19; і зам. ы — о: подіймимъ 22 об.; зымы 59 об.; люцкого 50. В морфології звертають нашу увагу форми з веселы^н 49 об., межи насѣны^н 58, покриты^н 90 об.; кыхмо 59 об., 65, кыхмы 60. В лексиці замітні польонізми — посродкѣ 16, дзѣсай, хюталыкы^н послѣшником 51 об. (в польськѣм chętlivy) і др.; про шненъ оупадокъ 60 об., къ трѣш^нѣ 76, морскают' сѣгѣ 86 об.

441 ар.
13. (№ 102.) Зборник — складається з 2-ох що до змісту ріжних частин, переважно скорописом: одна — підручник для духовенства в сповненню його обовязків, друга — запис статей світського характеру. Зборник сей, судячи по записам, зложив ся в домі Свідзінського-батька між 1720—1730 р. в Тарнівці. Почерк деяких статей вказує на руку П. Свідзінського (свна). — Зшитки, так само як і почерки, ріжні — що до паперу, величчя, барви; мають 441 л. 4-кя, при. дос.

Книжка була набута у Jereja Swidzinskojo prezwytera Iodyn-
skojo namistnyka Bireckojo Андрієм Львіцким (136 об.)

(Статі церковного змісту тільки зазначимо не розби-
раючи їх змісту.)

л. 1. Казанє на святу Пасху — на тему Евангелія.

л. 12. Побчїнїє на погрѣбкѣ хрїтїанскаго члвка — прож-
носа фрасѣтъ вшелакїи члвкѣ живѣчїи. (кирилицею.)

л. 17. Грѣхї розмантыє вкратцѣ написанныє до спо-
вѣдника и до сповѣдающагося належаѣ и ѡтавы. которїє
сѡтѣ ѡстановле"ны" на сокорѣ, потомѣ мѣтвы ѡ злои тѣчи
по молитвахъ... Списанныє вселѣ Тернов'цехъ при храмѣ
сѣго Славнаго С. Прѣрка Илїи ѡлѣкѣ. — (В статї уживають
ся майже постійно „грихї“.) 1722

л. 33. Книга ѡчител'наи иже содержыѣ вселѣ многиа
вѣщи дѣховныѣ справѣ иже имашѣ главѣ и пѣнктывѣ сѣмѣ-
найцят... (писана) на сокорѣ Премыско" дни кѣ. Инѡария
Рокѡ ѡлѣкѣ. („Списана Павѣломъ“ читаемо в кїнцевїм орна-
ментѣ.) 1681

л. 38. Interdykt przeciwko Czartom u Czarom. † Zaklinam
was Czaronice u Czarowniki na Imie Troycy Przenajswiezszej.

л. 40. Мѣтвы ѡ злоѣ тѣчѣ... (Устав). ѡ. Но имя ѡ...
тѣче злая встановляю тѣ вѣромѣ Гдѣны" Іс Хрїто"...

ѡ... сино" божи" и пречистою Матеріею Сго и сѣмѣ
Івано" Предитечевѣ... (і мн. др.)

ѣ. Ишолѣ Іс с' аплы к морѣ и нашолѣ жинѣ имене"
Єленѣ сѣсю и стрѣтила єи злая тѣча...

ѣ. Гдѣи творче вседержителю всемирныи...

ѣ. Злая тѣче иже коли моя мати смѣтлаи была втѣи
чаѣ коли мене породила...

ѣ. Гдѣи творче вседержителю и вседѣтелю бѣгни рачѣ
быти на помощи...

ѣ. А и токѣ злая тѣче показѣю дорогѣ и пѣтъ прѣ
лѣгла Муханла...

л. 44. Злая тѣче заклинаю тѣ и спираю тѣ и становляю
тѣ и разрываю тѣ гдѣмѣ вѣромѣ... (мѣ ва переписана р. в.
Іванномѣ Добрянскимѣ а дндаскаломѣ глѣмецкимѣ Рокѣ
вжия ѡлѣкѣ мѣца юниа дѣиа гї.)

л. 45. Чинѣ исповѣданію Іерискомѣ.

1732

13

- † л. 56. Слово на Превображенне Гдѣне.
л. 59. Contio pro die Nativitatis Beatissimae (по Луці 11).
л. 61. Sentencye albo wirsze rozne — на латинські виречення відповідні польські проповідки.
л. 62 об. Unizona Weneracyia NN. naszemu m. Panu konferowana.

л. 63. Пѣснь козацка — **О**ни та^а за днѣпро^а тамъ надкодою | стѣла дѣвчина збандуркою своєю, ѿ. | **О**у хуавъ козакъ дай збранинъ | **Н**адыкавъ дѣвчинѣ з чорными шчи-ма ѿ. | **Б**ѣъ бѣомагай вѣгъ... (Козак заграва своїм „слухним пальцем“ на „вельми красній як жук тай волосній“ бандурці дівчини. Пор. І. Франко, Студії над нар. піснями, Бандурка (Записки Наук. Тов. ім. Шевченка.)

л. 63 об. Польські питання і відповіді з і з віршовані славянські виречення.

л. 64. Salutatoria — Responsoria, по польські.

л. 68. Каталогъ фламокъ по разачномъ и^а вѣстѣмъ, здекиѣшого ради Употребленія (!)

л. 70. Поговорки: „Кто нехце замолодѣ працювати — Того на старостѣ вѣдѣ жалувати — На старосѣ вѣдѣ сторбами мандрувати.

Stworzyłeś mię Boże bos chciał — Umiram bo kazesz: Zbaw mię bo możesz.

л. 70 об. Польські віршовані поговорки. — „Ко юности нехотаще трѣждатися — Ко старости закъ постраждеть“.

л. 71. Слово ш смерті як' прїде кчѣвкѣ. Бѣ не-жкѣи чѣвкѣ воинъ силній і многіе звитѣздува на розны^а земахъ и на розмантыхъ коннахъ шдержавъ. Гды при-ближисѣ емѣ конецъ живота его і вившѣ на поли їдачи емѣ на ловекъ і пришла к немѣ смртъ швно зжа^ана втвари... (Спир Авіки воїна зі смертю. Пор. Буєлаевъ — Истор. Христом. 1355—8; Ждановъ — Къ лит. исторіи русской былевой пов-зій, Прилож. 1: Пол. собр. сочин. I, 688—710 ст., 5 списків.)

л. 75. Конецъ проповіди на св. Духа: „**н**ѣк и^аліа на на^а водѣ живѣю дѣа **С**тѣго и наи^а срѣца наша жаждѣца^а вѣч-ны^а веселїа...“ — вивисано з проповіди Кирила алексе.

л. 75 об. **В** четвѣрто^а стрѣны^а синаѣл^а ш головкѣ адамово^а втриш^а. (Звід ріжних вісток про місце нахо-дження Адамової голови.)

л. 76. Час. а. Чесо ради вые написаніе всеі
весеіи к' всеі і ш ницетк і ш сифовк и пр'что дѣк
мрїи. шко тои некк и ма швители во градк но ви к'
града во вѣтєнк на рожтво Іс Хво. Кири^с. ѿ. ли^с
ѿд. Нїк минае^т на^с вѣч^с смутны^и и плачливы^и покриты^и
мрако^ю. шное время вшеже вѣ^с бѣла выхо^с и вѣ^с свѣтла и вк'
домости его...

л. 78. час. а. ш ивѣенію младенец^к и ш рыда
нію мтрей ихъ на ро^ждтво Іс Хво. ли^с пѣ. Вчера во
вифлимк свѣтшиса Глнце прад^ы, а ни^срече^нное веселіе
исполни шнѣ странѣ... (Ѣ се выпен зі Зборника — Кирил
лова книга, Москва 1644 р.)

л. 79. Казани на сценіе Прѣ^стыи вл^чца на
шеи вѣа и пр'но дѣкы мрїи. мци августа дни еі.
По прад^ицк прад^ии^с то е^с по превраженію гдню прад^с
хрїти
шине ияк на^с настѣнѣ^т. на которы^и ма^кка наша стѣла во
сточнаи црковъ та^к явно на першїи сѣовкъ свои^и прад^ивы^и...
взываючи... (Чвете місце для 3-х рядкѣв). Прїид^кте прад^ино
любныи съборы. прїид^кте ли^с состави^и...

ѿ. прѣрокгатила. ижъ шко премудры^и вуд^иничїи
лко а^рхите^тго^р хотичи шкїи ко^штовны^и и приважны^и кмаухъ
а^ско пала^с выставити...

л. 80 об. Епїлогъ Гмѣ^тю поражаного до жи
вы^с. Оухъ мик не^сздномѣ што шкжалова^т маю — же вта^к
вѣанко^с добрѣ шкодѣ поды^имшю — нехотѣлем по^нкти по
вѣк мой часы — на тыи шета^нїи кола и невчасы. — Гн
дале^с часто инши^и вды и^с погрїкано — зѣмлю и камѣни^и
вгровѣхъ прикладано — ал^сси чѣжею не караѣ пригодю
— тип^с вы то не было змобю шкодою... (зложив: Гимни^и
Шва^гга.)

л. 82. д. црѣ. гла^с гї. Елисѣ^и ра^сколѣси колѣзнію своею
еюже и шмре. и прїидѣ кнемѣ црѣ швасъ и плакаса. и про^с.
Казани на погрѣвѣк. (вишес паралельних міецъ з рїжних
книг і творів.)

л. 84—97. „Zwierciadła Korony Polskiej“ зшитки D—G 3.

л. 98. Казанїи розныѣ. на празники Господ
скїѣ такѣежъ (!) и богородичныѣ и на погрѣвѣ
шврѣтаютсѣ в' книжыци сѣи. — Повѣшюваны па-

трона — Пункты на стго Николая: Oculus caecorum, Pater pauperum — 101. Слово на Страсти Гда Іс Христа в сполно^х терпінні нашо^х Іс Хомъ — (104. Як показати наше співчутє страстям Господним; деякі етнографічні подробиці).

л. 108. Слово ш индїйскомъ велико^х царствїи — (індїйський цар Іван описувє його грецькому цареви Мануїлови, пор. № 59, ч. II, л. 54.)

л. 109. Слово вне^х кє. по ст. дѣк.

л. 111. Псалмы избранны — (вирлицею, на маргінесї толкованє).

л. 128. Гд стлхъ — (вписано з метрики львівського єппа Іосефа Шумлянського 1688 р. в селї Терновцях 1723 р.)

л. 135 об. Слово и наѣка Петра стго. Быкла данїа в дшїи и в тѣлѣ. Братии мои милаа, тѣтъ на-счимса писма стого... кгда пѣста вѣдѣ^т земаа царъ роз-неможетъса и сила его ѿ него розкидетъса втѣ^т часъ разсыплетъса каменный городъ... (слово без кінця) иншии вдомѣ его ѡживлетъ, томѣ смѣтокъ избрани^ии, а иншемѣ радостъ и веселіє и прочаа. зри кониць слова сего гдє индє и во книжици ншо^т.

(На 137 об. находить ся списе — Cyrkuly w Polsce).

л. 138. Ad maiorem Dei gloriam... † Екритта розныє списаныи всєлѣ Терновцєхъ рокѣ ѡпѣкѣ. — Истє-рїя в єппѣ Іаковѣ... нинѣитскомъ (як молодих жєнщєи покарав сивою косою та браком води в ріцї, що на його вид не накрїли голов і не відпяли підкасаної одежі).

л. 139. Казаня (на тему о слїпцї, Лука нї., чѣ.)

л. 143. Ексцєрїтѣ шкїи скїта вкаторыи недо-стонтѣ дѣлати. (в маю — Глїба і Борїса, Івана Богосл., Николи; в лїпнїю — Глїба Борїса, Анни, Пантелеймона; в верєснїю — Іосафата, Івана Богосл.; десятю пятївицю по Во-скресєнїю — Пятїонку.)

л. 144. Казаня (на тему: Лука 18, 91).

л. 149. Казаня нед. кѣ. Лук. 12, 85.

л. 153. Польське казанє на недѣлю 50-вицї.

л. 155 об. Горє чловека томѣ имъже миръ соблазнитса — (о роздїлї церквей, проти католиків-Поляків) швожѣ машиѣ Грєчїнїє слово в ѿщипѣнцѣхъ сирѣчь в полякахъ, в поля-

кахъ и измѣникахъ котории вѣрсеи пошли а на рѣсѣ цикаютъ а що ве^нкша хѣла на стѣго дѣла воскладаю^т. **Г**о томъ читан Гречине гдѣ индѣ, ели хочешъ ш то^н знати.

л. 156. Августинъ Стѣи двана^ццатъ речій насвѣткѣ потребныхъ барзо котории зае заживанныи жадного по^рядкѣ нѣгде не^бчинятъ...

л. 157. Нед. лѣ. ш мытарѣ и фарисею. Дивижеса тѣ кеде в г^рода^х и сѣдахъ свѣцкихъ неслѣшностьъ и несправедливостъ ласкавыи несовѣк декретъ штрымаетъ а справедливостъ скривденнаи ещѣ приложитися мѣситъ...

л. 166. Слово на воскресен^не Гдѣ вѣа и сѣса нашего Іс Хѣ сло^венное преподовного Шцайшого кири^а ш прор^оцтва собраное. Гдѣи вѣви прочести. Нѣк хрестияномъ радостъ сталаса нѣк весела е^о неизреченное всемѣ мирѣ...

л. 167. Obłężenie y Starania Mjasta Hieruzalem.

л. 168. Слово ко люде^м вденъ стѣго славного пророка Ілїи. Прибѣди на ратноку ежѣ добротавы, а през Илинны заслуги вѣдъ намъ милостивыи... (Извом лл. 166—8 записъ Павла [Свидѣньского], що списав сю „книшкѣ“ в Терновцахъ 1720 р.)

л. 169. Зизанїа изложенїе ш православной вѣркѣ хрестиянско^ю коротки^м пытанѣмъ шповѣдаемъ для лацкѣйшого вырозѣмалѣна хрестиянскимъ людемъ. Странный пытаетъ и зловѣрный, а православный шповѣдаеть емѣ. (пор. Завитневичъ — Палинодія, ст. 119—130.)

л. 172 об. Oratia o zmartwych wstaniu Pańskim, Słonce zprawiedliwosci zgrobu wynurzone — zniewymownym tryumfem Swiatu ogłoszone...

л. 173. Слово ш оутѣццѣ хѣкой до египтѣ.

л. 177. Адамовое поколѣни.

л. 177 об. Чоловѣкъ еде^н Рѣлѣки Римской наима Францѣкшекъ... (не послухав ради Івана руськой вѣри не іти в „По^хвалную субботу“ рубати дрова в лѣс — кара йому за се: зломане руки.)

л. 178. **Г**о знаменїи крестномъ.

л. 179 об. Вопросо одвѣти на теми загадокъ з библії.

л. 179 об. **Ѓ** въчлѣненїи їдни... (вопросо-одвїти „странного-православного“).

л. 180 об. Писма теѣты, сѣжачїи казно дѣюмъ до казаны и до вѣртїи зыкраныи... (ривнїй, весклякнѣты, трасца трасе видстїт' а злаа жона до смерти головѣ сѣшитъ).

л. 181. Катехисмъ, то в° короткаа наѣка дла цѣкчена дѣтей младыхъ.

л. 183. Вопросы пры посѣженю. (гл. д-ра Франка — Апокрїфн і легенди IV, ст. 410).

л. 186 об. Поджована на памяти смершихъ... (цѣкаве закінченем:) и мы дѣховныи весполъ стими Свогими вцеркве вѣо" сставиचे їда вѣа просїан (за память по небїщїку і за добре здоровлє живих)... тои хлѣбъ которыи есте на" дѣховны" рачыли кхвалѣ и вчестъ їдѣ вѣѣ и впамят' небощїка давати велѣе дамѣемъ, дарѣй хѣ вѣ камъ многолѣтствовати на тои нискости авы также по вестїю того свѣкта по вѣскъ шнаа памат' нїгда не сѣтала.

л. 188. Повѣншована на Воскрїніе їсѣ хво... (обор.) Бѣншована на Рождество їсѣ хво Іеревнїи... (л. 189 об.) Повѣншована на Бѣоавленїе Гдїне.

л. 191 об. Фал'мы нїкотрїе тѣт' положеныи которыи потрібныи сѣт' до мовъ розны" толкованы" покрашъ.

л. 193 об. Стихїра на памяти смершихъ. Гдї гдїи аще бымъ а вѣдалъ вѣккъ жытїа своего и вышол' бым' на герѣ высокѣю, и позрѣлѣвымъ сѣ долѣ на землю, и вѣрилъ бымъ иа гробъ сво" тощъ. шн гробе", мои гробе прѣвѣкчыи мои dome, камене ми сѣсѣди мои, и зїмаа же мати моа, а червїе ми ест' шдежда моа, прѣ сѣдице" течет' рѣка шгнїнаа, поненїе идѣт' праведны", и грїшны", праведныи же по неи прындоша, а грїшныи" же вродѣ не знандоша. ш великїи архангелє мїхалє берї ш на° злато и сребро а доведи на° до правѣда нашего адама, а шнїе ко ни" рече, почтостї тѣ прышли шканныи, ю"є слонце на заходѣ юже торги на розходѣ ю"є врата ца"скїа затворишася, ш мѣти помїлїи ма па"шаго.

л. 194. Се рава Гдїна вѣди мнѣ по глѣс твоємѣ — (слово на Благовїщенє, з польского казаня о однорозї. —

Низом 194—8 запись власности попевича **Андрея Лвкв'цкаго** **Джака Оулюцкаго**).

л. 201 об. (Польська пісня на Різдо:) Wielkiy Zaprawdę tryumpf, i wielkie wesele — Bog w pieluszkach nam dany iest w człowieczym Ciele...

л. 202—5 (друк:) Krotka relacya o Orderze Krzyżackim.

л. 206. (Польська проповідь на св. Духа.)

л. 210—213. (Листки латинно-польських вправ учня пол. XVIII в., цікаві хйба ганебною польщиною.)

л. 214. Sentencyie z Pisma Świętego w Rożnych Materiach — (по славянськи, з 215-го л. о „злыхъ жинахъ“). Sluchay synu przykazania Oycy twego — Iesli pragniesz mądrości y błogosławienstwa Iego.

NB. Sancta Catherina, adsis mihi in doctrina — Tene mihi manum, Ne scribam in vanum — (л. 216 слідуєть польські і латинські сентенції.)

л. 218. Oda zalosna nad Smiertelnymi Fatami S. P. J. W. Імци Pana Adama z Czekarzewic Tarła, Woiewody Lubielskego — (з рядом сатиричних епіграм на двубій Tarла гербу Цюлек з Понятовеким гербу Topір).

л. 221. (Вірші латинські, польські і славянські сентенції).

л. 224. Воскресеніє Мертвыхъ шкше чубо вскльмъ будуще, но страждущи^и неповинно вѣщѣ сѣмь, блаженна, а обидующи^и гнѣлю, в пяти дѣйствіяхъ к ползу члющимъ шнаго показанное. **Ивлєніє 1.** Землемѣрь возвратившійся о^т ни^и сѣмь произраши^и поминетъ в воскресеніи тѣлесъ чловѣческихъ, по подобію зерна в' земли гниюща и ратѣща имѣюще н^и бы^т. — Се нарочно виходилъ Ниви огладати — Чи вѣдетъ тую полѣтѣ сѣномъ пожинати... (в 2-ій сцені появляеть ся священник). л. 225. Дѣйствіє второе. **Ивлєніє 1.** Гипомень страждущій извѣскъ ѿ рѣкы Діоктита свидѣщаго исповѣдуетъ озловленіа о^т діоктита емѣ приключившійся, ише^т же и мѣста гдѣ ви емѣ о^т него скритиса. — Яхъ кровне мнѣ вѣдному прійшло погнѣати! — Недовѣкло ѿ мене имѣній ѿнати! — (л. 225 об.) **Ивлєніє 2.** Діокти^т з' слугами напавши на гипомина кели^т его в темницѣ ѿвѣ

са^х же величаша^х могутствомъ з^ь злобы окъшаеть гипомина увити. (л. 225.) Дѣйствіе третое. Явленіе 1. Тирпкнїа лице проситъ у бога гипомонь о^т вѣды освобожденїа днотитъ же о^т мценїа. — О боже правосуде создателе вѣковъ!.. (л. 226 об.) Явленіе 2. Оради лице окъшае^т что проценїе ѣа не всей, но вградшїй вѣккь, вскорѣже, присѣвшеи ради обонимъ Гипоминѣ и Діоктитѣ смѣрти до извѣтка испо^тни^тса. (л. 227.) Дѣйствіе четвертое. Явленіе 1. Гипоме^н в^ь полусмѣть привитїи о^т Діоктита весело супованїе^н блаженна во^дданїа умирае^т. Гипо: Получилъ чего искалъ Діоктитъ суровїй — Наситилса какъ хотѣлъ звѣрь той мой крови... (сцена як Смерть заглядае^т в очи, а опїсля доторкае^т ся до шїи косою.) л. 222. (!) Явленіе 3. Діокти^т с панства ра^вбол^кса, с^ь сгнєвнцѣк умирае^т, коего слуги в храминѣ отнеса^т. (л. 222 об.) Дѣйствіе пятое. Явленіе 1. изводи^т дїаво^з Діоктита о^т ада, кой показуе^т казни ѣмѣ наложеннїи за обиди. (л. 223 об.) Явленіе 2. Гипоме^н с^ь Ягломь о^т блаженства и^тшедшїй посмѣвае^тса Діоктитѣ отославъ же его въ адъ призвѣточное за тѣрпкнїе вѣчни^х вѣгъ возданїе исповѣдуе^т. (без кінца — обривае^т ся на фразї Гипомена:) Иди посмѣшай во адъ погибели синѣ — не смѣщай очесъ моихъ зрѣши^х бога вину.

л. 228. Pe an Mundo. Rzucam Swiata marnosc poyde do klasztoru — kiedy nimam u siebie w afekcie waloru.

л. 229—252: О тайнах, вопросо-одвїти, без початку і кінца (миропомазанє — священство).

л. 250—264, фрагмент польського юридичного друку кін. XVI в. о законї цивільнім і карнім.

л. 265. Канонъ на вѣханїе Гдїне, велву субботу і на Воскресенє.

л. 275. Прологъ на Воскресенїе Хѣо. Гды всѣ рєчи приходятъ зновѣ особливо — На славное хѣо измѣртивихъ воскресенїе... (дословнїй переклад з польського; для примїра приводимо уступ з л. 277:) Всѣ смѣтки всѣ скарєвы ю^м прѣ^ч стѣшнѣте — а намса вє весєла и радостъ з вѣрѣте. — ...гди панъ на^х панинї (!) и царъ на^х цари кролює што тридѣмѣкъ здавна нѣгди неслуханїй — тридѣмѣкъ на свѣтѣ ѿ проро^к мнлє поже^дани... неприштелєвъ своїхъ средзе похромивши

— што потѣжнїи гетманъ мнѣжне покѣжда(ет) — знакъ звитѣства хорѣнгїевъ тѣю виставла(ет).. (По сїм польсько-руським прольоу ѡде руська віршована промова — 277 об.)

И ци знаете па: же хѣ ѿ мертви^х воскреслѣ...
бо то я и за вас бѣдѣса потикати
кобаси и шовдри бѣдѣ метати
а шкѣ ми видите бѣдѣ и писанки метати
(л. 278) а перепѣкѣс бѣдѣ за пазухѣ ховати
цю радите и: если не втримаю
комѣ ѿ киселю малы тоб ва^х повѣдѣю
бо в' велики^х постѣ барзесмо мало помїно^х
Господинъ¹⁾ издыко^х барзоси были потѣрковали
а ми тижѣ школнїи мѣсимо перекачати
часто гѣсто не вечераючи мѣсимо лыгати...

(голоднї просять о засвлок; змальованѣ тяжкоѣ зими у кметів-загородників; л. 279 впрошуванѣ ся дяка на мїсце в селї — його попис партесним спївом; л. 279 об. друга примївка дяківсько-школярська о запрошеню на обїд:)

Добрїденѣ панове мищане
такжежѣ и камѣ селяне
З розказани старшого мѣсѣле^х тѣ^х стати
а цю ми казалѣ тоб вамѣ бѣдѣ повѣдати...
(впрошув ся на обїд)

(л. 280) бо вшколѣ батка и матки немашѣ
тилко голодѣ а холодѣ с насѣ
лбо то такѣ шкѣ дриги^х (!) днѣс мѣса нанвѣса
вакѣши на пїецѣ троха нерозѣкѣси
скѣтит^х мѣси животѣ ѿ лою шкѣ цнѣсла
не прѣстрѣланѣ бы ми живота
ген ген колѣс я сѣ добре мѣвалѣ
с своего батка вѣупѣ нанїецѣ ското^х лѣгалѣ.
п: мѣвалѣмѣ чѣган гѣдзи и петлицѣ
такѣ тежѣ ко^хпакѣ и рѣкавицѣ
тогда ми сѣ п: добре мѣвали
коли горѣлчанїи рѣки тѣкали...
(скїльки више дяк говорить ся далї.)

¹⁾ В значїню „священник“.

л. 280 об. Тѣтъ виходитъ кака, дѣдъ и чертъ:

Дѣдшѣ моѣ порадо моѣмъ дикимъ минблимо пола
а то намъ вше вказала тамъ жожа вола...

(л. 281.) не дванте цю намъ курманъ лати
мене колижъ кырали усък люди вшвати...

(л. 282 об.) По вшисткимъ виходитъ Спѣлюгъ.

л. 283. Интермедия на три персонѣ. кака, дѣдъ
и чертъ (як л. 280 об.).

л. 285 об. Пѣснь людей зостаючи в тѣперш-
ноѣ некезпеченствѣ в тѣрка. Прими всеблага Панно
пречиста, молениа наша пѣсни, просимо тебе, прими насъ
до себе, нехъ намъ не буде втѣсни... панно пречиста на ты
всю мою надѣю имѣю црице небесна, в тѣтшиноѣ кролик-
ствѣ гдыжъ в некезпеченствѣ зостаемъ в погана, сѣа смоли,
покоѣмъ шедари зотри тѣрка подноги, котрин воютъ, насъ
варзо мордуютъ христианъ забываютъ, церкви монастырѣ,
стыи шатарѣ шгне и поплашю... (церквей, звонів давно нема,
народ плаче). Священници криацѣ, законници вѣлаци, шрѣ-
жнемъ падоша, котрын невинни, вѣ жаднои причины, кровъ
свою пролиша... (Мати Божа вимолви сурову пѣмету безбож-
нымъ поганцам.)

л. 287. Продовженя Пасхальной драмы зі слів пророка
Давида:

Боста яко ста Хс на ради преводеный
возводитъ из ада ро вѣ ринвенный
древле звахомъ до содѣтелиа своего
да на возведетъ погивши из ада Сого.

Ноѣ Снохъ та колали снами
Іеремни Ісани землю шѣливали слезами
Людие во тамъ видѣли свѣтъ велии
Гды маю воскресениа днъ веселны
вижу ѿнѣкъ конецъ пророчества моего
Гды шгладю хта воскреснаго.

Самшиль пророкъ.

Хс воскре в которо повѣдале давно
котори Смерть и ада повѣди преславно
звѣривъ всю вражію державѣ
и самаго люцыпера пыши стѣ главу

на° выводитъ всѣхъ пророкъ з некаа весело
жебысмо шёрклан всеѣхъ аггаское коло.

Intermedia wychodyt.

Діа́ла бога́чева.

Мѣле° ча° роскоши заживати
быль ча° тѣлѣ во всемъ оугажати.

Лечъ таа роскошъ цю зробила
до адѣ ма з тѣломъ втрѣтила...

(діяльог з Ангелом; л. 288 Лазар — Ангел — богач.)

(л. 288 об.) Мѣзика.

И яси Своего ремѣсла шёрккаю
и скрипка свою покидаю
Я того нищого (Лазара) будѣ выпроважати
бы могъ за мною низныъ до вѣа прозѣс вношати.

(л. 289.) бога°.

Щася за чѣда тѣкин стали
же ми ся всѣ пошёркклан... (і пішли за Лазарьом)

И шю (Горкѣ) не вѣдѣ двати
буду на се° свѣтѣ роскоши заживати
вшакъ менѣ немашъ ровнаго
и кмоёмѣ панствѣ немашъ богатшаго.

Смерть виходить і мовить до богача :

Я на цю себе богачѣ такъ вывышашъ
же на°де° себе на° всѣ машиъ... (іди-ж собі до Люципера.)

Богач — Смерть — Чорт 1 — Чорт 2.

л. 290. Продовжене Пасхальной інтермедіи, („chlop“ мовить :)

Почѣшъ певне по пасцѣ пѣки
Гдыжъ ей не помогѣтъ и фѣки
южъ нести менѣ сѣйнаго
понаѣ до домѣ своего власного.

Жена иде и мови :

Дажъ идешъ мѣжѣ чѣмъ не несешъ паски
подобно ей шѣкѣ оу шкон каски.

Chlop.

О тоѣк сѣе вѣе хочѣтъ блазновати
внѣтъ ти почѣс кѣемъ лоскотати.

Жона.

Щожъ то ты мовишь поганине
Перше твоѣ племя изгине
Нѣжели ты мене вѣдешъ шхновати
Перне вѣдешъ са^м кѣмъ того заживати
Я щожъ я винна щобы^о мя забивавъ
Ти^м кѣмъ барзо шхновавъ.

Chlor insydet a zona muwi do ludzi.

Ѓи такъ Ѓвскдонки тыи мѣжи пога^нцѣ звикан чи-
[нити
Кои ему што що вчинить то са ш^м почне^т на ж8^н-
[цк мстити

До корчмы иде почнеси оупивати
и на ж8нк8 вѣдн8 ср^цца добывати
Ѓ корчмы пришовши невстигнетъ сѣсти
Заразъ почнетъ ж8ницк лашти лемы м8 дала исти.

Антипрологъ. Я д а^м.

Что дѣшъ козюкланна Ѓво
Что люкезникъ зршии на сѣ древо... (290 об.)

Продовжене сього „Малого Я д а м а“ на 286-ім л. до-
ведене до апострофи Адама до крестного дерева.

л. 291. Бѣршъ Нарождѣство Хѣо ѣ. (кирил.)

Що за монарха вифлѣшм' нинкъ резидсе
же м8 виистокъ свѣтъ гойне апавадсе... (12 стихів)

Бѣршъ в̄.

Невимовна радостъ днес свѣт8 приходить
гди спречистон панни збавителсѣ родить... (12 стихів)

(оборотъ) Бѣршъ ҃.

Значное веселѣ днес' показало

Предвѣчное слово чловекомсѣ стало

Лежить бѣтъ вѣслѣхъ межи шслами

Звѣзанїи м8 рѣки (ниже в польскѣмъ стиху: pie-
luszkami.)

л. 292. Бѣншованна на Рождѣство Хѣо. ѣ. Звычай то
8 люди посполитыи естъ же зприазд8 милнхъ и пожада-
ныхъ гостен, стѣхуи и веселѣ зажыкають...

л. 292 об. ё. **В**ворилося дна йнѣшнего жроꝗло мило-
сеꝑднѣ вѣго, которое гоннѣ потоки шѣфитыꝗ шасливостен
з ъмпѣринскиꝗ высокостей на весь свѣтъ вышло...

л. 293. р. Звычай то посполитыи з людей иꝗ гды що
веселого и жычливого пѣтѣють на серцѣ, ради то приа-
телюꝗ або добродѣлюꝗ своиꝗ пры словныꝗ афѣктаꝗ презин-
тѣють...

д. Иꝗ маешѣ шповѣдати гды ты кто вѣн-
шѣе. Зпередилаеꝗ ма вшецѣ панѣ жычливостю свою,
еднакѣже кто позно выидетѣ, тинѣ мѣситѣ доганѣти...

л. 293 об. ё. **Б**здѣчи иа йнѣшнего дна великиꝗ весел-
лемꝗ з' Роꝗдѣства Хѣа шграничоныи...

ѣ. **Б**елкаа и Розѣмоꝗ люцкиꝗ нешграничонаа Радостѣ
вшиткогося свѣта стала...

л. 294 об. **В**ѣншованы На воскресеніе Гѣне.
Вѣншю вашицѣ добродѣи шрочистоцю з' мертвих встаны...

л. 295. (Школярѣка приговѣрка на Рѣздо.) Хѣ воскресѣ...
и то правда народилѣся перекачѣ панове шомѣ помиливѣся,
во ми дажѣ головѣ завернѣлъ... (давна радѣсть школяра, що
замѣсть квеслицѣ ковбаев наѣсть ся.)

л. 296. **М**ѣтва стѣго іерарха хѣва Николаа. Стѣ-
телю и свѣжителю хѣвѣ шче Николае, великѣй архирю па-
стырю и оучителю Ісѣленскѣй... (кирил.)

л. 300. **М**олитва Марѣи Египетской ко Прѣтой
Бѣи. Дѣо влѣще вѣе шже вѣа слова плотню роꝗдѣшю, сви-
дѣхѣ оубо оувидѣхѣ шко нѣстѣ благолѣпно ниже до-
стойно...

Мѣтва достѣой праведной Яны. Радѣси стѣа
Янно Прамати Гѣа нашего Іс Хѣа...

л. 301. *Carmina varia*. (Характеристика мѣсяцѣв —
звѣтка з друкованих калѣндарѣв).

л. 303. (Польскѣ вѣрші по 4 стѣхи на теми:) *Złość —*
Nieszczęśliwość — Czas — Fortuna fallax — Expens — Biada —
Nieszczyrość — Wymowka — Pruźnowanie — Sąsiad — Cho-
roba — Brać kto co daie — Pan — Starość — Białogłowa
(*choc stroie robi do czola — Sowa niedoydzie sokoła.*) — *Nie-*
zgoda — Skryty — Dama — Czas — Pruźniak — Milezenie —

Upadek — Przypadek — Przyiazn — Przypadek — Nie spuszczaay się ni na kogo — Leż — Odwaga — Piiatyka (три 4-о стихв) — Głupstwo — Damy — Ubogi hardy — Circulus vitiosus — Cicur incicuratus — Choleryczny (три 4-о стихв) — O białogłowie — Servire Deo regnare est — Piiak — Zły dobrym nie będzie — Zły sługa — Starość — Na niedbałego (два 4-о стихв) — Leżuchowi — Na mocnego — Lenta magis durant quam violenta diu — Ukontentowanie — Porywczy — Białogłowa szpetna — Sunt bona mixta malis, sunt mala mixta bonis — Stara — Zły owoc — O krwi puszczeniu (в які дні пускати, а в які ні, л. 310 - 311).

л. 311 об. Wirsze Misiączne — (латинські, як попередні польські).

л. 313 об. Чотиростихи польські на місяці; назви місяців скорописом. Зміст стихів: приписи гігієни.

л. 315. Віршовані польські вискази — чотиростихи на теми: *Uni parent commissa ministro — Nemo sine suo vitio miser erit — Felix quem faciunt aliena pericula cautum — Ebrius nulla pericula timet — Nocet sua cuique voluptas — Semper tragica est felicitas — Brevis est fortuna favoris — Praedestinata neminem praetereunt — Voluptas contraria honestati — Dos est uxoriam lites — Nullum sine cortice lignum — Ante victoriam ne cane triumphum.*

л. 316 об. O krwi puszczeniu (як више).

л. 318. *Sententiae variae per Paulum Swidzinski In Siemuszowa Anno 1717 Connotata.* (Від 320 по польські — переплітані випивками з латинських авторів).

л. 336. Mowa pewna miana w sądzie konsystorskim przed Biskupem w pewney sprawie.

л. 337. Mowa JW. Imci Pana Jana Hrabi z Siecina na Krasieczynie Krasickiego Kasztelana Chełmskiego na pogrzebie JW Imci Pana Franciszka Żaluskiego Wwdy Płockiego w Jarosławiu u OO. Jezuitow Panny Maryey die 30 Jan. 1736 anno miana.

л. 339 об. Mowa... на pogrzebie P. Sieniauskiego kaszt. krak. przez P. Jabłonowskiego wwdę rusk. w Brzeżanach 1726.

л. 348 об. Dziękowanie za Jey MCPanne Łaszczowne woiewodzianke Bełzką od p. Potockiego; Star. Hal. przez P. Jabłonowskiego Wwdę a. 1719 we Lwowie.

л. 353 об. Вопросы одвіти, гл. у д-ра Франка, Апокрифа IV, ст. 414, № 7—10.

л. 354. NB. Gdy ktoś iechał z pieniędzmi na jarmark pobliski — Przyłączył się do niego jakiś człowiek nyski... (Приказка про те, як легко звалити вину на другого.)

л. 355. Пашка для д'кте" малы^х (з катехизму).

л. 356. Премока до ты^х которыи пріймю^т малъженство, такъ богатомъ яко оубогомъ... (з друкованої Метрики Шумлянського 1687 р. кврвл.)

л. 377. Казана на погребѣк Православного Члѣка Хртїанского — (на тему:) Теченіє скенчахъ. — Не безтлаемницѣ начинна избраниое Павелъ Сѣый житіє людское вѣгомъ называетъ... (л. 382 об.) Начртахъ во веси вѣспасаемой Лодинк Пзъ Ірїи Павелъ Свѣдзѣнскій Прѣ: Лодинскій ѡψϣ̄. Рокъ.

1766 л. 383. Десятъ вожихъ приказанъ — Приказанъ церковныхъ ѣ.

л. 384. Метрика, котораѡ що значитъ, длачого и як' давно е^с в' Цркѣк вѣой тѣ^т вкорѣцѣк шписетса... (з Метрики друкованої Іосифом Шумлянським у Львові 1687 р.)

л. 391. Казне ш рѣстѣк Хѣк: явленіє звѣзди. Сѣ прѣсиди свѣданъ высть хѣ^с испрѣва во та^к еили вони^х во^свни звѣ^ддочетѣцѣк и мѣдри зѣло. Имѣще книги свои, и чтѣще лѣта и мѣцѣк и презирающе звизди малыи и великии.. (Господь виводить Жидів в той час через Мойсея з Бевиту в вони) приклажишасѡ ко странѣнѣк перьсти". И во то время ца^рствѣюще ца^ру валакию во изницѣ^х перстѣкмъ (!). И еше конего волхуѣк вала^м иже жраше сѣнцю и шгню. и то^т ца^рствоваше во и^скитк(ѣ) и призва^н царь валакъ про пророка (обор.) валама ко свѣк и рече, Изъраилъ идеть и много зла творятъ идѣще... (повість про чудесне явленє арх. Михаїла Валаамови і данїй йому заказ не проклинати Израїльтян, бо їх синове) л. 392. процитсѣ^т и наслідатъ гради сѣпостатъ нухъ. (Цар розгнѣвав ся на свого пророка, що замість прокляти благословив Израїля) и рече до него поѣторѣк приведи ми тѣ^сци и быки да пожрѣ вѣо^с. паки ѣторое семѣже паки выкшѣ восхотѣк прокляти, явися емѣ Іггѣнь: ѡ, х̄, ѡ̄, ѡ̄, ѡ̄. т̄. р̄. ѣ. запритиѣ емѣ не кляти нѣ блгсло-

вити, и возьривъ проркъ на страни и днєви, и рече, воснаетъ звѣзда ш ѿ шакѣк и востае члѣвкъ ѿ иѣди иже спасетъ люди своѣ. и снє проч... списашє во книги своѣ. такожде и моѣси пррочествова, исани, и данилово, и самоилово, и еременно... (оборот.) Црствѣющѣ же Голомонѣ во иерусалими и созьда црковъ великѣю бѣс... кѣръ бѣк перѣстанинъ царствоваше во перьскѣ. во своеѣ изицѣк позавидѣвъ Голомонѣ и сьздавъ церковъ кѣмироѣ скон... (опше будови) и постаки конѣк боги злати... воли мидьниѣ и косакнѣ звѣри... болѣвани дрєвѣвани и посреброкани і камшани. шви сѣлүще. шви гѣдѣще шви плашѣще шви трѣвище. шви во бѣни вноүще... (л. 393) вѣше постаки кѣмиръ златъ боѣвань маѣ во шкразъ дѣицѣк млади и возложи наню вѣницѣк царьски на ниже вѣше два каменѣк анѣки изморѣдъ. вѣше и мѣ еи три имена ѣе ира. ѣе оукраина (!) гѣ истошѣкъ...¹⁾ и послѣжде царствоваше лѣгѣстѣк четверокластни... во тои цркви вѣше жрецъ великиѣ именеѣ прѣбниѣк. иже вѣсєгда вѣше стоѣ предъ кѣмиромъ и зрѣше мечтовъ и пррчєствовашє людеѣ во єдинъ же денъ пришедши цркви во кѣмиръницѣ разьдришение (оборот.) сна прѣти ѿ жєрца своего Прѣпина... (Є се один з варіантѣв повного „Глова Афродитѣана“ — гл. у д-ра Франка, Апокрѣфи II, ст. 3, 8, 11, Порфирѣва, Апокр. сказ. II, ст. 149—155 і Апокр. сказ. I, ст. 230—5). Сей список цѣкавий з формальной стороны — кудрявим почерком, виразним наслѣдуванєм велкоруського XVШ в., а з правописного боку дуже частою змѣною и — ѣ (напр. звѣзда), и — ы (вити, ползи) і тричи повторєним „фторын“.

л. 397. И шмокланшнѣ сирѣчѣ заповѣди стѣхъ ѿцѣк тѣ. иі. иже во никєн ѿ сѣми сокорѣк вселєнскихъ. (кврил.) Иже волю оубѣйство сѣтвори и прѣидѣ костѣкѣи цркви испокѣдавѣи сєкє... (л. 398) лѣне комоу (оборот.) потече кровъ износа вѣ великѣи чєѣ да не причастѣса... (л. 399 об.) О кровѣ мѣшєнїи... (л. 400 об. і 408 о блудї з рїдним „духовного брата“ = побратима; л. 401 (о клеветникѣх і крадїжв); Єѣ же и женѣскаѣ Малакїѣ. Єже жина твориѣ єдина другѣѣ и тѣкѣже лѣпо є ѿцѣс дѣховномуу та-

¹⁾ На 394 л. „Госпоже истошѣникъ (великое сѣнце пѣстиѣ ми гѣдѣ радостѣк покидати)“.

коваа испытовати.. (За свм о постах); (л. 403) **О** стомъ прїчастїи. Пїаница да не причастїса. дондеже не встави^тса оупиватиса... (л. 403 об.) заповѣди ш женахъ жена волхвоующи или моу^т да престанетъ и поклетса... (л. 404 об.) Яще штроча крїщено а не пострыжено вла^о его прѣвухъ и тако оумретъ. да шлбчатса родителїе его л^кт̄ а. Жена аще ш своего моужа шкѣгаєт ненавидѣши моужескаго совокоупенїа. но ходитъ тако анадема... (л. 405). **С**т оуко нѣции во хрїтанѣхъ. иже еретическаа дѣла дрѣжаще (обор.) егда коудетъ по заходѣ сннца. не даю^т ничтоже ш своего домоу (гл. ркп. № 140 л. 17 — Арх. I, ст. 48); л. 405 об. **О** второ^м і ш третѣ^м и четвѣрто^м посаганю (т. в женитьбі вдівцїв). (л. 406.) **С**вѣдѣнїа правїа. Яще кто оудавленїноу или кров' скотию невѣдаще или непотрїбно что ш^о... (л. 408 об.) Іерей оучитъ дѣти дѣховныа и заповѣди имъ мле^т давати. Болше тыхъ не прїимати. Конецъ правїа.

л. 409. Посченїе о семи^х тайна^х. (дрїбный пївустав поч. XVШ в.) въпро^с. что естъ іерей. шкѣтъ. Естъ чѣкъ посїиный ш гѣ вѣ..

л. 417. Назка дѣховнаа Іерею Павла Шкѣдзѣнскаго прїзвитѣра Лодинскаго (л. 418) Десятѣро вжое приказанїа... (засвм правди віри і ряд катехитичныхъ статей польсько-русьскою мовою в формї питань і відповідей.)

л. 425. Канонъ покаж^ны^м по вса дни (кирил. пол. XVШ в.)

л. 432. Правило и моѣбенъ ко прѣтѣки вїи ситце (!) пое^тса. наченшю іерею. (9 лл. грубого гладже-ного паперу знаку „кабан“, пївуставом кін. XVI в.)... кѣ вїи прилѣжно прїтецѣ^т. грѣшнїи. сомиренїе^т. сѣмиренїе^т припадающе поканїе^т (обор.) изглоубины дшевныа вла^чще помози ми. мл^рдовакши на ны^т. поїщиса, яко изгнелѣ^т ш множества грѣх^о. не шврати рабы во н^т тощъ. тебе ко єдиноу помощнїица и мамы... (В кождїй ствхирї повтаряеть ся наше — „шдєгїтрїе“; виші грецизма: стамноу 433 об., граматичні особенноти: о мѣрк (зам. мирѣ), сопсетата, рце^т 433 об.; ш всакоа 434 об. і 438 об.; аще пошии ш грѣ-

д'к (!) вне^же жите^ствоуни 434 об.; гж боў 435; хо любі-
ваго 434; совокупіла 436, застоупнице 436 об., сміриніе 437
об., велічїе 437 об., прїв'кгноути, страстїй, предстателнице
438; міроположнице 439; в'тестко 436 об.; Ѡ наход'кци^н
437, возынграса 437, возынграса радощами 437 об.; грезнь
животныи 439; ко рождешемоуся 440

На 441-ім л. листку обложки польська записка Сви-
дзїського о побутї панї Тарлової 1726 р. в Тарнавцях 12 мая.
Мужики, закликані до двора, привтали її двома телятами, за
що дістали квїг до арендаря на 12 „garcy wutki“; жінки при-
несли чотвирі кони яець, за що панї дала квїт на 3 гарці го-
рївки. Переночувавши, панї від'їхала.

14. (№ 199.) Зборник польсько-руськїй; польська часть
пол. XVIII в., руська часть скорописом кін. XVII в. і 1691 р.;
браки дописані кирилицею пол. XVIII в., 41 л. 8-кв, при.
в папку. Ex libris R. Pauli Swidzinski Praepositi Wolo-
dzensis.

л. 1. Contio pro Dominica 13 post Pentecostes. Occurre-
runt ei decem viri leprosi... (Luc. 17). Wielce się podobała Panu
Bogu oddana od tychże trędowatych NN: Albowiem kiedy mu
drogę zabiegaia...

л. 10. **Ѡ** зв'крыта хъ у ш птица^х швычли нхъ
(кирвл. кін. XVIII в.) Вел'блю^х зв'к^р нм'ке^т по все^х т'кл'к
свое^х великїи г'узы. егда^х его кто в' т'кнш брамс нажинет.
тогда шнъ тисншчиса в' брамс все г'шзы всеке в'тагнет.
(оборот.) Слонъ зв'кр' когда хоци^т Ѡпочиншти швират сев'к
едино где дерево не великое... Касилескъ зв'к^р шчинам сен-
ват ч'лвєка. Мелїоди^н рыка так' жалостно сп'кват. слышав-
ши ч'лвкъ сїе п'кнїе лишатся житїа шмирает... соколъ птица
шчинам сто миль види^т... критца животное шчин ним'ке^т.
когда бы верхъ земля вышла здыхлет.

л. 11. Oratio Gratulatoria Sacerdoti Natalis Christi... (11 об.)
Gratulatio novi Anni... Orationes 1. Andreae Oratoris ducis Kra-
koviensis (по латинї і по польськї на рїжні случаї).

л. 25. **Ѡ** Птица хъ и ѡ звѣрѣтахъ каковы сѣтъ. (вирил.) Понеже всѣ животная и пернатая тварь прикоснувшись огню лѣтъ сгараетъ. Естъ же нѣкоторые звѣрѣ глѣмыи саламандра сѣи же огонь пожиратъ. и жигетъ огнемъ и травитъ огонь. а ничтоже огонь вредитъ емѣ и воды непитъ. сѣце ѡ саламандрѣ.. Струсъ.. желѣза пожиратъ и травитъ огне гное.. врачѣ тѣло здобѣ ко врачеванію. (оборот) Славей.. Сатиръ звѣрѣ подобіе имѣетъ ко члвкѣ.. роги.. копыта.. желѣзъ.. орелъ.. Пергачъ сѣи надъ всѣи иныя птицѣ. средлики е° и сего ради нимѣетъ со ними пришециѣ. токмо внощи онъ лѣтаетъ. а вденъ неказвется.

л. 26. Да начне глати ѡ лѣкѣ при звѣрѣхъ, сирѣчь животныи ішковъ во вѣвша **І**сдѣ, рече скимѣ лвичицѣ **І**сдѣ **Ѡ**не моѣ ѡ лѣтораси изымѣе и прочимъ. Егда лѣкъ вхуодитъ во горѣк и прихуодитъ во горѣк и прихуодитъ ему коня ловца тогда ѡ.. (скорописем кiev. XVII в.) — (л. 27) ѡ **Ѡ**ри°. глава **Ѡ**. **Ѡ**ри° величаше е° животное много превохуодяща иныи звѣрѣ... (л. 29 об.) ѡ **Ѡ**рѣк глава **Ѡ**. Естъ же ѡрѣцъ птица... (л. 30) ѡ **Ѡ**рѣк глаъ **Ѡ**. **Ѡ**рѣкъ птица е° чрека всѣхъ птицъ превохуодящи... (л. 30 об.) ѡ **Ѡ**рѣк глаъ **Ѡ**. **Ѡ**рѣкъ е° наъ всѣи птица. чадолюкна е° птица... (л. 31) ѡ **Ѡ**рѣк глаъ **Ѡ**. **Ѡ**рѣкъ е° много глѣна сотворивши глѣдо и идеъ ідеъскѣпоъ и родиъ шѣца... (л. 31 об.) ѡ **Ѡ**рѣк глаъ **Ѡ**. **Ѡ**рѣкъ е° павы краенѣшии естъ... (л. 32 об.) ѡ **Ѡ**рѣк глаъ **Ѡ**. **Ѡ**рѣкъ е° красящиъ птицѣ наъ всѣи иныи птици.. (По кождій статіи находить ся „толкованіе. И ты жео мыслѣныи члвчѣ види..“)

л. 34. ѡ звѣрѣтахъ и ѡ птицахъ повѣсть. како нравъ ихъ естъ. ѡ лѣкѣ глава **Ѡ**. (вирил. пол. XVIII в.) **Ѡ**рѣкъ звѣрѣ старшии е° всѣхъ звѣрѣи.. ѡ медведю. **Ѡ**... ѡ волкѣ. **Ѡ**... ѡ лисици **Ѡ**... ѡ дивѣемъ волкѣ **Ѡ**... (оборот) ѡ верблюду **Ѡ**... ѡ кастори **Ѡ**... ѡ елешнкорѣкѣ **Ѡ**... ѡ **Ѡ**рѣкѣ птици **Ѡ**... ѡ **Ѡ**рѣкѣ. **Ѡ**... (л. 35) ѡ ластовици **Ѡ**... ѡ жоравли **Ѡ**... ѡ **Ѡ**рѣкѣ. **Ѡ**...

ѡ **Ѡ**рѣкѣ **Ѡ**. **Ѡ**рѣкъ е° птица преъ смртію свою жало сѣкѣтъ.

ѡ **Ѡ**рѣкѣ **Ѡ**. **Ѡ**рѣкъ е° птица силная. могла бы члвка ѡ земаѣ на повѣтра поднести.

У харадїи зї. Харадїи птица. аще ли смотритса на хораго члвкѣ. тосѣ члвкѣ шбачиѣ. аще ли же не смотритса на него то шмерѣѣ.

У моноцадїи зї. (обор.) Моноцадїа птица не имѣѣт ноѣ тил'ко имѣѣт двѣ жили на хрѣстѣ. аще ли хошеѣ шпочинѣти тосѣ на дѣрѣвѣ тыми жилами шхопиѣ.

У аелинѣ иї. Аелиѣ птица завистливыѣ. когда видиѣт птѣѣца своѣ тѣчнаѣ. то бѣѣт иѣ носѣ по рѣброѣ да шхѣдѣютѣ.

У алектрѣдѣ дї. (милосердїи взглядом родичѣв на старїѣсть).

У нептирѣ кї. Нептирѣ птица нечистѣ. ко смѣшѣѣтса не по естѣствѣ. но мѣшѣ с'мѣжеѣ жѣна с'жѣноѣ.

У армѣлинѣ кѣ. (Довлѣят сю птѣцю, замазуют иї гнѣздо калом.)

У вранѣ кѣ. Гавраѣ птица чѣинаѣ до рѣ. милѣ слышиѣт трѣпѣ смѣрдѣѣ. приѣктѣѣт к'немѣ.

л. 36. Разѣмѣ спрѣмѣдрѣсти Соломоновои вибранѣ:... (Anno) 1691 Marti 20 Grzegorz Krukinicki (41 об.) — швуѣтавом.

Поставилѣ Хѣ рѣи Навостоѣкѣ и вовѣде коѣ първаго члвкѣ Идама. и рѣче емѣ Идаме. Непрѣслѣшѣи занѣвѣдїи мои.. Челѣвѣкѣ аще хошиши доброѣ дѣло почати. Почни хвалити Бѣ. Молисѣ Бѣсѣ и Сѣымѣ Иѣсусѣмѣ: Шженѣтѣ врага твоего ш тебе шрѣдѣе твое доѣ. ѣ. Сѣва Бѣомѣ сотворѣѣна дѣволоомѣ прѣлѣщѣна.. ѣ. Сѣый Сѣмѣиѣ Бѣопрѣимѣцѣ.. ѣ. Сѣый Апѣли прѣшли вѣлаѣ шшѣшати грѣхѣи.. ѣ. Сѣый и Бѣносныи шцѣ Сѣва шѣстыникѣ.. лютыи звѣркѣ шкратиѣ. Челѣвѣкѣ хошиши вы мыслиши товѣкѣ лихѣи врази. не вчинаѣт ти нѣчѣго. Орѣдѣе твое добро. ѣ. сѣый шцѣ Шѣколии избеавилѣ троѣ мѣжинѣ ш смѣрти.. Челѣвѣкѣ молисѣ великомѣ шцѣ Шѣколѣ. избеавиѣт тѣ печали. И дѣло котрое намыслиѣ еси во радости починаи. ѣ. Сѣый мѣнищи мѣни за хѣ кроѣ своѣю пролѣжи.. и. Прѣчѣла Гѣйжа велика. рѣкла члвкѣ. доброѣ дѣло твое челѣвѣкѣ.. ѣ. Сѣкѣлаѣ рѣкѣо шкашиѣны Иода. Пришеѣ ко морѣ оувѣрѣкѣ шдицѣ своѣю во море. Не рѣвѣла емѣ шивѣла. Но шивѣла емѣ лютаѣ змѣи и скорѣиѣ. Челѣвѣкѣ естѣ ти лихѣи врагѣ стоиѣ на тебе штерѣзисѣ. Штѣбою говорѣѣ. а восрѣци говорѣѣ инако. Покиѣ не творѣи шрѣдѣѣ сѣго

зло е°. і. Благовѣрѣ мѡѡ идеѣ ко цркви ежон... лї. Окаинна
 рѣко воухво злата твоя дѣла. темныи твои пѣт. по-
 немѡ ты идешѣ крѣтїи твои береги. Бѣсы лѣкавїи многиѣ
 людїи всекѣ потопашнѣ шбоюдѡ злыѣ вещи. На единой
 шгоѣ а на дрѡгоѣ темѣѣ. Чѣче зло е° шрѡдїе твоѣ: Се два
 сѡпостата стоѡт на тебе. вї. Сѣмїи Іѡаѡ Бѣсолоѡ оуѣиникѣ
 хѣвѣ пришоѣ ко горы великїѡ разбонники скроти... гї. Ласто-
 вица извила совѣк гнѣздо... дї. Видѣлаѣ Хѣ петра стопаю-
 ща... еї. Сѣмїи Никита... сѣдивѣ ко темници тры лѣкта тер-
 пачи... молитвою своєю дїавола повѣди... зї. Бѡѡ Шрасли
 древа селнаго и листїе его шгнило. Изисподѡ корѣѣ поѡгри-
 зинѣ... зї. св. Іѡаѡ Крѣститеѣ жиѣ во пѣстїни... нї. Летѣвѣ
 голѡб (л. 38) през море тиверїадское. Перелетѣвѣши море сѣкѣѣ
 на дрекѣ бѡгоплодномѣ. извилаѣ совѣк гнѣздо и выкѣѣ дѣкти.
 возрадовалѣсѡ велми Голѡбѣ дѣктѣѣ своимѣ. Чловеѣе радоѡно
 ѣ шрѡдїе твоѣ. Бо пѣт понди кориѣѣно. Я вдомѡ котороѣ дѣло
 помислишѣ. то почнешѣ врадости. то и шаѡно вѡдеѣ. Я ко
 добриѣ людѣѣ шрѡдовати сопротивно е°. дї. Сѣмїи прѡркѣ
 Ілїѡ рече. напиши си дни своѡ старїѡ... кї. Сѣмїи Лѡка
 и Олѡден Іѡѡли сѣмїи рекли. Чловеѣе не лѣчани шмомѣѣ своиѣ.
 кѡ. Великїи кораваѣ вѣжиѣ по морѡ и внеѣ пливѡт сѣмїи шци
 вриѣ ко сѣтомѡ Петрѡ и Павлѡ. Тамѣ имѣ шготоваѣна пища
 бѡгороѡнаѡ... кѣ. Козвыли звѣркѣ во пѣстїни Пергины. На
 древо смотраѣчи (обор.)... кѣ. Сѣмїи лїлѣ Павелѣ рече. Все
 сѣмїи Іѡли вѣнчалїсѡ и трѣждалисѡ кровныѣ теченїе... кд.
 Сѣмїи пророкѣ Сираѣ рече... кѣ. Соломоѡ премѡдрїи рече.
 Чловеѣе танины своѣѡ не изывалии женѣ... кѡ. Сѣмїи Петрѣ
 (л. 39) инокѣ стѡдїнскїи рече.. чловеѣе Бѣѣ токѣ лиха не
 хочеѣ... кз. Сѣмїи... данїлѣ ко лѡвомѣ повержеѣ выѣ... кї.
 Сѣмїи лїлѣ Петрѣ во пѣстїни былѣ лѣктѣ мѡ... кд. Сѣ.
 Козма и Демїѡнѣ врачїе и чѡдотворци... (обор.) лї. Чѣче не
 вхуди два пѣти мысляю... лл. Бѣѣ чѣче лиха не хочеѣ токѣ.
 а вѣсѣ хотеѣчи мѡчиѣ... лѣ. Икѣ пчела летитѣ на красныи
 цвѣѣ... лѣ. Сѣ. стѣртотерпци хѣвы Бориѣ и Глѣвѣѣ снове Вели-
 каго Володымера. Стошета вранскои земли. шскѣтиста сво-
 ими драгими вѣнци даста повѣдѡ рѡскиѣ князеѣ на пога-
 ныѣ доброѣ шрѡдїе... лл. Свѣтлоѣ сїнце сїшеѣ ш красной
 зорѣ. . лл. ст. еѣѣ. Марко рече... (л. 40) Сѣѡѡ Пѡѣѡ рече.
 Чѣче чїстїиши поѣтныи дїѣ... лл. (не став хати на зачарованїѡ

місці). лї. Єтї. Іоанъ дѣмаскинъ... лѣ. Гавріилъ Архангелъ со
нѣсе прине° бѣци радо°... мї. Чловеке хоцѣши добре дѣло по-
чати... мѣ. Єтї. Іоанъ мѣтвѣни... (обор.) Єремени пр°ркъ рече...
мѣ. Летѣли двѣ птицѣ... (пор. нї.) мѣ. Кысоко орелъ сѣ-
ди° а много вѣнъ мысли°... мѣ. Єтї. Іоанъ лѣствичникъ рече
чѣче не чини дрѣвѣ лиха... мѣ. Єтїи Григорїи Бѣсло° рече
не тѣжи ни плачъ чѣче... (л. 41.) мѣ. Єтї. Іоанъ Златоустыи
рече. Чѣче добре дѣло твоє... мї. Єтї. Нікола рече. Чѣче на
всѣ днѣ говори°. Помниши ми бѣ помниши ми... мѣ. Єтїи
Главныи пр°ркъ Іоуданъ посѣхъ перѣшо°. ѥ. Прпѣнаѣ
Мрїи Євгѣнѣскаѣ свѣта°шисѣ ко грѣсѣхъ свои° (обор.) по-
кѣже ко истыню и вѣрѣте Єпсе°. Иды чѣче Гдѣсь смислиаъ
єси добро шрѣдѣе твоє: конецъ.

15. (№ 236.) Fasciculus | Variarum | Rerum | V. Pauli Swi-
dzijskj Presbyteri Wołodzensis. 44 л. 4-ки по 20—22 стрічки
на стор. оправ. в текстуру.

л. 2. AMDG. I-mo Dyskurse o Mądrości Boskiej.
Niedarmo mędrzec Pański początek mądrości na Boskiej zakłada
Boiazni...

л. 2 об. Dyskurs o Protekcyi. Gdzies po szyrokim
polu, czyli ustronnym mieyscu filozof Xenokrates chodząc uyrzy
uciekającego wrubla, przed drapieżnym iastrzębem... (воробецъ
сховав ся під плащ філософа.)

л. 3. Dyskurs o Cnocie. Nie w labędzim pierzu temu
zostawać potrzeba któremu Cnota iest w przyjemności...

л. 3 об. D. o Mowie ladaiakiej. Volat irrevocabile
Verbum. Nie uchwycisz raz zgęby wypuszczonego Słowa leci
z Wiatrem...

л. 4. Nemo sine nevo.

O zgubie duszy. Facilis descensus averni. Nie trzeba
wielkiej przykładać pracy, żeby do drzwi zguby wieczney trafić...

л. 5. A. M. D. G. Historie Różne. Swiadczą historiie
o iedney Sw. Pannie Małgorzacie de Castello... (що в її серцю
дівичім нашли перлу в зображенім Ісуса на ній і родичів.)

л. 5 об. Poeta Jeden niemając włosow na głowie, tak
strzegł owej głowy że nigdy czapki niezdeymował... (раз слу-

чайно з'яв, а тоді впала йому на голову черепаха, що її випустив орел, і вбила.)

л. 6. Młodzian pewny wielkiey fortuny y urody iadąc przez Jedne pustynią ziechał się z drugim wielce Urodziwym Stroynym y grzecznym Młokosem, w ktorego postaci był Anioł... (в дорозі перший заткав ніс і відвернув ся від здохлого пса, а другий від якого то значного вельможни, що в своїм серцю не мав ні кришки добра; розговор, наука загальна. Як один з примірів наведено оповіданє (7 об.) про святу Евфразію, Polskiego nagodu ozdobę, що спасла свою дівочу чистоту від жовніра хитростию, а то за помочію оліїку, що мав чинити тіло невредимим навіть від желіза. Жовнір повірив — спробував сього на ній і на місці відтяв голову. (Гл. після Показячка на внішнім місці). Згадка про самоубійство св. Целарії і Софронії.

л. 9—15 вирізки друкованих статей, O orderach kawalerów S. Marka w Wenecyi i Maltańskich; 16—20 друк. присвята з гербом Ант. Трипольському — з якого то Kalendarza Polskiego XVIII в.

л. 20 об. 1745 A. d. 15 octobris zasnął do Sądu Pańskiego JW. IMP. Jan Ogiński...

л. 21. Kopia prezenty super Poponatum Zahotynensem. Jan z Kozielska Oginski Mściborski Starosta... 6 (?) sept. 1742 w zamku Dembrowskim... dla Utsciwego Jana Maniawskiego Popowicza Dąbrowskiego.

л. 22. Записки про привілеї на повіства занесені в книги земельні староств Сяницького і Черемиського; 1728 р. на Пятківське повіство, 1631 Малявське, 1654 Малявське, 1733 увільненє з підданства свящ. Паукевича з Бризави, 1718 на Лубно, 1696 на Станкову, 23 об. 1699 на Явірники.

л. 23. List Dno Joanni Paclawski officiali fudali Sanoc. в справі наданя повіства Малявського.

л. 24. Продовженє згадок про обляти презент і грамот духовенству: 1666 привілеї всему духовенству Сяницького староства, 1588 Сьмушова, 1669 Тярява Вол., 1624 Іскань, 1558 в справі граничній між Тярявою — Меживродєм — Лодинкою — Wulucz — Глінчем — Вітриловом — Ківським, 1680 1680 Діброяка до Лодинського повіства, 1629 корол. універсал „ut sit unitas“, (обор.) 1719 Стефкова.

24 об. 1742 с'чня 17. посмертна згадка про свщ. Івана в Кривого — „похованийи честно в церквн... прѣзъ мене Јеремъ Евкд'к'йского Намѣсника в'ѣрецкого“.

— 1742 цв'тня 5. посмертна згадка про свщ. Івана Єколовк'ча з с. Ваготина, похований на цмнтарѣ за шл-тарѣ... (як в.)“

л. 25. Kopia Prezenty Super Poponatu^m villae Iskanien' (po † Jakubie Kopystynskim dla utsciwego Bazylego Kopystenskiego syna Jakuba) 24 лют. 1740.

л. 25 об. Зв'істка про обляту 1744 р. королівського привілея с. Глівче на коршемне.

л. 26. Kopia listu Instancyalnego za akolitą pewnym do Biskupa pisany. 21 вер. — 1742 Jan Ogiński z Dąbrowy за Іваном Манявським, поповичем дубровським.

л. 26 об. чвета стор.

л. 27. Uniżona Weneracya NN. Naszemu Wielce MPanu konferowana. = Тамснє звычайнє Piero z pochwałami, | Garnie gdzie Wielkie y Iasne Cnotami | Imci stateczność zacne urodzenie | ... (17 стрічок.) Iasniey honorem iak Niebo gwiazdami. (обор. і слїд. стор. чветі.)

л. 28 об. посмертна згадка 1745 р. 8 с'чня про Марію попадію Глоденську жену свщ. Івана „а то з' указїи зятя своего Івана Манякского, который ей предъ Смертию значне потрѣтналъ“.

— NB. Vide in Castro Premisliensi F. 2 da pridie St. Nativitatis BVM. 1655 anni Consensus Ioannis Casimiri Sup. empfione certi Fundi a Successoribus Zasanski, Pannom Zakonnym Przemyskim.

— 1723 oblata вншого акту тмже.

— 1649 oblata Privilegiorum „

— 1671 „ „

л. 29 об. — 34 об. урив. Kalendarza Polsk. y Rusk. з прнсвятою Andrzejowi Wolskiemu і гербом Łętowskich.

л. 35 об. 1691 Devotus Joannes Petrowicz presbit. Hlumecensis nobili Dobranski summam certam super medietatem poponatus Hlum. inscribit.

— 1745 пов'ітря в Б'крчѣ в с'т. Шн'к, смерло люда розного Р'ского, Полского и жидовк' триста шнст'дєсѣт'.

— 1638 obl. privilegii super proponatum Starego Bircza.
л. 36. 1743 мѣа мая 31 † свѣщ. Вас. Коритенскій
презвит. вѣси Малыки, похоронный чество въ храмѣ ст. мѣ.
Параскевѣи.

л. 36 об. Prezenta на Криве Marcellego на Dydni Dydyn-
skiego 1728 р. 19 падол. по † Вас. Козловскѣм для Івана Ан-
тоняка.

л. 37. Привилей поповіству в Свмушовѣи 1734 р. і 1725.
— 1744 серп. 2. „Новодѣ была великаа шкодѣ немало
такѣ взбожахѣ яко вгородахѣ и бѣдынкахѣ наробила...
(у свѣщ. Свѣда.) на Полю шенова названно“ на трѣицѣтѣ кѣпѣ
Примѣнила и вниветѣ шкериѣла и по инныхѣ вѣсехѣ рѣины
начинила великои... (Згадка про Вислу і Перемишль).

л. 38. Презента на поповіство в Варѣ по † Луцѣ Кищаке-
вичу його синовѣ Іякинтовѣ 1744 р. Автона Конопацкогѣ.

л. 39. oblata привілея для поповіства в Станковѣи 1696.

л. 39 об. 1743 р. 24 жовтня † свѣщ. Луки Кишчака.

л. 40. 1708 oblata привілея на поповіство в Бривзавѣ.

л. 40 об. 1744 р. жовтня 26 (ноєврия 6). Пожегналѣ сѣ
з' свѣкто“ велиможный Бѣго мѣтѣ Панѣ концехѣ Замерницкѣи
староста мриглоцкѣи...

— 1744 † свѣщ. Стефанѣ Телесницкѣи зѣ Селискѣ.

л. 41 об. Antoni z Kozarzowa Zerzewski wsi Sufferyny Za-
stawny Possessor — презентує поповича Івана сина † Луки
(Кишчака) на свѣщеника в Сувчинѣ.

л. 42. 1652 на Глівчу, 1663 деякі вольности руськ. ду-
ховенству, 1624 і 1743 Ісканѣ.

— 1743 лют. 6 в нед. мясопуст. „Декица Бѣдокиа
а цорка славетного андрѣя вѣрѣлицкогѣ мѣщанина диновскогѣ
выдана за мѣжѣ до вѣри за славетного Івана Поповича
варскогѣ а сина Іерѣя Лѣски“.

л. 42 об. 1743 фѣвр. 20 † свѣщ. Григорѣи презвит. вѣси
Крѣцова.

— 1743 Пожегналѣ сѣ з бративѣ законною шхѣдичи
ш сѣго жития Пречестный Законникѣ Фѣларетѣ Шелкин'-
скѣи в Градѣ Лѣвѣк, на шнѣ вѣдѣщѣи вѣкѣ; котѣромѣ не-
хѣи свѣтлѣсть вѣкѣвѣстаи Присѣкѣлетѣ вѣцарѣствѣк не-
вѣсно“.

л. 43. 1640 і 1694. Привилей на пошество в Траві Сольн., 1670 Stanisl. Pieniąszka.

— 1430 in actis Terrestribus Sanocensib. Języczki dictis Privilegium Kraynikom Uluckim serviens; 1720 privil. circa sculteciam in Ulucz

л. 44. 1744 р. січня 6 † свщ. Іван Копистинский свщ. села Острова по^з Перемишлем.

In multiloquio non deerit peccatum, qui autem moderatur labia sua prudentissimus est.

л. 44 об. Пѣснь Гвѣцкаш.

Флашкангъ мой потѣха кѣлшокъ врадости — Янишса анха кою тиако звысокости — аринда^р мой батько и мати — зашо мѣса клопотати — шрожъ по жѣрѣк.

Аринда^рка лѣчше знае чого мѣ потреба — Повнѣ квартѣ наливае, хоцъ каже нетреба — Повнѣ квартѣ наливае, горѣлки мѣ достарчае — Каже ми пити.

Шкѣ горилки нестане, корока немала — Миша ми ариндарка шо горѣлакѣ мѣ кри^т — ко швами кажетъ пити тася не жѣрити — шо денъ три квартаи.

Правдивый той человекъ, который нетъ горѣлакѣ — Скоро прійде до домѣ возметъ вѣти жѣнкѣ — вѣдъ ми жона правдиваи в каждой рѣчи весолаи — да не лай мене.

Вдомѣ неспирчай, да не вникаюся — Скорошми идѣ до домѣ тай некаляюся — Скоро прійдѣ до своей хати, зара^р кажѣ исти дати — Потн^х идѣ спати.

16. (№ 105.) Зборник свщ. Павла Свідзінського скорописом 1740 р. на 16+113+24+40 л. Q fracto прп. дошка в шк. з застяжкою.

На 1-ім обор. нумер. листі наклеєне дереворитне Розпятіє з підписю: Consumatum est.

л. 1. Слово ш створеню Нѣла і Землѣ. Іды сотвори вѣкъ небо и землю и рѣ^к да изведе^т земля плодъ свой, и вы^с тако... (л. 2) Ё сотвореню Ядлама. Іды сотворилъ вѣкъ небо и землю, и вся земля... (л. 3 об.) Слово ш женѣ Ядалмоу кѣ. И по сотвориню вшиткихъ скотокъ, и вшиткихъ птицъ небѣ^сны^х... (доведено до місяця:) Сидѣ

вмстѣ Сїѣ, и именована ими вѣдѣ ено° сей оупова приизкати
ими Гдѣ бѣа.

л. 9. Вопросы одвѣти: „Веле лѣтъ жила ада“... (і його
наслѣдники) — 9 об. Про Ноя і його ковчег.

л. 10 об. Положи бѣ ѣ. мученій на канна за брата его
авела. ѡ. Бѣа разгнѣва. ѣ. Ѡца wskорби. г. Матерѣ без-
чаднѣ сотворы. д. Брата оуби. і. Крокъ пролиа. ѣ. Землю
wскверни. ѣ. Пда wбнови.

л. 11. Гѣ пшницахъ. Горѣ встающимъ изъ оутра
и квасъ пиюци, и ждѣцимъ на тоже вечера, вино бо нхъ
сожжетъ, со гдѣсами бо и тимпаны рѣго не wглядуютъ.

— Вопросъ. Сила лѣтъ Ной мѣлъ... (і иші вопросы
з библіиноі історіі); (11 об.) Ктобыси на Гдѣ бѣа выжій ро-
дити мѣлъ? Боровицъ, бо вѣкъ в' жоловѣси народилъ, а ко-
ровицъ в' стропк... (гришного)... (л. 12.) З свѣв Новвих: Сима
пошан канлане, а з' афѣта шашута, а з' хама пошан хлопи,
то естѣ роботники, а з' мѣнта пошла москва.

л. 12. Dzieie znaczniejsze od Stworzenia Swiata do Xtusa
Pana. (л. 14) Po Salomonie Rząd krolow Judy, (л. 14 об.) Po
nich rzędzili krolowie Pogansey, (л. 16) Opis pierwszych rodzi-
cow wiele lat ktory żył.

л. 16 об. Зри Читателю. Сню книшкѣ списалъ сїѣ. Іерїй
Павелъ прѣзвитерѣ нарох. вѣси Лодины на Зличемъ при
храмѣ Рождѣства прѣтой вѣци, Намѣсни вѣкрецкїй. Рокѣ
вѣго лѣм. мѣца марта дни ѣ. Рѣкою своєю власною.
X. Paweł Swidziyski, Pleban Łodzinski, Namiesnik Birecki,
вѣрною поклашеся рѣкою.

— Слово стѣго Мѣдодїа Сїпа Іерїлиского, w
царствїи Муханловѣ, и w царствїи Антихристо-
во и w штатныхъ днѣхъ зачинае прѣзъ моцъ ми-
лостиваго бѣа и сїа єдинороднаго и стѣго дѣла.
По вѣдомости нехай вѣдетъ всѣмъ ижъ дѣбою кы ада
и ева, колижъ (обор.) выгнанныи были изъ раю... (ввдруко-
вано у Памяткахъ IV д-ром Франком, ст. 291—292.

л. 41 об. Sędziowie ludu Izrael.

л. 44. Посланіе ко стѣмъ ѿцемъ горы Ядонской ѿ православныхъ вѣры Россійской а землѣхъ Угорской Хрѣтианъ. Иже во велицей чести и бѣгодати приѿщинѣ и оукраинѣ во иноческѣй чи^{нѣ}; извращномѣ, вѣжественнѣю бѣгостію, еже быти наставникъ, и оучителѣ и пасты^{рѣ}. извече^н вѣжественного писанія. . вѣнеизвраннымѣ (оборот.) ѿцѣмъ і кн^{рѣ} Гавриилѣмъ прото Стѣмъ Горы Ядонския, и азъ гришый меншій во чѣкцѣхъ, недостойный х^рс^т рабъ, Ла^нко ѿ месеци кролевъ логофетъ, смиренно метаніе приноси^т... (л. 47) Писа^н в' в^сх^нк^к градъ в' лкто земѣ. (1534) Пандша краля Угорскѣмъ логофетъ Ла^нко ѿ мо^цци.

Ѿвѣтъ. Ѿ прота Стѣмъ горы Ядонския и всего Божора и^{хъ}, Пандшъ кролю Угорскомѣ, посланіе второе, и ѿвѣтъ ко спрошенію его, противо шчинна Лютера, оучителя ихъ...

л. 62. Genealogia Jesu Christi D. N. secundum Math. et Lucam combinatos.

л. 63. Слово стѣго прѣрка Ісаіа ѿна Ямосова сориданіемъ і со слезами ѿ послѣднихъ днехъ. Тако глѣтъ Гдѣ послѣшайте мене сѣове чловечестіи, и веркѣте сокѣ вразѣ вск рѣчи оустъ моухъ... (Памятки IV, ст. 252 - 4).

л. 74. Зры Читателю і Биждъ. Члѣкъ единъ Імене^н лакта^нтибсѣ ѿ Сибиалъки ѿ сѣдномъ дни такъ пише^т, когда (оборот.) маѣ^т прѣити скончаніе свѣкта, первѣе вѣдѣтъ в' людѣхъ великѣи страхи... (л. 76) вѣдѣтъ свѣктъ дѣса^т мѣжевъ, моцныхъ, повстанѣтъ единъ из нихъ горшій, и зерошій, которій Язію, и Яфриксъ вѣдѣ, и нынѣ землѣ по^с секе по^добье, и разоритъ вѣрѣ, и розо^рветъ, а свой зако^н исправи^т, и оуставитъ (оборот.) паньство свое.

л. 77. Ѿ стѣхъ Іконахъ і ѿ вѣразехъ слово и вопросы Яданашиа Ялѣξανдрійскаго ко антиухѣ князю.

л. 82. Слово інока Маѣѣима ѿ вѣкци Сїсовѣ ѿ сѣ^н ѿ ѿнѣ еже пише^т иконники вѣкци сїсовѣ. Вѣдомо да ти е^с, шко сїа пословица елли^нска сирѣчъ грѣческа естъ... (84) Мити^рфию... Члѣкъ старостію вѣдѣ^рти^н въ мѣстѣ темнѣ... иже пише^т на Іконѣ сошествіа стѣго дѣа. Се слово Макевма Грека.

л. 15 об. Гисторіи ѿ Милосѣ^рдныхъ и Милостыню творашихъ. O Pietrze Tylickim Biskupie Krakow-

skim (12 тисяч грішми подачок бідним річно, крім того натурою).

л. 86. Druga o krolu Francuskim (Роберті, що денно тисячку бідних піддержував).

л. 86 об. Trzecia (Тит імператор — Deliciae generis humani, Zygmunt I — oyciec a nie krol, Zygmunt III — Pius, по сімсот злотих денно на духовенство видавав, крім вищих милостивь).

л. 87. 4-ta. Czytamy o Tyberiuszu Konstantynie (як вже не мав з чого видавати на церковні потреби і на бідних, найшов в одній зі своїх комнат камінну плиту з хрестом в підлозі. Не хотячи, щоб по хресті люди доптали, казав плиту виняти. Під плитою було ще дві такі самі, а під ними великий скарб, якого вистарчило на всі його потреби).

л. 88 об. 5 ta. Pisce venerabilis Beda... 720 p. Англієць Дрітельм завмер на одну ніч та видів судьбу душі по смерті.) Пор. № 99 л. 80.

л. 90 об. 6-ta. Powiada Grzegorz S. o Biskupie parmitańskim... (przybil się do wyspu, bocik = лодка = ботвк, buchopek chleba). Слуга єпископа упав з лодки в море, пірваний вітрами відбив ся далеко від корабля; держав ся тільки на лодці, як на коні, в голоді і холоді кілька днів. Єпископ відправив за його душу літургію, підчас якої слуга одержав бохоня хліба, а відтак вітер заніс його до Сицилії. (Пор. № 99, л. 57.)

л. 93 об. Мова по шєкдѣ жалокномъ. Бжественный Давидъ и Проркъ вжій в' џламкѣ раї...

л. 95 об. Historie rozne. 1. O Vigiliuszu Papiezu. (№ 99, ст. 1.)

л. 97 об. 2. O zapamiętaniu grzesznicy. Discipulus pisze o iedney białogłowie gniewliwej... a czynila się dewotką... не могла прийняти посліднього причастія, бо Господь відвертав ся від неї; вмерла непростена. (№ 99, ст. 3.)

л. 99. 3. O Borromeuszu S. (№ 99, ст. 4.)

л. 100. 4. Hist. o świętokupstwie. Za czasow Wiktora II Papieża... (№ 99, л. 7.)

л. 102 об. 5. Hist. o królu tyranie. O królu perskim Saporze pisze Zonaras...

л. 103. 6-та. O cesarzu Heretyku. Anastazyusz Cesarz... (№ 99, л. 11.)

л. 103 об. 7-ма. O Lekkomyslnosci. U Wakaryka S. ucznia Świętobliwego opata Kolumbana... (№ 99, л. 11.)

л. 104. 8. O nieposłuszeństwie. Persowie w niektorym mieyscie (!) Swoim słuchając Millesa Biskupa...

л. 104 об. 9-та. O złamaniu Przysięgi. Pisce Baptista Fulgosus i Ludwik krol Burgundyiski... (№ 99, л. 11.)

л. 106. 10. O Ferdynandzie Tyranie, krolu Neapolitańskim. (№ 99, л. 11.)

л. 106 об. 11. O Pob-nosci Xiążencia Lotarynskiego. Arnolphus Xiąże Lotarynskie... (№ 99, л. 15.)

л. 107 об. 12. O dwuch Uporeczywych Złosnikach. Dionisius S. Areopagita uczen Pawła S. apostoła pisze w liscie swoim o Karpie biskupie kreteńskim... (№ 99, л. 36 об.)

л. 109 об. 13. O Pokusie Metrona Sw. (№ 99, л. 36 об.)

л. 110 об. 14. O iednym Heretyku. (№ 99, л. 67 об.)

л. 111 об. 15. O Białogłowie Melankoliczney. Ex Iacobo Vitriaco. (№ 99, л. 68.)

л. 112 об. Porządek cudów od P. Jezusa uczynionych y ińszych Spraw Jego...

л. 1. Complementa Natalis Christi: 1. Kwilącegosię dzis w Bethleiemskiej stajęce... 2. Gdy kwiat Niebieski... (об.) 3. Słāca sprawiedliwosci... 4. Слонице справедливости... (л. 2) 5. Gratulatio. По ѿдланыхъ, а правѣ темныѣ фрасенкахъ... (л. 3.) 6. Знаменитый день ѿнѣшный.. (л. 3 об.) 7. День веселый... (л. 4.) 8. Дивная и нѣгды несанханаа на свѣтѣ показалася сцена... (л. 5.) 10. Lzy wcielonemu Bogu... 12. Gratulatio Sacerdoti R. Graeci. Речь савшная а бѣс милаа...

л. 6 об. Gratulatio Resurrectionis Christi. По накл'ныхъ невчасахъ а барзо великиѣ фрасенкахъ... (л. 7 об.) Alia. Бѣншю дзѣксѣйшон радѣ'нои соленикзацин... Alia. Swiadczą historykowie, że przy Narodzeniu Pana znak był... (8 об.) Alia. Nie innego dnia w progach W Pana... (л. 9.) Alia. Здочикани ѿнѣшней оурочности...

л. 9 об. Wiek swiata VII. Co sie dzialo w Judei na Xtusa у Apostołow.

л. 11. Gratulationes Natalis chto. ѿ. Звѣчай то оу людѣй посполитый естъ. (об.) ѣ. Отворилосѣ днѣ ѿнѣшнего жродло... г. Звѣчай то посполитый оу людѣй, и^м гды цю весолого... (л. 13.) д. Бѣдѣчи ѿ ѿнѣшнего днѣ великою радостно... (об.) е. Бѣликамъ и разсмо^м людски^м неограниченая радост... (14 об.) з. Отверждѣ на Покѣшова^ннѣ. Упередилосѣ мы вашицѣ жичанкостю своєю...

л. 15 об. Zycie osob specyfikowanych у czas akcyi со знаcznieyszuch. (подїѣ библіѣнї.)

л. 16. Pytanie. Ktory naupierwszy język na swiecie. Odp.: Hebreyski.. (обор.) а gdy po potopie lud sie rozmnożył. wzielisie do budowania wieży babilońskiej gdzie im Pⁿ Bóg języki pomieszał. Są główne języki, że od nich inne pochodzą. а ci są główne, iako to: Hebrayski, Grecki, Łaciński, Teutoński, y słowiński.. z Słowińskiego. Polski, węgierski, czeski, moskiewski albo Ruski, Tatarski, Bułgarski, Turecki pospolity. Gdyż powiadają że iest na swiecie 70 językow czyli Narodow. Jako świadczy Genesis 10. Koniec.

л. 17. Покѣшова^ннѣ Рождѣства Хрѣтова. ѿ. Powinnym moim przeciwko WPanu affektem... ѣ. Obligowanym zdawna affektem winszuie WPanu... (об.) г. Sama chęć у zwyклы przeciwko WPanu affekt... д. Przy nowonarodzonym Chrystusie... (л. 11.) з. Affekt mi sam dzis rozkazuie... (об.) ж. Niski oddawszy WP. pokłon... з. Dzień wesoly dzień szczęśliwy... (л. 19.) ѿ. Powinnym moim przeciwko WP... (об.) ѿвѣтъ на Покѣшова^ннѣ. ѿ. Za powinszowanie pospolitego swiata szczęścia... (л. 20.) ѣ. Odbiram z chęcią Braterskie WP. applauzy...

л. 20. Покѣшова^ннѣ Нового Рокѣ. ѿ. Ile w Roku następujących dni... (об.) ѣ. Pospieszylem nowego lata powinszowac WP... г. Rok nowy szczęśliwie zaczynamy... (л. 21.) д. ѿвѣтъ. Confundor affektem W Pana... ѿ ѣ. Odbiram przy powinszowaniu nowego roku...

л. 22. Покѣшова^ннѣ на Бѣошва^ннѣ Гдѣне. Przewdzięczna wodom Iordzańskim estyma... (обор.) Alia. Прѣскѣт-ный дѣнѣ дзѣксѣйшїѣ вшиткого цѣастѣ ѿшого...

(Лунник.)

л. 1. Наставшо^т мѣца ш потрѣбныхъ днѣхъ оуказъ. Бѣ первый дѣнь лѣны Яда^т созданъ бысть... Бѣ второй дѣнь лѣны Евва создана бысть... (3. Каїн родив ся, 4. Авель, 5. жертва Каїна, 6. Сиф родив ся, 7. Каїн убив брата) то^т дѣнь вѣда^т на пѣтъ не ити, кѣпю не дѣлати, погиклоѣ не швращетъ ся, ро^тное клѣт^тникъ, и клѣдница, и паница (л. 3.) нездорово и нещасливо, клѣсовъ нестрѣчи, со^т два дни съвѣдетъ ся, вѣпрѣ чистити и кровъ совѣк пѣщати вто^т дѣнь...

л. 8 об. Привіти хороби від 8—30 дня місяця.

л. 10. ☿ дванадѣсати планѣтахъ нѣныхъ. Ѧ планѣта іарѣ^т слѣжитъ мѣс мартѣ. Перваа планѣта сѣха и тѣла, шгненна дѣржи^т главѣ и лицѣ... (на маргінесѣ наклевно з калѣндаря зображене барана) — (л. 11.) Планѣта вѣ. Таврѣ^т слѣжитъ мѣс апрілю се естъ Юнецъ, (л. 12.) Пл. вѣ. Ємені^т слѣжитъ мѣс маю се естъ близницъ, а на вѣсто^т сѣнца стои^т. — (л. 13.) Пл. дѣ. Канцѣр^т слѣжитъ Мѣцю Іюню сей естъ ра^т, и стои^т на западъ сѣнца. — (л. 14 об.) Пл. є. Лѣкъ сѣла слѣжитъ Мѣс Іюлю ш полѣдна. — (л. 15.) Пл. зѣ. Бѣкрѣга слѣжитъ (обор.) мѣс августѣ се естъ дѣква. — (л. 16.) Пл. зѣ. Анѣра слѣжитъ мѣцю Єнѣврѣю се е^т іарѣ^т. — (л. 17.) Пл. й. Єкорпѣи полѣночнаа слѣжитъ мѣцю Єктѣврѣю. — (л. 17 об.) Пл. дѣ. Стрѣлецъ слѣжитъ мѣс Нѣвѣврѣю. — (л. 18 об.) Пл. і. Єтѣдена и Єсѣха Кѣпріко^тнѣсѣ полѣдня слѣжитъ мѣцю Дѣкѣврѣю. (Кѣзюрогъ.) — (л. 19 об.) Пл. лѣ. Якварѣю^т вѣсточнаа слѣжитъ мѣцю гѣнварю. (Wodoley.) — (л. 20.) Пл. вѣ. Пѣсѣцѣ^т Запа^тнаа слѣжитъ мѣцю фѣврѣлю. [На маргінесѣ наклевні кождѣй раз одвѣтні знакѣ з калѣндаря).

л. 21. Зри читатѣлю шко воходѣт и исходѣтъ взодѣкѣ^т сло^тцѣ.

л. 22 об. NB. (по польсѣкѣ) 6 днѣв творчѣсти Божѣи.

л. 23. Я се сѣтъ сѣд^т планѣтѣ кратко выпи-
сано. Сѣнце. ☉ Недѣла естъ моцъ днѣвнаа цѣ^те, сѣхо
и горячѣ, а моцъ маѣ^т во вѣсѣ живо... хтѣсѣ по^т ни^т на-
родѣт, ш мѣрѣт и моцный, часомъ смѣтный, цѣднѣй дѣврѣй,
шлѣхѣтнѣй, вѣкльхъ шчѣй, крѣглого лица, долѣгъхъ воло-
совъ (об.) велікого чѣла, рѣжного возрѣстѣ, малѣй голо^т со-

ромлю^маневый, на оу^мдреню а ласый, вѣдетъ живъ лѣтъ рѣ.
Понѣделокъ мѣць С. (л. 24.) Во второ^м Марсь, (обор.)
Среда то е^м Меркврѣи, (л. 25.) Четве^р Юпитеръ. (л. 25 об.)
Пятокъ Венсь, (26 об.) Субота Сатврнсь.

л. 27 об. ꙗ се промви Гдѣ бѣтъ знаменіе Илтіано^м,
и намъ тако^мдѣ, шко во всяко^м мѣци по два дны злыхъ, ни
кровъ пѣщай Ни сады сади, Ни вдо^м старъ входи, ни свад-
бы твори, Ни кѣпю дѣй, Ни вдо^м новъ входи Ни Рѣчного
дѣла починай Чого вѣди на добѣ, Ни На пѣт ходи Ни пи-
вокарн, Ни зѣлю копай, Ни церковъ строй Ни пи^р ко^р: Ни
книгъ писати и втѣм дни Ѡ всего злаго стѣречиса потрека...
(кожда 1-ша буква велика киноварю).

л. 28 об. М^мта Слонцѣ вниже входитъ На вся Мѣци
Ѡхѣтъ зри.

л. 29. Четыри крѣмны, то ест^ь дѣ. часы коли кропа
з^ьнеба сходитъ, и скоторыи бывает^ь штрѣти, на всяко^м
питіи, и стого людѣ^м вѣрзо ест^ь шко^мливо, и которійсѣ не-
стерже^т питиѣ ношнаго, и^м кропа назначена кывае^т, прохो-
дитъ каждѣю накрѣтѣю сѣдинѣ, во шна ест^ь сама в^ьсокѣ,
и кывае^т каждого рокѣ дѣ. кро^т...

л. 30. Сказаніе шко шврѣтаетсѣ Мѣсонѣт^ь великій.

л. 31. Ѡ крови Пѣщаню короткая Наѣка Най-
перкѣк зри коли кровъ пѣщати маешъ. (гл. л. 33
об. — 34.)

л. 31 об. NB. Кропакъ пилнѣй мѣца марта кѣ., сѣпт. кѣ.,
дек. кѣ., юни кѣ.

л. 32. NB. (Положене сонця в поодинокі мѣсяці.)

л. 33 об. NB. (в які днѣ пускати кров, а в які нѣ.)

л. 34. Opis Siedm wiekow. (від сотвореня до потопа 1657
лѣт, Авраам в Ханаан 426 лѣт, до виходу з Египту 430, до
Соломона, до Кира перського, до Августа, до Траяна).

л. 35. Ѡ двенадѣсят^ь зодѣвхъ... (л. 36.) Ѡ оудокных^ь
зодіѣх^ь ш добрых^ь и злых^ь и посрединх^ь.

л. 37. Ѡ разколѣвшисѣя чловеци. Смотри кол-
ного и считай в^ькоторый дѣнь назнаменѣ^м недѣгъ его...

л. 38. Opisanie Kosciola Salomonowego. Zało-
zono ten kosciol od stwor(zenia) swiata Roku 2992 a skon-
czono R. 3001...

л. 39. Relacya o obleżeniu y Skaraniu Zydow miasta Hierozolimy. We czterydziesci lat powniebowstompieniu Pańskim, wzbudził Pan Bog przeciwko nim Cesarza Rzymskiego...

17. (№ 141.) Зборник русько-польських проповідей і друкованих польських статей пол. XVIII в. і ркп польск. статі XVII в. на 53 л. 4-ки прп. в папку.

л. 1. Слово на Превращение Гдѣне, Превѣтиса лице его яко солнце. — Не безъсобанвой таємницѣ оучинилъ тоє Євѣлиста с. же хвалекнсю дзѣсѣ на горѣ даворской тварѣ хѣвѣ не до иншой але до слонцево' прировналъ... (писано дуже дбалою кириллицею з дуже замашивтим з в нижній частв) — (л. 8.) Начертано высть во веси Лодинѣ рокѣ вѣжго /лѣмѣ. (обор.) NB. Списано во веси Лодинѣ При храмѣ Рождества Пртой вѣи Мѣа августа дни й. рокѣ вѣжго /лѣмѣ.

л. 9. Concio pro festo S. Andreae Apostoli. Relictis retibus secuti sunt eum. Opuściwszy sieci szli za nim. — Słuszności spytać czemu apostołowie Pańscy, czemu y dzisieyszy Andrzej S. Swiatowe opuscіwszy siatki ochoczo poszli za Chrystusem Panem...

л. 17. Слово на брѣожленіє Господне. Снїйде Дхъ стый телесным образом яко голубѣ нань... Не҃ды пох часѣ потопѣ Інералного преславнїє всѣк источники безднннн и створилиси хлѣбы нѣкныи, яко читаемо в вытннѣ...

л. 21 об. Poznanie zodyaczne w kaźdym Miesiącu Rodzących się Ludzi niebezpieczne. — Baran panuje od dnia 10. Marca aż do 20. kwietnia, Człowiek który się rodzi pod tym znakiem ma w życiu swoim Lata niebezpieczne te, 12. 30. 75. .

л. 22 об. (друк.) Ciekawe naturalne opisanie roznych kamieni.

л. 26. (друк.) Opisanie roznych kamieni.

л. 28. (друк.) Kontymacya opisania roznych kamieni... w wnętrnościach roznych zwierząt...

л. 30 об. (друк.) Informacya ad Complementum Przeszley Należąca... rodzących się pod władzą Saturna, Jowisza, Marsa

etc. dwoiakiem sposobem poznać możesz, nauprzod z kompleksy potym z obycaziow.

Всі друковані статі (22 об. — 31) вняті з календарів на різні роки, на що вказують чи то обіцянки продовження на будучий рік (25 об.), чи то поклики на попередній рік (30 об.)

л. 32. Наука на погребѣ хрїстїанскомъ члѣкъ Єклезїастикъ глѣть. Блго єсть ити вдомъ плача нежели вдомъ веселїа. — Лкше ити вдомъ гдѣ покѣтсѣю^т ан҃жели вдомъ гдѣ полныи перепнеаютъ. — Бъзлюбленныи мѣи похвалю прїшествїе ваше яко прїдосте водою пла^тливый оутѣшити плачущихъ и послѣжити послѣднимъ послѣженїемъ прїстакашемоуся братсѣ.. (півустановом XVII/XVIII в. в кивноварю в заголовку і в тексті.)

л. 42. A. 1638. die 3 Januarii.. (вирвано) pro memog... (якогось священника, що 45 літ сповняв свої обовязки.)

Sacerdos magnus qui in vita sua suffulsit... Eccl. 50. Zaleca (nam?) Dawid krol y prorok życie pobożnego ezleka w psalme 111 nakładłszy mu tam za iego cnoty rozmaitego błogosławieństwa..

л. 47. Pro Muliere sermo qui fuit in depositione Illmae D. Palatinae... (почерком я. в.)

18. (№ 159.) Зборник скорописний (до 168 ої стор. і кирилицею 2-ої пол. XVIII в. на 242-х стор. малої 4-ки, прп. в тектуру зі старої рукописи XVI в.

На листі 1-ої обложки наклеєні „три царі з дарами“ — втинок з якогось сталєрїта.

ст. 1. Opisanie Kościoła Salomonowego w Jerozolimie, któren to kościół stawiano 46 lat... (Ex Josepho et Vilalpo.)

— 2. Pytania y odpowiedzi ciekawe o różnych rzeczach.

— 6. Historia o Josepchu Prekrasnym z Pisma świętego wyięta. Jakub Patriarcha starozakonny miał dwie żony Lie y Rachel...

— 13. O Dawidzie Krolu. Dawid Krol miał Oyca Jesse ktoren to Dawid Goliata zabił kamykiem. Pomaszczony na Kro-

lewstwo w Izraelu... Zestarzał się tedy... a bardzo był zimnem ciężkim dręczony. Otoż kładli koło niego młode Panny w Łuszkę. Aby go grzali. Którym imię Pannami było Abirai.

— 15. O Salomonie Krolu. Salomon Krol był syn Dawida Krola od Uriasowej Bratowej. Ten Salomon miał żonę Bardzo piękną. Którey to żonie jego pozazdrościwszy Krol Filistynski W niebytnosc Salomona Ukradł mu ją... a tak one żołnierze za rozkazem Salomona; Krola Filistynskiego. u Krolową a żonę Salomonową Na oney szubienicy zawiesili. a Salomon odiechał do swej ziemi.

— 17. **Ѓ** церквѣ стѣки що значи^т церковѣ... (Ѓ се „Зерцало богословія“, друковане по перше в Почаєві 1618 р.)

— 169. Предмова пред' шлюбом'. Така сія велія естѣ. Къ вѣтвенном' законѣ и соборной церкви выхованіи^и помысли^{те} и сважте собѣ дочогостеса дне^с сдани... И лем ва^м пода^т здоровіе со доагоденствіемъ и доховатиса дѣток' своихъ. и свеселитиса з ними и во старо^с глѣбокѣ достигнѣти. Чого жичѣ и вѣншѣю.

— 175. Історія в едно^м панѣ Римско^м. Баше папа в' Римѣ петр' гѣгнивши владѣникъ. Ѓгоже Рига Римскій цар' видѣ^н своима шчина и срѣзалъ мѣ нѣс^т вѣса и пѣл' браны и изгна его со прѣтала... (шмета папи за помочію голуба) и свенша его (Ригу) и рек' тако естѣ сгодно вѣс да вѣдѣ^т папа и Рига єдинѣ, еже вѣсть... Песнх'же имаше дѣвицѣ на имя Стефана, архидіакона во мѣжеских' ѡдѣжанѣ ѡдеждах' и со нею владѣше. по смѣрти его вѣсть Памѣстникъ его Стефан' Панюю... (в богоявленевскій водохрест породила дитину; звичай оглядати папу і проголошати „masculus т. в меншцзна“).

— 177. Noe korab Budował 7 lat. a nikt o tym niewiedział. aż nareszcie żonie powiedział swoiey. że korab stawił... (пересказ зі Слова Мефодія Патаревського, що і одмічено на полю — гл. у д-ра Франка, Апокр. I, ст. 71—2, з варіантом, що кіт поветав з кивеного на божий розказ рушника.) Synowie Noego po potopie wystawiły Wieże wysoką wyzey obłoka. ale im ją P. Bog wiatrem obalił. powtorne chcieli stawic drugą wieże ale im P. Bog Języki pomieszał.

— 178. O oblezeniu Jerozolimy — (Josephus). We 40 lat po Wniebowstąpieniu Panskim wzbudził Pan Bog prze-ciwko zydow cesarza Rzymskiego Wespaziana...

— 179. Сказаніє в латинѣ и в кѣже^ныхъ ѿендзахъ. Царствующѣ великомѣ црѣ Константинѣ в' старом' Римѣ при вѣр'ховнемѣ лїтолѣ Петрѣ... (вїйна 7 царѣв поганесѣвнхъ проти Константина на Дуваю... „рече црѣ пойд'к-мо сѣбѣи моѣ; колимо на воинѣк погинѣти н'к'ли в'град'к"; дїавол зі злости уморив царицю, та з мертвою сплотив дїавола-пса, який ходив по Римі під назвою Латка. Дочка царя стала ночью жахати ся, тому пустили до неї пса, щоби стерїг. З ним зродила вона хлопця Петра Гугнввого, який до 20 лїт був дуже мудрий. Його то і пїслав сатана в Рим з приказом: „нди, писмо имѣ переницюй и переверни все иначей; а потом' вели имѣ брады голити, абы завше были молодыи яко ты вси сїѣ мои;... (с. 182) подложницѣ доволно имѣти; цркви повели имѣ ставити на подокїе сѣк'лицѣк Иродокои; прѣтолѣ повели имѣти при ст'киѣк яко ѿ имѣлкѣ в'домѣ иродовомѣ; припер'сѣ вѣ кост'киѣк, спїцал'ми своими; лїтолы вели ставити икон ѿ зде пицали клѣ; такожде имѣ повели держати вомѣсто вочки; людей набчи иначе крѣтити; а миромѣ вели мазати. Речеже петрѣ оугнївий; але нѣхъ вѣк крѣтил'сѣ в'код'к; и рече дїаволѣ лацно на^тое перевернѣти и переиначити; три его крѣты сѣтъ; але тыл'ко единѣ е^с влгвенный живнодавецѣ; такѣ нектого имѣ и моцѣ крѣтити; но в'оразвонническїй; Подѣ кажн держати завше в'цркви в'омѣсто слѣзѣк монѣхъ, же плакалемсѣ в'к'сѣвѣк ради сѣбѣк своиѣхъ, гды ми нѣхъ Соломонѣк в'дѣверѣ загналѣ; цркви же повели ставити шницѣми когорѣк; яко наполи дїврѣк гды навоходоносорѣ царѣ т'кло златѣе поставилѣ; поны нехай сѣбѣжѣт' шплаткомѣ; нехай сѣбѣк в'змѣтъ знаменїе в'домѣ том' в'которомѣ жидове х'та мѣчили; на том'бо знаменїи вышници мои хлѣбѣк пекѣтъ; истого же лѣза нехай сѣбѣк в'змѣтъ знаменїе; нехай тылко бѣдет' такѣ тонко яко зер'цалѣ; а коли попѣк бѣдет' нимѣ сѣбѣжити нехай его високо (с. 183) подносит' абы видѣли всѣк люди, якомо ѿ сотворилѣ Зерцало Иродїадѣ дїци Филиповой"... В Римі апостол Петро остерїгав народ від науки Петра Гугнввого. Дїавол научив його: „напиши имѣ свое

взвѣкъ и маткѣ своєю именьѣ панна марїа; менеже именьѣ па^н бо^гъ шчїецъ нашъ“.. Пости, середа, пятниця — бай-
дуже, „свѣотѣ же повели по^х клѣтею по^тити, матере ради
скоѣа, понеже в^свѣотѣ оумерла, имаже ен бы^с марїа матере
твоѣа; и назови день свѣотный па^нны марїи.. (с. 184.) не
имѣте ли в^кры оученїю моемѣ, то оузрите ма на нѣбо воз-
несе^наго; и помалѣк времени бы^с трѣсъ съ шѣмомъ вели-
кимъ“.. дїаволи вносять Петра Гугнивого на вебо, но св.
Петро пав ниць і молнв ся, а коли сказав аминь — дїаволи
зникли з під облаків, а Гугнивий злетїв на землю і на прах
розсипав ся, „тогда рекоша Римляне в^крѣщющїи книго; матко
вѣа панъ Бо^гъ цѣло зрѣц^каъ на зїемїе а дѣше єго пржи-
їоаъ до сїебїе; и тако ты в^крѣшиши и в^с єго прел^с дїаво-
ломъ наѣче^ннїю; Б^гѣ нашемѣ слава въ в^кки в^кко^с Аминь“.

с. 185. Исторїи ш мѣрѣ царѣвной и ш ма^лцїи с.
Былъ нѣкоторый чѣвкъ непростого станѣ барзо мѣрый и на-
ѣчоный; Полни^н внаѣц^к своей, и кмѣдн^тт^кк^к своемъ и Мо-
витѣ всѣѣ такъ поидѣ где ѣчѣжов па^ство або крелїѣтво
пристанѣ до шкого пана сѣжити, ко зласки вѣжой наѣкъ
маю а не мѣлаъ зарю сѣнк^к справити. Шца продалъ конѣ
кѣпалъ ма^ткѣ продалъ сѣнк^к справилъ и вѣкши на конѣ
пои^халъ вчюжов нїство.. и ѣчинили совѣк веселїе сѣмъ
днїи и ѣ: ноцїю ѣли и пили и веселилися межи собою,
и добрыи мысли мѣли и по сѣрти цѣркой ма^лцїи шѣлаъ
на цѣтвѣк; мѣре спраковали мѣжъчїнѣ изжончиною (!), И такъ
кошнїю (моцъ) маетъ мѣжъ нѣжели жена и колко было
мѣрихъ людїи то вѣк погинѣли сѣртїю злою также и на^с
потреба выстѣргатися Таковыхъ женъ, Аминь. (Гл. № 195,
л. 1—18; наш „Описѣ“ I, ст. 187). — Стата ся написана ско-
рописею, доволї чистею украинською мовою з польонїзмами,
взятими очевидно з польського оригіналу. З языкових особен-
ностей звертають нашу увагу: позвѣвл^нныхъ 186, хто —
нѣхто (постїйнї), шзметъ — шзмѣ 186, вѣкхъ господарчи-
ковъ головы 186, 191 = королевичїв), минѣ 187, 189, 191—2,
194, кри^сло 187, 190, 193, тїсацѣк 188, вїденїе 188, дѣрево
въ него голїи вї. на каждой голѣк 188, ѣ корми^н 189, хо-
роша и слѣчна 186, 191, вакойко 191, пїти 192, налїває^т 192,
напїсано 192, пер^стенокъ цѣвниинѣ 193, мїлый 194, золо-
тара — золотарѣ 194, напїсати 194.

ст. 195. Краснописані великі буквы азбуки.

— 202. Obietnica Ludzi w chorobach. Kiedy Pan Bog przepuści chorobe na człeka...

— **О** лѣкарствахъ. (кирил.)

Човекъ хорыи свое здорова хце лѣкарство^м спертн
а лѣкарство часто кыва^т причиноу ко смѣрти.

Лѣшве дати свое здорова лѣчити поволн
добра е^о рѣчь кытырвати хоу тежъ значно боли^т.

Бо наглое лѣкарство нагло тежъ и вѣдси^т

кто мовѣ^т нагло тагне — свѣтисѣ мѣсит^ь.

— 203. Книга лѣчебная ѿ многихъ лѣкарствъ.

Зѣла галганъ. Галганъ зѣла е^о тепло и сѣхо — свитечно
а ма^т много моци... ѿ имбери... мѣшкатель — гвоздики —
цинамбнъ — цитваръ — кевки — чеснокъ — цибѣла —
поръ лаво плодистецъ — горчица — насѣна чорновѣйнаго
— бюки — с полон^{ом} помѣшати макъ — девѣтосилъ —
хрѣнъ (юшкѣ проуѣди кресъ сѣсто 208 ст.) — ретковъ —
рѣпа — сыръ — ийца — пшево — гороухъ — кевъ — ко
нопли — рожѣ черкони — фѣжаковыи крѣтъ — фѣюнецъ
— шалѣка — свокъ т. е. гадъчен зѣла 212 — петрѣшка
(рымъ выганѣ^т) — чорновѣлъ — гораздъ — порѣи — ко
прѣва (на кюмъ кы были коросты 213) — рождѣревокъ —
лѣвѣтъка — полынь — (с. 215.) Кѣрва е^о варзо пожитеч
на... ктобы ей живѣлъ рано вариѣши зверою и тропаръ
ѣци днесъ сѣнню нашемѣ начатокъ: и ѣце дѣво радѣсѣ ѣ.
вѣдѣт ѿ падѣчий немочи свдоровѣ^т то естѣ ѿ фѣриери ѣ.
моу ктобы верѣв десходъ сл^нца выкопалъ и держати врѣ
кахъ грѣшкѣ сребро и злато а трѣва копати самою рѣкою
и мовѣти непрѣстан^{но} мѣтвѣ ѿче ѣшъ: и днесъ сѣсенню ѣше
мѣ начатокъ: накожне и выкопѣши платомъ шокковымъ
или шарлатовымъ и носити зверою а стѣрѣчѣсѣ ѿ смѣртел
ного грѣха тѣды если вѣднѣ на войнѣ или насѣдѣ прѣ
може^т всѣк непрѣтелѣк носѣвши прѣ собѣк тото зѣлѣе кѣрв...
(с. 216) а хочишъ знати если вѣде живѣ положи подъ го
ловѣ верѣбины сѣинной ежели вѣдѣтѣсѣ потѣти то вѣдѣтѣ
живѣ. — Смородюнъ — Солнѣнѣкъ — Кровавнѣкъ — при
пѣтнѣкъ — вѣнедѣка — дѣтнѣкъ — вендрѣнецъ. (с. 219.)

Лѣкарства Розмантіе фрѣбрамъ. Сѣкъ свѣжого
полонѣ... (с. 220) Мѣтва ѿ фрѣбры. напиши сїю мѣтвѣ
на карткѣ и сѣпали еи на поюль и дати пити свѣомъ
алъко згорюккою тои попѣкъ поможетъ. Мѣтва. Бо има
ш. и с. и с. дѣха. Силою ѣтнаго и жѣвотворащаго крта...
выписѣюта слаа шеражко вѣомъ жѣвы^н и пречѣтою Бѣею
и хранѣтелѣмъ аѣгла твоего и стѣхъ врачѣ^н козмы и дѣмѣана
и всѣхъ стѣхъ воѣвъ ѣвнаго жѣтѣмъ чѣнъ аѣгаскѣн заклинаю
та повторѣ и потрѣте шерашко шкаа колвикъ вси але со-
гараешъ. (с. 221) мѣтва ѣ. ѿ трасавицѣк напишъ сїю мѣтвѣ
на аѣкѣ или напрокѣрѣк дан волацѣемѣ зѣзти (!) Заклинаю
васъ нарѣцаемѣи дѣволицѣк... Мѣла ѣ. Бо има ѿ. и с. и с
дѣха. Кртѣхъ ѣвѣ во мѣк кртѣхъ ѣвѣ намѣк кртѣомѣа жегнаю...
(На долѣшнѣмъ полю дописано: Лѣкъ ѿ зимы шлова черного
кѣшѣти, що при сѣкиѣ и намочѣти в' горювцѣк през два дни
и пѣти.) — На полях скорописомъ вказанѣ коротко слабости,
які лѣчать вѣла.

с. 222. На волѣна зѣбовъ лѣкарство.

На вклеѣнѣмъ листку лѣки — „кого гадина вкѣсѣтъ“ —
„жѣгавковъ кренѣвѣцѣкъ, вѣвѣрале, зѣломуъ гадѣжѣкмуъ па-
рѣти — рювно — вычѣстѣтъ — совѣнѣй мозокъ — прѣло-
жити...“

с. 223. На свѣрѣачкѣ или парѣи... покраивши дрюбно —
скюркѣ дѣбовѣ пороѣнавокъ искюрѣкѣ 224 — заразѣ, вѣотки,
горювки, вѣвѣтъ, мѣхѣирѣ, кѣоткѣ 225 — вѣлѣхѣи, аѣсга 226 ст.

с. 226. Заговор на гусеницѣ: „Гѣсенѣцѣкъ рассказали вамъ
лѣкѣте пошли до столѣцѣк скоро скоро скоро † тоѣ напиши
на карѣткѣ и запѣтай (с. 227) и до капѣсти подверзи зѣ-
нѣтъ... сѣль... слао кѣонское. (За сѣмъ дальше лѣки на рѣжнѣ
слабости. З 236 ст. Приписѣ-чари на рѣжнѣ случаѣ в жѣтѣю.

с. 241—2. Продовженѣ вѣршѣв воскресѣнѣх ѣ. гласа, що
наклеѣнѣ на 1-ѣй обложцѣ.

19. (№ 108.) Практика сѣа или Оувѣщѣнѣе пра-
цовитымъ Господарѣмъ велѣми пожиточнаа зѣкото-
рой каждый познати можетъ, постановленѣе пришлого рокѣ
зымы, весны, лѣта, и шсени, наветѣ каждого лѣца и дня,

яко и коли ѿмѣнности воздухѣвъ небесныхъ, и оружеявъ земныхъ сподѣватися (1 об.) — Скорописом на 16 л. 4-ви, оправ. Ex libris Reverendi Joanni Swidzinski Parochi in Jawor-nik Ruski. Списав, видко, Павло Свідзінський.

Практика ся розложена після місяців: Міць Ганс-арій. Къ ѿ. денъ гандария, ели зоря, или неко навосто^н слонца червоное, знакъ правдивый того рокъ войны и частей непогоды...

л. 11 об. Передсказаня після днів Різдва: Niedziela ели вѣдетъ Рождество Хѣо введею, зима вѣдетъ теплая, весна мокрая, и теплая, Лѣто сѣхое и погодное...

л. 11 об. Практика Пилнымъ и чѣлымъ Госпо-даромъ, якоже ѿважнымъ Кнѣземъ Мысливцомъ ѿгородникомъ водны^н жемлюромъ Рыбство^н и всяки^н Людемъ до вѣдомости поданная. Списася во веси Лодинкѣ лѣтѣмъ р. Зміет книжки: „Како познати погоду з' Слонца. Знаки погоды з' мѣца. Зн. пог. з' шолоковъ, Зн. п. на водѣ, ѿ земаѣ и ѿ огня, по прасткѣ, зн. дождѣ на слон-ци, зн. дожда на мѣци, зн. дожда по звѣздахъ, з горнего поектра.

л. 16. Р. Б. лѣтѣмъ. Мѣца декавриа дни ѿ. в' денъ зачатия сѣои Анны. Звечера години третей внощѣ вѣскавицѣ Громы страшныи были, такъ велики же аж земля джала, градъ и дождъ, а пото^н выхоръ страшавый, который много вѣдынокѣ наказивъ, вѣксахъ веле дерева повивертала, дороги позавалава, не тиако жеки конѣ мѣла кто дорогою переухати, але и пѣхотою ташко вѣксахъ деревинѣ поваленнѣю шеходити было. По сѣлахъ грѣши, шелони и инныи деревинны з коренемъ вѣри повивертала, и много шко^н начинила.

На 4-х листках вложенных в рукописе: Исповѣданіе во дни недѣльны — ѿ гришныи чѣвкѣ, исповѣдлюся... Яктъ скрѣхи, Яктъ вѣри, Молитва исповѣдашася ко ст. Причащенію.

л. 2 об. Timentes Deum, Deus ipse defendit — Kto Boga kocha u iego sie boi, Takiego P. B. zaslania u zbroi. Beatus homo Non egreditur pauper sine dono — Błogosławiony bez ktorego progi Bez donatywy nie przejdzie ubogi.

Зборники.

20. (№ 131.) Зборник з Казань, Пугника і Вопросо-одвітів — грубим друкованим півуставом поч. XVIII в. на 78 л. 4-ки вшитих в шкіру. В ркп. кілька рисунків пером в заставках і в текстї, скопйованих зі знаних друкованих дереворитів, кромї побутових.

Записи власности: л. 4. Єнє писанїє рѣба ѣжого Григорїа. — 5 об. ...Ѡца Ѡвдѡра Сврана пароха тсхѡл'ского 1772 р. — л. 25 об. Єнѡ книшкѡшка Михѡйла Поповича Грекин'кѡского. — л. 30. то^{тѡ} пѡстнїкѡ Ѡвдѡра Сврановича пароха Тсхѡл'к од іаака терногородского администратора Стѡвѡчанского 1762. Teodor Suranowicz z Tuchli.

л. 1. Казани на вѡкресенїе хѡво дѡшенѡлезное и сїсительное всѡмѡ чѡлкѡм^м. Коли то жидѡве проклатїи поимали хѡсна ѣжого, сѡднали єго сѡбїю мѡсть некинне... (рис. Воскресенїя) на кїнцї бракує одної картки; тої самої редакцїї, що в Памятках II, 327—331.

л. 6. Мѡца марѡта кѡе. днѡ на блѡговѡщїнїе прѡтѡмѡ Вѡлѡчїкѡ нїша ѣци и прѡно дѡмѡ мѡрїа. (рисунок пером і жовтою водяною краскою). Правѡславнїи хрїтїане днѡ йнѡкшнѡго цѡркѡвѡ стѡла оузаконїла и подѡла намѡ, авѡсѡмо дѡнь сѡй хѡвалѡбнѡй... мали оу великої чѡсти и повѡзѡк... (три благовїщення: в храмї Соломона, в Назаретї і коло кїрницї; три звїзди — на голові і двї на плѡчах Пречїстої по рїздвї; корона із звїзд — „як на іконах тепер малюють“; кара Пїлату, що хотїв взяти руками звїзду з голови Богородїцї, як прїйшла у Єрусалїм на Воскресенїє, паралїч рук — Пїлат крестьєть сѡ з жїнкою; цѡркѡв на кїрницї благовїщення. — Епїзод з Пїлатом поданїй у Памятках II, ст. 337—8). — На л. 10 пїд стѡтею листовнїй орнамент з 5-ю птїчками; стрїлець цїлїть сѡ з рушнїцї на кременю в заяця, що причѡв сѡ за гѡлузкою — нїбї корчѡм, прѡтив стрїльця бїжить гѡвкаючи пес.

л. 10 об. (В заставцї двї птїцї дзюбають кїтїцю ягїд). Слово дѡшнѡлезно^е в нѡлю мѡсонѡстїнїю. (Мѡт. рѡс.) Єгда прїїде^т снѡ чѡчѡкѡй вѡ славѡкѡ своєй и всї сѡтїн агѡлы єго снї^м... и рѡзѡбѡчѡтѡ грѡкшнѡмѡ Ѡ прѡвѡнѡмѡ, ѡкоже рѡзѡбѡчѡетѡ пѡстїрь ѡвѡчки свої Ѡ козѡмѡ... (ѡгнѡ 11 об., невѡкрїномѡмѡ

12, оупись 13, оустати = встати, ци, хто, кокомгнню шка 13 об., небеса зовю^тся и^а полотно оу сокои 13 об., оудовиц^к и сироты 15; которїи были ны^нїи писма ст҃го не слышали, люде^ѣ оубогы^х зыважали, сирота^м кривдѣ чинїай... 15 об.).
Ся проповідь зложена дуже просто після схеми евангелїя і зображень послѣднього суду в церквах; мова чисто-народна, правопис близьквій до фонетичного своїми ы зам. и.

л. 16 об. Пѣснь и ѿповѣди. (2 стор. дбалого красивого почерку поч. XVIII в. і 2 л. пізнійшої вставки.)

л. 20. Мѣа шктоврїа дни ѿ казани на покровъ прѣтвы влѣчца ѿшеѣ бѣци и прѣно дѣвы мрїа которю иа малога^ный и недосто^нныи іерей (имркъ) прешѣ ш помо^щ, а ласкѣ вашы^х наймишїи православнїи хрѣтіане ш пи^тное и не тескликое выслушана. Наймишїе а ежїи хрѣтіане православнїи прешѣ ва^с пианш прислушанте са и списма ст҃го, цю то за ст҃о оуручистое покровъ прѣтвы бѣци мѣтки хвон. которое то ст҃о (обор.) зовѣ^т прѣтїи покровы... (оуслѣ 21 об., епїфаний 22, оушиткми 22; Молитва Бці 22 об.)
Если хто снѣ мой цркви въ имя мое поставитъ, ако иконѣ мою кѣни^т ако са^м напише^т, дай емѣ Гдїи ѿпѣшїе грѣхо^в и црство небое. И хто поставитъ свѣщїс и дастъ ладанъ проскѣры ако кѣтїю принесе^т до цркви во имя мое, дай томѣ ги смѣрѣ чѣтсїю. И хто на мой дѣнь оучынитъ прѣдникъ алко сторонного оу домъ свой оубеде^т нагодѣетъ и напонтъ, дай емѣ гдїи цаста, и шкорони его ѿ напасти (л. 23) и ѿ жѣры... И невкрныхъ на православнїю вкрѣ накерни... (вродыме 23, постѣ не постимо 23, прѣтїи бѣцк не ст҃ымо 24, црковныкъ = црковник 28 об., ш^нко^в 28.) Чуда прѣтої Бці: 1) в Киввї за Із'яслава Володимировича оборонила від Татар, убила царика Бахмета 24, 2) вибавила жидовятко від смерти в печи (рисунок пером, жидовя в ярмонці) 25, 3) повїсть про Романа Сладкопївця, цю зївши кусок записаного паперу з рук Бці, став добрым спїваком-поетом 27 об.

л. 30. Мѣа ное^врїа въ кѣ. Дѣнь Боведенїе въ црковъ прѣстїи влѣчцк нашии Бцы и прѣно дѣвы мрїа ш которой ст҃. еу^гли^с лѣка пише^т в ст҃о^м еу^глїю в' зачалк нѣ... Прешѣ тѣды прѣстѣю дѣвѣ бѣцѣ ш помещк а вашнхъ мѣтїи ш пи^тное а не те тескликое выслушана. (обор.) Наймишїи православнїе хрѣтіане послѣхайте ваша мѣть списма ст҃го... (рисунок Іоа-

ким і Анна ведуть Марію в церков). Пор. Памятки II, ст. 71—74.

л. 35 об. Мѣи августа въ еї. днь. Казана на оуспеніе пртой Блачцк ѿшеи бѣцк и прно дѣвы мрїа. (л. 36.) Тебе мѣтко хѣва призываю на помощи а Бшыхъ мѣтѣи православнїи хртїане прошѣ ш выслаухана. Млю волю повѣсти Башнѣ мѣтаѣ шкъ то сѣ прѣставила мѣтка хѣва и сего дочасного свѣкта къ вѣчномѣ житїю въ ѿбныа шемытели. Шкъ то ш тоѣ пишеѣ црѣ дѣдѣ оу ѡаѣ: мѣ. тыми слови мовачы. Прѣста црѣца шдѣснѣю тебе въ Рызаѣ позлащѣныухъ шдѣкана прѣшкращѣна, и наѣ оуѣсѣхъ шсщина... (сл. Памятки II, ст. 390—394. З Унївареського ркп. XVIII в., без кінця, тут в цїле.) (л. 43.) Я потоѣ шгорнѣла иѣ шволоку великый шсныи, тѣло ии стѣе и шпѣтловѣ оуѣсѣхъ, и ишли оуѣк оу шсноѣ шволоку шкъ оу мѣрѣ, и неѣкрили не видѣли тѣла прѣтон бѣци, тоѣко голосы красного спѣквана чѣты было, и пришоѣши шпѣли стѣлоѣ до села Гѣфиманїи и там (обор.) положили къ грекѣ живоначаѣное тѣло прѣѣ вїци, мѣтки хѣвой, и таѣ сидѣли тры дны. и таѣ череѣ тоты тры дни не прѣстаѣно чѣты было голосы пѣснѣ агѣлѣскиѣ. Трека наѣ и тоѣ знаты же тогды не было ѣного апѣтѣла при погрѣвѣк матки бѣжѣи, на иша Ѣомы, ко не прѣспѣлаѣ быѣ иѣ ииѣшими мѣтѣлами але третѣого дна прѣспѣлаѣ ано юѣ тѣло мѣтки бѣжїи попратали мѣтѣлове до грекѣ, шкъ то ш тоѣ написано оу новоѣ шѣкѣ... (випис в нього про перенесенє ап. Фомї в облаку з Індїї у Гефеманїю, де одначе третѣого дня по похорѣвї Бѣї не найшов грѣбу. Опис подїву в небї на вид входу Пречистої, увїнчаної 12-ю звїздами, їх назви і значїне — в се назви созвїздїв)... л. 45. Пятла звѣзда зѣветѣса шфїдѣсѣсѣ который то (обор.) оуѣа дѣржалаѣ. той то Герѣкѣлесѣ лежаѣ оу колїсцѣ дѣктыною быѣ, коли Паронѣ палицю свою покинѣлѣ череѣ кролеѣ егнпѣтскимѣ скоторѣ палицѣ оуѣжѣ сѣ оучинїлаѣ и до днѣѣ естѣ. Шѣстаѣ зѣветѣ сѣ Подѣсѣ целестысѣ, попростѣ оузолѣ ѿбный, коѣ то трѣдно ѣ каѣдомѣ розвѣзати хтѣса писма не доѣчитѣ... Осмаѣ звѣзда зѣветѣса Хѣлїнѣ, по простѣ лютнѣ то ѣ мѣзыка, ко шкъ сѣ стрѣны згажаюѣ, коли хтѣ оумѣѣ на ныѣ играти такѣ колїса на свѣтѣк згажаюѣтѣ живѣчи и добре иѣ собою живѣтѣ ласкаѣ паѣнове великїе, црѣк, королѣк, то втоѣ чаѣ каѣдомѣ

гораздъ хотъ маломъ хочъ великомъ то е° хочай оубокомъ, (л. 46) хочай богатомъ... **✠** Єще тежъ бы^а на скѣткѣ еды^а Аїутарішгъ цеса^ръ Римскыи, и ма^а на коронкѣ своѣ^ѣ написа^ніе (обор.) такіе слова. **Ѡ** васъ, На^а ва°. За васъ лее тоты тры слова не ка^адыи роздѣл^а и^а са шны Розказзю^т просты^а шзыкомъ. **Ѡ**то^а то прак. хрт. потреба на^а и тоє знаты же то и сты^а звѣзъ слова сѣ^т зложе^ніи на коронкѣ пре° бци ты^аже способо^а **Ѡ** васъ, на^а васъ, за ва° которіе тоты тры словкѣ могѣ^т каждомъ оумо^а свои^а ро^авазати...

л. 48 об. Мѣца ноє^врїи днѣ ѥ-го казанѣ на соборѣ архистратига хѣва михайла коєкоды нѣних^а сылѣ. Гдѣ бѣа прошѣ ш помощь, и архистратига хѣва михайла, а ласкѣ ваши^а ш пилаое высла^ахана. (арх. Михаїла колїине зображене пером і водяными жовтою і червоною красками). Найми^ашии православии хртїане, днѣ ѥн^кшънаго маємо оурочистость стѣ хвалекаго, то е° стѣе архистратига хѣва михайла... (оповїдане про бунт гордых ангелів десятого полку на небї; кара божа їм — л. 50 об.) вѣ^а страше^а и чорны и^а головнѣ и пога^а, и тоє рѣ^аши гѣ вѣ^а затрасъ ѥко^а и оудари^а громо^а велики^а же полетѣ^акъ Люциперѣ изъ ѥва зо всѣ^а полко^а своимъ вѣ^а преиспо^анюю, и тотѣ давола летѣ^али и^а дожъ та^а гѣсто м. днїи и м. ночы... (пор. Памятки I, ст. 325—329).

л. 53 об. (Заставка — розета з 12 стебел цвїтків). Мѣца априла кѣ. днѣ житїе и мѣченїе великомѣчника и побѣдоносца Георгїа. (В звїздистїм овалю пояснїи рисунк святаго). Єей стѣи и славный великомѣчникъ хѣвѣ Георгїи Редом^а былѣ скаппадокїи мѣста, Ѡцѣ его бы^а невѣ^арный еланиъ, имене^а ферентъ, невѣ^акрикѣ нѣномъ бѣс, але вѣ^акри^а и доло^а... (чистою народньою мовою; оповїдане в дїяльбогах св. Юрїя з царем, опие мук святаго, царцї Александри і матери Полїфровїї; — цѣра дладїана 55, попѣ^акъ 54, вѣ^ажницѣ 54 об., перестанѣ Ѡ мѣ^ад^аости твоєа и не говори дѣриони всѣ^ади, шковати твердо^а) 57 об., цицьки, мѣ^ачити крѣ^апко^а) 58 об.). В хвилю смерти святаго — „ѥко померкло,

¹) Улюблене слівце бойківського говору.

стало^с великое трагѣна зѣ^лк, и^к пише^т оу Трефолои,
и бли^кана великое и страшное было..

л. 60. Книга вѣсѣды ш пѣти іерѣлимскомъ и ш
ины^х мѣсцахъ стѣхъ. По которы^х Іс Хс^с избавитель ишъ
походити рачилъ: и ш гробѣ ѣднн: Красное читана съ оуба-
женіе^м изкавленіе. Пѣка дѣшеполезнаѣ ш православної вѣркѣ
хрѣтиано^м вѣк^к прочитающы^м на сїиіе дѣши и оутвержденіе.
Блѣви оче. = Повѣсть ш Іер^слимѣ.

(В початковій букві **С** изображеніи два монахи, що взя-
лись за руки — рвеновані чорвилом на тлі 3-хбанної церкви
цеглястою краскою.)

Св Язъ смиренный Даніилъ, Архимандритъ Корсѣна
манастыря в Бѣлши Рѣсы. Братѣя моѣ, ко^любеле^ннаѣ мѣрк
и благо^тьтѣ ѣжіѣ да вѣде^т съ вами оусѣми. Скажѣ вамъ
кратѣя моѣ возлюбеле^ннаѣ ш мѣсца^х стѣхъ, и ш Іер^слимѣ
и школѣ Іерѣлима, котврихъ мнѣ гѣкшномѣ Гдѣ бѣгъ по-
ходити сподобити (обор.) рачилъ.. (дальше як в виданю Ве-
невитвнова, Палест. Сборн. Ш) сегш ради списа^х пѣть и мѣ-
ста стѣла, не возноса^х сѣ и ко^рзасѣ, ну шдо^х и ни^х до-
вольно, и сего ради списа^х то шковы не взавытїе было, но
вѣк познаніе исты^нни невѣжа^м и хвѣкючи^м вѣ православної
хрѣтїѣ^нской вѣкры (!).. (л. 61) Язъ ко недостойны^м и хвѣж^шый
вѣ Іермонасѣ^х Данїи^н доше^х стѣгш мѣста Іер^слима, тамъ пре-
бывѣ три лѣта, и походи^х вѣ мѣста стѣла. Не возможна ко
вѣзъ ѣжаѣ добра и вѣ^т шыка оувидѣти вѣ мѣста стѣла.
л^же многогрѣшны^м что имѣхъ вѣрѣкѣ довытѣка своігш то
вѣе подава^х вѣдѣцы^м тамъ стѣла мѣста, дабы ми оуказали
вѣе добрѣк... (61 об.) **С** пѣти кѣ Іер^слима. Пѣть е^с вѣ
Іер^слимѣ ш ишего Корсѣна до Кама^нца подо^сского вереть
кѣ. Я ш Кама^нца Подо^сского до Гочавы вереть л: ш Го-
чавы до Конста^нтинопола вереть з. ш Коста^нтинопола ити
по оуско^м морю то е^с попри Дѣнай т. вереть.. (Раклан гра^д,
до Явида града, Евдимый, Якридъ, штола, на Сѣлѣнь
и на Крымъ зам. к' римѣ, ш Крымѣ (— та) до Пѣда (Ге-
неда), на моры, Ямидыйсты^м. — (По опсеі церкви св. Ге-
оргїя 62 об. бракують два листи аж до опсеу церкви Во-
скресенїя Х-ва, л. 63) е^с во^ннесеніе Х^{во}, на дѣной же странѣ

вактара написа^{но} бѣговѣщеніе стѣе, вер'хъ цркви не до
ко^{ца} спертъ каменѣ но древо^м писаны^м и тако е^с вѣ^р вер'ха
ничи^мже не покрита. **О** гробѣ ѣдны. (л. 63 об.) **О** Краніевѣ
мѣстѣ (л. 64) И списана мѣстѣю то е^с фавѣами змаліо-
ка^{на} хитро и прекрасно... намаляванънш... 64 об. Жертв-
ни^м Авраамовѣ, **О** шкителі пріѣтыа кѣа, 65 л. **О** домѣ
дѣвѣкѣ вѣсѣда, 66 об., **О** притворѣ Соломоновѣ и Овчин
кѣпелі, Иковаа лѣствица, л. 67. **О** домѣ Соломоновомѣ,
68. **О** Іерлімѣ (в описі Елеонської гори сплутаній текет
справлено до слідуячого змісту, 68 об.) втой печарѣ е^с гроб
пеласіи вад^нницѣ, кающійса, тѣ е^с гробѣ идивона стол'п-
ника. (пор. Вевевит. ст. 41: и тѣ е^ст столпникѣ влизь,
мѣжѣ дѣховенѣ вельми.) **О** попѣ зе^мно^м, вѣди вѣдомо не-
вѣжамѣ ш Попѣ иже сѣ^т сїе^нниці попами прозва^нніи. Того
ради иже вѣ стѣ градѣ іер^слімѣ, пѣпѣ зе^мный, ш которо^м
прежде сказахѣ, которы^м то пѣпѣ е^с посре^дкѣ свѣта, вѣ
кото^ро^м попѣ вѣдрѣже^н вѣ іс^с х^рвѣ крѣ... (Описе доведеній
до пещери Авраамової, в якій не лежить тілько мати Іосефова,
а іі пещера лежить) „оу Кифлішмѣ на пѣты“.

л. 74 об. **С**іа вѣсѣда из' вѣблѣи. (Рисунок пером
6 осіб: Іеус Христосе в супроводі 2-х ангелів крестить про-
років — Івана Предтечу і 2-х внших, надписъ: „Крѣщеніе
прѣрко^м“). **О** крѣщеніи пророка Захаріи и Іованна Прѣ-
дтечи. Вкое время и кто крѣти и^х, и гдѣ. **О**вѣкѣ. Гдѣ
крѣтиахѣ швоухѣ, прійшоахѣ изъ Египта счоти^{ма} Іагліи,
Егда оубіе^н вѣ Захаріа вѣ стѣа стѣухѣ, таможе ихѣ крѣти
швоухѣ, Захарію вѣ^срси, (л. 75.) крѣти Іованна и^х гвры мол-
ви^тской, принесли его агліа и крѣти его х^с, и оупа^т его
в Тѣю горѣ посла, а Захаріа оупа^т оумѣ^н и погрѣ^бь его х^с
тамже подѣ трапезою, вѣ стѣа стѣухѣ, а са^х по^шола вѣ
Египетѣ, тоє са^х чинило в' еднѣ нѣчѣ, и Ап^стла Петра са^х
Гдѣ крѣти^т своима рѣкама, а стѣый Петрѣ инѣшихѣ Ап^стловѣ
крѣти^т и стѣго Іованна Богослова крѣти^т стѣый петрѣ; а Іован^н
Богословѣ крѣти^т прѣтѣю Кіѣс. Вопросѣ; Ци много мѣжей
бѣговѣщеніемѣ крѣтишасѣ; шповѣкѣ, сѣкмѣ, пѣвый сидѣ...
еноухѣ, Ісаакѣ, Самвильѣ, Самсонѣ си^нный, Іова^н Крѣ., Прѣ.
Кѣа... (обор.) **О** Ро^ждѣ^с Хва до пріѣта Бо^жховѣ вѣ. Роки ко-
торіи прійшли со дары до Хрѣта... Почто жиды то е^с нѣ^к-
цѣ нерозвѣкли коли х^с на крѣтѣ заколавѣ, влои елои ихѣ

языко... тотє мовили (що Ілію зове) жидове то є° нѣмъцѣ то ест' лати"ници и тїи ѿ жидо" крали пла"ню, грошк, и тоты жидове шкаж"нїи на крт'к хїа прибили и копїю про- кодоша... (Юда старав ся повїсѣтись перед відходом Іеуса до Аду, щоб таким робом спасти душу, але — заложивши собі сїло на шию — урвав ся „штокомъ шт'ккъ" і тільки по кількох днях розсїв ся.)

л. 76. Римъ оу єдно бы, изъ Греками л'к' рї, оу Римѣ слажжили проскбрами ксилими, а пап'кжо" стїлося рѣ; изко- родами были на єдино" сокор'к собран'нїи... (обор.) се греки были православнїи и в'кры годнїи зоставали, не рѣгателе яко тепер'кшнїи...

л. 76 об. Копреси и ѿв'кти како бес'к доваша с'тїи ѿци г'ла. Когда сотвори б'гъ Адама, ѿпо". мар'та кѣ. дна, в'к п'ато"; кто первїе именовал б'га на зе"ли, ѿпо". Сотона рече св'к что ва" б'гъ заказа не исти... (на біблїйнї темї.)

л. 78 об. Любимый читателю в'к крат'цѣ написа' в си" сѣ"ны" бес'кда", поици п'атодєсѣтницю и шєрациши, а сїа книш'ка бес'кда в п'сти хр'товомъ.

21. (№ 210.) Зборникъ п. з. книш'ка собранна ѿ прочи" кнїгъ. Здаломи'кся заречъ подобнѣ жемъ сїю кнї- жицѣ переписалъ подроbnѣ; Молю читателю милы' ежели нї ебдши'к пил'но свѣжати — наидеш'к вней цю добре чинїти и чогоси варовати. — Р. Ёжїа лух'ѣ. (л. 7.) скорописом і півустановом рїжних почеркїв на 142-х л. мал. 8-кв, прпл. текстура в шкїрі.

л. 2—3. Ѣглавленїе шже ко"нїз'к сей. (Низом:) Снїа книга ѿца Григорїа презвитєра Пелац'кого (?) Намєсника Кроснї'ского.

л. 4. Сїже сѣт вытїа с'новъ новыхъ.

л. 7. (я. в. Все слїдуєче півустановом по 21 стрїчок на сторїнку).

л. 7 об. Слово с. Іоанна Злат., в безконечно" мѣц'к и в цр'твїи нѣн'к" и шко во см'к им'кти всегда д'нь исходны'. Кождо возлюбленныи внидє" ко-

свою съвѣсть, и помысли^х пригрѣшенїа и сѣ^х на нѣ возлагает^х...

л. 9. Слово ст. Басїїа великаго ѿ послѣшанїи. (На подї:) Пролог^ъ ноябрьа. дї. Къзлюбавенїе, аще сѣдши вповиновенїи ѿца дѣховнаго...

— Слово ѿ мѣтвѣ. Патерн^ъ ѿ отечника. Къпросиша братїа Яввы Ягадона.

л. 9 об. Слово ѿ Япл^оски^х дѣканїи ѿ оусопшихъ. Ноябрьа д. Да творѣ^тса по смерши^х третины... (в в Прологу, С-Птб. 1895 р.)

л. 10 об. Слово ѿ патерика дїеполезно всѣмъ. Пролог^ъ мѣца ноябрьа ї. Глаше нѣкый ѿ вифандски^х старе^н... (я. в.)

л. 11 об. Подчинїе ст. ефрема о черноричько^м жїтїи. Пролог^ъ мѣца ноябрьа з. Послаша^те мене во малѣ подчлюща...

л. 12. Слово о любви и ѿ смиренїи. Пролог^ъ мѣца февральа. Братїе ничтоже чтѣте ра^вкѣ не презрима^х любве...

л. 14. Слово ѿ постѣкѣ стѣхъ ѿцѣ. Пролог^ъ мѣца марта к. Аще постишиша, покажи ми ѿдѣ^т свои^х.

л. 14 об. Тогоже ст. Іованна Злат. ѿ матїини. Милостыни ремественница е^о мудра, и приставница дѣлающїи^ю и сѣдрсжебница їжїа естѣ...

л. 15 об. Слово ѿ патерика ѿ плачущи^хса мнискѣ по всѣ дни. Пролог^ъ мѣца септебрьа нї. Бра^те шболкѣ са во шеразѣ мнише^окїи и шї^т вселїса в^горс нитрийскїю...

л. 16. Подчинїе стого Іованна Злат. ѿ молитвѣк прилежати. Всѣ оубо вѣдѣтѣ шко начат^о всемѣ добрѣ мѣнтва е^о и спїнїе...

л. 17. Сл. прдв. ѿ н. Арсенїа ѿ члѣчки^х дѣла^тхъ. Пролог^ъ мѣца дека^т. ї. Рече данїилъ оучника (повинно бутв — оученик) арсенїа... (Прол. СПтб.)

л. 18. Явва Пиминѣ ѿ сдерѣжанїи естѣ. Икоже еже странствїе наше естѣ, еже оудержати оуста своѣ, всею оубо силою своею хранити изыкѣ свой, добротѣ цѣломѣдрїа твоего, да во^овесели^тса дѣхъ стѣхъ.

л. 18 об. Рече Пиминѣ ѿ добродѣтели. Аще кто хощетѣ стажати добродѣтель, не долженѣ естѣ быти нерадївѣ...

— Рече Нилъ въ преліченіи ѿ дѣвола. Яче ѿ дѣвола преліченъ вѣдши, и впадши въ малое и ккое пригрѣшеніе...

— Ісаака Гирина Слово азѣ. Се вола дѣха, да во трѣдѣхъ пребываютъ любимици его дондеже сѣтъ во телеси...

л. 19. Притча въ дѣши и въ тѣлѣ члѣчи и въ воскресеніи измерѣтвухъ. Прологъ мѣца сеп. кѣ. Члѣкъ и ккѣи добра родѣ, насади виноградъ и шпалотомъ шгради его... (Прол. СШб.)

л. 21. Слово ѿ патерика яко страшно приѣство коле преѣ вѣгомъ посѣнаго и пѣтыннаго трѣда. Кѣ и ккто старецъ во сирѣи, и сѣдѣши при пѣсти близъ пѣстына живый. и се кѣ емѣ дѣло... (Дальші статї екоронисом.)

л. 22. Повѣстѣ прѣд. ѿ. и. Макаріа велики дѣшеполезна. Хода и ккогда прѣдѣны ѿцѣ на^ш Макарій во пѣстыни. Поставоваше емѣ аггѣлъ гдѣнь, и гдѣ емѣ аггѣлъ: кѣви лѣва... (пор. ркп. № 198, л. 331; д-р Франко, Апокріфи IV, ст. 218—227).

л. 30 об. Стѣи великій василій аггѣловѣ повѣстѣ сказѣтъ. Прологъ мѣцъ шкто^н дѣ. Се да слышите слово ѿ гдѣа, аггѣлъ сказѣтъ вѣрны^н, иже страха бѣжѣ не имѣтъ, гдѣа сице: горе томѣ члѣкъ иже гнѣваѣса ски^н или сварѣса...

л. 32. Прѣдѣ. Іларіона ѿ по^нзѣ дѣшепѣк: прологъ мѣца ѿк. кѣ. Потѣрѣса молю вы братѣе и сѣстры во вѣчнѣй жизни... (Прол. 1895 р.)

л. 34. Сл. стѣ. ѿ. и. Кирілла въ неходѣ дѣши и въ кѣ. мытарствѣ. Прологъ мѣца фе^н. кѣ. Сеже та^ны не вѣдѣтъ мнози. Сїю на^ш киріллъ философъ повѣда. Не того во дѣла сотвориши быхо^н да шмы и шемъ и вразличныа ризы шѣлачимѣса: но да шгождѣши вѣс полѣчи^н шнаѣ вѣгла... (пор. Памятки IV, ст. 196—201).

л. 40 об. Слово ѿ исторіа. Сгда изыдоша израа. адамъ и ева дѣкѣствинна вѣта. во лѣ. же лѣкто по неходѣ израа. родѣта первороднаго канна. и сѣстрѣ его калманѣ. по дрѣги^н же же ѣ. лѣтѣ. родѣта авѣла. и дѣворѣ сѣстрѣ его... (Взято зі слова Мефодія Патарьского, гл. уривки з нього у д-ра Франка, Апокріфи I, 34 сл.)

л. 45 об. гл. азѣ. себѣнѣкъ. Слово Іванна Зла^т. въ твари бѣжѣи, и въ кончинѣ смѣртнѣ, и въ покажѣнїи. Прѣмѣдрѣстїю своею вѣтъ всю тварѣ сотвори...

л. 47. Смо^реніє Прм^рсти д̄. сст̄ъ. М^сдро^о сир^кчкь раз-
в^см^ъ сотворе^ныхъ и несотворе^ныхъ. и скоро^от^ьь смнаш. Ц^к-
лом^сдріе... М^сжетко... Правда...

л. 47 об. Г^о гордыни. (Випивки зі святих отц^в: Василія,
Максима, Златоуста, Діявій, Ніла, Ліетвичника Івана, Максима).
Басилій. Пенадыма'са шко разв^см^ъ им^кти. да не превудеши
безв^смнаго горш^кй. Єже во над^кматиса не штавл^кет^ь жити
надымающагоса...

л. 48. Григ^орїа синлнта вопро^о. Что ест^ь шобраз^ь чер-
нич^екаго шд^канїа... (Символїка монашескихъ рвз).

л. 49 об. Подчнїе ст. василїа. Соборнїк^ь є. Научиса
в^кр^кныи ч^лвече быти бл^гочестїю д^клатель. Набчиса жати
по н^гльском^с словеси...

л. 51 об. Сл. ст. василїа ш во^опомановенїи ч^лческаго
естїства. Со^о. г^о. к̄. Не великаа м^сдр^кствдїте братїе, во
житїи сїго превыванїа...

л. 52. Сл. ш храненїи шзыка. Шце хочете во жизни сїй
добр^к пожити. шадите шта своа ш многог^ланїа...

л. 53. Казанє на рожд^етво х^во. Не ш аг^лакь шко
когда прїемл^т во ш ск^мени Авраам^а прїем^кл^т. евр^о. к̄. Д^к
нат^сры найзаци^кйшїи ег^ь шчинил^ь: аг^льск^ю и ч^лвчск^ю...

л. 63. Казанє на соше^овіе ст^аго д̄ха. Не вїдимаа во его
ш созданїа мира... Написал^ь Голомон^ь впринов^кста^т три
речи с^тт^ь ми^к тр^сд^нныи: дорога шраа на пов^ктр^с, дорога
шжа на камени, и дорога корава на мори... (по шовї судячи
взяте з польського зі ссылками на Амвросїа і Белярміна; до-
кази і поясненя істнованя Бога-трїїцї з помічю „сродков^ь
философского, двалїонцкого, пророцкого и Патрїаршаго“
[64 об.]; походжене св. Духа від Отця).

л. 75. Слово Іва^на Злат. да не изаше по младен^тц^е
плачем^ь. Ге шбаче мыслити. Младенца шмирающа зр^й
и речеши. Сем^с было насл^кдник^с быти моего им^кнїа...

л. 76. Сл. ш величавы^т и возносащ^тса ч^лвц^кх^ь. Не
возноси себе ч^лвче да не падеши внезапно и нанесеши д^ш
своєй безчестїе...

л. 77. Казанє на б^гожвленїе б^дне. К^гды зевдова^т мов-
сїй привыток^ь б^с намешканк^е, на той час^ь шчинил^ь шмы-
валниц^с... (з вияненем тайни крещеня і миропомазаня, зі

ссылками на катихитичні мови Григорія Нис., книгу Амвросія о сакраментях).

л. 87. (Заголовок вирваній). Созда бгъ прежде адама ѿ земля и ѿ ребра его женѣ емѣ созда. и дшѣ има водхнѣ. и вовѣдъ ѿ ко ра' пица. и заповѣдъ има преда... (історія акту відкупленя.)

л. 89. Сл. ст. ѿ. Кирила ш ѿбныѣ силахъ. ѿ небытіа ко бытіе бгъмъ члвколюбецъ бгъ. Сотвори мира сего пер'вѣе помысли ѿбныа силы. и помышленіемъ д'кло бытѣ. бытѣ же востхъ чиновъ ї. и встрой коемждо чинѣ на члвника и воводѣ...

л. 91 об. Сл. ш милостини. Прологъ мѣца сен. нѣ. Члкъ нѣкто ко константинѣ градѣ... (Прологъ 1895 р.)

л. 92 об. Сл. Іованна Злат. яко подобаетъ їерошѣмъ счисти люди лице и непослѣшлюѣ. Рече гдѣ. подобаетъ ти срикро мое в'дати торжннкоѣ...

л. 93 об. Сл. ѿ патерика ш первыхъ мнискхъ, и ш ѿнѣшннхъ и ш послѣдннхъ. Прол. мѣца дек. гѣ. Стѣши ѿци скитстїи прорѣствовавѣше ѿ по'л'кднѣмъ родѣ глѣюще. что сотворихоѣ предъ бгомъ. (л. 94.) ѿвѣщавъ же единъ ѿ мннхъ велиѣ жїтїеѣ именеѣ Ісхирннѣ... заповѣди ѣжїи сотворихоѣ мы д'клоѣ... иже по наѣ... вполѣ д'клѣ нашнхъ прїйдѣтъ. а иже по ннхъ послѣдннн мнннн... не имѣтъ тїи ѿнюдѣ д'кла мнншеѣкаго. прїйти же имѣтъ на наа напасти... (Прологъ 1895.)

л. 94. Провѣщанїа ст. старѣн. Что еѣ д'кло мннхѣ, и ѿвѣща старїцѣ раѣсѣжденїе...

л. 94 об. Прол. мѣца сен. ѣ. Житїе прпд. ѿ. Дѣда выѣшаго прежде разбойника. Сн стѣмъ и прпдѣмъ ѿ. н. Дѣдѣ баше прежде разбойннѣ... (Прол. 1895.)

л. 97. Сл. ѿ лимониса ш помы'лѣхъ владннхъ. Братъ единъ живнѣ ко пѣтннн и мѣчнѣ бѣ ѿ вѣса владнаго на похотѣнїе женско. и прїде ко ѿ. Пахонѣ повѣдана емѣ вранѣ... не дивнса д'клѣ томѣ, неко его стражннн ѿ л'кности...

л. 97 об. Слово Іованна л'кствнчннка ш влжннѣмъ нснхїи хорнвнтѣ безмол'вннцѣ. Немолчѣ выѣшаго безмолвннка нснхїа хорнвннта назнаменати повѣсть...

л. 98 об. ѿ старчїства ш запоми'ннїи слово. Рече нѣкнѣ ѿ ѿцѣ, краднѣ или ажай, или ннѣ грѣхъ творай...

[л. 99—106, в два стовпці]: Виписи мір різних предметів, хронології, генеалогії і поодиноких подій з п'ятикнижя і інших старозавітних книг. [102] про людей затверділих в гріхах з видінем св. Макарія про те, як не легко прощаються грішникам (діяволу) гріхи. [102 об.] Вісім примірів Божої ласки людству о півночі. [л. 103.] **Ишо краженіє шоще жителнаго монастыря.** — [103 об.] про розділ Еноха і Левіаѳана — [л. 104] Хронологія життя Іс. Христа. [л. 106] Три дорочні свята Жидів. [л. 106 об.] Три стани людей, що бувають спасені — невільників, наймитів і сивів.

л. 107— об., 112—117 об. дрібним півуставним скорописом історія Авраама і Лота з книг Мойсея Бятія. **Доскѣча кѣкъ Авраама: и мови до неѣ. гла кѣ. перши книѣ моѣсеѣ.** **Бо ми сѣна своѣ єдинаѣ. которо млада. и иди до краини морѣа и та мѣ его офѣрѣй...** л. 112. **гла иѣ.** **Сказалсѣ бѣ Авраамови оу дѣка: на родинѣ маврѣа... и рѣ (Авраам кѣ сарѣ).** **Иди рѣло и возми три мѣрки мѣки пыловано рѣчи є. а нанѣ поплемикоѣ. а сѣ Авраам бѣжавши до чреды (!) взѣ телѣко младе и добре тѣстѣ: а да є сѣжѣк жѣкы што рѣчѣ оуготоваѣ. (обор.) поты принѣсѣ масла и мѣка и телѣко котороє наготоваѣ. постаки є прѣ ним. а сѣ ста при ниѣ подѣревоѣ коли на...** (л. 116. Утеча Лота з дочками до Сигора; дочки упоюють Лота і зачинають від нього потомство, з якого пішли Моавитяне і Амонитяне). — (117 об.) **Гла кѣ. капѣтѣла кѣ.** Авраам женить ся в друге з Цетурою, умирає в 175-ім році, його поховали сини Ісаак і Ізмаїл на полі Ефрона в печері коло маврійського дуба.

л. 108—111. (скорописом.) **Гѣоргій Гѣшовскій маѣтїю єжїю прѣкославныи Єпкопѣ прѣмыкїи Єлѣборскїи и зѣмѣлѣ Єлѣоцкѣ.** (Посланіє з Перемишля 1671 р. цвітня 12 з постановою капітули о висоті нагород духовенству від прихожан за сповнені треби церковні. Мотив сього посланія — скарги вірних на непомірну висоту жадань духовенства. Норма устанавляєть ся така: за крещене найбільше 16 грошей, від кумів по грошу; молитвни 3 гр.; на просфори для служб божих по полумацку пшениці з тих що дають скіпчину, кметі дають мацу (скіпчини платили вони 3 скіпці), ті що не мають поля платять на вино по 3 гр.; літургія 12 гр., дякови 3 гр.; па-

растає 3 гр., дякови гріш; сповідь від дому по 3 гр., комірники і слуги по 1 гр. від особи; елеосвященіє 12 гр., дякуновн (!) 6 гр., дякови 3 гр. — при тій нагоді має хорнй при свідках відказати духовенству і на церков за похорон; за похорон 2 зол., а брацтву за євангеліє і процесію 2 зол., за псалтврю 20 гр., дякови 15 гр.; сорокоусти 8 зол., дякови 2 зол.; оповіди і шлюб на селі 1 зол., дякови 3 гр. — в місті не більше таляра, а дякови 6 гр.; з помянників по 3 гр. з дому. До доходів свх мають право тільки церковний причт; ті що живуть на попівствах і поповичі без місця не мають до них ніякого права. Понад вказані суми єпископ з капітулою забороняє священникам „вытлагати“ з вірних під загрозою утрати парохії.

л. 118. Якадисты: кондак': и ікосы: покровѣ прѣстыѣицѣ: на гласъ ѿ. поѣ възвѣра'но' кое". (півуставом по 19 стрічок на сторінку). Избранной вышней црѣи превышней всакаго созданія, Црѣи нѣси и земли: прише'ше къ Блахѣри свѣю црѣкѣ. Досто'ное поклоніє съ бѣгодарнієи принѣшѣ ракъ тво' Бѣе. За весь миръ къ снѣ своему и въс мѣлащейса. Но яко къ тѣмъ свѣи поѣ твои шмофоръ свѣтлѣщійса прикѣглѣ. и мѣщи державѣ непокѣдимѣю: (обор.) ѿ всакиѣ насъ въсъ свобѣди. Да зѣе ти. Радѣйса радости наша. покрѣй насъ ѿ всакого зла. Чтѣныѣ твоиѣ шмофоромъ. — (По 13-ім кондаку, повторене 1-го ікоса і кондака і молитва „Ѹ прѣла мѣти дѣво вѣщѣє славноа и црѣе“... Достоино, трисвятѣ до Отчєнаш, тронар Покрову глѣ д. Днєсь бѣговѣрны' людїє свѣтло праздишѣ... Ектенія, відуєт. У львівськїм Акафієтнику 1864 р. по 13-ім кондаку находитьса довша молитва „Нєсквѣрнаа, нєклазнаа, нєтлѣннаа, прѣчѣлаа Бѣе“... ст. 199—204).

л. 133. Житїє и стрѣнїє сѣ. вѣзмѣ. Барвары. (півуставним скорописом.) Вѣ царствѣ Маѣимїана нечестиваѣ цара римскаѣ: вѣ на востѣцѣк нѣкки' чєловѣкѣ благородѣи богаѣ и славеи именеи Дѣвскоѣ....

л. 135. Хѣжѣнїє и видѣнїє прикѣнаго Данїла Ігѣмена рѣскаго. (скорописом.) Пѣ ѿ црѣа граѣ ко Ієрлїмѣ по оузкомѣ морю ити корабли. и до великого моря до пєталы шстрова. ѿ цариграда рѣ. (вѣкъ = то) єѣ пєрвы' шстроѣ на вѣкоѣ морю и єѣ тѣ именеи докѣ. и на именеи тоѣ Ирак-

лиш великим и проти^н града выходи^т измори ст^ое миро; т^с ко погрѣшено много ст^ыт м^чнико^н. а ѿ петалы ш^отрова до калипола р. а до абида града.. калипола й. в^ръ. Проти^н Авнда града лежи^т с^т: еѿфими но^н. а ѿ абида до крита н^е. в^ръ. та^же вы^тти на великое море п^ст^т на право ко ст^о гор^к и къ сел^ню и крим^с великом^с (обор.) а на л^кво п^ст^т ко Іер^лим^с... (як в „Сказанію о п^сти ко Іер^лсалим^к з Книги глаголю^т Странник^к“, Сахаровъ — Сказанія VIII. Остров Хиос називають ся Ахій; пристанище = спочиво^н, Самос = Сам, Патмос = Патом. — До 138 об. чорвило дуже вилняло. Опис церкви Воскресенія доведений до 13-ої стор. Сахарова, засим в половині 13 л. йде статя про Святая святых і печеру Захаріи з каменем Якова патріярха та Давида царя — Сахар. ст. 16, Ямир^к = Ям^ср^на; л. 140 статя „Ѿ церкви Ст^го воскресн^на Х^ва“ — Сах. 14. доведена до Кравіевого м^стца 141 об.: „а гора гд^е распятіе ідне зове^тся голгода. ѿ Распятія до Снатія еди^н саж^н и т^с е^о бл^н гд^е рад^клиша рызы его, т^с бл^н гд^е возложиша в^кн^н терно^н на голек^к его. и в^аградиц^с ш^бакли^с“.)

л. 142. ш камен^с дороги^с слово. Кар^кешник^сл^к мо-ви^тс^а, а кар^коне ѿ с^гла ш^гни^отого..; Іасп^ск^с... шд^к ѿганав^т.., Шаф^кр^к взрок^к выснав^т.., хризол^кт^к ѿганав^т мела^нхол^кю, бериліюс^к чини^т ч^лка коюючого см^клы^н...; Іаг^гаток^к корони^т ѿ с^жа.. шрел^к приноси^т до гн^кзда своего... Х^с с^нк^к кожій во с^рдц^с = іаг^гаток^к; (обор.) Яметіст^к ѿгонав^т шн^кство...; шмар^гд^к люкит^к чи^отость... котра шанна... п^ннество стратит^к, зараз^к шмар^гд^к зламлет^к с^а на дво^е; Топазіон^к значит^к ѿм^кн^с ца^от^а ч^лчого...; Маг^нис^к тагн^т до себе жел^кзо, еливы кого постр^клаено к^блю жел^кзною, немогли знего тои к^бл^к вын^ати. алеко еливы постр^клаено кого стр^клаю, а зостало вн^с жел^кзко“ — (на с^н і уривають ся Зборник, решта бракув.)

Пасіі.

22. (№ 167.) К м^чченію Г^л й^шт^о І^с Х^л, скорописом пол. XVIII в., без початку, на 24-х лл. 4-ки по 21 стрічки на сторону, без переплету. — Зачивають ся продовженем: „коз-

Духаніе немощное спесн' моѣхъ виходитъ мѣситто прада
 бити; Я прето на'миши' снѣ понѣха' того ходѣ во Іерусали'
 на тот' ча° во са' счи^м злого сходити, а ги'кѣс мѣсто
 давати; Тих сло° на^м мѣтви' избежитѣ вислѣхавши са'
 слези пѣсти^а зна'ст'к'шихъ шчи' сво'к' и рек' до не'к. ѡ на'
 ми'шамъ мѣтко; коли чого ки^а ча° не при'шо^а в'тѣпале^а и вѣхо-
 жова^а; много, шни хотѣли ма каменіе^а побити; а ѡ ни^а
 с'шо^а невидимо; ти^а хотѣли ма згори зопхнѣти, та^а те^а
 и^а вѣтѣпале^а; и ѡ многихъ нѣхъ казне' скривале^а сѣа кѣство^а
 сво'ѣмъ; Я ѣн'к вже тотъ ча° прити ѡ в'кко^а прѣре'ни', на-
 сѣе во ма ѡцъ по'ла; и насѣ придохъ во ми^а да ѡ мѣчи-
 те'ства дѣвола своѣю смѣтїю снѣс ми^а; То слышавши е'к
 стѣла ма'тѣ, звелико'к жалости шбо'л'кла и вдариласѣ рѣвно
 ѡ земаю; Я рѣ'ла ѡ сердце мое е'тѣ во ми'к; ѣн'к заправи
 поми'рала е'тѣ пророко^а дѣла моѣа; разлѣченіе св'кта моего;
 Шо а в'кднаѣа и горкаѣа не'кѣста маю сти^а чинити; ижъ
 снѣ и бѣ'к мо' св'ктѣ шчи' моѣхъ хоци^а змною тяжце а горко
 сѣа разлѣчити; а Гдѣ ѣн'к Іс Хс почѣ^а е'к т'кшити; лаго^а-
 ними слови пов'ѣдаючи; ижъ все млетъ те'рѣти колею
 своѣю чинѣчи по'лѣшнство вѣс ѡцѣ; и'по'ниѣючи пророче-
 ства ѡ немъ... (12 об. Плач Пречистої на вид мук Іеуса.)
 То сзр'ѣвши Прчтѣла Па'на пала е'тѣ мѣртва; ки е'к жѣни
 не вѣопили забѣла кисѣа и почала кричати во слѣдѣ е'го
 на'дѣчи; ѡ снѣ мо' на'миши' не хот'кле° слыхати мене мѣтки
 и слыжѣниц'к своѣ'... (17 об. плач Б-цї на вид распятого
 Свѣа:) шкѣ преда^а дѣш своѣа прѣблаго'лове'нїю вѣс, вдарил-
 ласѣ е'тѣ тяжце ѡ зѣ'лаю, а си'но и рѣвно; а жалосливѣ
 закричала мовѣчи та^а — на'милосѣрдн'к'ши' снѣ и ѣже мо'
 шпатрѣне мо' и ко'рмиче мо' св'кте шчию моѣю, шѣлюкле^а-
 ниче мо' на'милиши'; чѣмѣо ма та^а шпѣсти^а забѣне, ижъ
 са' еси сме^а а мене живѣю шстави^а насѣ^а. св'кт'к не'зно^а
 и м'кзѣрно... (л. 18) ѡ шености небѣснаѣа, помож'кте ми
 шпѣлковати смѣрти своѣо и моѣо створитѣла.. ѡ глѣбоко-
 сти зѣмнаѣа разлѣшнѣа и пожри ти^а үкѣ'цо^а моѣо мило'т-
 ника шкрѣтнїѣа смѣрти, котораѣа е'тѣ непроминѣла моѣмѣс
 снѣа единому, не'проүсти^а ми'к матц'к и слыжѣниц'к е'го
 на'ми'шо'. а вѣхъ а тѣжъ по^а крижо^а в'кчин^а сно^а заснѣ-
 ла...; ѡ на'милиши'к жѣни по'рѣги моѣа, видите добр'к в'кдѣс
 моѣо... а ки е'це котѣмѣа дѣржитѣ ма ү своѣ' моци, а ни до-

пустите мя закитися, аби^х и шдннн години не била жива без моего їда... и кто мене призритъ, хтоси мною попечалуетъ, хто мене ѿ слезъ горькихъ утѣшитъ... (19 об., як жовнір пробив копїем бік Іеуса) єк стїла мїткъ пала єткъ замертвїю а мовичи, ш проклятїхъ пано^х заїк слуги и немилосїрднїк, и неактостивїн... (л. 19 до креста:) Ѣ безцное и запамїталое древо, и^х ти смїкє^м: Створитєлєи своего та^к до^го ганїене на собѣк дїржати, и и^х ти може^м неке^наго и зе^наго їда страшнаго хєровимо^х и сєрафимо^х та^к моцно на собѣк дїржати, и чомүсєи непадає^м; аби^х и єкднєлєи своего милого сїна нацкловаласєи и наобнималасєи. Нєо и земля три^лосєи, сло^нце и мїцъ затє^нкло, шпокєсєи падали, и все створєнїє дрижало, жалүючи створитєлєи своего, а ти нешєлахєтное древо та^к твердо и моцне сто^кшъ; шлє твоего велєкаго безстѣдства и безцнонн смїклости... (л. 24. конєць молитви:) а пока^мосєи грѣхое^х нашєхъ ѿ чєстаго сєрца и тѣла нашєа сдрѣча^мо по^то^х и молитєлєи и мило^тнїю үбогн^н чнїкємо. вє^лдүгъ можностє^х нашєхъ, а смїкхє^х и кдци^нков^х свѣкци^х вє^ттерѣгаймосєи, цю на^болшєи може^х, а безпрє^таннє шпаакүймо мүкү нєви^ннєю нашого сотворитєлєи, а зєлєки^х и згорячи^х дүшєвнн^х жалє^х и скрѣхєю сєрдєчною хєлєлєчи во тро^ци сто^х ї. в. ѿ. и с. н. и п. и во в. в. Пминѣ. — Далєшємѣ вѣс начати и совєршити дѣло сїє влгоє кү слава и дїржава во вѣки вѣко^х Пминє.

Пасїєя та походить з того самого польського жерела, що й керестурська і Теслевцьового (гл. у Франка, Апокріфи II, ст. 222—241) з подробицями про зниманє з креста і видїнем Ірїяди (21 об. — Фр. 240 З.) Судячи по язвкү, взята — подїбно двом вишєм згаданїм, з польського. Серед звїстнїх польських, одначе, нема первообразу, а є хїба деякі слїди, що українська перерїбка була оперта на Опеця Житю Христа, та на первообразї білоруських Страстей Христових XV в. (Пам. древн. письм. в иск. СXL, напр. подробиця перемїни тїла Іеусового по знятю з креста на лонї Матєри — Стр. Хр. 14 об.). З порївнаня описаних низше рукописєв виходить, що у нас було що найменше два рїжні переклади, з яких списувано сю цїкаву статю. (Бібліографїчнї данї про сєй видїл українського письменєства подав д р Франко, Апокріфи II, ст. XXV—XXXII.)

Wspomni Panie na Dawida, że moia suknia w żyda, trzeba żyda wylupić aby suknie wykupić.

л. 24 об. Слово стго Івана Златоустаго в оумилніѣ дїи, какоєв изишла на поканіе. Горє тєѣ дїе моє Ангѣла хранителя ѿгнала еси.. (тільки 3 стор. до 25 об. і урив. 26 го л.)

23. (№ 95) Пасїа и терпєннє Гя ишего Ісѣ Хя списма стго выбранное. (13 об. скорописом:) Сїи Стрїти Списанїи в вѣспасаємой вєси Троѣтицѣ, при храмѣ стїѣ Архїстратиѣ Муханла и Гакрїлаа и Проѣ за старанїеѣ всєчтнаго ѿца Петра Чировича Пароха тростянеѣкого Рокѣ Афмї. мїца марта дї. дни Смирїни Іако... Шыздовскїи на тои часѣ будучи дякоѣ в тростяцѣ.

Шивустановом на 13 л. F^o по 43 стрїчїи на сторону, з кивноварїи буквами в текетї. Змієт той сам, що в № 167, тїльки мова вища, видно взята з вишого переводу.

Нїѣ всѣмѣ прѣрчїствїѣѣ конїцѣ и совїтїе еѣ: нїѣ всємѣ писанїю исполнїе еѣ: нїѣ недовѣдомїе речкѣ ѿ початкѣ свѣкта вєснєсть и впознанїе всѣмѣ прїишли. Повиннїсмо тєды всѣ наймїлшїи хриѣтианє звєлїкымѣ наѣженствєѣ и скрѣхою сїрдчною, а горячыѣ сїрѣчныѣ жалоѣныѣ шпакїкванїємѣ пианє внимаючы послѣхаты: не жїеы тїлко тѣломѣ тѣтѣ знаїдовоалїсмосѣ, а мыслѣ мѣлаєы гдє нїдє на свѣктскїѣ потребаѣ забавлѣтѣсѣ, алє дїшю и тѣломѣ и мыслїю ѿ всєго сїрдца дїховнє розсѣмѣючы... (л. 11. Плач Б цї) ѿ наймїлосїрднїѣшїи сїнѣ и бїже мой: ѿ кормытєлю и патронє мой найласкавшїи, чємѣ такѣ забытїе шпѣстїлєсь мєнє мїткѣ и покорнїю слѣжїєвнїцѣ своєю, сѣѣ смїрѣ еѣ а мєнє жїєю вѣ такомѣ смѣткѣ и втѣжкоѣ жалю на сємѣ мѣзерномѣ свѣктѣ шєставлєсь... ѿ вєснєсты нєнаї помозї мѣ шпакїквѣти страсты и смїрѣ... ѿ глѣбокєстє земнѣя рєстѣписѣ... ѿ шїрокєстє морєскѣ вїлїи нїѣ избєрїєговѣ а вытопы тоѣ нєвдѣчнїи людѣ жїдовскїи. ѿ сїрогѣ смїрѣ... ѿ любнїи панѣ и товарышкїи моєи... ѿ прєкѣлѣтїи и нєзбєжнїи жїдовє... (12 об. царїцѣ Ирївїда рєп. 167 названа тут Ирїна)... По-стомѣ, покѣлонами, мїтѣамѣ, нєспанїємѣ и стѣпанїємѣ на на-

боженствѣ, чинѣмо мѣтню недостатныѣмъ Свогымъ ведангъ
можности нашей, смѣхо, жаѣтовъ, шшкандъ едынъ дру-
гого, задросты гнѣвѣ и грѣховъ инухъ выстерѣгламоса...

л. 14—15. По слѣдованіе швхожденіа со Пре-
стѣими Тѣлнами вѣднѣ Праѣ: По литѣргіи акіе по за-
лмбонной мѣткѣ... (скорописом і півуставом).

24. (№ 190.) Сѣя книжыца рекомаѣ Пассыа содер-
жащаѣ в'сѣбѣ страсть или мѣкѣ Гѣа нашего Іса Хрѣта. с'писа-
ма стѣаго викраѣнаѣ. Списасѣ в' Долинѣ при храмѣ Рожде-
ства Престѣи Брѣци. Рокѣ ш Рожества Хрѣтова лѣтѣ. мѣа
Априліа днѣ ѡ: Григорый Меленивиѣ, м. м. п: 1 л. + 144
ст. 8-кв по 16 стрічокъ краснописной киврици в' мягкой об-
ложци.

ст. 1. Пассыа или страданіе Гѣа Бѣа и сѣса ншого Іса
Хрѣта: с' писма стѣаго викраѣніе.

Нынѣ всѣмъ прѣрчествіаѣмъ конецъ извѣтій естъ... По-
виѣнисмо тѣди, всѣкъ наимнашій хрѣстиане з' великимъ На-
боженствомъ и скрѣхою сѣрдичною (ст. 2) а горячимъ и жа-
ловнимъ шпалканіемъ, пиане внимаючи послѣхати, и нежеки
тилко с' тѣломъ тѣтѣ знайдовалимоса... (ст. 22) наймил-
шій сѣс и бжѣ мой, повѣжъ ми чѣмѣ тѣ такъ смѣтнаго
вижѣ: шкогомъ тѣ нѣгди не видала, и нелишѣ ижъ берешъ
сѣ ити до Іерѣсалима до Жидовъ, а шни тѣе кол'ко кротъ
завити хотѣли, и слишѣ же тамъ хошишъ пасхѣ исти...
(ст. 82.) Ѣ сѣс мой наймил'шій, нехотѣавсѣ ма слѣхати,
мѣки и слѣживницѣ своей, захотѣлоти сѣ било до того не-
щасливого Іерѣсалимѣ: не такогомъ тѣ днѣ вчѣрншаго ви-
дѣла.. (83) Надѣе моѣ, и свѣтлосте очій моихъ, кѣкѣтѣ
мой найслѣвчѣн'шій, и найзапахн'шій и найвѣдѣчн'шій,
то же в' прѣткомъ часѣ оувѣнѣл' ш прѣнѣслодшій мой Ісѣ...
(107) Ѣ проклатихъ панѣмъ злѣе слѣги и немилостивѣи, надѣ
оумерлымъ змилостивѣи не мають, шжъ вѣда минѣ смаж-
ной, шожъ маю чинити, ижъ нѣ ш кого на свѣтѣ не могѣ
вислѣхаѣна бити, ш наймилосѣрдн'шій сѣс и бжѣ мой, о кор-
митѣлю и патронѣ мой найласкавшій, чѣмѣ такъ звитне
(108) шставилсѣ ма Мѣкѣ и покорнѣю слѣживницѣ своей,

самъ вси оумирахъ, а мене живѣю в'такомъ смѣткѣ и тѣш-
комъ жалю на семъ свѣтѣ вставилъ... **Г** шности нѣнаа
помози ми шпакнвати... (109) ш широкостѣ земнаа роз-
стѣнитса и пожри ти^х зан^х и проклатихъ оубійцовъ;
ш габенно морскаа вилій нынѣ з'вѣриговъ, и витони родъ
невдѣчній людъ жидовскій... **Г** любиміи Паяк и Токаришки
мои; видите горкѣю мою (110) в'кдѣ и жалъ которой нинѣ
тѣрпаю, южъ ш ш сего часѣ ннѣзною и оутрапа^нною вдо-
вою зостала... ктожъ мене смажнѣю приемотритъ и ш слезъ
горкиа (111) оутолитъ .. (121—122. Переміна тѣла Іеусового
по знятю в креста під дотиком Богоматери, сон цариці Ірини)...
(135) Слѣх^о и жарт^о спросни^х кистѣр'кгаймоса: жартовъ,
гнѣвѣ, шшканаа єдинъ другого и и^ннихъ грѣх^овъ тан-
цовъ вшитечн'ства стереж'кмоса...

ст. 136. Сказаніе стаго Мѣника Никона, на колницѣ
ц'кнѣ Іюда предалъ Хрта. За ѿ. сребникъ, а вкождомъ
сребницѣ по вѣ. литрѣ ..

ст. 137. **Г** житіа стѣхъ шцѣ, сказаніе како претѣрпѣ
Хртосъ Гдѣ нашего ради спасенія. Старцѣ єдиномѣ стѣмѣ,
иже всегда размишляаа страданія Хртѣва горцѣ ридаше,
швиса Хртосъ и сказа ємѣ подрѣбнѣ како претѣрпѣ... (у д-ра
Франка, Апокріфи II, ст. 236—7).

На 144. Сію Пасью или Страстѣ Гдѣ нашего Ісѣ
Хрта начертавъ Григорій Меленевичъ мпп: Скончикъ рокѣ
вжїа лѣтѣ. (1790) мѣа Існїа днѣа кдѣ-го.

Пасія та роздѣлена на 3 статї: (ст. 37) Статїа втораа.
Потомъ нашъ Милостивій Избавитель новїй законъ оуста-
новилъ сѣдши за столѣ... (ст. 85) Статїа третаа. **Г** ш-
стой годинѣ на локнѣмъ мѣстѣ Іса и снимъ два Раз-
конника..

25. (№ 250. Opisanie zjazdu na synod Do lwowa
w Roku 1629 Na dzien 20 octobra, wedlug Uniwersa-
lału Króla JE o M.

2 л. Q почерком 1-ої пол. XVII в.

Naprzód dnia 23. octobra Władyka pinski przyjechał. Dnia
24 władyka przemyski. Dnia 26 w piątek xiąże zaslawsky y smo-

trycki y smolenski y Morochowski Władykowie przyiachali do Lwowa... (дуже цікаве дрібними поміченнями літописця-очевидця. Казнодія Бембує¹⁾ положив в основу свого казаня на пис на хресті:) Hebreyski grecki y nad samą głową Pana Chrystusową był łacinski iako zacnieyszy. potym wyniosł wschod aż pod niebo, a potym zachod nad wschod przełożył. Piotra Swiętego Apostoła A poniem Papieżow głową widomo... (обор.) wiary krzescianskiey byc twierdził A patryarche Carogrodzkiego heretykiem publicował, a Vnią bardzo zalecił, y swoym polakom czcić y szanować tych którzy są w Vniey usiłował y prosił, y ięzyk sławenski y nabożenstwo iego zbawienne y sakramenta byc vtwierdzał... (князь Заславський зазивав і Братство львівське, щоб ставилось разом з уніятами на замку — але сї відмовили, що се належить до найстаршого духовенства. В понеділок уніяти скаржились на кухарок руських і вірменських, що їх поганцями по вулицях називали і прокльнали — уніятів легко було пізнати по широким мантиях — за се кілька кухарок на замку осадили... Вторник на службі Мороховського у білих монахів-домініканів (?) перед руською іконою Пречистої було багато вірмен і руси; в середу уніят. митрополіт позичав собі риз з Брацтва, того-ж дня уніяти з митрополітом оглядають новопоставлену міську церкву Успенія, витані Брацтвом і православними з Вільна — гостина і розговоря у пароха отця Боярського, суперечка Смотрицького з Древінським. В четвер завіт-казнодія хвалив уніятів, а противників гудив. В п'ятницю вільняне з князем Пузвною і Древінським були у уніятів, щоб вчинити волю королівського універсалу: просили о „praszkę“ для патріярхи, за якого згодою вчинять все, що тільки захотять король і уніяти. Дневник кінчать ся вторником і згадкою про смерть кн. Заславського 14 падолиста — Laus Deo. (Передруковав D. Zubrzycki — Kronika m. Lwowa 267—271).

На 2-х нижніх листках занадто обрізаних горішнім краєм протоколярні записки скорописом в два стовпці з дїл Львівського Брацтва поч. XVII в. проти унії після брестського

¹⁾ Видано п. з.: Wzywanie do iedności katholicckiey narodu ruskiego religiey graeckiey. Kraków 1629.

собору. Є се мабуть уривки якогось брацького меморіалу-протесту зі зсылками на різні акти — 1610, 1593 і 1599, без кінця.

Польсько-руські Зборники і Пісенники.

26. (№ 181.) Польсько-руський ркп. кін. XVIII в. на 75 лл. 8-кв в текстуровій обложці.

л. 1. Початок польської Різдваної гри, дуже затертий, що ніяк відчитати. (обор.) Stach Mowi. Bartosu Kubaszu wstancie wstancie Bracia. Aniol Bozy Zwiastuie Do Betlieiem.

Bartos wstaie y mowi dzie,

Kuba wstaie y mowi dzie.

Stach pokazuie wo wo wo.

Bartos muwi o io io io iaki że un straszny iakie un wielkie zemby ma boięsię zeby un mię nie ukąsil:

Kuba mowi. O niedał ze nam spac Boday mu zdechła mać; Stach mowy. Oniebuycie się bracia, chozmy my do niego Podzienkuiemy... za iego nowine... Do Aniola y muwią (dzięku)-iemy tobie (л. 2.) Garganielu bozyi za twoią nowynę... (л. 3 об.) Chłopiec krulewski wchodzi do y(z)by I muwi: Pozwulcie państwo u swoyeh progach nieudolno Rozkrzewic mowe prawda że Dodzis Swiat zostawał jednostaynym a teraz przez nowo narodzonego pana Nad wsziskich niepomyślna Godzina okazuie sie. Daycie dla iegomosci krula Krzesła: y postanowi stolek czili krziszło.

Krol wchodzi do yzby I mowi chodzonci po yzby:

Coto iest, Coto iest, Coto iest

Jam krol monarcha: Chtoz mi się sprzeciwi; że mnie piersi krulowe prawie takie dziwy... (Рабини — Фермаршали — різня дїтви за дверми намічена співом фермаршалів — чорт; козак і жид говорять по українськи, мужик — пан, циган — циганчук).

л. 23. Moskal wiezdza do yzby nakoniu y spiewa: Hey zdonu zdonu zdonu da po sinomu moru —

Wony piesięki poiut padlulukiwaiut, padlulukiwaiut

a nastarszym ba iaram wsiu zalobu kładut, wsiu zalobu kładut. (обор.) Kak chrystos narodilsa

a eroduszko sukyn syn ukrutilsa... (л. 24 об. до цыгана:)
A prawda poznaw, szczo ia twi pan.

Mowi Cigan staryi.

Ot tak to panowe naszi lyczat — a na dobre cwiczat natryndy kuryndy. (гл. Зап. Наук. Т-ва ім. Шевч. т. 72 статья д-ра Франка, Український вертеп, ст. 25—45. Початок гри загадує особами інтермедію в ркп. Импер. Публ. Б-ки в С.-Птб. „Польск. О. XIV. 12.“ Dramat o narodzeniu Pańskim.

л. 25. Слово ш збуренїи пекла. Єгда хртосъ ѿ мртви^х встлѣши пекло збурнаѣ. (скоропвсом.) Люциперъ моцитъ до ада: Знаю я аде ш томъ хртѣ много Причинъ ижъ шнѣ естѣ ѿ колѣна давидова шарѣинъ синъ: котори самъ секе синошъ кожнимъ ишенуєтъ и человекко^х... (пор. ркп. № 212 а. і Зап. Наук. Тов. ім. Шевч. т. 81 в статї д-ра Франка „Слово про збурене пекла“, ст. 13—31.) Слово без кінця, доведене до сцени (л. 39 об.): „Хртосъ блиско приходитъ и моцитъ. Гдѣ крѣпость и силнѣ Гдѣ силнѣ во брани возмѣте врата книзи ваши и возмѣтєся врата вѣчнаш видєтъ до васъ Црѣ Слави; Хртсѣ третїй разъ клагословитъ и моцитъ.

л. 40. Польські колядки: 1) Abrys zakonnego dziś ubo-
stwa: bierziesz zycia moy Panie: Lezysz nie w Palacu nie na materacu, Barlug twoie poslanie, Rysujesz ten abrys na Sercu spisz Jezu moy nie na Kobiercu Lecz na sianku we żłobie.

2) Żłob twoia lektyka w ktorым się zamyka: Bostwo...

3) Z dalekiey wkrainy aż do palestyny Pastyrze się zbie-
gaią...

4) (л. 40 об.) Do nug Twoych się znizamy...

(л. 41.) Wziowszy zatym skosza Franek obarzanek stach
masła garnuszek, kuba worek gruszek, kładnie panu po koledzie;
Giesli tego mało Będzie dam jabłuszek.

Mazur mowi Heyze moia do oboia i do pieszczaleczki, dla
tey dziecięcyczki zagray że mu miło. Chętnie miło coby się
znamy uciesziło to panięcyczko...

л. 41 об. Dłużniey pro 1788 an... (л. 42) Ihnat Aptosz za
2 Pogrzeby złt. 4. gr. 2 odrobie... (обор.) Maruszka Moskalska za
два pogrzeby złt. 4... Muszczycha за 3 Pogrз. złt. 10; Pilipiec
po Iwanie за 3 Pogrз. złt. оśm... Kuzio Sopiłka за matke 4 złt...

(л. 43.) Fedko Szeyda Pawlow lesny z lasa za pogrzeb zony zlt. pol. sześć.. Hlupczycha za męża Timka pogrzeb trzy złote. Kowalczyk na chalupkach za Pogrzeb Brata zlt. Pol. cztery g. dwa... (обор.) Jurko Pron za slub (поправлено з pogrzeb) zlt. 3...

л. 44 форми преем до епископа і духовних чинів.

л. 47. П'кснъ Євнтова. Ъблудне ноци и Дни шпакане — якъ цїевїє нїевидзе мое серце кохане якъ тенъ часъ прждзїє. (конець.)

— Ты п'ксни почитимъ немолчними гласи ш неизреченна Дїво марїє...

— ш монархїне имя твоє сїне покюдү...

л. 47 об. Ъ неизчи(р)паемїй кладязъ мїсдиня...

— Ранскїє цв'кти прїслична лел'кя.

л. 48. Наоука до пш'лаъ ш свитого шца Зосима. Перваа наоука. Я первїй Денъ гдє оуподокашъ сов'к м'ксце на пас'ккү: возми горца и пойди на воду текүщю.. (розходить ся о то чв місце вогке.)

И зновү р'вна вонны положи на то* м'ксцү горчокъ прїверни... (чв через нїч осяде много росв.)

(обор.) Гди будешъ пас'ккү становити ставъ на востокъ..

Я гди поставишъ пас'ккү пойди вполе и якъ шбачишъ камень малїй исхилися и шз'ми его до пас'кки и мовъ такъ якъ той камень твердїй и неможетъ н'кхто оугризти [такъ жебы немогъ н'кхто моимъ пчела* н'кчого злого оучинити, якъ той камень твердїй и зазывай такъ жеки магнїє оурекки зазывали цровъ немогли найти на мою пас'ккү кожїєю помощю и вс'ми небесними, и д'кїствомъ ст'аго Зосима...

л. 49. Б'кторая наоука на Янїино зачатїє. На зачатїє Прїстой вогородици прїиди до пчелъ и поторкай в' оулїй каждїй...

— Ст'го Зосима б. наоука. Вечеръ рождества Хр'това. Достанъ рнєс сцїкєс и головєс оуживон оус'кчи несши и сховаи... (потерти з ікрою і медом і пчолам дати — заговор.)

л. 50. Наоука четвєртаа на стїй веч'р'ъ. Оувонди до пчелъ и постави пчеламъ удүси вошчинєс и медєс хочъ трохи наготүй и розенти...

л. 50 об. ё. на святи вечеръ. Тогожъ стго вечера возми кутѣ скиака зеринъ три рази и каждый страви...

л. 51. наука љ. тогожъ стго вечера. Икъ люблю га ба достоинствю и причиствю ецѣ матеръ вжїю.

л. 51 об. Наоука з. о мотелицѣ стго вечера и гнилицю. Оубоиди до пасѣки и покаждиухъ пчелахъ оудри и закопай подъ порогомъ...

— 8 наука. Когда поставишъ пасѣку в'поле...

л. 52 об. Наука д. та На сѣтїй вечѣръ. Прїйти стимъ приколотнемъ до пасѣки...

л. 53. 10 наука на рждтво Хртво. Рано вставиши в печи запали и взми меду...

л. 53 об. 11 Наука На стїй вечѣръ в'ошавлинскїй. Когда воду святиятъ идижъ до цркви и взми первїй разъ води свїенной...

л. 54. вї. випускай пщели свои на стго шлекѣви. вирижъ дернукъ земли истракою посредѣ пасѣки и тое дерно на чтири оугла шокъ в'уло...

л. 55. Наѣка гї: Пускавши пщели возми крестъ оу рѣки и благослови крестомъ...

л. 55 об. дї. До тогожъ и сие глаголи: ѡ васъ пускаю родитки мои милыи на в'кыи цвѣти и на всякие цвѣти; на чтирии части свѣта.

л. 56. еї. наука. Сотвори крестъ издрѣва егоже вилъ и закопай посредѣ пасѣки и напиши на немъ молитву Гди исусе Христе сие вжїи разрѣшившию всякия дѣли вражии (пропущено, я. в.) злакъ тварїи имени твоємъ ѿца и сїа и стго дха аминь...

л. 56 об. зї. Наука на благовѣщенїе престѣи дїи. Будъ оу церкви рано на оусюноциномъ и сажки вжон и достанъ проскурю...

л. 57. зї. Наѣка оу свѣоту великоднюю неделю стрѣтної. Когда запалятъ оу вечери на цвентари шгонь, взмижъ того попелу а тимъ попеломъ...

л. 57 об. нї. Наѣка на вознесение Хртво Гда Бга нашего Іса Хрта. возми древо якое колвакъ исцеркки и принеси до паски...

л. 58. дї: наѣка. На воскресение Хртво. Рано оуставши понди до церкви и по стрѣдни и по сажки вжон; понди на воду текущюю...

л. 59. Нумеро ѣ: Молитва шдурокувъ допасѣки. Мен
резеу вѣню помощню и всѣхъ стѣхъ...

— Молитва ѿ насланиа чужихъ пчелъ. Во имя... Мо-
литовъ ради пречистаи богородици и всѣхъ стѣхъ...

л. 59 об. На воскреснїе Хрѣтово Гда нашего Іса Хрѣта.
Приди до пасѣки и возми тон медъ шосъ наготовалъ зво-
чинами стого вечера...

л. 60. Якъ перши разъ рон изулиа иде... возми где
путо конское...

— Piesn Swiętemu Antoniemu; Jak byc powinna
Bozkiey opatrności, Bondz pochwalona bez okoliczności...

л. 60 об. Пѣснь великопосна. Родъ жидовскїи за-
творенїи ѿ Хрѣта естъ ѿпущенїи...

л. 61. Не плачъ рахїилъ зра чада цѣли не свадаетъ;
но процвѣтаетъ... (обор.) Перестанъ ридати печалнаа мати
нетривождь срдца хочай мордерца.. Почто горлица слезами
излитса смѣтне колаетъ, тажко вздиухаетъ... (В. Перетць,
Историко-литерат. изслѣдованїя, I², ст. 364.)

л. 62. Богомъ избраннаа мати Дѣво
Бѣтроковице Дѣвствомъ похвалнаа
Пречѣлаа влѣце... (В. Перетць, ор. cit., ст. 384.)

л. 62 об. Пѣснь престой Богородице Царице Пречи-
стаа владичице...

— Пѣснь престой вѣи. Милосерднаа двѣри ѿверзи
намъ...

л. 63. Чесо ти ради млѣче вправилъ втѣгү свое
срдце; Непотреба скорби имѣти лѣчше врадости жити...
(пїсня свѣцька.)

л. 64. Ісе мой прелюбезнїи сїѣ сладосте едина вскор-
вѣхъ оутѣха моя радости...

л. 64 об. Пѣснь воскреснїю Хрѣтову.
Изидѣте Яггловъ лики
во стритенїе владичи...

л. 65 об. Пѣснь стому Івану. Ивана богослова
ивритора сладка мова; Достоинно можетъ воспѣти ниже
мало восхвалити...

л. 66 об. Пѣснь свѣтова московска.

Яхъ ретюшки (2) холодне водюшки; хотятъ миніе по-
топн⁷ смилимъ Другомъ разлүчитъ. Яхъ ніетакто разлү-
читъ какъ до күйи слүчитъ; а моего ватюшки три се-
лоніе сада, впервомъ саду оу зелономъ тамъ зозула куетъ,
...оу третомъ... грүшица стойтъ; а подтою грүшою красна
дѣца сидитъ; Горко плачитъ и ридаетъ гзімла припадетъ;
красовици Діевүшки приходѣтъ гретюшки.. (л. 67.) за-
тимъ милии нїевижитъ если его кто дїержитъ; а первая
красовица та задїержүваетъ а тораи красовица лошати
сѣдлаетъ; П тринаи красовица здвора спроважавшъ; вүду
грамоти писатъ вүду слүзи посилатъ а моего ватюшки
калавүръ на двори; ш фицѣри спалашами все салдати со-
рѣжомъ.

л. 67. Пѣснъ свѣтова. Яхъ дюица (!) күймина друтъ
күймина! што по полю ходіла другъ ходила, а бїели лонъ
сыла друтъ сыла..

л. 67 об. Пѣснъ світова. Яхъ ви враща ви враща
ви товариши мои холостне молодне оудолне ви мон..

л. 68 об. Пѣснъ світова московска. Бїесоля ш
вїесоля во нинкшики денъ видѣла ш видѣла надеждү
свою...

л. 69 об. (idem.) Самъ панъ самъ панъ самъ пиетъ
гшметъ меніе маадїевхенкү гүлатъ нїепүшаетъ...

л. 70. Во имя Ѡ. и с. и с. д. Шкоже стїй аверкїи
силою твоею Гди вопүстини оукроти лва тако и ти Гди
вже мои оукроти сїа трасавици во мнѣ рабү твоемү имкѣ
а: † лелкю; в. † немкю...

л. 71. Воспой воспой соловей: в: шхъ радъ жикъ
воспиватъ: вменіе голосү нїетүти в̄...

л. 71 об. Пѣснъ стїимъ авостоломъ петрѣ
и павлү. Истиннаи Двойце, во мѣри шкиса петрѣ теп-
лѣйшій любезнѣйшій...

л. 72. Гвалтомъ знята свята кровію злита.. Нестер-
пимїи днесъ новини нїѣ настали же неслихали. Здвигнула-
ся днесъ народъ оувесъ... (обор.) Шедше врани движутъ
страни.. (л. 73.) Бѣчній царю миръ намъ дарүй ..

л. 73. Пѣснъ вознесенію. Гдѣ вознесся на не-
веса йнѣ а дүхъ Стїй сиде в крилк голүвинѣ...

л. 74. Трѣби гласъ подимѣмъ пѣснь нову восклик-
нѣмъ во стѣхъ стаго сокрасно прославимъ... святѣ Ни-
колаю...

27. (№ 143.) Ркп. кирилцею на 55 л. мал. 8-кв, (бро-
шурованнй в лист з ркп. типка кін. XVI або поч. XVII в.) —
(л. 55.) Wypisał tę Xiążkę Jan Lewicki Popowicz Choceniński Be-
dący Dyrektorem w Woły. R. 1777. Miesiąca marta Dnia 17 w.
s. k. Рад' птах' цю Гн'кздо довершил'. и довил'. Так и ца-
Рад' цюм конц' книзк' счинил'.

л. 1. Polonica interpretatio vocum. Vocabule (!) in Varia
materia. (Рідня, військо, власти державні, духовні.)

л. 5. Вопросы. Икы" был' Моцныи Голїадъ шлериш'
Ѡв'ктъ. На Голїадъ был' збюръ и зм'кди из' жел'кза ѡѣ.
ф'нтговъ. а в' копїи х̄. ф'нтговъ жел'кза. а са" Голїадъ бы"
на ѡ. локоть звышъ и на па". а Дѣдъ цркъ бы" млеленкїи
и бѣ" жаднои зерои збви" его. а" Голїадъ смѣр'. а Гѣдиш" по-
разил' во"ска поган'скыи своими трома сты р̄. тысацїи лѣ.
тисац̄. кро" же" и д'ктїи и д̄. цркъ збви". шрива и зива.
и зевѣа. и салмана. За попомїю Прх'ла Муханла. Посла"
Бгъ Гада Пр'рка до Цр'а Дѣда. и реч. кыбира" сов'к цю
хцѣ"... (як в ркп. № 102...) и смѣрло людїи Ѡ рана до шѣк-
да ѡ. тисацїи. Тонже арх'гак' мухан" шповид'ка" ч'вкѣс ма-
новни и жен'к' его зачатїе Самсона сил'наго котры" мал' і.
волосы аг'скїи на глав'к' свое". котры" великы чѣда чинилъ
моцїю своею...

л. 5 об. Вопросы-одвѣты: Скотры" пов'ктѣ" были і. кро-
леве котры принесли х̄с̄ дары — Дла шкон причины аплъ
Ѡома не присп'кл' бы" на погрѣ" П. Дѣы — Ико былъ най-
дены" кр'тъ х̄в'к' (царїця Елена змусила темницею жїда Юду
вказати мїстце; по найденю крестїв Юда окрестїв ся іменем
Кїрїак, а відтак був єпископом єрусалимьскым. З гвездїв зро-
бїв золотник удила царьскому коневї.)

л. 6. Дзконовъ сила изображена зде. Бг̄а славаю истин-
наго. лю" со кларо" собирлаю — Мертвы" плачѣ. тѣчѣ гоню.
Дни ѣ. возв'цшаю.

л. 6 об. Икою смѣртїю смѣръ Самшо". Samson miał na
Głowie trzy włosy Anielskie. a taką moc miał. że mury wyla-

mował. Potym zona iego. nie kochała go. bo ynszego krula kochała. y namuwila tam tego krula aby go ubił. a tamten odpowiedział że niemoge ia to uczynic bo bardzo iest mocny twuy Męż. Ona mu taką rade dała. Przyidz którego czasu do niego. a ia mu nim ty przyedziesz te włosy wystrzygne. y w ten czas zabiiesz go. y tak się stało. Samson nie widząc tey zdrady. bo zona iego w ten czas barzogo kochała. Un położył głowe swoją na Iey kolanach y usnoł. a ona mu te włosy wystrzygła. Wten czas tamten krul przyiechał. Samson ocuciwszysie mocy iuż nie miał. Tamten krul kazał mu oczy wylupić y puscic. Un nieboraczek niał sobie wodza i chodził zebrząc cały rok. Potym wodz iego upominal sie zapłaty. on powiedział przyprowadz mnie do mego zamku. y przyprowadził go. Muwil Samson postaw mnie przy tey wiezy co na niey iest złota galka bo ia taki mocny teraz ziedem iak y pierwey. bo mnie iuż włosy wyrosli te trzy. co ich ostrzyżono. teraz mnie już tam niepoznaia. Y przyprowadził go pod te wieże. muwil iemu Samson. uciekay ztąd. a patrz gdzie ta galka upadnie. zebys sobie ia wziął. Tedy samson iak dzwignie tą wieżę az wszystko miasto upało y iego tam zabiło. a wodz wriął sobie te galke.

л. 7. O piekle y mękach iego. Choruiąc raz Święta Franciszka od nieszporney godziny az do komplety odszedłszy od siebie. od Rafała S. aniola do Piekła w duchu zaprowadzona była. co tam widziała samaz Spowiednikowi swemu szeroko wypowiedziała. my tylo kyłka rzeczy przednieyszych położemy.

л. 10. O czystcu iako go widziała Święta Franciszka. Godna y sluszna to opisać co Pan Bog tey Swietey sam przez sie ukazał.. (л. 12) Te dwa Rozdziały wypisane z żywota S. Franciszki rzymianki ecc.

л. 12 об. Го численіе книгъ шкоего завѣта... (л. 13) По сихъ же. Сенека, Бесѣды, Прологъ, Вели^е Минея, Пристотелъ, Пакнь, Бергелъ, Порифладе^ъ, Плютархъ, Платонъ, Четликъ, Девтерій, Кипрїанъ, Кирилъ, Калистъ, Исидоръ, Цицеронъ, Слово ш Дѣк, Єразмъ, Лимонарь, Патерикъ, Лохнеръ, Шпан'неръ, Зерцало, Метафра^с, Бертоградъ, Мархантій, Бароній, Кедринъ, Евсевій, Феодоритъ, Дел'рій, Шкел'лин, Прддентін, Бисеръ, Лкствица, Бкнець Хѣъ, Ршертъ, Цесарій, Гоаръ, Специменъ, Геминїан, Со-кратъ, Педагогъ, Никифоръ, Житіе стѣъ, Бсаллардъ, Дс-

рандъ, Зерцало любви, Микрологъ, Макрій, Кавасиласъ, Юстиніанъ, Христофоръ, Іеронимъ, Корнилій, Зерца Бгосло, Слово ш Трѣци сѣ, Назіанзинъ, Історикъ. Кскъ Іменъ книга тѣ е° сто м̄.

л. 13 об. Чѣда прѣтой Бѣи междѣ Сибеклажи Прѣркинами Поганскимъ. (всѣх 17)... Тыи чѣда выпи-саны сѣт з книги. котра называється Новое Нѣо.

л. 17 об. В котромъ Рокѣ житїа своего Дѣца Мрїа зышла з' свѣта — (і инші питаня о рїчах Бого-родицї)... Те niektore Ubioru Nayswięszey (l) Maryi Panny. ktore sie znayduią na tym swiecie na ruznych mieyscach Wypisane-są z księgi ktora sie nazywa Zywoł S. Panny ec.

л. 19. (Толк прѣтѣ Мат. 1: —77, 21—87, 22—89, Псалмів деяких).

л. 21 об. (Катехично-біблійні вопросы-одвѣти: конецъ свѣту 8001-го року).

л. 22 об. (Серед книг, які мають бути в кожній церкві. вказані: Календар, Рѣскы и По°. Пѣсни.

л. 23. (Готвцькі краснописані букви.)

л. 24. Толкованїе на џламы дводовы. списаное з' џалтыри толковои кїево-печерскои. которыи сти҃хи нера-зѣмны. в' џаламк̄ ѣ. И вѣдетъ яко древо и про°. Толк. Чѣкъ древо насаждѣно при водк̄ крѣм̄...

л. 43 об. Зде вставшїасѣ нѣкоторыи сти҃хи (з Писнї-пїеней.)

л. 44. Тѣ кладѣсѣ кождомѣ џла'мѣ написанїе до чого котрыи идѣтъ... (взаівки на алегорїї або зміст кожного псалму).

л. 52 об. (продовженє толкїв на менше ясні сти҃хв псал-тврї.) — (л. 55.) Совершисѣ книжица сїѣ. в'ниже сти҃хо° столкованы° е° р̄. ѣ. и ѣ. Толкованы з' џалтыри толковои кїево-печерскои котрыи сти҃хы нерозѣмны сѣтъ.

л. 55 об. Іисус. Христос. Марїа, в' чѣтъ тых' Іменъ џламы сїѣ (: 41, 74, 11, 60, 15 — 145, 38, 110, 42, 64, 86, 133 — 100, 57, 109, 129, 126.)

28. (№ 212.) Зборник різних почерків — польських, кн-ривлицею, скорописом — переважно дуже невироблених поч. XVIII в. на 91 лл. 8-ки без оправн.

л. 1. 17(1)0 (!). mesonca Junia dnia 27 podnakwaszo byla sapiha skozakami... skymy byla tamze y moskwa y syła sapihowie pogynelo y gnali za nimy aż do beresteczka a drugy zanimy gnali do sokalia. (гл. 30 об.)

1734. mesonca maia iak moskwa skozakami bili sie ale poliakuw syła pogynelo... (Дальше неважні записки.)

1 об. Oratia na Narodzenie Panskie — (всіх 3, третя без кінця, бо нема 3 л.); (л. 3.) Oracia nazmartwychpowstania) — (3 різні орації); (л. 4.) дві орації різдвяні; (л. 5) дві орації воскресні і т. д... (л. 10.) „Великая радость не^олихнана Дня йн^кшнаго Ѡкриває^тся... лавов^кмъ прѣ^кчно^е Слово в^жне... вст^шнѣть (обор.) вжикотъ прѣ^тен и прѣкагослове^ннои пани... се^го новоро^жденного х^та в^прокадити а в^нѣ^к iempureyskom лице его в^кчне в^гладати чого жич^с слава Сѣ^ркени”.

л. 11. х^то богатъ то всѣмъ братъ.

II: Много ест^ь всѣхъ сакраме^нтовъ: Ѡ. се^мъ... (Невельчкий катихизис о семи тайнах скорописом.)

л. 19. Ха^ква и в^ксѣмъ людѣ его числомъ т^т. и н^т. се^ммъ вси причастишася.. (о значію Мелхиседека) — скорописом.

л. 19 об. Слово правд^наго Мо^ссе^ж... (Исп)овѣ^даю Гд^с в^с прѣчи(ст)о^т матери и всѣмъ ст^тимъ... Ѡче чесни^т ижемъ немилоса^т (Гд^а) Б^га моего зо всего сердца... (формула покаянiя — кврвл.)

л. 21. Вопросъ котори а. прѣокъ на земли. Ѡвѣ^ттъ — адам^т. егда сотвори в^скъ адам^т и вложі внего сонъ и рече ем^с адам^т что еси в^дк^лкъ. шн^к рек^т в^дк^т т^ж гд^т на г^кла-в^к мой на крестъ распята. а петра стрѣ^т г^клава распята павла каменіе^т пог^нена. Вопросъ. Истина Ѡ земля востн^а и правда снѣ^тсе приниче. Ѡ. Іуванъ прѣд^теча... (Се ряд во-просів на біблійні, церковно-історичні і літургічні теми).

Літописні записки 1620—1715.

л. 30 об. 1710 Moskal poszed z polszą — Podbendero miał batalio (л. 31) boreyko wielko sturkamy y zordo y zwoiewodo

kyiowskym. nadprutem. tam Moskwy syla pogynelo Gdyby moskal nie przeprosil y z gode y piniędzy Dał. y nogy by ich nie stało...

(л. 31.) 1715 Pogłowizna Była za krolia awusta Od gospodarza po złotemu, od parobokow (!) Po złotemu. Od chłopcow po pozłotego. Od gospodyn, od komornic, y od kucharek po puwzłotego. a od gospodarskich synow chocby i zonaty to nic nie brac. y kaplan swyckym. y ruskym nic nie daie... 1710 Kyiow Pogorzał alie nie wszystek, tylko monastyr peczersky y na padolie cyrkew (о6оп.) Pogorzała to sia działo za cara piotra alexiewycza fundatora zamytropolity y iosyfa zakrolia polskiego awusta...

1512. Monastyr Krechow fundowalsia. Za Stanisława Sobbeckiego hetmana y za (32 л.) krolia szygmunta.

1620. Na cecorze hetmana sobbeckego zabito miesonca sierpnia Dnia 2 y iako adam spiatma władykamy Berestecky y włodziemirsky krul terliecky, mykołay rogoza uniia od rymu wynesli od papieza Klemensza za trzeciego krolia Zygmunta.

1647. Słoncesia mienilo y zacmienia było. Sarancza wielka była...

1648... chmielnicky woiował ziemie polske podelwowem y podzamosciem stał obozem...

(32 о6.) 1650 Powietrzy wielke było dlugo. 1654 Zacmienie słaça było wie srode sierpnia dnia Drugeho tegoż Roku był Sieym wbrzescu litewskym.

1655. Moskwa była wkorone Polskym y nad posuzy (?) y tam zbytky wielkie czynili.

1657. wiengrzy byli y wszędzy ubrzescu litewskym y iak opanowali miasto y około miasta wał sypali Starszy polkownich był jendzy Gawdar. powietrzy panowali.

1662: mesonca Maia Dnia 20 Mroz był wielky zyto popsował y snig był wielky. zyto koszono a hreczke siano. tegoz roku pogłowczyzna (л. 33) była tak y duchownim y Rymskich, y ruskich y pospolitych ludzy.

1663. Matka Krulowa Sobbeckego wmarła.

Tegoż Roku szelongy włosky zrucono a złoto zabrali miedziane robiono.

Tegoż Roku zwiaky byli ystali obozem Pod Jaworowem. był im pulkownik Swydersky.

W tymże roku wkrajinu zburzył Czerniecky.

1664 lubomirsky skrolem Kazimirem woynie miał.

1666. zostawiono Mochowskiego Reieientarzem nad woyskiem. a on nie zechciał cicho na tatar poszed. Tatarowie na niego (o6op.) wierzyli y rozgromili woysko y iego wzeli pod raziwilowem.

1668. Dorszenko statarami Po podhaycami oblegli hetmana sobeckego. y pomorzany y zboryw dobyli y z gode uczynili hetman statarami.

1670. welwowie prognostek Był popodwał jedna krwawa woda a druga byla pospołu. y slionska szli y zniesli.

1671. Władyka wniezdzie zylilwowsky(m) szumlansky(m) wynickego skatedry wygnał. Tegoz Roku seymie Dekret wydał krol michał kazano wstompic szumlanskemu. a odac swistelnieckiemu katedre.

1672. monastyr Besiady zakladano.

(s. 34.) 1677 Turcy Kamieniec wzeli Sierpnia dnia 7. a lwow okupil sia y monastyr krechow.

1677. Pogłowsechnyna byla Drugy Raz za krolia michayła który krolował try liata y pomar... szengeryn.. turcy fundytus zniesli y woysko Rozgromili kozackie y moskiewskoie.

1674 we lwowie y wszendze Głod Był wielki iz ludzie zgłodu puchnieli y wmirali. Tegoz roku Czwarty raz byla pogłowczyzna.

1673. Hetman Sobecy podhoceniem zbuzył obuz turecky.

1676. liekcyca Była na sobeckiego na krolewstwo u post wielky.

(o6op.) 1677 Miosonca Julia Dnia 16 zbaraz Turcy zburzyli awgusta Dnia 26 podlwowem tatarowie Gonilisia zkrolem sierpnia Dnia 2 we czwartek podgayce wzeli. tegoz roku naboze narozdzenia ludzie boso chodzili ze było ciepło.

1678. Dnia 8 oktowra obozem podzurawnom oblegli krolia Turcy a z gode z nimi uczynił. Dał pokuy y wrodzay był.

1680 zymy nie było y liato Dobrze na wszystko zyta nieplenne było.

Tegoz roku decemra Dnia 18 w sobote kometa byla nastala nazbyt wielka y trywała Długo.

1683. Turcy wołowali na cesarza Chryścianskygo az wstompy nagranice (л. 35) ale mu krol sobecky napomoc przybył y zwy-cenzwo otrzymał podwydнем.

1686. Miasta Czense zapadłasia ktore miasto zowiesia nie-apolin.

1690. wrzymie nastal papizem na ymnie panalek zorodzenia dyspan ktory miał liat siemdziesiont od tegoz roku niebyło wro-dzaiu słusznego ani pokoia Coroku tosia drodzy kazda recz y po-datky na czudo wielky podymna bywali az doroku... (sic.)

1683. Od tegoz roku ze podymna było wielke zesia liu-dowie niemogli wyplacic.

1696. Był poseł wielky moskesky wie lwowie Dokrolia od carewny sofiiy ktora zgrade nczynila szkrolem sobeckym y ten poseł (обор.) poszed Dorymu szeremetom od tegoz roku pocza-losia Drozyc Długo.

1696 (дата короля Яна III). zyto było po zł. 26 a hreczka po 36. wtymze roku novembrza 26 przemysky władyka wie lwowie obwyniony płutnem zgorzał a spowia(da)lsia w iezuity.

1700: Na S. Truycy uwarszawie nauniiu przysogał władyka lwo^{sky} szumliansky wtymze roku Cerkew lwowskie mieskie ka-zał odbyiac mury waliac. y słuzył na S. potra.

1701. Februara 26 ajerey. Byskup Do lwowa wszedł y słu-zył. (Сюда належить еще 1 листок з ркн. № 212 а), з ро-ками 1683, 6, 1690, 1, 6, 1700.

л. 36. Сказаніє ш бражникѣ. (скороп.) Члѣокъ вилъ єдинъ имѣ ємѣ бражникъ которій завше пиваль на каждый днь и к неделю: и во празники Гѣдкнѣ Я за каждымъ кѣфлємъ бѣа котроци прославла... (по смерти занесли ан-гели його душу перед стїни райскї; на товчки в дверї явив ся св. Петро — но не пустив, відтак ап. Павло, цар Давид, Соломон: ні один з них не хотїв пустати бражника в небо, хоча послїдній вмїв найти за ними немалѣ грїхів і то тяжкїх; аж св. Иван богослов, на згадку о вислові „любїть друг друга як себе“ відїзвав ся до пявиці:) бражникѣ нди смиром вран и шбрацїси жєлаємое мѣсьце сєкѣ. конц'.

л. 41 об. Вопросы и Факты Сѣаго Єфрема: кто хоцетъ гадати во первнхъ. Внделю Бѣ створи

нико и землю день и ношъ и всю (далее бракуе. л. 42. Продолжене:) Бгъ адама: Ѡвѣтъ: колко любилъ Ѡцъ сына своего. Кепресъ колко адамъ приби^а враи. Ѡвѣтъ. Ѡ ш^о того часъ до девѣтого... (л. 44 об.) Копр. какъ маті дѣлаи своя ист. Ѡвѣтъ море рѣко пожирае.

л. 45. Ко има Ѡца и сѣна и сѣго дѣа амин. Житіе преподобнаго Ѡца нашего шнѣфрїа великаго школо Рокъ вѣна шѣт: мѣ:

Блженнїй пафнѣти^и зако^иникъ мешклячи^и вѣдномуъ ма^ина^итирѣ: египетцкомъ завзлѣ хтивост вглубинѣ пѣстинѣ ити и шкати сѣихъ пѣстел^иниковъ... (л. 57 об.) и пришедъ до египтѣ где много знаишолъ кратїи Гдѣ вѣс сѣжащиухъ которимъ шповѣдалъ шю видѣлъ и слншалъ а шнї сѣдхлючі писали и кнїгѣ написавши (л. 58) цѣлїи сцетъ ш(е)кгли и все розгласали а на штатокъ шнѣю кнїгѣ оу церккѣ положили аби вси читали и оуважали: дѣла сѣихъ хвалачи гдѣ вѣа востїухъ его аминъ.

л. 58. Наз^а длячого члвкѣ Ѡтвореннїй. оучите^а: длятого аби миловалъ гдѣ вѣа своего... (се ряд вопроо-одвїтїв о вірі, способом катихизма уложенвх, без кїнца).

л. 57. (Продовжене прїписїв о пасїчництвї; пор. више реп. № 181.)

Да и стрѣтъ потѣворило вражне Ѡ раба твоего зосима во има Ѡца и сѣна и сѣго дѣа аминъ.

Егда изиндоша роєви и паронци и летѣли во галилейскѣю горѣ и стрѣтили и сѣин зосимъ и знимъ сѣин аїгели и рекли имъ где ви идете роєви и паронци, и рекоша емѣ поидемъ сокѣ шокѣ где гараздъ било прожити тогда же рече имъ запрѣцаю ка^к пчолн ш имене нѣ хѣ товѣкъ возвратѣтєся ко^ишатъ до шгорода моего Ѡ негоже идо^ите послаю аггловъ истѣчно извню васъ роєви паронци такъ и ш запрѣцаю їнѣ васъ мѣтєвѣ и именемъ сѣго зосима и сѣихъ аггелъ и архангелъ возвратѣтєся во свои мѣсци до шгородѣ моего изновѣ идѣте сокєрѣте мѣрднн росн Ѡ кожїхъ квѣ(товѣ) [обор.] да вѣдетъ на васъ благодать вѣниа во вѣки вѣкомъ аминъ.

л. 67 об. Част^а: ѣ. ш сѣми грѣхѣхъ головнїхъ смѣ^ителнїхъ. (Вопроо-одвїтї без кїнца.)

л. 68 (продовжене вопросы-одвітів дбалим дрібним скорописом.) Тое пріроженіє оуказа^а моцю своєю свѣтъ сотвори^а мѣдро^атію своєю землю счини^а мѣдростію своєю поткѣ^ади є^а. оуче^а. Іаково било первѣе гди вше сѣтъ не билъ сотворенъ. Ма^а. Нѣчогw иншагw не било єдино тма и сливется хай¹⁾ а втой тмѣ било дѣ. живѣшли шгнъ и вода и зѣ^ала и свѣтъ... (обор.) Оуче^а. Іакъ є^а пекло сотворе^ано. Ма^а: Пекло є^а има тоє на сѣ^а свѣтѣ є^а Іа прѣ^а нимъ є^а мгла и тамъ точи^ася и жаде^а чѣкъ жики^а не може^а тамъ до^ати. Оуче^а. Чи має^а дно Пекло. Ма^а: Пекло є^а звѣрхъ оузко а зно^аподъ широко. Іа то^а широти неможе^а нѣхто до^ати конца кромѣ вѣа єдиногo а такъ є. габвоко же мнози душъ завжди летятъ а вдно нѣколи недолетѣ^а... (Се ряди вопросы-одвітів о землі, небі і світі взагалі з множеством цїкавих апокрифїчних елементів, особливо о Адамі, місцями з браком ливтків). (л. 81] оу. Іакъ великую Мѣтъ буде^а мѣти ѿ Гдѣа Бѣа вде^а сѣ^ани. М. Покожи^а за^а душъ тѣло козметъ на себе и да^атъ имъ Гдѣ Бѣъ Сѣ^амъ даровъ Натѣ^акѣ и за^а на дши вѣдѣ^а сѣ^амъ кратъ кра^анѣ^аши нѣжли Сл^анце. Іа буде такъ скро^ани^а же при^акнѣ^ат прѣ^а му^а камѣ^ани^а (обор.) Іа будѣтъ все^акѣ такую моцъ мати нжъ що єди^а другогo оузрѣ^атъ то єму здає^ася іако би на сѣ^ак тоє має^а. будѣтъ мѣти великую чѣ^атъ ѿ вѣа а будѣтъ вѣ^ами прѣ^аторѣ^ачним^а и свободнѣ^а воже^ато бо^аше не вѣдѣ^а бош^атиса смѣ^арти але радость вѣ^ачнѣю мѣти вѣдѣ^атъ и той радости іа^а ра(б) милостивїй вѣ^а всѣ^ахъ домѣ^атити право^алавнѣ^а хрѣ^ати^а Іамѣ^анъ.

л. 82. Нѣрши рознїи.

которїи смѣтнїи веселѣ^атѣ^а при^атоїне

(11 ствхїв колядв.)

Іа за шстаток вѣ^алце ва^а оупрошає^а

а сѣ^ати хвалѣ^аными ва^а поздороваємъ.

Крол' нови^а на свѣ^атъ южси випроважає^атъ

(20 ствхїв колядв.)

(л. 83.) Тое вамъ шглашає^а ви^ате могли знати

Поздороваємъ вас' хвалѣ^анными сѣ^аи.

¹⁾ т. в хаос.

Раднітєся дѣти въ малихъ лѣтєхъ
їса шѣканти въ видѣтєхъ іслєхъ
(17 стихів.)

(обор.) За возо^м нїєни^м въ вифлїю^м ишли.
и тамъ радо^{ть} гоиню^ю нашли.

При доконченю прѣтнѣго и тридифа^{на}го днє Рождє-
ства х^а снѣ вѣго.

Поневажъ ко црковѣ стѣла вєлєгла^{но} поєтъ х^с раждаєт^ь сѣ...

(л. 84.) Вѣрши на Рождєство х^{во}.

Члєко любєцъ Гдѣ оумилосєрдисѣ
для своего створитєля Ѡ дѣи воплотисѣ

Невимовнаѣ Радо^{ть} свѣтѣсѣ з'явила
вди панна читѣла сина повила...

(л. 84 об.) Ѡ свѣтє нашъ прекраснѣ^й крол^ь всего свѣта
вродилсѣ монарха во шстатнѣє лѣта...

(л. 85.) Посполитїє вѣцковє велики^х пановъ
станѣ ково^сскаго зїонжонтѣ и гетманов^ь...

(обор.) Битѣи Хѣ нашѣ йнѣ нарождє^нныи
внтѣем^ь тѣ монархо во іслєхъ положє^нныи...

(л. 86.) Битѣю тѣ црѣ днє^ю новорождє^нныи
в оубоги^х іслєхъ положєныи...

Ќсежъ и ѣ стѣдє^нтик^ь малє^нки^и
до наѣки пиленкїи...

(обор.) И ѣ тѣ малє^нкїи до всѣхъ волаю
зо всєй силѣ цю всєвѣ^к маю...

(л. 87.) Йї Ѡрок^ь малє^нкїи до школи пи^ненкїи
нє ра^бѣн^ь до нєи ходити. але мѣ
штєцъ до нєи каже гонити...

л. 87. Вѣрши на вѣскрѣсеніе х̄во.

Ѡрокъ ѧ.ѧ

Витай х̄ѣ и пане во^окрѣшаго и^а мѣртви^х
же на^о вси Ѡкѣпи^а Ѡ мѣкъ пеке^ани^х...

(л. 88.) Спо^аземни^х краевъ с̄нцѣ виникаетъ
пренасла^ашии Іс^со^о вѣ^о свѣ^ттъ ѡсвѣща^аетъ
до горни^х краевъ ѡчи ваши вносите^а...

(обор.) Ѡрокъ ѳ.

Теперь тижъ и я витай прѣта^а дѡ
Зо всего сѣ^рдца витай та цю живо...

Глѡбокѣ моря ѣнѣ с^а смирайте
ѡ своен навалности тѣраз внаивайте

(л. 89.) Ягг^акъ то показѣть во своен ѡздоки
цю за пожиток^а члове^къ справи^асиа тоди (?)
Хѣо измѣ^ртви^х правдивое^е во^отаніе...

(обор.) Витай х̄р̄те нашъ витай оутѣ^хо ѣша
витай спасителю витай Ѡкѣпителю...

(л. 90.) Спѣванмо краснѣю пѣснь свѣ^тиса, свѣ^тиса
Иерѣсалиме Слѡва во гнѣ...

При весело^а дни гоїне весело заживайте
Я празникъ фалекны^а сполне вихвалайте...

(Сю пісню можна би вважати прологомъ в воскресну гру.)

(л. 91.) Впшток^а ѡмешкала^а плачъ и жалост
а ѣнѣ намъ весели^а и радостъ
впшток^а лѣна вкровѣ^ксиа ѡбѣрнѣла
а ѣнѣ намъ свѣ^тлаостъ ѣна^а ѡгорнѣла...

(обор.) Ѡ якъ вѣ^къ дѣ^а не дѣ^аныи оулюбилъ
же его такои го^аности сподоки^а...

28. (№ 212 а.) Має між прочими уривками 3 л. „Слова о збуреню пекла“, подаві д-ром І. Франком в „Записках“, т. 81.

29. (№ 212 б.) Уривки півуставно-скорописного „Слова ш мєлѣхисѣдєцѣмъ Ядана(сїа)“, XVIII в., 4 л. 8-ки.

Оба н-ри зложені з уривків, які були в обложці н-ру 212.

30. (№ 224.) Зборник Івана Левицького поповича Ходенського, 2-ої пол. XVIII в. 16 (друк.) + 18 (рмп.) лл. 8-ки.

Сей Зборник складаєть ся з невеличкого друкованого Почаївського пісенника 16 л. 2-ої пол. XVIII в. і рукописи. На початку Пісенника дереворит Матери Божої Почаївської, поміченїй ритівником 17—62; за сим ідуть піснї з нотами. „Пѣсни ш прєстѣкѣй Бгородницѣ, вѣ Іконѣ Почаївской чѣдотворной: Нынѣ прослѣвисѣ Почаївска скала, идѣже Божїа Мати стопою знакѣ дала.

Пѣснь в. ш томже швразѣ: Вселеннаѣ всѣ странї земланє совокшпашисѣ вси хрїстїанє..

Пѣснь г. (без нот):

Прїчтаѣ Дѣо Мтїи Рѣскагш краю,

По истиннѣк љубавиѣ Та слѣдостнїй Раю...

Пѣснь д. Ктѣкѣ кожїа мати привѣгаємѣ швремененнїи...

(л. 8.) Дереворитне зображенє св. Варвари, поміченє Л. G(oczemski) — 1755. „Пѣснь стѣкѣй великомѣченицѣ Барварѣкѣ: „Ѓтернїа идолскагш Барварѣ дѣвицѣ израстшю...

(11 об.) Коротка історія чуда з пальцем св. Варвари під час помору на Поділю 1714 р.

(л. 12.) Пѣснь ѿ притчи євѣлскої ш Богатомѣ ш Лазарѣкѣ (без нот)

Хоцѣ страшнѣ притчѣ сказати

точїю извольте садшати...

(л. 13 об.) Пѣснь вѣ вѣдахѣ шциемѣ. (без нот)

Тсга. Возопиухѣ вѣ печали моєй

Розвага. Подобаетѣ вѣ скорѣкѣхѣ жити

(л. 15 об.) И҃снь ш смерти, сѣдѣ, пеклѣ и
црѣтви нѣномѣ.

Помысли челоѣче прегоркѣи часѣ смерти,
Же не на вѣки жити, но треба оумерти...

Рукописе.

л. 1. (півуст.) Сохранѣе нѣкоторыхъ стиховъ
зъ книги глѣмоу ключъ разсмѣнїа. Много еѣ нѣкъ.
Ѡвѣтѣ. Ѡдинадцатѣ. Першое наннїшое нѣво еѣ на котороу
мѣцѣ... Ѡдинадцатое нѣво наннїшое Ѡмпѣренское. котрое
еѣ маастатоу вѣнї.

Что знаѣ стѣна. Ѡ. Тѣло члѣвчєе. котрое хѣ вѣаѣ на
себѣ...

(обор.) Дла чого люде многими назвисками называють-
са. Ѡ... слованє названы Ѡ славы. Полѣци названы Ѡ полѣ.
же вполю воююѣ. Рѣскъ названа Ѡ Роса княза. Ялѣво Ѡ ро-
сѣана. жєса нароу рѣскѣи широко розсѣалѣ.

Что сѣт исполнїи. чили шлєрїмы. Ѡ. Исполнїи роди-
лиса з чѣжолоуства... (л. 2.) По страшноу сѣдѣ зємла вѣдѣѣ
прєзрочїстѣа шкѣ шкѣ... (Ввписї і поясненїя з писѣма свя-
того.) — (л. 3.) Промїр пекла 1600 стадїй = 200 мїль).
(4 об. — 5.) Чемѣ сѣнце тмїтѣса. Ѡ. Гды мѣцѣ зєлїжитѣса
до сѣнца и поднєго подындѣѣ. на тои часѣ сѣнце тмїтѣса...
(л. 6.) Пѣкнѣ книга вѣ. Глау мѣ. ш Громахѣ. Вѣ охлокс ро-
дѣтѣса Блїскавїцы громы и перѣны. Бо гды сѣхѣю и теплѣю
єѣгаллѣцїю парѣ вѣклѣотнѣи и зимнѣи вѣколо шєолокѣ што-
чїт. на тои чаѣ єѣгаллѣцїа пара сѣхѣа шѣкаючї мѣстѣа ко-
торыу бы могла вынѣти. з шєолока сѣвѣ прѣтївнѣого стї-
раѣтѣса з шєолокоу и справѣтѣтѣ громы. потоуєса таж єѣга-
ллѣцїа пара сѣхѣа запалѣѣтѣ и справѣтѣтѣ блїскавїцы. на шѣста-
токѣ тлѣу єѣгаллѣцїа пара сѣхѣа гды запалївшїса на зємлаю
з шєолока выпадѣтѣ на тои чаѣ перѣноу стѣтѣса.

Ѡ каменѣхѣ.

Карєшнєдѣа камїнѣ шкѣ шгонѣ вѣночї и вѣтемнѣстѣхѣ
сѣкѣтїтѣ. Іаспїѣ камїнѣ шдѣ Ѡганѣѣтѣ. и кровѣ застанѣваѣтѣ
Ѡ течїнїа.

Шафкр' — Хризолѣтъ — Берил'юскъ — (оборот.) Глаток' ѿ ѿжа коронит... Яметистъ (против пиянства.) — Шмаригдъ (на двое зломить ся, як панна чистоту стратить). — Топазіонъ — Магнесъ (з тіла кулю желізу витягне).

Выписаны тин нѣкаторыи пункты з' книги котора на зываеѣся ключъ разсмысѣна.

л. 7. Informacia o rozności y rozeznaniu godzin nocnych w ktore się często człowiekowi co sni... (л. 8. Dnie feralne)... (л. 9.) Tablica Pitagoresowa... (л. 10.) Та ієст Tablica Planet... Miesięczne Dni. Pewność snow Ukazujące... (л. 11.) Tablica Pitagoresowa. Wypisał ją Jan Lewicki Popowicz Chocęski.

л. 11 об. (півуст.) Апокалипсис° Глава ї... Толкъ... (л. 12.) Апокалипсис° Глава вї... Толкъ.

л. 12. Іакую моць маєт першнъ. ѿ. Першнъ маєт таксю моць же проходиѣт преѣ тѣла. и кости в' члѣвкс крѣшиѣт. ненарѣшивши тѣла. преходиѣт преѣ поухвы. и мѣчъ в' поухвах' крѣшиѣт. не нарѣшивши похоб'. Так' и тѣла ѿ. ксдѣт сѣптельныи же могѣт преѣ мѣры. преѣ стѣкны и преѣ дѣрн замкнѣны проходити. Нарѣшивши ихъ.

— Копросъ. Кто родисѣ ѿ ѿца и маткы. ѿ. Кси людіє родѣтсѣ тымъ спосокомъ. (Від батька без матери — Ева, від матери без батька — Ісус, без батька і матери — Адам).

л. 13. Znaki Chorującego Smiertelne.

• Gdy chory zaraz z początku choroby znacznie z ciała opadnie y słabieie...

л. 14 об. Likarstwa domowe. Na zanohcice — Liszaie — Cuchnienie z ust — Gąsienice — Gdy co w Ucho wpadnie — Dziwe mięso — Popadanie warg, nog, rąk — Wszy gubić — Kto chce pamięć dobrą mieć. Sadło z niedzwiedzia Dziecią y stary Ludzią na przepukliny y wychodzące wnętrzności w moszny. smarowaniem goi y lieczy Łupieżę z głowy goi. y parchy spędza wnet. oto y czolo włosuie. y dobrą zaraz pamięć Człowiekowi do wszystkiego sprawuie. — Myszy wygubienia sposob — Pluskwy czym wygubić — Muchy iako z domu wypędzić — Dla mnożenia mlika u krow.

л. 17. Толкъ (ѣ. к' Тимодею ѣ.).

— Длачого ї. Ігнатїи Б҃госиць Б҃госце^м называе^тса. Тол^к. Сего Ігнатїа сам' Гдѣ йшѣ Іс Хс на рѣки взе^м. когда Гла хс к' народѣ. аще кто не смири^т себе яко штроча сїе...

— Поскчены^н несккомаго прескче. (Палиця Мойсея перескда море).

л. 17 об. Пскнь.

Был' то пан' Грицко родо^м схоломи'.¹⁾ Счилса мѣдро на фкліозофїи. Патрица^т лк^т в' писмк гмырал' юж и полатинк гдырал. а на шеснайцаты^н мкл' перечитати фалтиркѣ пречѣ. Зоставши мѣдрым' до Батка приходи^т. бат'ко розс^мны^н вдо^м пастѣхо^н зводи^т. цюбы его испытали. цю смкѣ спроеквали. шниса лакаю^т. вркчса зни^м негдаю^т. ко фкліозоф'. капс^т голова еде^н зни^м повстае. а коли рече фкліозоф' моспане. мы тѣю латинѣ знае^м. тил'ко са тебе пытае^н. и^т то полатинѣ. жену^т в'поле свинк. скажи ты на^м. Зоставши мѣдры^н так' барзо ѿ дива. взавши книжечкѣ та пошо^н до хлѣва. стон^т вкѣтк з' презентіок'. мови^т свиня^м врацію. сан'те^с свинанте^с. гризанте^с траванте^с ин' перн'кскѣмъ. Свинк ю^м три дны нычого не или. рѣхнѣлса разо^м дверк выломилн. Бат'кко (л. 18) Грицка за чѣпринѣ. алашо ты скѣрвы^н сынѣ. мале^с ихъ лажти. цю а^м стккати. мѣскли вск. Грицко божевса не чекал' шстаткѣ. с ды^м да^т далк не забрал' и даткѣ. подна^м Грицко шѣк ноги. мановцами бѣ^н дороги. та^к вкротко^м замахѣ небачнѣк пострахѣ. ко мѣдрый былъ. Завкгъ за тридны сорок' миль в'чѣжинѣ. аже вы шѣмеркнѣ^н а^м с московчинѣ. там'са емѣ вси кланжли. тил'ко шапок' не знимали. дла его наѣки дали костѣрѣ врѣки. дочереды. Пан'са дознае ш мѣдрости его. казал' послати пил'ненко по него. заходи^т зни^м с диспѣты. задае^т мѣ доквы штѣки. сто катого^н мѣ далъ. цюбы си зрахова^н. ци много взѣ^н. Зокачилъ Грицко (оборот.) же покатѣ справа. мацнѣлса ззадѣ. а пѣондры дѣравы. и мѣдрости не стае. ацхо грицка притискае. раѣбы птахо^м стати цюбы моглъ втккати. стонкранны. И хоц' был' мѣдрый бол'ше хткль смкѣти. аритметикѣ хоткль выѣчити. цю еде^н нарахова^н тое вшытко в'ночи покрал'. па^т мк^с с пол'рокѣ. а пото^м коникы повыкрадал'. И пото^м его за тое навчили на нанвы^ншо^м м'кѣцѣ его поса-

¹⁾ Після риму повинно бути „холом'ки“.

дили. Стрычко^к за шю вазали. к шивеници привазали. та^к
до пѣки виска' звѣзды в' ѿвѣк личил'. бо былъ ф'кліозоф'к'.

31. (№ 213.) Зборник, переважно скорописом половини
XVIII в. на 123 лл. 8-ки без прп.; 1-ий л. бракує.

л. 1. Продовженє канонічних молитв до Богородиці.

л. 2. В'кршъ на во'крсеніє х'во.

Рице^р то ш добри^и ко palasz маю,
ко^к в'рзо см'клны^и то добре знаю
ва порад'те ви: Р: оу кого ко^к добри^и
ви его торговати...

(обор.) Яле ш знаю же имъ нетыжко зберухати, и мин'к
поло^нна не схотят' дати. И ва^к бо^кше не вѣдѣ забавати —
ти^кко пи^нно хот'к' koladu daty.

л. 2 об. Єсть притча така, одного часѣ оселъ и ли-
сица з лвомъ пришли товари^тво такоє, же чтобы колєк'къ
гдѣ здохили, леи тоє межи себе д'клити...

л. 3. Два старца покожне през' много д'к'т зсокою жи-
ючи и во велико^к згод'к' николи си не сварили (...хоть хотіли
спробовати сварки не потрафили).

л. 3 об. Єди^н дворанъ при цар'к' вѣдѣчи завше ѿва
скрочалъ и цора^р его ласкаючи гласѣ свою во ѣста лвоє
вкладалъ... (аж йому лев голову відгриз.)

л. 4. Єсть 8 н'ккоторы^х люди^и мова вѣс' слѣжити
а дѣвола не гн'квати. (...як чоловік свѣчки ставив — Богови,
щоби помагав, а чортовн коби не шкодив. По сѣм коротке
поученє.)

л. 4 об. Камкизе^с ца^р та^к в'рзо ненавид'ка^к сѣде^т зли^х
каторнє мзди ради и даровъ неправедно сѣдили... (що здер
шкіру з хабарника і вибив нею стілець суді — свна, по-
страху радв.)

— Голима^н велики^и Тѣре^нки монарха в'рзо здоровѣю...
кто^к р'кчи зоставилъ наѣкѣ... (позволивши жидови вѣтяти,
після умови, з тіла християнина-довжника 2 унціи тіла, але не
більше і не менше — інакше смерть).

л. 5 об. Били єдні маажон'ковє, которіи збоги^и прац'ѣ
своєи нежаловали але вкождую патніцю на юб'кд'ѣ (!) шавали

на паміа^т мѣки х^ии... (аж одного разу дістали убогого, у якого на ногах були рани в виді розпятія).

л. 6. Єди^н ч^лвк^ъ до дому ишо^т вночи чре^т мѣсто маючи ψа при сок^к. засажки випавши єди^н люте^р и см^ртєлнє поразн^т з^биває^т... (пєс витем збудив міщан, а відтак схватив убійнива).

л. 6 об. Єди^н бл^ггоро^тни^н ч^лк^ъ з^мираючи трошк^ю наск^ъ до захокани с^нс своєм^ъ пода^т... (унвкати злого товариства, згідливо жити з товаришами: весело з веселими, смутно зі смутними, і набожно служби божої слухати).

л. 8. Би^т єди^н п^стєлани^н бл^рзо поко^тни и ст^окланки^н жи-вотом^ъ, котори^н малое дитя на^шовши вихокал^ъ... (хлопець виріс на зрілого молодця і — мимо просьб пустельника — забажав життя подружого. На світї стрінув дуже гидку і смердячу женщину, яка його манила до себе, но він не пішов до неї і тоді довідав ся, що се образ розпусти був; молодець прирік заховати чистоту і вернув до свого опікуна-пустельника).

л. 9. На вєчєр^к з св^кта єдни иди^н и по^т а др^ъдне голодо^т мр^т... Єдиного раз^ъ запреси^т ли^с ж^дра^ли на ка^ткет^ъ...

л. 10. Дрека єдиного раз^ъ з^чинили св^ктє с^тм^ъ радичиса га^тби том^ъ запоб^кгчи же и^т сокира строзє пс^бє... (одні радили втопити, другі ступити, аж вradiли не дати топорєска).

л. 10 об. — 11 об. Моральні виврєчєня з пєсьма святого.

л. 11 об. Книга трєти^т ц^рк^ъ. глака є. (число робитників і плата їм при будові святинї Соломоном). Соломо^н и ц^рк^ъ им^кл^ъ жен^ъ шко ц^рц^ъ 1000 ψ. а menszyi 3000. По^лложниц^ъ триста.

Книги є. ц^рк^ъ гла^н 5. Єгда скакаше д^ѣд^ъ прє^т кнєкто^н и навратиса бл^вити до^т сво^н изидє востр^ктєнїє єм^ъ жена єго Melchol Corgka Сашлова и рече ко Д^ѣд^ъ. шко славни^н ц^рк^ъ вш^тє (?) днє^с ш^криваєсє прє^т дєвками раб^ъ свои^т и бил^ъ шєнажини^н шко єди^н ш^к нестидливи^т (л. 12.) Рече Д^ѣд^ъ конє^т аз^ъ буду и грати и скакати, бо мене б^г изєрал^ъ ц^рєм^ъ л^ъчша пачє ш^ца твоего и народ^ъ твоего, ц^рк^ъ Д^ѣд^ъ жившє ко дом^к кедров^к, кишт^ъ же ки^т по^т шк^ърами.

Имена женамъ дѣдвнмъ.

1. Achapoma Ізраилтинина.
2. Awyhail nawalewa Karmyskaho.
3. Melchol дщи Gаsлока.
4. Wursawya Sрилла.
5. Maacha дщи цѣря asSrska.
6. Ahukfa.
7. Awytail.
8. Ehla...

(В визу пізнійша дописка: Anno Domini 1748.)

л. 12 об. Длзчого Іюда безакони"... (поцілуем зрадв
проданого жидам Христа?) ко на та"но" вечерк з пренл-
стк"ши^x рs^x хви^x принзли пренлстк"ши сакрамент... (і тим
стали веї ученики, кромі Юди, подібні до Христа, так що
годї було їх відріжвити).

л. 13. К'кршк нищескїе Рознк мѣа Іансарѣа
дї. аψѣ.

Г) внта"те^x панове вижs ва^o немало
а що то ва^o до црквн та^x много напхало,
ко прѣ^x ти^x ва^o тs^t рѣдко б҃ло видати
а тене^p та^x s мошка... (!) s хатк.

(л. 14.) Яле ви п. на мене за sразs того нема"те
а прѣ^xца зла^oки своен хочъ по шельюгү мнѣ да"те
а та за ва^o вsдs їда б҃га просити
ави ва^x да^x споконне на ск'тѣ жити.
ти^x мовs свою ско"чаю
а ва^o хрѣтомъ ко"кршимъ поздоровляю.

л. 14. Помага" бѣъ ва^x п. М'цпане
и тобк рекоки п. Іване,
а ци знае^m коли^x до тебе пришовъ хлѣба просити
а ти мене хоткѣъ заправити шчм'кн' молотити
Я та тоє зрозсм'кши и хлѣба не чекавъ
але^x с҃хати шкъ шпарени" ст'ккавъ.

(Опве краю дармоїдв.)

Яле ви п. муживе л'кши" nanas respekt nanas та"те
коли приде ници" хлѣба и стравн дава"те

(л. 15.) во и^к ви намъ Starania давати не бѣдете
то скоро по во^окресенію будемо собѣ гдѣ инде мѣсца
[шскати]

Я изѣвши паскѹ, не Стоимо ш дѣвочѹ Lasku.

л. 15. Ово^к и ш ва^ндровни^н пахолокѹ
пришолѹ е^к до ва^о на то^н столокѹ
барзо ви^к ва^к ра^к що приповѣсти
але здорови ва^к кажучи хоче ми си исти...

Я во^окрнїемѹ х^нви^к всѣ^к ва^о вѣнчѹю.

л. 15 об. Ово^к и ш па^н Іва^н
вискочиле^к настолецѹ и^к пта^к.

Але п. чомѣ^о на^ш дѣ^к звѣами скгегече
подокно ш^н пити и скѣлака хоче.

л. 16. Пога^н бѣѹ ва^к, алео вече^р добри^н
на ходого пахо^кка бѣдете ви^н цюдри
во^к все страти^к ш тѣре^нко^н во^нк

(обор.) Я шовте^к котри^н би садги широго потребова^к
то зара^к зо^нною виси пи^нно сторговалѹ,
Алео проходѣ^ксиа далека^к pabospodu
та^кже изсокою пригорѣ^квѣцѹ шчинимо з сокою згодѣ.
(Півнїйше дописано: а-о 1745).

л. 16 об. Ово^к и ш П: цю^ксиа би^к забавилѹ
але^ксиа пре^к шсови кашѹ барзо пи^нне стави^к
ш спш^нни^к (?) рѣча^к ра^к би^к ва^к повѣсти
але ва^к здорови кажучи хоче^к мнси исти.

(17 об.) При^ндѣ сїрве хочѹ ти^к потравѹ зажити
а^к шна мови^к несади^к пане брате нѣщо на стѣвѹ
[положити]

такѹ то на^к вѣдни^к ници^к шра^кти нема^ш
вкарти грати невмѣ^кю мѣшѣ мовити на^ш
проси^к ва^о п: ла^окави нана^о вѣва^нте^к
а чия би ла^ока и цѣли^н хлѣвѹ да^нте.

л. 17 об. Оро^ккомѹ.
Бѣлики^н и не^носни^н плачѹ во ви^нфлаемѹ Stalcia
Гди Іро^к на хрѣта зѣавитѣлиа nastupowal

все то са^х х^с иа^х хоше^т справде
неко^х и землю иа^х хоше^т керсе.
Его те^х хвалачи велича^{мо}
а п^кн^къ емс^х вдичн^ю цире^х засп^кваймо.

л. 18. Звича^х то здавни^х школяро^х в^свали
же по в^кршах^х коладиса^х споминали
чого и ми не хоти^х пони^хати

(обор.) Але колени в^съ дав^х ве^сни дочекати
М^ушиса^х Стими пога^хцями пожегнати
а колиса^х в^сд^х зними ро^дачати
в^сд^х ва^с се^кх^х паро^фіа^х на ве^ке^т прохати.

л. 19. Пане ѿтче и пан^к Matnsiu
цо^хса накчила пок^кети м^сш^с
х^с в^с на^х н^нк^са ра^дает^х
ц^ртво нечесно^х на^х в^крша^{ет}
котрого и ва^х зич^с дост^спити
и в^не^х нав^кки в^са хвалити.

Пане ѿче родич^с мо^х зацни^х
и на^хнижни^х подножок^х тво^х вла^сни^х
пр^с токою н^нк^са спа^длю
І с^ти хвал^сними поздоровашю
котри^е в^радости ш^роважати
а шене вла^сц^к сво^сей ма^х, або ховати.

Х^с ра^дает^ся тва^р в^новла^сет^ся
Аг^гли Сп^кваю^т в^кр^ни^х пов^сжают^х
авы ве^с ро^д знами ро^деннаго хвалити.

Веселиса св^кт^х sre^с в^с ро^де^нному^х дн^с
и ши те^х весел^кса ро^де^нному^х поклон^кса.

л. 19 об. Н^нк^са роди^т Спаситель
всему Св^кт^с ѿс^вител^к
Сп^рчтон Маріи Р^аппу
в^те^нк^с видла^чо^х ста^ни
Где ц^рк^с к^немс^х прих^оди^т
и трон дари приносят^х

Смириѣ золото и лива
и вѣдичне приниѣ яко на
дарми тиѣ царѣ негордилѣ
а зато и нагородилѣ
царство вѣчное даровалѣ
котрое спочаткѣ зготовалѣ.

— Хѣ радеѣ сѣ и ва заколадѣю
а рождѣство хви рѣкниѣ вѣчѣю.
Раѣ бы таѣ цю коѣвекѣ заспѣвати
але внашо школѣ мало цю доброго чѣвати

(л. 20 об.) Яле ва гдѣ сѣ трафи на незалеѣва те
книшами и перогами инаѣ вѣдла те
жоѣ каѣ сконѣ наказѣ те ви наѣ на смѣк пиано мали
поѣ чаѣ и молокоѣ зѣаѣ ки доливали
и ми вѣдѣѣ за ваѣ бѣа циро просити
а поживиѣ шисѣ кашѣ змолокоѣ каждомѣ посаѣжити.

л. 21. Орациѣ на крѣстинѣ.

Z великою повагою дѣток' дарѣтъ бѣѣ всемогѣци,
до вихованѣ чѣкови Гѣртѣномѣ — — — — —
...церкви сѣои на подпорѣ а оѣѣ яко родитѣлемѣ на стѣхѣ,
того и ви зичѣ вѣспоѣ з цирими приѣтѣльщи.

— На крѣщенѣи.

Яко сѣнце погоѣное темними хмѣрами потѣниѣтъ таѣ
дѣша чѣча несмерѣтелнаѣ зродившиѣ впервородноѣ грѣхѣ ѣ
скѣпана и невѣсолаѣ.

л. 21 об. Орациѣ на рождѣство хѣро.

Гѣворилоѣ жроѣло милосѣрѣдѣ бѣго Скоторого гоѣне
потоки шѣфитѣѣ цѣславности зѣмпѣкрѣскихѣ высокѣтеѣ на
ѣѣ скѣтѣ...

л. 22. Орациѣ на Boze narodzenie.

Oyciee Przedwieczny widząc upadek człowieka Mizernego...
(В низу запис — проба пера — Onofry: Ostrowski P: pro-
wento a-o 1741).

л. 22 об. Орациѣ на Boże narodzenie.

Dzien niesłychany Smiertelnosci naszej...

— На рождество.

Хвалени и знаменити твои народниє Равскимъ ва(ц) Ра^н у Добг. моего к^ннишю...

л. 23. Вопросы с^того василіа великаго и григоріа б^слова. (надруковані д-ром Франком в 4-ім т. Памятов ст. 401—407.)

л. 27. Роздѣлъ ѿ.

Сѣк^тницк^к новки, зазе^нни^н Іерусалим^н неке^ншю Митрополию, завидимю ц^рковъ церковь д^сховн^ню, за таблицк^к каміанне теслинне. За ш^ркзаніе к^рщеніе, за манс т^кло в^лчнне за водс ѿ каміне водс зкокс... за тисячу Сііениковъ единого архіеріа, м^ксто бара^кка бесловесного бара^кка д^сховнаго, та^к ш^ркснок^к а т^с х^лк^к, та^к киш^т а т^у б^ца.

л. 27 об. На шесто^к сокорк^к ш три р^кчи ш^рма^н стро^фс^т. ѿ: ижъ воды до вина не приликали влит^срг^н сво^е, ѿ. Ижъ до клирс Іере^нского ти^х ти^ко котрие зкокс Іере^нского с^ст^т прии^сцаю^т, і. И^нс маса в шатар^кх^к варили и Рора подава^лу; и на ш^н ч^а ш^ркснока не^сживали.

Але до ш^рма^н ново^е в^роважени^н ш^ркснок^к пишеть ш томъ никифо^р кали^е.

Потварне с^даю^т шкеи Григори^н великои Армени и Сіп^нк^к с^дженіе в^л азим^к ш^рксноковъ и ке^н коди вели^т подавати м^кла.

Платини Докто^р ри^нски школо рокс ав^н. жи^н. и вжи^вот^к Alexandra Pariza и ш^фк^рс з пр^ксного а не ква^нного х^лк^ка шко пр^к ти^х бивало постановилъ, т^с ш^нним два до води проти^н ко^тела ри^нского. Сди^н и^н вк^ка^нно^н х^лк^к пр^к ти^х литургию ш^раковалъ, а др^сги^н ш^рк^никовъ albo ш^рк^никовъ albo ш^платко^н не ѿ х^рта и не ѿ апостолов^к при^ныли с^дженіе але pariz alexander то постановилъ и в^ровадилъ.

л. 28. Рок^книшованіе на срочистих^к с^ты^х.

Пише^т шам^кста с^тимъ иже с^ттъ на зе^н с^диви г^дь вса хот^кн^на сво^н вни^н. Подовна^н е^н р^кч^к в^зивати сти^х и ѿ ни^н просити порат^унок...

л. 29. Слово ш Авраам^к. Авраа^н родис^я і. тисяци л^кт^т т^е. в^шше ко синъ единого в^кроющіаго во идоли. Ш^цкъ его зовашес^я Єрлимъ и мати его хавіла. вгда родис^я

Авраа^м и рече ко мѹжу своєму хавѣла — сіе чадо вѹде ксе-
мѹ шуги стрѣждѣннє.. (Авраам пізнає, що боги його батька
безсильні, показує се йому з помочію огня і при нагоді за-
топлення осла з богами в болоті; утікає від батька, щоби його
не зарізав, і по вказівці ангела Урвіла йде в гору Елеон,
де мав стрітити дівицю Сарру, яка назве його по імені
і стане його женою).

л. 30. Исправленє ѿ Сарри. Сарра вѣ дѣвица
имѹчи лѣпоту и мѹдро°. гдїи бѣ вселени^х вгда да^х еси
мнѣ вси добраи, Изъ мѹжа не (обор.) по^мш дон^деже ми
ти припѹстииши и храниши дѣство своє.. (поява ангела в сві
і звістка про Авраама, якого має стрітити у кирнаці. По 8-и
місяцях йдуть обое в Мезопотамію, вїби брат і сестра, при-
года з царем. л. 31.) Црѣ же проїаздѹся и видѣ ю и Poweli
omytysia ко бани и вгда ки^о вечер Poweli prywesty ю. Вгда
prystury Sagra ко Sagu, тогда Яггѣль Muchail шви си страше^х
на^х мѣ^р іако ратникъ дѣржа страше^х гла^о Recze ко Sagu, не
прикоснися ко женѣ Prawednyezu за^к тако и з градо^х скон^х
погѹбленѣ бѹдши и тако вси полата вострысѣся.. (Сарра
була спасена, цар призвав Авраама, назвав його бога великим
і првняв з цїлим домом віру Авраама).

л. 31 об. Слово како списа Давидъ ѷ л^атирь. Іако
гдѣтсѣ. Дви^х їви шѣкцѣся Бѣ іакокло да вгда коїрнтсѣ..
и обрѣте мѣсто Гїи и сѣде написати ѷалти^р.. (гл. у д-ра
Франка, Апокрифи I, ст. 272—3). — Ро^к в. лшкѣ. мци
ноєвриа.

л. 32. Слово ш соломонѣ и женѣ его. Бѣше со-
ломо^х премѹдри^и сїѣ Дѣда црѣ, шѣладше всею землею
имѣше велнка дѣла ш сѣвѣ, хос^даше ш^к еди^и приѣггѣ
строѣся ко всѣмѣ црѣмѣ и владѣше Го царицами нѹх
и возимаше вѣлигѣ ѿ црѣцѣ и тако творѣше всѣ^х црѣмѣ.
Дѣи^хже рече ш соломоне поими сѣвѣ женѹ.. (дуже красву,
яку заманив до себе підступом через купця — Исполни цар
перський.. [один л. вирваннї.].. підступне пробуване Соло-
мона в перськім царстві і його побіда з помочію дивної ки-
товрасової труби. Царєви-зводивкови підтяв жили, царвицю
кїньми розірвав).

л. 34. На° дѣла распятаго Марїа видачи || ахъ сви миѣ чадо мое копни Слезисти || Ты волѣзненъ сѣдиненъ, зраци на древѣ ахъ сшзваленнъ. ѿ.

Сердце ми ѿ волѣзни Стрози с...ваеѣ небо меѣ стра- теѣ твоиѣ силѣне прокождаеѣ, сврачсѣ рани, за миѣ ска- раниѣ косѣ паѣтиѣ миръ знева зосланиѣ. ѿ.

Оутѣш наѣ Матеѣ свою воѣтани иѣ гроба да протѣи и миѣ неѣзноѣ незориѣ строка, Иже короѣдѣствѣ радѣ.

При дѣкствѣ, да сохраниѣ цѣлаѣ и пороѣдѣствѣ ѿ.

Нинѣ подаѣдѣ Радѣ Печаѣному сѣрцѣ да || не вианѣ лѣ- пота вѣдѣвическомѣ вѣицѣ. (Продовжене гл. л. 51.)

— Piesni. Warszawa na to bardzo utyskuie
ze rok po roku Seym się odprawuie...

л. 34 об. Слово како шсудн Мрѣда Пилата преѣ црѣмѣ. По вознесенїи гѣ нашего Іс Хрѣта воѣтавши мрїа иде во римѣ ко црїю августѣ кесарѣ и прїпаѣ со плачеѣ рече. Помилѣ ми вѣко да виѣдѣ шкразѣ твоѣ гѣи... (надруковано д-ром Франком, Апокрифи II. ст. 418—420; нашї варїантѣ) ѿ коѣ зетѣ Przyszła, нема „ї аз вѣрѣю“, Логиѣ, Лазѣ, жи- вѣю изю, приспѣ сѣрце его со страхомѣ и крестисѣ ѿ нихѣ, архiereѣскиѣ архiereи, и сѣккоша женѣ и дѣкти и наконѣ же падеѣ тма (в рукописѣ Кїиво-Михайлївѣского м-ря ч. 1650, III, 255—6, з якого видав текст д-р Франко, яснїйше сказано — сѣккоша нѣ дондеже падеѣ тма.) З 36-го л. друга рука.

Spanem Bogiem Dokęczyłem Anno Domini 1729 p.

л. 37 об. Слово како списѣ Евѣлїѣ. По вознесенїи Гѣ нашего Іс Хрѣта приѣ Иванѣ сѣсїю ѿцѣ во своѣси. та (жи- вѣ)ше дѣ. лѣѣ... (Маркови, Луцї і Матѣевви, що булѣ в рїж- нѣх сторонах, прийшло на думку зїйтиє в Єрусалимї погля- дїти, що творить Богоматѣ.) Сотвориша прѣстолаѣ велиѣ и сѣди прѣчиѣтѣ на прѣстолаѣ и рїкоша радѣсѣ мати свѣтодавца раѣсѣ всемѣ мирѣ сїѣнїѣ. тогда ти шгѣхнѣша и шнѣмѣша токмо ѿ нѣсѣ глаѣ слышѣ и вземше харатнѣ и дашѣ имѣ егда исписѣ тогда и проѣтоша и глаѣ сѣ нѣсѣ прѣста и принесоша во доѣ своѣ писанїѣ и составнѣ сѣтоѣ Евѣлїѣ.

л. 38. Wesele niepojęte radosc niesłychana

wszystkich Swiat dzis hoynie wysławiana... (oratio на Рїздово).

л. 38 об. Oratio 2. Wyniknoł kwiat liliawy Chrystus Pan nowonarodzony...

л. 39. Хс народи^асѣ ка правда воскрес^о
не дивѣ^те^о пи: що^х зверухав^и ш^а не^о
бо члвк^е коли що вголод^к має
хо^тби на^ммудр^кши^и то ся поминяе...

(Був я дуже мудрий в пастухах, коли мене тільки ра-
дили ся, як до чужої кози дібратись. В списку полонізм: зс-
бату Rogwała, gospodarzini; народний зворот: чомѣ шна згинула
ци хто єи знае... Я вна сѣдови єщесѣ спротивляла... бордю^т
скѣри... На 41 л. переходить школяр до опису дяківської
науки:)

Я^к коли ми написа^а да^к Яз^и бѣки, не бѣло
м^кнк^к на^х тоє нѣгда гор^шо^и мѣки,
гди^и ши показа^а пер^шю л^ктерѣ аз^к
вигнѣта вчелю^о рѣкою раз^ъ,
Поти^и показа^а дрѣг^шю л^ктерѣ бѣки,
и зара^а взя^а кан(ч)^ск^к вѣски.
Поти^и ин^ки л^ктери почав^ъ споминати
и канчѣком^ъ по хрѣстѣ добре затинати
и мови^т м^кнк^к мо^и за мною люде, бо
еще ти гор^ше лихо бѣде.
Як же тї (!) при^ишло до нещаснои фити
тогда^и та взяли вс^к вѣт^шно^к бити.
Яле богда^и тако^и науки неазнати,
ко шогү^т и вѣта^инүю ски^инагү знати.

л. 41 об. Го^и го^и по^ипиле^и сок^к гор^ккою ин^к добре
кто ма^х хоче^т слүхати пов^кк^к емѣ шхотне.
Хвала бѣгү ю^и и їта при^ишли хто на^к па^ккү
а ш єи не вѣд^ка ти^кко свою на^кткү.

л. 43. (Давнійший вироблений почерк)

Пасха сѣинаи ми на^иболше сп^квали
а на^имѣ^ише ѿ вс^кх люд^к вшкол^к исти мали.
Спод^квалисмоста ѿ ва^о ва^рзо великои ла^оки
а ви самиса вѣ^ивши не дав^ъ н^к вди^и н^к кѣсна
[па^оки...]

л. 43 об. Хс̄ во^окрє^о ва пра^ада нареди^аси,
недिवу^атєси П: цю^о помилн^аси
во часо^о чл̄вкѣ фрасѣно^о головѣ сѣшитъ
разѣмъ завороча^ат̄ здоровы мѣчитъ...

(просить о пирогах для школы та о дрібні „шеляжвини“ на одѣвок.)

л. 44 об. Хс̄ во^окрє^о ца^олива година,
кѣл^овєнаша ковбаса и солонина,
а пороса до сокола вєсиа ровнало
во коки крила мало тоби попк^а нѣса лѣтало...

(оповідає, як втікав від негостинного газди, що вигнав його з хати бучком.)

л. 45. Повк^аншованїє до дх̄^о овнаг^о. Жаде^о ста-
ровк^ачностю, вицѣкчони^а нк^акчомъ такъ приа^аны вєскѣдчати
не можетъ шко впрѣ^ако^о ми^али...

л. 45 об. Ърациа на во^окрєсєнїє Хѣо. Кк^аншю
ва^о прєскѣтан^а и триѣмфални^а и вєсєли^а фѣ^ото^о то є^о во^о-
крєснїє^о х̄ви^а...

— На рождєство Хѣо. Нк^ачого нєздоки^а чл̄ка та^а
ш^а любовъ М: Р: Гди^а и са^а вѣъ, любєчи чл̄вка рачилъ
зо^олати сина своего на зє^алю...

л. 46. Ъраціа на ро^ождє^ово. Матєриа^аннє снїцє сѣв-
ста^ацією сѣлжащи^а дво^а сло^ацъ на горизонтк̄ зо^отаючи^а...

— На ро^ождєство. Ъплакани^а и запрали^а свѣтъ, чека^а
варзо много вк^ано^отєю свѣтого снїца М: Р: ажъ нн^акшнєго
дни дочека^аси ца^оливе...

л. 46 об. Oracya na Boze narodzenie. Wynikniol
kwiat Liliowy chrystus Pan nowonarodzony, ktory zBoga oycy
bez matki...

л. 47. Oracya na Boze narodzenie. Wdzięczna teraz
nowina Swiatu zakwitnela wielka radosc Sereu naszemu Splywa...

— Oracya na zmartwychwstanie.

Dzien Wielki dzien Wesoły tryumfu zacnego
dzien slawny zmartwywstania krola naszego...

л. 47 об. Ъроко^о. Хс̄ што^о зна^атє, и его милє вєк̄
привита^атє во ш єстє^а покоєви^а того и сѣлгою єстє^а вєго...

— Камк^анш зжалю вчорася ро^опадало
Гди своего творца зєлживо^о по^анало...

- И есте^х пахоло^х небесаго дворѣ
во стои^х пана своѣго пре^х гробомъ
во некрни^х жидовъ била та^х стра^х
и н^х стѣ^х за еди^х раз...
- л. 48. Вита^х Адаме^х ѿче всего свѣта
вита^х створителю во ко^хчинѣ лѣта
спрѣто^х Раны въ ѿца ро^хденъ...
- л. 48 об. Во прѣск^хтабю^х шде^хдѣ^х Гло^хцесѣ^х сврало
на звити^хтво^х х^хво свѣтло^х сказало.
Ю^х сѣ нем^хкни^х але високо играе^х...
- Ю^х дне^х проро^х Дѣдъ радо^хтно играетъ
на мелѣдин^хк^х арф^хк^х вострѣни удараетъ...
- л. 49. Х^х н^хк^х во^хкрѣ^х до ада вострѣни^х
и на^х ѿ пекла вс^ххъ свободилъ
вск^х темни^х па^хства дне^х повѣдилъ
адама смѣртю своєю свободилъ...
- л. 49 об. Орацѣа до д^хх^ховного. Закв^хктнѣ^х кѣт^х
на^х прѣсл^хк^хни^х Прѣвдичнимъ кольоромъ...
- На крѣ^хтина^х. Звеликою Повагою дѣто^х дарсе^х въ^х
всѣмог^хщи^х до ви^ххована члѣкви смѣртелномѣ...
- л. 50. (Проби пера — словарні виписки; помѣта 1749 р.
Зачивнаеть ся друга рука.)
- л. 51. На^х дѣла распятаго Марѣа видѣши, ахъ уви
ми^хк^х чадо мое копиѣ Глезаши, та вол^хкзниѣ^х бединиѣ^х
зраши на древ^хк^х ахъ уызвлѣн^ху. Гердце ми ѿ вол^хкзни
строзе с^хла^хквѣ^хт^х або мѣ^х стра^хте^х твои^х си^хне прово^хдае^х. Ё.
скрач^х рани за ми^х скарани^х, во^х пасти^х мира знеба зе-
слани^х. Ё. (як л. 34)
- Прѣкра^хни^х крине слоѣе единѣ, на радо^х мирѣ во^хкрѣсни
И ми^х ти^х всего свѣта со^хдателя слави^х. [снѣс,
Єдинаго во тро^хци на земли да хвали^х.
Крѣ^х прѣтерп^хкѣ^х во гроб^хк^х прѣживи^х вѣрнихъ
ѿ ада н^х вс^ххъ свободиви^х.
(Finis koniec Poszła baba w taniec.)
- л. 51 об. Єгда дѣла ѿ тѣла Ё. разлѣчае^хсѣ
Стра^х велики^х видѣчи Ё. с^хжасаетъсѣ,
Забиваетъ при(ш)тели ѿца, маткѣ, женѣ... (гл. Бого-
гласникъ, Почавъ 1790, ч. г. Пѣснь ѿ смѣрти Ё.)

ишемо іс хтү на горѣ Слѣшскую Рѣю ко сѣнкоу свои ачемо
м. дни. якоже са іс сними м. дни і два дни. Іда пре-
прити диавола. Слѣшаже діавоу, іа іс алчѣс дежи и ра-
гнѣвася кѣми и величися прѣ ісо... (гл. Франко, Апокр.
II, ст. 196—199. Варіанти тільки в деяких словах або про-
пусках рукописі: сожгѣ — иждѣну, пострамити — посра-
мити, нишоуѣ его штавити во кѣки — и. х. е. погжѣити,
і т. д., в і додатки — а дені іак чач. а чач іа шкоу ми-
нѣти; кінець зовсім другий в порівнаню з надрукованими:)
и ражегѣ зею іако шгоу. Повелю да ише море іако камеу
сѣхъ, и приде на мѣсто еже наречеся хури. тѣ приде
мати моя іаже роди, І Іванъ еже ми крѣти и вса некеуниа
силы шкрѣжающе прѣтолъ моу и всѣ стѣни Го мною при-
дѣтъ тогда діаволе погжѣлю та и всю снаѣ твою и слѣ-
жациу тебѣ. Да вѣде чѣ и слава хрѣс моему ѿ и Свѣтму
Дху и інк и ірно и вѣ кѣки кѣкоу амин. (О скільки сей
текст доповняє Васильєва, Anecdota graeco-byzantina ст. 4 сл.,
не вміємо сказати, не маючи сього виданя під руками).

л. 64 Слово ш вражніку славно. Чоловѣкъ ви-
еди пшница котори пивау введею і ко стѣ Госпоускіе а за
кадимъ кѣфлемъ бѣа вхвалау...

(На полях поміта Roku 1754-to Mca Marta dnia 6 —
другою рукою).

л. 67 об. (Ораціі-повіншованя на Різдво, Воскресєнє).

л. 69. Шаломъ оутѣшини на рождѣствє.

Гоу гоу садмо вколо, а весело заспѣвамо вхваламо
бѣа раждѣнаго вѣслѣу положѣнаго ѿ...

(5-та строфа:) Гоу Гоу старій іацѣ піу запрацѣ, добрїи
хлопе маєшъ копє знаєшъ ти дорогѣ вєди наоу ко вѣс ѿ...

Гоу гоу вѣкзѣ на вишѣкѣу скинувѣу вишѣкѣу Маѣимъ
дає знати цю южѣ ѿговѣвєса гди вѣк оуродивєса. ѿ...

Гоу гоу вєзєсѣда нѣтѣу шѣкда...

(69 об.) ти гавриѣкѣу піу горѣкѣу...

Існо юркѣу печи кѣркѣу прѣдко Стѣцкѣу мєли грѣчкѣу...

Лисї кѣва вѣкзѣ на дѣка а ти варткѣу шми карткѣу
у дѣди заграу...

Anno Domini 1729.

л. 70. **Г** сотвореніа мїрѡ ѡ лѣтопица вокра-
цѣ нзбраниа. **Г** адама до потопа лѣтѣ ѿсміѣ... (Дати
соборів.)

(л. 71.) Рѡсѣ крѣтлѡса ш грековѣ прѣ владимѣра. ѿсвѣ-
полаци принали кѣрѡ зримѡ Рѡсѣ цнї. (Фльборенськѣ собор,
взяте Царгороду, смерть князя Константина Острожського
1608 р.) тоѣ виѣ великѣ милѣтни набожїтва грѣцкоѣ, положеѣ
в цркѣнї сѣверноѣ вѣстроѣскоѣ. За ѣго кѣкѡ вили два синоди-
в берѣтн лнтоѣскомѣ всѣхѣ Сїпокѣ и митрополита. ѿ. виѣ
роѣ ѿфнѣ, ѿ. Рѡсѣ ѿфчѣ.

л. 72. Польскї поговїрки: Wes to co tobie Serca twoie
każe...

л. 73. O chmielu Racyiy. Chmiel woła, zacznie się Po-
kora — a przy ochocie Chmielowa robota...

(74 об.) Chmiel na Seymyku...

л. 76. Jak Piiacy Piiiaią.

Kat go wie, iak to Piiacy piiiaią
nawiększey pełney nigdy nie miiiaią,
bruch nie beczulka — beczulka sie wlezie
a mnie od cebra głowa zaboieie,
nie stęka Piiak, acz Piie dni kilka
wszad y od mięsa nie boli nic wilka.

л. 76 об. O swiecie marnym terazn(ieyszym).

Fe coz to dzieiesz ty Swcie dla boga
a philozopha wienc y Theologa
Za infiniska stroynym w latach Sądzisz
Na wyzsze mieysce nieuka prowadzisz...

(без кіця, обриваєть ся л. 80 об. уступом о жінках:)

Spisz Pasieczniku Niedzwiedz do paseki
Spisz Pasieczniku osobliwie stary
Aliez tu tłucze wosk y zmiodem Jary,
Kto tylko żony szuka z tysiącami
Szuka z rogami Diabła — Pan Bog znamі.

л. 81 (зовсім відміннай почерк від 2-х попередніх). Про-
довжене „видѣнїа царя Анфілога“ (пор. Калужняцкіѣ,
Обзорѣ славяно-русскѣхѣ памятниковѣ, передрукованїѣ у д-ра
Франка, Апокр. IV, ст. 92—5).

Тогда Дхъ стї снїде на нїерїа и покриває стїа дари
рече Іері' возмѣте стїое возношенїе...

л. 82. Ѡ зна'денїи кр҃та и гвозди. Гды цр҃ца
Єлена За многи* Страданїе* и молитвами школо Рокс По
воскресенїи х҃вомъ тк. по хрт҃кѣ шѣ Ѡ то* пишѣтъ дох-
торове Стїни.

л. 83. Пише҃т вкнига҃х втори* царѣвъ гди киѡ҃т принесе҃
киѣ въ дѣмъ авѣр҃дара Геддеа вѣкиѣ его вѣкъ и вѣ до* его...
(о перенесенїю кивота в храм, збудований Соломоном).

л. 83 об. Гди цр҃к Дѣдъ идучи преѣ киѡ҃то*... (зі спі-
вом і в танци, жена посміяла ся над ним і за кару зістала
неплідною до кінця жвтя).

л. 84. Слово Ѡ рождѣствѣ Кайновѣ. Єгда роди-
ся и вѣло нанѣ* в. главѣх змїевнѣх а чѣча єдна и вѣла тѣга
велика адамѣ и женѣ его Евѣ Ѡ рождѣствѣ Кайновѣ, єгда
бо ссаше матѣр а змїевѣ глави копїяхѣ шростю страшно
и всѣк глави змїевнї сїагающе до перси Евжїннї. и начаша
плакатися ада* и Евѣ Ѡ своѣ* Согрѣшєннїи и Ѡ рождѣствѣ
Кайновѣ. и невѣдаше какови исцѣлїти его котомѣ. и пришѣ
дїаво* и рече адамѣ и евѣ чого плачетєся. рече ада* бою(ся)
евѣ. и рече дїаволѣ, и гдѣ є* вѣкъ рече Яда* невѣдаю и рече
дїаво* азъ єс* вѣкъ твоѣ, и рече ада* аще ти єси вѣкъ моѣ
исцѣлї сїа (обор.) моего кайна. Рече дїаво* исцѣлю азъ сїа
твоего кайна а ти запишишєся лєкї є* моѣ вѣлѣ и племя
твое. записа҃ся адамѣ дїаволѣ, навѣючи за евѣ Создав-
шаго Єго, рече тако ми вѣди. дїаво* же взя кайна и по-
тор҃гавѣх всѣх глави змїевнї, и завязакѣх с пла҃т, такожде и рѣ-
кописанїє адамово, и положи* с рѣцѣк Іурданстє поѣ ка-
мѣнѣх. вѣдающе ко дїаволѣ иже на то* камени Хс̄ крестнї-
тїся маєтъ. Єгда хс̄ кр҃тїся и ста на то* камени и истре
змїевнїх глави и рѣкописанїє адамово Wodoim Іурданскою.
Die 15 Febr. 1723. — (У Порфирьева, Апокр. сваз. I, 93 і 212:
Адам дав рукописанїє за землю, на якїй орав).

л. 85. Ѡ знаменїи Чт҃наго кр҃та визнанїє до
вѣри та внѣ стїєю тр҃цѣ. Яковѣх завченїє троѣ па҃цовѣх
нѣсполѣ: то є* великаго и малого и третїго по҃ле малаго...
(за сїм дрібнї канонїчнї випискѣ).

л. 87. Слово Ѡ агг҃лѣх. глава і. То҃ агг҃вѣ є* тво-
рѣ* и народосодѣтелѣ Ѡ несучаго ко єже кити приведе҃т ш...

л. 90. **О** діаволѣ и дѣмонѣхъ: гла҃н і. **О** си҃х аг҃лаки҃х си҃х пе҃рво стоати с҃ призѣ҃наго чина. и зе҃ли хранинїю кр҃счиви҃си **О** ба. не іс҃твомъ ав҃лакъ бивѣхъ...

л. 91 об. **О** воздусѣхъ и вѣтрѣхъ: гла҃н ѱ. Воздусъ вѣстихїа то҃ча҃ша...

л. 92. **О** вѣтрѣхъ. глава д. Вѣтри дишѣт **О** во҃тока жатве҃наго...

л. 93. **О** водахъ. глава і. И вода же єдина сти҃хїа четири҃х вѣтла҃в єжа҃а доврѣша...

л. 95. Противъ ш҃на чистительнаго. Нездороги тѣ оучинити слово **О**покѣди противко ш҃неви чи҃стителномѣ. **О** которомъ в҃жади҃х старого и нового законѣ писма҃х свѣдоцтва и наѣки немаемо... (в відєслачах на мар҃гїнесї згадувть ся про Афанасїа, Василїа о суднїм днї, Максимѣ Грека, мѣтарєтва, Пролог, Кирила о тілї і душі, Варлаама Дамаскинового, Патерик, Феодорита, Баронїя, Феофилакта болг.) Die 28 february 1730 P: P: Łysiecki.

л. 106 об. Слово подча҃ ст҃го котрого актѣ мовити. Іаковъ гди **О** Іу҃сифови҃х крати҃х которин єго биан продали. Пе҃трѣю єго свѣ҃ткѣх кровавѣю взя҃х, шнѣю заплаче҃ слезни҃х цѣлова҃х... та҃х ти҃х и ми хр҃тіанѣ гди кланїемосѣ ш҃вразѣ любѣх хр҃омѣх лю҃г прѣстѣки вїцн... не матерїи кланїє҃сѣ анѣ те҃х фаре҃к алє чи҃х ш҃ра... die 28 7bris a. 1738. Na tę czas będący U tysmieczanach Michał S. P. P. Łysiecki.

л. 107 об. **О** дитинномъ причащенїи... Повѣнщованїє на веселїю...

л. 108 об. Слово како подоваєть хрїстїаномъ стоати во цркви... Єгда приходитъ сї҃еникѣ во цркви... (надруковано у д-ра Франка, Апокрїфи IV, ст. 460.)

л. 110. (Лїтописні записї.) Першкі вѣнти биан Рокѣ 1668... (хронольо҃гія турецьких нападів-воєн), л҃хч. сара҃ча перша, л҃хчє кролѣ Говицки҃х поме҃р, л҃хчїї. Єгда покѣти крапа, — сонце мѣкнулосѣ, Москва з Козакама на Шведів.

л. 111. Яще сла҃читсѣ Ро҃ждѣство Х҃є Б҃сди вкотрїи днї: **О**крито прѣ прр҃ока Єздра. Яще сла҃читсѣ Ро҃ждѣство Х҃є видїю зима вѣдѣт добра: а вѣна вѣдѣт си҃ѣжна и лѣтѣ вѣдѣт до҃чѣ статокѣ. жнива свѣхѣ: межи недѣга

ВЕЛИКА: МЕДЪ СТАТОКЪ. ВИНА ШКЪДНО, ДЪТЕМЪ МАЛИ^к СМЕРТЬ: БО^кНА ВЕЛИКА ЦА^рСКА. ПОКАЖЕТСЯ ВЗЕМАИ ШК^к СИ^кЖНА...

(Так на вождвй день тижня.)

л. 112. Дни лѣннїи послѣдшючїи книжни^к мѣцемъ и часомъ. Бо ѿ и днѣ лѣннѣ лдѣ^к созда^н бы^о вѣгомъ, то днѣ добръ... die 30 Junii 1730.

л. 116. Рождакъ. Искони бѣ слово и слово бѣ с бѣа: Ѡ: Радѣ^о повѣдаѣ^т ти чѣче. ш не^кже ми^олиши исцѣ^лан^ти^а хс... (таквх поучаючїх висказїв 130).

л. 123. Трепѣ^нникъ. Яце зашїе потрепещѣ^т дѣ^нниа страни (то) добро кажетъ. яце лѣ^нниа страни то (зло) — Яце дѣсно шко по^к бровою то добре кажетъ... яце збѣи со^сѣ^лающе. вноци (чорвилѣ майже зникло), яце колѣ^нно дѣсної то радѣ^о кажетъ, яце лѣ^квое то пѣ^ншестрїе сказуѣтъ.

32. (№ 249.) Ркп. на 6-и лл. сїрого паперу 8-ки поч. XIX в. без при.

л. 1. W tym Sexterniczku zawiera się tłumaczenie niektórych Słow niemieckick dla użytku i łatwiejszego pojęcia czyli prędkiego spamiętania małych uczniów Szkoły Trywialnej Dobrzanskiey... (всього 40 слів в 2 стовиці).

л. 2. Piesn I. Anioł pasterzom mówił... (Kancyonał, Kraków 1794, str. 62.)

л. 2 об. — II. Boh predwiczny narodyl sia aby tez lud swoy wes potiszyl sia... (текст проти ннїшнього досить відмінний.)

л. 3. Piesn III. Dywnaia powyna, nuni Panna Syna... (Боггласникъ № 16.)

л. 3 об. Piesn IV. Cwit myslenny dnes sia rodyt... (Боггласникъ № 7.)

л. 4. Piesn V. Nebo i zemla nuni tykostwuiut... (Боггласникъ, Поч. 1790, № 10.)

л. 4 об. Piesn VI. Szczo za radost na Switi postala...

л. 5. Piesn VII. O predwiczny Boze, kto izreszczy moze ustnamy... (Богггл. № 20.)

— Piesn VIII. Przybiezeli do Betleem Pastyrze... (Kancyonał 1794, str. 128.)

л. 5 об. Na Bohoiawlenya Pisu perwa.

Jordan rika uhotowy sia... (Богогл. № 28.)

л. 6. Pisu wtoraia.

Kreszczaiet sia Wladyka wo Iordany...

33. (№ 233.) Ркп. кантичкового формату (1/2 мал. 4-ки) на 126 л. при різних почерках початку і половини XVIII в. ст. 1. **Крши** великопостныи.

Хотайей Размно Исцовс Слышати Таиницс **Гладкм'** Страсти Христос' Радостк' И весела Славный Тримфк' **Гт**-гроба Сходитк'. Христос' Ранскю Исквник' Сладост', Терпаце **Гкрстныи** Страсти.

ст. 3. **Кси'** вели^м ст^о'' в^лкарк':

Плачиси дше жалю неизм^крна... (нотв)

ст. 6. **Кс'** **Гт**лю Николаю.

Горы сладост' искапа^тте

вси людїе возыгра^тте... (нотв)

ст. 8. **Г** хто хто Николаи любитк'... (нотв)

ст. 10. **Г** николле чудотворче...

ст. 15. **Ксн'** на ро^ждество **Гс** Х^{во}.

Безкон^но'' благодостины, и не зам^крно'' милостины... (нотв)

ст. 18. **Г** дн^ное наро^ждени бжго с^на (нотв)

Его же дн^не породила Д^ва М^рїа...

ст. 19. **Ксн'**, в^к **Нд**лю Цв^ктоносн^ю.

Раднса з^кло дшн Сишиа. — Се царь твои вос^кды'' на кона (новїшого псєма, поч. XIX в. з Богоглас. № 44.)

ст. 21. (рукописной нумерації л. ѓ.) **Ксн'** **Прт**ой **Кци** **Кїевск**о'' зост^люч^о'' в^монастири бра^тскок'.

Пов^кднтелнаи в^к, кїевскани стра^нни

во^но^тте **Матцк** бжой прише^ншой **Г** брани... (нотв) (Пор.

І. Франко, Карпато-руське псєменство, ст. 130—1.)

ст. 31. (л. з.) Радниси **Цр**ыце, наша за^тс^пнице,

Небснаго пел^ккана **Мт**кою на звана... (нотв)

ст. 33. (л. з.) Царыце **Нкв** и з^нли Госпоже

Св^кт^с покрове, в^дн^наи в^к р^оже...

ст. 35. (л. й.) **Г** пресвятая Д^во помощнице моя

Помага^т на^т в^трапеню за^нше м^лтк' твои...

(нотв).

ст. 37. (л. ѡ.) Кто не хвали^т кто не слави^т Ро^жд^ества прѣта
той противни^к ненави^тни^к ви дѣства чѣта...

(нотв).

(ст. 38.) Дарви ѿрю господарю тишинѣ покши

(ст. 39.) во^о царица Голубица тма е^о вла^о твоѡ, ѿ.

Рѣме^тс малой роси ты буди правица,
вжѣи сила и сно^т справи твоѡ на^т девица, ѿ.
Іѡа^нна намъ Гетмана укрѣни ѿрице,
вѣрне радити шадливѣ жити Снодови дѣце, ѿ.

ст. 39. (л. і.) Радѣ^тси мѣтко бѣа прѣ^т вѣки,

Ккѣте рѣжовы^т хвала на вѣки, ѿ...

ст. 42. (л. лї. об.) Ѡ пречистаѡ Па^нно дѣо вѣородице

всего свѣта ты^о Па^нно чи^ога
вдичнаѡ Роже Црѣце Госпоже...

ст. 45. (л. гї.) Ѡ прѣ^твитаѡ дѣце к текѣк прикѣгаю

Ѡ на помо^т тебе все^тда к себѣ призываю...

ст. 47. (л. дї.) Нока стрѣ^тка вросѣ^т восѣла

вего^т дѣла^ннаѡ Еде^тскаѡ скала

.

(л. еї.) Дѣо живѣщи^т низѣ вестѣ^о Мѣти,

нехѣтѣ роси^тскїѡ наро^т Ѡнѣшати,

нехайже врсднѣк, Поки днѣпрѣ пани
има твоѡ слани, ѿ.

ст. 50. Радѣси радо^о твою во^тпѣваѣ^т

та^т горкїѡ смѣто^т мой шоложаѣ^т...

ст. 53. (л. зї.) Пѣснь ро^ждѣствѣ вѣи по^т, Ѡ прѣтаѡ

Дѣо.

Ѡ любимая дѣо Ѡ царского рода,

величаемъ ти родини Ѡ чтнаго плода...

ст. 55. (л. нї.) Ратѣ^т Марїѣ ратѣ^т погибаемъ

тебе патро^ткѣ на помо^т взымаѣ^т...

ст. 58. Пѣснь Бцы по^т: Нока у^трѣ^тка.

Бце вѣрны^т шворона,

уповаючи^т на тебе корона...

ст. 60. Прѣ^тста црѣца на високо^т тронѣ,

кшатѣк со^тне^тно^т и свѣтло^т коронѣ,

(ст. 61.) Рѣцѣк по^темъши, Снѣа си швѣ^тши

Мѣтвы прѣмъши, ѿ

Цесаря хрѣта, ахъ миле благащѣ
и шмофороу люу свой покрываеѣ,
Покрый на° покрій, Пanno шмофороу, поу скон° двороу, ѣ.
Кролю Іѡаннѣ поспѣши крицѣрствѣк.
За свои люди, и за свои цркви, Не дай бе-
сѣрманюу, татарѣкиу чланоу, и погаускиу паноу, ѣ.
На хрѣтіане нехъ ненастѣплютъ
ѡчизнѣ нашѣ нехъ не ѡимѣюѣ
Потаѣми црѣ, Тѣреѣкаго Пана, и в'татарѣ погана, ѣ.
Гетманюу паноуу подай вѣлавеѣ,
всемѣ рицѣрствѣ вѣкѣнствѣю славеѣ
рау намѣ привѣрѣнѣсти подоускиѣ краини
и хрѣтіанюу вѣзмѣкры, ѣ..

ст. 63. (л. кѣ.) **Ѡ** дво проѣбраннаѣ
неке° сѣциу прѣхваѣнаѣ,
ѡ теке еѣѣ копаотисѣ..

ст. 65. Броскоу коронѣк, чѣу велику стаѣси
же нароу люускиу карѣво здивоваѣсѣ

(ст. 66.) **Ѡ**котоу мѣсѣдѣ, нѣгды не вывало
влюдскоу памяти нѣгды не сливало.
Брѣднѣскоу вѣси, Прѣѣтаѣ Паѣна
дивнѣми чѣдѣси сѣметѣ прѣславна
ѡбразѣ то единѣ, Паѣны прѣстоѣ
даюцѣ нау вѣсѣгда чѣу свои стѣни новѣи
ѣкѣ вновомѣ дворѣ, люу многѣи сѣѣлаѣха.

ст. 67. (новѣйшого пѣсьна XVIII в.) **Ѡ**кршѣ на вѣс-
крѣсенѣ Хѣо.

Вѣселюу юу днѣ прѣрочѣ Іѡанѣ и крѣтлю
вѣсѣго пѣкла и моцы его засѣмѣтитѣлю ..

ст. 68. Пѣсенѣ ѡ Розѣлаженѣю Сѣрѣти:

Помышляю ѡкаѣныу азѣ
впадаючи во грѣхѣи ѡо разѣ..

ст. 70. Пѣо на Роѣдѣствѣо прѣѣгоу вѣи. поѣ: ѡ прѣѣ-
таѣ дѣо поѣ.

Ѡ люкинѣмаѣ Дѣо ѡ црѣскаго Рѣда
вѣнчѣлемѣ ти родини ѡ чѣѣаго плода, ѣ..

ст. 72. Пѣо ѡ сѣрѣти чѣѣвѣскоу.

(ст. 73.) **Ѡ** вѣсѣчѣнаго свѣѣта
Мѣмо идѣтъ нѣшѣк лѣѣта..

ст. 76. Пѣ° ш стѣтѣхъ ѿвыхъ.

О Гдѣ творче црю: Стѣти твоѧ Благрѣ: ѿ.
котрыи срѡзѣ скатованы:... (огляд страстей).

ст. 79. (скороп.) Пѣ° шко можемо мати вѣрѣ на-
дѣю и любовѣ ко бгѣ.

Надѣя моя в'Низкышаго Пана
же злая доля будетъ штоглана, ѿ...

ст. 82. Днѣ° веселаа на Радѣ° настѣпила
юмъ моцныя заки земля штворила,
маючи в'собѣ давно стѣе шци закиеніе
днѣ° Иссо° воскресши на радѣ° выпроваженіе.
Раѣса Ядаме со Прамѣрїю Бурою,
юмъ вы свободены сѣт и пророци стобою.

(ст. 83.) зтогоса мы днѣсѣ веселачы
Хрѣта воскресшого кам' в'книшючы,
зычымо лкысте тѣт' вѣстїю (!) шпанвали,
а по смерти в' Нѣкѣ з' Хрѣто° кралевали.

ст. 85. Przenajświętsza Panno czystości
co w niedostępney mieszkasz iasności...

(ст. 87.) Panno czercowi roskosz cukruiesz
srebro y złoto iemu daruiesz ..

(ст. 89.) Boday by byli taci czercowie
iako w pieczarach święci oycowie
co swiat wzgardzili, roskosz puscili
Matce Bozey służyli ..

ст. 90. Бѣе вѣрнымъ шкорено,
уповаючи на тебе корено,
Сїси на° ш вѣдѣ, Мѣти прѣлагаи, Дѣо стѣи...

ст. 93. Думатѣла.
Знаю ижѣ ш естѣмъ шко паучина
порохъ земля и пене°, и слазна (?) глина, ѿ.
Знаю ижѣ вѣк мой лѣта сѣт шко цвѣтѣ,
и прѣско минаю°, ш в полю пен'кныи вѣкѣ, ѿ...

ст. 95. Пѣнѣ° ш владни° сынѣ.
Нѣсм' достон' нарициса сїо° твоимъ
сотворимы хочѣ една° рако° своимъ...

ст. 99. Piesn o Drogocie.
Gdziesię zapodziały požądane gody,
kiedy człowiek nieraz używał swobody...

ст. 101. Скорописом пол. XVIII в. поговорки, переважно книжні.

Jak wsczęściu Tak wnieszęściu Pamiętaŭ o przygodzie
Bys nie utonoł Na Suszy Tak iak na bystrey wodzie...

(ст. 104.) Стережися такого що вочи цѣкрьє — ко то
не все в^о правда цю мали^р фїулю^е...

(ст. 107.) Nie rozmawiaŭ z meżatą, ani zachodz z nią w Słowa
Skorocie zrozumi po mowie, zaraz iest grzychem gotowa.

— Ktora Panna siła wudki lubi,
to ona prędko swoje cnote zgubi.

(ст. 110.) Пийай вино не шбогатит'ся
пийай водѣ не шбезѣмит'ся. (пор. ст. 114.)

— Pan hardy, chlib twardy Szklanica na kołku,
trudno się pozywie chudemu pachółku.

— Kto ma podle szaty, tego nie biorą w swaty,
In vili veste, nemo tractatur honeste.

(ст. 112.) Лѣчше Нищѣ Прв^нѣ ніжели богатѣ ложѣ.

(ст. 114 старшої рукописв). Лѣчше жити взема^к пѣстѣ,
нежели со женою скарливою, Гнѣвною и изычною. (гл.
ст. 121.)

— Люби^т вино и масло не шбогатѣетѣ.

(ст. 116. Значине гроша: почестѣ.)

(ст. 121.) Лѣпше жити со звѣрми видци
Нижели со женою (я. в.)

34. (№ 169.) Уривки Зборника, скорописом поч. XVIII в.
на 15 л. 4-ки, на корені значно ушкоджених — без прп.

„листѣ Д.“ Продовжене оповіданя про „Мудрого мо-
лодца і царівну“, з хвилею підступного навіщеня царівною
молодца на його кватирі.

л. ѓ. Пѣснь вїи.

Посла^н ви^т агѣлѣ гаврина^л, ко дѣк^к прѣчѣ^т
возвѣстити князарѣ^тк^к веселне вѣсти, ѓ.

Ѓверѣте ю вдомѣ своє^н натронѣ сиди^нѣ,
не празди^нющѣ ни лежати^н ти^нко книги чти^нѣ, ѓ.

Я читавши вѣчно мѣсци, знашла тие слова,
жеся маеѣ народити прѣвѣчнаа слава, ѿ...

л. 5. Пѣснь прѣтой вѣи ѿи.

Ратѣи мѣриѣ ратѣи погиваеѣ тебе патронкѣ напомощѣ звиваеѣ
Приди поѣчисти, а зажиѣ лѣтѣти, Поѣлѣми враги котриѣ
[з своѣи злоѣти

На наѣ керѣюѣ ѣста ѿворяюѣ твоѣѣ клеверитоѣ пожеѣти же-
[лаюѣ...

л. 5. об. (Пѣ)снь прѣтой вѣи На стѣрти хѣо, ѿи.

(O) Dewyce preczystaia, Maty blahoslowenaia otwsiak...
uzbrannaia, Wo roźdestwi Ię Chry: wszedszaho wtia boha ysta,
obritesia diwa czysta... (гл. Богогласникѣ 1790 р. № 102:
Пѣснь ѿ. на состраданіѣ прѣстѣи Бѣи).

л. 3. Пѣснь на рождѣство Іѣ Хѣо.

Послахаѣ теѣ шѣси стало, вѣснѣ свѣктѣ завитало, Хѣ сѣѣ
ѣжиѣ ѿнѣсѣ родиѣ. и незначнѣ вѣкаѣ приходиѣ...

л. 3. об. Пѣснь прѣтоѣ Бѣи.

На сеѣми дарѣѣ дѣа ѣта ѿснована, Цѣркаи дѣи мѣриѣ
Прѣта Пѣи, Родиѣ ѿвиѣ во коѣчинѣ вѣкоѣ... (14 стрѣчѣ, без
кѣнца).

лиѣтѣ вѣ. Конецѣ шѣви Богоматери.

и Гѣодствѣи, влаѣти и силѣ началствѣи, архѣа(ггѣѣ)
и агѣлѣ и воинство дѣховѣ множество славословѣѣ вѣго(сло)-
вѣѣ полатѣ всѣлатѣ ти прѣвоѣносѣѣ...

— вѣи Почѣевскаа, лѣ.

Вѣсело спѣваѣ теѣ, челоѣ ѣдарѣѣте, прѣѣ мѣткою царѣвою...
Голоѣ поѣносѣте, странаѣ коѣвѣстѣте, славѣте звѣтѣѣство
[ново, ѿ...

(Пор. перерѣбку тоѣ шѣви в Богогласникѣ 1790 р. № 112.)

л. вѣ. об. Пѣснь Прѣсѣти вѣи.

Прѣѣста ѣриѣца на високоѣ трѣнѣ, вѣшатѣ сѣнѣчно и свѣкт-
лѣ коронѣ: рѣцѣк прѣстѣриѣи, сѣа си ѣкѣѣши, мѣтѣи приѣмѣи: ѿ.

Цѣсари хѣрта лѣ милѣ вѣгаѣтѣ, и ѿмоѣороѣ людѣ свѣѣ
покрѣваѣ покрѣи наѣ покрѣи своѣмѣ ѿмоѣороѣ поѣ своѣмѣ
дворомѣ. ѿ.

Поѣдажѣ звѣтивѣство королю агѣѣѣѣ, покори враги вѣгѣѣк
лѣнѣѣ, ѣи впрѣдѣкоѣ часѣк, всѣк поѣ ноѣи вѣали, теѣе вѣхва-
лѣли.

Германс панс подаждъ мѣ вѣлаве, всемс рицестве
и конствє славе, покори враги, вѣговѣриш панс королю
Ими^р:

Вскмъ снаторо^к поради додавѣ, шчисти крає шмо-
форо^к вкривѣ; додѣ^к помощи такъ вде^т та^к и внощи непре^к-
стаючи, в.

Ллнлншн, ллнлншн слава нехѣ^т ти вѣде^т ш на^с че^{ст}
и хвала, Сохрани ш кѣдѣ, Мати превлагаш Дѣо стѣаш.

л. гї. Пѣснь Прѣтой вѣи. гї.

...Слѣчнаш дѣо чѣаш вдиачне пахнѣчаш. Пода^к на^к рѣкѣ,
нехъ неидѣ^т вѣкѣ, матко ма^срднш. в.

...вѣла лелѣш, дѣа марнш, втѣ^рню заквнтншлш, подѣ^к
на^к рѣкѣ (я. в.)

Чертоже славнї (ккѣ)тками всла^нни ти^с вѣс згото-
ва^ннї... (я. в.)

Визри своѣмъ шко^к знѣнн^к шко^к, (ви)звол^с на^с ш не-
волѣ... (я. в.)

Ш сннца шнѣнш, враго^к карзо страшнѣнш, панно
прѣстлш... (я. в.)

Снш прѣпросн^ш, гнѣкѣ^т его вгасн^ш, стѣдне живо^тнш... (я. в.)

...даршн покоѣ^т по^к скри^ло^к свои^к вѣрнн^к рако^к свои^к...

Шста^т знами своимн сннами, роже прѣслѣчнаш...

лви^смо има вѣа хвалнш и стовсою вневѣ^т жнлш...

(подай) рѣкѣ, подѣ^к на^к шкѣ: прими на^с вѣко к совѣ^т: в.

— Пѣсн^с до прѣслаѣкаго Ісѣа. Исѣ мои пренайсла^н-
шнї, и творче свѣ^та, Шце хочѣ^т мало по^кди моего шкѣ^та...
(Богоглае. № 243.)

л. гї. об. Радннш Мрїе вѣкмъ стѣмъ главо,

земнш и прѣнѣнш славо, ллнлнш,

Ти^с бездна прежде вѣкѣ вѣомъ створѣ^нна

и дѣа стѣго ксш напо^ненна, ллнлнш...

л. дї. об. Пѣснш ш страстахъ хрѣ^товыхъ.

Юже декрѣ^т по^кписѣтѣ, пилѣ^т виро^к ю^к Готѣтѣ.

на смѣ^{рт}’, в. крижовѣю агнца, тебе в. всего, свѣ^та творца...

(гл. Богоглаевѣ № 41.)

л. вї. Іс Хрѣте вкрижова^ннї, Ти^с ца^р на^с ца^рми ввѣра^ннї: в.

тѣрпншъ зана^с мѣки рани, межи жидовскимн Пани, в.

— **Г** сродни плачѣ, ѿ срѣце проражаешѣ,
внѣтрности моя, ѿ ксѣми проникашѣ,
Іса вѣкѣнцѣ тѣрновѣ звиратѣ, и нарѣгаютѣ...

л. еї. об. Плачѣси и ѣжасяю, егда шнѣ ча^о помишляю
гди приидѣ сѣднѣ правнѣ, в ѣжтѣк своѣй слави, ѿ
всѣого 5 ствхѣв, дальше бракув 1 л.

л. зї. (!) Продовженѣ піснѣ:

„каѣдри^х ты и во^опѣвалѣ^х, смотреннѣ ты кси вѣхвалѣшемѣ, ѿ
(и)мже сп^олѣ еси ми^р погнѣблющѣ, и грѣхѣ потрѣки н^х...

— На стѣаго архистратига михаила.

Михаилѣ кто шко вѣѣ, ксѣми возопилѣ^о

гди сѣеси люцифера до нека стрѣтилѣ^о...

(піснѣ уложена після звичайних проложних статей о архангелї.)

л. зї. об. На вѣрошкленнѣ Процѣснѣ.

Іурданѣ рѣкко зготови^о, секо приходи^т вѣѣ крѣтити^о...

(Богоглас. № 28.)

л. нї. Пѣснѣ ко Прѣтой вѣи.

Дѣо мѣти прилагаш, ти^о црѣце нѣнаш,

ра^х на^х ласкѣ свою дати, вѣ^омо могли штримати...

л. нї. об. Пѣс^х стѣлю хѣс Николаю.

Николаѣ стѣлю, ми^р ликїскї оучитѣлю... (всѣого 5 стрі-
чок, без кінця — за браком листкѣв).

лнѣтѣ ѿ. (Piesń o wygnaniu Adama u ewy Zraiu.
Rozmislal sobie adam, 2, czego był dobrze swiadom, 2,
(z)nawszy roskoszy wraiu, 2, chodząc po zielonym gaju, 2,
ach tu niędza na swiecie, 2, Jak w zimie tak y wlecie. 2,
Robie tu cięzko trzeba, 2, chcesz sie naiesc chlieba, 2,
cięzko tu Było słuchac, 2, gdy poczał aniol fukać, 2,
fora adamie fora, 2, stego swiętego dwora, 2.

л. ѿ. об. Piesn O żołnirach woyskowych.

Pod Kałnikiem stali, 2 na krula wołali, 2¹⁾)

Krulu milosciwy, Bądź nam litosciwy,

Dla Boga zywego, chlieba zimowego,

Jesli chcesz woiiowac, Trzeba nam folgować,

¹⁾ Кожда часть стрічки 2 рази — дальше означуванѣ пропускаемо.

aby konie naszy, mieli swoje czasy,
usarze ustaio, konie im padaio,
Woła y piechota, Już kray y ochota,
wszystka w sniegu leży, zaden niepobiezy,
Dragani spieszeli, drudzy pochorzeli,
Pacowie uciekli, sławy sie wyrzekli,
Boga zapomnieli, Pana odbieżeli,
Lecz radziwilowie, znimi sapigowie,
Służba y piechota, y ynsza wnich ochota,
Przy krulu zostaio, Także Już wołaio,
Krulu miłosciwy, Bądź nam litosciwy,
Rozday nakwaturze, my Twoie żołnirze,
pewniejszy Będziemy, y Slawy doydziemy.

л. лѣ. Пѣснь Прѣтой вѣи на успение.

Архангелъ зъва пришан до вѣи,
якъ полове ѿ своего црѣа до црци, ѿ.
Впроѣ покорне ажъ до зѣлк поклоу оучинили,
а голосоу едностаннимъ сѣк говорили, ѿ...

л. лѣ. об. Пѣснь Прѣтой вѣи.

Радисна Мрѣе, Нѣна црце,
радисна прѣтаа преѣкчна зорнице, ѿ...

Геретиѣка рука всѣхъ наѣ шдѣ мѣтѣ. ѿ.

Ѹдѣ ми мечъ встрѣи ѿ рѣкѣ вѣсврмаѣскихъ,
недѣ наѣ згѣвити, всѣхъ дѣи хрѣтиѣскихъ.

л. лѣ. Пѣснь прѣтой вѣи на божнаа.

Бѣе црце, прѣтаа вѣчце, Мѣи всѣхъ црѣа,
пана и вѣа, Мѣть его ко наѣ многа, ѿ...

— Бѣе вѣрниѣ шкорона, сповающиѣ на тебе корона,
сѣси наѣ ѿ вѣдѣ мѣи приѣлѣаа, Дѣо сѣаа, ѿ...

л. лѣ. об. Приде Архангелъ князаретѣ ко дѣкѣ,
приноситѣ радостѣ прамѣтри Ѹкѣ...

л. лѣ. Бѣгаго црѣа мѣи, что ти маѣѣ воздати,
секе приносиѣ, сѣдно просиѣ не дѣ наѣ погивати, ѿ

л. лѣ. об. Бѣоѣ избраѣнаа Мѣи Дѣо Ѹроковице, Дѣствоѣ
похвалаа Прѣтаа вѣчце, ко молодѣѣ вѣкѣ видиѣ мою сва-

волю, вти^мкон впадаю грѣхѣмъ мон^х неколю... (пор. Перетць В. — Ист. лвт. вазлѣдов. I¹, ст. 384—5).

л. лд̄. Дажъ ми Слово сложе вѣи, славити крѣтъ твоє може, нех^ами твоимъ моц^а споможе, Слнца свѣцями (ш)скають, свѣтло^т мирѣ пот^ннью^т..

л. лд̄. об. Црѣ Хрѣ пане милй, ти^о кара^кс незлобивй, в четвертокъ в^трѣ кыкшѣ, совѣтъ жидо^м сотворивша... (пор. подібну звістом в Богоглас. № 39).

— Початок пісні на Воздвиженѣ Ч. Креста: „О тре-
вѣж^нное древо...“

35. (№ 194.) Пісенник кирилицею кін. XVIII в. або поч. XIX в ввдї кантички на 70 лл. 16-ви, без оправи.

л. вї. (Продовженє Пісні Богородиці.) Хтожъ неждачинъ ласки твоєй скажи...

л. гї. Пѣснь на Рождество Хѣв. вї.

Аггѣлъ пастиремъ мовить, Хѣ сѣ намъ народилъ... (Перетць, ор. cit., I¹, ст. 170.)

л. дї. Пѣснь Дрѣжкопѣлка. гї.

Годъ пригогати, Ранскои полати, Мрїю намъ раждатъ, мѣтер^а снегѣмъ даетъ.. ми вси прихѣдѣмо, красотѣ оузрѣмо вградѣ вдрѣжкополк^а.. во иныхъ криноколк^а..

л. зї. Пѣснь свѣтомѣ Николаю. дї.

О свѣткшій Ѡче свѣтителемъ славо... (гл. Богогласникъ, № 175.)

л. нї. об. Пѣснь старосвѣцка на Божна. еї.

(л. дї.) Я всѣкжъ моѣ потѣха цѣлон Радости, анкѣ а сѣ бою лиха тнако зенсокости ..

л. ѣ. Пѣснь свѣцка зї.

Бѣдажъ моѣ надеждами голѣвонка за водами прїнде нѣчкѣмъ начѣвати не маю скимъ розмовѣти..

л. кѣ. об. Пѣснь на Божна зї.

Коспонтѣ согласно пѣснь новѣ прекрасно, мрїи дѣвица небеснои црїци всѣхъ страни... (гл. Богогласникъ № 84.)

л. кѣ. об. П. свѣцка нї.

Ѧ. Насъ рано: ѣ: мѣти покѣдила нѣ тиеръ: ѣ: вставанте до дѣла: ѣ:

Б. И цитѣ: Б: на кавлаокъ хлѣба и наѢ помнѣсо: Б: во вамъ исти тѣба.

Г. Чи спѣк чи встала панѣ наша мила спѣздаемнѣа: Б: во вчѣра пана била.

Д. Ъни тамъ на ринкѣ: Б: стали гласати попи здаѣами наѣтѣ ратокати: Б:

Б. И тамъ дѣвчина: Б: шѣсѣки збирала ти собѣ хѣю: Б: иѣсинкѣ спѣкванѣ: Б. — Вказані повторѣня мають на цѣли піднести двозначники до властивого значіня, через що пісня став сороміцькою.

л. кѣ. Пѣснь на божна дѣ.

Ъ всиѣтѣа мѣти Б: ш мѣти мѣти баагодати Б..

л. кѣ. об. Пѣснь на Рождѣство Хрѣтѣво. Б.

Бѣъ рѣждѣтѣа хѣтожъ то хѣщѣтъ знати...

л. кѣ. об. П. свѣцѣка. кѣ.

Ъни горонка камѣнаа чогосѣ аѣнавѣшъ, скажи дѣкѣче мѣнѣ правѣа кого ти коѣавѣшъ. Б.. (По сѣмъ воцѣк наѣвнѣю... по тимъ воцѣк наѣвнѣю...)

л. кѣ. об. Пѣснь на Рождѣство хрѣтѣво. кѣ.

Цѣкѣтъ мѣслѣни днѣсѣ сѣа родитѣ.. (гл. Богогласникѣ № 7.)

л. кѣ. об. П. свѣцѣка. кѣ.

Ъни мѣти мѣти естѣ дажъ шѣхатѣ, спѣкѣае жартѣе не даѣ [спати...]

Ъни деню: кѣ' даѣа хѣоцъ кацювою боюсѣ мѣти цѣоби не [вѣлаѣти.]

(л. кѣ.) Болю ѣ мѣти даѣа прохати ѣ посѣѣлонкѣ до сѣкѣ [спати.]

Жѣпанѣ новѣнки самъ молодѣнки боюсѣ мѣти цѣобѣ не вѣла [лаѣти:]

Дѣвчина плаче а дажъ спѣкѣае поглаѣне кѣкѣонѣе чи вѣже [сѣнтаѣ.]

Ъни даѣе: Б. еѣи ранѣнѣко присѣнѣа до мѣне моѣ сѣрдѣнѣко: Б. Присѣнѣвѣа до неѣ заколисѣа вѣи шѣи лю: Б: подѣнавѣши ко- [шѣлю: Б.]

Ъни даѣе: Б. вѣлаѣго лиѣа южъ змѣне теѣперъ молодѣнѣа.

Ѓѣ прѣшла мѣти донѣ питати чи доврѣ вѣло издакомъ
[спати.]

(обор.) Ѓѣ спаламъ: ѣ. лѣдимъ оустала ажемеся страхъ
[набрала.]

Ѓѣ доню: ѣ. страха незнаешъ цю такъ сѣ вѣрдо дака
[лаканшъ:]

л. кѣ. об. П. на Оуспѣнїе. кѣ.

Троне вишни днесь двигнися... (гл. Богоглас. № 105.)

л. лв. П. ш смерти. кѣ.

Знаменинѣ гробѣ снѣ триѣ вжасаютма, первое же маю, фторое шки часъ идеть не знаю третое где по смерти вѣдѣ; и тамо штѣидѣ шсюдѣ господи: ѣ. количимъ видѣлѣ часъ житїѣ моего вшелѣ ви ш на горѣ високѣ и вѣрѣли а гроба моего шн гробежѣ мой гробе прикраснїи мой доме. Каменїе то сѣсѣде мой а червие то дрѣжи мой пѣсокъ точица (обор.) то постела моя земле свѣтаѣ ти мѣти моя. прѣми мнѣ до сѣе шко мѣти чадо свое на вѣчное житїе мое їди: ѣ. слава тѣѣ. ѣ.

л. лѣ. об. П. до Пречистои дѣвѣ кѣ. Почеувска.

Пречистаѣ дѣво мѣти волинскомъ краю же свои швѣразъ прославашъ...

л. лѣ. об. П. на Рождество Хрѣстово. кѣ.

Прѣдвѣчний родилсѣ Подѣкти хотѣши землю просвѣтити... (Богогласнѣѣ № 17.)

л. лѣ. П. свѣцка. кѣ. (Московска).

Гѣи цю то естѣ за гародъ вѣлаѣ вѣреза ген. вѣлаѣ вѣе-
(об.) Вѣпотон вѣерези вода протѣкаѣ... [реза. ѣ.]

Нежаль вода пѣтъ вода холоднаѣ...

Нежаль жонкѣ вѣтъ жонка молодѣѣ..

Ѣи повѣлиши котон часъ заплакалѣ вѣнедѣлю...

Вѣчилѣ крѣчилѣ чарни шчи ажѣ до темной ночи..

Зтамтон страни гарадѣ пошла дѣвка поводѣ...

Сладатѣ за нѣмо постѣпѣлѣ какѣ шн ѣи дѣгонѣлѣ...

(л. лѣ.) Копѣююжки не хочѣ за сладата не поидѣ...

Оу сладата чѣжа хата срака емѣ какѣ гармата...

л. лѣ. П. на Божна Старосвѣцка. кѣ.

Кажѣтъ люде цю а оумрѣ, а а хочѣ жити, во живучиѣ на семѣ свѣтѣ треба согрѣшити.. (гл. Богоглас. № 236.)

л. лї. П. на Бжѣна ш нїсс хтс. і. (Распѣтому зворквск.)

Милосерднїйши Бгъ пресвѣтїйї единомъ слово, вси привѣгантє... (Богогласникъ № 75.)

л. лд. об. П. з Борквска на Божна. лд.

Ихъ шкѣ чсдѣ великїй з Боровк нинк виднмъ на распѣтомъ Бжнимъ Снѣ Страхъ ш предивнаго дѣла вден свѣтото мухила шеразъ шкривавленї дѣтемъ завленї: в.

л. мѣ. об. П. на Богоявленїе. лѣ.

Врицаетъ сѣ владика во шурдани имѣетъ на небси и надкодами. (дальше нема.)

л. мѣ. (продовженє сирїтєскої піснї; видно переписчик пропустив яку картку, бо слѣдуюча пісня вже 34 а не 33.) Мти на скѣтѣ породила, цю мене тепер нѣкчимъ нѣратѣшѣ тилко тои тамѣ комѣ ноти саджишѣ лхъ ш бѣднї сирота.

д. Ксди ѡ пѣдѣ не много радости тѣлко вочехъ слози...

л. мд. об. П. свѣцка. лд.

Гей оучинилъ горобель на припѣчкѣ жнива, змелотивши накарналъ пшиничнаго пива, три течинк хмелю давъ потомъ варзо жаловалъ ставъ вдомъ извиратъ гостен частовати...

л. мѣ. Пѣснь свѣцка. лѣ.

Пѣкѣ коржа: в. пѣкѣ паленицк пѣстѣте дѣвчата несѣ вамъ рибчата на вечерницѣ.

Пѣсѣте дѣвчата во вжесѣ трасѣ, во люде чигають на мене желаютъ згинѣ безчасѣ.

(л. мѣ) Ми тебе пѣстимо лки спокойне висписѣ в'кѣмнатѣ нѣхуть не вѣдетъ знати вцалѣ безпечне.

Дѣвата година звечера била, зачинила сѣни хатѣ сама пѣшла оукѣмнатѣ дѣвчина мила.

Внишовши зкѣмнати в'пѣткѣвки крѣше, верны сѣ сѣрденко, на дворѣ темненко, собачка врѣше.

л. мѣ. П. на Рождѣство Хѣо. лд.

Видѣ Бгъ видѣ творецъ же миръ погиваетъ.. (гл. Богогласникъ № 6.)

л. мѣ. об. П. Расплатомъ Ісѣ. лѣ.

І хѣтежъ такъ запамѣтали... (Богогласникъ № 43.)

л. мѣ. П. свѣцка. лѣ.

Саваринкъ: ѣ: Саваринчкѣ: а чегѣ:

(обор.) Непсекаи: ѣ: конѣ на долиночкѣ: а чемѣ

Козаки гречкѣ тнѣтъ, дѣквчинѣ кити имѣтъ: а за шѣ:

Ѧ в катѣринкѣ прѣвнѣла: ш се такоуе

Черѣко в дѣквчины извѣнѣла: ш се лихѣ нек' емѣ

Песѣшакъ: ѣ: попонко хѣтъ: ко трека:

Ѧкъ ставъ читати взѣла посѣѣлъ трѣкрати: ко такъ
[написано вѣло:

Ѧи стала нѣка до горѣ скакати: ко дѣрна вѣла стрѣѣ
[не знала.

л. ѣѣ. (Продовженѣ набожѣі піснѣ св. Тройці:)

Знаю тѣ пана живѣта и смѣрти жѣсъ всѣкѣи Рѣчи си-
ленкѣ вѣкѣшо смѣрти тѣѣ конѣса нѣко и зѣмѣла (!) нѣко
хѣцъ вз(л)ости вѣкло...

л. ѣѣ. об. П. набожна лѣ. Почаивска. Причѣстаѣ
дѣво мѣти рѣскаго краю... (Богогласникъ № 115).

л. ѣѣ. об. П. набожна мѣ. (о смѣрти і послѣднѣм судѣ).

Ѧ всемогѣщи всещѣдри вѣѣе, Рѣзѣмъ понѣти нѣкѣди не
[може
Грѣшниковъ скоро чемъ не карѣшъ, покѣанѣя токмо чѣ-
[каѣшъ...

л. ѣѣ. об. П. свѣцка. (О перѣлюбѣвкѣ, що навѣщѣв
чужу жѣнку).

Гѣн вѣадѣвѣса котѣкъ на чѣжѣѣе салѣ, дѣтижъ ко шнѣ
хѣдилъ докѣ вѣго сталѣ, а чѣловѣккѣ оуважѣв, що тѣ часто
прѣвѣла, жѣ салѣ нѣмногѣ, шѣсъ понѣло зѣлогѣ...

л. ѣѣ. П. свѣцка (туга самѣтнѣго молодѣця).

Ѧхъ мѣнкѣ жалѣ велики тѣжѣ непрѣстаннѣ, тѣжко вѣзѣ-
хѣю шкѣ мѣкѣ денѣ настанѣ сидѣчи вхѣтѣкѣ дѣмаю що прѣ-
тѣла не маю жалѣ серѣцѣ моѣмѣ сидѣчи самѣмѣ... (пор.
Перѣтѣцъ В., ор. сіт., І², ст. 162.)

л. сѣ. П. на вѣлагѣвѣкѣшѣнѣѣ.

Дѣ прѣидѣтъ. ѣ: всемѣ мирѣ радѣстѣ... (Богогласникъ
№ 98.)

л. оѣ. об. П. на кожна прѣсвятїи кородниц
(скорописом.)

Подъвою милость вси прѣвѣглаемъ помощи твоѣй всегда
жадаемъ...

л. еб. П. свѣцка. (о ляхахъ и змоскалями).

Ген чи чѣвакъ хто о Ляховской в' котромомъ достали
въ мѣстѣ Стан'славѣ шкъ почали бѣли мѣсто рѣбвати
передъ москалями почали вѣт'кати...

(л. оѣ.) Такъ Москалѣ вмѣютъ ляховъ частовати же-
виса зарекли болше рѣбвати дають мало їксти а ще
менше (обор.) пити цѣкса зарекли болше вѣнтов' чинити.
(Пор. І. Франко, Студіи над народнїми піснями, ч. 29. За-
писки Наук. Тов. ім. Шевченка, т. 94.)

л. оѣ. П. Свѣцка.

Ген оу полю криничинка видно дно,
Онъ десь мого милнкого не видно...

(л. оѣ. об.) Шкъ залае костиронка за плече
То в'киъ минѣ головонкѣ натокче.

л. оѣ. об. П. на Бж'на. (Богородиці Тивровській).

Причистаа дво мѣти словн'скомъ раю а вмѣстечкѣ
оу тивровкѣ оукраиньскомъ краю чѣда свои (л. ої.) показала
гди в' палацахъ плакати стала чистаа на'на.

Бгомость пакъ Калитиньскїй того дознае оуходачи
до каплицѣ главѣ скланяе...

л. ої. об. П. набожна (скорописом.)

Болшого нѣтъ на земли трона хто хошеть сѣкѣ за
патрона шврати Николае свѣте ковнемъ естъ помощь не-
понята Разуму... (Богослєвникъ № 173.)

л. п. П. набожна великоп'ксна. мѣ. (скорописом.)

Црю Хрте пане милїи ти баранкѣ незловивї...

л. пѣ. П. набожна. п. (скорописом.)

Онъ всн'ктаа мти гди на сѣдѣ кажѣтъ вставати во-
трѣбѣк нагдѣк не подаван врагомъ. ѣ...

л. пѣ. об. П. набожна. пѣ (скорописом.)

Ишрданъ рико веселїста Ишане свѣшїста... (пор. Бого-
слєвникъ № 27.)

л. пѣ. об. П. набожна (о муці Ісуса Христа).

Ихъ шкъ жалъ тяжкїй вѣзневини оумерти тяжко тѣр-
пѣти невиннои смѣрти...

л. пф. об. II. набожна. нр. (скорописом.)

Радуйтися небеса витайте вси Іса котори ѿ гроба во-
сталъ и намъ животъ даровалъ нинѣ Іа дъ пакнися Іа даи
веселися Хс̄ воскресъ воскресі измѣртвнхъ. ѿ. (дальше нема,
бо бракують листки).

36. (№ 135.) Пісенник скорописом початку XVIII в. на
82 л. 4-ки кантичкового формату, без початкового л. — Сей
Збірник описав проф. М. Грушевський і видав тексти з дея-
кими поясненнями в 15 і 17 Записок Т-ва п. з. „Співанник
з початку XVIII в.“; щоби однако доповнити де в чім сю
працю, подаю постатейний опис сего виданого вже рукопису,
вказуючи при кожній статі сторону виданя.

л. 1. (Конець пісні:)

Но сѣнийкахъ ходжу василину воджу
щй василю пане хорощй твоей стане, ѿ.
Ќй нелюбкы дѣвочокъ анѣ чужихъ жєночокъ,
Любижъ мене самюю, що я тебе шлюю. (ст. 9.)

Пѣсня Ганусейцѣ красной. (ст. 9.)

Ганусейко перло дрога нїе кондзжє мѣ така сро(г.)
пршїймъ вїнзны до покою свиго
зрждцѣ окови а вчинъ волниго...

л. 2. Пѣсня гы свѣцкав. (ст. 10.)

Дѣвчинойко моя Голубойко
клопочшъ ти мою голубойку ѿ.
Інѣ жєси мнѣ да не клопотати
ци моя ци не моя будешъ...

л. 3 об. Пѣсня Pannie Idąc zamaz rozczesuiąc
kose siedząc za stołem tak ią spiewa. (ст. 11.)

Żalosci Panienka płakała
gdy zamaz nieboga isc miała...

л. 6 об. Пѣсня O wojnie zydowszkoyi. (ст. 13
і 81-2.)

Na mosci Rosci Trawa Murawa,
Spotkali żołnierze polskie
rycerze Bryckiego Rawa 2.

Jiedzien Sluzalec ciol rawa w palec,
czornaia hodyna niedobra powyna,
wziol kozu Baleé 2...

л. 10 об. **Ф**лама свѣцкага. (ст. 16.)

Перепелаченка га нивеличѣ"ка, по полю лѣтала
сокола шѣкала. Ё.

Соколо"кү пгаше шүхъ мѡ милій гаше,
чемъ ты горди" мною не бере" сокою. Ё.

Я цю" ми"к сталоса шо"къ ошүкаласа
Неробляю люб(ила?) вѣди захотѣла
вставиле° на чүжинк при лихѡ годинк. Ё.

(л. 11.) **М**ине молодую мене хорошую и чорнобровую

Погудяю побүшю да станү гадати
чи любити совѣ соколо"ка ци занехати. Ё.

л. 11. **P**salma swiatowa o weselącym sie pta-
stwie. (ст. 17.)

Стѣноло гранѣло влѣсѣ Ё. кома" здѣка звали"ся
трафикъ на коренице к. звикъ совѣ голк" плечице...

(Гл. Перетць В., Малоруескія вирши, ст. 55 і И:т. лит.
Изельдов. I¹, ст. 309)

л. 11 об. **П**ѣсни на оусѣкновеніе чѣнїш глави
сѣаго Іѡана Предтечи. (ст. 18 і 82.)

Биселася кра"нага пѣстнига,

Радүйтиса агѣлескіа сили...

л. 13. **П**ѣсни ш извѣ"ни"х маладѣ"ца"х ѡ Ірода.
(ст. 19 і 83—4.)

Не палчъ Рахїиль зрив чада цѣли

не увидаютъ — но процвитаютъ...

(Шор. варіант в Богоглаєвику 1790 р. № 4)

л. 14. **П**ѣсни ходычи до пал"ни вкомрѣ(о). (ст. 20.)

По" Роже слѣччала Дѡо чѣла.

Ѓй гойже гойже мой моцний бже

тожемсїе зафрасовалъ,

вшинтко дла цївїе моя дзїефчино же"сїе в товіе закохалъ

Мовицамк вило моя дзїефчино. же"сїе нїкохал" ктовіе

лвинмъ нїе трацѣлкъ своѣ маодосцѣк бакїонцїе га прш" товіе.

Рѣчки рини"х лүжейки шуми"т калниѡ"ка процвитае"т,

Где° моя дѣвчина где° мое сердїеко зи"шими ро"моваме"т.

Чему^о нїе прїїшаха^т мой коханє^ккү, кїеди^м до цїе лїкети пи-
[сала..

(обор.) Вїйди дївчино вїйди сєрдїйко промо^м до мене слоко.
Радавимъ ѿ вїйти — стовбою говорити

Люде врамүю^т люде шацбю^т нїкыкь тїбе любити.

Нїехже шацүю нїехъже врамүїю, хоча^ж по вишїкїе^м свїицїе
Я ѿ нато нїсва^м вишжи шцїе коха^м а^ж мѡ рүжовїй квіицїе.

л. 14 об. Пїснѣ велико Пєснѣнаѣ хорошаѣ спїк-
вати. (ст. 21.)

Єлиш^нски^м голосо^м Мѡзи заспїквѣйте Пїю

Своємѡ милє, при гревкь загрѣтє, смїр на^м всего свїкта мє-
(арха..

[На л. 15 ввизу остав ся еще сїд заивев, тої самої руки
— 1718 8bris 29 w szko(le)].

л. 15 об. Пїснѣ свїцкаѣ. (ст. 21.)

Пєшла на^{на} по риву запала пїскєра
а^ж. а^ж. н^ж. н^ж. Запїла пїскєра.

Нїе прїткєсїе врдїцкаа а^ж о нїшпоже

л. 16. Psalm a swiatowa (ст. 22.)

Єй перєста^м вї. до мене ходити

мене молодїнкүю зрєзмү зводити..

(Фонетичні особєнности: матю^ко, шєятрина — 16 об.,
пощүнай пайма^ко 17.)

л. 17. Пїснѣ свїцкаѣ. (ст. 22.)

Пєстаквлю^ж ѿ сторожїкѡ: о малїйкой хїилкь жєки моє^ї
слкчнѡ^ї дами Інше не любїли вї.

Є^м ти орлє орлїчїйкү цо високо лѣта^м

повкдзжемкь кєю правдо^ккү ієклї ти та^ж вачї^м ..

л. 18. Пїснѣ На страсти Хїї. (ст. 23.)

Іє Хїє всего свїкта цїркь на^ж цїри вкчнє лїкта,
кєторїи то жидовє крїквїн^ї рѡккь злїє лютровє..

л. 19–22 пїзвївшої вєгавкї.

Псалма Самогла^на. (ст. 68.)

Яггл^нкїй цїрю прїсвкчнїй вїжє добркь твоїхъ шзїккь
зрїци не може..

л. 19 об. Псалма Прїсїтон вїци. (ст. 69.)

Посланкь вїсткь архангєлкь Гаврїилкь ко дївкь прїчтѡ^ї вє-
звїкєтити вназарїткь.. (пор. ркп. № 169, л. 5)

л. 21 об. Флама на вѣговѣщеніи Престоиѣнци.
(ст. 70 і 96.)

Ликунте днѣ сишне возиграѣте гори.. (Богогласникъ
№ 100.)

л. 23. (дї.) Пѣсня великопоснаѣ поѣ ш Дѣнице
пречитлаѣ. (ст. 24.)

Даждѣ ми слово слове вѣій
Славити крестѣ твоѣ ложе нехѣ твоѣ моѣ поможе..

л. 23 об. Флама самогласнаѣ. (ст. 24)

Радунси црце ѣша заступнице
нѣнаго пѣлкана маткоюск назваѣна..

(Порівнай подібну, но не варіант в Богогласнику № 139.)

л. 24 об. Пѣснь свѣцкѣѣ веселаѣ (ст. 25.)

Пудзѣ (п)олска замоѣжѣ всѣкѣ дзѣвечка
ой нѣ пудѣ месчановіѣ нѣнудѣ французовіѣ
вомѣ нѣцалечка ѣ.

Згвалцѣлѣмїѣ юѣ ваѣтїѣ пановіѣ

(л. 25.) взїѣлѣ мѣ вѣнѣ волносцѣк страпѣлѣ мїѣ
вѣ лѣтосцѣк залѣ сѣпѣговіѣ ѣ.

а кроль ѣвѣсетѣ ктери вкроткїѣ сѣвманіѣ
а в ваѣшавіѣ на квалваркѣ нѣвоставѣлѣ жаѣнїѣ
вцѣлїѣ Мосцѣквѣ панїѣ ѣ.

ѣ панѣ кѣтѣокскїѣ и тѣкѣ сѣѣ полскїѣ

Пѣсаржѣ короѣнїѣ и тему ровнїѣ.

І тѣкѣ земнїѣ сукнїѣ лѣпѣлѣ

І саѣсїѣ лѣѣвїѣ викупѣлѣ ѣ хлѣпа нѣнїѣо
Москала гардїѣо. ѣ.

Скрилаѣсїѣ вїла нѣцѣсна панѣ

Скрилаѣсїѣ вїла вшлѣхѣтѣнѣ стѣнѣ

Панѣ Шѣкѣгїѣл(с)кїѣ наѣхѣлѣнїѣ

(обор.) Конїѣ повнїпровѣдзавшїѣ, налїѣлѣ мїѣ в стѣлѣк
нѣцѣнѣсно панїѣо ѣ.

Намавѣла мїѣ Москва до црѣ:

плацѣлѣ мѣ тїсїѣоѣцѣлѣ:

лѣткиѣ сріберѣмѣ конѣкїлѣмѣ а ѣ нѣѣцѣла.

Поѣкоморжїна цѣ счїнѣла впоѣщи мѣѣжа зоставѣла
до Саѣзонѣсїѣ квѣпѣла ѣо вїла лѣдна ѣ.

Польци сїновїѣ вїѣлци панѣкїѣ

щодро матко счин'лаъ ка^ждѣму да^ч прии^вол'лаъ
ви наймладшему ѿ.

Мескаль скалмукѣмъ вѣн'л'к заведе
наліе^лѣ мѣ и вко^сціеліе зберал'к м'к

(л. 26.) скарвѣ вѣліе дз'ккіе народи ѿ.

Панъ Полон'кцин, подъ їолъ спо^н'кчкѣ
тнліому поко^н'хаць дала дал'к му шска^н казала
вшведзкій гран'ци ѿ.

Їй полаци ста^нціе втроніе:

тобіе зполск'к кара хлопіе машерѣ^н дал'к ѿ.

л. 26. Подокенъ Рад'с'са Цр'це. (ст. 26.)

Рвала Касіа в'шніе с зїеліонимъ са^н'кѣ

ніе вїедзала ніе снхала в скон^н приипл'кѣ... (о зведеній
дівчині.)

л. 27. (Piesn swiedzka.) (ст. 27.)

A w boru Sosna gorzała gorzała podnią Dziefczyna

Stoiała Stoiała Diefczyna stoiała

Nadobna stoiała... (о зведеній дівчині.)

л. 27 об. Подокенъ Роже сл'кчнла. (ст. 27.)

Boze łaskawy przymi płacz krwawy

Upadających ludzi

(л. 28.) Sercem wzdechamy Łzy wylewamy

Niech prozba Łaskie wzbudzi... (о страшних спусто-
шенях через сусідські війни.)

л. 29. Czemu bijesz bogini Swe dziecko pieszczone,

czemu Rany zadaiesz tak nieuliezone... (о Венері і Ку-
відоні — ст. 28.)

л. 29 об. A gdziezes ty Curo była zes trzewiczki zarosiła

Vlnum była Matusięko Vlnum była... (о зведеній дів-
чині — ст. 28, пор. Перетць В., оп. cit. I², ст. 186.)

л. 30. Piesn kochając się w Damie. (ст. 29.)

Kocham sie włobie moia Dziefczyno serdeczna

gdysz nieprzestane poki niedostanie koniecznie...

л. 30 об. Псалма Г'їой тронци по^с Іорданъ
Р'кко. (ст. 30, 84—85.)

Тронце ст'ла вжїе ласкави, шев'кти с'рдце шко в'ъ правн

їтрнїхъ персонахъ непостижими

в єдномъ вжїєств'к всегда хвалнимі...

л. 32. Пѣсни свѣцкаша, по^х: Помнѣлаю оката^{ннѣ}.
(ст. 31.)

Ци ѣ була ци не краснаа ци ѣ була ци не^{дн}наа
звѣниламъся за нелюбо^у ѿ нещастя мое...

л. 33. Пѣсни Оуспенію прѣстой вѣи: По^х: Гори-
сладостъ: (ст. 32.)

Ѹ девице твоѣ Успеніѣ прѣими ѣше хваленіѣ
и подаждъ намъ Радованіѣ...

л. 33 об. Пѣсни втораа. (ст. 32.)

Рад^ста Радость твою воспѣвае^{мъ}
такъ горкѣй смѣтокъ свѣ^у шоложае^{мъ}...

л. 34 об. Пѣсни третая прѣстой вѣи. (ст. 33.)

Роже слѣчнаа дѣо чѣтаа вдиачнѣ пахнѣчаа...

л. 35 об. П. четвѣртая. (ст. 33.)

Ктѣвѣ вѣлаа мѣти привѣгаемъ
ратѣи на^о Па^нно ратѣи погиваемъ...

л. 36 об. Пѣсни накожнаа. (ст. 34.)

Ико вѣо^х прѣко^врланнѣю Матѣри дѣку прѣк^рснѣю...

л. 37 об. Пѣсни Я. стѣлю Хѣс ѿцс Николаю-
Му^ранкѣйскомс чсдотворѣцс. (ст. 35, 85—86.)

Ѹ хто хто Николаа любитъ...

л. 38 об. Пѣсни о дѣши не^знон. (ст. 36.)

Ѹ дѣше Моѣ дѣше не^знаа
Чѣмѣ грѣхѣи богатѣши...

л. 39 об. Псалма на благокѣшеніѣ прѣсвѣтѣ
вѣи. (ст. 36.)

Прѣнде архангѣлъ вназарѣ^т ко дѣвѣк
Приноситъ радос^т праматѣри Ѹвѣк...

л. 40 об. Пѣсни Ісѣ сла^хкомс. (ст. 37.)

Надѣя моѣ наивѣшаго нана
же злаа доля будѣтъ ѿогна^нна...

л. 41 об. Помисли челоуѣче прѣгоркѣй часъ смѣр^ти (ст.
38 і 86.)

л. 42 об. Пѣсни Стѣмс Николаю, по^х О девиче-
твоѣ Оуспеніѣ. (ст. 39 і 87.)

Гори сладос^т ископѣте и вси людѣе возигрѣте
ѿрархоекъ хѣвѣ Николае Ми до тебе вси привѣгае^{мъ}
а на помощъ тебе призываемъ.

л. 43 об. П'ксни прѣстѣой вѣи. (ст. 39.)

О¹⁾ прѣтаи Панио дѣо кѣе

всего свѣта ти° па"на Чѣа вдиачна Рожѣ црѣе Го°пжѣ...

[На 44 л. після 3-х заставок-плетінок почерком руко-
пвеу написано: Сага karpela Szkoły Olesko.]

л. 44 об. Псама по^а: шкѣ ви°мо могли па"ну

чѣтѣ хвалити. (ст. 40.)

О трекаажѣ"ное древо На не"же Црѣк слаки

распа"ся зна° грѣшнѣ и стѣр враго" глаки..

л. 45 об. Нескверна и невлазна чистаи Госпожѣ (ст. 41.)

Нетлѣнна Пвнса мнѣ кра°наи рожѣ..

л. 46 об. П'ксни хорошаи. (ст. 42.)

Дше шкѣ ти вѣзо го"на а до грѣховѣ и наде"р пово"на
вскѣтѣ жити еси рада а за тоѣ Шидѣ" до ада...

л. 47. П'ксни стѣому пророцѣ Іани. (ст. 42 і 87.)

Істочниче благодати ш Іаѣ в Нѣо взятѣ... (Богоглас-
никѣ № 201.)

л. 48. П. прѣсвятѣ' вѣи: (ст. 43 і 87.)

Богомѣ избѣра"наи мѣти дѣо Фроковнѣ

дѣвство" похвала прѣчистаи Бладицицѣ... (Богогласникѣ
№ 141.)

л. 48 об. П'алма свѣцѣкаи (ст. 43.)

Дѣвчино"ка тяжѣко издихаѣ а цю" сокѣ за чужѣ"ку
гадаѣ краса зачкка испала чорни очи заплакала...

л. 49 об. **О**и мати мати е° дикѣ с хатѣ... (ст. 45;
пор. вше ст. 243 л. кѣ. об., в сѣй піевѣ значнѣ варіянты.)

л. 51. Ciężki to jest kryminal miłości (ст. 46.)

kochać Dame, a być wodległości...

л. 51 об. Już Pochwal mi 2., krula tego (ст. 46.)

betleiemie narodzonego...

л. 52. П'ксни Московскаи. (ст. 47.)

Мои милѣйкаи Чо"нокривѣ"каи, по"ла мене сѣди"

да какѣ свѣчка гори". Да ү на° на Донѣ, Да не повашемѣ

Да ра"тѣтъ переги да гѣрачнѣ измасѣ"ко", да моско"ка

ника, испѣстѣла гѣрода на нѣй сѣкниа зелѣона

¹⁾ В тім **О** нарвеовав пиесець голову усатого молодця.

сапогн чѣрвони, танѣ — ѣ, Дѣсь мой мѣжъ на донѣ,
о ш дома вѣла, троѣ дѣтокъ привела, да какъ
Ѣни пороѣтѣ ватѣкѣ залѣо приведѣтѣ Ѣ кѣта,
До кѣта кинѣтѣ сѣ гайдѣка лѣкнѣ нѣко нѣкѣ вода,
оѣ змерзѣ на печи старѣ какѣ гнетѣчи чѣлокѣче,
рѣдѣй нѣ полохѣ лѣюдѣй, шѣ спѣлоши лѣудѣ, лѣхѣ токѣ вѣдѣ.

л. 52 об. Liczba łacinska tudziesz z polską. (таблиці з рубриками.)

л. 53 об. Сѣ псалми раба божого Мѣдѣца Лѣшѣ того
Рѣдича шѣгоѣниѣкѣкого рѣкѣ вѣжи лѣфѣдѣ. мѣца мѣрта. Дни ѣ.

л. 54—61 кириллицею пѣзнѣйшої вѣтавки.

Ѣлама Бѣвѣдѣнѣю прѣтонѣ кѣи поѣ Іѣсточниѣе.
Патриарси триумфѣйтѣ со прѣроки лѣнокѣствѣитѣ...

(Тѣльки 1-а строфа, гл. варѣнтѣ в Бѣгогласѣнѣкѣ № 93;
у проф. Грушѣвѣскѣго ст. 72—73 і 96—97.)

л. 55. Сѣмѣ шѣ незнаю шѣкѣ на свѣтѣкѣ житѣ: Бѣвѣши
тѣкѣлѣ на зѣлѣнѣ Бѣсѣ неслѣжитѣ: ѣ: (Перѣтѣцѣ В., ор. cit., I,
ст. 160; проф. Груш. 73.)

л. 55 об. Іѣсѣ мой прѣнѣлѣслаѣшѣй и творѣе свѣкта: (78 і 87.)

Ѣще хѣча мало пождѣ моего Ѣвѣкта: ѣ... (варѣант
в Бѣгогласѣнѣкѣ № 243; Перѣтѣцѣ, ор. cit., I, ст. 350.)

л. 56 об. Псалма прѣстой кѣи. (ст. 75.)

Бѣѣ ѣрѣце прѣтѣла вѣладѣѣце: Мѣти вѣсѣхѣ ѣра ѣри и вѣла
мѣтѣ шѣго кѣнаѣ многа ѣ: (гл. Бѣгогласѣнѣкѣ № 139.)

л. 57 об. Псалма стѣому вѣлико мѣчѣникѣ Дѣмитрѣю.
(ст. 76.)

Лѣкѣитѣ свѣктаѣо прѣзнѣюще: Бѣо стрѣскѣ Бѣла хѣвалѣше:
Бѣхрамѣкѣ стѣаго намѣ вѣсвѣктаѣаго Дѣмитрѣя вѣлѣженѣаго: ѣ.

л. 58 об. Псалма стѣому Іѣоанѣсѣ вѣбѣсловѣсѣ: поѣ Бѣѣ
ѣрѣце. (ст. 76.)

Ѣпѣстѣолѣ Ѣчениѣе Іѣоанѣ Дѣвѣствѣниѣе:

вѣласѣцѣкѣ вѣсѣхѣ хѣваѣ вѣла наѣ вѣлѣгаѣ

Бѣбѣсловѣ Іѣоанѣе прѣсимѣотѣя нѣпрѣстаѣне: ѣ.

л. 59 об. Псалма шѣ изгнѣанѣи Ѣдѣлама изрѣаю: По-
дѣовѣнѣкѣ вѣжѣ лѣлѣкавѣи прѣими плаѣчѣ. (ст. 77 і 98.)

Гди вѣтъ адама створилъ рѣками во шкразъ славы его:
да^а ему женѣ на имя ЕУВѢ
зрѣва во кѣ лѣвого: ѿ.

(На маргінесі: Anno Domini 1727 miesiąca Junia dnia 22
Pawiel Hryniewicz: B: O: S: N:)

л. 60 об. Dysputa Anioł z Diabłem: (ст. 78.)

Iuzes zginiony iuz potempiony nieufay w Bogu iuzes na
progu Piekielnym...

л. 61. Пса^ама прѣстѣо^о вѣи па^аковецкѣо^о: по^а
Істочничѣ. (ст. 79.)

Цвѣтъ Маслинній и кринъ по^аниіи во па^аковецкои малѣ
веси Чѣдо вѣше на небеси ѿ сло^аца во^алонца...

л. 62. Пѣснѣ на крещеніе Гдѣне по^а Трѣце стѣм.
(ст. 48 і 88.)

Иорданъ рѣко зготовисѣ
сево приходитъ вѣтъ крѣ^атитисѣ... (Богогласникъ № 58.)

л. 63. Пса^ама прѣстѣой вѣи Рѣдна^аскоіи, по^а О трѣ-
блаженное древо. (ст. 49.)

Икѣ вѣс^амо могли Паниу Чѣс^аю хвалити
котраѣ занѣо грѣшнѣ^а рачѣ^а ласкѣ мѣкти...

(Похвальна пісня чудотворній іконі в „пананскоіи шен-
тели“.)

л. 64 об. Пѣснѣ Прѣстѣой вѣи Настасовскоіи.
(ст. 10.)

Возвеселисѣ вѣси настасово інкѣ
пришла южѣ фѣндато^ака вѣцасливѣо^о годинѣк...

л. 65 об. П. вѣци^аскоіи прѣстѣой вѣи. (ст. 51.)

Дѣо мѣти прѣклагѣѣ, тисѣ цѣце івѣнѣѣ
рачѣ намѣ ласкѣ свою дати вѣс^амо могли
отримати о вѣспѣтѣѣ Мѣти. ѿ...

л. 66 об. По^а зсе створенѣѣ: (ст. 52.)

Бѣце вѣрнимѣ оворона
оуповающимѣ на^а тебе корона...

л. 67 об. Пѣснѣ починаютъ сѣ великопостнѣи.
Пѣснѣ ѿ. (ст. 52 і 88—89.)

Цѣрю Хѣ пане милій ти^а вара^акѣ незловиві... (Богоглас-
никъ № 39.)

л. 68 об. По^а да^ж ми слово сло^ве кожій. (ст. 53 і 89—90.)

Ѓ девнице пречи^стла М^ти вѣгословена
Ѡ кс^кхъ родо^н избр^анаи. ѣ... (плач Богоматери.)

л. 70. По^а жало^с на ск^кт^к пан^сетъ.

Юже декре^т по^апису^ет пила^т виро^к ю^ж сказу^ет... (ст. 55 і 90—91.)

л. 72 По^а Б^це к^крни^н шкорона. (ст. 57.)

Ѡсе створена По сме^ршо^н пану
вси ре^не плачу^т по ви^ннемъ гетман^с...

л. 74. По^а се^с створена. (ст. 59.)

Ѓ цр^с сила^н в^же превелік^и
на дре^вк^к крестно^н ти ви^н еси прибити...

л. 75. П^кени^к починаю^тся На ро^жд^ство Х^ѣо.
П^кениа ѣ. по^а Непостижиміи Ч^лвчски^н сме^номъ. (ст. 60 і 91.)
Нево и з^млаи ѣнк^к ликовстветъ... (пор. Богоглавк^к
№ 5.)

л. 76. Пса^нма ѣ. подобенъ тойже. (ст. 61 і 91—2.)

Непостижиміи члове^чскимъ сме^номъ
и непоняті аг^глъскимъ раз^смомъ...

л. 76 об. П^кениа і. (ст. 61.)

Ѓ востока восіа ѣ. зв^кзда иснаи
и повстан^ет чело^вк^ккъ Ѡ изра^клаи...

л. 78 об. П^кениа ѣ. (ст. 62 і 92—93.)

Яг^глъ пастире^н Мовилъ х^сса на^нъ народилъ... (Пе-
ретць В., ор. сіт. I¹, ст. 170.)

л. 79. П^кениа самогласнаи. (ст. 63 і 93—4.)

Рад^стиса вси людіе ѣ. Радос^т на^н з^нба спада^е
Ступи^а до на^с звисокости, ѣ. Яки на^с моглъ се^кхъ спа^сти...
— Х^с спасите^а ѣ. се^кмъ в^ѣрнимъ ѣ. православи^н ѣ.
проск^ктите^а... (ст. 64.)

л. 80. Пса^нма самогласнаи. (ст. 64.)

Х^сса спа^нни ражда^ет, в^ѣкъ чл^вккомъ ставла^е
аг^гли в^дачне сп^кваю^т...

л. 81. П^кениа по^а крица^етсја І^с во иш^рдани. (ст. 65.)

Ѓ строки двни в^ѣтъ произи^де
вселитсја на землю Ѡ ѣв^скъ прійде...

л. 81 об. Пѣсня по^а: Песеленія красная. (ст. 66 і 94—6.)
Превѣчній роди^асія по^а лѣкти хотиачи зѣмлю просек^а-
тити.. (Богогласникъ № 17 і Черетць, ор. cit. I¹, ст. 368.)

37. (№ 163.) Пісенник польськый Михайла Левіц-
кого 1832 р. на 47 л. сивого паперу 8-ки, тільки брошуро-
вий в зшиток.

л. 2. Piesn o Boskiej opatrzności.

Ach nieskonczony Litosciwy Boże

Ktoz mię w nieszczęściu moim tak wspomozę...

л. 3 об. Piesn o Panu iezusie 2.

Zawitay ukrzyżowany, Jeżu Chryste

przez twe rany prosiemy ciebie w kazdey potrzebie...

л. 4. Piesń do preswiatoy Diwy. 3.

Preczystaia Diwo Maty ruskaho kraju

Na nebesach y na zemly tia welyczaiu...

л. 4 об. Piesń o Panu Bogu. 4.

Do Ciebie Panie, Pokornie wołamy

Łzy wylewaiąc serdecznie wzdychamy..

л. 5. P. o Panu Jezusie. 5.

Boże w dobroci nigdy nie przebrany,

Żadnym ięzykiem niewypowiedziany...

— P. Wielgopostna. 6.

Jeżu Chryste Panie miły — Baranku bardzo cierpliwy...

л. 5 об. P. o Nayswiętszey Maryi. 7.

Вас поздrowiona Paniенко Marya,

ciebie wzywaią wszyscy grzeszni i ia...

л. 6. Piesń o Nayswiętszym Sakramencie 8.

Niebo Ziemia swiat i morze i co tylko z was być może

Jak naygłębniey upadaycie, pokłon panu swemu daycie...

л. 6 об. P. nabożna. 9.

O Boze wieczny což sie ze mną dzieie

Gdy zycie moie Rozbiram truchleie...

— P. o Panu Jezusie. 10.

Duszo moia wspomni sobie — Pan cierpiał kwoli tobie...

л. 7. P. o Nayswiętszey Pannie Maryi. 11.

Zawitay Rana Jutrzenko, i grzechow naszych lekarko...

- л. 7 о6. P. o Panu Jezusie. 12.
U drzwi twoich stoję Panie — Czekam na twe zmiłowanie...
- л. 8 о6. P. o Męce Pańskiej 13.
Rozmyslaymy dziś wierni Chrześciance...
- л. 9 о6. P. Suplikująca. 14.
Boże Łaskawy usłysz płacz krwawy upadających Ludzi
Sercem wzdychamy łzy wylewaymy...
- л. 10. P. na Boże Ciało. 15.
Twoia cześć chwała nasz wieczny Panie
Na wieczne czasy niech nie ustanie...
- л. 10 о6. P. o smerty Sudi Pekli i Nebi. 16.
Prydet hodyna dla wsich iedyna...
- л. 11. P. o Nayswiętszey Maryi Pannie. 17.
Witay Niebo i nad Niebo Drosza ozdobo...
- л. 11 о6. P. o Nayswiętszey Pannie. 18.
Witay święta y poczęta Niepokalana...
- л. 12. P. Lament Serca Skruszonego. 19.
Straszliwego maiestatu Panie
zame grzechy płakac lez niestanie...
(На обороті внизу вижовклим чоринлом: Roku Pań-
skiego 1829.)
- л. 13. P. o Nays. Pannie Szkaplirza Świętego. 20.
Witay Pani my poddani Donog padamy...
- л. 13 о6. P. o Nayswiętszey Pannie. 21.
Chwalmy Boga wszechmocnego
 Że nam dał Syna swoiego...
- л. 15. Litania o Męce Panskiej. 22.
Kyryie eleyson. Chryste eleyson...
- л. 16 о6. P. Nadobranoc Panu Jezusowi. 23.
Dobranoc głowo święta Jezusa małego
Kturaś była zraniona do mozgu samego...
- л. 17. P. o Męce Panskiej. 24.
Gorszkie żale przybywaycie, serca nasze przynikaycie...
- л. 17 о6. P. o Ukrzyżowanym Panu Jezusie. 25.
Zawitay ukrzyżowany Jezu Chryste przez twe rany...
- л. 18 о6. P. u Grobu Pana Jezusa. 26.
Płaczcie Anieli, Płaczcie Duchy święte...

л. 20 об. Pisń Welykopostna. 27.

Rod żydowski zatrwożony, od Chrysta iest opuszczony
Zbyralysia iak zabyły, Mensyiasza...

— P. do preswiatoy Bohorodycy welykopostna. 28.

O diwyce preczystaia, Maty Blahoslowennaia...

л. 21 об. P. welykopostna. 29.

Caru Chryste Pane myły Tys Baranku nizłobywy...

л. 22. P. welykopostna. 30.

Caru Chryste pane myły toż ies tak bardzo terplywy gdy
tia mocno katowano...

л. 22 об. P. w Czetwertok Welykyi Strastem. 31.

Iuże Dekret Podpysuiet, Pyłat Wyroki iuż kasuiet.. (Борогласникъ № 41.)

л. 24. P. o Panu Bogu. 32.

Boże kocham cie (bis)

Całym sercem kocham cię...

л. 25. Modlitwa w każdym utrapieniu. 33.

Przed oczy twoie panie winy nasze składamy...

(обор.) Koniec Pieśniom Iubileuszowym. Wypisał te Piesni
Michał Lewicki Ręką Własną wypisał w Roku Panskim 1831^m
die 5ta Marca.

[л. 26—29: подвійний екземпляр перемиського друку
20-их років XIX в. на 2 л. маленької 8-ки.]

Pisny w deń Bohojawłeniija riwajemuja.

Tropar, Hl. 1., Tropari Hl. 8., Kondak Hl. 4.

(л. 26 об.) Pisń. (34.)

Iordan riko uhotowisia

Se bo prichodit Boh krestytysia.. (Борогласникъ № 28.)

Передача церковного и через і еще в сих разгах: widom
5, widiwszy — widia 6; poszczym sia 10 місто потцимса.

Писець, що складав Зборник перенумерував пісні ду-
блетного екземпляря порядковими нумерами.

(л. 29.) Pisń. (37.)

Iordane uhotowisia

Ioanne skoro spiszysia... (Борогласникъ № 27.)

(jedina 1, priniczuszcze 3, nispuskaiut 4, wo Ploti 5, Ła-
stowice, Krasnopisniwa, Horlice, ploti 7, Swiditel 8, Krestitelu

i Preditecze 9.) Слова — prniczuszeze, Rabolipno, Priobrit —
пояснені в нотках по польськи.

л. 30. Piesń. 38.

Matko niebieskiego Pana, Sliczna i Niepokalana...

— P. o Najswiętszey Pannie. 39.

Gwiazdo Morska ktoras Pana mlekiem swoim karmiła...

л. 31. P. o N. Pannie. 40.

Stała Matka boleściwa pod krzyżem bardzo smutliwa...

л. 32. P. o N. Pannie. 41.

Przez czyscowe upalenia, kturzy noszą przewinienia...

л. 32 об. P. o koncu Życia. 42.

H. Przyidzie godzina, a godzina upłakana

Od wszystkich praktykowana żyjących...

Против дальших двостихів стоять: E. I. O. U. Y.

— P. o Panu Jezusie. 43.

Jezus zraniony na me dusze rany

tak wiele razy już medyк doznany...

л. 33 об. P. o N. Maryi. 44. (na te note Bądź pozdro-
wiona.)

Najswiętsza Niebios i ziemi Krolowa...

л. 35. Piesń o Męce pańskiej. 45.

Nadzieio ludzi żyjących pociecho duszy ponoszących...

л. 35 об. P. na Ziawienie pańskie. 46.

Troyce swiataia Boże łaskawy

proswity serdca iako Boh prawy...

л. 36 об. P. o N. Pannie. 47.

O wsepitaia Maty, Hdy na sud każut staty,

wotrubi pahubi ne predaway Rabow...

л. 37. P. o Panu Jezusie za dusze zmarłe. 48.

Jezu wogroycu mdlejący

Krwawy pot wylewający...

л. 38 в незручнім рисунку пером: Roku Panskiego 18—32
d. 25 marca Michał Lewicki Reką własną.)

л. 38. P. o Panu Jezusie. 49.

Krwią wobrazie zapocony

Cudnie Jezu objawiony

Znowegos stanu kazdemu

Zrodlem rok płynął grzesznemu...

л. 38 об. Р. о Марји Найсвѣтсзешу. 50.

Наувыѣша небуешка і зешска оздобо...

л. 39 об. Р. о Мѣсе Па̄нскешу. 51.

Оуче Воже wszehmogаcy, kтory z милошчи gorаcy...

л. 42. Р. о Мѣсе Па̄нскешу на те note **Ѡ дѣвице**
прѣтла. Мѣти бѣгословин: 52.

Day nam Chryste wspomozhenie, day bolesci wyslawienie
Panny Maryi Matki tweу...

л. 43. Р. о Пану Jezusie. 53

O jak srodze iest rozpiety
na krzyzu moy Jezu swiety...

л. 43 об. Lament Bolesney Matki Chrystusa
Pana. 54.

Juz cie zegnam najmilszy synu Chrystusie...

л. 46. Пѣснь до прѣтой дѣвы Бгородницѣ. на той
подобенѣ. U drzwi twoich stoie Panie.

O gospodzie uwielbiona, nad niebiosa wywyższona
Stworces swego porodziła
Mlekiem go swym karmiła...

л. 46 об. Р. о Sercu Pana Jezusa на той подобенѣ.
Бадз pozdrowiona Paniенко Marya. 56.

Бадз pozdrowiona, Serce mego pana,
Przed tobą grzesznik pada na kolana...

— Р. о Пану Jezusie на те note U drzwi twoich stoie
Panie. 57.

Бѣде cie wielbil muy Panie, poki mie на swiecie stanie...

38. (№ 172.) Зборник, рки. півустановом 1691 р. на
207+5 л. 4-ки, без при.

Трѣакадистный Мѣтрословѣк, список півустановом
Чернигівського виданя Тройце-Глинської Лаври 1691 р., з при-
святою гетманови Іванови Мазепі. Списав „Стефанѣ Рухвал'скін
в' вѣссїаемой вѣси Рухвал'тк прѣзвитерѣ Р. Ѡ веплощ. Гїа
лучѣ-го Мїа августа дѣ.“ (л. 4 об.), по передмові акафісти:
св. Тройці, Страстям, Покрову, Варварі.

ст. 129. Навка в прѣчты^х Тайнахъ и Крѣе Збавителя нашего Бѣа и Гдѣа Іса Хѣа. Вседобрыи и предобрыи вѣкъ и творецъ нашъ...

ст. 137. Книга Бесѣды в пѣсти іерли^нскомъ и в вѣк^х мѣста^х стѣмъ по которымъ Ісѣ Хсѣ Снѣ въжѣи избавитель нашъ походити рачи^х и в Гровѣк Гнн. кѣлого читана и оубажнаго избавленнои наѣки дѣшполезнаа повѣстѣ в православнои хрѣстіанскои вѣкрѣк и вѣѣ^х прочитающи^х на снѣи и оутвержденіе. Бѣви ѿче. Се азъ смиренный Даніилъ, архимандритъ м-ра Града Корсунѣа вѣклон Руссн пѣтшесткова^х и видѣ^х мѣста сѣ. Рокѣ афчѣ. Братѣа моѣа возлюбленнаа. Миръ и бѣвеніе и бѣгдѣ въжѣа да вѣдетъ скани. скажѣ же ва^х вр. м. воза. в мѣста^х стѣмъ... ..140 Пѣтѣ къ іерлимаѣ, 141 в кипрѣк, 143 в ладанѣк, 144 о Гровѣк Хѣомъ, 145 в краніевѣк мѣстѣк, 147 в обитали(щи) прѣт. Бѣа, 148 о домѣ Дѣдѣк, 141 о притворѣк, 141 Аѣствица Іакшкова, 153 о горѣк Єлишнѣтѣкн. 154 о градѣк Іерлимаѣк, 155 о пѣпѣк земно^х, в пѣсти къ Іурданѣ ѿ Іерѣлима. 156 о горѣк Єрмонѣк, 157 в пещерѣк, 159 в Іерихонѣк, в Іесѣѣк Наввинѣк, 160 в пещерѣк идеже постисѣа Гѣ йшѣ Ісѣ Хсѣ, 162 в мори содомско^х, 163 в Єівинѣк горѣк, 164 в Бифлѣемѣк, ѿ виденіи прѣтон Бѣи, 166 в пещерѣк прѣтон вци, в домѣ Іесѣшѣк, 167 в пѣсти къ хевронѣ, в Явѣсломѣк, 168 в дѣвѣк мам'врѣнско^х, 169 в горѣк Хевронѣк, 170 о пещерѣк Авраамовѣк, 171 в гровѣк Івсифѣа прѣкраснаго, 172 в женѣк Лотовѣк, 173 в монастыри ст. Харитона, о ц-ви ст. Пророкъ, 174 о пещ. ст. Мѣкѣк, 175 о домѣ Захаріинѣк, 176 в Рамѣк, Єммаусѣк, Лидѣк, Івпнн, Кесаріи, Капернаѣмѣк, 177 в г. Кармилѣстѣкн. Бирѣнѣк, 178 в пѣсти ѿ Іерѣлима къ Галилеи, в г. Ѡаворскои, в ст. Єленѣ, 179 о кладѣзи прѣст. Бѣи, 180 в ѣвѣннн Єаѣла ѿра, о ровѣк Івсифовѣк, 181 в градѣк Єамаріи, в Єавинѣк градѣк, 182 в кѣпели Гдѣа нш. Ісѣ Хѣа, в кінсонѣк, в вѣрѣк Іурдановѣк, 183 в мостѣк Іурданско^х, о княжати Болдвинѣк, в гровѣк Івсифовѣк, 184 о домѣ Іосифѣа окр., 185 о Канѣк, в ст. градѣк Іерѣлимаѣк, 186 о Ново^х свѣктѣк. — Сѣ роздѣли в текетѣ, з кінцевим уступом лучить ся на

— ст. 199. Слово о ст. Аутсргін с. ап. Павла. Бы° Инфлогъ ѿ цркого рода некъдѣче закона, и не вкро-
кавши въ Хѣ Ісѣл...

ст. 205. Правосченіе. Дондеже время е° твори^х
вѣге... (без кінця).

На 5-ти нenumerованих листах Якадістъ при. ѿ. н.
Онѣфрїю — другого почерку.

39. (№ 217.) Зборник півуставом 2-ої пол. XVII в. на
187 л. 16-ви.

л. 9. Місяцеслов.

л. 16 рб. рука Дамаскина, л. 17 Седмоччеленикъ, Пас-
халія — таблиці індикта.

л. 35. Лѣтникъ, чверти місяця в кругах.

л. 42. Имена Ісуса. Почто наречеса швчѣ. яко ѿ на°
пожретса...

л. 43. Я се имена прс. Бци. Кѣпина, жезлъ...

л. 43 об. Рожтво прс. Бца въ° ѿ созданїа мира
ѿв. ч. п. р... (л. 44.) И яко быти ей вск^х лк^т хѣ. и тако прс-
стависа ѿ смрти вживотъ.

л. 44. Єпистолиа Авгара црѣ. Послана ананіе^х кор-
зоходце^х ко гѣ вѣ ншесѣ іс хѣ. Авга^р црѣ мѣстнїи кнѣ...
л. 45. Описаніе гѣ наш. іс хѣ. посла^{на} (!) ананіе^х
скороходце^х ко авгарѣ црѣ. Блжнѣ іси авгарѣ црю...

л. 46. Чюдо ѿ стѣмъ зберск Гдни. и ѿ кїерамидк.
и ѿ чѣдеси кивши^х. Прие^х црѣ авгаръ єпистолию гдню...

л. 49 об. Преданіе хѣ вѣла наш. жидомъ за ѣ.
срѣвникъ... а золоты^х ѿфкѣ. толико носи^т всѣкѣ цкна гѣ
наш. Іс хѣ.

л. 50. (Продовженє молебна Прс. Б-ці.) рожши изба-
вленїе. и мира всѣх оумъ примѣцаго. (без кінця.)

л. 52. Молитва ст. смч. киприана прогнанїе
вксо^х и лѣкавы^х и^х кознен. Да воскрїне^т вѣкъ и разми-
дѣса вси врази его...

л. 62 об. Єїа книга собранна ѿ многи^х зєлани
потребны^х. Єгда понмае^т чѣка зла гѣва. Єзми гѣвєнна
лайна. и пк^твока змѣшани зкино^х...

л. 62 об. Єїа книга собранна ѿ многи^х зєлани
потребны^х. Єгда понмае^т чѣка зла гѣва. Єзми гѣвєнна
лайна. и пк^твока змѣшани зкино^х...

л. 68. Конецъ сказанія видїня св. Сесенія і розмови з ангелом, що дав молитви від трясавиць. „жили родъ члвкомъ. тѣмже аще оуслышите имя мое Ѡ кого...

— матка (Ѡ трасовицѣ) ѧ. Но имя Ѡ. и с. и ст. д. (об.) Моцю мтрѣ бжїа и всѣхъ стыхъ...

л. 68 об. мол. б. Ѡ трасовицѣ. Но имя... (л. 69.) за-прѣщаю ти їде...

л. 70 об. мол. г. Бѣко їди бѣ їшъ...

л. 71 об. мол. д. Но имя... якоже стѣ и великій ар-кадїй поразнъ...

л. 72 об. ма. е. Но имя... и матвами прѣтыва бжїа мтрѣ (л. 73) силою чтнаго...

л. 73 об. ма. з. Гѣ вѣ їс хс снъ бжїй...

л. 73 об. Начало зерцала живота чѣловѣчаго. Гл. ѧ. Голомо знаменитый а вѣми славный. вѣдрости свои ца^p пишѣчи книги приточни... (л. 75) гл. б. Ѡ яко шасливыи а мѣдры рохъ которыи на пришлии рѣчи паматаетъ. (л. 77) гл. г. Ѡ марности... (л. 85 об.) гл. д. Люде блазникии а немѣдрыи марности свѣтскїа любавъ... (л. 87 об.) гл. з. в смерти дочасно тѣла їшого... (л. 92) гл. ж. в страшно дни сѣдно... (л. 94) гл. ѣ. в тыхъ рѣчехъ которыи на грѣшникии вѣдѣ жаловати на сѣдѣ вжемъ... (л. 98) гл. з. в пѣлѣ и в его шкрѣтныхъ мѣка... (л. 102 об.) гл. и. в хвалѣ и радости нѣнои...

л. 109. Ѡкрытїе мѣхъ прѣстѣки бѣи и^м шглл-дала гдѣ мѣчатса грѣшникї. Помолилася бѣа снѣ свое-мѣ мочачи. гї зошли ст. арх. миханла жѣвы ми Ѡкрыхъ всѣ мѣки...

л. 120 об. Назка како маемъ вѣдати похъ кото-рою планѣтою родилѣса и вкото^ро^м знаменю. Нанпрѣки напиши на чи^мколвѣ...

л. 142 об. Слово в воскрїи мртвыхъ. Сгда вѣзыйде їс на горѣ елѣвнскѣю. тогда рече оуѣнико^м свои... (пѣтаня і одвїтв.)

(л. 148—159 дописанї пїзнїйше.)

л. 148. Люцида^p то естѣ свѣтило. Бо що в книгахъ скрїтого то все Люцида^p выжлаѣт

и знаменсѣ. Предмова до чителника искѣсна. Бгѣь которїи єи єсдеѣ докоца...

л. 181. Ѡ початкѣ рока ведле Ѡновленя астрономовѣ. Розныѣ и розмантыѣ народо...

л. 182 об. Слово ш смерти предѣь которою єа ни хто не можеѣ скрити. Хочѣ ваѣ ш смѣрти повѣдати, єсли хочете правдиве ш неї знати. Ижѣ нѣкоторый мѣдрицѣ поликарпѣскѣ вызванный, велики мѣтрѣь выєранїи, которїи просиѣ ба абы смѣрть видѣа...

Копїи з друєїв.

40. (№ 112.) Ѡгноѣїскѣ на 31 л. вел. 4-ви дрібним скорописом по 47 стрїчок, без прп. з вѣршом „Кѣь читателю єєго лѣтописца Ѡ типографовѣ“ і вихїдною лїтописю на кїнци „Лѣта гѣна лхѣѣ. (!) Янѣста к.“ Список поч. XIX в. з виданя кїївського 1680 р.

41. (№ 52.) Казаня приданїи до книги Ключѣь разѣмѣнїи Кїєвѣь лхѣѣ. скорописом бїн. XVII в. на 2+445+(132—204) лл. 4-ви по 17—20 стрїчок, в тектурнїм новїїшїм прп.

42. (№ 64—65.) Ѡписѣь на листѣь в' Бѣѣь велиєнаго Ѡца Ипатїа Колодимѣрєскаго ї Берестѣьскаго Єїпа... Рѣкѣь лѣчїи писанѣь. — 55 л. мал. 4-ви прп. в тект. по 22 стрїчки на сторїнци пївуєтавом. (8 об. скорописом, лл. 9 і 10 бракують, 11 скорописом.)

л. 33 об. Иєторїи ш лїєтрикїєнєскоѣ то єстѣь ш разкѣйничєскоѣ фѣрарєскоѣ аєо флорєнєскоѣь Єинѣдѣь. Ёкоротцѣь Правдиве Єписаннаѣ. (л. 49—50 скорописом.)

л. 55 об. (єкорописом;) Иєписєєа Єїи книга Зовємаѣя Камїнѣь, то єстѣь ш вѣрѣь правослаєно' кѣдѣланчєско', ш Єѣєорѣь Флїорїн'єкѣьмѣь Многєгрѣьшныѣ рѣєѣь єжїиѣь Романом' Єєлїчєскиѣь вєѣлѣци: в'дому Гѣна Ѡца Яндрїи Прєзвѣтѣра Єѣлєцкаго На то' чєєь вѣдѣчєго.

Писана єсть и^н вѣстрокского дрѣвкс (ниже Рѣвкс в^ѣ алфчї.)
Рѣвкс вѣїа: Алховѣ: мѣца марта д^н: сї.

43. (№ 146.) Алфавитъ духовный. Урив. л.
(3—189) 8 ки півустановом пол. XVIII в. по 18 і більше
стрічок на сторінці в рамках без прп. Починаєть ся про-
довженем вступу: „дѣ на вѣтници ѿ всюдѣ гонители, ѿ
всюдѣ ратници и сопротивокорци..“; уриваєть ся 6-ою сті-
хословією: „да не люкодѣиствуетъ ввещихъ светныхъ мое
срѣце. Да не сказѣетса и пакниѣса вѣцими мимотекѣщими.

44. (№ 196.) Алфавитъ духовный на 175 л. 8-ки по 16
стрічок півустанового письма пол. XVIII в., прп. сучасний
дошка в ск. з тисненями. Обриваєть ся на 10-ій точці 33-ої
гл. 3-ої часті: „се тѣкѣ единое да вѣдѣт вѣвѣчноє оутѣ-
шнїє, и радѣ и веселїє, слава же и изсладнїє. Ико
томѣ подоба —“. Бракуєть в сїм списку коротке послѣслово
(№ 146, л. 176 об.): Стихословія.

45. (№ 179.) Уривки Требника півустановом кін. XVI в.
(мѣ.—ркі.) л. 4-ки без прп. Заклучає в собі продовженє
„Провода мїрского“. вѣнныѣ ти, жизнодавче чѣколюбче. Сонь
являєтса вѣроующнѣ съмїртъ. тѣкѣ положеноу въ грѣкѣ;
вѣкми владѣоуцемоу. и съмїртноую дрѣжаєв рѣздроушившоу...
(стиѣ. гл. дѣ.).

л. 61. Я се покаанїє попо^м глѣт їерїї. (надпись верху
сторїнок:) їерїїскаа исповѣкѣ..

л. 68 об. Чи^н погрѣванїю їерїїскому на рѣлоученїє дѣши
ѿ тѣла... л. 69. Начало погрѣванїю їерїїскомоу. (Надпись:)
Погрѣвѣ їерїїскїн. л. 115 писаний півустановним почерком, нага-
дующим румунський півустанов.

л. 116. Бнѣшлю нѣ стѣго дѣха по лутѣургїи сѣнцю зстоу-
пнѣшоу сполоуѣне. Клепалѣмъ вечерни поскоро, слоуѣбы ради

колѣннаго преклоненїа... (до святого Духа). Служба ся доведена до відпуста): Прѣоую, стоую и прѣкѣнноую клѣщѣ нашо бѣоу...

46. (№ 222.) Молитви священнику благопотрібні на 21 л. мал. 8-ки кирилицею поч. XIX в. ввїяті з Требнїва. Є се: Мол. женѣ родившїй штроча, Мол. женѣ и послѣженши тої вѣ время рождѣнїа, М. има нарици штрочати, М. прѣ дѣйствиѣ стѣ Ганнѣ, Чинѣ Кришнїю, Чинѣ коведѣнїа вѣ црковѣ жены по порожденїи, Благословенїе крашинѣ, М. надѣ колнымѣ испацимѣ, обор. і 3 сл. л. Святцї мартївського року.

47. (№ 54.) Зборник списаний цївуставом пол. XVIII в. 219 л. 4-ки в розбитїм переплетї, дош. в шк.

а) урив. Помоканона з правилами св. Отцїв, здасть ся список з львівського виданя 1646 р. вєсього 8 листкїв перепутаних в бїблїотечнїй нумерацїи.

л. 6 об. Неко новое з новыми звѣздами сотворенное, то естѣ проклягословиннаа дѣла Мрїа Бѣа з чѣдами своими Роѣ лѣнѣ. мѣа фѣврѣарїа дна иї. — списане з виданя львівського Сльозки 1665 р. Пїєля запису власности низом 7 об. — 14 л. Зборник сей купив свѣщ. Мвхайло Андрохувѣчь у Івана Лїтвнського за „шаблю шпранкшю“ року 1771 м. октоврїа.

л. 130. Зерцало богословїи в прѣсвѣщеннїи свѣщствѣ вѣїем' шко должны єсми знати Бѣа и вѣ шкомѣ мѣстѣ показветѣ сѣ. — Перед сїм заголовком кивоварю рѣсунок пером і кивоварю коронована Пречистої в двї третї сторони — з Уневського виданя 1696 р. — На кївцї „Краткое пошченїе на шлюбѣ“.

48. (№ 162.) Ъ сакраментѣхѣ шѣщѣ. „Що естѣ Сакраментѣ? Сакраментѣ естѣ знак чѣквенїи постановленїи в Гѣа нїго Іса Хрѣта...“ Список скорописом к. XVIII в. на 184 ст. 4-ки по 29 стрїчок до одвїта на питаня: „Икою частїю Сакраментѣ Покѣти єѣ досиѣчиненїе?“

49. (№ 154.) Зборник скорописом кін. XVII в. на 133 л. 4-ки без прип., без поч. і кінця, зложеній зі слідуєчих списків:

Наука о таникѣ ск. покаяніа, з продовженя о 3-ім смертельнім гріху „вѣрнѣсти позыченого комѣ, ако теѣ нашоѣши нехотѣлакъ ѿдати... — (л. 52.) „Напечатана бысть сіа книжица в' православноѣ и стѣ. вел. чюдоткоѣ. Лаврѣк кїево-печерскои... зродѣ. а ѿ Рожд. Хѣла захудѣ. Начаѣ печатати фѣвральмѣ еї. Докоѣчаѣ Марца ѣ. Преписанаже еѣ Гмиреѣныѣ Андрѣѣ К. преѣ: гладышоѣ: Роѣ коѣ захудѣ.“ 1689

л. 52 об. Дѣтїмаѣ дѣ. ѿ таникѣ покаяніа з книги Мирѣ съ вѣоѣ л. ркѣ. і виші, Кїїв 1669 р.

л. 68. З'сстакы Єїпкой. Казѣсы аѣко припаѣки которыѣ повинѣѣ сїѣїнїкѣ доѣ Єїпа ѿсылати, Я самоѣмѣ не раѣдрѣшати немлючомѣ на то влаѣти даѣнои ѿ Єпиѣкопа. (На полю:) Єїпѣ Киѣницкїй Іннокѣтїй в'сстакѣ за прѣктилаѣ.

л. 69. Гѣ сѣдми тайнаѣ з Требнїка Вїленського 1617 р. з відписом передмови до чительнїка: „Разныѣ были вдрѣкѣкѣ поданыѣ трѣбнїки, в' которыѣ много нетоѣко Єїїнїкови не належачиѣхъ, але и тыѣ и в'крѣ протиѣныѣ речеѣ знаѣдовадосѣ...“ до 5-го пункту перешкїд супружества, т. є до 169-ої ст. друку.

50. (№ 171.) Несѣдалное Прѣѣтола Прѣѣтыа Трѣѣцы со Дѣїи Ягѣлскїми Дѣїєю прѣдстоѣще. Тѣлоѣмѣ же в' Храѣмѣ Без'тѣлесныѣ сиѣ... (чорнїло від вохкости витлїло) творимое Ко стѣой Вели(кои) Чудотворной Лаврѣк (кїевопѣ)черскои типоѣмѣ (издадѣсѣ) Рокѣ ѿ Рождѣ: Хѣла захудѣ.

л. 1—2: Актанїа къ Прѣстѣкїй Дѣѣкѣ Мрїи Богородицы, Пѣвѣемѣа Ко всакиѣхъ Єкорѣѣкѣхъ, Рано в' полѣдне: и в' Бѣчерѣ... (без кінця).

л. 3. О почести стѣхъ и нїнїхъ моѣщи ѿ стѣхъ оучїтелеи цѣрковныѣхъ в' краѣцѣ (!) написаное.

л. 7—9. Предслоѣїе в' книжицѣ — архїмандрїта Іоаннїкїа з братїєю о чудодїйствѣїи свлї (на рїжнї случаї)

мощей печерських угодників. — На 9 об. наклеєний рисунок пером св. Варвари дуже примітивної роботи. За ним слідує списки Службв (л. а.—кї.) і Житія святої (л. кї.—мд.) без кінця.

Є се список з кївського друку півуставом 1-ої пол. XVІІІ в. в 4-ку без при.

ПОКАЗЧИК.

Ссилки на виданя.

- Акафістник, Львів 1864 р., 186.
Богогласникъ — Почаїв 1790 р.,
226—7, 232—3, 239, 242, 244—
7, 249, 251, 254—8, 260.
Буслаев — Историч. Христоматія, 134.
Васильев — Anecdota graeco-byzant., 228.
Веневитинов — Паломник, 179.
Wesselski — Mönchsleben, 13, 14.
Wzywianie do jedności 1629 г., 193.
Historia bardzo piękna 1709 г., 123.
Грушевський М. — Співаник, 248—258.
Dramat o narodzeniu Pańskim, ркп. Имп. Публ. Б-ки в С.-Птб., 195.
Жданов — К литер. вст. рус. былевой поэзи, 134.
Завитневич — Палинодія, 137.
Записки Имп. Акад. Наук, 15.
Зерцало богословія 1618 р., 168.
Zubrzycki — Kronika m. Lwowa, 193.
Извѣстія 2-ого Отд. Имп. Ак. Наук, 12.
Калужняцкій — Обзор, 229.
Капуонал 1794 г., 232.
Квирилова книга 1644 р., 135.
Путешествіе Коробейникова и Грекова, 94.
Никольскій — Матеріялы, 12.
Ореѣ — Żywot Chrystusa, 189.
Перетц — Ист. литер. изслѣдов., 242, 246, 255, 257—8.
— Малорус. вирши, 249.
— К вст. рус.-пол. театра, Предмова II.
Петров Н. И. — Опис. ркп. собраній, 41.
Порфирьев — Апокриф. сказанія, 227, 230.
Прибавленія к твор. св. Отцев, 12.
Прологъ, С.-Птб. 1895 — 2, 5, 8, 10, 11, 13—25, 28, 181—2, 184.
Рукописи Музея А. С. Петрушевича: № 1—6, 7, 20, 22, 43; № 28—11; № 34—13, 26; № 50—37; № 57—26; № 59—136; № 79—22; № 85—20; № 99—161, 162; № 134—15; № 165—20; № 169—250; № 195—170; № 198—182.
Сахаров — Сказанія, 94, 95, 187.
Страсти Христовы XV в., 189.
Студинський К. др. — Памятки полем. пвсьм., 119.
Fontes regum bohemicarum, 33.
Франко І. др. — Апокріфи (Памятки), 5, 6, 13, 20, 26, 33—4.

- 38, 41, 49, 54, 56, 59, 60, 85, 110, 121, 124, 129, 130, 138, 147, 148, 159, 168, 174, 176, 177, 182, 189, 192, 227, 229, 231.
- Франко І. др. — Пісня про правду і неправду 56.
— Студії над народ. піснями 134, 247.
— Слово о збуреню пекла 211.
— Укр. вертеп, 195.
— Карп. рус. письменство 233.
- Шумлянського Іос. єппа — Метрика 136, 147.
- Яворській Ю. А. — Два зам'ят. сборн. Передмова II.
- Яковлев — Измарагд 2, 4, 6, 7.
- Власники, вкладчики, писці, переводчики книг, прозвища.*
- Андрей К. презв. Гладшовський пис. 1689 р., 269.
- Андрей презв. Сілецький 1672 р., 266.
- Андрей попович Старосамбірський писець 1600 р., 96.
- Андрохович Мих. свщ. 1771 р., 268.
- Борзіович Ник. свщ. Грубешовський архипрезв. 120.
- Васильковського Вас. помвінають 1617 р. 98—9.
- Васильковська Євгенія монаш. 1617 р. вклад для Унева 98, 99.
- Величанській Вас. пис. 1672 р. 266.
- Винницького Інок. єппа — Устави 269.
- Врублицька Евдокія міщ. Днівська замужна за свщ. Кишчаком 1743 р. 157.
- Григорій презв. Пелацький намісник Кроснянський, влас. 180.
- Hryniewicz Paw. 1727 р., 256.
- Goczemski L. 1755 р. штихар 211.
- Добрянській Вас. свщ. з Соли 1600 р., 96.
- Добрянській Іван 1732 р. 133.
- Замбрицькій Войт. † 1744 р. 157.
- Zaluski Fr. † 1736 р. 146.
- Іван свщ. з Кривого † 1742 р., 156.
- Кишчак Іван попов. женить ся на Врублицькій (гл.) 157.
- Кишчак Лука свщ. † 1743 р. 157.
- Копистенській Ів. свщ. † 1744 р. 158.
- Коритенській Вас. свщ. † 1743 р. 157.
- Корнашевич Конст. в Лодні 1754 р. 125.
- Krasicki Jan hr. 1736 г. 146.
- Kruginicki Grz. 1691 р. пис. 152.
- Курбського Андрея князя переводи 98.
- Лацко логофет угор. короля Януша 1534 р. 160.
- Левицькій Андр. 133.
- Lewicki Jan porow. Chocenski 1777 р. пис. 200.
- Lewicki Mich. 1830 р. 132.
- Леонти родич Ягольницький 1719 р. 255.
- Льтинський Іван 1771 р. 268.
- Максима Грека перевода 96.
- Malczewski Stef. 1765 р. 125.
- Марія попадя Будковска свщ. Тимофея † 1720 р. 44.
- Марія поп. Глоденска побита зятем Іван. Манявським † 1745 р. 156.
- Меленевич Григ. з Долини 1790 р. 191.
- Михайло попов. Гребенівський 174.
- Н(еронович) В(іктор) 1864 р. пис. 96.
- Ogiński Jan † 1745 р. 155.
- Околович Іван свщ. † 1742 р. 156.
- Панкевич свщ. з Бризави 1738 р. увільняеть ся з підданства 155.

Raclawski J. 1654 р. 155.
Пелкинский Франц. законник
† 1743 р. 157.
Potocki star. hal. 1719 р. 146.
Селиван Москвитин переводчик
96.
Стефан презв. Рыхвал'ській 1695
р. 262.
Стефан поп в. Войславський 120.
Суран(ович) Федор свц. Тухлі
1772 р. 174.
Susza Jak. ep. chełmski, авто-
граф 120.
Tarlo Adam, сатира на него 139.
Тарлової побут в Тернівцях
1726 р. 150.
Твердозуб протопоп Бродський
1665 р. 94.
Телесницький Стеф. свц. † 1744
р. 157.
Устецькі Грив. і Параскевія
1665 р. 94.
Уяздовский Яков дяк Тростян-
ський 1748 р. 190.
Чирович Петро свц. Тростянця
1748 р. 190.
Шулга Симон зложив 135.
Jablonowski wojewoda 1719 і
1726 р. 146.

Життя і пам'яті святих.

Авдима 81.
Авдисія еп. 66.
Авди еп. 52.
Авукта 35.
Агава пр. 54, 55.
Агаші 52, 56.
Агавита папи 57.
Агашія 38, 47.
Агафія 67.
Агафоника і др. 91.
Агафопода 53.
Агафодора коре. 34.
Агриппини 76.
Аделфія еп. 20.
Азата скоп. 56.

Ази діяк. 49, 55.
Акакія еп. 43, 52, 57.
" мч. 63, 67.
" нов. 85.
Акили ап. 81.
Акиндина 58.
Акинфа 82. сл. Якинфа.
Акустіона 58.
Акулвня 74.
Александра 48, 54 (цвіт. 10),
65, 73.
" аеп. єрус. 66.
" " конст. 71.
" мон. 20.
" мч. 37, 38, 46 (мар-
та 13 і 14), 47.
" патр. ал. 70.
" попа 38, 47.
" Свирського 93.
Александри 39.
Александрії ц-ці 58.
Алексія моск. митр. обр'яненіє
мощей 67.
" чол. бож. 39, 47.
Алимпіади 84.
Алфія 64.
Амоса пр. 74.
Амфіана 52.
Анастасія Свн. 58.
Анатолія 78.
Андрея крит. 72, 78.
" мч. 66.
" Стратилата 90.
Андріана 57, і Наталії 92.
" другого 92.
Андроника ап. 66.
Аннина мон. 21, 39, 47.
Анни успеніє 84.
Антинина 58.
Антіюха мч. 82.
Антипатра 60.
Антипи еп. 55.
Антонина 58.
Антонини 73.
Антонія алекс. 88.
" печ. 63.
Анфиногена еп. 82.

- Анфісія 85, і Афанасія еп. і др. 91.
" доч. Копронима 55
" кавал. 57.
Аполинарія еп. равен. 84.
Аполонія пуст. 43, 52.
" муч. 80.
Аполоса 58.
Апостолів Собор 77.
" історія 105.
Ардаліона мимьського 56, Арделеона играца 57.
Аристарха ап. 56.
Аристовула ап. 38, 47.
Аристоклія презв. 75.
Аркадія еп. 34.
Арсенія вел. 63.
Артемія 60.
Артемона еп. 49.
" прозв. 49.
" 55.
Архилія еп. 65.
Аскалі 67.
Аскитрії 56.
Астія еп. 72.
Афама мч. 38.
Афанасіу ігум. 55.
Афанасія алекс. перен. мощ. 61.
" аф. 78.
" чет. 75.
Африкана 48.
Африка 54.
Ахилея 53.
Богородиці Успенів 89.
" полож. чест. ризи 77.
" принес. чест. пояса 55.
Бориса і Гліба перен. мощ. 61.
" " 84.
Валеріяна 71.
Валентіяна 59.
Варасихія 43, 51.
Варвари 186, 270.
Варсонофія 67.
Варфоломея ап. 73, прен. мощ. 91.
Варяга муч. і сина Івана в Кієві 80.
Василиси 56, і дітей 90.
Василиска 56, 68.
Василія амас. 59.
" анк. 49.
" вел. 45.
" еп. пар. 55.
" корс. 34.
" нов. 42, 44, 50.
Васоя амор. 33.
Вати пере. 61.
Вафиси і Урирка 42.
Вахвосоя 66.
Велвиста 71.
Венедикта аеп. 37.
" рим. 46.
Венедина 65.
Веніямвна діяк. 52.
Виарона і Сулуяна 80.
Виктора 58.
Висаріона мон. 8, 18.
Виталія мон. 14.
" 60.
Вита 66.
Власія мон. 20.
Володимира князя † 81.
Вонифатія милост. 24.
Вячеслава чеського 32.
Гавриіла арх. собор 50.
Галинїу 56.
Гая і дітей 76.
Генадія патр. 3.
Георгія вмч. житє і чуда 59, 177.
" еп. ант. 58.
" мит. 54, 66.
" нов. 69.
" озер. 91.
Герасима з львом 33, 41.
Герма аеп. конст. 64.
Гліба перен. мощ. 61.
Гликеріу 65.
Голендухи 80.
Гордіана 64.
Григорія папи 3, 36, 46.
Давида і Евфросинїі 76.
" мч. 47.
" отця 16.
" розб. 8, 184.

- Давада сол. 76.
Дади і Квинділіана обрiт. мощ. 86.
Дази 60.
Далмата і др. 86.
Дарі҃ 47.
Деметрія перс. 87.
Деонисія мч. 35.
Дидима 53, 70.
Дводора 48.
Диомида 89.
Дионисія мч. 35, 38, 71.
Диосія 66.
Діоскора 64.
Диоскорида 70.
Дисерія четця 58.
Дія 83.
Дмитріана діак. 75.
Доментія 34, 49.
Домна 42.
Домнина 48.
Дорофея еп. 72.
Дросиди 49.
Дулї мч. 74.
Еваґрія філос. хрещенє 23, 55.
Евґенїя корс. 34.
Евдокима нов. 85.
Евкарпія 47.
Евпла 34, 88.
Евпраксії 84.
Евсихія 54.
Евсевія мч. 1 bis, 59.
" еп. 75.
Евсегнія 87.
Евстафія анк. 85.
" еп. 51, 91.
Евстахія 76.
Евсхимона 37, 46.
Евфимїї 48.
Евґихія 58, аеп. 53.
" учен. Івана Ев. 70, 91.
Евфалїї мч. і Ліверія еп. 92.
Евфима 24.
Евфимїї 39, 80.
Евфимія аеп. новгор. 46.
" 18.
Евфразїї 39, 48.
- Едесія 52.
Езеквля 83.
Екатерины 45.
Еладія 70.
Елени цар. 67, 102.
Елїсавефи чюдотв. 59.
Елїсея пр. 74.
Еллія мон. 81.
Елпидія корс. 34.
Елферія 87.
Емеляна 82.
Елафродита еп. 67.
Епиконида 70.
Елїмаха 64.
Епифалія аеп. 64.
" жид. 64.
" і др. 92.
Еразма 62.
Ерекса пуст. 63, 71.
Ерея 53.
Еремія мч. 71.
Еремїї пр. 61.
Ерма і др. 90.
Ермолая, Ермила, Ермократа 84.
Ермоли 71.
Еспера (Испера) 61.
Еферія 34.
Ефрема аеп. 72.
" корс. 34.
Ефросина псков. 65.
Ефросинїї муром. 76.
Звни 75.
Зинона 48, 54, 58, 75.
Зосими (И—) 53, 75.
" солов. 57.
Зотика 58.
Івана безмолв. 43.
" еванг. 63.
" ипсихата 69.
" колод. 51.
" Крт. 102, Рождество 76,
Ускн. 93, Обрiт. главы 69.
" крупич. 68.
" куц. 18.
" Ліств. 43, 51.
" отш. 75.
" скиф. 76.

- Івана старої Лаври 58.
" Страт. 85.
" учен. Григорія Дек. 57.
" і Скїона 83.
Ізмаїла 74.
Ізоя 61.
Іларія чудотв. 62.
Іларіона іг. 72.
" нов. 51.
Ілії в'нес. на небо 83.
Імануїла 50.
Іни 75.
Іоада пр. 43, 51, 52.
Іова 62.
Іони мч. 43.
" митр. моск. 51.
" 51.
Іосифа еп. 81.
" піснопис. 53.
Іпатії 71.
Іпатія в Руфинах 74.
Іполїта і дружини 88.
(І)раклія 65.
Іринея еп. 42, сирм. 91, лугд. 91.
Іривії 52, 56, — Ора і др. 91.
Ірини 56, 62.
(І)родіона 49, 60, ап. 54.
Ісавра діак. і др. 79.
Ісая мон. 78.
Ісаїї пр. 63.
Ісакія мон. 21, 44, 49.
" 58, перс. 66, мч. 67, іспов. 70.
Ісидора 65, юрод. 65.
Ісихія хорв. 184.
Ісухія 64.
Іюнія еп. 66.
Кадима 54.
Калерії 72.
Калиди 56.
Калиника патр. 91.
" 85.
Калопія 54.
Кантона корс. 34.
Карпа ап. 69.
Карсія еп. 89.
Кассіяна еп. 63.
Келестина папв 54.
Керкири царівни 60.
Кесарія 58.
Киндея презв. 80.
Кинділія 60.
Кипріана мон. 35.
" 64.
Кира мон. 21.
Кврка і Улти 81.
Кирила терпінє 36, 46, 51.
" аеп. 36.
" алекс. 73.
" б'влоозер. 73.
" діак. 51.
" еп. кат. 48.
" еп. 74, 80.
" іер. 39, 46, 47.
Киріяка 61.
Киріякії 72, 79.
Клавдії 39, 48, 71.
Козми 86, — і Даміяна возр. моц. 77.
" халк. еп. 57.
Ковнта 77.
Колуфа 67.
Кондрата мч. 35, 50, 58.
" з дружиною 64.
Ковона мч. 33.
Константина амор. 33.
" царя 67, 102.
Крискента 35, 55, 70.
Кувикларія 78.
Лавра 90.
Лаврентія і Кенета 88.
Леонида 56.
Леонтія 1, 59, 74.
" еп. рост. обрїт. моц. 68.
Ливерія еп. 92.
Лвдії жєви Филвта 50.
Лукії д'вн і др. 79.
Лукіяна 71.
Лукія 91.
Луца 91.
Маври 62.
Магдалини мирон. 83.
Магна 60.
Макарія ігум. 52.

- Макарія вел. успенів 65.
 Маккавеїв 86.
 Макрини сестри Василя В. 83.
 Максима 48, 54, 60.
 " еп. 58.
 " іспов. принес. мощ. 88.
 Малха мон. 6, 50.
 Мануїла 42, 50, 74.
 Маріу Егип. 52.
 " Магд. 102.
 " 72.
 Марина мч. 39, 47.
 " стар. 87.
 Марини мч. 82.
 Марка ап. 59.
 " 78.
 " іспов. еп. 51.
 " мон. 33, прозорл. 36.
 Маркела еп. 89.
 " мон. неусипающих 17.
 Маркіяна 72, 81.
 Мартина еп. милостив. 11, 19.
 " мон. туров. 76.
 " папи 56.
 " 55.
 Мартурія черця, що носив Христа 18.
 Марфи мат. Сим. Дивногор. 78.
 Марцелінуса папи 102.
 Матрони солун. 43, 50.
 " 48.
 Матвія ап. 47.
 Мафроніу 39.
 Медоста 66.
 Мелетія страт. і 11.250 мч. 68.
 Мелхиседека 68.
 Мемнона чуд. 60.
 Менандра 67.
 Меропи 81.
 Мефодія аеп. кипр. 74.
 " морав. 64.
 " Патар. 75.
 Мирона 89.
 Митрофана аеп. 71.
 Михаїла арх. 41, 128.
 " еп. 68.
 " мон. 68.
 Михея пр. 59, 89.
 Мойсея пр. 8.
 " Мур. 92.
 Мокія мч. 64.
 Мокіяна 78.
 Мононїї дїви 51.
 10 Мучеників 6. черв. 72.
 26 " в Готѣх 50.
 42 " 33.
 " корс. 34.
 " монах. в Лаврі св. Сави 40, 48.
 " монах. тьма задуш. димом 80.
 " никопол. 80.
 45 " отроків Ефес. 87.
 7 " Памф. 86.
 9 " плїтник. перс. 54.
 " Саваст. 35.
 " Фялиц. 92.
 37 "
 Настасіу 56.
 Наталїї 92.
 Нафанаїла ап. 59.
 Неона 59.
 Неостиха 60.
 Неофита 1.
 Нестора еп. 34.
 Никандра 38, 47, 72.
 Никїї 56.
 Никити апол. 41, 48.
 " ігум. 52.
 " переясл. 68.
 " свн. 60.
 Никифора вел. возвр. мощ. 37, 46.
 " ігум. 58, 62.
 " конст. 71.
 Николи перен. мощ. 64, 129.
 Никона і 199 муч. 49.
 Нисія 32.
 Нифонта 16.
 Нунехїї 56.
 Ольвіяна еп. 62.
 Ольги княг. рус. 80.
 Онисима 81.
 Онисифора і Порфирія 82.
 Онуфрія 73, 207.

- Оретина і 6 братів 76.
Отців св. 1-го собора 70.
165 Отців св. 5-го собора 84.
" " 7-го " 82.
Павла ап. 77.
" врача 77.
" Валерія і др. 82.
" Юліяни і др. 89.
" еп. 10.
" іспов. 34.
" мч. 35, 66.
" проет. 21, 40.
" 70, 71.
Павлина 65.
Павли дівч. 71.
Павсикакія 65.
Панкратія еп. 80.
Пантелеймона врача 84.
Панхарія 48, жерця 69.
Пармени ап. 44.
Пасикратія 59.
Пасовлація 54.
Патермуфія і др. 80.
Патрикія 67.
Пахомія мон. 63, 65.
Пафногія ігум. боров. 61.
" вел. 35.
Пелагії блуд. 11, 62.
" тарс. 62.
Пеона 71.
Пергіана і др. 79.
Петра алекс. 54.
" ап. 77, 106.
" афон. 73.
" князя 76.
" мон. 20.
" мч. 66.
" патр. 77.
" чудотв. 62.
Пявонія 36.
Пимина 92.
Пини 75.
Поліена 67.
Полувія еп. 65.
Помбія 54.
Помплія 48.
Прокла і Іларія 80.
Прокова вмч. 79.
Прокопія юрод. Устюж. 79.
Прокула мч. 58.
Процьшія 55.
Пуда ап. 56.
Рами 75.
Румола 38.
Руфа 60.
Саварія солов. 57.
Савела 74.
Савина егип. 46.
" еп. 65.
" мч. 36.
Сави гот. 57.
" Страт. 59.
Самоіла 90.
Самсона стран. 76.
Санекта і др. 84.
Севира і др. 90.
Селивана еп. 61.
Семіона перс. 66.
" мч. 67.
Серапіона мон. 54, 81.
Сергія іспов. 65.
" пуст. прозорл. 21, 38.
Сикіота чудотв. 59.
Сили і Силуяна 85.
Сильвестра прѣніе з жвдами
і вливами 17.
Симеона дивногор. 68.
" еп. 57.
" Зин. 64.
" Сродн. 60.
Сисоя вел. 79, пуст. 87.
Солохона 66.
Соса 58.
Сосипатра ап. 60.
Софронія аеп. 36, 46.
Старця з гори Лимб (Олимпа)
20, 75.
Стефана первомч. 105, перен.
" моц. 86.
" аеп. 66.
" ігум. 49.
" 1 лют. 44
" пани 86.

- Стефана Сав. 81.
Стовпника едеського 18.
Стратона і др. 89.
Стратоника 71.
Сура 48.
Сурана милост. 24.
Тасії блудн. 87.
Татіона 91.
Терентія 48, 54.
Тимолая 38.
Тимона 47, 85.
Тимофея і др. 90.
" еп. прус. 73.
" чет. 62.
Тита еп. 92, мч. 52.
Тихона еп. 74.
Трофима ап. 56.
" 47.
" мч. 38, 47.
" і 14 муч. 83.
Улти 81.
" кес. 85.
Уррика 42.
Урскія 89.
Фадія кел. 90.
Фалелія 67.
Фама 47.
Фавмасія 60.
Фантина чудотв. 93.
Фаусти 58.
Февронії муром. 76.
" мч. 76.
Феогнида 60.
Феодора 60, 10 цвіт. 54, амор.
33, кор. 78, мч. 44, перг. 58,
скоп. 72, страт. 72, студ. 27,
трих. 58, учен. Пахомія 66.
Феодори 53, 56, 70, сол. 53,
цар. 19.
Феодорита ант. 35.
Феодосії 48, дїви 52, мч. 67,
70, мч. конст. 70, мч. 82.
Феодосія 42, 50, печер. † 62,
ігум. 87, мон. 18.
Феодота анк. 66, 72, корчем. 13.
" і Феодотії 78.
Феодотії 39, 85.
Феодула 53, 61.
Феони 58 bis.
Феофана ант. 73, іспов. 36, 46,
милост. 10, 22.
Феофила амор. 33.
Феофилакта еп. 35.
Ферапонта еп. 69, презв. 69.
Ферфури 53.
Фетимії самар. 41, 48.
Филаделфа 64.
Филикса і др. 93.
Филимона 42, 48, 60.
Филита свикл. жени і дїтей
42, 50.
Филитера мч. 67.
Филонида еп. 93.
Фле(г)онта 54.
Фоки нов. 83, попа 83.
Фомі з Мал. Гори 79.
" патр. 40, 48.
Фотія і Анкита 88.
Фрола 90.
Хариси мч. 56.
Харита 71.
Хвонії 52, 56.
Хрвсанфа 47.
Христїанці 66.
Христїни 66.
Христофора 57, 58, 63, 93.
Честны муч. 78.
Ювеналія еп. 78.
Юди фад. 75.
Юліяна 83, врача 34, і др. муч.
за ікону Спаса 88, егип. 75,
кил. 38, 47, мон. 34, тарс. 75.
Юліяни 39.
Юліянії 48.
Юста 71, 81.
Юстїна філос. 71.
Якинфа 78.
Якова брата Івана богосл. 61.
" іспов. 48, 49.
" пост. 32, презв. 49, 55.
Януарія еп. 58.
Ясона ап. 60.

Святоотецькі слова.

- Аммонія — хотящим спастися 5.
Анастасія син. — главы 4, 8;
о гнѣві, неосужати 1, 11, о каз-
нях бож., ратех и гладѣ 60,
неклеветати духовенства і о
причастію 22, 53; о исповѣд.
грѣхом 58.
Апостол свв. — о поклоняющих-
ся недѣли 30, раби да не
обидят господ 25, 73 (гл. Ва-
силія В.), о усопших 181.
Апостол свв. и Отець — о по-
стѣ 2, како жити христіаном 4.
Арсенія — о челоувѣч. дѣл. 15,
181.
Асвра патр. — о злѣбѣ и до-
броуміи 31.
Афанасія — не осуждати 20,
44; о смерти грѣш-
ных 83.
" алекс. — о иконах
112, 160, о Мелхисе-
децѣ 68, о св. Трой-
ци 119.
Варлаама — о печали 57, прит-
ча про царя 10.
Варсонофія — како претерпѣти
обиды 26, 75.
Василія Вел. — Ангелова по-
вѣсть 182, воспомин. чело-
вѣства 86, 183, к лѣнивим и
похвала тружен. 85, неотчаива-
тись 76, о благодареніи Богу
50, о добродѣтели 81, о за-
висти 88, о идущих в монахы
33, о многоуманіи 73, о піян-
ствѣ 85, о послушаніи 181, о
постѣ 35, о судіях и клевет-
тах 91, а суетном житіи 73,
раби да не обидят господ 72.
Венедикта — вѣрвати и не от-
чаиватися в бѣдѣ 24.
Веніаміна — о помыслѣ чистом
31, о просившем масла 30.
Гада пр. о ненависти 31.
Генадія — о царствіи неб. и
муках 92.
Григорія — о гнѣвѣ 30, 93, о
милостивнѣ 36, 46, 72,
о христіолюбцѣ 25.
" мон. о казни 10.
" богосл. — о піянствѣ 3.
" Двоесл. — О Карпѣ
еп. 89, о Матронѣ же-
нѣ 3, о подвижѣ 90, о
просфорѣ за усопших
— сорокоуегіе 90.
" папи поученіе 42.
" син. — образ чернеч.
одѣянія 183.
Діонисія еп. — к желѣющим по
умерших 6, 79.
Евагрія — к черноризцем 56,
мыслем сложеніе — объаде-
ніе 46, 47, о тщеславіи 56,
о умиленіи души 13.
Евсевія — о умирающих на-
прасно 2.
Ескіила пр. — на іерея иже
не учитъ люди 24, 83, к е-
пископом и попом 89.
Екклесіаста — Господь не на-
граждает зла 36, на немил-
лост. князен 35, о богаты-
щихся 39, о постѣ 36.
Еремїи пр. — о блудницях 26,
74, о боговгодном пути 25, 61.
Елифанія аеп. — житіе прс.
Богородицѣ 30.
Ефрема сир. — Вопросы 206,
к богатым 38, 47, не имѣти
чернор. много риз 35, не прѣ-
ходити монаху от мѣста на
мѣсто 73, о безстрашіи 84,
о непокор. мнѣсѣх 76, о пол-
зѣ души 34, 92, о страсѣ
бож. 71, о суетѣ 61, о учите-
лех 76, о монаш. житіи 181,
с прилѣжан. чести св. книги
67.
Заулѣона патр. — о милосер. и
братолюбїи 26.

- Івана Дам. — на Благовѣщеніе 50.
„ Злат. — на Благовѣщеніе 50, не воздавати злом 78, не осуджати нікого 24, — монахов 47, не пещися нынѣшним 79, не плакаться излише по младенцех 183, не проповѣдати божеств. невѣрным 72, о имающих много имѣнія 31, о емлющих рѣзы на сиротах 70, о говорищих нѣсть муки 74, о грѣсѣ 72, о живдах в пуст. 79, от Матфея 46, о безконеч. муцѣ и небѣ 180, о возданіи всякому по дѣлом 87, о милост. 56, 60, 83, 181, и рабох 51, о женах злых 83, о молящихся всюду 57, о молитвѣ 67, 181, о мятежи сея жизни 85, о покаяніи 75, о поуч. духов. 94, о притчи смоков. нѣй 8, о сопротивленіи 49, о смиреніи 71, о твари бож. кончинѣ и покаяніи 182, о умил. души 88, 190, о чести священ. 45, 71, похвала милост. 87, учащему творити якоже учить 79, яко подоб. священ. учиги люди 69, 184.
- Івана Колова — о Константинѣ царѣ сошед. с небес к Пафнотію 67.
- Івана Львѣтв. — слово 8, о Исихіи хорив. 184, о терпѣніи Кира мон. (гл.) 21, 36, 46, 51.
- Івана Милост. — ко церкви 28, о двою сус. клирику 80, о долготерпѣніи бож. 86, о переходѣ души 6, 13, о ползѣ души 23.
- Івана Старца — о любви к нищим 30.
- Іларіона — о ползѣ души 12, 182.
- Ісаія мон. — о безлобіи, не поминати зла 19.
- Ісаїи прор. — о послѣд. днѣх 160.
- Ісаака свр. — о милост. 54, слово лѣт. 182.
- Ісахара — о простотѣ и трудолюб. 26.
- Іюди патр. — о піянетвѣ 31.
- Касіяна — не возноситься 53.
- Карила еп. — не забывать учителей 9.
„ — об исходѣ души 182, о небесных силах 184.
- Климента — на Преображеніе 87.
- Козмы еп. — не называть жены госпожа 28.
„ презв. — о хотящих в монахи 4, 41; о затвори. добрых и злых 30.
- Макарія — повѣсть душеполезная 182.
- Максима — главизны 35, о любви 12.
„ внока (Грека) — о вѣнцѣ Спасовѣ 160.
- Монсея — о дерзости 57.
- Марка ап. — поученіе 59.
„ — главизны 8, слово 83.
- Никона — о серебр. Іюды 96, 192.
- Нила — о предщеніи 182, посланіе к Хариклію 5.
- Нифонта — о богатом и скупом 2, о сребролюбци 88.
- Огець свв. — душеполезное 2, к христіаном 1, о времен. житіи 2, о піянетвѣ 4, о постѣ 181.
- Павла ап. — о лтургій 264, о любви 27, 84, о попах 27, о поученіи людий (против бісовських ігрищ) 23.
- Павла прост. — о покаяніи 52.
- Паладія ми. — о подвизѣ 21, 37, 46.

Пандока — не обижати, о благо-
горѣчїи 16, о званїи божїи 20.
Патрикія еп. — о огни зем.
20, 34.

Петра ап. — о души и тѣлѣ
136, о двою рабу виновну 23.

Петра черн. — о житїи сем 4.

Пимина ав. — о храненїи язы-
ка, о добродѣтели 181.

Приточник — о казни чад 3, 84.

Рувима патр. — о грѣсѣ и по-
каянїи 30.

Сави — чернориз. добродѣт. 75.

Семїона патр. — о зависти 31.

Сидора — к Евсевию о неспра-
вед. дѣлѣ 1.

Синклитика — о смиренномуд-
рїи 92.

Сираха — на немилост. князи
70, о милостыни 86.

Феодора — едескій столпник 18.

" Студ. — не отчаива-
тися 12, о подвижѣ, по-
хвала святых, о труж-
дающихся бога ради
22, претерпѣти обиды
27.

Феодорита — о разсмотренїи
всего дѣла 26, 74.

Филарета мил. — слово 30.

Фога (Θ) — о постѣ 6.

Евангельські і святї навчаниа 31.

3 Лїмониса: білоризець посмі-
хав ся над братом 66, Івану
пуст. спокуса од біса 63,
князь помилував вдову за
смиренїе сина монаха 58, мо-
нах ужалений змією 80, Ма-
твія видїне як біси виводять
людей з церкви 69, монахи
що ходять в корчму 68, ми-
лостивия 70, надїя на прс. Бо-
городицю 69, о напастях 72,
помисли блудні 184, послух
більше значить як пуст. жи-

те 62, слово полезно 74, роз-
бійники звернули зрабоване
пустинникови 52, спасене ду-
шев. 58, Свлуяна видїне 56.

3 Патерика: душеполезне сл.
181, за любов прщенїи грїхи
61; оповїданиа про Марцелїна,
двох мон. блудняків (56), не
їти в церкву підчас служби
— 2, монаху спокуса од бі-
сів і о молитві 181, о боротьбі
мон. з бісами 181, Висарїон
прогнаним словом бісів 62, два
пустинники 74, о мовах в тра-
пезї 87, о плачучим ся мон.
181, монахи перві, нивїшні
і послїдні 81, 184, монах опу-
стив монаст. 84, мон. дав ри-
зу убогому — самому Хри-
сту 86, не мстити обидчикам
75, нагороди одолївшим сїти
ворожі 85, не творити добро-
го перед людьми 57, о цїян-
ствї 66, о покаянїю 67, о пользі
душї 77, о послуху 55, о
смиренїю 57, 67, грудитись
руками 63, страх бож. 53, 87,
страннопрїимство більше як
постне і пустин. житє 15, 29,
182, старець прогнав льва
з печери 89, стариця пустин.
55, монах при смерти звіщає
що їде на покїй 61, хитрость
книжна і злоба 81.

Із Старчества: не предестити ся
дїявол. мечтами 59, покуси
дїавола 23, провѣщанїе св.
Старець 184, злопомненїе 184,
послух 82.

Слова на святїа:

Рожество Христово: 17, 129,
135, 147, 183.

Поклоненїе вохлвов: 17.

о Іосифї обручн., утеча в Е-
гипет 17, 137.

їзбїенїе младенець 135.

Богоявленїе 18, 166, 183.

о Митарі і Фарисею 137.
 2-а нед. поста 111 (Студит).
 о Богачі і Лазарі 7.
 о 10-и прокажених 150.
 о Сліпці 136.
 Преображеніє Господне 87 bis,
 134, 166.
 о Страсти Христа 43, 51.
 Воскресеніє Господне 51, 133,
 137, 174.
 св. Духа 134, 136, 139, 183.
 Чест. Креста 24.
 Богородиці рождество 134.
 Введенє в храм 175.
 Благовіщенє — 49, предираз.
 50, 138, 174.
 Успеніє — 89 предир., 89,
 135, 176.
 Покров — 175.
 о Ангелах 230.
 Андрєя ап. 166.
 Івана крт. рождество 76.
 Ілії 137.
 Козми і Дамяна возвр. моц.
 77.
 Марка ев. 23.
 Михаїла арх. собор 177.
 св. Отцям похвала 16.
 Петра і Павла 77.
 Стефана первомч. 130.
 Казаня ріжні 135.
 „ на шлюбі 147.
 „ на погребі 133, 138 по-
 дякованє, 147, 167, на обіді
 жалобнім 161.
 Слова на теми:
 богаті милостиві 77, божа по-
 міч у всякій біді 29, величаві
 і возносячі ся 27, 80, 183,
 воздасть ся кождому по ді-
 лам 27, гнів 12, 20, гордия
 93, 183, грішники не каючі
 ся 27, 82, дерзость і ярость
 12, Десятословець 37, 149,
 Dyskursy o mądrości Bos.,
 Protekcyi, Spocie, Mowie la-
 daiakiey, zgubie duszy 154;

добродітелі потрібні для спа-
 сеня 11, женитьба і блуд 91,
 жени да будуть мовчаливі
 71, 77, о званіи божи в цар-
 ство небес. 67, зле вмираючі
 — не вмирають за божою
 волею 7, злоязичні 83, знамя
 крестне 137, 230, знамя хри-
 стіянина 47, житє христیان-
 ське 10, клевета 12, ко вся-
 кому християнину 75, клятва
 в лжу 91, ліствиця 25, мадо-
 нманіє — рѣзы — кунолюбіє
 — лихонманіє — рѣзкуны 12,
 любов 74, люб. і смиреніє
 181, любвти іновірних 29, ми-
 лостивня по смерти богу прі-
 ятна 43, милост. і смир. 78,
 милостивня 83, 184, мир і лю-
 бов найлучше 29, 90, мірска
 чадь 76, молитва 53, 82, 90,
 монаше житє 33, 39, 47, не-
 брегшии имѣнія 42, 50, не ві-
 рити клеветникам 17, не глу-
 митись 22, в імя боже не да-
 ватись насильникам сего сві-
 та 22, стязатись з насильник.
 пред богом 43, 52, не для
 тіла но для душі жити 15,
 немилост. богаті 7, не оби-
 жати вдів і сиріт 93, не осу-
 жати но милувати 9, 17, 19,
 20, 89, не платити злом за
 зле но терпіти 28, нерасуж-
 деніє согрѣшающих 71, не у-
 повати на себе і можних
 тільки на Бога 27, 78, несо-
 храненіє языка — лєсть 29,
 92 (гл. хранити языка), но-
 рови добрі 65, обідженє 11,
 обіти і жертви 23, 61, печ-
 аль 27, 79, пиянство 3, 4, 6,
 11, 31, 66, 85, пиянці 159,
 159, погребающихся в церкві
 6, покаянніє благоє 6, пок.
 грішних 6, 22, сповідь гріхів
 6, 52, 62, покаянє і очищенє

26, 27, 28, 78, 81, 83, попи
68, попа не осужати в грі-
хах 13, 92, попа чтити 75,
піст 41, 112, покаяться вла-
сти і чтити 27, 85, польза
душі 60, 64, посіщати хорих
26, 77, Правда і Неправда 54,
пророцьке навчання 21, пре-
мудрости смотреніє 183, ра-
зум с премудрости Солом. —
50 ріжних статей 152 сл., о
смерти 266, смерть і суд 65,
страш. суд 5, спасенє душі
15, страннолюбіє (од Бытія)
26, 77, страх божий основа
спасеня 28, судії і пани не-
справедливі 24, 66, — хабар-
ники (емлють маду) 68, су-
щим в напасти і печали 26,
73, о семи тайнах 149, тво-
рвити все в славу божу 22,
труд і царство небесне 28,
91, узка дорога в житє —
широка на муку 28, 89, хо-
дити в церкву пожиточно 27,
90, хранити язика 29, 90, 183,
в церкві стояти із страхом
66, 231, чтити отця і матір
77, 88, як хто поступає так
приїме од бога 27.

Піснї.

A w boru sosna 252.
А всякж моя потѣха 242.
A gdzieżeś ty siuro była 252.
Ангел пастырем 242, 257.
Ангелскій царю 250.
Aniol pasterzom 232.
Апостоле учениче 255.
Арендарка лучше знає 158.
Архангелы з неба 241.
Ах ны браца 199.
Ах дюнца кумина 199.
Ах мевѣ жаль великї 246.
Ach nieskonczony 258.
Ах ретушки 199.

Ах як жаль тяжки 247.
Ах як чуд велики 245.
Bądź pozdrowiona 258, 262.
Będę cię wielbił 262.
Безконечная благостыни 233.
Благаго царя Мати 241.
Бог раждается 243.
Boh predwiczny 232.
Богом избранная Мати 198, 241,
254.
Богородице вѣрным обороно 236,
256.
Богородице царице 241, 255.
Boday by byli 236.
Boże w dobroci 258.
Boże kocham cię 260.
Boże łaskawy 252, 259.
Болшого нѣт на свѣтѣ трона 247.
Был то пан Грицко 214.
Бѣдаж моя 242.
Warszawa nato bardzo utyskuie
223.
Вдому несперечай 158.
Веселис юж 235.
Веселися красная пустыне 249.
Весело спѣвайте 238.
Видѣ богъ 245.
Wielki zaprawdę tryumf 139.
Виесол я виесол (Весел я весел)
199.
Witay niebo 259.
Witay Pani 259.
Witay święta 259.
В котором мѣстцу 235.
Во дому Давидовѣ 227.
Возвеселися веси Настасово 256.
Возопих в печали моеї 211.
Воспойте согласно 242.
Воспой, воспой соловей 199.
В роской коровѣ 235.
Веселенная вся страны 211.
Ганусейко перло 248.
Гей ввадився котик 246.
Гей у полю криниченька 247.
Гей учинил горобель 245.
Гей чи чував хто 247.
Гей що то естѣ за гарод 244.

Год пребогаты' 242.
Гори сладост искапайте 233, 253.
Господи, Господи аще бым я вѣ-
дал 138.
Господь вознесесея 199.
Гвалтом зняти 199.
Gwiazdo morska 261.
Gdzie się zapodziali (Dorota) 230.
Гды Бог Адама 256.
Gorzkie żale 259.
Дажд ми слово 242, 251.
Day nam Chryste 262.
Да пріндег 246.
Dywnaia powyna 232.
Днес вселенная нам радость 236.
Dobranoc głowo 259.
Do siebie Panie 258.
Душе як ты барзо 254.
Duszo moja wspomni sobie 258.
Dewyce preczystaiia 238.
Дѣво мати преблагая 240, 256.
Дѣвчинойко моя 248.
Дѣвчиночка тяже'ко вдыхае
254.
Егда душа 226.
Елеонским голосом 250.
Żalownie paniienka 248.
Zawitay ranna jutrenko 258.
Zawitay ukrzyżowany 258, 259.
Значвое веселя 144.
Знаю вж я естем паучина 236.
Jezu w ogroycu 261.
Jezu Chryste Panie miły 258.
Jezus zraniony 261.
Іоанна богослова 198.
Iordane uhotowysia 260.
Jordan riko uhotowysia 233, 260,
кирил. 240, 247, 257.
Истинная двоице (Петру і Павлу)
199.
Источниче благодати 227, 254.
Ісусе мой прелюбезный 198.
Ісусе мой пренайсладшій 239,
255.
Ісусе Христе вкрижованыи 239.
Ісус Христос всего свѣта царь
250.

И хтож так запамяталый 246.
Кажут люди, що я умру 244.
Kat go wie 229.
Kuryie eleyson 259.
Которіе смутные (коляд.) 208.
Kocham sie w tobie 252.
Krwia w obrazie 261.
Kreszczaiet sia wладыка 233.
Кроль новы' (кол.) 208.
К тебѣ божія Мати 211, 253.
Кто не хвалит 234.
Куды я пѣду 245.
Ликуйте днес 251.
Ликуйте свѣтло 255.
Люд жидовски' затрвожены' 44.
Matko niebieskiego Pana 261.
Милосердія двери 198.
Милосердѣйши бог 245.
Михавло, кто яко бог 240.
Моя милейкая 254.
Nadzieo ludzi 261.
Надѣя моя 236, 253.
Naywyższa niebieska 262.
Nayswiętsza niebios 261.
Na mości rosci trawa 248.
На седми дарех 238.
Нас дѣля распятого 223, 226.
Нас рано мати 242.
Nebo i zemla 232, квр. 257.
Невимовная радость 144.
Не могу начати от жалю 130.
Не плач Рахил' 198, 249.
Непостижымы' челоуѣческим у-
мом 257.
Нескверна и неблазна 254.
Niebo ziemia swiat 258.
Николае святителю 240.
Нова утренняя 234.
Нинѣ прославися 211.
Нѣсм достоии 236.
Облудне ноци 196.
О Воже wieczny 258.
О вита'теж панове 217.
О всемогущи всещедри боже 246.
О всепѣтая мати 243, 247, польс.-
261.
О всесуетнаго свѣта 235.

- О *gospodzie uwielbiona* 262.
О дивное нарожденя 233.
О душе моя 253.
О Девце пречистая 257.
О *diwuse preczystaia* 260
О девце твое Успеніе 253.
О Дѣво произбранная 235.
Ой гойже мой мощи' боже 249.
Ой горонка камяная 243.
Ой мати мати есть дяк у хатѣ
243, 254.
Ой перестан до мене ходити
250.
Оа там за Дѣвпром (Бандурка)
134.
Oucze Boże 262.
О Ісусе творче 236.
О любимая дѣво 234, 235.
О мати Дѣво чистая звѣзда 31.
О монархине 196.
О неизчерпаемый кладъ 196.
О Николае чудотворче 233.
О *predwiczny* Boże 232.
О пресвятая дѣво 233.
О пресвятая дѣвице 234.
О пречистая панно 234, 254.
О святѣйши отче 242.
О сроди плачу 240.
О треблаженное древо 242, 254.
Г востора восія 257.
Г тернія идолекаго Варвару
211.
Г утробы дѣвья 257.
Ох мнѣ венданому 135.
О хто хто Николая 233, 253.
О цару силам 257.
О *jak srodze* 262.
Panno czercowi roskosz 236.
Патрїарси трумфуйте 255.
Пѣв коржа пѣв палаицѣ 245.
Pieśń sw. Antoniemu 198.
Плачися душе 233.
Плачуся и ужасаю 240.
Plączcie anieli 259.
Побѣдительная веѣ 233.
Под твою милость 247.
Pod Kałnikiem stali 240.
Помысли челоуѣче 212, 253.
Помышляю окаянный 235.
Перепеличка я 249.
По сѣнейках хожу 248.
Послан быт ангел Гаврил 237,
(архангел) 250.
Послушайте щося стало 238.
Поставлюж я сторожейку 250.
Пошла панна по рыбу 250.
Правдивый тот челоуѣк 158.
Предвѣчный родился 244, 258.
Предста царица 238—9.
Прекрасн' крине 226.
Пречистая Дѣво Мати 211, 244,
поле. 258.
Przed oczy twoie 260.
Przez czyscowe ubolenia 261.
Przenayswiętsza Panno 236.
Przybieżeli do Betleem 232.
Przyidzie godzina 261.
Приде архангел 241, 253.
Prydet hodyna 259.
Прими всеблагая Панно 142.
Прчистая Дѣво Мати 246.
Прчистая Дѣво Мати (твврив)
247.
Пудз Полска замонж 251.
Радуйся зѣло 233.
Радуйся Маріе 239, 241.
Радуйся Матко 234.
Радуйся радость твою 253.
Радуйся царице 233, 251.
Радуйтеся вси людїе 257.
Радуйтеся дѣги (коляд.) 209.
Радуйтеся небеса 248.
Райскіе цвѣти 196.
Рату' Маріе 234, 238.
Рвала Касіа вѣшнѣе 252.
Rzucam swiata marność 140.
Род живовекїи 198, поле. 260.
Роже слѣчная 253.
Rozmislal sobie Adam 240.
Rozmyslamy dziś 259.
Свритська пісня 245.
Саварин, Савариночку 246.
Сам пан, сам шет 199.
Сам я не знаю 255.

Stała Matka boleściwa 261.
Strzaszliwego maiestatu 259.
Стукнуло грянуло 249.
Twoja cześć chwała 259.
Тройце святая 252, полс. 261.
Троне вишни 244.
Труби глас подимѣм 200.
Тя пѣсни почтим немолчними 196.
U drzwi twoich 259.
Усе створеніє 257.
Fe coż to dzieiesz 229.
Фляшказ моя потѣха 158.
Chwalmy Boga 259.
Chmiel woła 229.
Хощу страшну притчу 211.
Христос спаситель 257.
Христос ся с Панны 257.
Царице небу в землѣ 233.
Царице пречистая владичице 198.
Caru Chryste terpeływy 260.
Цару Христе пане 242, 247, 256, полс. 260.
Cwit myśleni 232, квр. 243, 256.
Ciężki to jest kryminal 254.
Ци я була ци не красная 253.
Цорко Сновская 227.
Czemu biiesz bogini 252
Чесо ти ради младенче 198.
Що за монарха 144.
Szczo za radost 232.
Juz cie żegnam 262.
Юже декрет 239, 257, полс. 260.
Jużes zginiony 256.
Już pochwal mi 254.
Якбисмо могли 256.
Як горѣлки нестасе 158.
Яко богом предвозбранную.
(Гл. дальше Вірші.)

Статї літературного і історичного змісту.

Авгар цар едеський 105, лист до Ісуса 264.

Авраам і Лот 185, Авр. обрѣте дар од Бога 227, про Авр. слово 221, Авраамова дочка і Еффай 37.
Адам і Ева вигнані з раю 127, Адамова голова 127, 134, Адам. покоління 137.
Александра Макед. письма 108.
Анастасій царь евтихіянець насильник 44, 52.
Ангели служать священнику 21, 37, 46.
Ангели ставать Анфилофія еп. 14.
Ангели хоронять од грѣха твх, що їдять 88.
Aniоla z diabłem dysputa 256.
Аніки воїна спір з смертю 134.
Антихрист 109.
Анфілога царя видіє 229.
Аполінарій св. обогатив чоловіка милостинею 90.
Арий одщепенец з Хрон. Бвл. 102.
Арона ризи, милостиня і камінь 29
Афродитіана слово 148.

Блуд, чистота:

блудник милостивий спас ся 7, 88, блудниця хотіла звести монаха — за кару вмерла і прощена воскресла 17, блудницю спасають — мон. Віталій 59, два старці 9, мон. Серапіон 14, Даніїл мон. оклеветаний в блуді 39, 47, дякон зблудив 84, дїва боронить своєї чистоти смертю 9, Дмитрій св. спасає дві дївці од насильників 13, дївця продаєть ся ради довжинка 22, 54, св. Евфрасія боронить своєї чистоти смертю (олій проти желїза) 155, єпископ зблудив і покаяв ся 8, жєнщина заклєла двох дїтей 40,

- 48, жєнщина боронилась молитвою од напасти 53, Ілія пуст. поборов похоти 55, Курмеркурій не знаєслував жєнщину 12, Курило звів свою похресницю 17, Маєтридія дїва оєлїпила себе 14, Монахи блудники проєненї 16, Монах впав в блуд 83, монах хотїв зблудити 28, монах і блудниця 86, Монїя дїва спасєна св. Макариєм 27, перла в серцю чистої дїви з зображенєм Христа 154, Пєлагія і Софронїя св. вбивають ся щоб заховати чистоту 155, постниця зблудила 23, прєзвитєр блудник спас ся 10, Тасія блудниця 28, юноша зогвидив себе щоб спастись од покуєн 85.
- Богородицї:* житє — аєп. Єнїфанія 30, 128, імена і рождєство 264, ходженє по мукам 265, воспоминанїє церкви в Неорїї і чуда над хорою жєнщиною і мон. Антонїєм 93, знамена од ікони Б цї в Чирєках Пєков. 82, положєнє чест. пояса і чудо 93, стрїгєнє Владимїрськї ікони на Москві р. 92, чуда межє Сивїліями 202, чудо над дитиною 29, над єкоморохом Гаїном 16, про юношу що понадїяв ся на Б-цю 24.
- Вірші, єтихи, орацїї:*
Вірші нищєнськї 217 сл.
Єпілог ємертю пораженєго 135.
Carmīna varia — польськї єтихи 145—6.
Колядки польськї 195.
Piesni jubileuszowe 1831 г. 260.
Пїєнї пїяцкї 229.
Пїєня о ємерти (прозою) 244.
Єтихи жартєбливї на євїята 215.
- Єтихира уємершим 138.
Sentencye, поговїрка 134, 139, 146, 237.
Повїншованя-орацїї 135, 137, 138, 144—5, 162—3, 209—10, 220 сл., 223 сл., 228.
Вопросо-одвїти: 31, 124, 125 сл., 128, 137—8, при посїдженю 138, 147, польє. 167, 175, 180, 200—3, 206 сл., 221, 265.
Гад прор. у царя Давида 131.
Давид цар — 167 пол., і жїнки 216, 230, списав псалтирю 222.
Давидїла Мнїха хожденїє 186.
Драма, Ієтермедїя:
Воскрєєнїє ємертвих 139.
Пролог на Воскрєєнїє Хво 140 сл.
Баба — дїд — чорт 142.
Пасхальнї драми уривок і ієтермедїя 142 сл.
Антрипольє „Адам“ 144.
Рїздвяна гра польє. 194.
Євангєлія пергамїн. XIII—XIV в. уривок 99.
Єффаєва жєртва 37.
Завїтї Патріархів 31.
Заговори, молитви: на гусєницї 172, interdikt przeciwko czartom 133, св. Зосїмї наука до пчїл 196, св. Книрїяна молитва од бїєєв 264; мол. од Фрїбр-трянєвиць 172, 199, св. Сєєєнїя 265; од злої тучї 133.
Зєрцало жївєта чєловїчєго 265.
Зїльнїк 264.
о Jozefu Prekr. historia 167.
Єсторично-лїтописнї і єєоєрафїчнї записи: з бїблїї на рїжнї темї 185, Вікї євїта з Хрон. Бєл. 100—1, Historye gózne 154—5, 161—2, Гори огнїанї 101, дївнї народи 101,

Египет 102, Єрусалима плъ-
ненів 110, Єрусалима облога
166, 169, Zwierciadło Korony
Polskiey 135, Куміри поган-
ські 108, ім жертви 109;
Диви різні 1269 р. 108, лі-
тописні записі 130 сл., 1620—
1715 р. 203—6, 229, 231, об-
ляти і списки презент на при-
ходства в Сяніц. і Перемиш.
XVI—XVIII в. 155—8, Став-
ропиг. акти 1593—1610 р. 194;
Магомет 103, мов походжене
і старшинство 163, Риму за-
ложене 102, в Римі яма за-
пала ся 109, Русь 103, Русь-
Москва 104, Сатурнус 109,
Сивілли 110.

Исус Христос: описанє вигляду
264, образ двяти — обрус-
трьом волхвам 112, припря-
в діаволом 227, Хрещенє апо-
столів і Богородиці 128, Хрещ.
пророків 179, Історія акту
одкупленя 184, Хс како пре-
теритъ 192, рани Христові 128,
о кресті Господнім 111, 119
Панагіот з Азимітом, і о роз-
бійниках 127, дерев хрестних
зачатів 127, хреста і гвездів
знайдене 230, ціна 30 сере-
бреникам 128, 192, 264; Єван-
гелія спасанє 223, Манна
з Гроба 63, Мярфа осудила
Пилата в Римі 223, Марія
осудила Пилата 227, св. У-
брус 264, перенесенє веру-
котвор. образа з Єдеси 89,
Хреста явленє на небі 63, чо-
ловік сповідав ся образи
Хреста 18, Празник всеми-
лостивому Спасу і прчт. Бо-
гоматеря (рус.) 86, Память
освяченю храма Спаса 87.

Кайн — родить ся 230, вбивав
Авеля 127.

Книга Учительна 1681 р. 133.

Книги обох завітів 201, добрі
і ложні (св. Апостол) 38,
книжне навчанє (св. Отець)
30, почитанє книжне 74.

Лічебник 171, 231.

Лунник 164—6, 252, 264, пла-
нетник 265.

Люцидар 265.

Mowy, Ogasye — Dziękowanie za
panne Łaszczównę 1719 г.,
Mowa pogrzeb. † Sieniawskiego
1726 г., † Załuskiego 1736 г.
146, Mowa przed biskupem na
sądzie konsystorskim 146.

Oda żałobna, сатира на Тарлів
139.

Орнаменти в н-рі 76 ст. 97,
н-рі 131 ст. 174, 175, 176—8.

Поэміка релігійна: Лавр. Зи-
занія Изложеніє 137, Латин-
ські новшества в обряді 221,
Латинь і безженні ксендзи
169, Предмова о латині про-
тив Єзуїтів 113—19, о папе-
жах гісторії 112—13, Петро
Гугинвий папа 168—70, про
розділ церковей 136, против
чистилища 201, 231, Кара ка-
толіку за роботу в похвальну
суботу 137, Посланіє ко св.
отцем Горы Афон з Угорської
Руси 1534 р. і одвіт Свято-
горців про Лютра 160, Тал-
муда критика 110, о жидах
слово 129.

Посланіє отца ко сыну духов-
ному 6.

Право канонічне: Номоканон
148, св. Петра і Павла по-
станови о святах і неділях
48, Притчу церков. кари 111,
в які свята не належить ро-
бити 136, Устав мнішеський
— епітимії 28, 88, Георгія
Гошовського еппа Черем. 1671
р. посланіє про нагороди за
треби 185, доходи за треби

185, доходи за треби 1788 р.
195, Іосифа Шумлянського
про свята 136, Метрика 147.

Природописні статі: Воздух,
вода, вітер 231, Звіздоточна
премудрість 31, астроном. по-
чаток року 266, про звірята
і птаці 150 сл., риби і мор-
ські дивн 101, опис ріжних
камінїв 166, про дорогі камі-
ніні слово 187, їх сила 212,
krwi puszczanie 146, рус. 165,
причта о душі і тїлі 182, о
составї тїла чоловічєскаго 4.
Псалтирі толкованя 202.

Релігійно-церковні статі:

Акафист Покрову 186; Ви-
клад духовним пастирем 130,
Казнодієм писма (тема для
казань) 138; Вѣрую — апо-
стол. символ 105; Грїхи роз-
маїті 133, акт сповїди 173,
ісповїданє ерейське 133; Ка-
нон покаянний 149; Катехисм
138, 147; Молитва прс. Богородиці зложена Марією Егип.
145, Правило і Молебен ко
прс. Б-ці 149, Молитва св.
Аннї 145, св. Николаю 145;
Наука о св. тайнах 140, 263,
Основи христ. житя 111, О
церкві святій 168; Послѣдо-
ваніє обхожденія со прсв.
Тайнами 191.

Рождак 232.

Самсона смерть 200.

Слова оповїданя: бісів у ли-
хого монаха ввдїв презвітер
74, Богу служити і чорта не
гнївити 215, Боже чоловіко-
любїє прогнало Агаря 89,
Бражник славний 206, 228,
св. Варвари чудо з пальцем
на Поділю 1714 р. 211, Ге-
расим з львом 21, 41, 48,
два брати-вороги 49, два пу-
стельники 16, два старці згід-

ливі 215, два сусїди шевці 7;
Дерев змова проти сокиря —
не дати топориска 216; Дїя-
воли і Демони 231, Дятя не-
хрещене і власть священника
73; Евхарист пастух 14; Епі-
скоп пустинник 13, св. Еліфан
у перського царя 14; Жена
з сином на острові 25, 71,
Жена Патрикїєва 16, Жен-
щини сповїдають ся у Нео-
фіта 11, Жена-цариця вертає
назад до своїх прав 9, Жу-
равель у лїса в гостинї 216;
Затворник кляв ся бісу 91,
Зивон цар насильник 22, Іван
богосл. спасав молодця роз-
бїйника 10, Камбіз і судя-ха-
барник 215, про куця бого-
бїйного 7, купець спас ся
в монашествї — видїне св.
Іафнутїа 49, розбїйник Ки-
ріак 94, Матронї кара за лі-
ченє чарами 3, Магістрїан
закриває нагого мерця своєю
одежею 23, 61, св. Макаріян
дав убогому свою ризу 18,
Милос. Монах дав ризу убо-
гому 25, Месит чародїй і Фе-
дул 15, Милосердні вчинки
ріжних достойників (польс.)
161, Милосердні супруги 215,
Милосерд. монах вимолив у
Бога 12 золотць бідному 38,
Милосерд. ісхаластвк 11, Му-
жа милосерд. оклеветали 24,
Милосерд. старець уздоровив
24, Милостивні ради хорий ви-
здоровив 28, Милостивня убо-
гому — Христу 9, Милост.
і по смерти Богу прїятна 52;
арх. Михайл спас город од
агаря 13; *Монаші* дїла зна-
менують ангели і дїяволи 61,
Монах соблазнив ся о св. при-
частїю 52; Георгія ігум. син.
ангел перенїс в Єрусалим і

назад в келію 21, 39, 47, 50; мон. Данило воскресив вбитого 56; мон. Данила оклеветали в блуді 39, два монахи клялись не розставатись до смерті 29, 92, о діяконах 70, жена постниця-пустынниця 13, Затворник кляв ся бісу 29, Івана мон. спасав Іван крт. 20, Ігумен мав силу виганяти бісів 12, Іор чернець скушений діаволом 15, Ісакію мон. покса од біса 5, 60, Логин мон. спасав недужих словом 54, Михайл чернець 5, Монах волокитник не вживав ся з братівю 19, Монах добродітельний 75, Монахи і вдова що збирала колоса 15, Монах лицемір 11, Монахи лїннївї покаяли ся 17, Монахи нерадивї 16, Монах одрікаєть ся Христа, щоб жити ся і покаяв ся 19, Чернець опускає монастир 64, Чернець-батько і трое дітей 34, Монах помирился за келію 54, Монах прозорливий 38, Монах розбійник 19, Монах спокушений діаволом кинув скит для монастиря 23, Монах хвалить ся 11, Монах хотїв впасти в блуд 88; Пустынник згрішив ся і покаяв ся 71, Пустин. приймає хлїб од Бога 61; Презвитер в епітїмії од єпископа 18, Священник-доносчик 30, Свдїр мон. каєть ся о грісї плачем 21, 35; Мурин дровосїк 9, Сила молитви (хлїб з неба утопакчому) 161; Сказка про осла лєса і лєва 215; Набожний швець 25, 70; Павлин єп. продав ся з милосердія за вдову 18, Пафнутій мон. спас розбійників 15, Пафнутій муж

спас ся від розбійників 48, Пес вірний 216, Пєтра ап. пренїє з Симоном 26, 77, Петро митар 10, Поп оклеветаний перед єпископом 16, 93, Пустынник і вихованок 216, Розбійник прилюдно покаяв ся 24, 63, як Срация хрестив ся 8, Сисой воскресив мерця 62, Скоморох з двома жінками спас ся 20, Созомон милостивий 94, Солїмана турец. суд над вірителем і довжником 215, Старець звів дощ з неба молитвою 7, Царівна і мудрий молодець 170, 237; **Слова** — о збуреню пекла 195, про сотворенє свїта 126, про сотвор. неба і землі і про Адама 158—9, про Індійське царство 136, про попа Івана короля африк. 107, Таксіота воскресєнє 22, 43, 51, Трує антиохійський 53, Усмиритель лєва 215, Фалелій єпископ преступник 90, Федор жидовин в хоробі хрестив ся цїском і виздоровїв 29, 93, Федор і Месит чародїй 15, Христїянин кривоприсяжник перед жидом 77, Чоловік вкушений змією 18; **Чуда** — пр. Єлисея з мерцем 111, св. Георгій спас болгарина з війни 15, св. Георг. на поповім синовї — над іконою і пастиухом вкушений змією 59, св. Козми і Дамяна над чоловіком з змією внутрі 13, св. Никола над хромцем 16, над утонувшим Дмитром в Новгородї 64, причастїє — чвєстє тіло Христово 11; Юноша коваль 10, Юноша з ангелом — суди божї 14, 155, Юноша обдер мерця 8, Яков нїневит. єп. і молодиці підкасанї 136.

Смерть — Суд: Александра
вопрошеніє о судѣ 49, Зна-
мена судного дня 102, 110,
Лактанцій про судний день
160, Макарія врус. видіне 5,
Меѳодія патар.Откровеніє 159,
168, 182, св. Пахомія видіне
о душах 66, Петра черн. пре-
ніє з Смертію 25, 70, Смерть
як прийшла д чоловіку 134,
Суд 49, Трус великий показав
день воскресенія 10, Пекло
111, поле. 201, Рай 110.
Соломон король 168 польс., і
жінки 216, і його жінка 222,
святинї Солом. опис 165, 167.
Сонник 213.
Трепетник 232.

З М І С Т.

	стор.
Передмова	V
1. Збірник XVI. в. № 69	1
Ізмарагд і Святоотецькі поученя.	
Житя святих:	
2. Мінея XVI. в. № 85	32
3 Житє св. Катервини пол. XIX. в. № 126	45
4. Пролог XVI. в. № 27	45
Путники, хронікарсько-землеписні статї:	
5. Сказаніє о св. градѣ Іерусалимѣ 1655 р. № 251	94
6. Історія о плѣненні слави. Царяграда пол. XIX. в. № 221	96
Поченя церковні:	
7. Бесѣды св. Іоана Злт. на євгелія 1600 р. № 76	96
8. " " " " " Матфея, поч. XVII. в. № 3	97
9. " " " " " св. Івана, поч. XVII. в. № 82	98
10. Збірник XVII. в. № 59	99
Наука о семи тайнах, Кроника Бѣльського, Козмо- графія.	
Бібліотека Свідзїнського:	
11. Г спадедномъ камени со небесе поч. XVIII. в. № 168	121
12. Гисторія ш сотвореню неба и землѣ 1781 р. № 133	121
13. Збірник пол. XVIII. в. № 215	125
14. " ок. 1730 р. № 102	132
15. " к. XVII. і пол. XVIII. в. № 199	150
16. Fasciculus variarum rerum № 236	154
17. Збірник 1740 р. № 105	158
18. " пол. XVIII. в. № 141	166
19. " " " " № 159	167
20. Практика господаремъ № 108	172

	стор.
Зборники :	
21. № 131 поч. XVIII. в.	174
22. № 210 з 1665 р. (гл. еще 38 і 39)	180
Пасії :	
23. № 167 пол. XVIII. в.	187
24. № 95 з 1748 р.	190
25. № 190 з 1790 р.	191
26. <i>Opisanie zjazdu</i> na Synod do Lwowa 1629 R. № 250	192
Польсько-руські зборники і Пісенники :	
27. кін. XVIII. в. № 181	194
28. Івана Левіцкого поповича 1777 р. № 143	200
29. Слово о збуреню пекла, урив. № 212 а.	211
30. Слово в мельхиседець Аванасія, урив. № 212 б	211
31. Івана Левіцкого поповича № 224	211
32. пол. XVIII. в. № 213	215
33. поч. XIX. в. № 249	232
34. пол. XVIII. в. № 233	233
35. поч. XVIII. в. № 169	237
36. Пісенник кін. XVIII. в. № 194	242
37. " поч. XVIII. в. № 135	248
38. " 1832 р. № 163	258
39. Зборник 1691 р. № 172	262
40. " пол. XVII. в. № 217	264
Копії з друків :	
41. Синофісь, № 112	266
42. Казаня приданіи, кін. XVII. в. № 52	266
43. <i>Г</i> овисъ на листъ, Исторія в лястрійскомъ Синодѣ, № 64—65	266
44. Алфавитъ духовный, № 146	267
45. " " № 196	267
46. Требавка уривки кін. XVI. в. № 179	267
47. Молитви благопотрібні, поч. XIX. в. № 222	268
48. Зборник: Помоканя, Небо Новое, Зерцало № 54	268
49. О сакраментях № 162	268
50. Зборник кон. XVII. в. № 154	269
51. Несѣдалное № 171	269
Показчик	271
Зміст	293

PUBLIKATIONEN

der Ševčenko-Gesellschaft der Wissenschaften in Lemberg

Šupinskyj-Gasse, 17.

(in ukrainischer Sprache)

Mitteilungen der Ševčenko Gesellschaft der Wissenschaften, redigirt von Prof. Michael Hruševskyj, bis jetzt erschienen Bde I—XCVIII (Geschichte, Archäologie, Ethnographie, Sprache und Literaturgeschichte, besonders der Ukraine). Preis: Bde I—XX kosten 48 Kronen, jeder weitere Bd. (auch separat käuflich) 3 Kr., Bd. XXIII—XXIV (Doppelband 5 Kr., Bd. XXXI—II u. XXXV—VI (Doppelbände) à 6 Kr.

Publikationen der Sektionen und Kommissionen der Ševčenko-Gesellschaft der Wissenschaften:

A. Die historisch-philosophische Sektion publizierte bis jetzt:

1. Dreizehn Bände ihrer Beiträge (Zbirnyk istoryčno-filozofičnoj sekcyi) B. I—IV u. VI—XIII enth. Geschichte der Ukraine von Prof. M. Hruševskyj (I. Teil bis Anfang des XI Jahrh., II — bis Mitte des XII Jahrh., III—IV bis zum J. 1340, VI—VII bis zum J. 1569, VIII—X Verfassung und soziale Verhältnisse in XIV—XVII Jhrh., X—XI Oekonomische, kulturelle und nationale Verhältnisse in XIV—XVII Jhrh., XII—XIII Ukrainische Kosaken bis zum J. 1625) Preis I, II B. à 7 50 III u. IV B. 7 50 VI u. VII B. 7 50, VIII u. IX B. 7 50, Bd. X—XI 7 50 Kr., Bd. XII—XIII 8 Kr., Bd. V. enthält Materialien zur Kulturgeschichte Galiziens im XVIII—XIX Jahrh. Pr. 4 Kr.

2. Historische Bibliothek, bis jetzt erschienen B. I—XXIV.

3. Ukrainisch-ruthenisches Archiv I Band: Die Handschriften des Museums des Narodnyj Dom in Lemberg, — 3 Kr. II Band: Materialien zur Geschichte des Bauerntums und der Oekonomik Galiziens im XVIII—XIX Jhd., — 4 Kr. III Band: Materialien zur Geschichte der nation. Wiedergeburt der Ruthenen in Galizien 1830—1840, — 5 Kr. IV Band: Materialien zur Geschichte des ruthenischen Schulwesens in Galizien, — 3 Kr. V Band: Philologische Schriften des Iv. Mohylnyčkyj. Pr. 5 Kr.

4. Juridische Zeitschrift, bis jetzt X Bde, à 2 Kr.

5. Juridische und ökonomische Zeitschrift, bis jetzt IX Bde à 3 Kr.

6. Juridische Bibliothek, bis jetzt III B. à 2 u 3 Kr.

7. Studien aus dem Gebiete der Sozialwissenschaften und der Statistik, I Bd. Pr. 3 Kr.; II Bd. Pr. 4 Kr.

8. Beiträge zur ukrainischen Bibliographie, bis jetzt 1 Bd. Preis 6 Kr.

B. Die philologische Sektion publizierte bis jetzt 12 Bde ihrer Beiträge (Zbirnyk filologičnoj sekcyi), enthaltend: Bd. I und IV Biographie des ukrainischen Dichters Taras Ševčenko,

von A. Konyškyj, Preis à 3 Kr. Bd. II u. III Abhandlungen aus dem Gebiete der ukrainischen Volkskunde und Literatur, von Michael Dragomanov (erster Teil). Preis à 4 Kr.

Bd. V. Die Mundart der Lemken, von I. Verchratskyj, 6 Kr. B. VI. Abhandlungen aus dem Gebiete der ukrainischen Volkskunde von M. Dykariv Preis 4 Kr. Bd. VII u. X: Abhandlungen aus der ukrainischen Volkskunde und Literatur von Michael Dragomanov (Zweiter Teil). Preis 5 Kr. Bd. VIII—IX u. XI—XII, Die Korrespondenz d. J. Holowačkyj, Preis à 7 Kr.

Ukrainische Bibliothek, Bd. I—III. Sämliche Werke von J. v. Fed'kovyč. Bd. I. Gedichte, Preis 6 Kr., B. II. Erzählungen, Preis 4 Kr., Bd. III. Dramatische Werke IA Teil, Preis 3 Kr., 2 Teil, Preis 3 Kr. Bd. VI—VII: Gedichte von Taras Ševčenko, Preis à 3 Kr.

C. Die mathematisch-naturwissenschaftlich-medizinische Sektion publizierte bis jetzt 13 Bände ihrer Beiträge (Zbirnyk). Die beiden ersten Bände kosten à 3 Kr., Bd. III—VIII erschienen jeder in zwei Abteilungen, jede unter einer besonderen Redaktion; die mathematisch-naturwissenschaftliche red. von Iv. Verchratskyj und Vlad. Levickyj, die medizinische red. von Dr. E. Ozarkeyvč. Preis jeder Abteilung 2 Kr. Bände IX—XIII à 5 Kr.

D. Die Archaeographische Kommission publizierte bis jetzt folgende Werke: 1. Quellen zur Geschichte der Ukraine, Bd. I (Lustrationen der königlichen Domänen in den Bezirken Halyč und Peremyšl vom J. 1565—66); Bd. II (Lustrationen der königl. Domänen in den Bezirken von Peremyšl und Sanok im J. 1565); Bd. III (Lustrationen der königl. Domänen in den Bezirken von Cholm, Belz und Lemberg im J. 1564—5); Bd. IV u. V (Galizische Akten aus den J. 1648—1659). Bd. VII (Lustration vom J. 1570); Bd. VIII (Akten zur Gesch. der ukr. Kosaken 1513—1630). Jeder Bd. kostet 4 Kr., III Bd. 5 Kr.

2. Denkmäler der ukrainischen Sprache und Literatur. Bd. I. Alttestamentliche Apokryphen; Bd. II. Neutestamentliche Apokryphen A. Evangelienkreis. Bd. III. B. Apokryphe Apostelgeschichten. Bd. IV. Eschatologische Apokryphen. Bd. V. Denkmäler der religiösen Polemik aus dem XVI—XVII Jh. Bd. I u. V. Preis 4 Kr., Bd. II III u. IV à 5 Kronen.

3. Kotljarevskyj, Die travestierte Aeneis, Abdruck der ersten Ausgabe vom J. 1798, Preis 60 Heller.

4. Akten-Sammlung zur Geschichte der sozial-politischen und ökonomischen Verhältnisse der West-Ukraine, Preis 3 Kr.

E. Die Ethnographische Kommission publiziert:

1. Ethnographische Sammlungen (Etnografičnyj Zbirnyk); bis jetzt erschienen 21 Bände. Bd. I enthält: M. Kramarenko, Weihnachtsfeier bei den Kosaken am Schwarzen Meer; M. Rozdol'skyj, Galizische Volksmärchen aus Berlin, Bez. Brody; J. Šymčenko, Volksanekdoten aus der Ukraine; Programm zur Sammlung der Materialien über das ukrainisch-ruthenische Land und Volk 3 Kr.
- Bd. II, enthält: V. Hnatjuk, Die Leiermänner, ihre Lieder, Gebete, ihr Jargon usw. aus dem Bez. Bučač; G. Žatkovyč, Ethnographische Skizzen aus Ungarisch-Ruthenien; M. Dykariv, Volksmärchen und Anekdoten der Kosaken am Schwarzen Meere 3 Kr.
- Bd. III und IV enth.: V. Hnatjuk, Ethnographische Materialien aus Ungarisch-Ruthenien (Legenden, Novellen, Märchen, Fabeln, Sagen, Anekdoten) 2 Bde. 6 Kr.
- Bd. V, enthält: M. Dykariv, Volksgerechte über die Zarenkrönung; M. Jendyk, Aus den Volkserinnerungen über die Fronarbeit; I. Franko, Huzulische Beschwörungen; Philaret Kolessa, Volksglaube im Dorfe Chodovyči, Stryjer Bez.; I. Franko, Volksglaube im Vorgebirgslande; R. Kaindl, Folkloristisches Material aus dem Munde der galizische und der Bukovinaer Ruthenen, und andere kleinere Beiträge 4 Kr.
- Bd. VI enthält: V. Hnatjuk, Volksanekdoten der galizischen Ruthenen 4 Kr.
- Bd. VII enthält: J. Rozdol'skyj, Galizisch-ruthenische Volksmärchen 2 Kr.
- Bd. VIII enthält: J. Rozdol'skyj, Galizisch-ruthenische Volksschwänke (Novellen) 2 Kr.
- Bd. IX enthält: V. Hnatjuk, Ethnographische Materialien aus Ungarisch-Ruthenien, Bd. II (I. Materialien aus den Komitaten Zemplin, Šaroš, Zips; II. Volkslieder aus der Bačka) 3 Kr.
- Bd. X enthält: Galizisch-ruthenische Volkssprichwörter, gesammelt, geordnet und erklärt von Ivan Franko (Bd. I, Heft 1: A — vidaty) 4 Kr.
- Bd. XI enthält: Ivan Kolessa, Galizisch-ruthenische Volkslieder aus dem Dorfe Chodovyči, Bez. Stryj, mit Noten 5 Kr.
- Bd. XII—XIII enthält: V. Hnatjuk, Galizisch-ruthenische Volkslegenden, 2 Bde. 6 Kr.
- Bd. XIV enthält: V. Lesevyč, Ukrainische Volkserzählungen 4 Kr.
- Bd. XV enthält: V. Hnatjuk, Materialien zur galizisch-ruthenischen Dämonologie 4 Kr.
- Bd. XVI enthält: Galizisch-ruthenische Volkssprichwörter, gesammelt, geordnet und erklärt von Ivan Franko (Bd. I, Heft 2: Vidaty — djity) 5 Kr.
- Bde XVII—XIX enthalten: V. Hnatjuk, Kolomejken (2 oder 4-zählige Volkslieder) à 4 Kr.
- Bd. XX erscheint im Jahre 1910.
- Bde XXI—XXII enthalten: St. Ljudkevyč, Galizisch-ruthenische Volksmelodien, T. I—II à 6 Kr.
- Bde XXIII, XXIV, XXVII enthalten: Galizisch-ruthenische Volkssprichwörter, gesammelt, geordnet und erklärt von Ivan Franko (Bd. II, Hefte 1—2: Djity — Pjatj, Bd. III, Heft 1 Rabunok — Čas) 11 Kr.
- Bd. XXV enthält: V. Hnatjuk, Ethnographische Materialien aus Ungarisch-Ruthenien, Bd. IV. 3 Kr.
- Bd. XXVI enthält: V. Hnatjuk, Volkssagen über die Opryšken 4 Kr.
- 2 Materialien zur ukrainischen Ethnologie, Bd. I, Preis 8 Kr. (Enthält Abhandlungen über neueste archäologische Funde, über die Lebens- und Arbeitsweise der ukr. Fischer in der Dobrudža, der galizischen Kürschner usw., sowie auch eine Abhandlung über die farbigen Ostereier, ihre Herstellung und Ornamentik, mit 13 chromolithographischen Tafeln und zahlreichen Illustrationen im Text). Bd. II, 4 Kr. Die Huzulen, Land, Leute, Lebensweise, Industrie, Sitte und Brauch, religiöse Vorstellungen usw., mit über 300 Illustrationen. Bd. III, 4 Kr. Neue archäologische Funde, Volkskalender, aus der galiz. Volksindustrie. Hochzeitslieder und Gebräuche a. d. Gouv. Černyhiv, Die Korporationen der Dorfjugend in der Ukraine. Bd. IV, 4 Kr. Die Huzulen (zweiter Teil). Bd. V, 6 Kr. Die Huzulen (dritter Teil). Bd. VII, Die Huzulen (vierter Teil) 6 Kr. Bd. VIII—IX Das Kind in der ukr. Volkskunde, 4 Kr. und 3 Kr. Bd. X (enthält Abhandlungen über anthropologische Messungen des ukrain. Volksstammes Huzulen, samt XII Taf. und 1 Karte, über die Kleidung der Bojken (samt XXXII Taf.) und 5 neue Aufzeichnungen von ukrain. Hochzeitsbräuchen und Liedern). Bd. XI (Enthält Abhandlungen über die Bauernbauten und Volkstrachten der Bojken (mit Illustrationen) und neue Beiträge zur Dämonologie der Huzulen), 2 Kr. Bd. XII. Die Ostereier mit Melodien, 5 Kr.

Chronik der Gesellschaft, enthält Berichte über die Tätigkeit der Gesellschaft, Sektionen und Kommissionen derselben, erscheint 4 Mal im Jahre. Bis jetzt erschienen N. 1—4 ukrainisch und deutsch.

Diese und andere Publikationen der Gesellschaft sind in der Buchhandlung der Ševčenko-Gesellschaft der Wissenschaften in Lemberg, Ringplatz, 10 vorrätig.